

Het Jozef Rulof Naslagwerk

Deel 4

Universiteit van Christus

Bronnen
van de
toelichting

Stichting De Eeuw van Christus

©2020 Stichting Geestelijk-Wetenschappelijk Genootschap
“De Eeuw van Christus”, Nederland.

auteur: Ludo Vrebos

website: rulof.nl

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze hetzij elektronisch, mechanisch, door middel van druk, door fotokopie, microfilm, of worden vertaald in een andere taal zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Het Jozef Rulof Naslagwerk Deel 4 Universiteit van Christus, 1e druk 2020
ISBN 978-94-93165-81-6

Het
Jozef Rulof
Naslagwerk
Deel 4
Universiteit van Christus

Bronnen van de toelichting

Voorwoord

Beste lezers,

De vier delen van 'Het Jozef Rulof Naslagwerk' bevatten naast de 140 artikelen van de 'toelichting bij de boeken van Jozef Rulof' ook de bronteksten waar deze artikelen op gebaseerd zijn. Bij de toelichting hoort het volgende voorwoord:

In deze 'toelichting bij de boeken van Jozef Rulof' beschrijven we als uitgever de kern van zijn zienswijze. Hiermee beantwoorden we twee soorten vragen die ons in de afgelopen jaren gesteld werden over de inhoud van deze boeken.

Ten eerste zijn er de vragen over specifieke onderwerpen zoals bijvoorbeeld crematie en euthanasie. De informatie over dergelijke onderwerpen is dikwijls verspreid over de 27 boeken met in totaal meer dan 11.000 pagina's. Daarom hebben we per onderwerp relevante passages uit alle boeken bij elkaar gezet en telkens samengevat in een artikel.

De verspreide informatie is het gevolg van de kennisopbouw in de boekenreeks. In het artikel 'verklaring op zielsniveau' onderscheiden we twee niveaus in deze kennisopbouw: het maatschappelijke denken enerzijds en de verklaringen op zielsniveau anderzijds. Voor zijn eerste verklaring van vele verschijnselen beperkte de schrijver zich tot woorden en begrippen die tot het maatschappelijke denken van de eerste helft van de vorige eeuw behoorden. Hierdoor stemde hij zich af op het wereldbeeld van zijn toenmalige lezers.

Boek na boek bouwde de schrijver daarnaast het zielsniveau op, waarbij de menselijke ziel centraal staat. Om het leven op zielsniveau te verklaren, introduceerde hij nieuwe woorden en begrippen. Daarmee kwamen er nieuwe verklaringen, die de informatie uit de vorige ronde over bepaalde onderwerpen aanvulden.

Meestal echter vulden de verklaringen op zielsniveau de eerste beschrijvingen niet aan, maar vervingen ze die. Zo kan er bijvoorbeeld in maatschappelijke terminologie gesproken worden over een 'leven na de dood', maar op zielsniveau heeft het woord 'dood' elke betekenis verloren. Volgens de schrijver gaat de ziel niet dood, maar laat zij het aardse lichaam los en gaat zij dan over naar de volgende fase in haar eeuwige evolutie.

De onbekendheid met het verschil tussen deze twee verklaringsniveaus zorgt voor een tweede soort vragen over woorden en opvattingen in de boeken waarover het huidige maatschappelijk denken gewijzigd is ten opzichte van de eerste helft van de vorige eeuw. In deze toelichting belichten we die onderwerpen vanuit het zielsniveau. Hierdoor wordt duidelijk dat woorden zoals bijvoorbeeld rassen of psychopathie op zielsniveau geen rol meer spelen.

Deze woorden en de bijbehorende opvattingen werden in de boekenreeks alleen gebruikt om aan te sluiten bij het maatschappelijke denken in de tijdsperiode dat deze boeken tot stand kwamen, tussen 1933 en 1952. De passages met deze woorden behoren tot de toenmalige tijdsgeest van de lezers en geven op geen enkele wijze de eigenlijke zienswijze van de schrijver of de uitgever weer.

Dat is bij het huidige lezen van deze boeken niet altijd duidelijk, omdat de schrijver meestal niet expliciet vermeld heeft op welk verklaringsniveau het onderwerp in een bepaalde passage behandeld werd. Daarom voegen we als uitgever bij een aantal passages een verwijzing toe naar een relevant artikel uit deze toelichting. Dat artikel belicht dan het behandelde onderwerp in die passage vanuit het zielsniveau, om de eigenlijke zienswijze van de schrijver op dat onderwerp in het licht te stellen. Om cultuurhistorische en geestelijk-wetenschappelijke redenen brengen we in de 27 boeken geen wijzigingen aan in de oorspronkelijke formuleringen van de schrijver. Voor de leesbaarheid hebben we alleen de spelling van het Oudnederlands aangepast. In de online versie van de boeken op onze website rulof.nl zijn alle taaltechnische wijzigingen per zin opvraagbaar.

We beschouwen het uitgeven van de 27 boeken en deze toelichting als een onlosmakelijk geheel. Daarom verwijzen we voortaan op de cover van elk boek en in het ‘woord van de uitgever’ naar de toelichting. Voor een brede beschikbaarheid geven we de 140 artikelen van deze toelichting uit als fysiek boek en als e-book, en staan alle artikelen als aparte webpagina’s op onze website.

Ook de relevante passages uit alle boeken van Jozef Rulof waar we de artikelen op gebaseerd hebben, zijn een integraal onderdeel van deze toelichting. Die passages zijn samen met de desbetreffende artikelen gebundeld in boekvorm en beschikbaar als de vier delen van ‘Het Jozef Rulof Naslagwerk’, in de vorm van paperbacks en e-books. Bovendien is op onze website bij de meeste artikelen onderaan een link opgenomen naar een aparte webpagina met de bronteksten van dat artikel.

Met het uitgeven van de 27 boeken en deze toelichting beogen we bij te dragen aan een onderbouwd begrip van de eigenlijke boodschap van de schrijver. Die werd reeds door Christus verwoord met: Heb elkander lief. Op zielsniveau verklaart Jozef Rulof dat het gaat om de universele liefde die zich niet bezighoudt met het uiterlijk of de persoonlijkheid van onze medemens, maar zich richt naar zijn diepste kern, die Jozef de ziel of het leven noemt.

Met hartelijke groet,
Namens het bestuur van Stichting De Eeuw van Christus,
Ludo Vrebos
11 juni 2020

Deel 1

1. **Ons Hiernamaals**
2. Bijnadoodervaring
3. Uittreding
4. Sferen in het hiernamaals
5. Lichtsferen
6. Eerste lichtsfeer
7. Tweede lichtsfeer
8. Derde lichtsfeer
9. Zomerland - Vierde lichtsfeer
10. Vijfde lichtsfeer
11. Zesde lichtsfeer
12. Zevende lichtsfeer
13. Mentale gebieden
14. Hemel
15. Gene Zijde
16. Kindersferen
17. Weide
18. Sterven als overgaan
19. De dood
20. Geest en geestelijk lichaam
21. Crematie of begraven
22. Balseming
23. Orgaandonatie en transplantatie
24. Aura
25. Fluïdekoord
26. Euthanasie en zelfmoord
27. Schijndood
28. Geesten op aarde
29. Duistere sferen
30. Schemerland
31. Land van haat en hartstocht
32. Dal van smarten
33. Hel
34. Dante en Doré
35. Engel
36. Lantos
37. Meesters
38. Alcar
39. Zelanus
40. Boeken over het Hiernamaals

Deel 2

41. **Onze Reïncarnaties**
42. Herinneringen aan vorige levens
43. Wereld van het onbewuste
44. Aanleg talent gave
45. Wonderkind
46. Fobie en angst
47. Gevoel
48. Ziel
49. Gevoelsgraden
50. Stoffelijk of geestelijk
51. Onderbewustzijn
52. Dagbewustzijn
53. Van gevoel tot gedachte
54. Zonnevlecht
55. Hersenen
56. Overspannen en slapeloosheid
57. Leren denken
58. Gedachten van een ander
59. Wat weten we zeker
60. Wetenschap
61. Psychologie
62. Geestelijk-wetenschappelijk
63. Universele waarheid
64. Gevoelsverbinding
65. Geliefden uit vorige levens
66. Uiterlijke gelijkenis met ouders
67. Karakter
68. Persoonlijkheid
69. Deelpersoonlijkheden
70. Wil
71. Zelfkennis
72. Socrates
73. Wedergeboren voor een taak
74. Wedergeboren opperpriester
75. Alonzo vraagt waarom
76. Spijt wroeging berouw
77. Goedmaken
78. Wedergeboren als van Dyck
79. Tempel der ziel
80. Boeken over reïncarnatie

Deel 3

81. **Onze Kosmische Ziel**
82. Verklaring op zielsniveau
83. Er bestaan geen rassen
84. Stoffelijke levensgraden
85. Mens of ziel
86. Anti racisme en discriminatie
87. Kosmologie
88. Alziel en Albron
89. Onze basiskrachten
90. Kosmische splitsing
91. Maan
92. Zon
93. Kosmische levensgraden
94. Onze eerste levens als cel
95. Evolutie in het water
96. Evolutie op het land
97. De vergissing van Darwin
98. Ons bewustzijn op Mars
99. Aarde
100. Goed en kwaad
101. Harmonie
102. Karma
103. Oorzaak en gevolg
104. Vrije wil
105. Rechtvaardigheid
106. Ontstaan van de astrale wereld
107. Schepper van licht
108. Vierde Kosmische Levensgraad
109. Het Al
110. Animatie

Deel 4

111. **Universiteit van Christus**
112. Mozes en de profeten
113. Bijbelschrijvers
114. God
115. De eerste priester-magiër
116. Het oude Egypte
117. Piramide van Gizeh
118. Jezus Christus
119. Judas
120. Pilatus
121. Caiphas
122. Gethsemane en Golgotha
123. Apostelen
124. Kerkelijke vertelsels
125. Evolutie van de mensheid
126. Hitler
127. Joodse volk
128. NSB en nationaalsocialisme
129. Genocide
130. Graden van liefde
131. Tweelingzielen
132. Moederschap en vaderschap
133. Homoseksualiteit
134. Psychopathie
135. Krankzinnigheid
136. Mediumschap van Jozef Rulof
137. De Eeuw van Christus
138. Lichtende toekomst
139. Ultiem genezingsinstrument
140. Directe-stemapparaat

De 'toelichting bij de boeken van Jozef Rulof' bestaat uit 140 artikelen met bijbehorende bronnen. In dit overzicht ziet u de verdeling van de 140 artikelen over de 4 delen van 'Het Jozef Rulof Naslagwerk', vanaf de (her) uitgave in juni 2020.

Inhoudsopgave Deel 4

111. Universiteit van Christus	17
--------------------------------------	----

Inspiraties vóór Christus

112. Mozes en de profeten	36
113. Bijbelschrijvers	68
114. God	92
115. De eerste priester-magiër	104
116. Het oude Egypte	139
117. Piramide van Gizeh	166

Christus

118. Jezus Christus	177
119. Judas	212
120. Pilatus	231
121. Caiphas	246
122. Gethsemane en Golgotha	260
123. Apostelen	287
124. Kerkelijke vertelsels	305

Laatste wereldoorlog

125. Evolutie van de mensheid	367
126. Hitler	387
127. Joodse volk	416
128. NSB en nationaalsocialisme	425
129. Genocide	431

Universele liefde

130. Graden van liefde	437
131. Tweelingzielen	458
132. Moederschap en vaderschap	498
133. Homoseksualiteit	530
134. Psychopathie	541
135. Krankzinnigheid	553

De Eeuw van Christus

136. Het mediumschap van Jozef Rulof	574
137. De Eeuw van Christus	614
138. Lichtende toekomst	636
139. Ultiem genezingsinstrument	655
140. Directe-stemapparaat	674

Waar staan de teksten in de boeken

In dit naslagwerk vindt u geselecteerde teksten uit de boeken van Jozef Rulof bij de bronnen van artikelen. De teksten zijn afgedrukt op een grijze achtergrond. Onder elke tekst staan de naam van het boek en een zancode die aangeeft om welke zin(nen) het gaat.

Een voorbeeld uit het boek 'De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 1':

Hij kan een geleerde deze wetten verklaren, want hij heeft ze gezien doordat hij de gave voor het uittreden bezit. Wie ben je achter de kist? Daar ben je als op aarde, je gaat naar een wereld die afstemming heeft op je innerlijk bewustzijn en leeft verder.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 1 (C1.93.95)

Voor de zancode (C1.93.95) is geen gebruik gemaakt van een aanduiding van een bladzijde in een gedrukt boek, omdat paginanummers bijna bij elke nieuwe druk verschillen. Dat wordt veroorzaakt door verschillende lettertypes, paginagroottes en dergelijke. Zo zijn we bij het eerste boek 'Een Blik in het Hiernamaals' inmiddels bij de 20e druk aanbeland. Het wordt dan zeer omslachtig om aan te duiden waar u een bepaalde zin in de verschillende pagina's van al die 20 drukken op papier kunt terugvinden. Bovendien hebben deze pagina's dan weer geen gelijke referentie met de online versie van de boeken op onze website, of in de digitale e-books.

Als toekomstbestendige oplossing hebben we elke zin uit een boek van Jozef Rulof een uniek zinnummer gegeven. Zo begint de bovenstaande tekst bij zinnummer 93 van dat boek, en eindigt bij zinnummer 95. De zinnummers worden voorafgegaan door de boekcode C1. Op de volgende pagina vindt u een lijst met alle boekcodes.

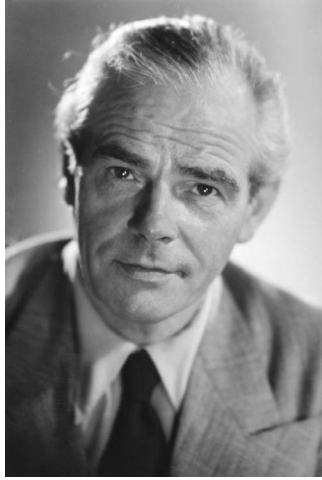
Op onze website rulof.nl staat rechtsboven een zoekvak waar deze zancode ingevuld kan worden. Bij het intypen van C1.93.95 toont de website de aangehaalde zinnen in hun context van het hele boek. Wanneer u in een online boek op onze website op een zin klikt of tikt, kunt u het zinnummer terugvinden.

In de onderstaande tabel geven we in de laatste kolom de jaartallen aan waarin de inhoud van dat boek tot stand kwam. Zo kunt u de aangehaalde teksten in dit naslagwerk in hun juiste tijdsperiode situeren. Voor een volledig begrip van de aangehaalde teksten is het natuurlijk raadzaam ze te lezen in de context van het hele boek.

Code	Titel	Jaar
VI	Een Blick in het Hiernamaals	1933-1936
TH	Zij die terugkeerden uit de Dood	1937
CY	De Kringloop der Ziel	1938
ME	Zielsziekten van Gene Zijde bezien	1939-1945
OR	Het Ontstaan van het Heelal	1939
BE	Tussen Leven en Dood	1940
PE	De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien	1941
GR	Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven	1942
SP	Geestelijke Gaven	1943
MA	Maskers en Mensen	1948
J1	Jeus van Moeder Crisje deel 1	1950
J2	Jeus van Moeder Crisje deel 2	1951
J3	Jeus van Moeder Crisje deel 3	1952
Q1	Vraag en Antwoord deel 1	1949-1951
Q2	Vraag en Antwoord deel 2	1951-1952
Q3	Vraag en Antwoord deel 3	1952
Q4	Vraag en Antwoord deel 4	1952
Q5	Vraag en Antwoord deel 5	1949-1952
Q6	Vraag en Antwoord deel 6	1951
L1	Lezingen deel 1	1949-1950
L2	Lezingen deel 2	1950-1951
L3	Lezingen deel 3	1951-1952
C1	De Kosmologie van Jozef Rulof deel 1	1944-1950
C2	De Kosmologie van Jozef Rulof deel 2	1944-1950
C3	De Kosmologie van Jozef Rulof deel 3	1944-1950
C4	De Kosmologie van Jozef Rulof deel 4	1944-1950
C5	De Kosmologie van Jozef Rulof deel 5	1944-1950
AR	Archief van de stichting	-

Jozef Rulof

Jozef Rulof ontving allesomvattende kennis over het hiernamaals, reïncarnatie, onze kosmische ziel en Christus.

Jozef Rulof (1898-1952)

Kennis uit het hiernamaals

Toen Jozef Rulof in 1898 in het landelijke 's-Heerenberg in Nederland geboren werd, had zijn geestelijke leider Alcar al grote plannen met hem. Alcar was in 1641 overgegaan naar het hiernamaals, na zijn laatste leven op aarde als Anthony van Dyck. Sindsdien had hij een omvangrijke kennis opgebouwd over het leven van de mens op aarde en in het hiernamaals. Om die kennis op aarde te brengen, wilde hij Jozef ontwikkelen tot schrijvend medium.

Nadat Jozef zich in 1922 in Den Haag had gevestigd als taxichauffeur, ontwikkelde Alcar hem eerst tot genezend en schilderend medium, om de trance op te bouwen die nodig was voor het ontvangen van boeken. Jozef ontving honderden schilderijen, en door de verkoop daarvan kon de uitgave van de boeken in eigen hand gehouden worden.

Toen Alcar in 1933 begon met het doorgeven van zijn eerste boek, 'Een Blik in het Hiernamaals', gaf hij Jozef de keuze hoe diep de mediamieke trance zou worden. Hij zou Jozef in een zeer diepe slaap kunnen brengen en zijn lichaam overnemen om boeken te schrijven buiten het bewustzijn van

het medium om. Dan zou Alcar vanaf de eerste zin zijn eigen woordkeus kunnen gebruiken om de lezer uit die tijd te verklaren hoe hijzelf de werkelijkheid had leren kennen op zielsniveau, waarbij het eeuwige leven van de menselijke ziel centraal staat.

Een andere mogelijkheid was om een lichtere trance toe te passen, waarbij het medium tijdens het schrijven kon voelen wat er geschreven werd. Dat zou Jozef in staat stellen om geestelijk mee te groeien met de doorgegeven kennis. Maar dan moest de opbouw van de kennis in de boekenreeks wel afgestemd worden op de geestelijke ontwikkeling van het medium. En dan kon Alcar de verklaringen op zielsniveau pas geven als ook het medium daaraan toe was.

Jozef koos voor de lichtere trance. Hierdoor was Alcar wat beperkt in de woorden die hij in de eerste boeken kon gebruiken. Hij liet dit Jozef ervaren door in trance het woord 'Jozef' neer te schrijven. Op datzelfde moment werd Jozef uit trance wakker, omdat hij zich geroepen voelde. Om dit te voorkomen, koos Alcar de naam 'André' om de ervaringen van Jozef in de boeken te beschrijven. Alcar wijzigde of omzeilde ook andere namen en omstandigheden in 'Een Blick in het Hiernamaals', zodat Jozef in trance kon blijven. Zo komt de lezer in dit eerste boek wel te weten dat André getrouwd was, maar niet dat dit in 1923 gebeurde en dat zijn vrouw Anna heette.

Om in harmonie te blijven met het gevoelsleven van Jozef liet Alcar zijn medium alles wat in de boeken werd beschreven eerst zelf beleven. Daartoe liet Alcar hem uit zijn lichaam treden, zodat Jozef de geestelijke werelden van het hiernamaals zelf kon waarnemen. De boeken beschrijven hun gezamenlijke reizen door de duistere sferen en de lichtsferen. Jozef zag dat de mens na zijn overgang op aarde terecht komt in de sfeer die bij zijn gevoelsleven hoort.

Hij was in uitgetreden toestand ook getuige van vele overgangen op aarde. Door de beschrijving hiervan wordt in de boeken vastgelegd wat er precies met de menselijke ziel gebeurt bij crematie, begraven, balseming, euthanasie, zelfmoord en orgaantransplantatie.

Jozef leert zijn vorige levens kennen

De naam André werd door Alcar gekozen, omdat Jozef die naam ooit gedragen had in een vorig leven in Frankrijk. Toen was André een geleerde, en de toewijding om alles grondig te onderzoeken kon helpen om het verklaringsniveau van de boeken stap voor stap te verdiepen.

Zo kon Jozef in 1938 het boek 'De Kringloop der Ziel' ontvangen van meester Zelanus, een leerling van Alcar. Hierin beschreef Zelanus zijn vorige levens. Hij liet hiermee zien hoe al zijn ervaringen in zijn vorige levens uiteindelijk zijn gevoelsleven hebben opgebouwd, en ervoor zorgden dat hij

steeds meer kon aanvoelen.

In 1940 was Jozef ver genoeg ontwikkeld om het boek 'Tussen Leven en Dood' te beleven. Hierdoor leerde hij Dectar kennen, zijn eigen vorige leven als tempelpriester in het oude Egypte. Dectar had zijn geestelijke krachten in de tempels hoog opgevoerd, waardoor hij intense ervaringen in uitgetreden toestand kon beleven, en daarnaast zijn aardse leven niet verwaarloosde. Die krachten waren nu nodig om de ultieme graad van mediumschap te bereiken: het kosmische bewustzijn.

Onze kosmische ziel

In 1944 was Jozef Rulof als 'André-Dectar' zover ontwikkeld dat hij samen met Alcar en Zelanus geestelijke reizen door de kosmos kon beleven. Door de beschrijvingen van die reizen in de boekenreeks 'De Kosmologie van Jozef Rulof' werd de hoogste kennis uit het hiernamaals op aarde gebracht.

Nu konden de meesters Alcar en Zelanus eindelijk de werkelijkheid beschrijven zoals zij die voor zichzelf als waarheid hadden leren kennen. Nu pas konden ze woorden en begrippen gebruiken, die de kern van onze ziel beschrijven en hiermee het wezen van de mens onthullen.

In de kosmologie verklaren de meesters op zielsniveau waar wij vandaan komen en hoe onze kosmische evolutie begon doordat onze ziel zich afscheidde van de Alziel. André-Dectar leerde nu zijn vorige levens op andere planeten kennen, en de gigantische ontwikkelingsweg die zijn ziel heeft doorlopen om van een ijle cel op de eerste planeet in de ruimte tot het leven op aarde te evolueren.

Daarnaast bezocht hij met de meesters de hogere kosmische levensgraden die ons wachten na onze aardse levens. De kosmologie beschrijft waar we naartoe gaan, en op welke wijze onze levens op aarde hierin noodzakelijk zijn. Dit werpt een kosmisch licht op de zin van ons leven en het wezen van de mens als ziel.

De Universiteit van Christus

De meesters konden al de kosmische graden bereizen en deze ultieme kennis doorgeven, omdat ze zelf geholpen werden door hun orde van leraren. Deze orde wordt 'De Universiteit van Christus' genoemd, omdat Christus de mentor van deze universiteit is.

In zijn leven op aarde kon Christus deze kennis niet doorgeven, omdat de mensheid daar toen niet aan toe was. Christus werd al vermoord voor het weinige dat hij heeft kunnen zeggen. Maar hij wist dat zijn orde deze kennis op aarde zou brengen, zodra er een medium geboren kon worden, dat hier-

voor niet meer omgebracht zou worden.

Dat medium was Jozef Rulof, en de boeken die hij ontving luidden een nieuwe tijd in: 'De Eeuw van Christus'. Christus zelf had zich moeten beperken tot de kern van zijn boodschap: de onbaatzuchtige liefde. In de Eeuw van Christus konden Zijn leerlingen door Jozef Rulof tekst en uitleg geven hoe we door het geven van universele liefde onszelf in gevoel verhogen en hierdoor hogere lichtsferen en kosmische levensgraden bereiken.

In opdracht van zijn meesters richtte Jozef in 1946 Stichting De Eeuw van Christus op, om de boeken en schilderijen te beheren. In datzelfde jaar reisde hij naar Amerika om zijn ontvangen kennis daar bekend te maken, in samenwerking met zijn geëmigreerde broers. Hij hield er net als in Nederland trance-lezingen en schilderdemonstraties.

Terug in Nederland gaf hij naast de honderden trance-lezingen ook jarenlang contactavonden, om vragen te beantwoorden van lezers van de boeken. In 1950 kon meester Zelanus de biografie van Jozef met als titel 'Jezus van Moeder Crisje' schrijven met de naam 'Jozef' en de jeugdnaam 'Jezus', zonder de trance te doorbreken.

De meesters wisten dat de mensheid de Universiteit van Christus nog niet zou aanvaarden, ondanks alle doorgegeven kennis en inspanningen van Jozef. De wetenschap zal alleen een bewijs van het leven na de dood aanvaarden, als dat zonder een menselijk medium tot stand komt, zodat beïnvloeding door de persoonlijkheid van het medium uitgesloten kan worden.

Dat bewijs zal worden geleverd door wat de meesters het 'directe-stem-apparaat' noemen. Ze voorspellen dat dit technisch instrument een directe communicatie tussen de mens op aarde en de meesters van het licht zal brengen. Op dat moment zullen Jozef en andere meesters vanuit het hiernamaals de wereld kunnen toespreken, en de mensheid het geluk kunnen geven van het zekere weten dat we als kosmische ziel oneindig leven.

Om zich op deze taak voor te bereiden, is Jozef in 1952 naar het hiernamaals overgegaan. Meester Zelanus had al op het einde van zijn boek 'Geeselijke Gaven' vermeld dat Jozef en de meesters zich na de overgang van Jozef niet meer tot menselijke mediums zullen richten, omdat de ultieme kennis uit het hiernamaals al te vinden is in de boeken die Jozef tijdens zijn aardse leven mocht ontvangen.

111. Universiteit van Christus

De geestelijke meesters van de ‘Universiteit van Christus’ stuwden de mensheid naar een hogere bewustwording en de universele liefde.

De toelichting bij ‘Heb elkander lief’

„Toen Christus op Golgotha Zijn ogen sloot, had Hij nog heel veel te zeggen. Of denkt gij dat dit niet zo is? Hebt gij u nooit afgevraagd wat Christus eigenlijk de mensheid wilde schenken?

Jeus van Moeder Crisje Deel 3 (J3.10774.10776)

Christus vatte zijn boodschap aan de mensheid samen met: Heb elkander lief. Veel meer wilde men in zijn tijd niet horen. Voor de paar woorden die Hij heeft kunnen zeggen, heeft men hem al gekruisigd.

Hij wist echter dat de toelichting bij zijn boodschap later gegeven zou worden, door de geestelijke meesters van de ‘Universiteit van Christus’. Zij leiden vanuit het hiernamaals de mensheid naar een hogere bewustwording en brengen geestelijke wijsheid op aarde via Jozef Rulof en vele anderen.

Inspiratie vanaf de oertijd

Vanaf de prehistorie inspireerde Christus de meesters al om de geestelijke ontwikkeling van de mensheid omhoog te stuwden. De mensen op aarde beleefden op dat moment nog hun dierlijke gevoelsgraden. Ze slachtten elkaar af, alleen het recht van de sterkste gold.

Christus begreep dat het voor de mensen op aarde heel moeilijk was om op eigen kracht uit deze poel van geweld te komen. Het aardse leven was te kort om andere gevoelens te ervaren dan honger en angst om niet genoeg eten te hebben. Zonder hulp zou de mensheid uitzichtloos blijven lijden door lichamelijke ziekten, onderling geweld en innerlijk onbewustzijn.

Om aan deze ellende een einde te maken ontwierp Christus een gigantisch plan. Hij beseftte dat het aardse lijden pas zou ophouden als de mens de geestelijke gevoelsgraad zou verwerven. Die kon men alleen bereiken door het andere leven lief te hebben. Christus had ervaren dat het geven van liefde hem in de lichtsferen en uiteindelijk tot in de hoogste kosmische levensgraad, het Al, had gebracht.

Christus is de eerste ziel

Christus kon dit alles reeds in de oertijd overzien, omdat Hij vele miljoenen jaren eerder als ziel aan zijn kosmische ontwikkeling was begonnen dan de mensen die toen op aarde leefden. Het artikel 'onze kosmische ziel' geeft een overzicht van de artikelen die de kosmische evolutie van de menselijke ziel beschrijven. Alle zielen in de ruimte beleven een gelijksoortige ontwikkeling, maar ze zijn niet op hetzelfde moment aan hun evolutie begonnen. Zo zijn wij veel later aan ons eerste leven begonnen dan de eerste zielen in de ruimte. Die eerste zielen hebben de aardse cyclus al lang geleden achter zich gelaten en ze hebben reeds hun Albewustzijn bereikt, waardoor zij een overzicht kregen van de hele kosmische weg die elke ziel in de ruimte aflegt.

Christus is één van die eerste zielen. Hij is de eerstgeborene die zich op de eerste planeet tot individueel leven ontwikkelde. Met hem ontkiemde het leven op alle planeten waarop de ziel stoffelijke lichamen heeft beleefd. Hij betrad als eerste de aarde en daarna het hiernamaals om zich voor te bereiden op de hogere kosmische levensgraden. Als eerste verwierf Hij het meesterlijke bewustzijn, waardoor Hij andere zielen tot gids kon zijn.

De Universiteit van Christus

Toen Hij vanuit het Al de kosmos overschouwde, zag hij dat alleen op de aarde een grote nood aan geestelijke bewustwording heerste. Op de planeten vóór de aarde waren de bewoners niet in staat om tot een geestelijke gevoelsgraad te komen, en op de planeten na de aarde hadden alle bewoners al universele liefde ontwikkeld.

Hij voelde zich gestuwd om zijn blijde boodschap persoonlijk op aarde te komen brengen. Maar om door de mens op aarde gehoord te worden, moesten er eerst voorbereidingen getroffen worden. Anders zou zijn reïncarnatie als Christus niet het beoogde effect kunnen bereiken. En ook na zijn aardse reïncarnatie was er geestelijke leiding nodig, om te voorkomen dat de mens op aarde zich in geweld verloor.

Om het aardse lijden op te lossen en de mens op aarde tot geluk en geestelijk bewustzijn te brengen, zijn er vele stappen nodig die door de 'Universiteit van Christus' begeleid worden. Die stappen worden beschreven in de volgende artikelen:

Inspiraties vóór Christus

Mozes en de profeten * Bijbelschrijvers * God * de eerste priester-magiër * het oude Egypte * piramide van Gizeh

Christus

Jezus Christus * Judas * Pilatus * Caiphas * Gethsemane en Golgotha * apostelen * kerkelijke vertelsels

Laatste Wereldoorlog

evolutie van de mensheid * Hitler * Joodse volk * NSB en nationaalsocialisme * genocide

Universele liefde

graden van liefde * tweelingzielen * moederschap en vaderschap * homoseksualiteit * psychopathie * krankzinnigheid

De Eeuw van Christus

het mediumschap van Jozef Rulof * De Eeuw van Christus * lichtende toekomst * ultiem genezingsinstrument * directe-stemapparaat

Bronnen

De toelichting bij ‘Heb elkander lief’

Christus had nog heel veel te zeggen:

Indien Christus had mogen blijven leven en men Hem niet had vernietigd, had deze mensheid Goddelijke wijsheid ontvangen. Dringt dat tot uw levens door? Heeft de mens nooit aan deze mogelijkheid gedacht? Waarlijk, mijn zusters en broeders, Christus had nog heel veel te zeggen, maar u kent Zijn einde, men heeft toen het Goddelijke Bewustzijn voor de aarde vernietigd, waarvan wij u thans de wetten willen verklaren. En dat zijn de afgezanten van Christus!

Gij weet, hoe men Hem op aarde ontvangen heeft. Dat heeft Christus niet gewild, doch Hij wist, dat dit zijn einde zou zijn. Toen Hij na zijn kruisdood in de sferen van licht terugkeerde, sprak hij tot de meesters en zei:

„Hebt gij gezien hoe „IK” daar werd ontvangen? En toch moeten wij het kind van Moeder Aarde helpen. Wij moeten dit werk voortzetten, het kind van de aarde moet zijn God leren kennen als een Vader van Liefde. Ga met mij terug naar de aarde.”

Christus, mijn broeders en zusters, keerde met de meesters, mensen zijn het, die op aarde hebben geleefd, tot deze wereld terug en toonde hen wat zij zouden doen.

Jeus van Moeder Crisje Deel 3 (J3.10780.10792)

De mensen in zijn tijd konden niet meer aan:

En wat heeft Christus nu in de Bijbel verteld tijdens Zijn leven? Hij kon niets kwijt. Had Hij er nog, eventjes maar, er nog meer van gemaakt, dan hadden ze Hem vóór 33 jaar, vóór 20 jaar reeds vermoord.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.9927.9929)

Hij vertegenwoordigt het universum, planeten en stelsels, de éne graad na de andere en heeft alles kunnen beleven, Hij is toch goddelijk bewust van die stelsels, die wetten, die zelfstandigheden, die rechtvaardigheid, die harmonie, die liefde. En daarvan heeft Christus niets, niets, niets kunnen vertellen, Hij gaf slechts een beeldspraak.

Lezingen Deel 3 (L3.6459.6460)

Christus had aan uw leven dit alles willen geven, maar de mens, het kind van de Aarde, sloeg „Hem” aan het kruis en smoorde het Goddelijke-Universale woord.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.5334)

Christus had nog miljoenen jaren kunnen spreken:

Toen Christus op Golgotha zijn stoffelijke ogen sloot, had Hij nog miljoenen jaren kunnen spreken over Zijn weg, Zijn waarheid en Zijn leven. Deze woorden, die Hij tijdens zijn rondgang over de aarde zelf uitsprak, betekenden, dat Zijn leven universeel was en dat Zijn weg macrokosmische betekenis had. Dit alles had Hij als waarheid aan het mensdom wil-

len schenken, maar het brute geweld daarvan weigerde het te aanvaarden en bracht Hem om.

Archief (AR.6442.6444)

Maar dat moest hij overlaten aan anderen:

Wanneer u het beeld van Jeruzalem waarneemt, u leeft nóg in die tijd. Tweeduizend jaar is men bijna bezig om nóg dát aan de mens te schenken. Geen bewustzijn heeft de Bijbel ontvangen. Maar Christus had het kunnen geven.

Hij zei: 'Er zullen er komen die méér zeggen dan Ik.'

Ja, dat waren de meesters, dat zijn de meesters.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.8083.8088)

Al de machtige persoonlijkheden die hun leven ingezet hebben voor de geestelijke evolutie van de mensheid hebben fundamenteën gelegd voor de 'Universiteit van Christus':

Hierdoor is ... kan ik u onmiddellijk verklaren: Darwin en al de geleerden die de aarde heeft gekend, al deze machtige persoonlijkheden die voor de Universiteit van Christus hebben gewerkt, elk mens die gesproken heeft over zon, maan en sterren, over ziel, geest en persoonlijkheid, over het leven, over God, over Christus, al die mensen vanaf de geboorte van Christus hebben voor Zijn Universiteit fundamenteën gelegd, voelt u? Blavatsky, Boeddha, Socrates, Plato, Aristoteles, Pythagoras, u kunt terug tot in Egypte, u gaat terug tot in China. Al die mensen die maar even de bron van deze Almoeder en Alvader hebben aangeraakt, een woord hebben verstoffelijkt – waardoor de maatschappij waartoe gij nu behoort de fundamenteën heeft kunnen leggen, waardoor daarna de faculteiten naar voren traden – hebben gediend voor de Universiteit van Christus.

Lezingen Deel 1 (L1.12237.12239)

De Universiteit van Christus gaat verder waar het evangelie eindigt:

En dat wil zeggen, wanneer ge hoort 'de Universiteit van Christus', dan is het toch duidelijk dat de Christus – dat heb ik u hier in die vorige lezingen, een vier-, vijfhonderdmaal hier op deze plaats verteld en verklaard – dat Christus toen Hij aan het kruis werd geslagen nog niets van Zijn ziel, Zijn geest, Zijn leven, Zijn persoonlijkheid heeft kunnen

verklaren. Alles van de Christus leeft nog achter de sluier van Zijn Goddelijke Persoonlijkheid.

De mens heeft alleen het evangelie gekregen, dat is de wet als wijsgerig stelsel, afgestemd op de ruimte en hiernaast, hierachter de goddelijke liefde. Christus heeft eigenlijk nog niets van Zijn eigen persoonlijkheid, van Zijn ziel, van Zijn geest, van Zijn leven – Zijn karakter kent u enigszins – maar van Zijn persoonlijkheid, Zijn goddelijke afstemming, direct in harmonie met die stelsels dat nu de goddelijke wijsgerige stelsels zijn, nog niets kunnen geven; want toen sloeg men Hem aan het kruis.

Lezingen Deel 3 (L3.6447.6450)

De Universiteit geeft de verklaring bij het gebod ‘heb lief’:

Konden wij, konden de meesters Mozes een geestelijke daad laten doen?

Jazeker, die kwam, hij kreeg de tien geboden: heb lief, dood niet. Dat was voor Mozes al een universeel goddelijk gebeuren, dat door Mozes ... Voelt u, die man, die mens, dat die de tien geboden kon ontvangen? Dood niet, steel niet, bedrieg niet, lieg niet, heb lief. Mozes. Ja, en dat is ... De tien geboden die gaan door. Het bewijst ook dat die uit de eerste sfeer komen.

Maar de massa kon er nog niet naar leven. Meer was er ook niet voor nodig. Een gebod. Maar dat is nog geen verklaring. Daarbij is de universiteit nog niet die zegt: dat moet u zo doen. Wanneer u in harmonie wilt zijn dan moet u zó handelen, maar niet zo.

U kunt wel zeggen: leef in liefde. Wat is, hoe is te leven in liefde? Wanneer kunt u tot uzelf en de maatschappij, de massa zeggen: ik ben liefde, ik leef in liefde, ik ben geluk, ik ben geloof, hoop en liefde, ik ben rechtvaardigheid, ik ben welwillend, ik ben harmonisch? Wanneer bent u dat?

Daarbij zou de school nog komen, nietwaar?

(Meneer in de zaal): ‘Ja.’

Die is er nog niet. Ja, die kwam, door Christus, maar nog maar even. De universiteit moet het doen. Socrates begon: wie ben ik? Wat doe ik? Wat is er in mij wat daar leeft? Socrates. De wijsgerige stelsels die zijn ontstaan, uw universiteit die is nog maar stoffelijk. Neemt de parapsy-

choloog, neemt de psycholoog aan dat de ziel achter de kist leeft? De fundamenteen moeten nog gelegd worden.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.2185.2215)

Door Zijn Universiteit beantwoordt Christus al onze levensvragen:

De „waaroms” van de Aarde krijgen universeel bewustzijn door de „Universiteit van Christus”. Christus wil op ál uw vragen antwoorden.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.4839.4840)

Ja, wij hebben u gevoerd naar de ‘Universiteit van Christus’, een universiteit die de wetten voor uw ziel, geest en lichaam verklaart.

Lezingen Deel 1 (L1.528)

De Universiteit van Christus leeft nu hier. Die wordt u gegeven vanuit het hiernamaals, dat zijn mensen die op aarde hebben geleefd.

Lezingen Deel 2 (L2.11937.11938)

Vanaf de oertijd

Christus voelde in het Al de stuwning om de mens op aarde te bevrijden van de voordierlijke gevoelsgraad:

Wat doet een mens, wat doet gij, wat wilt gij doen wanneer ge uw goddelijke Al betreedt? Dan gaat ge en zult ge opnieuw reizen maken. Dat kwam in ons, dat kwam in Christus. Toen Hij met Zijn eerste kinderen het heelal, het goddelijke bewustzijn betrad, toen kwam er in Hem op: ‘Wat hebben wij beleefd, vanwaar komen wij, Moeder? Wat moeten wij doen?’

De aarde alleen heeft het hoogste bewustzijn voor de Derde Kosmische Graad. Het leven op de maan behoeven wij niet te bezielen, noch die overgangplaneten. Jupiter, Saturnus, Uranus, Venus – dat hebben we beleefd – zijn gasbollen, hebben geen ontwikkeling nodig, geen menselijk gezag, geen menselijk voelen en denken. Wij moeten terug tot iets, tot de aarde. We moeten naar de aarde om een geloof te schenken. We moeten de aarde, Moeder Aarde en haar kinderen, de Derde Kosmische Graad moeten we losrukken van de voordierlijke bewustwording.

Lezingen Deel 1 (L1.3061.3071)

Zonder leiding zou de mensheid nu nog in het prehistorisch tijdperk leven:

Wie durft zich in te denken, hoe de wereld er wel zou hebben uitgezien, als de meesters opgegaan waren in hun eigen geluk en zich verder niet om het leven op Aarde hadden bekommerd? U in uw eeuw had dan nog in het prehistorisch tijdperk geleefd! De meesters zagen hun geluk evenwel als onvolkomen, als het leven op Aarde door gebrek aan geestelijke leiding in duisternis en jammer zou moeten zuchten. Zij begrepen, dat die leiding alleen door hen zelf met goed gevolg gegeven kon worden.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.2192.2195)

Anders zou de mensheid nog miljoenen jaren lang haten en vernietigen:

Onder leiding van de Meesters, die eens het lot van de mensheid in handen nemen, omdat zij anders nog miljoenen jaren voort zou gaan met te haten en te vernietigen, onder hun gezegende en bewuste leiding zullen de volken zich die geestelijke levensgraad eigen maken.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.3280)

De eerste ziel

Toen de eerste zielen hun kosmische evolutie begonnen te begrijpen, was er één ziel die meer voelde dan de anderen:

Er is één mens onder hen, die meer voelt en begrijpt dan de anderen. Zij aanvaardden hem als hun meester, het is de eerste meester in de ruimte.

„Ga met mij terug naar de eerste planeet,” zo spreekt deze meester, „en wij zullen er zien hoe daar het leven ontstaan is.”

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.640.642)

Hij voelde ook hoe dit kwam:

En op een vraag, hoe hij dit alles weet, antwoordt de meester: „Kan het zijn, mijn vrienden, dat ik eerder dan gij geboren ben? Is mijn leven van langere duur geweest dan het uwe?”

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.680.681)

Hij was en zal blijven de Eerstgeborene in de Goddelijke Ruimte!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.2302)

Wij hebben die eerste meester veel later leren kennen als Christus:

Ik vraag nu aan u: wie was de eerste Meester in de ruimte? Voor mij is het een genade het u te mogen zeggen.

Christus. Hij was en is de eerste Meester in de ruimte.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.805.808)

Christus ging ons voor:

Heeft u ooit gedacht, dat Christus dezelfde weg heeft moeten afleggen, die u bezig bent af te leggen?

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.810)

Hij beleefde alle stadia van leven:

Hij maakte alle stadia van leven door, leerde de bestaande stoffelijke en astrale wetten kennen, bouwde aan de sferen van licht, bereikte de ene kosmische graad na de andere en trad eindelijk het Al binnen, waardoor Hij zeggen kon: „Ik en Mijn Vader zijn één.” Ook Christus heeft dus die lange weg moeten bewandelen en alle graden in de ruimte moeten beleven om het Goddelijke leven binnen te treden?

Ja, ook Christus!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.2237.2239)

Daarom kent Hij het menselijke leven zo goed:

Iedere voetstap, die u en wij op Aarde hebben neergezet, heeft ook Christus daar geplaatst. Daardoor staat Hij zo dicht bij ons, mensen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.2244.2245)

Op de eerste planeet in de ruimte beleefde Hij als eerste het embryonale leven:

Dat leven komt terug, die vader en moeder uit het eerste ogenblik, de eerste mens, de eerste mens als embryonaal leven. Dit was Christus, als u het weten wilt, die hier op dit ogenblik is geboren. Dat was Christus, met Zijn miljoenen kinderen, die met Hem vanuit het allereerste stadium tot de verstoffelijking kwamen. Dat wordt aanstonds Christus.

Lezingen Deel 1 (L1.1369.1372)

De eerste zielen hebben het hoogste bewustzijn in de ruimte, omdat zij van alle zielen de langste tijd hebben gehad om zich te ontwikkelen. Wanneer Jozef Rulof zijn kosmische reizen maakt met zijn meesters Alcar en Zelanus, beseft hij dat het verschil van tijd van geboorte op de eerste planeet, het latere verschil in evolutiegraad van elke ziel bepaalt:

Maar nú, mijn meester, komt er tot mij: dat dit tevens het hoogste bewustzijn is tot dit ogenblik. Deze éérste cellen dus, zullen voor ál de ruimten steeds het verst zijn gevorderd; dat verklaart ook, dat gij reeds en meester Zelanus de sferen van licht hebt bereikt, maar dat ik met miljoenen andere mensen nog op Aarde leef, doch dat er, werelden zijn gevuld, werelden ontstonden voor hoger bewustzijn, já, dat de ziel als mens het „AL” heeft bereikt. Dat kunt gij en heeft men op Aarde te aanvaarden, moet de kerk zich voor buigen, want er zijn voor het huidige stadium hemelen ontstaan waarin de Engelen van God – zoals de kerk dat zegt – leven, dat waarheid is, maar dat wil betekenen voor God, dat het éne leven verder is dan het andere. En die wet voert ons nu tot deze eerste cel terug, maar verbindt ons direct met het bewuste Goddelijke „AL” en komt er tot mijn leven: „Die vonk, deze cel, deze éérste geboorte dus, gaat verder, ontwikkelt zich geestelijk en lichamelijk en bezit later, over miljoenen tijden het hoogste bewustzijn als mens, als astraal wezen, maar bovendien voor het Goddelijke „AL” en zal eens tot de Aarde als „Christus”, de Messias, terugkeren. Dat zullen ons de wetten van leven en wedergeboorte verklaren, doch dan staan wij in het „AL” en zien wij „Christus”!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.5927.5932)

Deze voor de Aarde ongelooflijke waarheden moeten wij hier beleven en voor de Universiteit van Christus vastleggen!

Christus zegt: „Ik ben in niets anders dan gij zijt en het leven door het vader- en moederschap kreeg.

Ik bén ziel van Zijn ziel, leven van Zijn leven, vonk van Zijn persoonlijkheid, maar ik was één van deze cellen die het eerst tot deze verdichting kwamen, het vader- en moederschap beleefden voor de „Almoeder”! Já – „IK” kwam vanuit het bewuste Goddelijke „AL” tot de Aarde terug, doch gij weet hoe men Mij daar ontvangen heeft. Leg deze Goddelijke waarheid vast voor „Mijn” Universiteit!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.5935.5939)

Christus heeft dezelfde basiskrachten als wij allemaal:

De Christus kreeg niet méér van de Albron dan vader-, moederschap en wedergeboren-zijn, reïncarnatie. Ik heb u verklaard: die drie wetten, dit zijn de essentiële wetten voor al het leven, waar u ook leeft, waarheen u ook kijkt. Die bron leeft in de mens en daardoor is de mens een godheid, daarom bezit de mens die goddelijke Albron in zich.

Lezingen Deel 2 (L2.10613.10615)

De Universiteit van Christus

In het Al voelt Christus zich verbonden met alle zielen in de ruimte:

Christus is gelukkig? Jazeker. Maar Hij is het ook niet. Want alles wat op aarde leeft, dat behoort Hem toe. In het Al zijn we één. En zolang ... Zeker, het Al is bewoond, elke sfeer is bewoond door miljoenen zielen, maar er is eerst dan volmaakt goddelijk geluk, wanneer de aardse mens de Derde Kosmische Graad heeft overwonnen en alleen liefde is. Liefde, leven en geluk, nietwaar?

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.9516.9523)

Hij krijgt de stuwung om op aarde te reïncarneren om de mensheid verder te brengen:

Christus zei, de eerste Meester voor deze ruimte, de Goddelijk Bewuste zei: ‘Wat moeten wij doen? U weet dat de planetenstelsels vader- en moederschap vertegenwoordigen. Eén onzer moet terug naar de aarde, want de aarde bezit het hoogste bewustzijn voor deze ruimte, voor de Derde Kosmische Graad. Eén onzer moet terug om die mensen op te trekken in dit goddelijke gezag, wil die mens een goddelijk aanvoelen en denken en beleven, de goddelijke geboorte beleven.’

Allen kwamen ... allen kwamen en vroegen: ‘Laat mij gaan, Meester.’

De eerste Meester zegt: ‘Hoe kunt ge gaan wanneer Ik moet aanvaarden dat Ik díé gevoelens bezit om deze ruimte te dienen? In welke handen ligt de zekerheid? Wie bezit de krachten om dit alles te kunnen dragen? Zeer zeker, Ik weet: gij zult uw levens, gij zult alles inzetten en gij weet hoe wij de aarde hebben verlaten en hoe het bewustzijn is van al die miljoenen kinderen die tot onze levens behoren.’

Lezingen Deel 1 (L1.3246.3254)

Hij had al in het prehistorische tijdperk kunnen terugkomen, maar de mensheid was daar toen nog niet klaar voor:

Christus had al in het prehistorische tijdperk terug kunnen komen, maar de mensheid was er nog niet.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.6055)

Christus zet zich in om al het leven geestelijk te laten ontwaken:

Nu weten wij', zei de Christus, 'hoeveel mensen er in deze ruimten leven, hoeveel vonken van die Albron er zijn die nog onbewustzijn bezitten, en daarvoor gaan we werken. Dat leven moet terug, dat leven moet ontwaken.'

'Wat moeten wij doen?'

De mens nu uit het Al keerde terug tot de zevende sfeer aan Gene Zijde en besprak met de meesters daar wat te moeten doen.

'Ga en leg uw fundamenten op aarde.'

Lezingen Deel 2 (L2.10841.10845)

Hij verbond zich vanuit het Al met de meesters uit de zevende sfeer van licht om hen duidelijk te maken hoe zij het bewustzijn van de mensheid konden verhogen:

De „Vierde, Vijfde, Zesde en Zevende Kosmische Levensgraad” zijn tot stand gekomen. Wat dit te betekenen heeft is ontzagwekkend! De meesters in de zevende sfeer krijgen bericht, dat de mens van de Maan af het Goddelijke stadium heeft bereikt. Dát ogenblik, mijn broeders, zullen wij nu beleven, daarvoor kregen wij onze bezieling.

Géén mens op Aarde kent deze wetten. Géén kind van God weet iets van de astrale wereld af. En toch, daar leven al miljoenen mensen en elke Kosmische Levensgraad is thans vergeestelijkt en verstoffelijkt. De mens heeft God leren kennen. De mens uit het „AL” stuurt tot de sferen van licht:

„Wij hebben het bewuste „AL” bereikt.”

En van dat ogenblik af, kwam er Goddelijke éénheid. Toen stelde de

mens, uit de zevende sfeer, zijn vragen aan het bewuste Goddelijke kind. En dat ogenblik, mijn broeders, zullen ook wij voor de mensheid beleven. Voelt gij, dat wij het contact bezitten? Hoor nu, wat de meesters aan de zevende sfeer hebben gezegd!”

En waarlijk, geachte lezer, ook dat Goddelijke ogenblik moeten wij voor de „Universiteit van Christus” beleven en aan uw leven doorgeven. Wij zijn één met de hoogste meesters en horen nu:

„Hoort gij ons?”

De meesters uit de Zevende Sfeer geven thans antwoord en zeggen:

„Já, meesters, wij horen u.”

„Luister dan. Wij spreken tot uw bewustzijn vanuit het Goddelijke „AL”. Voelt gij, wat dit te betekenen heeft?”

„Néén, doch indien gij ons kunt bezielen?”

„Luister nu, mijn broeders en zusters. Op dit ogenblik zijn wij volkomen één. Gij zult zien, wat wij hebben beleefd. Gij leeft in de Zevende sfeer, wij in de „Zevende Kosmische” sfeer, het bewuste „AL”, wij vertegenwoordigen God, de „Almoeder”. Wilt gij vragen stellen?”

„Gaarne. Hoe bent u daar gekomen?”

„Gij weet, dat wij door het vader- en het moederschap de wetten overwinnen. Toen wij de zevende sfeer konden verlaten, hadden wij die ruimte overwonnen. Wij waren: Licht.

Leven.

Gevoel!

Ziel!

Geest!

Vader en moeder!

Wij waren levenswetten en levensgraden!

Wij hebben de verdichtingen beleefd!

Door Zon en Maan kregen wij de ruimten in handen!

Wij waren „Wedergeboorte”!

En in alles „Liefde” en „Harmonie”!, omdat wij géén fouten hebben beleefd. Aan Gene Zijde, u kent de wetten, hebben wij het oorzaak en gevolg overwonnen. Toen traden wij tot de „Mentale Gebieden”, de wereld voor de wedergeboorte en kregen het nieuwe leven te beleven, weer als vader en moeder, waardoor de „Vierde Kosmische Levensgraad” zich heeft verdicht. Daar leefden wij miljoenen jaren en ontwaakten wij voor dit nieuwe Zonnestelsel. Op de „Vierde Kosmische Levensgraad” beleefden wij de zeven levensgraden voor het Universum. Wat dit te betekenen heeft, u ziet dat leven nu, wij geven u ons weten, kunt gij thans begrijpen en aanvaarden. Dat is ons paradijs! De mens daar is in harmonie met het oneindige. De mens kent daar géén ziekten meer, géén afbraak, wij beleven daarin de harmonische wetten, zodat wij voorspoedig verder konden gaan.

Wij gingen echter verder, steeds weer stonden wij voor nieuwe werelden en begrepen toen, dat de bron van al het leven wist, dat wij als mens, het dier en de „Natuur” zouden ontwaken voor het hoogste stadium. Wij gingen voelen en beleven, dat de „Bron” waardoor wij het leven hadden ontvangen, ín óns leefde! Daarvoor hadden wij deze levensgraden en levenswetten te beleven. En na miljoenen jaren bereikten wij ons hoogste stadium, dít, waarin wij als man en vrouw leven, als „Tweelingzielen” om ál het leven voor ál de ruimten te vertegenwoordigen.

Wij willen dit alles een naam geven, mijn broeders en zusters, opdat de mens op Aarde de „Bron” als leven en licht, leert kennen. Thans weten wij, dat alléén de Aarde, de Tweede Kosmische Levensgraad en de Eerste, één leven is. Dat alles krijgt een naam, doch het zijn levensgraden en levenswetten. De mens op de „Derde Kosmische Levensgraad” bezit het hoogste bewustzijn. Gij kent het Universum en gij kunt ons dus aanvaarden.

Ja, mijn broeders en zusters, wij hebben het hoogste stadium bereikt. Wanneer gij daar zo ver zijt gekomen, ontvangt gij ons leven en gaan wij

verder om de Derde Kosmische Levensgraad hoger bewustzijn te schenken.

„Wij zijn nu Goden!”

Wat dit zeggen wil, zal straks voor uw leven geopenbaard worden. Luister, zusters en broeders. De mens van de Derde Kosmische Levensgraad moet ál het leven leren kennen. Beleef thans onze visioenen en gij zult weten!

Op de Derde Kosmische Levensgraad staat de mens voor het menselijke bewustzijn, doch gij zult dat gevoel als weten op Aarde brengen. Wij spreken thans reeds over „Zon, Maan en sterren”, gij hoort het en wij noemen dit alles:

”God”

God als Vader!

God als Moeder!

God als Leven!

God als Licht!

God als Ziel!

God als Geest!

God als harmonie!

God als rechtvaardigheid!

God als verdichtingswetten!

God als verhardingswetten!

Maar voor álles ...”God als Liefde”!

Dít woord brengen wij op Aarde! De Aarde, als kind van Zon en Maan! Dat is zij als planeet, als barend-moederschap. Gij zult dus op de Derde

Kosmische Levensgraad wijsheid brengen, kunsten en wetenschappen, waardoor de mens als het leven van „GOD” zal ontwaken! En daarbij zullen wij u helpen!

Gij weet, dat wij en gij doordat wij de wetten harmonisch hebben beleefd, onze organismen mochten overwinnen. Wij overwonnen ál de ruimten die de „Bron” van al het leven heeft geschapen. Wij waren op de „Eerste Kosmische Levensgraad”. Dat noemen wij straks de Maan. De andere planeten krijgen een naam en de levenswetten zult gij verstoffelijken, waarvan gij technische wonderen zult maken, waarvan gij de wetten hebt leren kennen. Gij zult het Licht van uw leven verstoffelijken en wetenschappen bouwen, zodat de ziekten van de Aarde verdwijnen! Daarvoor staat ons leven open!

Wij hier weten thans, waarvoor wij leven. Wij vertegenwoordigen de „Albron” in alles! Onze levenswijsheid komt op Aarde. De mens daar zal ontwaken en zich openstellen voor wijsheid.

Bouw geestelijke Tempels!

Bouw aan geestelijke bewustwording!

Bouw aan liefde en geluk!

Bouw voor het vader- en moederschap!

Breng harmonie op Aarde!

Breng liefde op Aarde!

Breng geestelijke en stoffelijke wijsheid op Aarde!

Begin fundamenten te leggen voor de „Universiteit!”

Bouw voor ons fundamenten.

De mens op Aarde moet een geloof ontvangen!

De mens moet „God” als de schepper van al het leven leren kennen!

De mens moet weten, dat er verdergaan mogelijk is.

Schenk de mens het „Menselijke bewustzijn!”

Wij weten, dat gij uw eigen taak volbrengen zult en daarbij zullen wij u steunen. Ik kom naar de Aarde terug! Wie ik ben? Ik bezit het hoogste bewustzijn voor ál de werelden.

Ik ben de éérste Meester!

Ik spreek voor miljoenen mannen en vrouwen, kinderen van de „Albron”.

„De Alliefde”!

„Het „AL”vader- en het „ALmoederschap”!

„Het Allicht”!

„De Alziel”!

„De Algeest”!

„De Alharmonie”!

Ik bén het allerhoogste voor ál de ruimten. Daarvoor keer „IK” tot de Aarde terug. Ik breng het „Evangelié” van de „Alliefde” op Aarde!

Leg voor „MIJ” die fundamenten!

Begin om „MIJN” huis op te trekken!

Leg de fundamenten voor „Mijn” leven! Laten de meesters spreken!

Vertel de mens, dat „God” waakt! Liefheeft! Rein is! Harmonie is! Vader en moeder is! Ik kom tot u allen!

Wij zijn „Goden”, omdat wij het bewuste „AL” hebben bereikt. Wanneer wij hier verdergaan, keren wij tot de onzichtbare „Almoeder” terug. Zie thans, wat wij willen!

Ik ben de „Mentor” voor Mijn wereld!”

Gij ziet het, mijn broeders, het „AL” kreeg contact met de zevende sfeer.

In het „AL” is men begonnen om voor het leven op Aarde te denken. De Meesters hebben ons laten beleven, hóé zij toen contact beleefden met de zevende sfeer, doch gij zult begrijpen, dat ál die stoffelijke namen eerst later op Aarde kwamen. Dat hebben de meesters op Aarde gebracht. Doch voor die tijd kende men op Aarde géén Maan, géén Zon, géén sterren, van al deze levenswetten kende men niets.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.4700.4844)

Meester Alcar dient voor de ‘Universiteit van Christus’:

En dat heeft meester Alcar in zijn bezit, hij dient voor de „Universiteit van Christus”, de hoogste orde in het leven na de dood.

Jeus van Moeder Crisje Deel 3 (J3.6536.6536)

Miljoenen meesters werken voor het brengen van geloof, kunsten en wetenschappen op aarde:

Vanuit die Universiteit heeft Moeder Aarde ál haar kunsten en wetenschappen ontvangen. De meesters dragen de aarde en de maatschappij; miljoenen mensen, bewusten van geest, vertegenwoordigen deze Universiteit en dienen Christus. Er zijn zelfs „Apostelen” van Christus aan verbonden, die nu nog werken voor het bewustzijn van Moeder Aarde en haar kinderen. De Universiteit van Christus heeft de eerste fundamenteen gelegd voor het menselijk geloof. Al de kunstenaars kregen hun taak toegewezen door deze Universiteit, omdat Christus wil, dat het leven op Aarde ontwaakt.

Jeus van Moeder Crisje Deel 3 (J3.6966.6970)

Inspiraties vóór Christus

112. Mozes en de profeten

Mozes en de profeten reïncarneerden om het geloof in de almachtige God te brengen die over de mens op aarde en in het hiernamaals heerste.

Vanaf de oertijd

De meesters van de ‘Universiteit van Christus’ stonden voor een enorme opgave toen ze in de oertijd begonnen om de mensheid naar een hoger bewustzijn te brengen. De mens op aarde beleefde op dat moment een voordierlijke gevoelsgraad. Hij kende alleen eten, drinken, jagen, slapen en voortplanting. Er was nog geen menselijk denken, er was alleen een instinctief voelen dat gericht was op overleving.

De meesters waren als geestelijke persoonlijkheden onzichtbaar voor een oermens. Ze konden zich in gevoel met hem verbinden en hem andere gevoelens geven, maar zodra ze daarmee stopten, waren die andere gevoelens ook weer weg. De oermens kon alleen gevoelens vasthouden die te maken hadden met zijn stoffelijke werkelijkheid en overleving.

Stoffelijke ontwikkeling

Daarom hebben de meesters zich eerst gericht op het verhogen van de stoffelijke welvaart, zodat de mens op aarde aan iets anders zou kunnen gaan denken dan alleen aan eten en overleving. De meesters lieten hem steentjes over elkaar schuren waardoor een vlam ontstond en de beheersing van het vuur geboren werd.

Door inspiratie van de meesters kwam de mens op aarde tot landbouw, ruilhandel en een samenleving. Men begon te denken, en vele talen ontstonden. Het woord ‘dood’ kreeg reeds betekenis, maar was er ook een leven na de dood?

Leven na de dood

De meesters inspireerden de gevoeligste mensen op aarde en ontwikkelden de eerste mediums. De meesters maakten zich bekend als mensen, die de aarde voorgoed verlaten hadden en in het leven na de dood voortleefden. Maar werden ze geloofd? De mens met een dierlijk gevoelsleven sloeg de sensitieve medemens dood en beroorde de meesters van hun mediums! De wereld was niet klaar om deze geestelijke werkelijkheid te beluisteren en legde de sprekers hardhandig het zwijgen op.

De Oppermacht

Om de geestelijke kennis van de Universiteit van Christus op aarde te brengen, was dus een andere aanpak nodig. De meesters in de lichtsferen ontvingen hiertoe hulp van de hoogste meesters uit de zevende kosmische levensgraad. Die gaven door dat de mens op aarde alleen zijn geweld zou intomen als hij een sterkere kracht boven zich zou voelen.

Alleen voor een oppermacht zou de mens ontzag kunnen krijgen, een macht die zijn eigen lichaamskracht en leven overheerste. Op aarde gold onderling nog steeds het recht van de sterkste. Omdat men kracht en macht alleen kende van zichzelf en andere mensen, moest die nieuwe oppermacht ook een menselijk voorkomen krijgen. En zo werd 'de Heer' geboren!

De meesters uit de sferen van licht begrepen dat ze zich als God zouden moeten voordoen, als een heerser met onbeperkte macht. De aardse mens had een geloof in God nodig, om ontvankelijk te worden voor het idee dat hijzelf niet alle macht in handen had om over het leven en dood van een ander te beslissen.

Schemerland

Maar hoe kon die God op aarde worden gebracht? Daartoe waren er mensen nodig, die standvastig in die God gingen geloven. En de mensen op aarde kenden geen almachtige God, dus bij die mensen kon het geloof niet ontkiemen.

Daarom verbonden de meesters zich met iemand in het leven na de dood die al meer begreep dan toen hij nog op aarde leefde. De meesters gingen naar het schemerland, een geestelijke wereld in het hiernamaals die aan de sferen van licht grenst. Zoals het artikel 'schemerland' toelicht, leven daar ook al mensen die zich bewust zijn dat ze op aarde gestorven zijn.

De meesters zochten daar een man op die vurig wenste om de aardse mens te laten weten dat er leven na de dood was. Ze lieten zich niet zien aan deze man, maar één van hen sprak als de Heer die hem ging helpen om zijn missie op aarde te kunnen uitvoeren. De Heer zou hem op aarde helpen om de mensen daar een geloof te geven, zodat ze aan hun geestelijke ontwikkeling zouden beginnen.

Abraham en de profeten

Deze man reïncarneerde op aarde en kreeg daar de naam Abraham. Rond deze man werd op aarde een kring gevormd van mensen die hem geloofden wanneer hij over de Heer sprak. Want de Heer had alles geschapen en be-

schermde deze kring.

De ene mens na de andere sloot zich aan bij deze kring rond Abraham. Isaak en Jacob werden geboren en meerdere profeten na elkaar bouwden het geloof en de groep uit. Deze groep begon meer en meer naar de Heer toe te denken, en zij plaatsten hun eigen wil onder gezag van het geloof.

God

De meesters zagen dat de groep gedijde, maar deze mensen hadden een krachtdadige leiding nodig, een man die er strijders van zou maken, want anders zouden ze uitgemoord worden door de ongelovigen. Die man bevond zich nog in het schemerland, en vroeg zich af hoe hij de mensen op aarde wakker kon schudden en zo nodig met harde hand de ogen kon openen voor de geestelijke zijde van het leven.

Hij had, evenals Abraham, een groot verlangen om opnieuw geboren te worden. Daarom daalde hij in een moeder af, juist op het ogenblik dat de bevruchting plaatsvond. Maar hij moest ervaren dat hij buiten deze cel gesloten werd door een andere ziel. Daarop smeekte hij aan de Oppermacht om hem een nieuw lichaam te geven.

Die Oppermacht sprak tot hem en maakte zich bekend als God. Het was een meester van de zevende sfeer die wist hoe het geloof in God op aarde versterkt moest worden. Hij verklaarde dat het woord God alles omvat: het leven, de ruimte, de liefde, licht en duisternis, alles wat zichtbaar en onzichtbaar is. Hij noemde zichzelf God maar sprak ook als mens, en dat zou hij op aarde ook weer gaan doen.

De meester liet deze mens geloven dat God ook de macht had om hem een nieuw leven op aarde te geven. De man richtte zich hierdoor in gevoel helemaal op zijn missie, zijn reïncarnatie. Toen hij volledig opgegaan was in dat gevoel, gebeurde het wonder, en kon hij zich als ziel verbinden met een vader en moeder op aarde om geboren te worden.

Mozes

Op aarde werd dit leven Mozes genoemd, en hij werd geboren bij de groep die in de Heer geloofde. Hij bleek helderziend en helderhorend te zijn, hij hoorde God spreken. De meesters voerden zijn mediumschap op en brachten door hem materialisaties en dematerialisaties tot stand. Zijn volgelingen beschouwden dat als wonderen wat hun geloof versterkte.

Dankzij Mozes groeide de groep in aantal en werd die niet vernietigd door de ongelovigen. De meesters stelden zich in op de aanvoerders van zijn belagers om hun plannen te weten, en gaven die door aan Mozes zodat hij

zijn belagers telkens een stap voor was. Mozes maakte van zijn volgelingen strijders, en de ene na de andere strijd moest uitgevochten worden om te overleven en het geloof in God te kunnen verspreiden.

De meesters gaven deze groep gelovigen uitvindingen, en inspireerden meer zieners en zienersessen om Mozes tot steun te zijn in zijn zware strijd. Steeds meer mensen sloten zich bij deze kern aan. De meesters leidden deze groep door de duisternis naar het licht. Dit kostte strijd en veel bloed, maar een andere weg konden de meesters niet gaan, de mens zelf stond het niet toe!

Velen gaven hun leven voor de heilige zaak. Zouden zij in het hiernamaals een hemel binnentreden, wachtte hen daar de beloning voor hun strijd? Uiteindelijk ging ook Mozes over naar het leven na de dood.

Ontnuchtering

Mozes werd wakker in het schemerland. Hij vroeg zich af waarom hij niet in het licht was, en waar God was die hem altijd had geleid. Een meester trad op hem toe en maakte zich bekend als Abraham. Mozes kreeg te horen dat deze meester tot hem had gesproken als God, om het geloof in de ene almachtige God op aarde te versterken.

Mozes kon dat moeilijk aanvaarden, want hij had toch het brandende braambos gezien en de tien geboden van God ontvangen. De meester liet zien hoe deze verschijnselen tot stand waren gekomen, en waarom. De tien geboden waren afgestemd op het gevoelsleven van Mozes, zodat hij die kon ontvangen en doorgeven.

Maar Mozes had die tien geboden zelf niet toegepast, want zijn volgelingen hadden nog gedood in de strijd. Aan hun handen kleefde bloed, en daarom kon geen van hen in de sferen van licht binnentreden. Mozes begreep nu waarom hij nog geen licht zag, en hij beseftte dat het zijn eigen verlangens waren die hem tot leider van de strijders maakte. Hij wilde zelf de mens op aarde desnoods hardhandig tot God brengen, en zijn leven verliep naar zijn eigen gevoel, niemand had hem daartoe gedwongen.

De meesters maakten hem duidelijk dat er geen andere weg was om de mens op aarde verder te brengen. Ze moesten het geweld dulden, want de mens wilde geweld. Ook de gelovigen, want zij wilden hun aardse leven niet verliezen en vochten voor hun leven. Toch was hierdoor winst geboekt, want de groep gelovigen en het geloof in God was sterk gegroeid.

De komst van de Messias

Mozes vroeg of hij de hemelen mocht zien. De meester voerde hem naar de eerste lichtsfeer en verklaarde hoe de bewoners zich daar voelen. Hierdoor

begreep Mozes dat deze mensen zijn taak op aarde niet hadden kunnen volbrengen. Deze mensen staan niet meer open voor geweld, ze nemen geen zwaard meer in handen om een tegenstander neer te slaan.

De meesters lieten Mozes ver vooruitkijken, zodat duidelijk werd dat de strijd op aarde nog niet ten einde was. De mensen die in vrede willen samenleven moesten eerst sterker en talrijker zijn dan diegenen die nog vechten voor het vergroten van hun macht en materieel bezit. Dan pas konden de vredelievende mensen hen definitief een halt toe roepen. Maar voor het zover was zou er nog veel bloed vloeien.

Mozes besloot om zijn taak voort te zetten. Voortaan sprak hij ook als God tot de volgende profeten. Die hoorden nu dat er grootse dingen gingen gebeuren. Zij spraken al over een tijd dat er vrede op aarde zou heersen. De Messias zou naar de aarde komen, werd er gezegd. Mozes begreep nu dat hij en alle andere profeten de komst van Christus aan het voorbereiden waren.

Bronnen

Vanaf de oertijd

De meesters stonden voor de enorme opgave om een geloof te brengen aan ‘wilden’:

De mens voelt zich, hij jaagt, hij sterft voor zichzelf. Hij weet van een hogere liefde niets af. Hij eet, hij drinkt en aan die ‘wilden’, die menselijke hyena’s, die kinderen moeten een geloof, moeten een wijsheid, zullen een wetenschap ontvangen. Want zó is het begonnen.

Lezingen Deel 1 (L1.3285.3288)

Ze hadden leven, zij konden één-zijn met Moeder Natuur. Zij gingen baden, ze gingen zwemmen, ze gingen op jacht, meer was er niet. Meer was er niet. Meer konden zij ook niet verwerken noch beleven.

Lezingen Deel 1 (L1.4317.4320)

De meesters konden niet over wedergeboorte gaan spreken:

‘Nee’, zeiden ze – wedergeboorte, dat woordje moest nog komen – ‘u kunt weer terug, u kunt terug en door dit terugkeren gaan wij verder.’

Dat was reeds wijsheid voor miljoenen jaren terug. Die mensen konden

het u nog niet vertellen, die kon men het op aarde niet geven, want wanneer ze gingen spreken en wanneer ze de mensen gingen bezielen, hoorde men hun niet. Zij moesten volkomen één zijn met de stoffelijke mens, met dit innerlijke leven, maar dan nam de aarde de stof alweer weg. De mens leefde hier, had hier houvast, van dat onzichtbare voelde en zag de mens niets.

Lezingen Deel 1 (L1.4175.4179)

Ze hebben geprobeerd om de aardse mens geestelijk voedsel te geven:

Ze hebben het geprobeerd om af te dalen in die mensen om die mensen te voeden; ze komen niet verder.

Lezingen Deel 1 (L1.4244)

Maar de aardse mens voelde hen niet:

Hoe moeten wij doen om die mensen van die maatschappij, van het oerwoud, dat wilde gedoe daar los te maken en het te brengen waarin wij leven? Door wat praatjes, wat kletspraat? Praat u maar, zingt u maar, schreeuwt u maar: 'Wij zijn hier, hoort u ons niet? Hier zijn we!' De mens loopt eenvoudig door deze onzichtbare levens heen. De mens zegt niet: ga weg, ik ben hier. Nee, men ziet die wezens niet. Deze levens zijn onzichtbaar. Het innerlijke oog is nog niet ontwaakt, de helderziende is nog niet ontstaan. En toch leeft men daar. Men heeft smart, men heeft gevoel: men moet deze mensheid tot ontwakking brengen.

'Maar ze moeten weten dat wij leven! Achter de kist is er geen dood. We moeten ... we voelen ons ruimtelijk diep! Dit alles behoort ons toe, ik ben eigenlijk reeds als deze Albron!' Dat voelde elk mens, de man, de moeder. Ze kunnen kinderen baren, ze kunnen contact krijgen met die massa, maar wat kunnen wij bereiken? Niets, niets, niets!

Dan komt de meester, de 'engelen', het ruimtelijke, geestelijke ontzag en die bewustwording tot eenheid. Ze gaan ... ze zitten bijeen en analyseren voor zichzelf hoe die verbinding op aarde te brengen. Hoe had de mens in die tijd moeten denken? Wat hadden die meesters, wat hadden die vaders en die moeders van ons moeten doen om die levens op aarde in dat onbewustzijn op te trekken en die mensen het gevoel te schenken dat er een Alkracht is, een Albron, een brok leven, een kracht die denkt, die voelt, die bezielt, die vader en moeder is, die ons alles geeft, die licht is en duisternis? Hoe komen wij tot die bron? Hoe kunnen wij die mensen tot

de bezieling voeren, tot het weten?

Lezingen Deel 1 (L1.4247.4270)

Ze wisten als ze het woord 'God' brachten en de mens op aarde dat tot zijn eigen beperkt begrip ging terugvoeren, het dan onwaarheid zou worden, maar de allesomvattende werkelijkheid van de Albron kon de mens op aarde toen nog niet begrijpen:

Weer gaan ze en moeten ze terug naar de aarde om het nóg eens te proberen, want ze weten: ze leggen de mensen aan onwaarheid vast, leugens en bedrog, want de werkelijkheid is nog niet te beleven noch te aanvaarden. Wat nu? Nog eens proberen!

Zeker duizenden malen, uren en uren, dagen en maanden – volgens uw tijd – is er gedacht, gevoeld en gesproken over deze ontwikkeling, over dit contact, om de mens op te trekken, tot de innerlijke God te voeren, want zij zijn innerlijke, geestelijke Goden. Tot daar ... Zij weten precies dat zij verder kunnen, graad na graad wakker zullen maken, want zij weten: door mijn denken, door mijn voelen, door mijn daad heb ik in die ruimte licht gebracht. Licht, licht, licht ... daar, daar, overal. Door elke gedachte brengen zij licht, omdat zij deel zijn van die ruimte, omdat elke gedachte uit de Albron gekomen is en die Albron niets anders heeft gedaan. Dat manifesteren van die Albron – zij hebben er nog geen naam voor – die kracht, die werking heeft niet anders gedaan dan zij nu doen. En dat ligt nu in de handen van de mens! Dat zal u aanstonds duidelijk worden.

Lezingen Deel 1 (L1.4271.4281)

En inderdaad, de mens op aarde heeft er later een dogma van gemaakt, een God die verdoemt:

Dan voelt u de macht van uw maatschappij, dan voelt u het bewustzijn van de miljoenen op aarde. Dan kunt u niet zeggen: mijn God, mijn God, wat zijn wij ver. Maar daarnaast zijt ge weer straatarm, omdat gij, die massa dan, de theoloog, de miljoenen die aan de dogmatische stellingen vastzitten, de duisternis nog hebben te aanvaarden, want er is nog altijd iemand hierboven of in de ruimte die verdoemt! En dát trappen wij in elkaar! Dát slaan we de eigen kroon van het hoofd, want dat ís er niet. Dat hebben deze miljoenen kunnen beleven en moeten vaststellen, dat hebben zij moeten aanvaarden!

Het gaat niet, op aarde gaat het niet. Die miljoenen zijn te bereiken; u kunt erin afdalen, u kunt erin spreken en drinken. U kunt die gevoelens opstuwen, maar er zijn duizenden karaktertrekken daar, eigenschappen – muren zijn het – die u moet overwinnen.

Lezingen Deel 1 (L1.4282.4290)

Toch moest er eerst een geloof komen om het oerwoudbewustzijn te ontstijgen:

Indien er geen geloof was – Mozes bracht geloof – indien de mensheid geen geloof had gekregen, dan leefden we, dan leefde u nog, de hele mensheid nog in het oerwoud. Door het geloof is de maatschappij opgebouwd, zijn er rechtswetenschappen bedacht, bevoeld, geschapen. Door Mozes, allemaal door Mozes, langzaam.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.7742.7744)

Dat geloof was nodig voor de massa. Daarnaast bouwden de meesters ook aan de metafysische weg voor de enkelingen die zich gingen verdiepen in de occulte levenswetten:

Intussen zijn de meesters – heb ik u verteld – om de mensheid heengegaan en hebben de occulte levenswetten verstoffelijkt. De eerste magiërs kwamen, de tempels ontstonden. China, Brits-Indië? Neen, het oude Egypte, de tempels van Ra, Ré en Isis kwamen tot stand. Daar zonderden zich mensen af en kwamen reeds tot eenheid met een bloem; waarom ook niet. Maar de massa ... dat waren maar enkelingen die het gevoel kregen om de occulte wetten te beleven, dat waren maar enkelingen, maar nu die ontzagwekkende massa, om die massa vast te leggen en te binden aan goddelijk gezag, daar was een geloof voor nodig. De mens in de tempels krijgt het directe metafysische, ruimtelijke, geestelijke weten. De mens op aarde moet nog maar geloven, maar wie zich afstemt op een bloem, krijgt het. Wie zich afstemt op licht, nacht en zich gaat afvragen: ‘Waarom moet ik sterven? Wat is dat, een dood?’ die mens wordt aangetrokken en bezielt door iets anders. Het is toch wel merkwaardig, wanneer gij in uw eigen tijd even afdaalt in uw voelen en denken en uw eerste gevoel ontwaakt en u zich gaat afvragen: ‘Wat is dood, wat is doodgaan? Ik wil er toch wel meer van weten’, dan ontwaakt er onmiddellijk iets en komt de ruimte, de goddelijke levensruimte, neen, de bewuste macrokosmos, de astrale wereld op uw leven af, bezielt u en verruimt die gevoelens. Is het niet zo? Die onfeilbare wet hebt ge allen leren kennen en hebben de miljoenen die nu in de astrale wereld leven en het Al bevolken, geleerd.

Die hebben ze daar moeten ondergaan, ze hebben zich die wetten eigen gemaakt en kunnen ze terugschenken aan de mens die nog het onbewuste bezit, die nog in het onbewustzijn, in de duisternis leeft. De mens op aarde krijgt gevoel, krijgt weten, krijgt een geloof.

Lezingen Deel 2 (L2.2812.2827)

Stoffelijke ontwikkeling

De meesters brachten eerst stoffelijke ontwikkeling:

Weinige eeuwen terug leefde de mensheid nog in het oerwoud in holen en krotten. Zij maakte zich daar echter goeddeels van los. Elke dag ontspruiten nieuwe gedachten, die zich openbaren vanuit uw menselijk bestaan, uw menselijke ziel, elk ogenblik beleeft ge nieuwe wonderen, de openbaringen voor uw eigen zijn. Maar dit alles bracht u niet naar de hogere stadia. Alles volgend moeten wij aanvaarden, dat vanuit een ander bestaan, uit de astrale wereld, wezens naar de aarde terugkeren om u voor die hogere bewustwording te bezielen. Hun eerste werk was, de mensheid een beter bestaan te schenken. De holen en krotten vervielen, er kwamen steden; er werd handelgedreven, de mens beploegde het land, hij kweekte vruchtbomen aan, de wildernis werd door het leven als ziel, door de stoffelijke persoonlijkheid gevormd.

Archief (AR.4208.4214)

De meesters uit de zevende lichtsfeer ontvingen hun inspiraties uit de hogere kosmische levensgraden:

De meesters uit de zevende sfeer hebben deze berichten opgenomen, ze kwamen als nu uit de ruimte en hadden die te aanvaarden. Ze wisten: waarheid, liefde, welwillendheid, rechtvaardigheid leefden er onder deze harten. En nu begint de astrale wereld, de meesters beginnen om op aarde contact te leggen. Ze waren reeds bezig, ze hebben dat en die dingen reeds op aarde gebracht. Ze hebben vuur geschapen; ze hebben steentjes over elkaar geschuurd, een vlam ontstond er. Maar de eigenlijke maatschappij, de menselijke ontwikkeling moet nog plaatsvinden. De mens heeft een geloof nodig, de mens heeft ontzag nodig, de mens weet niet wat dit alles te betekenen heeft. De mens moet men terugvoeren naar de goddelijke geboorte, naar God, door het vader- en moederschap. Er zullen universiteiten worden opgebouwd. Er zal een wetenschap ontstaan. Er zal een geloof komen op aarde en dat geloof wordt later, over eeuwen ... wéten!

Leven na de dood

Toen Mozes na zijn laatste leven op aarde in het hiernamaals tot bewustzijn kwam en vragen ging stellen aan zijn meester, kreeg hij te horen waarom het brengen van een geloof in God noodzakelijk was:

Hebben wij er verkeerd aan gedaan, Mozes, door de mensheid een geloof te schenken? Alleen door het zwaard wil de stoffelijke mens ontwakken, er was voor ons dus geen ander middel. Hij stond ons geen ander toe!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.1953.1955)

Toen Mozes begreep dat zijn meester als God tot hem had gesproken, vroeg hij zich af waarom hij zich niet als geestelijke meester had bekend gemaakt:

„Maar waarom is die massa onwaarheid gegeven, meester?”

„Hebt ge dan niet gezien, dat de meesters het eerst op een andere wijze probeerden. Zij spraken door de gevoeligen en maakten zich bekend als mensen, die de Aarde voorgoed hadden verlaten, die opgenomen waren in het leven na de dood. Maar wat deden de mensen? Aanvaardden zij ons? Ze sloegen de goedgezonden dood en beroofden ons zo van onze instrumenten! Zouden wij zelf op Aarde het astrale wezen aanvaard hebben? Weet de stoffelijke mens iets van deze persoonlijkheid en z'n denken en voelen af? Neen, Mozes, wij konden niet anders handelen en moesten ons voor God uitgeven.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.1959.1967)

„Zal de mensheid dit eens weten, meester?”

„Vanzelfsprekend komt het zover. Anderen, die na ons komen, zullen deze wijsheid op Aarde brengen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.1969.1971)

Ze zullen weten, dat niet God, maar de meesters tot ons spraken.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.1973)

De mensheid kreeg een geloof omdat ze als massa niet op een metafysische wijze overtuigd kon worden:

En toen kreeg de mensheid een denken, een geloof. Want de mensheid was metafysisch, direct ten opzichte van God achter de kist, niet te overtuigen. Dus men kreeg een geloof. De meesters begonnen te werken. De mens die achter de kist kwam in de astrale wereld keerde terug en zag dat hij leefde. Toen begon hij te denken. Dat is de werkelijkheid. En toen werd Mozes geboren.

En wat ze er nu in al die eeuwen van gemaakt hebben! Er is van die goddelijkheid niet veel meer over.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.520.529)

De Oppermacht

De meesters uit het Al geven aan de meesters uit de zevende lichtsfeer door hoe zij de mensheid tot bewustwording kunnen brengen:

Eens leefden wij op de Aarde als gij. De Goddelijke sferen hebben ons opgenomen en toch weten wij, hoe gij denkt en voelt en hoe het leven op Aarde nu is. Laat u dit tot steun zijn.

De aardse mensheid moet door u tot ontwaking gebracht worden. Zet alles van u zelf daarvoor in, zoals ook wij onszelf daarvoor hebben ingezet.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.1609.1613)

Goddelijk is al het leven in de ruimte. Spreek tot de mensheid als God, of gij wordt niet gehoord. Baan voor ons de weg, wij komen terug naar de Aarde. Voor de bewustwording van de mensheid zal de Meester uit het Al naar de Aarde afdalen en er geboren worden! Door hem zal de mensheid tot ontwaking komen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.1615.1619)

Alléén het bewúste gevoel zal naar God kunnen luisteren. Werk dus aan het bewustzijn van de mens en geef daartoe aan het woord de Goddelijke betekenis!”

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.1623.1624)

Schemerland

Voor het brengen van een geloof hadden de meesters mensen nodig die vanuit het schemerland op aarde konden reïncarneren:

En nu worden er mensen geboren die de eerste sfeer reeds hebben bereikt? Nee, de mens uit het schemerland, éven daaronder, die reeds het licht ziet, die het licht reeds waarneemt en in zich opneemt, die mensen gaan verlangen. Die mensen kunnen stuwen, bezielen, kunnen spreken, hebben een hogere intuïtie, zijn mentaal, zijn ijlbeziel. De mens in de eerste sfeer is vrij van hartstocht en geweld, van afbraak en vernietiging en onrechtvaardigheden. De mens onder de eerste sfeer, die nog niet zover is, maar die gereed is om zichzelf tot de ontwakings te voeren, die mensen heeft men nodig om de mens in de stof te bezielen. En die mensen voelen zich, zij kunnen vragen: ‘Wat leeft er hier? Is er meer? Ik zie toch iets, ik voel toch iets, ik kijk hier doorheen.’

Ja, zij zien daar die mist, een schemerachtige wereld, die is er overal. Ze zien vanuit de stof zichzelf. Ze zien terug naar het ogenblik toen ze daar astraal-geestelijk waren.

Lezingen Deel 1 (L1.4187.4197)

En nu dalen de meesters naar het schemerland af. Want ik zei u: de eerste sfeer is er niet toe in staat, die mensen wéten, die kunnen niet meer in onwaarheid, in kletspraak, in bedrog leven; dat gevoel is niet meer aanwezig. Ze zijn in harmonie met de natuur, ze spreken met de ruimte en met het licht. Ze kunnen alleen dienen, werken, hun kracht, hun bezieling, hun gevoel geven aan alles, maar niet voor de afbraak, niet voor onzin, niet voor en door dat leven dat hieronder leeft, dan staan ze machteloos. Want ze weten: ze gaan terug tot de onwetendheid en zijn nu leeg aan gevoel. Dus de menselijke machine wordt niet stukgedraaid. Die menselijke machine kan alleen werken wanneer die machine, wanneer die weefsels, wanneer die stelsels in harmonie zijn met het oneindige, met het universum, met ziel, geest en stof.

Vanzelfsprekend bevinden zich mensen gereed in het schemerland. Er zijn er daar die vragen, die smeken: ‘Maar waarom kan ik niet terug? Daar ligt mijn vader, daar ligt mijn moeder. Ze kennen me niet!’ En één van hen is vader – de eerste vader – Abraham. Dit is nu Abraham die vraagt, die smeekt: ‘Laat mij terug, geef mij een nieuw lichaam, ik zal die massa even optrekken. Ik heb leven, ik heb bezieling, ik heb gezond

en ik heb licht, ik heb alles en daar weet men niets. Daar ligt mijn vader; moet u ze zien, moet u mijn moeder zien, moet u mijn broertjes zien, mijn zusjes. Mijn God, ik sta erin, ik lééf in hen, hoort ge me dan niet?’

Nee, u wordt niet gehoord.

Lezingen Deel 1 (L1.4296.4312)

Toen kreeg een man in het schemerland het verlangen om zijn kennis op aarde te brengen:

Toen ging deze mens verlangen, een man, een scheppende kracht. Deze voert zich op, hij komt in een schemerachtige toestand. Hij hoort spreken, hij hoort ‘voelen en denken’, en in deze stilte hoort hij: ‘Hoort ge mij? Ik ben de Heer. Ga terug tot daar en verlos uw vader en moeder uit deze duisternis. Ik zal u het gevoel geven om deze massa te binden, één te brengen tot mij. Ik ben meester.’ Maar deze meester noemt zich Heer en meester over alles.

‘Waarachtig, ik ben de Heer, ik ben het gevoel, ik ben licht, ik ben leven, ik ben liefde’, dat had men deze Abraham niet behoeven te vertellen, want dat had dit kind niet geloofd, niet gevoeld! Wat wist Abraham daar van de tweede, van de derde, van de vierde of van de vijfde, van de zesde, van de zevende sfeer af?

Lezingen Deel 1 (L1.4321.4330)

Abraham en de profeten

Abraham ontwaakte op aarde:

Deze mens wordt geboren, deze mens wordt wakker. Deze mens gaat denken, hij gaat huwen. En dit nu, mijn zusters en broeders, wanneer dit kind opgroeit bij een moeder die nog niets wist, die van dit kind geen gevoel had, maar in haar voelde: er leeft daar iets, wat is dat? Die woorden zijn nog niet te vertolken, men had nog geen psychologie, men kende de ziel niet, het gevoelsleven niet. In haar is er een bron tot uitdijning gekomen. Dit leven wordt wakker gemaakt, vanzelfsprekend door de meesters wakker gehouden. Met dit gevoel zal dit kind ontwaken, en zal het vader Abraham heten.

Abraham komt op aarde.

Lezingen Deel 1 (L1.4338.4345)

Al in zijn jeugd voelde Abraham zijn missie:

Het kind Abraham walst en springt en danst over de aarde en heeft een zending te volbrengen. Dit eerste kind uit het schemerland, uit het leven na de dood komt terug en zegt: 'Ja ...' Als het zeven, als het acht, als het negen jaar is, voelt de moeder al: wat is er in dat kind? Dit kind is anders. En dan komt het gevoel tot ontwaking: eenheid. De eerste fundamenten zijn gelegd.

Niéts is er in de Bijbel geschreven over het eerste denken en voelen van vader Abraham, want die gevoelens die heeft men niet meer kunnen opvangen. Men heeft later alleen maar dit eerste voelen en denken aangepast aan de gedachten van de mens die dan de Bijbelschrijver zou zijn, die deze gedichten, deze verhaaltjes samen zou voegen en er een begin van zou maken.

Lezingen Deel 1 (L1.4347.4354)

Hij hoorde de meester spreken:

Wie, vraag ik u nu, sprak er tot de aartsvaders, wie sprak er tot Noach, tot Abraham, Isaak en Jakob, tot Mozes? Wás het God?

Neen, lezers, het waren – en u zult het al wel begrepen hebben – de meesters van Gene Zijde!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.1327.1329)

Maar dat werd de ene en almachtige God:

Waarom noemden zij zich dan God, hoor ik u al vragen. Dit is het antwoord: Als de meesters zich aan hen hadden geopenbaard als astrale wezens, zouden ze hen nimmer aanvaard hebben. In hun bovennatuurlijke verschijning kón de mens niet anders dan God zien. De meesters lieten het bewust zo en versterkten in de mens het gevoel, dat hij God zélf zag, die ene en Almachtige God, Die de mens van nu af aan moest verkiezen boven de vele goden en halfgoden, die hij aanbeden had.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.1331.1334)

De ene mens na de andere ging nu geloven in de Heer:

Abraham huwt, er komen kinderen. Er komen ... Abraham, Vader, Isaak en Jakob, het Huis manifesteert zich, het dijt uit. Het ene leven gaat

over, het andere komt terug. De verhalen verspreiden zich, de Heer die spreekt. De eerste wijsheid wordt ontvangen, beleefd, uitgezonden en aanvaard. Vierentwintig, dertien, veertien, vijftien, zestien, zeventien, achttien, negentien, twintig, eenentwintig, gaat u maar door, vijfendertig, vierenzestig mensen geloven van deze mens dat er een leven is achter de kist? Nee, dat er een Heer bestaat die alles heeft geschapen. En: doe dat niet, of gij zijt verloren, en: ga daar niet heen, want de Heer zegt ... En nu komt woord na woord tot ontwaking, er komen mooie verhaaltjes.
Lezingen Deel 1 (L1.4356.4365)

Er leven bil-, miljoenen mensen op aarde, maar die zijn nog niet gereed. Hier is er een kern gelegd.
Lezingen Deel 1 (L1.4368.4369)

In de boeken van Jozef Rulof wordt deze groep mensen het Huis Israël genoemd:

Zo is de eerste gedachte, zo is het Huis Israël – Israël, wat ontwaking betekent, geestelijke bewustwording – ontstaan en geboren.
Lezingen Deel 1 (L1.4373)

De ene profet na de andere kreeg meer bewustzijn:

Dat was de eerste vader, Abraham. Toen kwam Isaak. Of dat een neef of een oom van hem geweest is, doet er niet toe. Want de kerk heeft daar iets moois van gemaakt. En later kwam Mozes. Weer hoger bewustzijn. En ga nu eens verder. De ene profet na de andere kreeg meer, meer, meer, meer bewustzijn, totdat er één mens is die zegt: 'En nu zal het geschieden.' Dat was Johannes de Doper, dat was het hoogste bewustzijn voor de ruimte. Niet Jesaja.

Want er zijn er die hebben nonsens verteld.
Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.1035.1045)

De profeten bereidden de komst van Christus voor:

De meesters leggen de fundamenten voor „Christus” ... de hoogste Meester in het „AL”. Al de profeten praten over Hem.
De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.5138.5139)

Men noemt het profeten, het zijn rebellen. Ze wéten nog niet beter, ze

dienen het kwaad, ze dienen het goede. Ze hebben de zweep, ze hebben de liefde. Ze vertolken een bloem en het dierenrijk. Ze wéten niet beter en dat zijn de eerste grofstoffelijke fundamenteën voor hetgeen dat aanstonds het goddelijke universele zal zijn, de Universiteit van Christus.

In een hol in de grond leeft de mens die voor God dient. Dan komt er een huisje, een paar palen worden opgetrokken. De mens neemt bezit van deze omgeving en heeft het gevoel het andere leven wakker te schudden, het te dwingen om naar boven te kijken, want dit behoort óns; maar het behoort ons niet toe. Wij hebben ons deze wetten, deze ruimte eigen te maken.

Lezingen Deel 1 (L1.3327.3335)

Het geloof werd op aarde gebracht als een eerste denken:

Ze hebben een geloof op aarde gebracht, voordat de Bijbel begon. Ze hebben gebracht een Huis op aarde, een kern, een vader en een moeder, daarmee is de mensheid begonnen. Die mensen begonnen te denken, want de mens, de miljoenen op aarde kónden nog niet denken, het ging alleen om bezit.

Egypte, en waar de mens leefde, het ging om de sterkste. De sterkste had alles, de zwakken leefden in het oerwoud, werden gemarteld en afge maakt. Toen begon men te denken.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.8020.8025)

Het zijn de meesters van Gene Zijde, die, gesteund door hun kosmische bewustzijn, door hun kennis van de astrale wetten, door hun liefde, het aardse gebeuren in handen hebben genomen. Zij spraken tot Abraham, tot Jakob, tot Mozes, zij brachten de goedwillende elementen onder de mensheid bijeen en voerden hun kracht naar buiten op. Ze maakten daarbij gebruik van de nog op geweld en vernietiging gestemde eigenschappen van deze mensen, maar leidden die in de goede richting en maakten haar ondergeschikt aan hun vérstrekkende plannen.

Veel van wat deze nog onbeholpen en onbewuste instrumenten bedreven, is dus niet terug te voeren op de Meesters.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.1381.1384)

Met dit materiaal moesten de meesters werken. Hoe ze desondanks hun doel bereikten, zal ik thans gaan vertellen en daar wacht ons allereerst de

beschrijving van Mozes' leven.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.1386.1387)

God

Meerdere mensen voelden zich nu geleid door hun God:

Er zijn reeds zielen, die zich afzonderen en aan een hoger leven beginnen. Zij voelen scherper dan de massa, dat een hogere macht bezig is op de mensen in te werken. Zij spreken al over een God, over een oppermacht, die mens en dier en wereld geschapen heeft. Verscheidene van hun leiders zijn door die God aangeraakt. Hij sprak hen toe en gebod hun Hem te dienen en de andere stammen van Zijn bestaan en Zijn geboden te spreken. Zij ondervinden, dat hun God hen leidt en bijstaat en ze putten kracht uit Zijn steun.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.1394.1399)

De meesters hebben die mensen bijeengehouden:

De meesters zien dat het goed gaat. Maar eeuwen en eeuwen zijn er nodig om dit kleine plukje gevoel, deze paar zielen, deze mensenkindertjes bijeen te houden.

Lezingen Deel 1 (L1.4374.4375)

De groep had een krachtdadige leider nodig:

Wie is ertoe geschikt de domme, zich in hartstocht uitlevende massa wakker te schudden en zo nodig krachtdadig de ogen te openen voor de geestelijke zijden van dit leven?

De meesters weten het antwoord op de vragen. De mens, die deze gewichtige taak vervullen zal, leeft aan Gene Zijde, maar weet zelf nog niet wat hem wacht. Deze mens toeft in het schemerland en hij is een van de velen, die zich afvragen, wat hij voor het geestelijk ontwaken van de mensheid kan doen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.1403.1406)

Hij heet nog geen Mozes, maar die naam zal hij later krijgen, want hij zal bij zijn eigen familie, waarvoor eerst Abraham, Isaak en Jakob geboren zullen worden, komen!

Maskers en Mensen (MA.35318)

Deze man wilde op aarde gaan getuigen dat de ziel de dood overwint:

Moet het leven op Aarde zo voortgaan, overpeinst hij, walgend van de brute zinnelijkheid, waaraan dit leven zich zonder ophouden overgeeft. De mens denkt niet, leeft zich slechts uit en beseft niet, hoe hij zichzelf erdoor vernietigt. Hoe wil deze mensheid dan weten, dat er een leven na de dood is? Dat er een andere wereld bestaat, waarin de ziel verder leeft? Daarvan, zo voelt deze mens, moet de massa weten, anders is zij niet op te trekken. Hij zou weer terug willen zijn op Aarde en staande te midden van de mensen willen getuigen, dat de ziel na de dood verder leeft. Hij zou hem toe willen schreeuwen, zich af te keren van de hartstocht en zich te gaan voorbereiden op het leven na de dood.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.1407.1413)

Hij vroeg zich af hoe hij opnieuw geboren kon worden:

Maar hoe zou hij opnieuw geboren kunnen worden, hij, die de Aarde voorgoed verlaten heeft? Zou de Oppermacht zijn wens niet waar kunnen maken? Men spreekt er hierover, dat er voortgang is, de mens hoger en hoger kan gaan. Er moeten werelden zijn, waar het altijd licht is en zielen wonen, die zich bewusten kunnen noemen. Zijn zij niet in staat hem te helpen?

Hij verlaat zijn schemeroord en daalt af naar de Aarde. Hier gaat hij van stad tot stad en volgt de bewoners ervan. Hij neemt waar, hoe meedogenloos het ene leven het andere behandelt, hij ziet de verdrukten en de rijken der Aarde. Hij staat midden in hen, op de dag en in de nacht, en blijft zichzelf, ook als hij beleefd, hoe man en vrouw één zijn.

Hij zoekt deze belevenis niet meer, dit hoort de aardse mens toe. Hij kent deze wetten, hij heeft die als stoffelijk mens en als astrale persoonlijkheid beleefd. Hij wil slechts dienen en verlangt ernaar opnieuw op Aarde geboren te worden. Maar wie geeft hem het nieuwe organisme?

Hij daalt in de moeder af, juist op het ogenblik, dat de bevruchting plaatsvindt. Zo hoopt hij een nieuw lichaam te ontvangen. Maar hij moet ervaren, dat het een andere ziel is, die aangetrokken wordt en hem buitensluit. Hij moet uit de moeder gaan, dit is niet voor hem. Wie staat het deze ziel toe in de moeder af te dalen om een nieuw lichaam te ontvangen? Welke kracht, welke macht beschikt het zo? Zijn deze wetten niet in eigen handen te krijgen? Waar valt dit te leren? Ik wil naar de

Aarde terugkeren en er opnieuw leven. Ik wil die domme massa helpen, wakker te worden. Zie toch eens hoe stakkerig ze zijn. Wat zullen ze veel goed te maken krijgen, wat moest ik al niet lijden, omdat ik mezelf en het leven niet kende! Ik zou op hen in willen hakken, hard, hard, om hun toch maar aan het verstand te brengen, dat ze bezig zijn zichzelf te vernietigen. Hóe kan ik opnieuw geboren worden?

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.1414.1440)

De meester sprak tot Mozes in het schemerland:

De meesters – heb ik u verklaard – konden niet anders doen dan de massa op aarde door Mozes aan goddelijke wetten vast te leggen. Ik heb u die lezingen gegeven, we waren één met die duisternis. Mozes in zijn sfeer, die arme ziel, pratende, vragende, smekende: ‘Gééf mij een organisme, opdat ik mijn ouders, mijn zusters, mijn broeders en die wilde bende daar kan overtuigen. Ik lééf en niemand weet het!’ We hebben gezien dat de meester tot Mozes afdaalde en hem voor de goddelijke waarachtigheid plaatste, want hij kan zeggen: ‘Ik ben God.’

‘Zijt gij God?’ zei Mozes, vraagt deze ziel.

‘Ik ben op afstemming met de goddelijke wetten. In mij ligt er, leeft er de kracht om u een nieuw lichaam te schenken, een nieuw organisme om uw taak daar te kunnen voortzetten, om iets voor uw zusters en uw broeders, uw vaders en uw moeders te kunnen doen.’

En wat geschiedt er nu met het leven dat het woord ontvangt van de meester, dat dan eigenlijk als een genade moet zijn? Neen, die meester weet als een goddelijke bewuste, als een ruimtelijk gevoelsleven weet deze meester dat Mozes, dat de ziel, de persoonlijkheid zelf aan die opbouw, aan dat verlangen moet beginnen. Indien men Mozes, indien men dit leven vól had gepraat en die geest, die persoonlijkheid telkens weer tot hem terug was gekomen en hem mooie verhalen had geschonken en dit leven begint er niet aan, dan had Mozes, dan had deze persoonlijkheid daar gebleven, in die mist, in dat schemerland. Hoort u het? Mozes leefde in een mist, in een schemerland, waar hij ondanks zijn onbewustzijn een goddelijke taak kreeg te vervullen. Vanuit dit schemerland kwam hij naar de aarde terug en kreeg hij een machtige taak in zijn handen. Maar daarboven, ver van zijn leven vandaan, miljoenen lichtjaren voor te denken en te voelen en liefde te geven, daar leefde de eerste sfeer en daarin waren mil-, miljoenen mensen gereed, mannen en vrouwen, om die taak

te vervullen. Maar zij mochten die taak niet aanvaarden. Zij konden die taak niet aanvaarden, want zij leefden in de waarheid, in de rechtvaardigheid, in het bewustzijn voor de liefde. Dat de ruimte, dat God, dat de meesters Mozes hebben beziel, is een ontzagwekkende levenswet en een levensruimte voor de maatschappij en zal zich in de toekomst manifesteren. Want hier spreekt de goddelijke rechtvaardigheid als een machtige persoonlijkheid, een God van liefde. Want de meester kan u niet optrekken, kan u geen taak geven, u kunt niet verbonden worden met die rechtvaardigheid en die levenswet voor de waarheid indien gij dat licht, die liefde nog niet bezit.

Lezingen Deel 2 (L2.5222.5241)

Een meester uit de zevende sfeer sprak als God:

Mozes leefde aan Gene Zijde in het schemerland. Hij beleefde, dat er geen dood was en keerde terug naar de Aarde, doch als astrale persoonlijkheid. Op Aarde gekomen, moet hij aanvaarden, dat hij zijn geliefden niet kan bereiken. Toen keerde deze mens tot de sferen terug en zonderde zich af. De mens ging vragen stellen. Dán komt de meester uit de zevende sfeer tot dit leven en krijgt de mens ontwaking. Wat is er te beleven?

„Wilt gij naar de Aarde terug?”

„Ja, maar wie bent u?”

„Ik ben God!”

„Wat zegt u?”

„Ik ben God!”

„U kunt mij een nieuw organisme schenken?”

„Ja, dat kan ik.”

„Geef mij dan een nieuw organisme.”

„Waarvoor?”

„Ik wil mijn moeder en vader overtuigen dat ik leef.”

„Dat is mogelijk, doch wanneer u daar bent weet u van dit leven niets meer.”

„Wat zegt u? Ik voel niets meer?”

„U zult voelen dat gij leven kunt en leven moet en dat „IK” tot uw leven heb gesproken, meer is er niet.”

„Geef mij een nieuw organisme.”

Deze mens, als vragende ziel, wordt „Mozes” op Aarde en zal voor het „Huis Israël” dienen!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.5094.5116)

Mozes vroeg wat het woord ‘God’ betekent:

„Wat betekent dit woord, ik bedoel, het woord God?”

„Het woord God betekent: Ruimte, Onmetelijkheid, het betekent Leven! Het woord betekent: Liefde. Wie Mij zoekt, zal het eeuwige geluk vinden. Wie Mij waarachtig aanvaarden kan en Mij dienen wil, zal Mij leren kennen ... Ik leef in deze ruimte en kan alles schenken, wat gij verlangt, als ge Mij maar zoekt.

Ik ben tot u gekomen, omdat gij wilt dienen. De betekenis van Mijn leven zult gij leren kennen.

Geef de mensheid op Aarde Mijn beeld, vertel haar van uw wijsheid. Blijf voortgaan op de weg, die u bent ingeslagen en die naar Mij voert.

De mens moet God leren kennen.

Waar in u leeft, voelt en ziet is het weten van God. Al het leven in de ruimte vertegenwoordigt Mij als God. God omvat álles, dit woord geeft u de betekenis van Mijn leven. Door dit éne woord overziet gij uw eigen leven en het Mijne, álles ligt er in besloten!

Ik ben het Universum, Mijn kind.

Ik ben het leven.

Ik ben de Liefde.

Ik ben in álles.

Ik ben licht en duisternis.

Ik ben zichtbaar en onzichtbaar en Ik spreek tot u als mens en toch ben Ik God.

Dit moeten de mensen op Aarde leren kennen, eerst dan zien zij in Mijn leven.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.1496.1517)

Om te reïncarneren moest Mozes ‘geboorte’ worden:

Hij wil de nieuwe geboorte beleven: ‘Geef mij een leven, geef mij een nieuwe geboorte. Laat mij opnieuw leven, ik wil dienen.’ Razend is de kracht van dit leven. Bezielde zoals het is, werpt het zich neer in de natuur en smeekt om een nieuw leven, een nieuw organisme. Vanzelfsprekend zal het laatste gevoel, het ‘gram’ bewustzijn tot bezieling moeten komen voor deze mens, wil deze mens geboorte en reïncarnatie, vader- en moederschap worden. Dat hebben ... dat heeft dit kind beleefd, maar het kent de wetten nog niet. Metafysische wetten spreken thans tot dit bewustzijn. En eindelijk, onder dit gaan, onder dit voelen en denken, de smart, te willen dienen, te willen beleven, te willen werken om die mensen daar, uw vader en moeder, kinderen, op te trekken naar iets beters, krijgt dit leven vanuit de ruimte een wet te beleven en te ondergaan en lost dit bewustzijn voor de anderen op.

Lezingen Deel 1 (L1.3314.3321)

Mozes

Mozes is zijn naam. Als Mozes zal dit leven op Aarde geboren worden en deel uitmaken van het Huis Israël.

Aan Deze Zijde heeft men het oplossen van deze ziel in de wereld van het onbewuste gevolgd. Niet God was het, die tot haar sprak, maar een engel, een meester in het eeuwige leven, een bewuste vonk Gods.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.1590.1593)

Mozes zal op Aarde het woord God opnieuw horen en herkennen, hij zal

handelen naar het eeuwigheidsgevoel, dat in hem leeft. Er is geestelijk bewustzijn in zijn leven gekomen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.1598.1599)

Door deze mens zullen de meesters op Aarde wonderen tot stand brengen, zij kennen de astrale wetten, ze hebben ze zich eigen mogen maken.

Uit het Al bereikte hem de opdracht met alle krachten de bewustwording van de mensheid ter hand te nemen. Uit het Al kwam het woord God tot hen, de naam van Hem, Die Zijn schepselen als een Vader en Moeder moesten leren kennen en beminnen. Uit het Al verkregen ze de gegevens, hóe de mensheid het geloof in Hem te brengen.

„Tot u spreekt het leven van God,” zo hadden de meesters uit het Al gesproken, en hun woorden waren door de zevende sfeer ontvangen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.1603.1607)

Mozes en de zijnen zouden onder leiding van de meesters de weg bereiden voor de Hoogste Meester uit het Al. Door Mozes zullen de mensen op Aarde met het Al verbonden worden. Hem zal het woord bereiken van de mens, die tot God was teruggekeerd en geworden was als God het wilde.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.1625.1627)

Nog zou het niet dadelijk begrepen worden, hoe simpel het ook was, voor wie de kosmische wetten kent. Meer zouden de meesters Mozes echter onmogelijk kunnen zeggen. De bewustzijnsgraad van de mensheid stond het niet toe! Daarmee moesten zij rekening houden. En wat ze door Mozes aan haar zouden schenken, zou toch al een geweldige omwenteling in de toenmalige opvattingen teweegbrengen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.1629.1633)

Wat de meesters op Aarde brengen, is aardse wijsheid en heeft nog niets met de Goddelijke realiteit uit te staan. Doch dat komt later! De profeten zijn ónbewust, doch ontvangen van Gene Zijde hun Occulte bewijzen. Mozes ontvangt:

Materialisaties.

Dematerialisaties.

Geestelijke verschijnselen.

Mozes is helderhorend en helderziend!

Mozes krijgt de taak in handen om de mensheid tot de stoffelijke bewustwording te brengen.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.5119.5127)

God wil, dat Mozes van zijn volgelingen strijders maakt. Hij moet in staat zijn tegen de heidenen oorlog te voeren, want het zal niet lang meer duren, of men valt hem en zijn kleine kudde aan. Hij moet dan weerstand kunnen bieden, wil hij niet met de zijnen uitgeroeid worden.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.1649.1651)

De meesters aan deze zijde zien Mozes' kudde groeien. Rust krijgt de stam niet, van links en rechts wordt hij aangevallen, uiteengeslagen, maar vernietigd wordt hij nimmer. De meesters waken! Zij leiden Mozes en de zijnen door alle gevaren heen, zij zien vooruit en kunnen het leven op Aarde in alles volgen, geheimen bestaan er niet voor hen. Zij dalen af in de heidense aanvoerders, ze zijn de onzichtbare toeschouwers bij hun handelingen en weten erdoor wat zij in hun schild voeren. Zij waarschuwen Mozes en zo is deze hen telkens een stap voor.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.1657.1662)

Steeds meer mensen sluiten zich bij hem aan. Zijn wonderen nemen hun twijfel weg, het geloof ontwaakt in hen. Bij verscheidenen openbaren zich geestelijke gaven, ze worden helderziend en ontvangen visioenen. Deze zieners en zienersessen vormen een steun voor Mozes in zijn zware strijd. De meesters werken niet alleen aan dit volk om het groot en sterk te maken en het verder te brengen op de geestelijke weg, zij geven het ook uitvindingen, voeren de kunst op.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.1678.1682)

Er vloeit veel bloed! Om te bestaan en te kunnen prediken moet het ene gevecht na het andere worden geleverd. Mozes' kinderen doden en worden gedood. Velen geven hun leven voor de heilige zaak. Zullen zij in het hiernamaals een hemel binnentreden, wacht hun daar de beloning voor hun strijden en streven?

Mozes weet dat niet, verdiept er zich ook niet in, hij vecht en leert en predikt het bestaan van de Levende Almachtige God, in Wie hij met heel

z'n wezen heeft leren geloven.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.1687.1692)

Steeds meer mensen sloten zich bij de groep van Mozes aan:

Door het onvermoeide werken van de meesters aan Gene Zijde en hun instrumenten op Aarde begon voor de mensheid het opwaarts gaan in stoffelijke toestand. Zij begonnen in te werken op hen, die het meest openstonden. Deze wonnen langzamerhand aan gevoel, hun betere-ik kreeg meer en meer de overhand en deed hen aansluiten bij de anderen, die dachten en voelden als zij. Steeds meer mensen sloten zich bij deze kern aan.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.2197.2200)

De meesters voerden de mensheid naar het licht via de enige weg die de mens op aarde hen toestond:

Zij zijn het, die de mensheid door de dood naar het leven, door de duisternis naar het licht voeren. Dit kost strijd en bloed, maar een ándere weg kunnen de meesters niet gaan, de mens zélf staat het niet toe!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.1719.1720)

Ontnuchtering

Na zijn leven op aarde ging Mozes over naar het hiernamaals:

Mozes treedt de astrale wereld binnen. Velen van zijn kinderen zijn hem voorgegaan. Waar zullen zij in het eeuwige leven binnentreden? Zullen zij plaats krijgen aan Gods rechterhand?

Zij hebben hun leven ingezet, al hun krachten gegeven om de mensheid een geloof te schenken en haar de weg naar God te wijzen. Ze hebben daartoe zonden en fouten begaan, geweld toegepast en ménsen gedood.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.1697.1702)

Mozes en de zijnen kwamen echter niet aan in een lichtsfeer:

Mozes en de zijnen vernietigden Gods leven, aan hun handen kleefte bloed, zij overtraden de wetten van God. Het gevolg ervan is, dat Gods hemelen voor hen niet opengaan.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.1707.1708)

De meesters vingten Mozes in het hiernamaals op:

Toen Mozes zijn ogen sloot, zijn ziel zich losmaakte van zijn lichaam, droegen de meesters hem naar de astrale wereld. Hij lag in diepe slaap.

Het duurt even voor hij ontwaakt. Hij kijkt om zich heen, probeert te denken. Hij voelt zich nog op Aarde, maar dan begrijpt hij plotseling, dat hij gestorven is en de Aarde verlaten heeft.

„Waar is God, waar is Zijn licht?” Mozes ziet, dat het schemerig is om hem heen, hij voelt zich vreemd. Alle gevoel is uit hem weg. De tranen lopen over zijn wangen, nu hij zich z'n toestand bewust wordt.

„Waar ben ik? Heeft God mij alleen gelaten? Op Aarde sprak Hij tot mij, volgde Hij mij in alles en nu, waar is Hij nu? Waarom vocht ik, waarom is al dat bloed vergoten?”

Mozes weet niet vanwaar deze gedachten in hem komen. Hij is er zich niet van bewust, dat men hem helpt te denken. Aangekomen in het eeuwige leven staat hij voor de opgave los te komen van het aardse leven. Nieuwe vragen wellen in hem op. Waar zijn z'n volgelingen? Velen gingen hem voor naar hier. Hij roept om hen. Dan treedt er een engel op hem toe en deze meester zegt:

„Mozes?”

„Wie zijt gij?”

„Ik ben een kind van God, Mozes. Ik ken u.”

„U kent mij? Waar ben ik, waar leef ik?”

„In de wereld na de dood, Mozes.”

„Waar is God, kunt u mij dat zeggen?”

„God zult gij leren kennen, Mozes.”

„Is mijn leven daar voorbij?”

„Uw leven en uw taak zijn ten einde, Mozes. Gij zijt de astrale wereld

binnengetreden. Uw leven na de dood is begonnen.”

De engel toont Mozes zijn leven op Aarde en zegt hem waartoe hij daar geboren werd. Mozes moet in het gezicht van de feiten de woorden van de meester aanvaarden, toch valt hem het geloven moeilijk.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.1730.1765)

Mozes keek terug op zijn leven:

Weer ziet hij de brand in het braambos en alle andere wonderen. God geeft hem en zijn volk de Tien Geboden en niets is van dit ontzaglijk gebeuren verloren gegaan.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.1818.1819)

Hij leerde nu zijn meester kennen:

„U ziet, Mozes, hoe het leven op Aarde voor ons is geweest. Ook ik heb op Aarde gediend en moeten aanvaarden, dat niet God het was, Die tot mij sprak.

God spreekt niet als mens, Mozes. God spreekt alleen tot ons leven van gevoel tot gevoel, in heilige eenheid!

Ik was het, die tot u sprak. Ik, die u kent als Abraham!

Mij was het gegeven tot u te spreken, de meesters wilden het! Gij zult mij aanvaarden, Mozes, want ook dat wilden de meesters. Isaak en Jakob en de anderen, ze leven hier en ge zult hen ontmoeten.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.1908.1916)

Ik was het, Mozes, die tot u heeft gesproken als God en u wonderen toonde. Ik gaf u de helderziendheid en het weten en verbond u met de brandende braambos.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.1947.1948)

Op aarde had hij de tien geboden niet begrepen:

Mozes en zijn volgelingen hebben de Tien Geboden niet begrepen, ook al wilde Mozes, dat zijn volgelingen de geboden zouden beleven. Maar hoe was hun toestand? Ze stonden ondanks het geestelijk en Goddelijk weten voor oorlog, voor moord en vernietiging. Op het ogenblik, waarop

Mozes de Tien Geboden uit de handen van zijn God ontving, hadden zijn volgelingen eigenlijk de strijd moeten staken, één gebod overheerste al de andere, namelijk het „Gij zult niet doodslaan!”

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.2202.2205)

De hoogste meesters gaven hem die tien geboden:

De hoogste meesters van deze zijde gaven u de „Tien Geboden”, zij waren het, die zich als engelen aan u vertoonden.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.1949)

Op een contactavond beantwoordt Jozef Rulof een vraag van een mevrouw in de zaal over de tien geboden:

(Mevrouw in de zaal): ‘Maar waar zijn de geboden dan voor gegeven als wij ons dan wel moeten houden aan: gij zult niet doden. Er staat toch ook dat je Gods naam niet ijdel zult gebruiken? Dat behoort toch ook tot de geboden?’

Ziet u, in de tien geboden, dame, leven nog fouten. En die tien geboden die heeft Mozes ontvangen, maar Mozes zijn gevoelsleven ligt er nog aan vast. Gij zult Mijn naam niet ijdel gebruiken. Mijn lieve god, mijn lieve mensen, wat bedoelen ze daarmee?

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.326.332)

Wat zeggen de tien geboden? Mozes had mooie ogenblikken in zijn leven, nietwaar? Die ruwe rebel, Mozes was een ruwe rebel en daarnaast weer het kind. De Heer sprak ... Ja, de meesters. Wij moesten ... De meesters konden niet anders handelen. Ze moesten met geweld beginnen, want de mens wilde geweld.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.11092.11099)

Later zegt Jozef dat men Mozes niet meer kon geven in die tijd:

En Mozes kreeg inspiratie. Hij heeft geen uittreding beleefd, want dan had Mozes het geweten. Maar het kon niet. Want weet u waarom niet? Ze hadden Mozes ... Ze hebben Christus zoveel tijd later vermoord, wat hadden ze met Mozes dan klaargemaakt? Het kon er niet in, meneer.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.366.372)

Niemand overheerste Mozes in zijn taak op aarde:

Ge ziet thans in uw eigen leven, Mozes. Het waren uw eigen verlangens, die u naar de Aarde deden teruggaan om er een taak te volbrengen. Niemand dwong u ertoe, als ú niet gegaan was, zouden er aan deze zijde miljoenen anderen gaarne die taak verricht hebben. Niet één ziel heeft uw leven dus overheerst of u tot daden gedreven, die strijdig waren met uw wezen, voor God is dat niet mogelijk.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.1927.1930)

Mozes handelde naar zijn eigen verlangens:

Trouwens, u kón niet anders handelen dan u deed, u richtte zich naar het verlangen en het weten in u! Zoudt ge thans nog willen terugkeren om hier op Aarde te leraren en zo nodig oorlog te voeren? Uw gevoel zegt neen, nu wilt ge verder en hoger gaan of uw leven staat stil. Met de ondervinding, die ge opdeed, kunt ge dat ook.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.2032.2035)

Mozes had al vele levens beleefd:

Ge waart eens een Koning over een heidens volk en in latere levens de slaaf van hen, wier lichamen gij eens liet verbranden.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.2006)

Maar in die jammerlijke omstandigheden begon u te denken, toen ontwaakte in u het verlangen de ellende uit de wereld te verbannen en de mens geluk te verschaffen.

Die verlangens om te dienen maakten dat u opnieuw hier op Aarde geboren mocht worden. Indien ge mij in alles hebt kunnen volgen, Mozes, moet het u duidelijk zijn, dat er voordien nog geen geestelijk licht in u was. U bezat nog slechts het verlánge om te dienen. Maar nu is het dienen beleefd en er is licht in u gekomen. U hebt thans afstemming op een sfeer, welke ligt boven die, waarin u vóór uw laatste aardse leven verbleef. Nog kunt u die sfeer van licht, de eerste hemel aan onze zijde, niet binnengaan. Eerst moet u zich uw toestand bewust worden en goedmaken wat misdreven werd. In u leefde niet het gevoel om te moorden, Mozes, noch schiep u er behagen in te vernietigen. In uw leven lag het gevoel van liefde, maar deze liefde was nog stoffelijk. Gij zult u thans de geestelijke liefde eigen maken en daarna uw hemel kunnen binnentreden, waarvan

ge zélf het licht schiep.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.2008.2018)

Maar eerst, ik zeg het u wéér, moet door u alles worden goedgeemaakt, ja, zelfs een verkeerde gedachte moet worden rechtgezet. Voor deze Goddelijke wet staan u en uw volgelingen, staat al het leven van God!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.2036.2037)

De komst van de Messias

Mozes vroeg of hij de eerste lichtsfeer mag zien:

„Mag ik de hemelen zien, meester?”

„Ga met mij, Mozes, ik zal u tonen wat u wacht.”

De meester voert Mozes naar de eerste sfeer. Hij spreekt:

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.2121.2124)

Ik mag u deze heiligheid tonen, doordat gij uw leven ingesteld hebt op de wetten van deze wereld, of het was niet eens mogelijk. Deze sfeer is ontstaan, doordat miljoenen zielen aan een hoger leven begonnen. Deze mensen staan voor het kwaad niet meer open, zij kunnen geen onrechtvaardigheid begaan, hun zielen zouden weigeren.

Zij hadden uw taak niet kunnen volbrengen. Voelt gij dat?

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.2128.2132)

Mozes wist nu hoe hij de lichtsferen kon bereiken:

Mozes weet nu, dat hij alleen door het goede te doen, alléén door de liefde de sferen van licht kan betreden.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.2181)

Mozes diende de mensheid:

Mozes diende met alle krachten in hem de geestelijke bewustwording, niet van een stam, maar van de mensheid.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.2920)

De meeste andere aardse regeerders dienen alleen zichzelf:

Uw aardse regeerders dienen hun volk, maar meestal alleen zichzelf. Als zij het leiderschap van Mozes zouden navolgen, zouden zij in waarheid God en Christus en de Meesters hebben vertegenwoordigd.

Nu moeten zij aanvaarden, dat hun werk geen geestelijke betekenis heeft, ook al dienen zij hun eigen volk en ontvangen zij de hulp van de meesters daarbij. Hun dienen is aards, stoffelijk, maar niet geestelijk zoals eenmaal dat van Mozes. Zij gaven hun krachten om de stoffelijke welvaart van hun landen op te voeren, maar met het prediken hiervan kan een waarachtig leider niet tevreden zijn. Oneindig veel belangwekkender dan de stoffelijke welvaart is de geestelijke bewustwording van de mensheid. En hiervoor juist zetten Mozes en de zijnen alles van zichzelf in!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.2921.2927)

Mozes begreep nu hoe de meesters voor de mensheid werken:

Mozes begrijpt. Hij ziet zijn eigen levensafstemming voor zich en neemt waar, dat de mensheid nimmer alleen gelaten is! Anderen zetten zijn taak voort. Hij kan tevens een blik slaan in de verre toekomst en ziet, hoe de meesters van Gene Zijde steeds meer ingrijpen in het lot van de mensheid. Indien hij wil, kan hij opnieuw deelnemen aan hun plannen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.2112.2116)

De stam Mozes breidde zich uit:

De stam Mozes ontwikkelt zich, steeds meer mensen komen tot het geloof en tot God. En de ene profeet na de andere komt nu naar de Aarde en uit hun woorden blijkt, dat er grote dingen te gebeuren staan. De Messias zal naar de Aarde komen, wordt er gezegd. Wat is de bedoeling van God, vraagt men zich af. Waarheen zal deze komst het leven voeren?

Van de profeten kan getuigd worden, dat hun wijsheid over die van Mozes heengaat. Zij dringen al dieper door in het leven van God, en de wetten, waarover ze spreken, worden voortdurend scherper door hen ontleed. Zij prediken hun hoorders over een God van Liefde en deze krijgen hoop, dat er eens rust en vrede op Aarde zal zijn. Zij voelen al wel, dat een hoger leven mogelijk is.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.2214.2222)

En Mozes neemt nu ook een astrale taak voor de mensheid op:

Als astrale persoonlijkheid leidt Mozes het leven op Aarde door vele gevaren verder, omhoog naar het licht. Ook hij spreekt nu als God tot de mensheid.

Mozes ziet als zijn meester ver vooruit, vele eeuwen, weet hij, zullen er nog voorbijgaan, voordat de mensheid bewust is en zij God in Zijn Wezen en Schepping kent.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.2165.2167)

Zelfs tot in de laatste wereldoorlog zal hij zijn taak voortzetten:

Bij hun laatste en verschrikkelijkste strijd zal hij, Mozes, zo ziet hij, zijn kinderen bijstaan en naar de eindoverwinning voeren.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.2169)

113. Bijbelschrijvers

De Bijbel werd geschreven door mensen die een geloof in God wilden vastleggen, maar die niet boven hun eigen tijd en bewustzijn uitstegen.

De profeten

Het artikel 'Mozes en de profeten' schetst de tijd waarin de profeten moesten werken. Het gevoelsleven van de mensheid toen kan omschreven worden met het woord 'wild'. Het enige recht dat men respecteerde was het recht van de sterkste. Er werd vermoord voor macht en bezit, uit haat en hartstocht.

De profeten getuigden van de Heer, die machtiger was dan alle aardse heersers. De machtige God beschermde diegenen die naar zijn woord luisterden en zijn geboden gehoorzaamden. De anderen werden voor hun losbandige leven door de Heer verdoemd en mismaakt. En de Heer zag alles, niemand ontsnapte aan zijn oordeel. Het was dus uitermate belangrijk te weten wat God precies gezegd had.

De Bijbelschrijvers

Daarom gingen er mensen de woorden van de profeten opschrijven. De eerste doorvertelde verhalen over de belevenissen van de profeten werden op schrift gesteld. De Bijbelschrijvers vroegen aan vele mensen wat ze gehoord hadden, en bouwden daarmee hun vertellingen op.

Maar de Bijbelschrijvers gingen verder dan deze verhalen omdat ze hun medemensen wilden aantonen hoe groot de Heer was. Ze ontwierpen bijvoorbeeld ook scheppingsverhalen om aan te tonen dat de Almachtige voor alles had gezorgd. Zo schiep God lichten voor de nacht en de dag, alsof Hij zijn eigen schepping niet kende. In werkelijkheid keken de Bijbelschrijvers naar het licht voor de nacht, de maan. Zij leefden nog in een tijd waarin men niet wist dat de maan alleen het licht van de zon weerkaatste. Men dacht toen dat de maan zelf licht uitstraalde.

Ze lieten God een scheiding tussen licht en duisternis aanbrengen, omdat men nog niet wist dat de aarde nacht maakte door om haar as te draaien. De Bijbelschrijvers voelden zich bezielde om de grootsheid van God te beschrijven, maar ze kwamen niet boven de aardse kennis van hun eigen tijd uit. Ze lieten God alles scheppen in zeven dagen, omdat ze niet wisten dat het heelal al miljoenen tijdperken oud was en de hele Schepping door geleidelijke ontwikkeling gevormd was. Ze vertolkten naar hun gevoel 'het woord van God', maar de huidige wetenschap heeft al lang achterhaald dat hun woorden veel

onwaarheden bevatten.

Ze ontwierpen Adam en Eva, omdat ze niet wisten hoe al het leven als cel in het water begonnen is. Hun God blies in een hoopje klei, en ziedaar, de man stond in volwassen vorm op de wereld. De vrouw was duidelijk van tweede orde, daarvoor was een mannelijke rib nodig. En later kreeg hun Heer spijt van Zijn schepping, want wegens het eten van de verboden vruchten werden Adam en Eva uit het paradijs geworpen. Dat de mens zelf zijn harmonie met het leven heeft verbroken door een ander mens te vermoorden, zoals het artikel 'harmonie' belicht, was hun niet bekend.

Schemerland

Toch werden de Bijbelschrijvers voor hun taak geboren, net als Mozes en de profeten. Allen reïncarneerden ze op aarde vanuit het 'schemerland', een geestelijke wereld in het hiernamaals waarin het bewustzijn van de bewoners begint te ontwaken. Ze hadden allen ervaren dat het sterven slechts een overgang was, en die geestelijke wetenschap wilden ze op aarde brengen.

Tijdens die missie werden ze geïnspireerd door de meesters van de Universiteit van Christus, maar het doorgeven van de geestelijke kennis werd beperkt door het toenmalige wereldbeeld. De Bijbelschrijvers waren niet helderziend of helderhorend, ze konden hun inspirators niet zien of horen. De meesters konden alleen werken van gevoel tot gevoel. Zij moesten zich aanpassen aan het gevoelsleven van de schrijvers. De echte werkelijkheid zoals de meesters die hadden leren kennen, konden ze niet doorgeven omdat die door de schrijvers niet gevoeld of begrepen kon worden in die tijd.

Angst was nodig om zelfbeheersing te ontwikkelen

De meesters kenden deze beperking, en ze wisten wat ze daarbinnen konden bereiken. Vanuit het Al waar Christus leeft, hadden zij vernomen wat ze konden doen. De mens op aarde moest een geloof in de machtige God ontvangen, zodat ze hun eigen willen ondergeschikt zouden maken aan de wil van de Heer. Het enige gevoel in de aardse mens dat hiervoor gebruikt kon worden, was angst. Alleen uit angst om gestraft te worden, zouden zij hun daden ombuigen volgens de tien geboden van God.

Als zij doorgingen om hun medemens te verkrachten en te vermoorden, zouden zij gestraft worden door de Heer. En de strafmaat was aanzienlijk: ze zouden voor eeuwen verdoemd worden. In het hiernamaals zouden ze zich innerlijk gepijnigd voelen door het vuur van hun eigen hartstocht. Wanneer ze zich op aarde niet leerden te beheersen, konden ze na hun dood geen lichtvol hemelrijk van God binnentreden.

Alleen de angst om ontzettend gestraft te worden en eeuwen te lijden, was krachtig genoeg om zelfbeheersing te ontwikkelen op aarde. De meesters wilden het lijden op aarde verminderen, en alleen het beeld van een straffende almachtige God kon de mens op aarde de noodzakelijke eerste stap laten zetten om zijn eigen geweld te beheersen en het moorden te verminderen.

Met het vertolken van deze gevoelens gaven de meesters een geestelijke werkelijkheid door die begrepen kon worden door de toenmalige mens op aarde. De meesters hadden immers zelf ervaren dat zij door het geweld dat zij in hun levens op aarde anderen hadden toegebracht, in het hiernamaals in een duisternis terecht kwamen. In die duisternis hadden ze in hun gevoel vele eeuwen de kwalijke gevolgen van hun duistere handelingen op aarde moeten ondergaan, voordat zij zich een lichtsfeer hadden verworven.

Erbij schrijven is zoals roddelen

Maar bij deze geestelijke werkelijkheid bleef het niet. Het ‘branden in gevoel’ was te ijl voor het aardse denken, de Bijbelschrijvers wilden dit aanschouwelijker maken. Want op aarde kende men alleen het branden door het vuur, en zo kwam er ook vuur in het hiernamaals terecht. En eeuwen was heel lang voor de mens die niet verder dan één aards leventje keek, dus dat werd uiteindelijk ‘eeuwenlang’ en ‘voor eeuwig’.

De verhaaltjes werden ook sterker naarmate ze doorverteld werden. De ene mens deed er brandend vuur bij, de andere liet de tijdsduur langer worden, en hierdoor kreeg de vertelling meer aardse zeggingskracht. Zo ontstond het beeld van het eeuwig branden in het hellevuur, waartoe elke zondige ongelovige onverbiddelijk door de almachtige God verdoemd werd.

De meesters zagen dat de angst ontspoorde en onwerkelijke geloofsbeelden bouwde. Zij konden dit proces niet stoppen, net zomin als alle andere roddel op aarde die van een klein menselijk vergrijp een afgrijselijke misdaad kan maken. Telkens wanneer de verhalen doorverteld en overgeschreven werden, dikte men de onwerkelijkheid aan. Uiteindelijk produceerde het een Bijbel vol onwaarheden.

Als gevolg van de angst gingen wel steeds meer mensen op aarde zich van geweld afkeren. Het beeld van de straffende God werkte, meer mensen temden hun hardheid en begonnen te werken aan vrede onder elkaar. Hierdoor zou ooit de wereldvrede binnen bereik komen.

Bijbelschrijvers nu

De Bijbelschrijvers schreven voor de mensen uit hun tijd. Dat hun vertelsels door miljoenen nu nog worden geloofd als ‘de waarheid’, getuigt van de angst die groteske vormen heeft aangenomen in de loop der eeuwen en het feit dat vele mensen nog niet tot een zelfstandig oordeel zijn gekomen.

Toen de Bijbelschrijvers na hun laatste leven op aarde naar het hiernamaals overgingen, kwamen zij niet terecht in hun beloofde paradijs. Zij moesten zich de geestelijke werkelijkheid van de eerste lichtsfeer nog eigen maken, want ze leefden nog in de onwaarheden die ze beschreven en aangedikt hadden.

Naderhand merkten ze dat hun ontwikkeling in het hiernamaals werd tegengehouden door wat ze op aarde hadden gebracht. Doordat steeds meer mensen op aarde gingen geloven in de onwaarheden die in de Bijbel waren geslopen, kluisterde dit de Bijbelschrijvers vast aan de aarde. Zij konden zich opwerken naar de derde en vierde lichtsfeer, maar hoger kunnen ze niet evolveren, zolang er op aarde of in het hiernamaals nog mensen zijn die door de Bijbel in onwerkelijkheid geloven en leven.

Directe-stemapparaat

Het artikel ‘God’ licht toe dat de eeuwigdurende verdoemenis in een brandende hel en de god van haat uit het Oude Testament behoren tot de ergste onwaarheden in de Bijbel. Het artikel ‘kerkelijke vertelsels’ licht nog andere verzinsels toe. Al de onwaarheden uit de Bijbel zullen pas van de aardbodem verdwijnen wanneer de meesters door alle mensen worden aanvaard die nu nog de Bijbel vasthouden als de enige waarheid.

Maar dat zal pas gebeuren als het woord van de meesters niet meer vervormd wordt. De meeste mensen op aarde zullen de boodschap van de meesters pas kunnen aanvaarden als die door een technisch apparaat wordt doorgegeven, en niet door een menselijk medium. Daarom zullen de Bijbelschrijvers pas uit hun benarde situatie bevrijd kunnen worden, wanneer de meesters rechtstreeks tot de aardse mens kunnen spreken door het directe-stemapparaat. Zoals het artikel ‘directe-stemapparaat’ toelicht, zal dit technisch instrument elke twijfel aan vervorming wegnemen, waardoor iedereen op aarde het geloof kan omzetten in het werkelijke weten.

Bronnen

De profeten

De profeten moesten werken in een gewelddadige tijd:

Want het is op aarde nog altijd een wilde bende, er leeft alleen kwaad, hartstocht, geweld, afbraak. De één wil meer dan de ander; de sterke overwint. Kennis, bewustzijn is er niet, alleen kracht zegeviert over alles. De groten, de reuzen, de machtigen in gevoel, zij zijn het die voor koning en keizer spelen, dat de andere later zal doen en zich dan een machtig gewaad zal omhangen. Wat de mens hier nog bezit op aarde is een woestenij, is een ledigheid, innerlijk.

Lezingen Deel 1 (L1.4161.4165)

Het brengen van een straffende God was nodig om het moorden te verminderen:

U hebt Mozes beleefd, u kent die wetten, u weet nu hoe het leven, hoe de ontwaking op aarde is begonnen. Ik heb u op een morgen verteld dat de meesters er geen vuur bij hebben gemaakt, maar de meester, de mens op aarde die het gevoel kreeg: hij moest de anderen dat bewustzijn geven, dié mens voerde die angst op.

En nu in uw twintigste eeuw zitten we nog aan dat helse vuur vast, dat er niet is. In de twintigste eeuw, nu, staan we nog voor de Bijbel die verdoemt, een God van haat en wraak. Nóg is de mens angstig voor het hellevuur, dat er niet is, want het brandt in de mens. 'Ja,' zeggen de meesters, 'indien we deze wilde massa maar aan een wet kunnen verbinden – wat geeft het – dan zal dat gemoord en dan zal de toekomst veranderen, dan zal de mensheid evolueren. Laat maar gaan.'

Lezingen Deel 2 (L2.2796.2802)

Bijbelschrijvers

De Bijbelschrijvers hadden dezelfde intentie als de profeten:

De Bijbel is geschreven om de mens tot God te brengen.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.418)

Daarom schreven deze mensen de Bijbel:

Helaas, de mens heeft de Bijbel geschreven en niet God; de mens.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.7357)

Deze mensen hadden nog niet veel bewustzijn:

Wie heeft de Bijbel geschreven? Mensen. Mensen die onbewust waren. De Bijbelschrijvers die waren zover. Johannes en Petrus, ze waren onbewust. Petrus loopt naast de goddelijke bewuste God als mens en verraadt Hem nog, verloochent Hem nog.

En wat waren die Bijbelschrijvers die Hem niet eens hebben gezien noch hebben gekend?

De maan, we zullen een licht maken voor de nacht en een voor de dag. Ze wisten niet dat de aarde al draaide. Toen Galilei in Rome kwam en (tegen) de paus zei: 'De aarde draait om de zon', toen werd hij opgesloten.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.601.610)

Ze wisten van de eigenlijke schepping niets af:

En de eigenlijke schepping is niet verklaard.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.421)

Maar het kon ook niet eerder, want ze hadden die mensen ook weer vermoord. Ze wisten van de schepping niets af.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.423.424)

Ze kenden de Albron niet:

En nu komt de Bijbel, de mensen gaan beginnen. Wat weten die mensen, wat weten deze eerste mensen die die verhalen bij elkaar voegen van de ruimte, van maan, zon en sterren af? Wat weten zij van het ontstaan af, toen de Albron begon zich te manifesteren? Niets, niets, niets, niets!

U voelt reeds, gaat u maar beginnen, leest u nu maar de Bijbel, men begint op aarde, maar in een toestand waar de aarde reeds miljoenen jaren oud is, af. Er zijn miljoenen mensen, de ruimte is bewoond. De Vierde Kosmische Graad is verdicht, er leven daar al mensen.

Lezingen Deel 1 (L1.4529.4535)

Ze lieten God zomaar ineens alles tot stand brengen, omdat ze de geleidelijke ontwikkeling van het leven niet kenden:

Miljoenen zielen op Aarde kunnen, hoe gelovig en godsdienstig ze ook zijn, onmogelijk langer het Bijbelse scheppingsverhaal als waarheid aanvaarden. Hun gevoelsleven weigert nog maar één ogenblik in het zonderlinge verhaal omtrent het ontstaan van aarde, uitspannel, mens en dier te geloven. De besliste uitspraken van de wetenschap over de onmogelijkheid van de Bijbelse gegevens steunen die zielen nog in hun verwerping. De Bijbelschrijvers zeggen u, dat aarde en uitspannel, mens, dier en plant door God zomaar ineens werden geschapen. Maar hoe anders is de werkelijkheid! *Het ganze Goddelijke scheppingsplan is gebouwd op geleidelijke ontwikkeling!* Niets in de ruimte was er zomaar ineens, alles evolueerde van graad tot graad naar zijn definitieve staat!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.216.222)

De Bijbelschrijvers hebben het bestaande vastgelegd, zij klampten zich vast aan wat het aardse oog kon waarnemen, ze schreven over God en Zijn heilige schepping, maar kenden de wetten niet. „God schiep Hemel en Aarde”, zo vangen zij aan en slaan miljoenen eeuwen over!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.862.863)

3 ... En God zei: Daar zij licht en daar werd licht!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.866)

Dat geweldige licht is niet in éénmaal ontstaan!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.872)

Was de Zon vóór de Maan gereed geweest, dan zou geen vonk van God bestaan hebben gekregen en voor deze evolutie reeds levend verbrand zijn geweest. De Zon, zo roept Gene Zijde u toe, heeft een eigen verdichting ondergaan. Uit de eerste openbaringen is dit zwakke licht ontstaan, van de duisternis uit trad het licht naar voren, zoals al de planeten hebben beleefd.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.885.887)

De Bijbelschrijvers wisten nog niet dat de aarde om haar as draait en zo nacht maakt:

4 ... En God zag het licht, dat het goed was; en God maakte scheiding tussen het licht en tussen de duisternis.

Hoe is dat nu weer mogelijk? Wat wil deze scheiding tussen duisternis en licht zeggen? Wat hebben de Bijbelschrijvers ermee bedoeld? Men spreekt hier van nacht en dag, licht en duisternis. Licht en duisternis? Begrepen de Bijbelschrijvers iets van de Aarde? Wist men toen reeds, dat de Aarde om de Zon draaide en niet de Zon, zoals werd gedacht, om de Aarde? Want dit gezegde over licht en duister heeft hiermee te maken. Dat God scheiding maakte tussen licht en duisternis, betekent dat de nacht oploste. Waardoor? Doordat de Maan licht kreeg van de Zon? Hierover is geen woord geschreven. Men wist er in die tijd niets van, de Bijbelschrijvers moesten nog ontwaken. Eerst eeuwen later werd dit vastgesteld. Toen veranderde ineens dit gezegde van de Bijbelvertellers, doch niemand op Aarde durfde deze onwaarheid te weerleggen. Thans komen Gods afgezanten naar de Aarde en zullen de waarheid zeggen en er u van overtuigen. De Bijbelschrijvers hebben die gebeurtenissen van de Aarde af vastgesteld. Hier treedt duidelijk naar voren, dat zij uit het bestaande hebben geput, uit datgene, wat reeds miljoenen eeuwen terug gereed was en nu als zodanig niets meer met de schepping van God te maken heeft. Toen de Bijbelschrijvers aan de Bijbel begonnen, dachten zij geïnspireerd te worden, maar deze zielen waren niet eens te bereiken. Omdat zij nog moesten ontwaken en een lagere evolutie vertegenwoordigden, kon deze kosmische wijsheid hun niet gegeven worden. De wetenschap heeft echter inmiddels vastgesteld, waardoor het nacht op Aarde werd. Dat deed God niet, die macht en kracht bezit Moeder Aarde, deze planeet schept duisternis, doordat zij haar baan door de ruimte moet beschrijven en zich om haar eigen as draait. Dat doet God voor de Bijbelschrijvers en God zag, dat het goed was, er was nu scheiding tussen dag en nacht. Maar is het niet duizendmaal eenvoudiger het te aanvaarden, zoals het in werkelijkheid is geschied? De Bijbelschrijvers hebben het zo in elkaar gezet, dat er niemand achter zou komen en niemand aan de oppermacht zou gaan twijfelen. En dat deden ook wij op Aarde niet, aan deze zijde echter moesten wij de Goddelijke openbaringen aanvaarden, zoals de Maan ze heeft beleefd en zoals al de andere planeten ze hebben leren kennen. De Zon ging dit proces van licht en duisternis niets aan, de Aarde bracht scheiding tussen dag en nacht en zij kreeg dit van God in handen. En al het leven van God stelde er zich op in, de nacht werd voor de mens en het dier de slaap, de rust het zich gereedmaken voor het daglicht of dagbewustzijn.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.907.935)

De Bijbelschrijvers hebben God onbegrijpelijker gemaakt:

8 ... En God noemde het uitspansel hemel. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest, de tweede dag.

Uit dit alles spreekt alweer het onbewuste kind van de Aarde, dat voor al deze Goddelijke wetten staat, maar nog moet ontwaken. Nimmer heeft God één woord gesproken, deze gezegden hebben voor de ruimte en de Goddelijke schepping meer kwaad dan goed gedaan voor de menselijke ziel. Wat de Bijbelschrijvers u hebben geschonken, behoort tot uw bewustzijn, ze spreken over uw dag en nacht, maar toen was de schepping reeds biljoenen jaren oud. Dat wil dus zeggen, dat deze Bijbelschrijvers hun eigen tijd beschreven hebben en God niet begrijpelijker, maar onbegrijpelijker voor u hebben gemaakt!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.1036.1041)

De Bijbel is het product van het schrijvend intellect van die tijd:

U ziet het reeds weer: de Bijbelschrijvers beleefden hun eigen leven en zij schreven daarnaar, maar dit alles behoort niet tot het woord Gods. Dat is het denken en voelen van het schrijvende intellect, de beperkte ziel, die zich ertoe heeft gezet om Goddelijke waarheden vast te leggen, maar iets wrocht waardoor miljoenen mensen zijn gestruikeld en hun geloof verloren.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.1060.1061)

De Bijbelschrijvers hebben een taak op zich genomen, die ver boven hun eigen bewustzijn leefde:

Het 14e gezegde spreekt over de lichten in het uitspansel. Er staat: En God zei: Dat er lichten zijn in het uitspansel des hemels, om scheiding te maken tussen de dag en tussen de nacht; en dat zij zijn tot tekenen en tot gezette tijden, en tot dagen en jaren.

Hier is nu sprake van sterren en planeten, van een uitspansel met al het leven daarin. Maar dat leven heeft eveneens biljoenen eeuwen nodig gehad om tot stoffelijke verdichting te komen. De Bijbelschrijvers putten steeds uit het bestaande, uit dat, wat tot hun eigen leven behoort. Zij wisten van dit ontstaan niets af, zij schrijven over iets, waartoe zij behoren en dat van hun leven deel uitmaakt. Wat weten ze van het verleden van de ster? Wat kunnen deze goedgelovigen zeggen van al deze wonde-

ren? Geen woord! Zij kennen de goddelijke wetten niet! Zij staarden zich blind op al deze wonderen, maar kwamen niet achter de waarheid. Zij kenden de diepte van hun eigen leven niet en God was voor hen mens! Maar wie is die God? Deze mensen hebben een taak volbracht, die ver boven hun eigen bewustzijn leefde.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.1098.1111)

Ze wisten nog niet dat de maan zelf geen licht uitstraalt:

16 ... God dan maakte die twee grote lichten; dat grote licht tot heerschappij des daags, en dat kleine tot heerschappij des nachts, ook de sterren.

Heel waarachtig is dit en eenvoudig, maar de Bijbelschrijvers vergaten te vermelden, dat de Maan geen lichtgevende bol is, want de Maan krijgt haar licht van de Zon. De Maan heeft een heel andere betekenis in deze schepping dan deze schrijvers hebben kunnen vaststellen. Alléén de Zon en de sterren zijn uitstralend. Hoe kan God Zichzelf zó tegenspreken? Dat mensen zich vergissen omtrent al deze problemen, is mogelijk. Kent God Zijn eigen schepping niet? Moeten wij aanvaarden, dat God geen onderscheid kan maken tussen Zijn leven? Groeit God dit leven over Zijn hoofd? Weet God niet meer wat een ster, wat een planeet is, wat barend of lichtgevend is? De Bijbelschrijvers tastten in het duister! Zij konden het dag- en nachtlucht niet van elkaar onderscheiden, ze kenden de schepping niet. Een geleerde van uw eigen tijd had deze onmogelijkheid niet opgeschreven.

Maar God weet beter! Hij heeft nimmer gezegd, dat de Maan de nacht zou verlichten, dit zijn menselijke gedachten, is fantasie!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.1130.1144)

Hun kinderachtige vertelsels zijn nog voor miljoenen heilig:

18 ... En om te heersen op de dag, en in de nacht, en om scheiding te maken tussen het licht en tussen de duisternis. En God zag dat het goed was.

Dat had u een kind kunnen vertellen. Elk kind weet dat, ja weet nu meer. Het heeft op school geleerd, dat Maan en Aarde om de Zon heen draaien. Hoe hoog waren de Bijbelschrijvers dan gekomen in het menselijk weten? Ze schreven maar neer wat hen in gedachten kwam en wat zij

in de nacht hadden waargenomen. Maar God en Zijn schepping werden door hen kinderachtig naïef! En toch hebben miljoenen mensen dat als waarheid aanvaard, ze durven geen eigen oordeel te vormen, want de Bijbel is heilig.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.1154.1162)

Hierdoor wordt de bekrompenheid van de Bijbelschrijvers nog steeds verbloemd:

De bekrompenheid van de Bijbelschrijvers mag in uw menselijk oog nú geen rechtvaardigheid meer verkrijgen, want deze leer voert u verre van de werkelijkheid en laat u achter in een doolhof!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.1198)

Durf zelf te denken:

Blijf niet langer deze onzin aanvaarden, want uw leven staat stil. Durf te denken! God én Christus willen, dat gij denkt, zélf voelt! U moet u niet laten leven! Leef zélf! Hiervoor kwam Christus tot u! Hiervoor zette Christus Zijn Heilig Leven in!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.1240.1246)

De Bijbel was maar voor een korte tijdsperiode:

Maar dat waren ook maar Bijbelschrijvers, dat waren geen kosmisch bewusten.

Dat was voor een tijd, dat was maar eventjes voor achter het prehistorische tijdperk. Die mensen wisten van geen zon en geen maan af; wat u weet. Díé mensen wisten niet op school dat de aarde om de zon draait. Maar Galilei werd ervoor gekraakt door uw katholieke kerk.

Galilei, getuig eens ...

‘Née’, zegt de paus, de mens die God vertegenwoordigt. Die zegt: ‘Née, de zon draait om de aarde!’ En nu legt dit goddelijke kind, deze heilige mens legt de evolutie stil. En nu weet, een kind van uw school weet dat de aarde om de zon draait. Is dat heilig-zijn? Alwetendheid voor deze ruimte! Voelt u waar het heen gaat?

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.10143.10155)

Met de ruimtelijke kennis uit de boeken van de meesters kan het onderscheid tussen de werkelijkheid en het vertelsel gemaakt worden:

Door dit één-zijn krijgt u als het ware de ruimtelijke kennis, de ruimtelijke Alwetendheid voor uw ziel, uw geest, uw vader- en moederschap te beleven en te zien. En eerst daarna kunt gij, indien ge nu de Bijbel in handen hebt, kunt ge zeggen: ‘Ja, dit ben ik en dat is dat en dat was van die man zelf, want hij heeft noch maan noch zon begrepen, hij heeft de aarde niet gevoeld, hij wist van deze openbaringen als scheppingen niets.’

Lezingen Deel 2 (L2.49.50)

De Bijbelschrijvers schiepen Adam en Eva:

Maar de Bijbelschrijvers hadden zich aan dat Bijbeltje, die vertellingen te houden. En nu ziet u, nu kunt u beginnen. ‘En God zei: laat ons mensen maken.’ Die arme, arme kleutertjes daar uit de Bijbel beginnen met wat klei en wat levensadem. Ze zetten de Heer naast zich neer, want de Heer kan alles, de Heer is een blaas, een wind, een regen, bliksem en donder; de Heer dondert in die klei. Hij daalt af, Hij geeft die klei levensadem en zegt: ‘Ffft, dat is de eerste mens.’

Daarmee begint dat kind van vier jaar – volgens menselijke bewustwording – in de kleuterklas voor de ruimte zijn Bijbel te schrijven. ‘En God maakte van wat klei en levensadem een mens.’ Maar hoe hij dit vanbinnen ... voelt hij niet eens; hoe hij het leven kreeg, dat weet die mens niet. Ja, hij is ook van klei en levensadem ontstaan, maar hij staat er best op. Hij staat er zo goed op, dat hij eigenlijk niet kan begrijpen wat die klei te doen heeft, wat die klei te betekenen heeft, want klei is toch eigenlijk maar stof. Ja, ze zitten bijeen bij een vuurtje op de aarde. Ze nemen de aarde in de handen en de ene zegt tegen de ander: ‘Geloof je nu dat we dááruit geboren zijn? Dit is toch ook klei; bezielt het eens?’ Hij doet ffft ... – zo deed de Heer – en hij blaast en blaast en blaast en blaast, hij stormt ook, maar er gebeurt niets. Klei blijft klei en levensadem is levensadem; maar er is gevoel en dat gevoel miste deze mens. Hij heeft geen bewustwording om klei te bezielen.

Lezingen Deel 1 (L1.4576.4592)

Dat God de mens uit „ZIJN” paradijs heeft gejaagd, is ónzin! Maar wél heeft de mens zichzelf uit dat paradijsbestaan getrapt, doordat hij het andere leven als mens neersloeg! En toen ontstond de éérste moord! Voelt gij dit? Toen die éérste moord geboren was, stond deze mens voor zijn

gevolgen.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.2378.2382)

Maar dit is het gevoel waarover de Bijbel zich zo dik maakt. De mens heeft van verboden vruchten gegeten. Voelt gij die ónzin? De boom des levens, is het. Maar wat nu? De slang is het kwaad. En dat kwaad heeft de mens nu te aanvaarden, dat zegt de Bijbel! Hoe kinderachtig naïef dit alles is, het woord van de Bijbel het kind van Moeder Aarde geeft, moet u thans wel duidelijk zijn. En ook daarvoor hebben wij nieuwe fundamenten te leggen. In de eerste plaats leg ik thans voor de „Universiteit van Christus” vast:

Wat de Bijbel zegt over het scheppingsverhaal, is in strijd met de werkelijkheid!

Dat de mens uit het paradijs is verjaagd, is in strijd met de werkelijkheid!

Dat de mens van de verkeerde boom gegeten heeft, is ónzin!

Dat er een slang is geweest om die eerste Adam en Eva te bedriegen, heeft géén universele betekenis en is het gepraat van een kind!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.2396.2409)

En God kwam: “Van deze boom zult ge afblijven ...” Die éne boom. Ziet u die appeltjes? Dus God verbood de mens zich te vermenigvuldigen. God verbood de mens – door de Bijbel, Gods woord – om te baren en te scheppen, want daar was de verboden boom, daar was de vrucht die niet gegeten mocht worden. En toen eindelijk Adam zag dat Eva baring was en hij zei – dat zei hij, dat hebben ze niet gehoord –: ‘Kind, wat ga ik je liefhebben, laten we een kindje baren, ik weet nu hoe het moet en hoe het is, want dan kunnen we terug’, toen kwam God uit de hemel vandaan, met een zwaard in zijn handen, de slang ging sissen en Hij zei: ‘Eruit, eruit, Adam en Eva, gij hebt uzelf bezoedeld, ge zult nu’, moet u horen, ‘ge zult nu in baringsweeën kinderen baren.’

Lezingen Deel 3 (L3.5526.5531)

Wat zien wij nu, mijn broeders? Dat het verhaal van de Bijbel volkomen verzinsels zijn. Géén woord heeft directe afstemming op het Goddelijke gebeuren en kunnen wij thans volgen! Géén woord is waarachtig! Niets van dat alles heeft natuurlijke én Goddelijke afstemming, die betekenis is er niet! Armoedig en onbewust van de levenswetten, hebben de Bij-

belschrijvers iets aan het leven op Aarde gegeven om de disharmonische wetten, die het kind van Moeder Aarde te beleven heeft, goed te praten, doch daarmee komt het leven van God niet verder en is er van geestelijke ontwaking ook géén sprake!

Wie dat onzinnige verhaal heeft bedacht, dat doet er niets toe, maar miljoenen mensen geloven nóg al die narigheid. Al die nonsens worden ook nu nog aanvaard! En dat is verschrikkelijk voor de twintigste eeuw!
De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.2415.2423)

„Onzin is, dat God een stuk rib nodig had om een mens te scheppen.”
De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 3 (C3.5600)

Op de eerste planeet in de ruimte begonnen niet één Adam en Eva maar miljoenen zielen aan hun eerste leven als cel:

Hoe belachelijk is nu het verhaal uit de Bijbel.

Hier lééft niet één Adam en Eva, doch miljoenen van verschillend bewustzijn en verdichting, totdat de Maan als moeder volkomen opgelost is en eerst dán kan zij aan haar stervensproces beginnen.

Hoe ónbewust waren de Bijbelschrijvers?

Wat hebben die kinderen toch beleefd toen zij aan het schrijven van de Bijbel begonnen? En dát woord is nu van God, dat woord wordt nóg door miljoenen kinderen van de Aarde aanvaard. Wordt het nu niet tijd – dat de Meesters de „Kosmologie” op Aarde brengen?
De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.6844.6849)

Schemerland

De Bijbelschrijvers waren gereïncarneerd vanuit het schemerland om de mens op aarde te overtuigen dat er meer is dan wat men op aarde denkt:

Toen de eerste mensen kwamen, werden die mensen voor dat gebouw, voor de opzet om aan de Bijbel te beginnen, geboren. Weer komen er kinderen uit het schemerland en hebben alleen maar het gevoel: kon ik die mensen maar daaraan vastleggen, kon ik die mensen daar maar van overtuigen. Alles komt uit één bron, alles moet uit de bron komen van waarheid, van welwillendheid, van licht en van leven, van weten. Alles

kwam vanuit het schemerland direct in contact met de eerste sfeer, met de eerste hemelen, met de eerste wijsheid, de waarheid, de harmonie, het reine vader- en moederschap, bewustwording, ontwaking en rechtvaardigheid. De eerste gedachten komen van daaruit en zullen plaatsvinden in harmonie, beelden krijgen en fundamenten leggen. Ze zullen contact opbouwen om dit eens te beschrijven.

Lezingen Deel 1 (L1.4468.4473)

Maar ze vervormden hun inspiraties naar hun eigen gevoelsleven dat nog niet afgestemd was op de eerste lichtsfier:

Waarom – vraagt de massa zich af – heeft God ons dan niet ineens volkomen afgemaakt? Ziet u, dat hebben die Bijbelschrijvers gevoeld. De goddelijke waarheid zegt aanstonds ... Bijbelschrijver, gij hebt dat toch niet begrepen, gij had dat toch niet kunnen verwerken. Maar wij weten precies, Gene Zijde weet precies waarvoor gij die woorden hebt geschreven, wat er in u omging. Want we lopen dagelijks rond met de Bijbelschrijvers aan Gene Zijde. Er zijn er enkele weer op aarde. De anderen die eraan hebben gewerkt, die kennen nu de wetten en die vroegen zich vanzelfsprekend af: ‘Hoe ben ik aan die nonsens gekomen? Waarom heb ik de goddelijke waarheid niet kunnen vastleggen, niet mogen verstoffelijken?’ En dan komt Mozes en dan komen de apostelen en dan komen er nog meer, dan komen de meesters uit het oude Egypte, die stijgen boven dit gevoelsleven uit, want zij hebben het leven, zij hebben de ruimte, zij hebben de dood, zij hebben het vader-, zij hebben het moederschap, zij hebben de ziel, ze hebben de geest; maar de Bijbelschrijvers hadden niets, niets, niets, niets! Niets van dit alles, alleen God. Ja, ze hadden later iets van Christus en ze hebben een fundamentje hier en ze hebben een fundament daar kunnen leggen. Ze hebben een familie gevolgd, een geschiedenis beleefd die eerst rechtuit ging en toen linksaf zwaaide en nu beginnen de ónwaarheden. Er is nog niemand op de wereld, alleen zijn het maar enkele mensen, en ze krijgen met elkaar ruzie; en hij gaat weg en hij komt met een oud kind, een vrouw, komt hij terug. Is er in dat gevoelsleven dan geen kleine inspiratie geboren om te voelen dat we hier met onwaarheden hebben te maken? Die kinderen – voelt u? – die kinderen, die de mensheid hebben gevolgd, werden geïnspireerd om de mens te gaan zien, om te beleven wat de mens doet en daaruit het hogere gevoel op te nemen en vast te leggen; dát waren de Bijbelschrijvers.

Lezingen Deel 2 (L2.5331.5345)

Maar neem nu een mens regelrecht uit de maatschappij, die van al deze

dingen niets weet en díé gaat u bezielen van buiten om, niet direct door het woord, maar van buiten om als gevoel. Er komt een gevoel in u en dat zegt: de Vader, de Heer is er. Wat moeten deze kinderen nu vertellen, wat hebben deze kinderen nu te vertellen? En zo zijn de onwaarheden voor de Bijbelschrijvers begonnen, omdat zij zelf de eerste sfeer als afstemming, het bewustzijn voor het universum nog niet hadden.

Lezingen Deel 2 (L2.5348.5351)

Ze hadden niet eens een hedendaags stoffelijk bewustzijn:

Al het leven dijt uit en is door ons te beleven, waardoor echter de bewustwording naar voren komt. Door duizenden feiten is thans aan te tonen, hoe ónbewust de Bijbelschrijvers waren, toen zij zich gereedmaakten om de geschiedenis voor mens, dier en plant ten opzichte van de Goddelijke scheppingen, te schrijven. Die mensen hadden geen stoffelijk, géén geestelijk bewustzijn, van ruimtelijk bewustzijn was er geen sprake.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 3 (C3.5664.5666)

Vanuit hun intentie gingen ze de eerste verhaaltjes opschrijven:

En als we nu even verdergaan, even maar, want nu beginnen ze te denken en te voelen. Mensen vinden het de moeite waard om deze verhaaltjes, dat gevoel, wat de Heer daar zegt, op te nemen en vast te leggen. En nu krijgen we de eerste novelletjes, de eerste bladzijden van de Bijbel te zien en zegt: de Heer sprak zo en zo. Maar dat was een begin!

Er komt een knap kind op de aarde. De één denkt en voelt scherper dan het andere leven en zegt: ‘Wij hebben een dag, wij hebben weer een dag, wij hebben weer een dag, de maan ... er is licht en duisternis. Hoe moeten wij leren denken, hoe moeten wij dit beschrijven?’

Lezingen Deel 1 (L1.4448.4454)

Sommige waarheden hebben ze enigszins kunnen doorgeven:

Langzaam komt ook het andere leven, want men spreekt over geluk, men spreekt over de ruimte, men spreekt over duisternis en licht, over hellen. ‘Doe niet verkeerd, want ge zult bezwijken als gij verkeerd doet.’ Want dat hebben zij immers meegemaakt, hebben ze kunnen beleven. En nu moet u eens kijken hoe die Bijbel nu waarachtig en universeel de heilige, geestelijke waarheid van de astrale persoonlijkheid opneemt en doorgeeft en ontleedt en vastlegt. ‘Doe geen zonden, want gij zult een

duisternis beleven.

Lezingen Deel 1 (L1.4376.4380)

Maar ze hadden geen direct mediamiek contact met de meesters:

Contact was er niet.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.425)

Angst was nodig om zelfbeheersing te ontwikkelen

De angst om verkeerd te doen komt op aarde:

De mens legt uit de astrale wereld het stoffelijke leven vast. Bulderend komt de storm en als de bliksem zo fel slaat het in het menselijke hart en voelt deze zich kreunend en jammerend. De angst komt, God zij gedankt; de mens op aarde krijgt angst om verkeerd te doen. En dit is het machtigste fundament voor eeuwen, voor eeuwen, voor eeuwen! Hier legt men fundamenteën door de knoet, door de zweep, door een stuk staal? Nee, door gedachten die ruimtelijkheden omvatten! Door het woord dat de mens verbindt met waarheden die ze met eigen ogen kan zien, die hij kan betasten, kan bevoelen, want hij weet: de Heer zal mij mismaken!

Lezingen Deel 1 (L1.4403.4409)

En de angst kweekt het ontzag voor de Heer:

Maar zij moeten het doen, zij kunnen niet anders. Maar de ene mens helpt hen door het andere leven op te trekken en dat leven angstig te maken, want de mens voelt zich nu sterk. De moeder zegt tegen het kind: 'En als je dat niet laat, dan zal ik de Heer roepen.' En het kind zegt tegen het andere leven, het zusje, het broertje: 'Laat dat, want de Heer kijkt.' En nu gaat het vanzelf. De mens is geïnspireerd, er is inspiratie geboren, gevoel, ontwikkeling, ontwakings! De één neemt over wat het andere leven opzegt, verruimt, bekijkt. Er komen bezielingen tot stand, er zijn inspiraties geboren. Het wordt steeds mooier, elke dag. De meesters kunnen tevreden zijn. De massa, deze mensheid, miljoenen knapen en kindertjes, zusjes en broertjes worden angstig, meer is er niet nodig. Het ontzag is er. Er is daar in de ruimte een Heer, een macht, een kracht, een bezieling die alles weet, die u kan laten verdoemen, die u kan mismaken. Ja, die kracht loert op je, die is in licht en in duisternis, die staat voor je en achter je, links en rechts, boven en beneden; het komt vanuit de aarde.

‘Hoor je het daar in de ruimte niet knetteren? Dat is de donder en de bliksem, maar dat is de Heer! Heb je soms verkeerd gedaan? Heb je diep bedrogen? Waarom ga je dan stelen, waarom ga je dat leven vernietigen? Waarom heb je die vrouw verkracht? Waarom heb je dat zusje vermoord, waarom gun je een ander niet het leven op aarde? Waarom wil je jezelf verdoemen en je tot die eeuwige brand voeren vanbinnen?’

De mens ziet de hel, de mens ziet een brandstapel, maar het is het vuur hier in u, de onbewuste gedachten. Dat krenghachtige, die vervloekte gevoelens die alleen maar kwaad zien en afbraak.

Lezingen Deel 1 (L1.4422.4445)

Hun Heer is machtiger dan de aardse heersers:

Ze gaan ontleden wat zij nog niet kennen, maar van dááruit worden ze beziel. Laat ze maar schrijven, indien ze maar schrijven, indien ze maar voelen, indien ze hetgeen maar doorgeven wat wij weten. En al is dat onbeholpen en bekrompen, al deugt het toch niet en al is het in strijd met de goddelijke, de ruimtelijke, geestelijke, liefdevolle, moederlijke en vaderlijke waarheid uit dat leven, laat ze maar schrijven, laat ze maar voelen. Laat ze maar kletteren en angstig zijn, wanneer de mens maar ontwaakt, wanneer de mens maar gevoel krijgt, wanneer de mens maar gaat voelen: er is meer in de ruimte dat wij niet kennen. Er is een Vader die ons angstig kan maken en een Vader die ons optrekt. Wanneer we goeddoen, dan mogen wij aan Zijn tafel zitten, aan Zijn rechterhand en eten we pap met goede suiker, de gouden lepelen komen voor de dag. Ja, dit kleuterklasje, deze eerste kinderen aanvaardden alles en zijn blij dat ze eindelijk het aardse, stoffelijke ontzag los kunnen laten. Zij krijgen geluk en zaligheid, omdat zij gaan weten dat die demon daar niet alles te vertellen heeft, maar dat de Heer er is die hem zal slaan en hij aanstonds zijn duisternis zal ondergaan. Dat wordt aanvaard, dat wordt beleefd, dat nemen deze kinderen in zich op en is het huidige stadium!

Lezingen Deel 1 (L1.4457.4465)

Hierdoor kan het aardse denken meer onderscheid gaan maken:

Wat het mismaken wordt door het verkeerde, door een verkrachting, door de bezoedeling van de mens en het leven op aarde, voor moeder- en vaderschap, wordt voor de Bijbel, wordt voor dat stoffelijke kind het eeuwigdurende mismaken van zichzelf ten opzichte van de Heer, ten opzichte van die wetten, ten opzichte van alles wat daar denkt, waardoor

ze zijn geboren. De hemelen en de duisternis, wat onbewustzijn is in deze mens, wordt een hel met een brandend vuur erin. Wijsheid wordt angst, het tegenovergestelde beeld voor de ontwaking wordt daar afbraak. U ziet het nu, afbraak en ontwaking, hartstocht en liefde, haat en ontwikkeling, onrechtvaardigheid en rechtvaardigheid, leugen en bedrog en hartelijkheid en welwillendheid staan tegenover elkaar en worden de eerste fundamenteen waar het universele en de meesters uit de vierde, vijfde, zesde en zevende sfeer lopen, wandelen en staan; dat is een Tempel. Een Tempel voor de mens op aarde, dat eens een universiteit zal zijn, want ook dát komt!

Lezingen Deel 1 (L1.4477.4481)

Als er mensen angstig worden om het leven te vernietigen, wordt er winst geboekt:

Nu komen de mensen op de aarde en beginnen aan het eigenlijke werk en zullen de Bijbel schrijven, zullen het verhaal schrijven voor de mensheid. Het verhaal voor Abraham, Isaak en Jakob, voor al het leven dat denkt en voelt, en ten opzichte van de Heer ontwaken wil, dienen zal voor het goede of het kwade. Dat bent u, dat is deze mensheid nóg. Er is niets veranderd. Er is begonnen aan het werk om gedachten en gevoelens vast te leggen. Die mensen kwamen uit het schemerland. De meesters uit de eerste en tweede sfeer werkten op die levens in, ze konden die levens immers niet hoger optrekken, ze zaten vast aan de gevoelens, aan de persoonlijkheid van die mensen. Die innerlijke brand in hen – die zij hadden beleefd toen zij zich los gingen maken van de duisternis, een reis beleefden door de ruimte – konden zij die mensen niet geven, want ze wisten daar van ziel en geest niets af. Die brand in hen om het verkeerde te doen, die angst werd gloeiend vuur, brandende stof. De meesters dachten: gaat uw gang maar, als er maar angst blijft. Als er maar angst blijft om uzelf en het leven van de ruimte te vernietigen, dan hebben wij immers fundamenteen in een dierlijke, voordierlijke, grofstoffelijke, ja, grofstoffelijke levensgraad, als wijsheid gezien. En die, bepaald ten opzichte van de Heer als ruimtelijk gevoel, is een kleinigheid winst. En daarmee waren zij tevreden.

Lezingen Deel 1 (L1.4482.4494)

Die angst leeft tot op heden:

En daarvan heeft de mens, heeft de maatschappij heel weinig, omdat we nu weten – dat hebben wij in Gethsemane geleerd – dat God niet verdoe-

men kan. Wij hebben de Bijbel gevolgd, we weten nu hoe het geloof is ontstaan. Wij weten dat de meesters de mens angst hebben gegeven, om dat kind maar te remmen, om op dat kind maar te leggen: doe dat niet, want gij zult verongelukken. En nu, in 1950, leeft de mens nóg onder die druk, de knoet is er nog! Ja, de mens wil dat, de mens wil die wetten gaarne aanvaarden, omdat het nu eenmaal beschreven is door de God van al het leven, de Heer. Maar die Heer was een kind, die Heer was een engel, was een meester.

Lezingen Deel 1 (L1.6126.6131)

Erbij schrijven is zoals roddelen

Maar toen de Bijbelschrijvers begonnen, toen is er aan die Bijbel geschaafd, van de een na de ander. En na die tijd weer anderen.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.419.420)

En nu is die Bijbel al vijfduizendmaal veranderd, maar nog niet ... en leeft nog in dierlijke graad, want die god die heeft het ene leven lief en het andere wordt afgemaakt.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.440)

Maar later, toen Christus kwam, toen hebben ze de goddelijke Christus weer stoffelijke dingen over Zijn lippen gelegd; in Gethsemane, op Golgotha, hier en daar, wat Hij zegt, blijft niets van Zijn goddelijk woord over. Dat is weer door de mens uitgelegd, en weer naar die vervloekte verdoemdheid, die onrechtvaardigheid. Telkens weer dat straffen erin. 'Zeker, de mens is angstig gemaakt', zeggen de meesters, 'wij konden nergens aan beginnen.'

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.433.435)

En wat er nu tot stand komt, kunt u aanvaarden: het ene woord werpt het andere op, de ene daad wordt opgevoerd, dat doet u nu nog; wanneer de mens iets van een ander zegt, dan is het over twee weken een werelds gebeuren. U mismaat nog elk ogenblik elk goddelijk, rein, natuurlijk woord, elke gedachte! U trapt het, u schopt het de ruimte in en over de aarde heen. U weet niet waar de eerste gedachte is ontstaan die de verdoemenis, die de afbraak, die de roddel, de kletspraat, de vernietiging, de verkrachting van een mens, van al het goede in de ruimte, tot stand bracht! Dat weet u niet meer.

Lezingen Deel 1 (L1.4410.4414)

Wat zegt de Bijbel van wedergeboorte? De Bijbel zegt alles van de wedergeboorte, maar de mens heeft het niet begrepen. En zo heeft de mens alles veranderd en gesplitst, naar de duisternis gevoerd.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.8127.8129)

De Bijbelschrijver kreeg van hem en van haar een verhaaltje en die verhalen kent de mensheid en uw maatschappij. Vertel vandaag iets ... eens iets aparts aan een vriend, aan een mens die u niet kent; u krijgt het over twee, drie jaar terug, uit Europa, uit Frankrijk en Amerika, maar dan is het bezoedeld, dan is het verdraaid. Het is hemelhoog naar de ruimte geslingerd, of u en uw verhaal wordt in de bodem getrapt. U wordt mismaakt, er blijft niets meer van u en uw verhaal over, want de mensheid heeft het in zich opgenomen. Miljoenen kinderen willen daarvan en daardoor iets beleven, maar er blijft niets van dat verhaal over, niets! Het was niet zo'n visje, maar zó een die hij thuisbracht voor Onze-Lieve-Heer. Het was er één zó groot! Zeker, zó zijn de goddelijke openbaringen verhaspeld en bezoedeld. Zo kwamen mensen op deze wereld en begonnen te denken: dat is wel de moeite waard, dat moeten we vastleggen. En nu begon het ... en lees nu maar de eerste passages. Daar staat deze eeuw voor open, deze mensheid staat nóg voor de klei en de levensadem en wil de andere openbaring niet beleven: de mens die die levensadem en dat klei kan verklaren en ontleden ten opzichte van de ruimte. Wij léven in die ruimte.

Lezingen Deel 1 (L1.11109.11120)

Het 'voor eeuwen' werd 'eeuwig' branden:

Doe dat niet, want gij zult eeuwig branden, ge zult u eeuwig vernietigen.' Ja, gaat de mens niet voor eeuwen te gronde, wanneer de mens zonde doet, verkeerd doet?

Lezingen Deel 1 (L1.4381.4382)

Het 'vanbinnen' werd 'vanbuiten':

De eerste colleges zijn begonnen. In een ongelofelijke nietige, kleuterachtige klas werden hier waarheden vertolkt en aanvaard. Maar de mens vanuit de ruimte en 'achter zijn kist' weet wat hij doet. Hij maakt hen angstig: 'Gij zult dat niet doen!' Wanneer ge steelt en bedriegt – dat hebben ze immers meegemaakt? – daalden zij weer in het slijk, in de modder, in de hartstocht voor het stoffelijke leven af. 'Hartstocht en geweld, het bestelen van een ander bewustzijn, het verkrachten van een moeder voert

u naar een andere verkrachting, en zult ge leven dáár en eeuwigdurend verbranden.' Ja, vanbinnen!

Lezingen Deel 1 (L1.4384.4390)

De mens op aarde bedacht er zelf vuur bij:

Zij hebben niet gesproken dat het vuur was! Dat heeft straks de mens er zelf bijgemaakt, want dan gaat het nog beter! Dan liggen ze nóg sterker aan die ellende vast. Dan zijn ze aan de goddelijke keten geklonken! Dan kunnen zij geen vinnen meer verroeren? Niks daarvan: 'Ge zult daar zijn en branden, indien ge de wetten van de Heer niet opvolgt.'

Zo werd het leven op aarde gekraakt, vastgelegd aan 'n waarheid, aan een geestelijke waarheid, die later – omdat de mens, de Bijbelschrijver de geestelijke wetten nog niet verstond – werden verstoffelijkt en verhaspeld, verknoeid, bezoedeld! Ze wisten niet beter!

Lezingen Deel 1 (L1.4391.4398)

'Dóe niet verkeerd.' Er is gesproken in die tijd over verdoemdheid. 'Gij verdoemt uzelf, gij maakt uw leven kapot.' Maar ze hebben er brandende hellen bij gesleept, van gemaakt.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.436.439)

De Bijbelschrijvers hebben ook een negatief mensbeeld geschapen:

Wie heeft er dus over de 'mens' gesproken? Dat waren de Bijbelschrijvers, dat waren mensen. Maar de Bijbelschrijver heeft aan de mens geen ruimtelijke persoonlijkheid geschonken, noch licht, noch leven, integendeel, de Bijbelschrijvers gaan de mens verdoemen.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.7142.7144)

Bijbelschrijvers nu

De Bijbelschrijvers die de verdoemdheid bedachten zitten nog steeds vast aan hun schrijfsels:

Ja, ze leven nu in de derde en vierde sfeer, deze armzaligen, want ze zullen aan de aarde geklonken zijn totdat het laatste kind vrij is van verdoemenis en eeuwigdurende verbranding! En eerst dan kunnen zij hun geestelijke stap aanvaarden en verzetten.

Lezingen Deel 1 (L1.4400.4401)

Wij hebben heilig ontzag voor die kinderen die de Bijbel hebben geschreven, maar ze hebben een flink pak slaag gekregen toen zij in de ruimte kwamen. Door hún mooie gedichten die ze de Bijbel hebben gegeven, zitten nu miljoenen mensen aan een verdoemenis vast.

En zolang die miljoenen mensen vastzitten aan de Bijbel, en daardoor hun licht missen, zijn de Bijbelschrijvers bezig om mensen te vinden, om te zeggen: ‘Ga er maar tegenin.’

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.522.524)

Die Bijbelschrijvers dat waren de ongelukkigste mensen die er waren, want ze liepen van het ene gat dat ze hebben gemaakt, daar graven ze zichzelf weer in, ze springen er weer uit, ze schieten en ze trappen en ze slaan; en alles krijgt God op Zijn dak. God. En dan gaat Christus eraan, en dan wordt Christus versnipperd, bezoedeld, mismaakt. En telkens kom je daar weer dingen tegen; dat heeft Christus gezegd.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.3411.3414)

Als u reëel wilt zijn, harmonisch wilt leven, meneer, mevrouw, blijf dan van goddelijke scheppingen af, want we vergrijpen ons altijd. En het woord dat ú verkeerd de wereld instuurt en een ander aanvaardt en die mensen aan vastzitten, die remmen u ook, want u blijft op dat punt staan. Het zou mooi wezen dat u maar door kon gaan en een ander in zijn narigheid liet zitten.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.3420.3422)

De mens praat daar over Mozes, over Abraham, over Isaak en Noach, hij heeft het over Paulus, Jesaja.

Waar leven die kinderen? Aan Gene Zijde kunt u met die mensen spreken, want het waren mensen. En dan zegt Jesaja: ‘Wat heb ik toch nonsens op aarde gebracht.’ U moet al die profeten eens horen. U moet die profeten nu eens zien.

Lezingen Deel 2 (L2.6195.6200)

Directe-stemapparaat

Ook de Bijbel in een nieuw kaftje bevat dezelfde onwaarheden:

Er komt weer een nieuwe Bijbel uit. Dat kost miljoenen en het geld is er. Vijfentwintig professoren werken eraan, uit liefde, een goddelijke taak

is het, zeggen zij. En toch staan ze opnieuw voor de verdoemdheid, ze brengen niets nieuws. De God van haat verschijnt in een nieuw kaptje en dát kun je nu kopen!

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.6536.6540)

En er zitten duizenden onwaarheden in de Bijbel:

En dat hebben wij nu mogen beleven en mogen ontleden, mijn broeders, doch straks voor de „Universiteit van Christus”, éerst dán volgen wij de Bijbel en élk woord, álles, verklaren eerst dán de geschreven Bijbel als Gods woord, doch dán staan wij voor duizenden ónwaarheden, gezegden, die in strijd zijn met de Goddelijke werkelijkheid.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.5217)

Jozef Rulof (André) en meester Zelanus zullen straks al die onwaarheden uit de Bijbel ontleden via het directe-stemapparaat:

U voelt het, u ziet het, mijn broeders, ál deze gezegden moeten wij ontleden, doch later, thans moeten wij de menselijke evolutie en het menselijke bewustzijn volgen. Wanneer wij daaraan moeten beginnen, leeft André aan deze Zijde, meester Zelanus, en kunt gij beiden beginnen! Die taak is voor uw leven weggelegd, doch straks! Al die ónwaarheid moet verdwijnen van Moeder Aarde. De „Universiteit van Christus” geeft antwoord op élke levensvraag. En daartoe zijn de meesters in staat!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.5238.5243)

114. God

Het woord 'God' is op aarde gebracht om al het leven in de kosmos te omvatten dat Christus in miljoenen werelden heeft leren kennen.

Liefde in plaats van haat

Het artikel 'Mozes en de profeten' beschrijft hoe de profeten God leerden kennen als hun machtige beschermheer. Wanneer zij Gods geboden opvolgden, beschermde Hij hen tegen de aanvallen van vijandige stammen. Maar wie zich bezondigde aan willekeurig moorden, stelen en bedriegen, werd door de Heer gestraft met de eeuwige verdoemenis na de dood.

Het artikel 'Bijbelschrijvers' licht toe hoe de schrijvers van de Bijbel het straffen door God alsmaar groter maakten. Wanneer bijvoorbeeld de profeet Elisa door een groep kinderen werd uitgescholden voor 'kale kop', liet God een paar beren uit het bos halen om tweeëntwintig kinderen te verscheuren. In de Bijbel is deze beschrijving te lezen in 2 Koningen 2:23-25.

Een ander voorbeeld is waar God als massamoordenaar bijna alle mensen op aarde vernietigde door de zondvloed (Genesis 6:7), omdat Hij in hen teleurgesteld was en spijt had dat Hij hen gemaakt had. Alleen Noach en de zijnen werden gespaard, omdat die naar Gods geboden leefden. De Bijbelschrijvers wisten niet dat het grootste gedeelte van de continenten niet overspoeld werd, en dat miljoenen mensen hier geen last van hebben gehad. Zij wisten evenmin dat de overstromingen een gevolg waren van de natuurlijke ontwikkeling van Moeder Aarde en dat dit niets met een straffende god te maken had.

Christus daarentegen sprak over God als een Vader van Liefde. Hij zei: 'Wie het zwaard opneemt, zal door het zwaard vergaan.' Dit is geen evangelie van strijd en haat, maar van liefde. Hij vatte zijn boodschap samen met: 'Heb elkander lief.'

Christus wilde de god van wraak en verdoemenis afschaffen, omdat Hij wist dat die god niet bestond. Hij zag dat de Bijbelschrijvers niet het woord van God hadden vertolkt, maar hun eigen beperkte bewustzijn. Maar de wereld aanvaardde deze boodschap van liefde niet, en men vermoordde Christus om de oude god van het Oude Testament te kunnen behouden.

Christus in het Al

Christus was de enige mens op aarde die exact wist wat er waar en niet waar was van alles wat over God gezegd werd. Voordat Christus naar de

aarde kwam om zijn boodschap van liefde te brengen, had Hij God immers leren kennen als het Leven.

Het artikel 'de Universiteit van Christus' licht toe dat Christus toen als ziel al heel oud was, omdat Hij behoorde tot de eerste zielen die in de ruimte tot ontwakning kwamen. Hij had alle planeten beleefd, waarop Gods leven als mens, dier en plant tot groei was gekomen. Hij kende de hele kosmos en was samen met de eerste zielen geëvolueerd tot de hoogste kosmische levensgraad, het Al. Daar aangekomen gingen ze op zoek naar God:

'En nu gaan we even kijken', zegt, die dan de Messias moet worden aanstonds, 'nu gaan we eens kijken waar die vader, die moeder leeft. Waar is die God? We zijn vader, we zijn moeder; we zijn baring en schepping. Ik ben het, gij zijt het, miljoenen levens zijn er ontstaan. Maar waar is de stem, waar is de kracht, waar is het wezen dat ons heeft geschapen?'

Ze gaan op zoek naar God. Ze willen die bron, dat denken en voelen, dat willen ze beleven, daarmee willen ze één-zijn; met God. Wie is het? Maar ze ontmoeten geen wezen, alleen zichzelf. Ze zien geen vader die aan een tafel zit en zijn hamer laat weerklinken en zegt: 'Kom nu maar eens bij mij, hebt gij mij niets te zeggen?' die is er niet te zien.

Lezingen Deel 2 (L2.2718.2727)

Ze kwamen in gevoel tot eenheid met de bron waaruit ze ontstaan waren, de Albron:

Ze vallen neer en nu komen zij – wat zij reeds in de verschillende, de lagere levensgraden hebben beleefd – komen zij tot het goddelijke één-zijn met het Al, met de Albron. De Albron als vader en moeder, als licht, leven, liefde, ziel, geest, uitdijings-, verhardingswetten, spreekt: 'Dit alles dat gij hebt beleefd', dat komt in hen, ziet u, dat is het één-zijn, het geestelijke aanvoelen en beleven, 'dat alles wat u hebt beleefd, dat ben ik, u bent ik. Mijn leven hebt u, ruimtelijk diep, maar ik ben geen gestalte. Ik heb mij door u gemanifesteerd. Ik ben dit alles. Gij vertegenwoordigt mij als stof, als licht, leven, liefde, liefde ... vader- en moederschap, maar liefde!'

Ja, daar staat de goddelijke mens in zijn Al. Hij ziet geen God als persoon. Hij ziet geen tafel waaraan een God een rechtvaardigheid zal spreken. Die rechtvaardigheid die leeft in henzelf, dat zijn zij, want ze hebben de onrechtvaardigheid en het afbreken overwonnen.

Lezingen Deel 2 (L2.2735.2744)

Toen Christus het Al bereikte, leefden de mensen op aarde nog in de pre-historie. Christus wilde een begin maken om die mensen tot een hoger gevoel en bewustzijn te brengen zodat zij het moorden achterwege zouden laten en hierdoor het lijden op aarde ooit zou kunnen ophouden. Maar omdat de aardse mens nog niet veel kon bevatten van geestelijke werkelijkheden, moest er begonnen worden met één concept, één woord:

Toen kwamen de meesters bijeen met de Christus, met de hoogste Mentor, de hoogst Bewuste in het goddelijke Al en zeiden: ‘Hoe moeten wij dit alles omvatten? Hoe kunnen wij de mens opvangen door één woord zodat de mens ontzag krijgt voor dit Al, voor de miljoenen werelden die wij hebben beleefd en mochten overwinnen?’

Lezingen Deel 2 (L2.5565.5566)

Toen kreeg men op aarde dat ene woord:

Ja, in de Zevende Kosmische Graad, dat was Christus, en de Zijnen: ‘Hoe moeten wij dit alles noemen?’ En toen kreeg de aarde een naam, en die heette God.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.493.494)

Dat woord omvatte al het leven:

Daarvoor zei Christus: ‘En nu naar de aarde terug om de eerste fundamente te leggen. De eerste fundamente hebben wij te leggen om die massa, die wilde, onbewuste massa te kunnen opvangen en voor dit alles te plaatsen.’

En toen heeft men het woord God beleefd. U kunt nu zeggen: het leven.

Lezingen Deel 2 (L2.5729.5732)

Pas in 1944 kon de Universiteit van Christus via Jozef Rulof aan de aarde doorgeven welke geestelijke realiteiten in het woord God lagen besloten:

De Albron ...

God als Moeder

God als Vader

God als Ziel

God als Leven

God als Geest

God als een Persoonlijkheid

God als Harmonische wetten

God als Stoffelijke wetten

God als Geestelijke wetten

God als het Uitdijende Heelal

God als Liefde

De Vonk Gods ...

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 1 (C1.23.35)

Onze godsvonk

Vanaf het moment dat de Bijbelschrijvers bedachten dat God mensen geschapen heeft, zijn velen aan dat mensbeeld gaan bouwen. Toen Christus in het Al kwam, was het begrip ‘mens’ nog niet bedacht. Hij voelde zich ook niet tot God teruggekeerd, want Hij was als ziel tijdens zijn lange evolutieweg nooit van God weggeweest. Hij was zich alleen goddelijk bewust geworden van het leven dat zich door hem manifesteert.

In ‘De Kosmologie van Jozef Rulof’ spreken de meesters over onze godsvonk. Onze ziel is een vonk, een deeltje van God en de Albron. Hoe meer liefde we voelen en geven aan al het leven van God, hoe bewuster we gaan voelen welke aspecten in onze godsvonk besloten liggen. In het Al komt elke ziel uiteindelijk tot het besef dat zij alle aspecten van God zelf beleeft. Dan heeft zij het menselijke denken al lang achter zich gelaten en voelt zij dat ze altijd alleen een deeltje van God en de Albron als Almoeder is geweest:

Wat beleeft de „Almoeder” nu? Wat beleeft God? De „Almoeder” én God beleven Zichzelf! Wij hebben dus het menselijke bestaan en het dierlijke volkomen uit te schakelen. En dat wil zeggen, dat God geen mensen noch dieren, noch bloem en plantenleven heeft geschapen, doch zichzelf!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 1 (C1.6654.6658)

Bronnen

Liefde in plaats van haat

In het Oude Testament voerden de Bijbelschrijvers een god van haat op:

In het Oude Testament wordt u een God beschreven, die haat kent, oorlog voert, Zijn eigen schepselen mismaakt, verguist, bezoedelt en verdelgt.

Kan dat, vragen velen? Is het mogelijk, dat een God, die, naar het woord van Christus, een Vader van liefde heet, Zijn kinderen laat afslachten?

Maar terwijl zij deze wraakzuchtige God niet langer kunnen aanvaarden, prediken de kerken, dat de Heilige Schrift wét is en zij dwingen hun volgelingen volstrekt in de wrede Heerser van het Oude Testament te geloven.

Wie heeft nu gelijk?

Is God werkelijk zoals de Bijbelse schrijvers Hem schilderen? Was Hij het inderdaad? Was Hij het, Die deze volken ten oorlog voerde, hen strafte en dood en verderf onder hen bracht? Of hebben zij het aan het rechte eind, die het onbestaanbaar achten, dat een God van Liefde zó grillig, wreed en wraakzuchtig handelt?

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.1296.1304)

Door de verdoemdheid en het laatste oordeel heeft de Bijbel heel veel mensen ziek van angst gemaakt:

Allemaal door de Bijbel. De Bijbel die heeft toch minstens twintig miljoen zieken gemaakt. Bijbelzieken. Is het niet vreselijk? En nu staan ze er nog, nu kun je ... Hadden die mensen de verdoemdheid maar kwijt, waren die mensen het laatste oordeel maar kwijt. Die God die daar ... Als je die verhalen hoort, als je die verhalen leest ... Dan loopt daar een profeet met een kale kop en dan schelden kinderen hem uit.

(Meneer in de zaal): 'Ja, dat staat in het Oude Testament, dat was de profeet Elisa, die had een kaal hoofd en toen liepen de kinderen, die liepen hem achterna: 'Kale kop, kale kop.' En toen liet god een paar beren uit

het bos halen en die verscheurden tweëntwintig kinderen.’ (2 Koningen 2:23-25)

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.14071.14081)

De Bijbelschrijvers hebben het verhaal van Noach opgeblazen tot een dramatisch beeld:

Het verhaal over Noach bijvoorbeeld, die met zijn kleine kudde overblijft, terwijl de rest van de mensheid omkomt, is een door de Bijbelschrijvers opgeblazen verhaal, waarvan de werkelijkheid anders is.

Zó zijn heel in het kort de feiten!

Er is voorzeker een zondvloed geweest, maar miljoenen mensen hadden er geen weet van. Een derde van de Aarde is destijds ondergespoeld. Slechts voor een deel van de werkelijkheid op de hoogte, hebben de Bijbelschrijvers toen een dramatisch beeld gegeven van een zondvloed, die door God ontketend zou zijn om de zondige mensheid voor het bedreven kwaad te straffen.

God had echter met het gehele gebeuren niets van doen. Deze zondvloed was een gevolg van de ontwikkeling, die Moeder Aarde doormaakte. Door deze natuurlijke wetten, natuurgebeurtenissen, werd de mens in die tijden vaak gedwongen naar andere, veiliger plaatsen te vertrekken. Wel vonden hierbij mensen de dood, de mássa echter bleef in leven, als zovele andere natuurrampen aantonen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.1339.1347)

Wat de Bijbelschrijvers over de dieren weten te vertellen is al evenmin waar. Indien Noach een paar exemplaren van al de bestaande soorten in zijn ark had moeten meenemen, zou het ding met man en muis zijn vergaan.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.1360.1361)

De god van haat uit het Oude Testament is mensenwerk:

Voelt u, wanneer u de Bijbel leest en er maar één woord komt van een God die eigenlijk haat, dan bent u niet meer met God in verbinding. Begrijpt u dat niet?

(Mevrouw in de zaal): 'Hoe zegt u het?'

Wanneer u het Oude Testament beleeft, waar men niets anders dan haat en vernietiging in aanvaarden en beleven kan, dan bent u met geen Vader van liefde in verbinding, dat is mensenwerk. Dat zijn menselijke gedachten.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.8618.8622)

Miljoenen mensen rillen voor die god van wraak:

In de eerste plaats leert u God anders zien. Hij is niet die God van wraak en verdoemenis, voor wie miljoenen gelovige mensen rillen en beven, maar Hij is een Vader van Liefde.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.1375.1376)

Jozef Rulof vertelt op een contactavond aan een meneer uit de zaal dat een aantal mensen God zien als een man met een baard:

Maar ze bedoelen hiermee, meneer, een man met een baard, een god met een baard; die op zijn stoel zit, en waar die Petrus elke dag mee confereert, die daar zit en oordeelt en de mensen slaat. Ja, die god van het Oude Testament.

Wij zeggen, en dat zeggen de meesters nu ook, die ploert heeft niets te betekenen. Dat is nog veel erger. Ik durf die god van het Oude Testament zo wel uit te kaffen voor vuile ploert. En dat is hij ook. Want die god verdoemt daar en maakt het ene leven maar kapot en het andere gaat hij zegenen. Dat bestaat niet, mensen. Die god heeft nooit bestaan. Maar de Bijbelschrijvers hebben de God van al het leven niet gekend.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.282.291)

Christus sprak over God als een Vader van Liefde:

Christus, de Goddelijke Leraar en Profeet, vervult Zijn zending, Hij leert de mensen God zien als een Vader van Liefde, geeft hun regels mee, die hen tot een hoger en geestelijker bewustzijn kunnen voeren, en wijst hun de weg naar het Koninkrijk Gods.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.2308)

Universele liefde wordt niet bereikt door het zwaard:

Zelfs gelovige mensen gaan nog met een gerust geweten de oorlog in. Hun geestelijkheid is zichzelf nog niet bewust van Gods wetten. Christus zei: „Wie het zwaard opneemt, zal door het zwaard vergaan.” Maar zij, die zeggen in Zijn woorden te geloven, negeren ze ...! Het „Gij zult niet doden” wordt al evenmin door hen verstaan.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.2446.2450)

Christus in het Al

Toen de eerste zielen in het Al kwamen, bestond het woord ‘God’ nog niet:

En toen, op die morgen hier zei ik u, toen zij in het Al kwamen, waren weer en vanzelfsprekend de eerste gedachten: ‘Waar is nu God?’ Maar God kenden zij nog niet, ze hadden het woord nog niet eens kunnen vormen, dat woord bestond er niet eens.

Lezingen Deel 2 (L2.10814.10815)

Toen gaven de hoogste meesters uit het Al aan de meesters van de zevende lichtsfere die bij de aarde behoort, het woord ‘God’ dat voor de mens op aarde al het leven zou omvatten:

Ook tussen het Al en de zevende sfeer kwam er verbinding tot stand. En op een zeker ogenblik spraken die hoge meesters:

„Wij weten, hoever de ontwikkeling op de stoffelijke planeet gevorderd is. In niets hebben wij het contact met de Aarde verloren. Nu moet ge aan een belangrijke taak beginnen. De mensheid heeft een geloof nodig. Zij zal de Schepper van al het leven leren kennen. Weet gij, hoe wij die Oppermacht noemen? Luister goed, dit woord zegt u alles. Wij zeggen u het woord.

God.

Hoort gij het? Nogmaals komt het woord tot u.

God.

God is alles, wat wij hebben leren kennen en ons eigen mochten maken. God is de Oppermacht. Hij is onze Schepper. Hij is onze Vader en Moe-

der.

Heb lief alles wat leeft en ge zult Hem leren kennen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.774.792)

De meesters in de zevende lichtsfear vroegen aan de eerste zielen in het Al of zij daar dan geen God als mens hadden ontmoet:

Maar de eerste mens in de zevende sfeer, die meesters die stelden vragen als kinderen van de aarde: ‘Hebt gij daar dan geen zichtbare werking als een mens zoals we zelf zijn, ontmoet?’

‘Neen.’

‘Maar hoe is de Almoeder dan, de Albron? We zijn geest, we waren op aarde, we hebben die miljoenen levenswetten opgebouwd en overwonnen, hoe is dan de Almoeder?’

En dan zei de eerste Mentor tot de meesters uit de zevende sfeer: ‘Zie, waarin leeft gij hier? Deze sfeer, deze hemel, deze ruimte is harmonie, is rechtvaardigheid, is licht, is geest, want ge zijt geest. Gij zijt de ijle kracht die de stof beïnvloedt en voortstuwt, die de stoffelijke wetten heeft verdicht, door de elementale energie heeft kunnen opbouwen en uiteindelijk daarvan de ruimte heeft kunnen beleven. Dat zijt gij ... En waart ge altijd in harmonie? – dat hebt u beleefd, dat hebt u moeten aanvaarden –, kon ge verdergaan en kreeg u een nieuw leven, een nieuwe geboorte? Ge weet nu dat alleen het moederschap het álles is waardoor gij dit ruimtelijk bewustzijn in u kon opnemen. Dit universele goddelijke één-zijn voert u nu naar de mentale gebieden, naar de Vierde Kosmische Graad. Er is daarin geen mens te zien vóór ons. Toen wij kwamen in dat goddelijke bewuste ik, konden we kijken mijlen, mijlen, miljoenen jaren ver; er was géén mens. De God dus die wij op de aarde hebben te verstoffelijken, dat is eigenlijk alleen maar: het leven. Het leven.’

Lezingen Deel 2 (L2.5742.5756)

En toen begonnen de meesters in het hiernamaals te denken hoe ze die God van liefde op aarde zouden brengen:

En nu, op dat ogenblik kregen de meesters – heb ik u verklaard – contact met de zesde, de vijfde, de vierde, de derde, de tweede, de eerste sfeer en begon men het aardse gevoelsleven af te tasten. De God van liefde, die

moesten zij ... de bron die alleen harmonie en rechtvaardigheid is, die moesten zij loslaten, want die onbewuste mens zou die Alvertegenwoordigheid niet kunnen begrijpen noch kunnen omvatten. De moeilijkheid nu om de God, de ruimte, dit ontzag, deze rechtvaardigheid te omvatten in één woord zou toch moeten gebeuren. De moeilijkheid ook weer om die onbewuste massa een kern te geven, zodat de mens zich vastgeklampt voelt aan het ruimtelijke ik, het één-zijn zou kunnen beleven met het hierna achter de kist, met duizenden levenswetten en levensgraden meer, maar vrij zou zijn van de Albron die liefde is.

De meesters sloten zich af en begonnen met de ruimtelijke meditatie. Het was zeer zeker niet zo eenvoudig om die wilde, onbewuste massa tot een Albronnelijk voelen en denken te voeren.

Lezingen Deel 2 (L2.5760.5765)

De meesters blijven ook in de boeken van Jozef Rulof het woord God gebruiken, omdat de Albron door de maatschappij nog niet gekend is:

En nu, indien u dit duidelijk is – heb ik u gezegd – en dat hebt u niet in handen, ook al bent u vader en moeder, gij maakt deel uit van die goddelijke persoonlijkheid en Zijn scheppingen. Ik blijf natuurlijk het woord God en God vertegenwoordigen omdat de Albron nog niet gekend is. De mens weet nog niet, de massa, de maatschappij, de mensheid, hoe dat beginstadium eigenlijk in elkaar is gezet.

Lezingen Deel 2 (L2.7328.7330)

Om te komen tot een begrip van de Albron heeft men op aarde eerst een God nodig, als begin van de geestelijke ontwikkeling:

De allerhoogste Meester, de Eerstbewuste, maakt zich gereed om een nieuwe geboorte te ontvangen, om de aarde het Goddelijke gezag te schenken, het ruimtelijke evangelie. Dat wil zeggen: de wetten die openliggen om de kern, de liefde, de waarheid te kunnen peilen. De mens op aarde heeft een God nodig. De mens op aarde, het kind van Moeder Aarde heeft de goddelijke oerbron nodig. De mens op aarde moet de goddelijke geboorte beleven, eerst dan heeft deze mensheid, hebben die miljoenen kinderen houvast en leert dat leven de Albron zien en te aanvaarden.

Lezingen Deel 1 (L1.3264.3268)

Onze godsvonk

In het Al beseft Christus dat de Albron als Almoeder zich manifesteerde door hemzelf en al het andere leven:

En toen was de mens in het Al. Hij zegt: 'En waar is nu God?' En God was niet te vinden, want God was licht, God was leven. Maar, ziet u, de Almoeder manifesteerde zich dóór de mens, dóór het dier, dóór de natuur, dóór de bloemen, dóór de planten.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.255.258)

Daar beseft elke ziel dat er geen mensen op aarde leven, maar alleen goddelijk leven:

Er leven géén mensen en dieren op Aarde, geen bloemen en planten, dat alles is Goddelijk „Leven”. Bedrieg een mens en gij bedriegt God! Belieg uzelf en gij beliegt uw godheid! Volg de duisternis en gij verduistert uw lichtende godheid, geef haat en gij smooft uw Goddelijke liefde. Wat wilt ge nu, mens der aarde, beginnen? Hebt ge nog meer vragen te stellen, dan zullen wij uw vragen door de Kosmologie van uw godheid beantwoorden!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 1 (C1.6690.6695)

Als godsvonk evolueren wij door het beleven van de goddelijke fundamenteën 'moederschap, vaderschap en reïncarnatie':

Ik heb u mogen leren dat de drie goddelijke fundamenteën, waarvan de mensheid heeft gemaakt: de God als Vader, de God als geest en God als zoon, niets anders is dan: vaderschap, moederschap, reïncarnatie. Wedergeboren worden is voor het leven als mens, de vonk Gods, het kind, de evolutie, het nieuwe volgende bestaan (voor) dat leven.

Lezingen Deel 3 (L3.8695.8696)

Dan komt de vraag welke woorden een 'verklaring op zielsniveau' kunnen vertolken:

Mijn zusters en broeders, God bless you. God zegent u. Dat kan alweer niet, ziet u. Woorden. God kan u niet zegenen. U moet die godheid, die zegening tot de ontwaking brengen, en u bent zegen, u bent het altijd. God zegent u, ziet u: woorden, woorden, woorden. Maak nu van alles gevoel en geef alles, elk woord nu van uw ganse woordenboek, geestelijke,

ruimtelijke realiteit.

Lezingen Deel 2 (L2.10588.10595)

Ik vertel u kosmologie, kosmische stelsels, ik breng u tot de goddelijke kern in uzelf.

Lezingen Deel 2 (L2.10691)

115. De eerste priester-magiër

In China leefde de eerste priester-magiër die onder inspiratie van de Universiteit van Christus tot het metafysische onderzoek van het leven kwam.

De metafysica ontkiemde in China

De meesters van de Universiteit van Christus hebben niet alleen tot Mozes en de profeten gesproken, ze hebben de mens op aarde ook geïnspireerd om tot metafysisch onderzoek van zijn eigen leven te komen. De eerste mens die hiervoor te bereiken was, leefde in China. Daar begon een priester zich af te vragen: ‘Wat is het leven? Wat is slaap? Is dat geen tijd verknoeien?’

Het innerlijke leven van zijn hand

Hij vraagt zich af of hij ook een deel van zijn lichaam in slaap kan brengen terwijl hijzelf wakker blijft. Hij concentreert zich en slaagt erin zijn hand te laten slapen door het gevoel eruit te halen. Hiermee blijft hij doorgaan totdat hij in staat is om zijn lichaam te doorsteken zonder pijn te voelen.

Hierdoor beseft de priester dat hij het zelf is die zijn hand van leven en gevoel voorziet, en dat hij dat gevoel ook kan terugtrekken. Dit is voor hem zo merkwaardig dat in hem het verlangen ontwaakt om zijn hele lichaam uit te schakelen. Dat zou namelijk betekenen dat hij iets anders was dan zijn lichaam en dat hij wellicht meer zou zijn dan datgene wat doodgaat.

De priester is eerst wekenlang bezig met zijn hand en volgt het leven dat dit lichaamsdeel tot werking brengt. Dat leven is een soort innerlijke hand die de fysieke hand bezielt. Wanneer hij zijn innerlijke hand uit zijn fysieke hand terugtrekt, voelt hij dat die innerlijke hand niet oplost maar ergens anders naartoe gaat. Hij voelt dat hij die bijvoorbeeld in zijn schouder kan plaatsnemen. Wanneer hij zijn innerlijke hand terug laat indalen in zijn fysieke hand, ontspant die omdat die het eigen leven terugkrijgt.

Het lukt hem om zijn innerlijke hand nog sterker terug te trekken, totdat zijn fysieke hand zelfs begint af te sterven. Hierdoor beseft hij dat hij minstens een beetje gevoel in een stoffelijk lichaamsdeel moet achterlaten, zodat het niet definitief doodgaat.

Waarnaartoe verplaatsen?

Omdat het daglicht hem in zijn concentratie hindert, sluit de priester zich in een donker vertrek op. Hij wil immers onderzoeken of hij verder dan zijn hand kan gaan en ook zijn armen en benen volledig gevoelloos kan maken. Hij komt zover dat hij zijn armen en benen kan doorsteken, zonder dat hij pijn voelt en zonder dat er bloed vloeit.

Dan vraagt hij zich af of hij ook zijn innerlijke organen zoals maag en nieren kan overheersen. Hij verbaast er zich over dat hij zo goed kan denken en dat hij telkens nieuwe gedachten krijgt. Urenlang stelt hij zichzelf vragen en geeft hij zich tevens antwoord. Soms weet hij plotseling een oplossing, alsof een ander hem die gedachten heeft geschonken.

Wanneer hij het leven uit zijn benen haalt, krijgt hij een ontzettende honger. Hij concentreert zich op zijn maag en voelt dat hij zijn innerlijke benen daarnaartoe heeft verplaatst. Zijn maag kan de dubbele levenskracht niet verwerken en hierdoor krijgt hij die enorme honger. Maar waar moet hij zijn innerlijke benen dan laten? Hij probeert het in zijn hoofd, maar daar wordt hij duizelig van en krijgt barstende hoofdpijn en een bloedneus.

Buiten het lichaam

Om beter te kunnen nadenken, maakt de priester in gedachten een korte wandeling. Plotseling voelt hij de oplossing: zijn innerlijke benen moeten ook gaan wandelen en buiten zijn lichaam gebracht worden. Hij krijgt dat voor elkaar en kan die innerlijke benen zelfs buiten het lichaam aansturen met zijn wil. Hij laat ze buiten zijn stoffelijke lichaam lopen en dansen.

Totdat ze beetgepakt worden en eraan getrokken wordt. Hij voelt duidelijk dat andere handen op zijn innerlijke benen worden gezet alsof iemand zijn benen wil afpakken. Hij krijgt een ontzettende pijn en trekt zijn innerlijke benen in zijn lichaam terug. Wat voor een merkwaardig verschijnsel leert hij nu weer kennen?

Iets vastpakken en eraan trekken, dat kan alleen een mens. Zijn er mensen in de ruimte buiten zijn lichaam? Zou men in die wereld dan van zijn innerlijke benen afweten? Nogmaals probeert hij het en zijn innerlijke benen worden ook nu weer vastgepakt en weggesleept. Hij moet vechten om ze terug te winnen en ze uit die andere handen te rukken.

Anderen

Om dit verschijnsel te onderzoeken laat hij zijn innerlijke benen nogmaals buiten zijn lichaam dansen. Wanneer ze weer vastgepakt worden, trekt hij ze

snel terug, maar deze keer kijkt hij astraal naar het wezen dat op zijn benen loert. Hierdoor ziet hij niet één, maar tientallen mensen. Zijn die daar eerder dan hij en is hij niet de eerste om deze ruimte te onderzoeken?

Wekenlang denkt hij na over dit verschijnsel. Als daar mensen zijn, moet daar ook een wereld zijn waarin die mensen leven. Zijn innerlijke benen behoren bij die wereld, anders kunnen ze daar niet beetgepakt worden. Dus zijn innerlijke leven behoort tot een andere wereld dan de stoffelijke! Hoe kan hij die wereld verder onderzoeken?

Naar de innerlijke wereld

Hij voelt dat hijzelf naar die wereld toe moet gaan, zijn benen alleen zijn niet genoeg. Hij moet daar rond kunnen kijken en wandelen. Als hij dat probeert dan komt hij een probleem tegen, want hoe meer hij van zijn innerlijk leven naar die wereld laat overgaan, hoe meer slaap hij krijgt in de stoffelijke wereld.

Wanneer zijn denkvermogen naar die andere ruimte overgaat, valt hij op aarde in slaap. Dat kan hij niet weerstaan, hij kan niet in beide ruimten tegelijk denken. Hij besluit om voldoende leven in zijn stoffelijke lichaam achter te laten zodat het niet afsterft, en de rest van zijn gevoel over te brengen naar die andere wereld. Hierdoor kan hij in die andere wereld waarnemen. En zie, niet alleen zijn benen krijgen daar nu gestalte. Ook zijn romp komt op zijn benen, zijn hoofd erbij, en als innerlijk mens staat hij nu buiten zijn stoffelijke lichaam dat in slaap ligt. Maar dan gaat er een ontzettende schok door hem heen.

Bezeten

Zijn aardse lichaam komt in beweging zonder dat hij dat zelf aanstuurt. Hij concentreert zich op zijn lichaam en probeert dat weer onder controle te krijgen, maar moet ervaren dat een ander wezen hiervan bezit heeft genomen. Er ontstaat een hevig gevecht, maar die ander is sterker en overheerst nu zijn stoffelijke lichaam. Terwijl de priester in de nieuwe wereld vertoefde, was die andere persoon in zijn stoffelijke lichaam afgedaald en had zich er één mee gemaakt.

De priester verliest het gevecht en zit nu gevangen in de diepere graden van slaap waarin hij was afgedaald. Die diepere graden kunnen ook het onderbewustzijn genoemd worden, onderscheiden van het dagbewustzijn waarmee men op aarde wakker is en het stoffelijke leven beleeft. Hij kan in zijn stoffelijke lichaam de lichtste drie graden van slaap en het dagbewustzijn niet meer bereiken, want die worden nu door de andere persoon ingenomen. Die

heeft het lichaam stevig onder controle, hij wil het gebruiken voor eten en drinken en seksualiteit. Hij eet voor vier mensen tegelijk en leeft zich uit in seksueel genot.

De priester zit nu gevangen in zijn eigen lichaam. Door enkele karaktereigenschappen heeft hij afstemming op de duistere persoonlijkheid die zijn lichaam in bezit heeft, en hierdoor kon hij bezeten raken. Hij beleeft nu alles mee wat de andere mens met zijn lichaam doet.

Er zich vrij van denken

De priester zoekt nu een weg om toch zelf te kunnen blijven denken, want zijn dagbewustzijn wordt gevuld met de gedachten van een ander. Hij ervaart dat hij door te walgen van die gedachten er lossers van komt en beseft dat hij dus ijler moet gaan denken, buiten de hartstocht om. Die ander voelt zijn ijlere gedachten immers niet.

De priester-magiër leert een tegenkracht op te bouwen, een tweede ik, vanuit het onderbewustzijn. Hij leert zichzelf te blijven onder het meebeleven van de hartstochtelijke gedragingen van de ander. Hij volgt die ander en neemt alles waar, maar wacht op een gunstig ogenblik om te ontsnappen.

Zijn lichaam krijgt dorst, de ander moet voor water zorgen. Langzaam en voorzichtig daalt die een helling af op weg naar drinkbaar water. De priester doet alsof hij ingeslapen is, zodat hij niet gevoeld wordt. Maar ondertussen voelt hij dat rechts van zijn lichaam het bruisende water ligt, waarvoor de ander angstig is.

Dit is de kans! De priester flitst op tot het dagbewustzijn, overheerst dit slechts enkele seconden, neemt waar hoe de omgeving is en springt. Het water neemt hen op, het ontzettende gebrul van de ander zinkt mee onder water, en de dood volgt. De aura's scheuren vaneen, het fluïdekoord breekt en de priester komt vrij.

Inspiratie

De meesters volgen deze ziel, ze brengen de occulte wetten door dit leven naar de aarde, waardoor uiteindelijk het contact tussen de aarde en het hiernamaals gestalte zal krijgen. In dat ene leven zijn er grote vorderingen bereikt, maar ze wisten van tevoren dat de priester zou bezwijken, omdat hij zich de kennis van deze verschijnselen nog moet eigen maken.

Op eigen krachten moet hij zover komen, zodat het uiteindelijk zijn eigen bezit wordt. Wel wordt hij geïnspireerd door de meesters met telkens nieuwe gedachten, zodat hij verder komt in zijn denken. Stap voor stap zal de priester zo de astrale werelden veroveren. Daarvoor is een nieuw leven nodig, dat hij

twintig jaar na zijn sprong in het water weer kan beginnen.

Reïncarnatie

De priester-magiër wordt opnieuw geboren in de buurt van de tempel die door zijn volgelingen is opgericht. Wanneer hij zes jaar oud is, manifesteren de opgedane ervaringen uit zijn vorige leven zich in zijn dagbewustzijn en is hij alweer in staat om vanuit dit vorige bewustzijn te voelen en denken.

Hij doorsteekt zichzelf, en laat anderen zien dat er geen bloed vloeit. Hij laat steeds meer van zich horen, en spoedig komen de priesters van zijn tempel hem halen. Op vijftienjarige leeftijd is hij reeds een volleerd priester, want zijn ziel heeft door het sterven het bewustzijn niet afgelegd. Hij begrijpt dan tot waar hij in zijn vorige leven is geraakt, en kan nu aan zijn medepriesters die verschijnselen verklaren.

Wanneer zijn lichaam volgroeid is, kan hij zijn studie voortzetten. Hij komt zover dat hij een vogel in de vlucht tot zich kan roepen en geheel aan zijn sterke wil kan laten gehoorzamen. Dan sluit de priester zich weer in duïsternis op, en gaat verder waar hij gebleven was.

Astrale ontwaking

Van de dood heeft hij niets gevoeld, de dood blijkt geen belemmering voor het verderzetten van zijn studie. Het lijkt alsof hij slechts een tijdlang geslapen heeft. Hij krijgt nu gedachten om het anders te doen. Ditmaal stelt hij zich in op het centrum van zijn lichaam, op de zonnevlecht, in plaats van op elk orgaan afzonderlijk.

De priester voelt dat dit energiecentrum alle organen voedt. Van daaruit trekt hij nu het leven van al zijn lichamelijke organen in zich op, waardoor het lichaam in slaap valt. Maar hijzelf als persoonlijkheid blijft zich bewust van zijn voelen en denken, ook in de diepere graden van slaap. Hij gaat nu echter niet uit zijn lichaam, omdat hij weet dat er dan gevaar dreigt.

Vanuit de diepte van zijn slaap stelt hij zich op zijn stemorganen in en slaagt erin die tot werking te brengen. Zo kan hij aan zijn leerlingen vertellen wat hij beleeft, terwijl hij toch in een diepe slaap blijft. In zijn nieuwe toestand concentreert hij zich op het zien, en zo leert hij zien buiten zijn stoffelijke ogen om. Hij heeft nu het astrale waarnemen bereikt en ziet de omgeving zonder zijn stoffelijke ogen te openen.

Hierdoor beseft hij dat hij als persoonlijkheid het is die ziet, en niet zijn stoffelijke lichaam. Op dit moment ziet hij vanuit de diepe slaap, en als hij op aarde in dagbewustzijn wakker is dan gebruikt hij zijn stoffelijke ogen. Als hij zijn innerlijke ogen gebruikt, ziet hij zijn innerlijke lichaam als een ijle

gestalte die dezelfde vorm heeft als zijn stoffelijke gestalte. Hij beseft dat hij met zijn innerlijke lichaam het stoffelijke lichaam aanstuurt wanneer dat in het dagelijkse leven moet handelen.

De trance

De priester-magiër bouwt nu aan de trance. Hij leert het daglicht te overwinnen zodat hij niet meer in de duisternis hoeft te verblijven. Nu zet hij zijn studie verder te midden van zijn leerlingen die om hem heen zitten. Van tijd tot tijd bezielt hij zijn spreekorganen en geeft hun zijn nieuwe inzichten door.

Hij stelt zich op de graden van slaap in. Het is alsof iemand hem bij zijn hand neemt en verder brengt, een zacht strelend gevoel komt in zijn leven. Hij voelt nu bewust dat hij geholpen wordt. Indien de priester-magiër alles alleen had moeten verwerven, waren er honderden levens voor deze studie nodig geweest. Door de hulp van een geestelijke meester kan hij in twee levens tot deze diepte komen. Telkens krijgt hij nieuwe gedachten van de meester, zodat hij weet in welke richting hij kan voortwerken.

Hij zakt dieper in slaap en voelt dat hij de dood nadert. Verdergaan kan nu niet, want dan zou het stoffelijke lichaam afsterven. Hij kan nu zijn stoffelijke lichaam astraal voeden, zodat het geen stoffelijk voedsel of adem meer nodig heeft. Om dat te bewijzen vraagt hij aan zijn leerlingen om hem te begraven. Ze maken een kist, leggen zijn slapende lichaam erin, en begraven de kist onder de grond.

Na vier dagen graven ze hem weer op, en zien aan zijn gelaatskleur dat het lichaam nog niet gestorven is. Langzaam brengt hij zijn bewustzijn uit de diepe slaap en keert hij tot het dagbewustzijn terug. Hij neemt wat vruchtensap, om vervolgens zijn studie voor te zetten.

Uittreding

De priester heeft nu de slaap en het stoffelijke lichaam overwonnen, en richt zich op de astrale wereld. Hij wil weten wat dat innerlijke lichaam is dat hij heeft leren kennen, en in welke ruimte dit leeft. Hij leert zijn gedachtekracht splitsen, zodat hij kan uittreden en tegelijk zijn lichaam kan blijven voeden.

Hij kan zich nu vrij bewegen in de astrale wereld, maar die blijft duister. Zijn gevoelsgraad is nog laag, hij heeft zich nog geen lichtsfeer eigen gemaakt. Hij denkt nog alleen voor zichzelf, is nog niet dienstbaar aan een ander mens en kent nog geen hogere liefde. Hij is alleen voor zichzelf aan het studeren.

Het astrale gevaar

Wanneer hij een wandeling maakt in de astrale duisternis staat hij plots voor het astrale gevaar. Daar voor zich neemt hij astrale mensen waar, honderden komen er op hem af. Ze omsingelen hem, vallen hem aan en knijpen zijn keel dicht. Hij roept om hulp, maar die kan niet komen, omdat hij door zijn gevoelsgraad op deze duistere wereld is afgestemd.

Op aarde maken zijn leerlingen zijn sterven mee. Ze horen hem om hulp roepen, maar kunnen geen hand uitsteken. Opnieuw heeft de priester-magiër zijn stoffelijke lichaam verloren. Ditmaal niet door bezetenheid, maar doordat de voeding van zijn lichaam afgeknepen werd door het astrale geweld waartegen hij zich nog niet heeft leren wapenen.

Wat had hij moeten doen? Als hij zich flitsend snel in zijn stoffelijke lichaam had teruggetrokken, dan was hij in hun handen opgelost. Maar tijdens de aanval dacht hij geen seconde meer aan zijn stoffelijke lichaam. Hierdoor konden ze hem astraal wurgen en dat verbrak het fluïdekoord. Door deze ervaringen leerde hij dat hij tussen leven en dood anders zal moeten gaan handelen om het fysieke lichaam te kunnen behouden.

Het oude Egypte

In volgende levens maakte hij zich een hogere gevoelsgraad eigen door andere mensen te dienen en lief te hebben. Daarna kwam hij terug naar de aarde om zijn studie voort te zetten, en werd het grootste medium van het oude Egypte. In dat leven kon hij deze studie volkomen afmaken.

Hij werd daar aanvaard en bemind als een godheid, de enige die in die tijd kon uittreden en toch zijn fysieke lichaam behouden. Al de andere priesters bezweken, zoals ook hij het in vorige levens had moeten aanvaarden. Hij bracht de metafysische kennis van het oude Egypte tot op het hoogste niveau, zoals het artikel 'het oude Egypte' toelicht.

Bronnen

De metafysica ontkiemde in China

In het boek 'Geestelijke Gaven' volgt meester Zelanus de eerste priester-magiër:

Deze man leefde in China, het is daar geweest, dat de eerste verschijnselen werden beleefd door hulp vanuit deze wereld.

Geestelijke Gaven (SP.10795)

Een priester begon over al deze wetten na te denken en wilde weten, wat er eigenlijk in hem leefde. Wat is het leven, vroeg hij zichzelf af. Wat ben ik, als ik daar neerlig en ingeslapen ben en het leven van de dag aan mijn bewustzijn ontgaat? Wat is slaap? Is het geen tijd verknoeien? Moet een mens inslapen?

Geestelijke Gaven (SP.10047.10052)

Het innerlijke leven van zijn hand

Hij wilde er meer van weten, deze priester, want hij begreep tevens, dat er tal van wetten in hem waren, waarvan hij niets wist. Hij begon te denken, bleef erop doorgaan, totdat hij in staat was het leven van zijn hand op te trekken, zodat hij het vlees kon doorsteken en toch geen pijn voelde. Hij vond het zo merkwaardig, dat in hem het verlangen ontwaakte zijn gehele organisme uit te schakelen. Wat dan, dacht hij, als mijn lichaam neerligt en ik? Ben ik iets anders dan mijn lichaam? Is in mij aanwezig een ander ik, dat bestuurt wat ik voor de aarde ben en een mens is? Hij vond zichzelf ongelooflijk, nog nimmer had hij dergelijke vragen kunnen stellen, nu ineens begreep hij, dat hij zelf meer moest zijn dan dit éne, dat doodging.

Geestelijke Gaven (SP.10053.10059)

Toen hij zijn hand doorstoken had, hij dat stoffelijke deel bekeek, hem geen pijnen hinderden, begreep hij ook, dat hijzelf die pijn kon zijn, want hij wilde immers, dat de hand pijnloos werd. Hij dacht na, dagenlang en weken achtereen, toen geloofde hij het wonder te begrijpen. Hij begreep, dat dit een wonder was; hij zélf wilde, dat de hand geen pijn beleefde, want de hand kon toch niet denken? Wie bestuurde de hand, gaf de hand leven? Hij natuurlijk, hij was dus overheerser van zijn eigen hand, hij had

nu reeds zijn hand onder controle, de hand moest naar hem, naar zijn wil luisteren.

Maar waar was nu het leven van z'n hand? Hij stelde er zich op in en zag, neen, hij voelde, dat de hand nu in zijn schouder leefde. De hand was er nog wel, maar leefde ergens anders, hij zelf wilde, dat de hand daar, het leven van de hand bleef. Nu liet hij het leven afdalen en zie, de hand ontspande zich en kreeg het eigen leven terug.

Geestelijke Gaven (SP.10060.10068)

Deze priester beleefde, dat zijn hand die vrijgekomen was omdat hij dat wilde, ergens anders in zijn lichaam leefde. Die hand, voelde hij, behoorde nog tot het eigenlijke leven. Indien hij kon maken, zo zei hij tot zichzelf, dat het gehele lichaam loskwam van het stoffelijke lichaam, wat zal er dan geschieden? Hij wilde trachten het te voelen. Máár – vroeg hij alweer – waardoor is dit leven ontstaan? Waartoe behoort het leven van een hand en al dit leven van mijzelf? Dit wat ik ben? Grote raadsels waren het, maar hij wilde die raadsels oplossen. Het was eigenlijk allemaal te machtig voor hem, hij moest rustig verdergaan. Het was hem volkomen duidelijk, dat als hij de innerlijke hand uit zijn greep losliet, wat hij door het denken bereikte, het leven dan terugvloeiende in de stoffelijke hand en de hand weer normaal werd.

Door gedachtenkracht trok hij de innerlijke hand op en legde haar ergens anders neer naar verkiezing. Welke krachten maakten dat hij zelf kon denken voor een hand? Ook dat wilde hij weten. Maar hij voelde, dat het daglicht hem stoorde en de duisternis hem kon helpen denken en dus sloot hij zich in zijn cel op.

Hij komt zover, dat de hand geen leven meer heeft en nu als een dood deel naast zijn lichaam hangt, waarvan hij angstig wordt en onmiddellijk laat hij het leven terugvloeien. En zie, als normaal zag hij de hand, zij kreeg weer dezelfde kleur en voelde warm aan. Hij beleefde zuiver het afsterven van zijn hand en ging toen verder. Hij voelde tevens, dat de bloedsomloop vertraagde en hij die kon regelen, zoals hij dat zelf wilde en hij vond alles een groot wonder. Hij leerde heel veel in deze duisternis, maar de hand mocht niet sterven, hierin dacht hij verkeerd. Hij voelde, dat hij te diep had gedacht. Hij gaf thans iets meer leven aan de hand en nu keerde de hand in het normale terug, waardoor hij zich zeer gelukkig voelde. Een tiental keren probeerde hij dezelfde methode en het ging als vanzelf, nu hij eenmaal zover gekomen was. Hij kon zijn hand voeden

zoals hij dat zelf wilde, waardoor hij begreep, dat de hand zijn eigen bezit was geworden. Vroeger hoorde de hand hem ook toe, maar thans overheerste hij dat lichaamsdeel en moest het naar hem luisteren.

Geestelijke Gaven (SP.10075.10098)

Waarnaartoe verplaatsen?

Nu wilde hij de gehele arm onder controle stellen en ook dat lukte hem volkomen. Hij doorstak zijn arm op verschillende plaatsen, maar het deed hem geen pijn. Nu wilde hij al de organen van zijn lichaam overheersen. Dat te bereiken op de innerlijke organen leek hem zeer moeilijk, en toch wilde hij de darmen, maag en nieren en alle andere stelsels van het eigenlijke leven ontdoen. Wat zou hij dan beleven? Toen hij de armen overwonnen had probeerde hij het met zijn benen. En ook het been luisterde naar zijn wil en liet zich door hem losmaken van het lichaam. Hij kon het been doorsteken, bloed vloeide er niet en pijn voelde hij in het geheel niet. Dat te beleven met alle stelsels leek hem een groot wonder, maar hij zou het proberen.

Zijn denken en voelen, begreep hij, stonden ingesteld op zijn armen en benen, hij was het, die de lichaamsdelen voedde, niemand anders. Zijn denken stond daarop ingesteld en dat denken kon hij aan die organen onttrekken. Nu de innerlijke organen nog en dan? Zijn organisme had dan niets meer te willen, hij was overheerser. Welke wonderen beleefde hij toch? Dit waren toch wonderen? Wist er één mens iets van?

Zijn concentratie stond ingesteld op het uiterlijke en innerlijke leven. Toen de bloedsomloop luisterde naar zijn wil, begon hij weer te denken. De benen weigerden thans, er was geen leven meer in, hij was het leven. In de duisternis van zijn eigen cel komt hij tot het denken en voelen en hij versterkt zijn wil. Het bloed stroomt door aderen, weet hij, en die aderen zijn in zijn macht. Hij kan met het bloed doen wat hij zelf wil, maar het bloed wordt weer gevoed door hemzelf. Wil hij het langzaam laten stromen, wat door het denken geschiedt, dan ontnemt hij tegelijk het leven aan het been. Machtig mooi is het. Hij strekt zijn hand uit en op hetzelfde ogenblik is die hand als dood. Toch houdt hij het leven erin en blijft de hand warm aanvoelen, gaat hij verder, dan wordt de hand ijskoud en dat, heeft hij geleerd, moet niet. Hij moet dat voorkomen of hij kan niet normaal denken, de hand stoort hem dan. Die koude hand is als een lijk en iets, dat dood is, voelt hij, leeft niet en móét storen. En stoornissen onder het denken belemmeren hem in zijn studie. Hij weet

wat hij moet doen.

Nu al die andere organen nog.

Geestelijke Gaven (SP.10099.10129)

Leer ik? Ja, wat, wat zal hij leren? Hij is erdoor verlangend geworden en wil het weten. Urenlang stelt hij zichzelf vragen en geeft zich tevens antwoord. Wel valt hem op, dat plotseling die gedachten in hem opkomen. Wie is hij eigenlijk? Hij leerde nu, dat elk orgaan zijn eigen betekenis heeft, maar dat toch al die organen weer met elkaar in verbinding staan. Hij gaat verder en stelt het been buiten werking, maar wil toch zijn rugspieren in beweging brengen om te voelen, hoe daarin de lichaamsdelen reageren. Nu hij zijn concentratie op het zenuwstelsel instelde, weigerde het been en kwam niet van het leven los. Wat heeft dit weer te betekenen, vroeg hij zichzelf af. Waardoor weigerde het been? Dagenlang denkt hij erover na, probeert het steeds weer opnieuw, maar het lukt hem niet. Er is een stoornis in zijn denken, voelt hij, maar waar ligt die stoornis?

Het is wéér plotseling, dat hij denkt te weten, alsof een ander hem die gedachten heeft geschonken, ze komen vanzelf in zijn leven.

Geestelijke Gaven (SP.10130.10143)

Hij voelt nu, dat het been door andere organen wordt gevoed en die organen overheersen hém weer, hij moet ook die in zijn macht hebben, wil hij verder kunnen gaan. Die organen moet hij allereerst onder controle brengen. Het been, voelde hij, had betekenis voor die andere organen, voor het been moet hij een andere weg volgen. Nu volgt hij het spierstelsel en stelde daarop zijn concentratie in.

Hij volgt dit stelsel en komt erdoor in zijn been, zodat hij het been en het spierstelsel begon te voelen. Hij keerde terug tot de bloedsomloop en het aderenstelsel, volgt dat leven in gedachten en brengt het onder controle. Hij legt steen op steen en bouwt nu aan een astraal gebouw, het leven na de dood – de geest.

Toch trok hij het leven van het been in zich op en bracht het naar de maagstreek, hij wist eigenlijk nog niet waar hij dat leven zou neerleggen, het kwam zomaar in hem op en hij volvoerde, waaraan hij dacht. Het been was nu gevoelloos, maar even daarna kreeg hij het ontzettend benauwd. Het leven van het been hinderde hem op de maagstreek, hieraan had hij niet gedacht, dat was een nieuw verschijnsel voor hem. Even

daarna kreeg hij een ontzettende honger. Wat waren dit voor verschijnselen en waardoor kwamen ze tot stand? Dagenlang dacht hij erover na en ging intussen verder en probeerde het telkens weer opnieuw. Wanneer hij het leven tot het been terugvoerde, minderde het hongergevoel. Merkwaaardig is dat, dacht hij, tot hij opeens begreep, dat de maag al dat leven niet kon verwerken. Hierdoor kreeg de maag honger en dat verschijnsel bracht hij zélf voort, door zijn denken kwam het tot stand. Hij liet zijn concentratie verzwakken en de pijnen, door de honger naar voren geroepen, gingen weer weg. Thans begreep hij. In normale toestand voelde hij zijn maag niet, nu voelde hij een dubbele maag, de kracht, begreep hij, was voor dit lichaamsdeel te veel.

Toen hij dit begreep danste hij van pret in zijn cel rond en vond zich een groot wonder. Al die lichaamsdelen hadden eigenlijk nu al niets meer te zeggen, hij was heerser. Alleen begreep hij nog niet hoe verder te moeten gaan om alle organen te overwinnen. Hij zou nu moeten voorkomen, dat de maag gestoord werd. Ineens wist hij het weer en juichte opnieuw. Die kracht moest hij ergens anders heen voeren. En dan? Maar dat is heel natuurlijk, dan kon hij verdergaan en waren er geen stoornissen. Zouden die krachten niet overal storen? Dat wil hij weten en hij gaat verder. Hij trok het leven van het been in zich op, maar hield het in zijn concentratie vast en legde het ergens anders neer. Toen hij het hoger bracht en het in gedachten in zijn hoofd wilde neerleggen, kreeg hij plotseling zulke barstende hoofdpijnen, dat hij dacht eronder te bezwijken. Op dat ogenblik kon hij niet eens meer denken en was dus volkomen fout. Dat ging niet! Toch probeerde hij het opnieuw. Direct daarna stroomde het bloed uit zijn neus en was bijna niet te stillen en het leven van het been vloeide weer van hem weg. Hij moest toen van voren af aan beginnen, maar wilde eerst denken, dit verschijnsel kende hij niet. Wat moet ik eigenlijk beginnen, vroeg hij zich af. Hoever ben ik al? Hij maakte telkens een wandeling door zijn lichaam en volgde al de stelsels, niet tien- maar honderdmaal legde hij het leven van zijn been in zijn hoofd neer, totdat hij er duizelig van werd en moest ophouden.

Waar het leven van het been kwam en hij het neerlegde, stoorde het de andere organen. Hij voelde, dat zijn ogen uit de kassen puilden en dat het hoofd gespannen stond, want zijn lippen waren heel dik. Op dat ogenblik weigerde tevens de ademhaling en dacht hij te zullen stikken. Toch bleef hij naar dit raadsel zoeken en dacht niet aan opgeven, hij wilde wéten.

Geestelijke Gaven (SP.10144.10186)

Buiten het lichaam

Beide benen luisterden naar zijn wil, nu nog het volkomen oplossen van het leven en dan kon hij verdergaan. Waarheen? In gedachten vertoefde hij buiten zijn cel, hij maakte even een korte wandeling. Wat moet ik buiten doen? Wat wil ik daar eigenlijk, komt er in hem. Buiten? Wat betekent dit buiten voor mijn leven?

Plotseling gaf hij een gil en riep: „Ik heb het, ik heb het, ik ben er!”

Nu kon hij voortbouwen. Hij stelde zich nu op het niets in, op het lege in hem en buiten hem, op de ruimte. Die ruimte was het buiten, dat in hem kwam. Ik heb dus niet voor niets een wandeling gemaakt. Hij trok het been tot daar op. Eerst het linkerbeen, dan het rechterbeen, en liet ze daarin achter. Nu was zijn maag vrij en kon hij verdergaan. Hoe prachtig is het, dacht hij, wat een wonder. Het leven van het been leefde nu in de ruimte, beide benen konden hem niet meer hinderen en hij kon hen terugtrekken wanneer hij dat zelf wilde. Hij ging zelfs nog verder.

Toen hij aan het linkerbeen dacht en met dat been wilde trappen, trapte het been en deed, wat hij wilde, dat het deed. Ook het rechterbeen gehoorzaamde zijn wil en trapte. Nu liet hij de benen buiten hem om lopen en ook dat ging als vanzelf. Kijk, kijk toch, dacht hij, mijn benen dansen van de pret en ze zijn net zo gelukkig als ik. En de benen waren ook gelukkig. Maar hij was het, die het geluk erin legde. Dans, dans, ik wil dat je danst, benen van mij, mijn eigen benen, dans toch. Dagenlang speelde hij met zijn benen, liet hen de vreemdste capriolen maken, totdat hij er zelf genoeg van had. Wat is het? Een nieuw wonder leerde hij nu weer kennen.

Geestelijke Gaven (SP.10187.10214)

De benen zakten in elkaar en legden zich daar neer om te slapen. Ook hij voelde zich suf en wilde inslapen. Even slechts, toen schreeuwde hij het uit van de pijn. Wat is het? Bliksemsnel trok hij zijn benen terug en nu ging de pijn weg. Ook dit was weer nieuw, heel nieuw voor hem en dit zou hij willen leren kennen.

Geestelijke Gaven (SP.10215.10220)

Hij legde zich neer om te slapen, zijn dagtaak was voorbij. De medepriesters brachten hem eten en drinken, maar hij wilde hun nog niets zeggen, eerst wilde hij zover zijn, hoe verlangend ze ook waren. Toch kon hij

er geen weerstand meer aan bieden en hij verbrak even zijn opsluiting. Waar ben ik toch, dacht hij, wat een vreemde wereld is dit leven eigenlijk, in vergelijking met dat, waarin ik leef, als de duisternis om mij is.

De volgende dag ging hij weer verder, nam eten en drinken mee voor lange tijd en zette zijn studie voort.

Toen hij aan eten dacht, schrok hij vreselijk. Hoe is het mogelijk, ik heb bijna niets in al die tijd gegeten of gedronken. Hij had geen tijd om aan eten en drinken te denken en het lichaam zond die behoefte niet eens tot hem. Alweer iets nieuws.

Geestelijke Gaven (SP.10221.10229)

Hij gaat verder waar hij gebleven is. Zijn benen dansen weer en hij doet het, door aan de benen te denken, het is alles ontzettend mooi. Maar plotseling voelt hij een schok, hij voelt duidelijk, dat men naar zijn benen grijpt. Ook de pijnen komen nu terug. Men pakte zijn benen af? Wie kon hem zijn benen afnemen? Toch had hij het gevoel, dat handen naar zijn benen grepen en deze omknelden. Die druk voelde hij heel duidelijk. Hij moet zich hevig inspannen wil hij de benen bevrijden, maar het lukt. Dit begrijpt hij niet. Kon men in deze ruimte denken? Of had hij een fout begaan? Iets aanvoelen en daarop kracht zetten, kon alleen een mens. Waren deze gedachten van een mens? Wist men in de ruimte van hem af? Nogmaals probeerde hij het en even later werden opnieuw zijn benen vastgepakt en gedrukt en heel stevig ook, zodat hij dacht, dat ze uiteen werden gerukt. Hij liet zijn krachten iets verzwakken en zie, de benen gaan van hem weg, ze worden voortgesleept. Door wat? Wie leeft er in die wereld, in deze ruimte? Hij trekt de benen met al zijn krachten terug, rukt ze eigenlijk uit handen, alsof hij om zijn eigen benen moet vechten, en komt tot bewustzijn.

Geestelijke Gaven (SP.10230.10249)

Onmiddellijk moet hij weg en rent naar de andere priesters. Hij wil hun het ontzaglijke nieuws vertellen, want hij is niet meer zeker van zichzelf.

Nu maakt hij hun duidelijk hoever hij is gekomen en leert hun het loskomen van het organisme, maar gaat zelf verder. Ze beginnen te denken en willen bereiken wat hij heeft beleefd.

Geestelijke Gaven (SP.10250.10253)

Anderen

Toen hij verderging, nam hij zich voor over zijn benen te waken en scherper op te letten, wellicht kwam hij dan achter het vreemde raadsel. Er was gevaar in de wereld, waarin de benen leefden. Wat was dit eigenlijk voor een ruimte? Was het een wereld als deze? Dat hij hier niet eerder aan gedacht heeft, voelt hij, kwam doordat hij ingesteld is geweest op de benen. Nu begrijpt hij het en zal eraan denken, hij moet het weten. Hij zal nu zelf ook meegaan en opletten.

Hij laat zijn benen weer dansen en zie, een mens trekt aan zijn benen en wil hen bezitten. Hij trekt hen terug en kijkt in die andere wereld en volgt het wezen, dat op zijn benen loert. Ik ben hierin niet meer alleen, denkt hij, anderen zijn mij toch voor? Ik ben tot hier gekomen, anderen hebben het reeds bereikt. Hij ziet niet één mens, maar tientallen. Waar komen deze mensen vandaan? Leven er in deze ruimte mensen? Toch liet hij de benen weer los, bracht hen in die wereld en volgde alles. Hij kon hen duidelijk zien. Toen die mensen kwamen om hen te grijpen trok hij hen terug. Hier dacht hij lang over na en vond het machtig interessant. Het was een andere wereld, wat hij wist kende men onder de mensen nog niet, dat was hem duidelijk. Dit was echter iets nieuws en leerde hij kennen.

Mijn benen, voelt hij, behoren bij dat waarin ze leefden en dat is een ruimte en die ruimte is een wereld. Dat was een wereld en het iets van hem waren benen. Benen en ruimte, ruimte en benen zijn één. Zijn, denkt hij verder, als het leven van de ruimte. Stop! Opnieuw beginnen! Mijn benen zijn van mij en die wereld is een ruimte. Dit, voelde hij, was heel duidelijk. Indien zijn benen níet van die wereld waren, dan konden ze er tevens niet in leven en dat heeft hij kunnen volgen. Benen en armen, hoofd – hij schreeuwt het weer uit van de pret. Hij is er bijna, hoofd, armen – nu rustig denken, maar hij kan niet meer. Hij trekt zijn benen terug en rust eerst wat uit.

Geestelijke Gaven (SP.10254.10285)

Wat drinken zal hem goed doen. Hij neemt een slok en spuwt het weer uit ook. Wat is dat? Weer wat nieuws, een nieuw verschijnsel.

Hij begrijpt het heel vlug en concentreert zich op het drinken, nu blijft het drinken in zijn maag, maar het hindert hem. Weer een verschijnsel, voelt hij, waar moet ik nu eerst aan beginnen? Hij denkt rustig na en

voelt het. Hij heeft eten noch drinken nodig in deze toestand, hij kan buiten eten en drinken, maar hij is doodmoe. Ook die moeheid is te overwinnen? Hij doorvoelt alle stelsels en denkt, als hij zover is, dat hij tevens die verschijnselen overwonnen heeft. Eerst dit van het lichaam moet hij weten of het stoort hem in zijn denken voor die wereld. Iets tot zich nemen maar niet te veel, lijkt hem het beste, dan storen de organen niet. Hij doet het, drinkt nog enige druppels en zie, hij voelt er zich nu krachtig door. Thans kan hij verdergaan.

Geestelijke Gaven (SP.10286.10299)

De benen behoren bij die ruimte en zijn gelijk die ruimte. Zijn benen maken deel uit van die wereld. Hier staat hij stil en kan niet verder denken. Toch moet hij die wereld kennen, maar hoe is dat mogelijk? Ik ... zelf ben als die benen. Dit van mij ... houd dit vast ... moet daarheen. Hij denkt het te voelen. Benen hebben ook een romp. In die romp leven darmen en andere stelsels en die horen erbij. Al die stelsels hebben leven. Ik ben er – ik ben er! Ik denk goed, ik kom er, jubelt hij het uit. Alle stelsels moeten naar die ruimte toe. Ga ik niet verkeerd? Neen, al deze stelsels – ik zelf moet naar mijn benen toe, eerst dan kan ik verder. Voorzichtig denkt hij in die richting en hij zal zichzelf overwinnen. Alles wat ik ben moet naar de benen toe.

Geestelijke Gaven (SP.10300.10316)

Hij voelt nu zichzelf aan en begrijpt, dat hij heel zwak is. Eerst rust nemen en dan verdergaan, lijkt hem het beste. Hij maakt het teken, dat hij met de anderen afgesproken heeft en ze komen hem uit zijn cel bevrijden.

Na korte tijd is hij zover, voldoende versterkt wil hij verdergaan.

Geestelijke Gaven (SP.10317.10320)

Ook enige andere priesters maken vorderingen en hij wijst hun de weg, helpt hen zoveel hij kan, zodat ze zich kunnen doorsteken. Het is reeds in de omtrek bekend, elkeen wil deze wonderen zien en men heeft er gaarne iets voor over. De priesters zien hun voorraadschuur gevuld en kunnen nu hun studie voortzetten.

Geestelijke Gaven (SP.10321.10323)

Naar de innerlijke wereld

Hij begrijpt, dat hetgeen hij thans zal beleven ongelooflijk is, indien hij zichzelf overwint. Maar wat dan, denkt hij, als ik daarin ben, met dit?

Dit lichaam, dat ik verlaat en dat daar blijft neerliggen in mijn cel? Maar dat komt later, voelt hij, eerst het andere. En op het andere stelt hij zich weer in.

Hij maakt zijn benen vrij, laat er zoveel kracht in achter, dat ze niet sterven kunnen en denkt nu aan zijn onderlichaam, dat er bovenop moet. En dan zal hij wel weer verder zien. Buik en darmen moeten eenzelfde weg volgen als zijn benen en dat is mogelijk. Hij gaat denken en voelt, dat hij zijn benen moet beschermen, onzichtbaar maken voor die mensen, dan kan hij verdergaan. Hij stelt er zich op in en ziet, dat een damp als een wolk de benen afsluit en onzichtbaar maakt. De benen zijn zichtbaar, omdat ze licht uitstralen en door dat licht legt hij een aura om de levende substantie, die zijn benen zijn. Hij begrijpt alles en is verheugd, dat hij zover is gekomen. Ook om die mensen ziet hij een uitstraling. Hierdoor stelt hij vast, dat hij de goede weg ingeslagen heeft en nu kan doorwerken. Hij begrijpt tevens, dat hij zijn benen niet zover had moeten wegzenden en hij mag die kunsten niet meer vertonen. In stilte, buiten hen om, moet hij zijn werk afmaken. Hij moet zichzelf daarheen brengen en eerst dan zal hij verder zien.

Wanneer hij iets van zichzelf in die wereld brengt, komt er een gevoel van slaap in zijn lichaam, dat nog steeds hier op aarde is. Is het de stoffelijke slaap, vraagt hij zich af? Hij komt onder de druk van zijn organisme en toch moet hij voelen en denken. Hij komt zover, onttrekt aan de stoffelijke organen het leven, brengt onderlichaam en borst met de daarin levende stelsels in die andere wereld en voegt hen bij de benen, plaatst het ene lichaamsdeel op het andere en ziet nu, dat deze delen de daarbij behorende vanzelf tot zich trekken. Maar hij voelt zich in dit leven in slaap zinken en moet dat tot de laatste seconde weerstaan. Hij begrijpt, dat die stelsels van het zenuwstelsel losgemaakt moeten worden, voelt scherp aan waartoe dat dient en is volkomen zichzelf. Zijn stoffelijke maag heeft thans geen eten meer nodig, de kracht ervoor leeft in die andere wereld, waarheen ook hij wil. Hij ziet, dat tal van lichaamsdelen stoffelijk overwonnen zijn. Nu alleen het denkvermogen nog en hij is daar, waarvan hij alles wil weten.

Alles gaat prachtig, de stelsels willen dat, wat hun toebehoort, tot zich trekken en nu hij eenmaal zover is en het evenwicht tussen stof en geest verloren heeft, die wereld aan kracht en vitaliteit overheerst, hoeft hij zichzelf maar los te laten en hij is bij al die stelsels, die tot dit, waarvan hij bezitter is, behoren. Thans houdt iets hem tegen en hij staat weer voor

nieuwe problemen. Hoe moet hij denken om los te komen van zichzelf? Hij moet hier denken en daar en dit is niet zo eenvoudig, want hij wil wakker blijven. Dáár wil hij denken en niet hier! Opnieuw komen er gedachten in hem en hij denkt het raadsel te voelen. Even denken en dan zichzelf loslaten.

Hij laat zich los, zinkt dieper in slaap, het stofflichaam voelt hij bijna niet meer, maar er komt angst in hem. Hij durft niet en weet niet waaraan te moeten denken. Toch lost het ene deel na het andere voor hem op en voegt zichzelf bij het astrale levende lichaam. Hij concentreert zich op al die stelsels, alleen het hoofd mankeert er nog maar aan en dan is ook hij in die wereld. Een wonderbaarlijk gezicht is het, hij ziet zichzelf zonder hoofd in die andere wereld, wandelt daar heen en weer, maar mensen ziet hij niet. Maar hij zal voorzichtig zijn en over al die stelsels waken. Gaarne wil hij daarheen en alles van die ruimte weten, hij leert wellicht al die mensen kennen. Heel machtig is het, wat hij ziet en voelt. Hij kan daar en hier denken. Indien hij zich laat gaan en zijn denken in dit organisme laat verzwakken, komt daar in die wereld een andere gestalte tot leven, maar dan heeft hij dit hier, het stoffelijke, verlaten. Hij komt niet tot het loslaten en toch, hij weet het, is er geen andere weg.

Rustig overdenkt hij iedere mogelijkheid en beseft: er is geen andere weg, ik zelf ben het, die nog heersen kan over beide organismen. Hij laat zich los, voelt, dat het lichaam onder hem wegzinkt en stapt uit het aardse in het andere, doch hij voelt tegelijkertijd zich duizelig worden en inslapen. Toch is hij klaarwakker, in die andere wereld voelt hij zich als in het organisme van de aarde en hij kan denken als daar, buiten die stelsels om, die nog in leven zijn en hij tijdens deze reis in leven houdt.

Geestelijke Gaven (SP.10324.10370)

Bezeten

Maar plotseling voelt hij een ontzettende schok en komt tot zichzelf.

Wat is dat? Hij ziet, dat zijn aardse lichaam gaat leven en toch heeft hij er niet aan gedacht. Hij staat erbuiten, maar wordt erdoor in het aardse gesmeten, de schok raakt zijn evenwicht en hij stort in. Hij voelt een ander mens in en om zich heen en hij vraagt zich af, wat er intussen is geschied, hij móet het weten. Wie is er in zijn lichaam gestapt? Hij tracht zich te oriënteren en neemt waar, dat een ander bezit van zijn lichaam heeft genomen. Hij spant zijn krachten in om die ander eruit te verwijderen en er

ontstaat een gevecht, waarin hij zijn tegenstander niet kan overwinnen.

„Eruit,” schreeuwt hij de ander toe, „weg, uit mijn lichaam.” De mens, die bezit heeft genomen van zijn stoffkleed, roept: „Stommerik, dit leven behoort je toe, niet dat waarin wij leven. Nu zal ik voor jou leven, ik ben heer en meester in dit organisme.”

Geestelijke Gaven (SP.10371.10381)

De magiër verzet zich, er ontstaat een vreselijk gevecht, zodat de andere priesters hem horen en hulp willen verlenen. Is dat onze meester? Wat doet hij vreemd. Hij stapt zijn cel uit en wil eten en drinken hebben én een vrouw. Hij wil nog even van het leven genieten. Hun meester eet zich vol, drinkt voor vier mensen tegelijk, wat voor hen een groot raadsel is. Hoe is de man veranderd, dit is hun meester niet. Vrouwen moet hij hebben, hij wil léven!

Men vraagt hem waarom hij zoveel eet, maar hij geeft hun geen antwoord. De meester gaat heen en hij wil voortaan zijn eigen leven beleven. Hoe ze ook praten, het helpt hun niets, hij kan doen wat hij zelf wil. De man is ontzettend veranderd, maar hij is kalm, de demon in hem kent de wetten. De magiër is bezeten. Een ander leeft in zijn stofflichaam en die ziel kan hij niet verwijderen, hij heeft door enkele karaktereigenschappen afstemming op dit leven. Hij leeft in zichzelf, tot in zijn onderbewustzijn is hij afgedaald, kan niet hoger komen dan tussen de vierde en vijfde graad van slaap, de eerste drie graden heeft de demon in bezit genomen en deze houdt hem gevangen. De priester is een gevangene in zijn eigen lichaam. Toch wil de priester denken en hem boven zijn gedachten niet laten voelen, hij moet trachten zichzelf vrij te maken en denkt na, hoe daartoe te komen. Hij hoort het wonderbaarlijke gesprek van de priesters, hij hoort alles, maar kan zelf geen woord spreken, de ander vangt zijn voelen en denken op en volgt zijn eigen zin. De priester is eerst ontzettend bedroefd, hij voelt en kent nu zijn toestand en begrijpt in welke graad hij gevangen zit.

Van het eten, dat de demon tot zich neemt, zuigt hij iets op, hij heeft nog steeds zijn eigen verlangen, maar moet met hem in alles delen, de demon eist de overmacht. Dié leeft in het organisme en niet hij. De vrouwen vindt hij ontzettend, maar niets kan hij uitrichten, hij moet alles goedvinden. Het gevoel ervan dringt tot hem door en hij weet, wat de demon van plan is tot stand te brengen. Op deze wijze zal het lichaam spoedig uitgeput zijn. Moet hij die lasten en narigheid met hem beleven? Hij zal

zich ertegen verzetten. Hoe gaarne had hij zijn studie willen voortzetten? Hij walgt van die hartstocht en toch, dit alles te beleven vindt hij ook weer niet onaardig. Indien hij zich maar even kon vergeten.

De leerlingen volgen hem, doch de demon trapt hen van zich af, zodat ze hun meester niet meer kennen. Hij is voor hen volslagen bezeten, ook al begrijpen ze er niet alles van, omdat ze die wetten nog moeten leren kennen. Maar ze kennen deze mensen. Tal van mensen doen als hun meester, in hen spreekt een ander ik. Is de meester ... verder komen ze eigenlijk niet en geven het over.

Geestelijke Gaven (SP.10382.10415)

Er zich vrij van denken

De man boven in hem lacht om alles, hij leeft zich uit en is op aarde, niets ontrukkt hem dit organisme. Maar de magiër leert denken zonder te worden gevoeld, hij heeft een weg gevonden om buiten zijn bewaker om toch te kunnen denken. Die boven hem leeft ziet het daglicht, hij leeft in het duister en is toch zichzelf bewust van zijn eigen leven. Hij moet zich vrijmaken van zijn eigen gedachten, hij moet walgen van al die hartstocht, eerst dan komt hij van hem los, zijn gedachtenleven is dan te ijl voor hem. En op een onverwacht ogenblik moet hij handelen, straks zal dat leven zich vergeten. Zoals hij, die hem gevangen houdt, moet hij handelen, hij zal een tegenkracht opbouwen, een tweede ik.

Geestelijke Gaven (SP.10416.10421)

Zijn leerlingen gaan verder, zij zetten hun studie voort en hij denkt aan hen. Armen en benen worden doorstoken, enkelen zijn heel ver en hebben zich als hun meester opgesloten, ook zij zullen hun occulte tol betalen. Anderen genezen, ze hebben hun concentratie opgevoerd en kunnen ziekten overwinnen, hun Tempel krijgt aanzien en betekenis. De school wordt groter, steeds meer mannen willen deze studie volgen. Hun meester is voor hen gestorven, hem kunnen zij niet helpen, de demon voert het lichaam zover mogelijk van hen vandaan. Zouden ze hem overmeesteren en opsluiten? Nu de hoogste priester dat leven gaat begrijpen, zegt deze, dat zij hun meester moeten laten handelen, hij zal weten waarin hij leeft en tot hen terugkeren. Toch tracht één priester zijn meester te bereiken en vindt hem in een afgelegen wereld terug. De magiër hoort het volgende gesprek:

„Waarom leeft ge in mijn meester?” De demon zegt niets. Op dat ogen-

blik voelt de bezeten priester, dat een leerling voor hem staat, ook al kan hij hem niet waarnemen. Hij verzet zich met al de krachten, die in hem zijn, en overheerst voor een seconde de demon en kan zeggen:

„Wacht op mij, Laänti, ik kom terug.”

Dat is zijn meester. Hij beeft. De stem van zijn geliefde meester heeft hij duidelijk gehoord. Hij roept zo hard als maar mogelijk is:

„Wij wachten, meester, wij wachten. Ik ga heen!”

De priester rent weg en vertelt aan de anderen wat hij heeft mogen beleven. Die wetten willen ze leren kennen, zij moeten hun studie voortzetten.

Geestelijke Gaven (SP.10422.10443)

De priester begrijpt, dat hij zich niet steeds verzetten kan, hij voelt zich doodmoe. Hij tracht op verschillende manieren op het dagbewuste in te werken, maar kan toch die macht niet overwinnen. Ruzie maken helpt niet, de demon zijn eigen verlangens opleggen evenmin, hij moet afwachten. Wat de demon waarneemt wil hij echter beleven, zodat hij zich enigszins kan oriënteren. Op de dag kan de demon doen wat hij wil, maar wanneer het lichaam moet slapen is de demon niet in staat het lichaam tot zijn wil op te trekken en moet ook hij luisteren naar die wetten. Deze stoffelijke gedachten moeten hem te hulp komen, voelt de priester, dit is de enige mogelijkheid, die er voor hem is. De demon drinkt, gaat zich te buiten aan kruiden en sterkedrank, hij steelt en rooft en doet als een wilde, en bij dit alles moet de priester zichzelf blijven en dat lukt hem volkomen. Hij kan aan die machten en krachten ontkomen en blijft hierdoor zichzelf. De zuurdrank, die de demon wil bezitten om zijn zinnen te kunnen bevredigen, voert hem naar omhoog, maar op de duur moet de demon ondervinden, dat het lichaam verzwakt en hij valt neer om te slapen. Dat is mijn kans, denkt de magiër, nu zal het ogenblik komen, ik wil vrij zijn en los van dit leven, weg van hier, ik wil studeren.

Ze liggen buiten te rusten. De priester voelt, dat het stofkleed dorst heeft, de demon zal spoedig moeten handelen. Hij kan dit verschijnsel voelen, ook al is het zwak, de demon moet het heel sterk beleven. De rillingen van het organisme komen tot hem in zijn kerker en hij voelt, dat de avond spoedig zal vallen.

Plotseling springt de demon op en wil drinken hebben, het lichaam dwingt hem ertoe water tot zich te nemen. Van deze zorgen is de magiër nu af, de demon moet het dagbewuste ik verzorgen. Hij begrijpt alles, maar de demon is voorzichtig. De priester heeft geen hinder van het organisme en weet, dat de demon hierdoor wordt overheerst. Hij stelt zich op het dagbewuste leven in en ziet door de demon waar ze zich bevinden. Als in zijn cel ziet hij in die andere, voor hem bekende wereld en voelt nu, dat zijn ogenblik gekomen is. Hij doet, alsof hij in zijn cel ingeslapen is. De demon wil zijn toestand aanvoelen, wil weten hoe de eigenaar zich voelt, in wiens lichaam hij nu leeft, in wiens huis hij is binnengetreten. Hij gelooft, dat deze rustig is.

Beide levens zijn thans op het dagbewuste ingesteld. Langzaam en voorzichtig daalt de demon de helling af. Rechts van hem, voelt de priester, ligt het bruisende water, waar de demon angstig voor is. De meester voelt het, dit is zijn kans. Hij flitst op tot het dagbewustzijn, overheerst de demon slechts enkele seconden, neemt op, hoe de toestand is en springt. Het water neemt hen op, het ontzettende gebrul van de demon zinkt met hem onder water, en de dood komt.

Geestelijke Gaven (SP.10444.10472)

Nu scheuren de aura's vaneen, het fluïdekoord breekt en de priester komt vrij en lost voor de ogen van de ander op. Waarheen gaat hij? Hij voelt zich terug in zijn eigen wereld, de ander is opgelost, de wetten van diens leven kent hij niet. Dan maar op zoek naar een nieuw bestaan, want hij wil leven, hij wil niet in deze verschrikkelijke wereld blijven, waar het altijd en eeuwigdurend nacht is.

Geestelijke Gaven (SP.10473.10476)

Er is in de tempel van de priester-magiër een school ontstaan, waar men de occulte wetten kan leren, door priesters worden de leerlingen onderrichtet. De ene priester sterft na de andere, doch voordat ze sterven, beloven ze, dat ze zullen terugkeren om hun studie voort te zetten. Ook hun vorige meester zal terugkeren en op hem is het wachten, eerst dan krijgt hun Tempel het allerhoogste, waarvoor allen willen dienen.

Geestelijke Gaven (SP.10477.10479)

Inspiratie

De priester, die zijn leven verloor door de astrale bezetenheid, loste op in de wereld van het onbewuste. In dit leven is niets veranderd, het wacht

op de nieuwe geboorte en dat nieuwe leven kan alléén God hem schenken. De meesters aan deze zijde kennen hem en volgen dit leven, ze brengen de occulte wetten door dit leven naar de aarde, want hierdoor ontstaat het geestelijke contact met de stoffelijke mens. In dat ene leven zijn er grote vorderingen gemaakt, doch ze wisten van tevoren, dat de man moest bezwijken. Toch voert de astrale meester dat leven verder, maar hij zelf als mens moet zich de wetten eigen maken. Op eigen krachten moet hij zover komen, eerst dan is het eigen bezit, niettegenstaande dat wordt deze ziel in al zijn zoeken en denken geholpen. Schrede na schrede zal hij bereiken, hij gaat door de duisternis naar het licht en hij zal de astrale werelden veroveren. God geeft hem een nieuw leven en wij zien hem terug in de omgeving van de Tempel, waar hij spoedig wordt ontdekt.

Geestelijke Gaven (SP.10480.10487)

Reïncarnatie

Het kind is nog maar zes jaar oud, als de opgedane ervaringen uit het vorige leven zich reeds aan het dagbewuste ik manifesteren. Tussen zijn sterven en het terugkeren naar de aarde liggen maar twintig jaar. Dit leven dient voor de ruimte en kan voor de meesters zijn studie voortzetten en hij zal zijn begonnen taak voor onze wereld afmaken. De ouders merken, dat hij vreemd doet. De jongen is altijd met zichzelf bezig, denkt, denkt, dag en nacht is hij in gedachten, hij is geen normaal kind. Zou hij ziek zijn? Men bekijkt hem, ondervraagt hem telkens weer, maar hij geeft scherpe antwoorden. Op een dag zegt hij tegen zijn ouders:

„Ik ben een meester, ik moet naar de Tempel. Spoedig zullen ze mij komen roepen en dan ga ik. Zult gij mij in vrede laten gaan?”

De ouders zijn stomverbaasd. Wat wil dit kind? Ze spreken er met niemand over, maar dat doet de jongen zelf. Hij zegt tegen elkeen, die het maar horen wil, dat hij een meester is. Hij kan goed denken, hij kan zelfs zijn hand doodmaken. Geloof je het niet? Hier! Kijk toch, ik kan mijn hand doorsteken. Hij prikt voor zijn vriendjes in zijn hand. Ze kijken, bloed komt er niet, proberen het zelf, maar zij voelen pijn en er komt bloed. „Ja, je bent 'n gaing,” zeggen de jongens „je moet naar de Tempel.”

Spoedig komen de hogepriesters van de Tempel de ouders bezoeken. Ze bekijken het kind en vragen hem of hij zijn kunsten wil vertonen. De jongen doorsteekt zich en zie, geen bloed, hij kan zelfs armen en benen doorsteken, maar dan wordt hij te moe. Ze vallen voor hem neer, kussen

zijn handen, liefkozen hem en herkennen hun meester. Hij is het, alleen hun eerste meester heeft deze hoogte bereikt. Hij is een groot wonder. Hij moet mee naar de Tempel.

Geestelijke Gaven (SP.10488.10516)

De ouders beleven met het kind een groot feest, ter ere van de jonge meester, alle priesters voelen zich gelukkig door dit goddelijke geschenk en de ouders zullen door hem gezegend worden. Toen de feesten voorbij waren, begon men dadelijk aan de ontwikkeling. De hoogste priesters nemen hem onder handen, het kind wordt bewaakt en blijft onder hun ogen, de jongen kan geen voet verzetten of een drietal priesters volgt hem. Alleen zij weten wat er in het kind leeft en dat is een kostbaar geschenk. Hij ontvangt een studie, de eerste lessen in concentratie worden hem afgenomen, maar in het denken is hij de oudere priesters de baas. Men begrijpt, dat hij een groot wonder is, hij zal hun Tempel en de geestelijke gaven dienen.

De jaren gaan voorbij, in geen geval mag hij zelf zijn concentratie instellen, men heeft het hem verboden, de jongen moet eerst lichamelijk groeien en krachtig worden. Hij groeit op, voelt zich sterk en is buitengewoon bewust, hij smeekt nu reeds om zijn studie te mogen voortzetten. Hij geeft bewijzen, ziet terug in het vorige leven en begrijpt reeds, hoever hij in het vorige bestaan is gekomen. In zijn cel daalt hij terug in al die wetten en toont aan, dat het leven in één bestaan op aarde niet kan eindigen. De priesters leggen elk woord vast, dat zijn ziel spreekt en nog spreken zal. Op vijftienjarige leeftijd is hij reeds een volleerd yogi. De ziel heeft in het sterven het bewustzijn niet afgelegd, ze begrijpen, dat hemel en aarde dicht bijeen komen.

Geestelijke Gaven (SP.10517.10529)

De jonge priester komt tot het ogenblik, dat de ander bezit nam van zijn organisme, en kan nu zijn medepriesters al die wetten verklaren. Nu opnieuw is hij hun meester. Spoedig kan hij aan zijn taak beginnen. Men begrijpt, dat de stoffelijke wetten door hem beleefd zullen worden, ze zijn bezig, om het raadsel lichaam en ziel te ontleden, God wil, dat ze zichzelf leren kennen. Een ziekte dwingt hem enige jaren zijn studie uit te stellen en men voelt, dat ook dit betekenis heeft. Maar het leven is kort, hij wil voortmaken, hij moet het laatste bereiken, hij wil weten, waardoor die andere wereld is ontstaan. Hij wil weten, waardoor die mensen hun bestaan hebben gekregen. Waarom keren zij niet terug naar de aarde? Kijk, dat zijn raadsels die hij wil oplossen.

Dan komt de tijd, dat hij zich gereed voelt. De jaren van afwachten hebben van hem een oud man gemaakt, zijn jeugd heeft hij door zijn ziekte afgelegd. Hij is als een krachtig man en op vijftwintigjarige leeftijd gekomen voelt hij zich gereed om de machtige studie voort te zetten. Tien jaren zijn voorbijgegaan onder meditatie, genezen en tempelstudie, hij heeft buiten gewandeld en zich gereedgemaakt voor zijn taak. Een vogel in vlucht roept hij tot zich, het dier ligt aan zijn sterke wil vast en kan geen vleugel meer uitslaan. Het hoogste bewijs heeft hij zo-even afgelegd, géén priester is ertoe in staat, alleen hij heeft de stof overwonnen. Plechtig is het ogenblik van opsluiten, het begin van zijn studie, als hij de deur van zijn cel sluit en de duisternis hem opneemt.

Geestelijke Gaven (SP.10530.10545)

Astrale ontwaking

De priesters zullen hem in alles volgen. In korte tijd is hij vrij van zichzelf, armen en benen zijn buiten het eigenlijke leven gesteld, de geestelijke controle is ingezet. Hij wil nu weten, waarin hij leeft, hoe het lichaam is tijdens het denken en wat al die slapen, die moeheden te betekenen hebben. Hij ziet zich geplaatst voor duizenden problemen, die hij wil oplossen en leren kennen. Geen tijd zal hij verliezen, maar rustig, heel rustig moet hij blijven, in alles rustig. Hij voelt, dat hij een heel andere weg zal bewandelen dan in zijn vorige leven, maar waarom hij dit voelt, weet hij niet. Het is voor hem, alsof hij slechts een tijdlang heeft geslapen. Van dood zijn heeft hij niets gevoeld, de dood, weet hij, is geen belemmering.

Hij maakt zich los van het dagbewuste denken en zinkt nu in slaap. Dit is nieuw, voelt hij, heel iets nieuws, dat kende ik niet. Hoe kom ik aan deze gedachten? Ik stelde mij in op het organisme en zie, ik zink in slaap. Welke slaap is dit? Hij keert terug in het wakker zijn en wil denken, hij wil aanvoelen waarin hij denkt. Nu denkt hij het te voelen, juichend is het, hij begrijpt het. Hij is ingesteld op zichzelf, een centrum, waartoe alle organen behoren. Hij voelt, dat hij de plaats aangeraakt heeft van waaruit al de organen worden gevoed. Hier, hier ligt het, roept hij uit en grijpt zijn maagstreek vast. Ik ben in mijzelf gekomen. Ik ben in mijzelf gekomen, onverwachts kwam ik in mijzelf. Is het, omdat ik al die stelsels overwonnen heb? Hij praat tegen zichzelf, nog leeft hij in het dagbewustzijn.

Nu voelt hij, dat hij direct ingrijpt waar het leven begint en waardoor de stelsels leven ontvangen. Als hij het leven van die stelsels in zichzelf

kan optrekken, ontzinkt hem het dagbewuste ik en komt er een slaap over hem, waartegen hij zich moet verzetten. Het lichaam gaat slapen, het lichaam moet luisteren. Ik dwing het organisme om te slapen, maar ikzelf wil wakker blijven. Hij maakt niet orgaan na orgaan vrij, hij voelt thans de bron, leeft in de bron van het leven, hierin ligt, voelt hij, een onverklaarbare diepte. Hij denkt dagen en nachten, legt zich zo nu en dan neer om te slapen en uit te rusten, maar dan weer verder, hij wil er meer van weten. Hij vraagt zichzelf af, waardoor hij op dit denken is gekomen, ineens voelde hij hóé te moeten denken.

Hij ligt rustig na te denken, beide handen rusten op de maagstreek, ogen toe, niets wil hij van het leven zien, wat tot het stoffelijke behoort, daarvan moet hij vrij zijn, zelfs in de duisternis kan hij waarnemen. Ik lig ergens op te wachten, voelt hij ineens. Ik moet mij terugtrekken, en wel ineens, ineens – armen en benen hebben geen betekenis, mijn gestalte zal mij volgen, ik ben het, die denkt. Ik zal mij bevrijden van mijzelf! Hij stelt zich op de zonnevlecht in, de bron van waaruit al de organen worden gevoed, hij wil thans zijn organisme niet splitsen, want daarin ligt het gevaar. Nu begrijpt hij zijn eigen gevaar. Dit voelen maakt hem gelukkig. Hij weet, dat hij op de goede weg is.

Hij denkt zich in die bron en voelt, dat de slaap over hem komt. Hij ziet zichzelf als een tweede ik, maar hij daalt en naarmate hij dieper wegzinkt, verliest het lichaam het leven. Hij voelt en ziet, dat er leven is. De mens kan leven en kan slapen, hij is immers wakker. Het organisme ligt neer, thans liggen zijn armen naast zijn lichaam, hij kan doodgaan. Maar hij zal leven, hij wil, dat het lichaam luistert naar zijn wil. Nu is hij in slaap en toch levend en wakker, maar anders dan voorheen beleeft hij dit wakker zijn. Hij tracht nu te spreken en zie, hoort hij het? Zijn mond gaat open en hij zegt tegen zichzelf:

„Ik ben hier! Ik ben hier”, herhaalt hij. „Ik ben hier ...!” Hij voelt, dat hij zich op het spreken en op het slapen moet instellen. Spreken en slapen zijn twee dingen tegelijk. Het ene is met het andere verbonden en hij moet die twee dingen in zich opnemen. Nogmaals zegt hij:

„Ik ben hier ... en”, rustig denkt hij en spreekt dan verder, „ik wil spreken. Ik wil zeggen, waarin ik ben. Ik zie mijn eigen lichaam. Ik leef niet in dat, waarin mijn leven overheerst werd, een ander in mij leefde, dat is dieper weg, verder, veel verder, maar ik ga erheen.”

Hij is doodmoe en moet rusten. Na het bevochtigen van zijn lippen voelt hij zich weer in staat om zijn organisme te laten slapen. Hij stelt zich in en trekt het leven in zich op. Hij ziet nu scherper dan voorheen, kan duidelijk aanvoelen, dat de levenskrachten voor het organisme minderen en toch blijft hij zichzelf. Hij trekt zich eigenlijk iets terug, meer is er niet, maar hij voelt, dat het door de handen, armen, benen en andere stelsels is ontstaan, hij kent thans zijn eigen stelsel. Dat, wat hij is, is door hem overwonnen. Maar hij wil dieper in zichzelf afdalen en hij wil spreken, hij wil zichzelf laten praten, alles zeggen, wat hij thans beleven kan. Ook de anderen moeten het weten. „Ik ben in slaap en ik ben toch wakker.”

Deze woorden kan hij zonder stoornissen spreken, het gaat reeds veel beter. Zo moet het, voelt hij, wil hij de anderen van zijn wonderen overtuigen en willen anderen als hij deze studie beëindigen. Hij hoeft zich maar op het spreken in te stellen en dan hoort hij zichzelf, de organen krijgen nu kracht en volgen zijn bevelen als wil op. Hij wil en zijn wil is volmaakt, hij kan willen wat hij wenst. Zo hoort het, eerst dan kan hij dieper en verdergaan. Hij vraagt zich echter af waarin hij thans leeft en komt tot het waarachtige weten. Ineens weet hij het en juicht van geluk. Toch voelt hij zich nog in het organisme. Zo was het niet, in mijn vorig leven. Die mensen kwamen tot mij, nu zie ik hen niet, ik leef nog altijd in mijn lichaam. Maar hij wil weten, wat de anderen ervan zeggen, hoe ze hem vanuit hun eigen leven zullen zien, ook al kijkt hij thans omhoog, naar het ogenblik vóór het inslapen. Hier is het rustig, niets stoort hem, daarboven, als de ogen opengaan, is er leven. Hij zal zich daarop instellen en wellicht kan hij dan zien.

Wat hij thans te aanschouwen heeft, is wonderbaarlijk. Hij ziet zichzelf neerliggen, kijkt vanuit zijn eigen diepte en wereld in het dagbewuste ik en voelt meteen, dat hij een nieuwe mogelijkheid, een ander verschijnsel heeft ontdekt. Vroeger, voelt hij, leefde daarin een ander, die ander sloot voor hem het zicht af, die zag en beleefde voor hem, thans is die opening te zien. Hierdoor kan hij in het leven zien, het is een opening voor dit huis, waarin hij leeft. Nu is hij alleen in dit huis, toen was die kamer bezet door de ander. Nu is hij heer en meester. Maar ook dit zien vermoeit hem te veel, hij begrijpt, dat het lichaam erdoor wakker wordt en dat mag niet. „O, ... ” roept hij, „o ... ik heb een nieuw wonder ontdekt ... Ik kan zien en ik ben in slaap. Ik zie, ik zie ...!” Hij moet dit zien eerst verwerken. „Dit zien is,” denkt hij na, „dát, wat ik ben als ik daar leef. Dit leven kan zien. Mijn hand kan zien en mijn benen kunnen zien? Maar waardoor?” „Door mij,” volgt onmiddellijk het antwoord. „Maar wie ben

ik? Waartoe behoort ik? Wie gaf mij dit zien en waardoor is dit zien ontstaan? Waartoe ben ik gekomen? Waar ...” rustig denken nu, „waar ben ik voor het eerst – voor het eerst geboren?” Diep is het, hij voelt zichzelf verwaasd. Toch moet hij die gedachten volgen en blijven vasthouden, ze zijn weer ineens in hem gekomen. Ik ga terug, ik wil daarboven het denken voortzetten. Maar hij voelt, dat hij dat niet moet doen, hij moet eerst trachten al deze vragen te beantwoorden. Dan verder, verder, steeds verdergaan, maar waarheen ga ik?

„Hoe ben ik ontstaan? Iets in mij ziet!!! Dat iets, wat ik nu ben, ziet, ziet in dat daarboven en wat daar ligt, waarin ik leef, en mijn lichaam is. Maar ook ik ben een lichaam.” Jubelend stelt hij vast, dat hij armen en benen heeft, hij betast zichzelf. Ik ben als dit lichaam, ik ben het, die het lichaam moet besturen, door mij leeft dat lichaam, dat nu in slaap is. Hét wonder! Dit is het wonder, dat ik zocht, dat ik wilde leren kennen. Ik moet de anderen spreken.

Hij ontsluit zijn cel en wil naar buiten, doch plotseling voelt hij een kracht, die hem tegenhoudt, hij kan niet verder. De ogen vallen dicht, hij duizelt en hij voelt dat hij eerst zijn andere ogen op kracht moet brengen en dat deze moeten gewinnen aan dit licht. Hoelang heb ik geslapen?

Geestelijke Gaven (SP.10546.10662)

Als de ogen het licht kunnen verdragen, bezoekt hij de anderen. Hetgeen hij heeft ontdekt wordt opgeschreven, ze begrijpen, dat hij wonderen beleeft. Het grote wonder is, vanwaar de mens gekomen is, hoe deze gestalte is ontstaan en wie het wonder heeft geschapen. Ze moeten het weten en zullen het door hun meester leren kennen. Nu hij zich gereed acht volgt het opsluiten, maar hij zal hen van tijd tot tijd toespreken. Hij zal trachten, zichzelf voor het daglicht te overwinnen. Dan is deze duisternis niet meer nodig. In hun midden wil hij zijn studie voortzetten, zodat ze steeds, indien hij dat wil, vragen kunnen stellen, nu gaat er tijd verloren. Hij weet thans, dat de mens in slaap wakker kan zijn. Maar hij moet nu alles van het lichaam en van zijn andere ik weten. Hij begrijpt, dat de slaap voor het lichaam nog een slaap heeft, waarin hij kan denken en waarin hij zichzelf is. Dat kennen de mensen niet, men weet het alleen in de Tempel.

Geestelijke Gaven (SP.10663.10674)

De trance

De magiër staat nu voor de psychische trance. Hij bouwt aan de trance en hij leert deze graden van slaap kennen. Doordat hij zijn organisme overwonnen heeft, daalt hij vanzelf in de psychische trance af. Maar hij wil dieper in het lichaam afdalen. Dit beleven voert hem over de drempel van de vierde graad. Hij leeft nu in de vijfde graad en heeft nog steeds het lichaam in zijn macht. Hij zal het lichaam terugvoeren, totdat de dood voor hem staat. Wat een hand en een been beleven kan, zal het lichaam ondergaan, het is alles hetzelfde. Hij voelt dat de ademhaling verzwakt, de bloedsomloop anders is en het hart zwakker klopt. Zichtbaar is het voor hem, indien hij zich erop instelt, kan hij het waarnemen. Thans krijgt hij het verlangen, tot de anderen te spreken en hij roept hen tot zich. Ook wil hij van cel veranderen, hij wil bij hen zijn, ze moeten over hem waken. Nu is hij in slaap, maar de anderen hebben naast hem plaatsgenomen, ze zijn op alles voorbereid. Hij ligt daar rustig, de anderen hebben een cirkel gevormd en volgen hem door hun concentratie. Hij zal spreken, heeft hij gezegd, en daarop is het wachten. Maar de meester daalt dieper in het lichaam af, nog steeds heeft hij de diepste graden van slaap niet bereikt. Daarheen voert zijn weg en hij wil wetten leren kennen. Het is, alsof iemand hem bij zijn hand neemt en hem daar binnenbrengt, een zacht strelend gevoel komt in zijn leven, het gevoel van een mens, zo scherp is hij in zijn eigen denken. Hij daalt door dat gevoel in het lichaam af en bereikt nu het laatste. Plotseling voelt hij angst. Wat is het?

Hij moet terug? Kan hij niet verder? In hem komt het gevoel dat de dood hem nadert. De dood leeft nu in zijn organisme, hij is bezig uit dat lichaam te gaan, hij heeft er niet aan gedacht om het te voeden. Hij voelt scherp aan en weet, dat dood en leven in zijn handen rusten, hij leeft tussen leven en dood! Dát moet hij hun vertellen. Hij keert terug naar het leven, maar blijft toch in de vierde graad van slaap. Van hieruit zal hij tot hen spreken. Onverwachts gaat zijn mond open en horen ze zeggen:

„Ik ben nu in de menselijke slaap. Ik ben hier, maar wat hebt ge daar waargenomen? Stil, ik zal het u zeggen. Ge hebt gedacht, dat ik zou sterven. Juist is het, want ik vergat mijn lichaam te voeden. Nu heb ik dat overwonnen, ik ben tot het diepste gekomen van uw slaap. Toen ... op dat ogenblik ... had ik kunnen sterven, want ik verbrak het aardse leven. Dat is de grens. Ik kan dieper gaan en ik kan terugkeren, maar hierin moet ik praten, daar in die diepte komt het woord niet meer tot u,

het lichaam kan dan niet spreken, het moet slapen. Door mijn spreken maak ik de organen wakker. Laat mij hierin blijven, ik zal vele wonderen leren kennen, straks kom ik tot u allen terug. Blijf over mij en mijn lichaam waken, verdeel uw ogenblikken, waak en rust. Ik heb geen voedsel nodig, van tijd tot tijd mijn lippen bevochtigen is voldoende. Ga ik nu verder van u weg, dan zal ook het lichaam inslapen en ziet ge andere verschijnselen. Ik kan u horen spreken; als ik wil, kan ik u zeggen wat ge doet, zodat wij hebben geleerd, dat ik ziende ben – ik het ben, die het lichaam kracht geef, ik overheers in alles. Het lichaam leeft door mij. Ik ben echter anders, ijler en doorzichtig. Dat is het andere ik dat wij nu leren kennen. Ik ben mij van alles bewust.”

Geestelijke Gaven (SP.10675.10723)

Een tijdlang hoorde men niets. Daarna sprak hij opnieuw en ze hoorden:

„Ik ga zien en voelen in het leven waarin ik ben. Ik leef en voorkom nu, dat mijn lichaam om voedsel vraagt. Alleen wat vocht heeft het nodig. Ik wil telkens tot u spreken. Houd de wacht bij het organisme, vier van u is voldoende, de anderen kunnen hun eigen werk verrichten. Ik blijf nog hierin en zal mijn studie afmaken. Heb geen angst, hierin leeft de liefde, onzichtbaar voor mij, daarentegen te voelen. Deze slaap behoort bij het leven van daar, de andere tot het leven waarin ik leef en nimmer beleefd kan worden door de mens. Ze moeten al deze wonderen nog leren kennen. Hier naast mij is leven en dat leven helpt mij. Kunt ge mij aanvaarden?”

Geestelijke Gaven (SP.10724.10736)

De meester bleef in slaap. Eerst na de tiende dag verbrak hij de stilte en hoorden ze hem zeggen:

„Ik ben tien nachten en dagen hier geweest en voor u in slaap, maar ik heb de wetten leren kennen. Ik heb geen behoefte aan slaap. Door mij wordt het lichaam nu gevoed, u voelt, ik ben thans weer verder. Mijn stem is veranderd en dat komt, doordat het lichaam dieper in slaap is. Straks spreek ik verder.”

Nu gingen er twee dagen en nachten voorbij. Toen sprak de meester opnieuw en zei:

„Ik ga u een groot wonder vertellen en dat wonder zult ge met mij beleven. Ik weet thans, dat ik zover ben. Luister nu naar wat ik zeggen ga

en doe wat ik zeg! Ge moet me als dood begraven. Aan mijn graf zult ge waken, totdat ik zeg, mij op te graven. Mijn lichaam heeft nu geen adem meer nodig. Ik zal het laatste beleven. Ik heb al de stelsels overwonnen, maar anderen helpen mij. Men laat mij weten, dat ik in dit leven deze studie zal afmaken, alleen dit, al die andere wonderen zal mijn leven niet kunnen beleven. Jammer is dat, maar anderen zetten het voort. Het is, zegt men, voor hen, die willen weten wie hen geschapen heeft. Nu ingraven. Ge zult mij na vier dagen en nachten op dit uur opgraven en dan zult ge zien, dat ik leef.”

De priesters twijfelden geen seconde. Een kist werd gemaakt, het slapende lichaam erin gelegd en toen begraven. Enigen van hen hielden de wacht bij het lichaam en volgden het wonder in gedachten. De priesters bleven rustig en toen het uur aanbrak groeven ze hem op. Aan de gelaatskleur was te zien, dat hun meester nog in leven was. Langzaam keerde het bewustzijn terug en nu moest hij eerst herstellen om zijn studie voort te zetten. Hij nam vruchtensap, voelde zich spoedig weer op krachten komen en had nu die wetten overwonnen. Maar wat nu? Waarheen zou zijn studie hem voeren? Het lichaam was overwonnen, van het leven wisten ze niets af, maar ook van al dat andere begrepen ze eigenlijk nog niets.

Geestelijke Gaven (SP.10737.10768)

Uittreding

Weer sluit de meester zich op, thans wil hij die andere wereld leren kennen. Hij voelt, dat hij opnieuw voor vele gevaren zal staan en spreekt met hen af, dat het werk voortgezet moet worden, indien hij in dat leven zal blijven. Hij is overwinnaar over het lichaam, maar het andere lichaam? Welke wetten overheersen dit leven? Die wetten wil hij leren kennen. Hij sluit zich op, maar er is bewaking bij hem. Spoedig komt de trance en is het dagbewuste leven voor hem opgelost. Nu zei hij tot de anderen:

„Ik moet trachten te leren kennen wat achter dit leven is. Als wij mensen slapen, kunnen wij tevens wakker zijn, indien we tenminste de wetten kennen of het is niet mogelijk. Ik heb u verklaard, dat ik het lichaam zelf bleef voeden en dat doe ik ook thans. Mijn leven zal kort zijn, al mijn krachten heb ik verbruikt, toch ga ik verder. Wie zal mij helpen?”

Geestelijke Gaven (SP.10769.10781)

Ik hoef u zeker niet te zeggen, geachte lezer, dat een astraal meester hem

bijstond, op eigen kracht was hij nimmer zo ver gekomen en indien het wel mogelijk zou zijn geweest, dan zouden er honderden levens voorbij zijn gegaan, voordat hij het einde van zijn studie beleefde. Nu bespoedigde deze hulp zijn zoeken en tasten, telkens kreeg hij andere gedachten en die werden hem gegeven. Toch moest hij op eigen kracht verder, hierin kon hem niemand helpen of het verkregen bezit kon niet aan de aarde doorgegeven worden. Dit zou de mensheid zich eigen maken.

In de normale slaap kon hij denken en spreken, daalde hij echter dieper in het organisme af, dan verzwakte de stem en was hij er niet toe in staat. Even onder de vierde graad was het nog mogelijk en dat deed hij dan ook, maar dan zonk het lichaam in de epileptische slaap en mocht hij alléén denken. Vijf procent leven liet hij achter in het lichaam en nu kon hij begraven worden, hierdoor zou hij in leven blijven. Aan deze zijde zag men hoe alles zou aflopen. Dat hij zou sterven, had voor dit leven geen betekenis, God zou hem een nieuw schenken, zodra hij er gereed voor was, wetten waarvan men op aarde niets begreep. Toch zou men ze straks alle leren kennen, want Gene Zijde bouwde door en wilde dit werk afmaken. Maar de magiër zelf begreep niet, hoe zijn einde zou zijn, die wetten moest hij nog leren kennen. Niettemin bracht Gene Zijde de wijsheid op aarde. Nu stond hij voor de astrale wetten, die van het stoffelijke had hij leren kennen en aan zijn Tempel doorgegeven.

Geestelijke Gaven (SP.10782.10794)

Eerst later hebben de Tempels van het oude Egypte de wijsheid overgenomen en zette men deze studie voort. In Egypte was het dat deze kosmische studie werd afgemaakt.

Geestelijke Gaven (SP.10796.10797)

De priester ging verder en leerde een tweede lichaam opbouwen, zodat hij niet, als in zijn vorige leven, zou kunnen verongelukken. Nu ging hij daar op door en wilde dat afmaken. Maar ook nu bezweek hij volkomen. In deze slaap volgde hij het opbouwen van zijn tweede ik en ging toen in de astrale wereld. Tussen de vierde en vijfde graad van de slaap zag hij die opening en betrad de astrale wetten, waarvan hij niets begreep. Hij komt geheel vrij, wil waarnemen hoe de wereld is. Hij kan gaan waarheen hij zelf wil, niets houdt hem tegen. Hij is er verrukt over en vertelt aan de anderen, hoever hij is gekomen. Maar hij moet meer weten. Hij kan in die wereld denken als op aarde, maar er is duisternis rondom hem; als straks de Zon opkomt zal hij hun nog meer kunnen vertellen. Maar die Zon komt niet voor hem op, hij moet zich de sferen van licht nog eigen

maken, zijn afstemming is de wereld waarin hij leeft en waarin hij in het vorige leven overvallen werd. Hiervan kan hij zich niet losmaken. Wat hij doet, is het willen weten, hij dient nog geen mens anders dan zichzelf. Hierdoor zijn er geen hemelen te verdienen, maar dat weet hij niet. Hij gaat verder en verder, de anderen waken over zijn lichaam en hij kan erin terugkeren wanneer hij dat wil.

Geestelijke Gaven (SP.10798.10812)

Het astrale gevaar

Maar plotseling staat hij voor het astrale gevaar. Daar voor zich ziet hij de astrale mens, honderden mensen komen er op hem af. Hij ziet mannen en vrouwen bijeen en ze kijken hem aan. Hij heeft geen tijd om zich af te vragen vanwaar ze komen en hij weet evenmin iets van de wetten, die hem tegen hen kunnen beschermen. Ze sluiten hem af, zijn weg is versperd. Wat moet hij doen? Hij is volkomen ingesloten, hij kan niet voor- of achteruit. En daarginds ligt zijn lichaam. Willen ze hem vermoorden? Hoe moet hij zichzelf redden? Moet hij zich overgeven? Zullen ze opnieuw in zijn lichaam afdalen? Hij wil terug, maar kan niet, ze houden hem gevangen. Dan vallen ze hem aan, knijpen zijn keel dicht. Hij roept om hulp, roept, schreeuwt en zinkt reutelend in elkaar, zijn keel is gesloten.

Op aarde beleven de anderen dit sterven, ze horen hem om hulp roepen, maar kunnen geen hand uitsteken. Opnieuw is hun meester door het astrale gevaar gestorven. Ze weten nu niet of hij zal terugkeren, hij laat hen alleen en onverzorgd achter.

Ze kunnen hem nu begraven, hij is niet bezeten, maar dood. Wat had hij moeten doen? In de eerste plaats zich vliegensvlug-flitsend op het organisme en zichzelf moeten instellen, want hij dacht geen seconde meer aan het organisme. Tijdens dit aanvallen had hij aan honderd dingen tegelijk moeten denken, zo hij zichzelf had willen redden. Dan had hij door die bende heen moeten breken, zich moeten terugtrekken in zijn aardse bescherming, het lichaam. Hij leefde in deze sfeer en toch was hij hen voor door de door hem beleefde wetten en dit was voor hem zijn enige bescherming. Maar nu konden ze hem worgen en dit verbrak het fluïdekoord. Door zijn eigen soort werd hij afgemaakt, de lagere soorten kon hij niet eens waarnemen en ook die zouden hem overvallen, want hij wist van al deze wetten niets, hij moest zich de astrale wetten nog eigen maken. Deze fouten leerden hem hoe hij tussen leven en dood moest

handelen.

Geestelijke Gaven (SP.10813.10839)

De mens, die op aarde door een schrik sterft, door een schok het leven verliest, beleeft precies hetzelfde, want deze worging is eenzelfde beleven als de schrik. De magiër was buiten zijn lichaam, de nuchtere mens gaat als hij door al de graden van slaap heen, want daar is het, dat het fluïdekoord wordt verbroken. Had de magiër zich ingesteld op het organisme, door zijn concentratie scherp zijn eigen beeld omstraald, dan hadden de demonen hem zien veranderen en oplossen voor hun ogen en was hij overwinnaar geweest van zijn tweede ik. Nu werd zijn tweede ik hem de baas en verbrak dit het aardse bewustzijn. Door zijn schrik vergat hij dit alles, maar de astrale wetten moeten beleefd worden en eisten hun tol. Ik vraag u, wat wil uw charlatan beginnen? Kunt ge nu aanvaarden, dat slechts een enkel medium in staat is om al deze wetten te overwinnen? De meester aan deze zijde, die zijn instrument door al deze wetten moet voeren, begint reeds bij de eerste gedachte en nog in dagbewustzijn aan een astrale muur te bouwen, waardoor het medium weerstand krijgt of hij moet later aanvaarden, dat het instrument, hoe goed ook, toch bezwijken zal. Worden de Grote Vleugelen opgebouwd, dan beleeft het instrument hetgeen de magiër zich eigen maakte en eerst daarachter leven de Grote Vleugelen. Door de psychische trance komt de meester zover, maar het medium bezit het gevoel ervoor.

Geestelijke Gaven (SP.10840.10849)

Het oude Egypte

Toen de eerste priester-magiër in China voor zijn tweede priesterleven reïncarneerde, kende hij als kind al de concentratie die hij in het vorige leven had opgebouwd:

Het kind, dat op aarde terugkeerde, kende de concentratie. In het kind, maar in het gevoelsleven, zijn die krachten aanwezig en daaruit put het kind. Niets is verloren gegaan, het leven heeft zich dit in het vorige bestaan eigen moeten maken. Geen gedachte werd de jongen geschonken, ook later niet, al dacht men, dat hij een volleerd meester was. In één aardse leven kon de ziel het niet bereiken. In het volgende leven ging de persoonlijkheid verder en kreeg er alleen kennis door, geen liefde. Deze wijsheid diende hem, ook al wilde hij het andere leven erdoor doen ontwaken. Toch maakte hij zich volkomen van die sfeer los en trad eerst toen een hogere graad binnen.

Geestelijke Gaven (SP.10850.10857)

Pas toen hij een hogere gevoelsgraad had bereikt, kon hij in het oude Egypte in het mediumschap in een hogere graad dienen:

Hij werd toen het grootste medium van het oude Egypte. Eerst in dat leven kon hij zijn studie voortzetten en volkomen afmaken. Als een godheid heeft men hem aanvaard en bemind, hij was de enige, die een normaal einde beleven kon, al de anderen bezweken, zoals hij het in andere levens had moeten aanvaarden.

Geestelijke Gaven (SP.10858.10860)

116. Het oude Egypte

In de bloeiperiode van de mystieke tempels in het oude Egypte heeft de Universiteit van Christus machtige metafysische wijsheid kunnen doorgeven.

De metafysische weg naast het geloof in God

Het oude Egypte heeft een grote bloeiperiode gekend met mystieke tempels en de bouw van de 'piramide van Gizeh'. In de tempels van Ra, Ré, Luxor en Isis onderzochten de priesters de wetten van leven en dood. Tijdens hun geestelijke uitdredingen dachten ze machtige kennis te ontvangen van hun goden.

In werkelijkheid waren het de meesters van de Universiteit van Christus die door het inspireren van deze tempelpriesters het contact tussen de aarde en het hiernamaals gestalte gaven. Naast het brengen van een geloof in God door Mozes en de profeten bouwden de meesters in het oude Egypte aan de metafysische weg om ons een beeld te geven van onze kosmische ziel.

De meesters brachten het geloof als houvast voor de mens op aarde om zijn gevoelsgraad te verhogen. Maar ze wisten vooraf dat de mens er kerkelijke vertelsels van zou maken die tot dogma's zouden verzanden en daardoor niet meer tot hogere kennis konden leiden. Daarom inspireerden ze vele mensen die bereikbaar waren om aan de directe geestelijke bewustwording via de metafysische weg te beginnen. In het oude Egypte heeft die weg een hoogtepunt in de geschiedenis beleefd.

Tussen leven en dood

Door het boek 'Tussen Leven en Dood' ontving Jozef Rulof een beschrijving van het mystieke leven in de tempels van het oude Egypte. In dit boek wordt een vorig leven van Jozef als tempelpriester Dectar beschreven, die bijna vierduizend jaar geleden leerling-priesters opleidde.

Hij leerde hun hoe ze hun gedachten konden onderwerpen aan hun strenge wil om geen speelbal te worden van de gedachten van een ander. Hun gedachten mochten alleen vertolken wat ze werkelijk waarnamen door een directe gevoelsverbinding met het leven, want in de tempels werden geen eigen fantasieën geduld.

Onfeilbare genezers

Dectar was een groot genezer. In het oude Egypte zuiverden de priesters

een wond met kruiden en genazen ze ziekten door hun concentratie en het geven van hun levensaura. Ze legden hun wil op aan ziekten, net zoals ze hun wil konden opleggen aan een vogel in de vlucht. Ze dwongen het zieke lichaamsdeel aan de harmonische werking van het geheel deel te nemen, of stelden het tijdelijk buiten werking om te genezen.

Minstens dertig jaar duurde de tempelstudie, en dan waren de priesters ook genezers. Ze brachten zelfs operaties tot stand waarbij ze gezwollen in korte tijd onder het schedeldak verwijderden, alsof ze de kunde en kennis van de huidige tijd bezaten.

Achter de godin van steen

De priesters traden uit hun lichaam, van het hiernamaals wisten ze echter heel weinig. Ze dachten de wijsheid te krijgen van de godin van de tempel. Maar achter die godin leefden de meesters, die op deze wijze de wijsheid doorgaven dat er geen dood was en dat de ziel reïncarneerde.

Voor de Egyptenaren was zelfs een stuk steen al een godheid. Ze aanbaden vele goden en begrepen dat alles een deel van God was, maar ze bleven vastzitten aan de stoffelijke vorm omdat hun gevoelsgraad nog afgestemd was op de materie.

Amenhotep

Er waren honderden priesters, maar slechts eens in de honderd jaar werd er een priester geboren die genoeg gevoel had om bij een uittreding ook bewust nieuwe wijsheid te kunnen doorgeven aan de tempel. Die priester werd de 'Groot Gevleugelde' genoemd, omdat hij zich in het astrale leven kon verplaatsen als een vogel.

Een priester kon die hoogte slechts bereiken indien hij in vorige levens al aanzienlijke kennis van de occulte wetten had verworven. Zo beschrijft het artikel 'de eerste priester-magiër' twee vorige levens van de Groot Gevleugelde Amenhotep. Toen hij in het oude Egypte reïncarneerde, bracht hij daar de hoogste wijsheid voor die tijd en kon hij zijn metafysische studie afmaken.

Bloeiperiode

Wanneer een Groot Gevleugelde geboren werd, kwam de tempel tot bloei. De priester trad uit zijn lichaam en werd in het hiernamaals opgewacht door een meester van het licht. Die verklaarde de priester de wereld waarin hij terecht kwam. De priester sprak dan tijdens de uittreding tot de aanzittende medepriesters en gaf hen door wat hij ontving. Op aarde werd die wijsheid

opgetekend en in hiërogliefen vastgelegd.

Soms zorgden de meesters niet alleen voor wijsheid, maar brachten ze ook fysieke verschijnselen tot stand zoals de directe stem. Dan hoorden de aanzittenden een stem buiten het medium om. De meesters lieten de aanzittenden zo horen hoe het astrale leven zich kon verstoffelijken.

De ontvangen wijsheid werd gesymboliseerd in hiërogliefen. Hierdoor werd de kennis voor oningewijden onbegrijpelijk gemaakt en zo voor ont-heiliging behoed. Vele priesters waren teken- of schildermedium en konden voor het maken van hiërogliefen geïnspireerd worden.

Tuchtmaatregelen tegen fantasie

Er leefden maar enkele grote mediums in die tijd, de rest kon die hoogte niet bereiken. Elke priester hoopte echter een Groot Gevleugelde te worden, omdat die als een godheid vereerd werd. De wens is de vader van de gedachte, en hierdoor gingen vele priesters verder dan ze aan werkelijkheid waarnamen. Ze fantaseerden dat het een lieve lust was.

De hogepriesters stelden tuchtmaatregelen in om die verbeelding te be-teugelen. Wanneer een priester op fantasie betrapt werd, kreeg hij een kas-tijding. Bij ernstige overtredingen was er geen pardon meer, en moest de priester zijn gaven bewijzen door het gevecht met wilde dieren aan te gaan. Als hij het dier niet onder controle kreeg, bleek hij niet voldoende gaven te bezitten, wat hij met de dood moest bekopen.

De hogepriesters volgden op astrale wijze alle leerling-priesters, zelfs wan-neer die slapen, om vast te stellen of de wetten van de tempel overtreden werden. De hogepriesters konden zien wat alle priesters gevoeld en gedacht hadden, en velen vielen zo door de mand. De strenge tucht heeft meegewerkt aan de opbouw van de tempel, door in de bloeiperiode de ongebreidelde fan-tasie buiten de deuren te houden.

Het verval van de tempels

Maar vele priesters waren niet opgewassen tegen de spanning van het tem-pelleven. Ze zochten naar middelen om hun leven te vergemakkelijken en aan de astrale discipline te ontkomen. De hulp die hiervoor nodig was, trok-ken zij zelf aan. In de duistere sferen van het hiernamaals leefden ondertussen voldoende priesters die hun fantasie met de dood hadden moeten bekopen.

Vooraf in de perioden dat er geen Groot Gevleugelde in de tempel was, kregen deze duistere krachten hun kans. De zittingen van de hogepriesters gingen door, al was het maar om te horen wanneer de volgende Groot Ge-vleugelde geboren zou worden. Maar ondertussen beproefden vele priesters

hun kans, en fantaseerden ze in uitgetreden toestand de geweldige wijsheid die hen groot zou maken.

Doordat deze priesters geholpen werden door hun duistere soortgenoten in het hiernamaals, konden ze machtige verschijnselen tot stand brengen. Hierdoor gingen zelfs de hogepriesters twijfelen. Onder het mom van een heilig eenzijn om de Groot Gevleugelde aan te trekken, beleefden priesters het lichamelijke eenzijn met uitverkoren priesteressen. De duistere priesters in het leven na de dood werkten hier graag aan mee, omdat ze op die wijze hun hartstocht konden uitleven. Vele priesters werden door hen bezeten, en de duisternis in de tempel nam toe.

Zwarte magie

Toen ook de hogepriesters de duisternis niet meer konden beteugelen, werd de witte magie zwart. De meesters van het licht trokken zich terug, omdat ze deze duisternis niet wilden steunen. Op dat moment kregen de priesters alleen nog 'hulp' van de duistere priesters in het hiernamaals, en die konden zich nu volop uitleven in hartstocht en geweld.

Terwijl de priesters op aarde vroeger hun concentratie gebruikten om het stoffelijke lichaam te genezen, wenden ze nu hun magische krachten aan om het stoffelijke lichaam van hun tegenstanders te vernietigen. Zij konden op afstand doden door de levensadem van hun slachtoffer te vergiftigen of vitale organen te vernietigen.

Tenslotte overwonnen de priesters ook de farao, en heel Egypte was nu in hun macht. Een groot leger van duistere astrale priesters hielp hun materialisaties en dematerialisaties tot stand te brengen. Er werden stenen gegooid die uit het niets opdoemden, tafels en uiteindelijk halve tempels werden van hun zwaartekracht ontdaan en zweefden in de lucht.

Priesteressen werden stoffelijk en astraal verkracht, niemand was nog veilig voor de zwarte magie. Heel Egypte verviel in duisternis, en hun machtige cultuur doofde uit. De ene na de andere priester ging er zijn ondergang door tegemoet, en zo bleef er van de geestelijke gaven niets meer over.

Het halt van de gevoelsgraad

Elke tijd heeft zijn mogelijkheden en beperkingen. Toen de meesters hun wijsheid doorgaven aan de tempels van het oude Egypte, wisten ze dit vooraf. Ze maakten gebruik van de mogelijkheden van die tijd om datgene te schenken, wat de mens op dat moment kon verwerken.

De tempels ontvingen door de Groot Gevleugelde een wijsheid, die boven de gevoelsgraad van de meeste priesters lag. Het gevoelsleven van de meeste

priesters en mensen uit het oude Egypte was nog afgestemd op het land van haat en hartstocht en geweld. Hierdoor zou na verloop van tijd wit, zwart worden.

Bovendien was de wijsheid die de meesters konden doorgeven beperkt door het bewustzijn van de Groot Gevleugelde, die op zijn beurt weer deel was van de tijdsgeest en de cultuur. Er waren nog vele goden die aanbeden werden, en de hogepriesters waren nog niet klaar om al het leven te dienen.

De erfenis van de tempellevens

In de bloeiperiode van de tempels konden heel wat priesters bouwen aan concentratie, innerlijke kracht en astrale wijsheid. Ze dienden niet alleen voor die tijd, maar ze namen die krachten ook mee naar hun volgende levens. Wanneer ze daarna hun gevoelsgraad verhoogd hadden, konden ze die krachten ten dienste stellen van de geestelijke bewustwording van de mensheid.

Daarom zien we in hun volgende reïncarnaties de grote priesters uit het oude Egypte terug, die zich dan manifesteren als Rudolf Steiner, Madame Blavastsky, Galilei, Socrates, Plato, Ramakrishna, Mary Baker-Eddy, enz. Zij brachten tijdens hun laatste leven op aarde wijsheid, wetenschappen en kunst, waartoe ook Bach, Beethoven, Mozart, Rembrandt en meester Alcar als Anthony van Dyck behoorden.

Zij dienden de Universiteit van Christus en droegen hun steentje bij om de mensheid naar een hogere gevoelsgraad en bewustzijn te stuwen. In de Eeuw van Christus werden zij opgevolgd door het laatste medium van de Universiteit, Jozef Rulof.

Bronnen

De metafysische weg naast het geloof in God

De meesters bouwden in het oude Egypte een weg om het dogma van het geloof heen:

Waarom is het oude Egypte ontstaan? Waarom gingen de meesters om een dogma heen?

Lezingen Deel 2 (L2.1286.1287)

De meesters wisten bij het brengen van het geloof al dat vele mensen zich zouden vastklampen aan een kerk. Om het metafysische onderzoek van het leven tot bloei te brengen, inspireerden ze andere mensen:

Waarom zijn we in China begonnen om vanuit die wereld de levenswetten te ontleden? Waarom is Brits-Indië ontstaan, Tibet? Waarom zijn er priesters geboren? Om deze wetten te beleven buiten de sekten. Wij wisten zeer zeker dat er iemand op zou staan en zich zou vastklampen aan zijn eigen kerk om voor zichzelf iets groots en machtigs te bouwen.

Lezingen Deel 2 (L2.1289.1293)

Niet alle mensen zijn vastgeketend door de dogma's van het geloof:

Ja, er zijn er – God zij gedankt – die zich hebben losgemaakt van verbranding en eeuwige verdoemenis. We kregen de metafysische leer. We kregen de Bijbels, de Bijbels, zeg ik ... we kregen de tempels uit Tibet, China, Japan – o, Gode zij gedankt – wij kregen het oude Egypte, want de mens ging verder. Om die Bijbel heen, om die dogmatische stellingen zweefde, roetsjte de mens door de aarde en over deze planeet en zocht naar de metafysische wetten, zocht naar de waarheid, zocht naar het gevoel: wie ben ik? Ik ben mens.

Nu gingen er enkelen – die moesten komen, die werden ook weer van Gene Zijde bezielde – nu gingen er enkelen zich afvragen: wat ben ik als mens, waarom ben ik moeder, waarom ben ik anders dan hij? Waarom ben ik dit en hij dat? Waarom moet ik hem ontvangen en moet hij mij geven? Waarom moet ik slapen, waarom moet ik slapen? vroeg de mens zich in die tijd af. Om de Heer heen, voelt u?

Lezingen Deel 1 (L1.4605.4614)

De meesters brachten 'God' en daarnaast ook de metafysica om het bewustzijn en de gevoelsgraad van de mensheid te verhogen:

Nu zien wij, dat „Abraham”

„Isaak”

„Jakob” en hierna „Mozes” geboren worden.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.4953.4955)

Dat is het gebeuren, het begin van de mensheid, de eerste aanrakingen

van Gene Zijde, doch door de „ALwetendheid” en de „Albron” als mens tot stand gebracht. En dat zal „Christus” zijn! Wat zien wij nu gebeuren? De stoffelijke en de geestelijke wereld komen tot éénheid. Had de mens op eigen kracht die bewustwording gekregen? Néén, dat is niet mogelijk. Daarvoor kreeg de stoffelijke mens hulp vanuit de astrale wereld. Gene Zijde zal de ziel op Aarde tot het verkregen bewustzijn optrekken. En ook die wonderen hebben wij te aanvaarden!

Moeder Aarde is zover gekomen, haar leven als mens is ervoor gereed. Het levenslicht van de ruimte, de Zon, gaf haar die bewustwording en de mens heeft dit te aanvaarden. Moeder Aarde heeft haar leven zover gebracht. En nu komen er namen op Aarde. De mens gaat denken en begint te voelen. Elk verschijnsel krijgt betekenis voor de mens. En dat wordt:

„God”

„De Heer!”

Van een Goddelijke „Moeder” kan er nog niet gesproken worden. Maar vele kinderen uit de sferen van licht werken op eigen krachten op de stoffelijke mens in, waardoor de „Metafysische” wetten ontstaan. Voelt gij dit ook? Daardoor leert de mens de „Occulte” wetten voor ziel, geest en stof kennen. Niet alleen dus, dat de mens op Aarde een geloof ontvangt, de meesters het leven op Aarde tot God voeren, door miljoenen zielen wordt er aan ontwakings gewerkt, aan de directe geestelijke bewustwording en nu zien wij ook op Aarde de Tempels ontwaken. De mens aan Gene Zijde dient nu dus voor kunsten en geestelijke wetenschappen en hij zal dat bereiken. De mens is bezig om de geestelijke waarheden van Gene Zijde te verstoffelijken en daartoe is hij in staat.

Op Aarde krijgen de mensen reeds een geloof, doch andere kinderen van God krijgen de Occulte wetten te beleven. De magiërs en fakirs, de yogi's en de priesters ontwaken!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.4957.4983)

Tussen leven en dood

Jozeef Rulof leefde 3800 jaar geleden als priester Dectar in het oude Egypte:

En nu liggen er eventjes 3800 jaar tussen.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.2315.2315)

Dectar leerde zijn leerling Venry om gevoelens en gedachten te controleren:

De eerste jaren gaan op deze wijze voorbij, die tijd heb je nodig om duidelijk te kunnen voelen en denken, wil je bereiken, wat ik zo-even deed. Als ik goed en duidelijk zie, Venry, zal je mij overtreffen en zal je ons wijsheid schenken, waarvan wij nu nog niets weten.

Ondanks al je gevoelens, beste vriend, zal je toch voor vele krachten heel voorzichtig moeten zijn. Wanneer je dan ook alleen bent, zullen je gedachten en machten en gevoelens overvallen, die geen grond van bestaan hebben, die onverwachts in je komen, omdat de ruimte ermee bezwangerd is, maar die niets, niets met je eigen leven te maken hebben en bij andere levens buiten deze Tempel behoren.

Onderwerp al deze gevoelens door je strenge en onbuigzame wil daarop in te stellen, dwing dan jezelf en stel je concentratie zó in, dat je heer en meester bent over je eigen leven.

Verbied de toenadering van deze nietszeggende gedachten, die ons priesters kunnen vernietigen. Sta niet toe, beste Venry, dat je gedachten de vrije loop nemen, wil je niet als een stormwind door de ruimte worden geslingerd, maar denk alléén, omdat je wilt denken.

Wat dan in je komt en in je is, staat onder controle van je krachtige en sterke wil. Sta niet toe, Venry, dat je een speelbal wordt van die krachten en gedachten, zodat het licht, waarin je leeft, verduistert. Zorg, dat je steeds gereed bent, niet alleen in dagbewustzijn, dus zoals je nu bent en mij aanhoort, maar tevens in de slaap.

Tussen Leven en Dood (BE.1335.1344)

Venry merkte op dat Dectar al heel lang met een geestelijke leider verbonden was:

„Je bent dus heel lang met hem verbonden, Dectar?”

„Hij moet wachten, Venry, en zich voor alles gereedmaken, daarom zijn wij ook één.

Tussen Leven en Dood (BE.5975.5976)

Dectar was er zich van bewust dat zijn geestelijke leider uit het hierna maals hem hielp bij het genezen van ziekten. Dit hield hij echter verborgen voor de hogepriesters, want die wilden geen afhankelijkheid:

Maar dat mag niet, ikzelf moet alles kunnen verantwoorden en iedere ziekte wordt opgeschreven. Als de kracht in die andere wereld leeft, dan behoort ze ons niet toe. Voel je, Venry, waarom zij het willen? Zij willen niet afhankelijk zijn.

Tussen Leven en Dood (BE.5979.5982)

Onfeilbare genezers

Ook de Egyptenaren hebben als genezers een enorme hoogte bereikt. De priesters waren geweldige genezers, ze brachten zelfs operaties tot stand, namen in korte tijd gezwollen onder het schedeldak weg, alsof ze de kunde en de wijsheid van uw twintigste eeuw bezaten. Hun kruiden zijn beroemd. Onfeilbaar werkten de priesters op het stoffelijke lichaam in en daalden er geestelijk in af om de diagnose te stellen.

Geestelijke Gaven (SP.9378.9381)

Ze lieten zich door een giftige slang bijten en regelden de bloedsomloop ten goede. Voor hen waren er geen problemen, zij kenden het organisme. De wond werd door de kruiden gezuiverd en de concentratie en levensaura deden de rest. Zij stelden stoffelijke stelsels tijdelijk buiten werking om hen te genezen. Hun genezen was magisch en onfeilbaar, ze waren bewust in alles en kosmisch diep.

Geestelijke Gaven (SP.9393.9397)

Dertig jaar duurde hun tempelstudie, eerst dan waren ze volmaakt priester. De Grote Gevleugelde stond boven hen allen, maar al de priesters beleefden de psychische en fysische gaven. Een vogel in vlucht riepen ze tot zich, het dier kwam en zette zich op hun uitgestoken hand neer. Ze

kwamen hierbij tot de splitsing van persoonlijkheid. Onder de vlucht verbonden ze zich met het dier en dwongen het leven te luisteren. Het dier verloor nu het eigen gevoelsleven en moest luisteren, een andere macht, die sterker was, overheerste het leven van het beest. Leeuwen en andere wilde diersoorten werden op deze wijze overwonnen. Het dier veranderde op hetzelfde ogenblik en had geen eigen wil meer, zij leefden in het dier en hadden de dierlijke persoonlijkheid overwonnen. Als schoothondjes luisterden de dieren naar hun wil, niets had het dier onder hun magische concentratie in te brengen. En hierdoor overheersten ze tevens de ziekten, hun wil stond op het zieke deel ingesteld en moest aan de werking van het geheel deelnemen. Of het zieke deel wilde of niet, hieraan ontkomen was niet mogelijk.

Geestelijke Gaven (SP.9398.9408)

Achter de godin van steen

Meester Zelanus vertelt op een contactavond waarom de meesters zich voor godin uitgaven:

Toen wij aan Gene Zijde deze wetten gingen beleven, toen wij die studie hadden volbracht, wilden wij weten wat in dat oude Egypte allemaal is gebeurd – doet u allemaal straks en kunt u ook – en toen zagen wij dat de meesters de godin waren. En dat zij die materialisatie verrichtten om die mystiek, om die heiligheid op te bouwen, want men wilde, dat wéét u zeker, men moest de mens duidelijk maken dat er geen dood was.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.2660.2661)

De meesters hebben hierdoor fundamenteën kunnen leggen:

En wat heeft het oude Egypte nog, nóg gebracht, nietwaar? Fundamenteën gelegd. Het oude Egypte kreeg niet wat gij nu beleeft. En dat is nog maar drie-, vierduizend jaar geleden. Die godheden in het oude Egypte, die waren nog onbewust, die hebben deze wetten niet beleeft.

Wanneer ze daar die machtige zittingen ...wanneer ze daar bijeen waren, die priesters, de hogepriesters ... Daar was een wijding. 's Avonds of in de nacht kwamen ze bijeen. En dan was ... De Groot Gevleugelde, die werd in bezit genomen door Gene Zijde. Dat instrument was alweer ... Fundamenteën, gelegd door de priesters, door Isis, door Ra, of door Ré, door Luxor. Al die tempels hebben hun gevleugelden gekend: een priester met gevóél. Meer niet.

Maar ook een stuk steen was een godheid:

Ze waren in de ruimte, en ze wisten van het leven af, dat ze terug zouden keren, maar een stuk steen was nog altijd een godheid. Ze waren erbij, ziet u, zij stonden op die God van al het leven. Want een stuk steen is een godheid, jazeker.

Maar zij bleven aan dat organisme vastzitten en ze konden die steen, en die boom, en dat water konden ze niet apart van de geestelijke astrale wereld zien. En daardoor kwamen ze niet verder.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.2856.2860)

Jozef Rulof zegt als André-Dectar dat de grote priesters in het oude Egypte als een godheid vereerd werden, maar toch wisten ze toen nog weinig af van het hiernamaals:

‘Zo’n priester, u weet het zeker’, zegt hij aan de ruimte en aan de mensheid, ‘dat was daar een godheid. Maar hij was zó groot. Hij wist van de directe wetten in het hiernamaals niets. Een steen was voor hem nog een God. Hij was er wel dichtbij, want die steen is een deel van God, maar geen bewuste God. Een steen blijft steen. De diepte die ik nu ontvang’, zegt hij, ‘dit één-zijn had men daar nog niet en kunt ge niet beleven, want wij kennen immers ‘Tussen leven en dood’, het boek van de meesters, mijn leven als André-Dectar.’

Lezingen Deel 3 (L3.3696.3702)

Amenhotep

Onder al die honderden priesters was er in een bepaalde periode maar één priester die voldoende gevoel in zijn vorige levens had verworven om een Groot Gevleugelde te worden:

Eens in de honderd jaar had het oude Egypte één Groot Gevleugelde. Er waren vier-, vijfhonderd priesters; er was er maar één bij met gevoel.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.2649.2650)

Van de wijsheid van deze Groot Gevleugelde weet men in de huidige maatschappij niets:

De mens in zijn maatschappij voelt zich ontzagwekkend sterk en bewust. Maar wat is het voor een bewustzijn dat de maatschappij bezit? Wat kan de universiteit u nu schenken? Wat kan die universiteit u geven voor ziel, geest en stof? Jazeker, het is niet de bedoeling om alles terug te voeren tot het niets. Maar de wereld, de metafysische leer heeft u die bewijzen geschonken toen Amenhotep, de eerste machtige priester die nu nog voor uw wereld betekenis heeft, in het oude Egypte zijn bewustwording kreeg en hij zijn Grote Vleugelen kon aanvaarden. Toen hij achter de kist leefde en de meesters, die meesters daar, die hogepriesters hun eerste woord konden spreken, de eerste vraag konden stellen aan zijn leven. ‘Waar bent u? Leeft u? Hebt u het gezicht? Is er daar kleur? Is er daar gevoel? Vertel ons onomwonden, onherroepelijk de waarheid, want gij zult sterven voor deze leer indien de leugen u overvalt, uw leven bezoedelt.’

De tempels van Isis, Ra, Ré en Luxor hebben deze wetten moeten aanvaarden!

En dan staat de priester achter de kist, maar hij is zich levend bewust. Hij kijkt om zich heen, hij ziet zijn universum. De beleefdheid, de eerbied die hem overvalt, die vanuit die ruimte tot hem komt, is ontzagwekkend! En dan komt het machtige woord over zijn lippen, maar ook hij is weer geïnspireerd. Hij ziet een licht, hij voelt het leven om zich heen. En dan zegt de meester – een mens die op aarde heeft geleefd, die in de ruimte leeft en daar bewust is, die het oude Egypte een fundament heeft geschonken van en voor de God van al het leven, een ziel, een geest, een persoonlijkheid die alleen liefde is, om de mens op te trekken, los te maken van de stoffelijke stelsels, omdat die persoonlijkheid zal zien dat de ziel het oneindige is, dat de geest het leven achter de kist moet vertegenwoordigen en dat de persoonlijkheid een universele welsprekendheid zal kunnen ontvangen – : ‘Ziet u mij?’

‘Ja’, zegt dit kind, ‘waar bent u?’

‘Vraag niet dat ik mij zichtbaar maak, wíl mij niet zien, want mijn beeld zou u neerslaan, het licht uit mijn ogen zal u neervellen. Klamp u niet vast aan mijn persoonlijkheid, maar luister alléén naar dit woord, naar mijn gevoel, luister alleen en geef door wat ik u zeg. Wij zijn van ziel tot ziel één, wij zijn van geest tot geest één, ons gevoelsleven krijgt universele

betekenis. Ja, gij leeft waarlijk in een universum en dat universum is uw bezit.'

Lezingen Deel 1 (L1.545.570)

Wanneer Amenhotep, de priester die zich gereed heeft gemaakt om vanuit de ruimte een bezieling te beleven, om voor Isis zichzelf in te zetten om de wereld te kunnen dienen, opdat God Zijn fundamenten leggen kan, krijgt nu het eerste woord en zegt, door zijn lichaam dat daar neerligt: 'Ja, kinderen van de godin, ik leef, ik kan zien, ik ben mijzelf.'

Een schok is het voor allen die dit beleven. De helderzienden nemen waar dat die persoonlijkheid zichzelf is. De gezeters zenden hun krachten uit om dit leven te bezielen, opdat dit contact niet verbroken zal worden, want de godin zal spreken.

Ja, voor het oude Egypte was dat nog een godin, zij hebben aan elk ding een godheid geschonken. De meesters begonnen daar met het eerste woord, ze legden het fundament neer om van het menselijke wezen een universeel ik te maken.

Lezingen Deel 1 (L1.571.576)

Wanneer de Groot Gevleugelde uitgetreden was, vroeg de hogepriester:

'Kunt gij u verplaatsen?'

'Ja', zegt de leerling – de meester hier, de Groot Gevleugelde op aarde, maar tussen leven en dood de leerling – 'ik kan mij verplaatsen.'

'Ga dan', is de vraag, 'tot de ruimte en vertel ons, geef ons de waarheid, alléén de waarheid; want gij weet: het dierlijk instinct zal u vernietigen indien de leugen, het bedrog u overvalt.'

En nu zweeft deze persoonlijkheid door de ruimte. Er is een kracht die dwingt, die dwingend is en aan de persoonlijkheid wordt opgelegd om verder te gaan, om zich te verwijderen van de stof.

En dan zegt de meester: 'Los te zijn van de aarde is het één-zijn met dit universum. Vrij te zijn van de piramide, dat daar leeft, uw gevoelsleven daar, is het één-zijn met God.'

Ja, hij durfde niet te zeggen 'de God van al het leven', want het had dit

kind overrompeld. En wanneer de priester nu vanuit de ruimte, tussen de sterren en de planeten zichzelf waarneemt en voelt dat hij een levend bewust kind is, dan vliegt zijn uitstraling terug naar de Tempel van Isis, dan legt hij de orchideeën van zijn hart aan de voeten van de godin. Hij legt ze neer voor de ruimte, voor de piramide, voor de farao, voor al de priesters en de priesteressen, en zegt: 'Ik leef, ik zweef in een machtige ruimte en ik ben mijzelf. De welwillendheid van mijn ziel is sprekende tot u waarheid. Ik geef alles wat ik zie en wat ik voel, want naast mij leeft het machtige ik. Ik voel deze enorme stilte in mij komen. Mijn woord krijgt vleugelen. Ik zal zijn als deze ruimte. Elke gedachte van mijn persoonlijkheid is dragend bezielt.'

De priesters durven geen vragen meer te stellen. Zij weten niet waarvandaan deze woorden komen, maar zij dringen tot het menselijke ik door, ze krijgen houvast aan de persoonlijkheid.

Wanneer de priester zijn welbewust ik instelt op de nevelen en op het licht, wanneer hij ziet dat de aarde is als een sikkels, er nacht is op aarde en hij kan stijgen boven die duisternis uit en daar het woord beleeft en voor zich ziet, dan vallen de tranen over zijn wangen, dan bloedt zijn hart van vurig verlangen, dan streeft hij alleen om die machtige bezieling in zich te kunnen opnemen. Dan buigt hij zich daar en ligt neergeknield aan de voeten van zijn God, de Albron, het Alleven, de Alziel, de Algeest, het Alvader- en moederschap.

Na een korte tijd komen de hogepriesters zover om hun vragen te formuleren. En nu gaat het vlug, elk woord heeft nu bezieling. De schrijvers zijn gereed, hun harten bonken tot in hun keel. Het bloed loopt over de lippen van de Groot Gevleugelde wanneer de bezieling te hevig is en hij vanuit de ruimte, zich al concentrerend, zichzelf bezielt. De menselijke organen kunnen die kracht niet eens meer verwerken. Men denkt aan stoornissen, maar zij hebben honderden zittingen beleefd, zij kennen het gevaar! Zij weten ook dat er een steun is, dat er een middel is dat hun zal dragen, dat hem kan opvangen: de godin waakt! Zij waakt altijd.

'Waarin ik leef, dat is licht, dat is leven en ik voel mij gelukkig. Waar in ik leef, dat hoort mij toe', zegt de stem van de ruimte. 'Waarvoor wij leven, dat zal dienen voor deze ganse mensheid. Waar in ik leef, dat is dit licht. Mijn gevoel zegt dat ik een deel ben van dit alles en dat ik door mijn denken en voelen, mijn werk, mijn dienen, dit alles zal kunnen verdienen, waarvoor ik nu mijn leven zal inzetten.'

Op deze wijze kreeg het oude Egypte de bewijzen dat er leven was na de dood. Er zijn honderden priesters verongelukt, alleen omdat zij dóór de wetten gingen voor vader- en moederschap. Maar zij leerden de slaap kennen, zij daalden in hun persoonlijkheid af en gingen naar die 'kist', ze gingen naar de ziel, naar de geest, en in deze duisternis kwam er opnieuw leven, nieuw denken, nieuw voelen, nieuw begrijpen. Elkeen plaatste zich voor het eerste fundament. En zij wisten ook dat zij miljoenen levens hadden afgelegd en dat de ziel achter dit leven een eigen persoonlijkheid bezit, met de ruimte als gevoel, waarin het kind leeft, met een ruimte die door elke gedachte bezielend werd gevoed. Elke gedachte – heeft het oude Egypte het westerse kind kunnen schenken – is een universum. En die miljoenen gedachten hebben de kleur van de ruimte te aanvaarden en leggen zichzelf op de weegschaal voor al die stelsels, voor al die gedachten, al die wetten, al dat vader- en moederschap, waarvoor gij leeft en waardoor wij die wetten als mens kunnen overwinnen.

'Waar in ik leef', zei de Groot Gevleugelde, 'is een ruimte voor mij en al het leven dat u, waarin u bent, ontmoet. Hier is de waarheid, ik ben met de waarheid verbonden. Want wanneer ik maar even verkeerd – dus stoffelijk, volgens úw beleven daar – denk, dan komt er duisternis om mij heen. Dat wil dus zeggen dat mijn gedachten bezielend kunnen zijn wanneer ik die ruimte beklim. Ik ga stap voor stap verder. Ik zie daar een wereld die niet de onze is. Ik zie een wereld voor het dier, voor een bloem, maar wij mensen zijn universeel, wij gaan vóór dit alles. Ik denk.

Lezingen Deel 1 (L1.577.624)

In de bloeiperiode van het Oude Egypte hebben velen zich ingezet voor de Universiteit van Christus:

In het oude Egypte is het gebeurd. Het oude Egypte heeft de fundamenten gelegd voor deze maatschappij, voor deze mensheid. Het oude Egypte bezit wáárheid. Het oude Egypte, de tempels van Ré, Ra, Ré en Luxor, zij hebben zichzelf geschonken voor de 'Universiteit van Christus', voor uw maatschappij! En wát zet het Westen daarvoor in?

De tempels van Ra, Ré en Isis hebben de welwillendheid van een goddelijke persoonlijkheid beleefd, zij hebben de rechtvaardigheid genoten. Ze lagen neergeknield, ze maakten zich één met Moeder Water. Zij beleefden het vader- en moederschap niet alleen menselijk, maar rúímtelijk diep, want zij wisten: door de goede daden zouden zij het goede aantrekken. Zij waren één, altijd één, met een heiligheid waarvoor zij leefden en

zouden sterven. Voor elke gedachte zette een priester zijn leven in. Voor vriendschap en welwillendheid gingen zij door het vuur. Zij lieten zich slaan en mishandelen, ze namen het gevecht op met een wild beest, een slang, een tijger, een leeuw. Ze waren niet angstig, voor niets, omdat zij die wijsheid wilden leren kennen, omdat zij wilden dienen de God van al het leven – ja, later de Messias. Er zijn honderdduizenden priesters vernietigd in die tijd. Zij waren niet angstig om de krankzinnigheid voor een tijd te aanvaarden – niet de ziekelijke, maar de bewuste krankzinnigheid – om een wet te leren kennen, om een wet te ondergaan. Zij sloegen zichzelf dag en nacht, zij hebben zichzelf geremd, beziel, bestuurd. Ieder woord werd doorvoeld en was doordacht voordat het woord de verstoffelijking onderging. Zij hebben leven en dood getrotseerd, zij konden dat doen, omdat zij innerlijk waren ontwaakt, omdat hun levens wilden spreken. Dát was het oude Egypte. En dat is het nog? Nee, dat leeft nu in het Westen! Er zijn achtendertig-, negenendertighonderd jaren voorbijgegaan, en nog staat de maatschappij voor het levend dode ik van het westerse kind. Een universiteit heeft het Westen opgetrokken, maar van dit universum weet men niets.

Lezingen Deel 1 (L1.629.651)

De westerse universiteiten geloven nog dat er geen reïncarnatie bestaat:

Nóg is de mens voor het eerst op aarde, het kind dat nu geboren wordt, heeft nog niets beleefd. Klaar en rein komt dit kind vanuit God, vanuit de Albron naar de aarde en wanneer het leven zeven, acht, negen maanden is, begint het reeds te vloeken, dan begint het vader en moeder reeds uit te schelden, dan ziet men narigheid en afbraak. En wanneer het kind twee, drie, vier jaar is, dan heeft het de maatschappij reeds in bezit. Dan wordt de maatschappij, dan wordt vader en moeder en zusjes en broertjes worden al getrapt. En dat kind is goddelijk, dat komt zo vanuit de Albron? Dit leven heeft nog nooit een leven gekend? Na achtendertighonderd jaren leeft het westerse kind nóg in duisternis. De parapsycholoog wordt blind van zijn universiteit gestuurd.

Lezingen Deel 1 (L1.652.659)

Er zijn duizenden boeken geschreven over de wetten, over het leven van het oude Egypte, maar van, over de verbinding, het één-zijn, daarvan weet het Westen nog niets. Dat is dat machtige geschenk dat nu in uw handen ligt en ‘Tussen Leven en Dood’ heet. De mens voor het Westen die nog iets voelt van dat oude instinct – dat wij, dat u, dat gij, dat elkeen in het oude Egypte hebt moeten aanvaarden – komt nú tot geestelijke

ontwaking, komt nu tot de sferen van licht of tot de duisternis. En nu ligt er een kloof tussen het oude Egypte en het huidige stadium waartoe jij behoort. De maatschappij van nu heeft er nog niets van, heeft zich nog niets eigen gemaakt van wat dáár – zei ik u zo-even – de priesters hebben gekregen, wat voor hen, voor de honderdduizenden, waarheid was. Dat kan het psychologische kind, uw universiteit, nog niet aanvaarden. En toch, sindsdien gingen er zoveel honderden jaren voorbij, nóg staat het westerse kind op een dood punt; de geestelijke wetenschappen kunnen niet verder. En dit alles is wetenschap, dit is een geestelijke wetenschap, die u vanuit de ‘Universiteit van Christus’ wordt geschonken, dat uw universum is.

‘Een mens reïncarneert niet’, we weten het niet. ‘Een mens is slechts, is eerst voor nu op aarde gekomen, wij hebben met dat oerwoud niet uit te staan.’ ‘Mozes sprak tot God. De Heer zei: “Mozes, ga en vernietig die mens.”’

Wij weten hoe Mozes heeft geleefd; maar vóórdat dit alles begon – dit zijn de profetieën voor uw leven, voor uw maatschappij, voor het westerse bewustzijn – was de schepping reeds miljoenen jaren oud!

Lezingen Deel 1 (L1.722.734)

Bloeiperiode

De Groot Gevleugelde trad uit zijn lichaam en werd aan Gene Zijde door de meesters begeleid:

Aan Gene Zijde werd de priester die uittrad opgewacht door een astraal meester, die hem de wetten verklaarde, waarin ze nu leefden. En de priester sprak vanuit de ruimte tot de aanzittenden op aarde en gaf aan hen door wat hem in de astrale wereld getoond en verklaard werd. Op aarde, in zijn tempel, werd deze wijsheid opgetekend en in hiërogliefen vastgelegd.

Egypte beleefde toen het allerhoogste, dat ooit door mediums is ontvangen. De kloof tussen leven en dood werd toen reeds overbrugd. Wanneer ze op een bepaald uur rond het medium hadden plaatsgenomen, hoorden ze plotseling het medium spreken, waarna ze met vragen stellen konden beginnen. De ziensers volgden de uitgetredene, de vragenstellers – meestal hogepriesters – peilden het gesproken woord, stelden opnieuw hun vraag, die het probleem waarover gesproken werd duidelijk raakte,

en wachtten dan weer op het antwoord. Tot in de morgen duurden deze zittingen, totdat de astrale meester vond, dat de krachten van het medium waren verbruikt. Het tijdstip van de volgende zitting werd door de meester aan deze zijde vastgesteld en de verkregen wijsheid ontleed, de goden gedankt, de nodige offers gebracht, waarna de priesters aan hun dagtaak konden beginnen.

Geestelijke Gaven (SP.899.907)

De Groot Gevleugelde – het medium, hetwelk kon uittreden – onderging tijdens de psychische trance het lichamelijke eenzijn met de aarde. Wat tot het stoffelijk leven behoorde werd op deze wijze uitgeschakeld. Als astraal wezen eenmaal vrijgekomen van het organisme, zorgde de aarde voor het stoffelijke contact en de hogepriesters voor de eenheid van stof en ziel. Tussen geest en stof mochten geen stoornissen aanwezig zijn, want het medium beleefde toch reeds duizenden occulte gevaren, die wetten betekenden voor beide lichamen, die tot de aarde en tot de astrale wereld behoorden. De priester, die was uitgetreden, moest deze wetten kunnen overheersen, maar werd in zijn taak door allen gesteund. Al deze priesters kenden de astrale wetten, ze hadden zich door hun jarenlange studie op deze zittingen kunnen voorbereiden. Ze waren bewust, maar ontvingen kosmische wijsheid door een meester van Gene Zijde.

Geestelijke Gaven (SP.908.914)

Het gebeurde soms, dat zij buiten het medium om hoorden spreken. Op dat ogenblik beleefden zij de directe-stem. Nu waren de fysische gaven ingesteld en tot werking gekomen. Deze verschijnselen kon de meester aan deze zijde tot stand brengen, want het grote medium bezat het gevoel ervoor. Door de fysische trance lagen al de occulte verschijnselen in hun bereik. Hetgeen op deze zittingen gekregen werd was voor hen machtig. Op deze wijze leerden ze het leven na de dood, de astrale werelden en de geestelijke gaven kennen.

Geestelijke Gaven (SP.915.921)

Op deze beroemde, buitengewone zittingen was meermalen de farao met zijn hoogwaardigheidsbekleders aanwezig, om de zittingen kleur en waardigheid te geven, en om de Goden te danken en hun offers te brengen.

Geestelijke Gaven (SP.922)

Het was in die tijd, dat de priesters de zuilen en elke vierkante meter steen van hun Tempels bebeeldhouwden. In hiërogliefen werd de wijs-

heid ingehouwen en beschilderd, geen steen bleef onbenut, om de ontvanger leer voor het nageslacht te bewaren. Maar deze reine, geestelijke, natuurlijke wijsheid, dit astrale bewustzijn, werd eerst door hen versymboliseerd en voor de oningewijden onnatuurlijk, onbegrijpelijk gemaakt, om het daardoor voor ontheiliging te behoeden. Aan deze geestelijke kunstenaars had men geen gebrek, iedere priester was een medium en meestal een teken- of schilder-medium. Door de Goden ontvingen ze al de psychische en fysische gaven en zij waren er dankbaar voor.

Geestelijke Gaven (SP.923.927)

Samen met de farao hadden de zeven hogepriesters de leiding over het land:

Er waren zeven Hogepriesters, één van hen stond aan het hoofd en al de anderen hadden een eigen taak te volbrengen. Zij hadden met de farao de leiding over dit land in handen en het waren de heelmeeesters, de chirurgen en de medicijnmeesters of kruidenkenners, de godsdienstleraren en de kenners van goed en kwaad.

Tussen Leven en Dood (BE.1862.1863)

Tuchtmaatregelen tegen fantasie

Toch leefden er maar enkele waarlijk grote mediums in die tijd, die Egypte hielpen deze occulte hoogte te behalen, de rest van het aantal priesters kon die hoogte nimmer bereiken. Velen fantaseerden, dat het een lieve lust was, ook al begrepen ze, dat ze met hun eigen leven speelden. Ze konden bliksemsnel reageren, waren uiterst sensitief en steeds gereed om visionaire beelden in zich op te nemen, wat hen door de hogepriesters verboden was. Het verlangen om groot te worden, de Grote Vleugelen te mogen bezitten, bracht hen ertoe zelf te zoeken, wat meestal met hun dood eindigde. Want allen werden door de hogepriesters astraal-geestelijk gevolgd, zodat deze onfeilbaar soms konden vaststellen waarover hun leerlingen dachten. Al waren zij in slaap, iedere gemoedsgesteldheid stelden de hogepriesters vast. Door dit geestelijke éénzijn constateerden zij of de wetten van hun Tempel overschreden werden.

De priester, die toch dacht zijn gang te kunnen gaan, was in strijd met de wetten van hun leer en kreeg z'n verdiende kastijding. Bij ernstige overtredingen was er geen pardon meer.

Geestelijke Gaven (SP.928.936)

Het verval van de tempels

De strenge tucht, die men in deze Tempels toepaste, heeft meegewerkt aan de opbouw van de geestelijke gaven. Ze heeft echter ook bewerkt dat priesters, die niet opgewassen waren tegen de spanning van het tempellevens, zich tegen de astrale discipline gingen verzetten en naar middelen zochten om hun leven wat te vergemakkelijken. De hulp, die hiervoor nodig was, trokken zij zelf aan, meesters, die in de astrale wereld leefden en de vertegenwoordigers van het kwaad waren.

Van dat ogenblik af ging het bergafwaarts en kreeg de duisternis met de aarde contact, waardoor het goede zou oplossen. De demonen der hel hadden er lang op gewacht, nu kregen deze van de aarde heengegane mensen de mogelijkheid om zich weer volkomen uit te leven door de stoffelijke mens. Deze astrale demonen waren meestal gevallen priesters, mensen dus, die de wetten reeds op aarde hadden leren kennen. Door hun sterven traden zij die wetten binnen en vertegenwoordigden ze nu als astrale persoonlijkheid, als geest. Wat deze zielen zochten was alléén hartstocht, het ééznij met het stoffelijke leven, waarvan ze zich niet wilden losmaken. Het kwade kreeg contact, het merendeel der priesters gaf zich geheel aan hen over en beleefde de duistere machten en krachten, de zwarte magie. Ze traden uit hun lichamen, bouwden een tweede ik op en beleefden dan dat wat ze eigenlijk zelf wilden en waarnaar hun gevoel uitging. Door de demonen werden ze geholpen, daar het beleven van de hartstocht door hen werd gedeeld. Het astrale monster moest er het zijne van hebben. Hierdoor loste de aardse persoonlijkheid geestelijk op in het astrale wezen, wat meestal met volslagen krankzinnigheid eindigde, indien ze niet voordien door de hogepriesters waren betrapt.

Geestelijke Gaven (SP.937.949)

Voorals in de periodes dat er geen Groot Gevleugelde in de tempel leefde, kreeg de duisternis kans om te groeien:

Als het grote psychische medium het aardse met het eeuwige had verwisseld, het Egypte het geweldige contact met Gene Zijde tijdelijk had verloren, moest op het nieuwe medium gewacht worden. Maar intussen gingen de zittingen toch door en dat werd de priesters noodlottig. Amon-Ré zou wel voor de Grote Gevleugelde zorgen, een priester door de Goden begaafd als een godheid-zelf, waarna ze hun studie konden voortzetten. In die tijden, toen allen ingesteld waren op dat grote ogenblik, zij dag en nacht mediteerden, is het geestelijke verval ontstaan, waardoor de as-

trale wereld voor het kwaad de overhand kreeg. De priester, die de Grote Vleugelen bezat, genoot heilig ontzag en dat wilde elkeen bezitten. Dit verlangen en vele andere karaktertrekken, die het lagere instinct vertegenwoordigden, vroegen om het begeerde contact en trokken dit contact tot zich, maar gingen erdoor in de handen van het kwaad over.

Eén voor één werd in de ruimte opgetrokken. De priesters stelden zich open, maar hadden moeten begrijpen, dat dit openstellen hen naar de afgrond zou voeren. Zij negeerden daarentegen alles, ze wilden zélf deze heiligheid genieten. De demonen der hel trokken hen in hun levens op en kregen het makkelijk, omdat het aardse zieleleven de wetten kende. De zwakken verloren het evenwicht en kwamen in handen van de astrale persoonlijkheid.

Geestelijke Gaven (SP.950.960)

Het geschiedde vaak, dat de Grote Gevleugelde in de Tempel geboren werd, soms echter ook buiten de Tempel. Gene Zijde waarschuwde dan, waar het kind geboren zou worden. De ouders stonden hun kind aan Amon-Ré af, wat een grote gebeurtenis was en een eer voor hen. Heel Egypte stond dan ingesteld op het wonder. Het kind kreeg een geestelijke ontwikkeling, zoals alléén in het oude Egypte beleefd kon worden, en maakte zich dan gereed voor een grootse taak.

Ik zei u reeds, de nachtzittingen gingen door, ook al dienden zij slechts om de Goden te vragen wanneer het kind geboren zou worden. Meestal wisten de hogepriesters jaren van tevoren reeds waar het kind geboren ging worden. Maar deze zittingen, die gehouden werden met lagere krachten, leverden geen wijsheid op. Telkens weer konden de hogepriesters het gefantaseer vaststellen. Kon de priester, die als medium diende, zich niet verdedigen of bewijzen afleggen dat hij waarlijk in aanmerking kwam voor de hoogste begaving, dan stond hij voor de dood. Deze priester werd dan voor de wilde dieren gegooid. Nu kon hij bewijzen geven. Velen gingen tot deze ongelijke strijd over, maar waren in korte tijd verslonden. Zij die het dier door hun concentratie konden overwinnen bewezen echter gaven te bezitten en waren vrij.

Zo kreeg elke priester, die dacht als medium voor de Grote Vleugelen te kunnen dienen, zijn kans, maar het merendeel bezweek.

Gene Zijde sprak nu door hun mond grote onzin, zij sprak zichzelf tegen. Hoe zich deze mediums ook verdedigden en aanvoerden, dat de gegeven

diepte nog nimmer was bereikt en dat de meesters aan Gene Zijde door hen andere wijsheid wilden schenken, het hielp hun niet, de hogepriesters dachten er toch anders over en stelden deze mediums voor de feiten. Vele priesters verloren hun leven, totdat echter het kwaad in de astrale wereld zichzelf had weten op te bouwen, zo hoog, dat de hogepriesters hun houvast verloren en aan zichzelf gingen twijfelen. Dat was het ogenblik voor het oude Egypte, waarop de zwarte magie de witte overwon en het bergafwaarts ging, de duisternis tegemoet.

Het vreselijke gevecht tussen goed en kwaad heeft eeuwenlang geduurd en is door het kwaad gewonnen. Duizenden priesters verloren het aardse leven erdoor, werden krankzinnig of uitgeleefd door de demonen van de hel. De geestelijke gaven werden bezoedeld.

Geestelijke Gaven (SP.961.982)

Geen enkele priester kon boven zijn eigen gevoelsgraad komen:

Het medium kwam niet van zichzelf los, ook al probeerden het allen, want eerst dán werden ze als een God aanvaard. Maar wie uittrad beleefde zichzelf, kon niet boven het eigen gevoelsleven en bewustzijn uitkomen en was niet geschikt om de Grote Vleugelen te vertegenwoordigen. Wie te ver ging wist van tevoren, dat de waanzin als een astrale persoonlijkheid hem zou aanvallen en daar deinsden velen voor terug. En de meesters aan deze zijde konden deze ontwikkelde priesters niet in hun leven optrekken, omdat er niet één onder hen de gevoelsgraad bezat om de astrale wetten te beleven.

Al deze priesters konden uittreden, zich volkomen losmaken van hun stoffelijke toestand, maar waren toch nog niet geschikt om voor het allerhoogste te dienen. In deze studie, onder het machtige beleven van de kosmische wijsheid, zouden al deze priesters toch zijn bezweken. De meesters aan deze zijde konden hun levens peilen en doorzien en begonnen er dus niet aan, omdat het hun niets anders dan ellende zou brengen. Heel Egypte bad de Goden om een Grote Gevleugelde, maar er viel niet meer te bidden, de zwarte magie overheerste nu in alle tempels.

Door dit alles kan ik u aantonen, dat ook de Egyptenaren hun eigen levensgraad moesten aanvaarden, doch zij konden daar niet bovenuit komen, want de geestelijke wijsheid en de gaven riepen hun het halt toe. Wie hoger greep dan het bereikte bewustzijn, bezweek. En toch hadden al die priesters zich voorbereid, de astrale wetten leren kennen, maar

het hoogste mediumschap konden ze niet bereiken. Deze sensitiviteit, waarvan ik heb gesproken, moesten ze zich nog eigen maken. Ze konden genezen en waren helderziend, maar de astrale wijsheid was op eigen kracht niet te beleven. Hiervoor hadden ze geestelijke hulp nodig.

Geestelijke Gaven (SP.983.996)

De meesters wilden de duisternis niet steunen en trokken zich terug:

Eens in de honderd jaar leefde er een Grote Gevleugelde, een geestelijk medium, dat de psychische trance bezat, waardoor alle gaven beleefd konden worden. Deze mediums waren overwinnaars op het occulte gebied, het universum behoorde hun toe, hun leven was ruimtelijk diep en tot klare eenheid met onze wereld gereed.

Toen, zoals gezegd, het wonder uitbleef en men zittingen ging houden met de ondergeschikte mediums, kwam het geestelijke verval. De meesters aan deze zijde trokken zich terug en wilden het duistere leven van de priesters niet volgen en stonden voor leugen en bedrog niet open. Zij dienden die afbraak niet. Hun geestelijke taak was voorbij. Nu werd wit, zwart.

Geestelijke Gaven (SP.997.1003)

De priesteressen werden verkracht; onder het mom van heiligheid maakten de priesters zich geheel één met deze levens, doch zagen zichzelf afdalen in hartstocht. De hartstocht en de verdierlijking overheersten al deze levens en dit werd door de demonen nog opgevoerd, zodat al deze „heiligen” in een poel van menselijke ellende verzonken. Nog enkele goeden volgden hun eigen weg, maar stonden machteloos tegen zoveel kwaad en gaven de moed op. Toen ook zij het aardse leven verlieten, waren alle tempels in handen van het kwaad overgegaan.

Geestelijke Gaven (SP.1004.1007)

Zwarte magie

Voor de priesters der zwarte magie had het aardse leven geen betekenis, ook al beleefden zij de stoffelijke hartstocht, de verdierlijking van hun eigen bewustzijn.

Geestelijke Gaven (SP.837)

Deze priesters konden uw levensadem vergiftigen, uw organisme volkomen besmetten en te gronde richten, indien zij dat wilden, het tevens

opbouwen en genezen, ook die krachten waren in hun bezit.

In tempels of kloosters leefden deze heren ingewijden van het kwaad, droegen prachtige gewaden en ordetekens, doch beleefden een duister bestaan. Een bewust priester voor het kwade, giftig en gemeen als zijn leven was, doodde op afstand en was voor de nietsvermoedende mens een groot voordierlijk monster. Zijn dierlijk en afgrijselijk bewustzijn, waarvoor hij een enorme studie had gevolgd, doordrong elk ander gevoelsleven. Deze dienaren der zwarte kunst maakten zich van het oude Egypte meester. Van die tijd af ontstond het gevecht van het goede tegen het kwade, een strijd op leven en dood, van licht tegen duisternis. In korte tijd was er niet veel over van de heerlijkheid, waarin Egypte eeuwenlang had geleefd.

Nu leefden de priesters in het stinkend moeras van zelfvernietiging. Weifelend nog, sloegen de goeden deze ondergang gade, totdat ook zij het goede de rug toekeerden en hun hoop voor het herstel van hun Tempels moesten opgeven. Ook zij stortten zich in deze ellende en beleefden toen de ondergang van hun eigen persoonlijkheid.

De farao's verdedigden zich op hun eigen wijze, doch de zwarte magie drong hun hart binnen, ontnam hun het dagbewuste ik, zodat zij voor de krankzinnigheid stonden. De hogepriesters daalden van hun geestelijke voetstukken af en vergrepen zich aan het leven van anderen. Dat waren de kinderen van hoogwaardigheidsbekleders, – priesteressen – zij werden in de tempels verkracht en wel stoffelijk én geestelijk. Deze kinderen werden leeggezogen!

Geestelijke Gaven (SP.839.852)

Toen beleefde het oude Egypte het stoffelijke en geestelijke verval. De witte magie bracht levenswijsheid en geluk, de zwarte dierlijke verrotting.

Geestelijke Gaven (SP.865.866)

Iemand op verre afstand volkomen blind slaan was een klein kunstje voor de priesters. De zieken werden nog enigermate geholpen, doch andere gezonde lichamen besmet en tot de allerlaatste vezelen afgebroken. En dit alles om hun haat te kunnen botvieren! Hun vlijmscherpe, dodelijke concentratie drong door alles heen, ze vernielden elk weefsel of verlamden de organen, ze konden in een mens afdalen, want niets hield hen nu tegen, ze waren heersers op hun eigen terrein. Toen de duivelse

machten de hoofden van de Tempels, de zeven hogepriesters, als hoogste gezag hadden overwonnen was er niet één goede priester meer, allen in de tempel volgden en dienden het kwaad. Ze hadden hun leerschool beleefd en een graad als priester behaald. Gene Zijde volgde vanuit de sferen van licht het verval. Waaraan eeuwen was gewerkt verdween van de aarde.

Geestelijke Gaven (SP.1009.1016)

Voor deze priesters bestonden er geen astrale onmogelijkheden meer, ze hadden de magische wetten leren kennen. De farao is in hun macht, de priesters heersen over Egypte. Van dat ogenblik af treden de fysische verschijnselen op de voorgrond. Nog even waait er een frisse wind door de tempels van Ra-Ré en Isis, doordat daar de orde enigszins hersteld werd, maar ook die goedwillende krachten werden overwonnen en hierna lost het beroemde Egypte volkomen op in narigheid en astrale ellende. De tempels komen nu tot algeheel verval, het laatste levenslicht doofde zichzelf uit en van nu af zweven tafels en stoelen door de ruimte. De priesters leerden thans de elementaire wetten kennen; het stenen gooien kan beginnen. Een geestelijke hemel is in een duistere hel veranderd!

Een groot leger van duistere astrale wezens helpt hen deze verschijnselen tot stand te brengen. Dit is juist hetgeen, waarop eeuwen is gewacht. Magiërs hangen in onzichtbare touwen, een kind klautert omhoog en verdwijnt, lost voor de toeschouwers in een hemel van Amon-Ré op. Nu worden de materialisaties en dematerialisaties beleefd, die tot stand komen, omdat deze priesters in hun duister astraal leven op te trekken zijn.

Geestelijke Gaven (SP.1018.1028)

Het halt van de gevoelsgraad

De priesters in het oude Egypte vergaarden kennis, maar dat gaf hun toen nog geen geestelijk bezit:

Ze wisten veel, konden denken, konden genezen. Maar wat zegt het? Dat was geen bezit, dat was geen geestelijk bezit.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.11002.11004)

En daar dienden wij alleen onszelf. Dus die studie was niet gericht op verruiming van geest, maar verruiming van kennis, kennis. Maar dat is geen geestelijk bewustzijn. Geestelijk bewustzijn wil zeggen: gij maakt u die wereld en die ruimte van een gedachte, een daad eigen. Wat deden

wij daar? Hoe konden wij ons die wetten eigen maken? Wij studeerden en leerden voor onszelf.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.11015.11021)

Ze waren nog niet afgestemd op de eerste licht sfeer:

Die waren nog niet in de eerste sfeer.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.11000)

In het oude Egypte was de Albron nog niet gekend:

En nu hebben verschillende meesters, verschillende mensen op aarde hebben die Albron reeds aangetast (aangeraakt en afgetast), bijvoorbeeld Ramakrishna. Ramakrishna trad uit, de Egyptenaren traden uit, beleefden in de ruimte iets. U leest ‘Tussen Leven en Dood’ maar, maar ga naar uw faculteit, naar uw egyptoloog, hij kan u wellicht iets verklaren. En dan traden ze uit, ze maakten zich vrij van het organisme en dan begonnen de zittingen. Dat zijn geen nonsens, die cultuur hebt u nog! Er is geen geleerde op aarde zo dom en zo ongelukkig om te zeggen: dat Egypte dat was niets, dat is maar waanzin. De Egyptenaren kwamen vrij van het organisme, de tempels van Ra, Ré en Isis – ik heb u die lezingen gegeven – hebben die ontwaking, dat contact, die eenheid beleefd. En dan lag daar de priester, hij kwam vrij, het lichaam lag daar; de ziel, de geest trad uit dat organisme en dan konden de hogepriesters vragen stellen. En onmiddellijk begonnen zij: ‘Waar leeft gij? Hebt ge daar uw ogen? Kunt ge spreken? Hebt ge gevoel? Vertel ons, geef de Godin van Isis dit zaligmakende bewustzijn.’ En dan werden de wetten ontleed tot zover, zover en zo hoog en zo diep dat de Groot Gevleugelde aan gevoel bezat; boven zichzelf kwam hij niet. En nu kunt u dat weer met deze tijd vergelijken, want men sprak in Egypte over Goden. Een stuk steen, een bloem, een ruimte, de nacht, het vuur, de zon, alles was een godheid.

Lezingen Deel 1 (L1.11517.11532)

De erfenis van de tempellevens

De grote priesters uit het oude Egypte konden in hun latere reïncarnaties gebruikmaken van hun opgebouwde gevoelskrachten om kunst en wetenschappen van de Universiteit van Christus op aarde te brengen:

André-Dectar staat voor machtige reïncarnaties, voor de Amenhotep's uit het oude Egypte, die thans zichzelf manifesteren als:

„Rudolf Steiner” en als

„Madame Blavatsky” ... die zich manifesteren als „Galilei”, „Socrates” ... „Plato” ... als „Ramakrishna” ... als „Mary Baker-Eddy”, állen hebben vanuit het oude Egypte hun levens voortgezet, zij brachten tijdens hun laatste leven op Aarde:

„Wijsheid”,

„Kunst- en Wetenschappen” ... waartoe Bach, Beethoven, Mozart, Rembrandt en meester Alcar als Anthony van Dyck behoorden. Kinderen van de Universiteit van Christus, waarvoor zij leefden en zijn gestorven.

Zij leven!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.7231.7237)

117. Piramide van Gizeh

De piramide van Gizeh symboliseert de stoffelijke, geestelijke en kosmische ontwikkeling van de ziel, de mensheid, Christus en het heelal.

Wie ontwierp en bouwde de piramide?

Het plan om de piramide van Gizeh te bouwen is ontworpen en uitgevoerd door de Universiteit van Christus. Verschillende meesters reïncarneerden op aarde en werden de wiskundigen, astronomen en architecten die de bouw op aarde leidden. Andere meesters werden de aardse priesters die de instructies voor de bouw uit de hoogste lichtsferen konden ontvangen. Alles werd op aarde geleid door de hogepriester, die hiervoor uit de zevende lichtsfeer wedergeboren werd.

De hogepriester stond in direct contact met de farao, want voor de bouw waren héél veel mensen nodig omdat er geen geavanceerde machines of magische krachten werden gebruikt. Alles kwam tot stand door menselijke inspanning, met de eenvoudigste middelen om de stenen te verrollen, omhoog te hijsen en op de juiste positie te plaatsen. Heel Egypte hielp mee, iedereen had een taak in dit grote gebeuren.

Het is het enige moment in de geschiedenis van de mensheid dat vele meesters uit de hoogste lichtsferen op aarde reïncarneerden. Zij deden dat speciaal en alleen om de piramide te bouwen, een stenen tempel voor alle tijden, een uitnodiging om tot vragen te komen. Want hoe was het mogelijk om in die tijd zonder geavanceerde middelen en zonder de huidige wetenschap een dergelijk monumentaal bouwwerk te ontwerpen en te realiseren, waarbij elke ontzagwekkend zware steen tot op de millimeter nauwkeurig is neergezet? En waar is al die kennis dan gebleven die daarvoor nodig was, en vooral, waar kwam die kennis in die tijd al vandaan?

De verreikende betekenis

De meesters hebben in steen de kosmische evolutie van de ziel uitgebeeld. In de eerste plaats is de geboorte en het leven van Christus voorspeld. Daarnaast is ook de ontwikkeling van de mensheid en de kosmos uitgebeeld, en alle graden die het leven in haar kosmische ontwikkeling beleeft.

Elke steen heeft een eigen betekenis. Zo verwijzen de gangen in de piramide naar het innerlijke leven van de mens. De koningskamer symboliseert het Al, waar wij als ziel op weg naar zijn. De sfinx is ook verbonden met de piramide. Zij symboliseert het moederschap, vanuit het dierlijke naar het

hogere gevoelsleven. Zij en de piramide als verdichte schepping vertegenwoordigen de basiskrachten van al het leven.

In de boeken van Jozef Rulof is de betekenis van de piramide slechts summier aangeraakt in het boek 'Het Ontstaan van het Heelal'. Op dat moment was Jozef als medium nog niet ver genoeg ontwikkeld om een verklaring op zielsniveau te geven. Later had dit wel gekund maar is dit niet gebeurd omdat de tijd daarvoor te kort was.

De duiding van de betekenis van de piramide zal pas in de komende eeuwen plaatsvinden. Telkens zullen er zielen geboren worden die een tipje van de sluier onthullen, net datgene wat op het denken van de mensheid op dat moment is afgestemd. Voor alle komende tijden staat daar het gebouw als een tempel die getuigt van de verziende blik van de meesters uit het Al, die de mens op aarde vanaf de oertijd inspireren en ondersteunen om het lijden op te lossen en het eeuwigdurende geluk te realiseren door geestelijke ontwikkeling en universele liefde.

Bronnen

Wie ontwierp en bouwde de piramide?

Jozef Rulof vraagt in het boek 'Het Ontstaan van het Heelal' aan meester Alcar:

Waarom werd de piramide gebouwd, Alcar?"

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11384)

Alcar antwoordt:

„Ja, het is daar gebouwd om de komst van Christus te verkondigen, maar er is veel en veel meer, wat men op aarde nog niet kent of weet.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11391)

Het plan voor de piramide is geïnspireerd door de hoogste meesters van de Universiteit van Christus in het Al:

De hogepriesters en de geleerden uit die tijd wisten er met hun koning alles van, doch de priesters ontvingen die diepe waarheid van deze zijde, omdat zij van hieraf werden gesteund.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11393)

Van de zevende graad af daalden de kosmische meesters naar de zesde graad af en brachten deze boodschap.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11402)

Dan bereikte deze boodschap, deze zending, de vijfde kosmische graad en vervolgens stelden deze Meesters zich met de vierde graad in verbinding en deelden hun deze Goddelijke boodschap mee. Tenslotte bereikte deze zending de derde kosmische graad, waarvan de Mentors zich als taak stelden, wat de bedoeling was, om deze boodschap aan de mensheid op aarde te brengen.

Een Goddelijke boodschap was dus van gevoel tot gevoel, van meester tot meester uit het aller-, allerhoogste afgedaald en bereikte zo de planeet aarde.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11404.11406)

Op aarde waren mediums nodig om de inspiratie uit de lichtsferen te kunnen ontvangen:

Deze boodschap zou men op aarde brengen, doch daarvoor waren mensen nodig, die op aarde als instrumenten zouden dienen en deze gevoeligheid, geleerdheid, intuïtie en andere begaafdheden bezaten, dus als innerlijk bezit eigen hadden gemaakt. Want dit konden alleen mensen ontvangen en tot stand brengen. Onder de mensen leefden dan in die tijd de grootste geleerden die er ooit hebben geleefd. Onder hen bevond zich de opperpriester en deze bezat de algehele leiding. Maar aan één mens kon deze boodschap niet worden gegeven, daarvoor waren vele mensen nodig. Het volk van Egypte begreep die taak volkomen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11408.11413)

Men wilde de evolutie van de Goddelijke Mens vastleggen:

Uit steen zou de Goddelijke Mens worden gebouwd. Maar niet alleen stoffelijk, doch tevens geestelijk en Goddelijk. Dit bouwwerk zou de Christus vertegenwoordigen als het volmaakte Goddelijke wezen. Daarin zou niet alleen worden neergelegd het leven dat de Goddelijke Mens op de planeet aarde zou beleven, doch tevens het eeuwige leven en de goddelijke afstemming. Zo moest dat gebouw worden opgetrokken. Dus in de eerste plaats om de komst van de Christus te verkondigen, ten tweede, om Zijn heilig leven daarin neer te leggen en ten derde zou de mensheid iets bezitten, waaraan het bestaan van de aarde vastligt.

De priesters ontvingen de inspiratie en de geleerden leidden de bouw:

De priesters stonden onder leiding van bekwame geesten en allen waren voor hun taak berekend. Zij ontvingen de inspiraties, de mededelingen dus van deze zijde en de geleerden moesten voor de bouw en het toezicht zorg dragen. De hogepriesters echter ontvingen het geheel in de symbolische betekenis, de geleerden de stoffelijke betekenis. Ik weet, dat er vijfentwintig mensen aan de piramide hebben gewerkt en dit goddelijke gebeuren tot stand hebben gebracht.

Toen zij al hun berichten hadden ontvangen, werd begonnen met bouwen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11421.11425)

De diepste betekenis wordt pas later onthuld:

In dit bouwwerk lag, zoals ik reeds zei, in de eerste plaats vast de komst en geboorte van Christus. Op tijd, geen seconde te vroeg of te laat, zou de Heiland worden geboren. Verder Zijn leven en lijden, Zijn kruisdood en opstanding en het terugkeren tot God. Tevens ligt in de piramide het menselijk probleem vast, als mens der aarde, als geestelijk wezen en de goddelijke afstemming. Maar niet alleen dat in dit bouwwerk de gehele mensheid vastligt, doch ook alle gebeurtenissen die men op aarde zou beleven. Voor duizenden jaren zag men dus vooruit. Aan de piramide komt geen einde, al denkt men in jouw tijd dat zij dit einde kunnen bereiken. Dit is niet mogelijk. Duizenden jaren zullen er voorbijgaan en nog is de diepste betekenis van de piramide niet vastgesteld, omdat deze niet vast te stellen is, omdat dit alleen de kosmische meesters kunnen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11428.11436)

Alcar stelt André (Jozef Rulof) vragen die door dit machtige bouwwerk opgeworpen worden:

Waarom waren die wiskunstenaars, die astronomen, die priesters zo oneindig ver, dat zij deze diepte konden voelen, konden berekenen? Waarvoor bezaten zij deze hoge gevoelens en beschaving en hun buitengewone intuïtie? Waren deze mensen dan reeds zover en zijn wij dan achteruit gegaan? Ik kan zo doorgaan, André, en je honderden vragen stellen, maar er is niemand op aarde die er antwoord op kan geven. Zij zien tegen hen,

die dit tot stand brachten, op en dit kunnen zij doen, want de Piramide van Gizeh is een goddelijk wonder, een Goddelijke openbaring.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11464.11468)

Deze mensen waren voor hun taak geboren:

Ik vraag je, is de wetenschap dan achteruit gegaan, zijn die geleerden niet meer op aarde? Neen, André, zij komen niet meer op aarde; al deze kunstenaars, al die geleerden in gevoel, waren alleen dáárvóór op aarde en zijn dáárvóór geboren. Deze wezens zijn geïncarneerd en zoals de Christus kwam, zijn ook zij gekomen en voor Hem zou dit gereed zijn. Voel je, wat ik bedoel? Ik ga dus nu in de geest terug.

Toen die goddelijke boodschap de derde graad had bereikt, dat wil zeggen de Mentors van de derde graad, maar de zevende sfeer aan deze zijde, werd er beraadslaagd. Eén van hen moest naar de aarde terug en zou in Egypte worden geboren. Dat wezen werd een hogepriester. Met hem zouden er vele anderen komen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11470.11478)

In de sferen heb ik hen naar de aarde zien gaan, ook dit is mij getoond. Daar werd van tevoren geregeld en uitgemaakt en berekend, hoe dat wonderlijke zou worden geboren. In de zevende sfeer is dit tot stand gekomen en daalden Mentors van de zevende sfeer, de zesde, vijfde en vierde sfeer naar de aarde en die wezens zouden zich op de aarde in een studie bekwamen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11483.11485)

Ze hadden zich reeds in het hiernamaals op hun taak voorbereid:

Al die wiskunstenaars, al die begaafden, die priesters, waaronder de hogepriesters, een meester uit de zevende sfeer, de astronomen die aan deze zijde hun studie hadden vervolgd en voltooid, die als geestelijke wezens al die planeten konden bezoeken, de werking daarvan hadden leren kennen en dat alles als bezit droegen, werden op aarde geboren.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11490)

De mentor van de zevende sfeer had de leiding:

De Mentor van de zevende sfeer had de leiding van dit grootse plan en was de verbinding met deze zijde.

Ook de plaats en omstandigheden van het geboren worden werden berekend:

Eén voor één losten zij in de wereld van het onbewuste op en wachtten daar op het ogenblik van aantrekken en werden toen één voor één op aarde in Egypte geboren, daar waar dit bouwwerk tot stand zou komen. Allen werden bij ouders geboren die de middelen bezaten om hun kind te kunnen laten studeren, doch vooral op hun innerlijk afstemming hadden. Iedere ziel, hetzij geleerde of wiskunstenaar, of priester, volgde zijn eigen weg die hem van tevoren, dus aan deze zijde, was toegewezen. In niets anders zouden zij zich kunnen bekwamen. De wiskunstenaar voltooide zijn studie, de astronomen volgden hun studie, de priesters werden voor dat priesterschap opgeleid en de Mentor stond met zijn koning aan het hoofd daarvan.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11504.11508)

De stenen werden met veel inspanning op hun plaats gebracht:

De steen was aanwezig en wat daarvoor nodig is geweest om die duizenden kilo's daarheen en omhoog te slepen, is niet te beschrijven, want in die tijd waren er geen machines. Maar al waren die er geweest, dan zou dat hier niet eens worden toegestaan, want de mens moest zijn eigen vlees en bloed geven. Daarvoor gaf men zichzelf. Geheel Egypte was eraan bezig, eenieder deed wat en wilde helpen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11452.11455)

Ik zei je reeds, dat de stenen aanwezig waren, want ook dit werd hun op aarde van deze zijde af getoond, waar deze stenen waren te vinden. Alles klopte onfeilbaar, maar de bouw was een bovenmenselijk werk, doch ook daarbij werden zij gesteund. Door inspiratie ontvingen zij de eenvoudigste middelen, om de stenen, die duizenden kilo's, naar boven te brengen. Toch gingen er velen ten onder en werden verpletterd.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11531.11534)

„Dan het verrollen van die stenen. Nog vinden wij plaatsen daarginds – vele plaatsen echter werden door de zeeën overstromd – waar die stukken steen zijn te vinden, waarvan de Piramide is gebouwd. Die stenen werden naar de bouwplaats toe gerold en dan opgetrokken, de hoogte ingeheveld dus, totdat de bepaalde hoogte was bereikt. Zo'n bouw duur-

de ongeveer vijfenzeventig jaren en korter, naarmate de grootte van het werk.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.7368.7371)

De hele schepping werd in steen vertegenwoordigd:

In de eerste plaats de geboorte en de komst van Christus, Zijn heilig leven en sterven. Verder vertelde ik je dat alle gebeurtenissen van de aarde, de gehele mensheid tot aan de laatste mens die op aarde zal leven, daaraan vastliggen. Tevens de ontwikkeling van de aarde, maar bovendien vertegenwoordigt de piramide het universum, al de kosmische graden en de loop van de verschillende planeten. In één woord, de schepping ligt aan de piramide vast, ook wat wij nu volgen, wat je hebt beleefd, de mens als de schepper van duisternis en licht, alles, alles ligt aan de piramide vast.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11536.11539)

Onder de piramide ligt een tweede bouwwerk:

Onder de piramide ligt een tweede bouwwerk. Daarvan weet men echter niets af. Er zijn daar tevens vele gangen, die met het geheel hebben te maken. Verder heeft iedere steen een eigen betekenis.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11546.11549)

De koningskamer stelt het Al voor:

Maar voor ieder mens is dit tot stand gebracht, want wij allen moeten Christus volgen en alleen door Hem kunnen wij het Al, dat men de Koningskamer noemt, bereiken. Dat is het hoogste dat een mens kan bereiken, doch wij weten hoe diep alles is, dat wij steeds hoger en hoger gaan en dit in de piramide vastligt.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11558.11559)

En ook de sfinx hoort erbij:

„Dat is de sfinx. Wie dit beeld voelt, voelt en begrijpt de piramide. Zij vraagt, zij roept, zij dwingt ons tot onszelf te komen en in onszelf af te dalen. Eerst dan mogen de mensen hier binnengaan. Zij zegt: „Mensen, ken uzelf, word zoals ik, hoor, wat ik te zeggen heb”.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11580.11584)

André vraagt of de hoogte van de wetenschap uit die tijd dan op aarde verloren is gegaan:

„Ging deze wetenschap dan verloren?”

„Al de wezens die daaraan werkten gingen over. Dit is het grote raadsel en geheim, de mens moet dít en zichzelf leren kennen, ze moeten daar moeite voor doen, dus niets voor niets.”

„Ach, nu begrijp ik u, Alcar, dat is heel natuurlijk. Ze hadden het immers toch niet begrepen.”

„Heel goed, André, dat is het. Alles ligt daaraan vast, zelfs de duisternis, toen er nog niets was. De mens werd de schepper van licht en duisternis, doch het licht moet de mens zelf verdienen.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11682.11689)

Daarvoor daalden de meesters naar de aarde en werden zielen geboren. Was de wedergeboorte niet een feit geweest, dan had men dit gebouw, deze tempel van God niet tot stand kunnen brengen, want er waren geen geleerden op aarde die dit hadden gekund. Waarom zijn thans die genieën niet meer op aarde? Zij begrijpen ook nu nog niet, waarom men in die tijd zo geleerd was.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11705.11708)

Het is zoals de bloeiperiode van de kunst:

De muziek, de schilder- en de beeldende kunst, alles werd van deze zijde af geregeld. Van hier daalden deze zielen naar de aarde en mochten hun gevoel in kunst omzetten. Maar ook deze kunstenaars zijn er thans niet meer. Is ook dat geen raadsel? Waarom hebben die kunstenaars op aarde geleefd?

Het Ontstaan van het Heelal (OR.11712.11716)

Op het ogenblik dat de poolster haar schijnsel op het bovenste van de piramide wierp, werd Christus geboren:

De Piramide van Gizeh had de geboorte van dit kind voorspeld en de poolster wierp haar schijnsel op het bovenste van de piramide. Op datzelfde ogenblik werd de Christus geboren.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.12004.12005)

Later licht Jozef Rulof dit toe:

Wat de poolster betreft, die ééns de Piramide heeft beschenen, het volgende. Het licht van de poolster weerkaatste op de Piramide. Dit was mogelijk, omdat de Piramide met een marmeren plaat was bekleed, die het huidige beeld afsloot. Deze plaat werd echter in de loop van de tijden vernietigd, waardoor dit verschijnsel oploste.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.7359.7362)

De sfinx en piramide vertegenwoordigen het moederschap en het vaderschap:

Vanzelfsprekend over de sfinx en de piramide als het vader- en moederschap voor de mens op goddelijke afstemming, waartoe bovendien het leven van de „Messias” behoort, doch wat ook alweer voor de mens is, omdat Christus het „AL” heeft te vertegenwoordigen, dat wij als mens ons eigen moeten maken.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.7373)

Maar als u daarin komt dan ga je van de sfinx naar de piramide, en uiteindelijk is de piramide de man, en de sfinx is de moeder voor de ruimte. En die moeder begint vanuit het dierlijke leven naar het koninklijke.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.364.365)

De piramide symboliseert de mens:

De piramide bent u zelf. Dat is de mens. De mens met zijn innerlijk leven, dat zijn de gangen, boven.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.1838.1840)

Toen meester Alcar in 1939 in het boek ‘Het Ontstaan van het Heelal’ over de piramide schreef, was het nog te diep voor Jozef Rulof om de kosmische symboliek van de piramide te ontleden:

Meester Alcar heeft er met André ook niet over gesproken, omdat dat nog steeds te diep was.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.8887)

Wij hebben er ook niet over gesproken in de boeken. De kosmos, maan, zon, sterren, duisternis, nacht, licht, dier, mens, natuur – in de piramide – is vastgelegd.

Dus de piramide is eigenlijk een goddelijk fundament, een tempel, gegeven door de meesters, opdat de mens eens God zal leren kennen, niet alleen door de natuur, ook door de stenen.

Fundamenten voor ziel, geest, persoonlijkheid, astrale wereld, dat alles vindt u in de piramide terug. Maar heeft nog niemand ontdekt. Anders had u natuurlijk de boeken ontvangen.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.8879.8884)

In 1951 zou dat mogelijk zijn geweest, omdat Jozef Rulof toen verder ontwikkeld was:

Nu, in deze tijd was dat mogelijk.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.8888)

Het zou nu kunnen gebeuren, wij zouden de piramide kunnen ontleden, omdat we deze boeken hebben kunnen schrijven door het leven van Jozef Rulof, André, nietwaar?

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.2233)

Maar daarvoor was er geen tijd:

Meester Alcar heeft het even aangeraakt, maar wij kunnen geen boeken ... Het gaat ons niet om de beelden die er staan, maar het gaat de ruimte om u de angst te ontnemen in de eerste plaats voor 'de kist'.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.1972.1973)

Daar kunnen we nog tien, twintig boeken over schrijven; we hebben geen tijd.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.1862)

Later zullen er mensen geboren worden om de piramide volledig te verklaren:

Dan moet u wachten tot de mens komt die u de piramide geestelijk zal verklaren en zeggen: tegen die en die tijd ... U voelt wel, dat gaat door, Mozes voor dit, die voor dat, wij nu voor ontwakings. Wij brengen nu hier levenswijsheid.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.2166.2168)

Christus

118. Jezus Christus

De Universiteit van Christus onthult het Albewustzijn van Christus waarover in de Bijbel niets geschreven is.

Christus in het Al

Op aarde kent men vooral de Bijbelse Christus die in het Nieuwe Testament is beschreven. De artikelen 'Bijbelschrijvers' en 'apostelen' lichten toe dat de Bijbel geschreven werd door mensen die onderhevig waren aan hun eigen tijdsgeest. Het artikel 'kerkelijke vertelsels' ontleedt het beeld van de zwakke Christus dat zo ontstaan is.

Het artikel 'Universiteit van Christus' verklaart hoe Jozef Rulof en zijn meesters Christus heel anders hebben leren kennen. Het artikel 'onze kosmische ziel' geeft een overzicht van de artikelen over de kosmische weg van de Albron naar het Al, die Christus heeft afgelegd voordat hij de Messias werd.

Een smalle weg

Toen Christus vanuit het Al op aarde reïncarneerde, wist Hij wat hem te wachten stond. Mozes en de profeten hadden een smalle weg voor hem gebaad door de mensheid het geloof in één almachtige God te geven en de komst van de Messias te voorspellen. Daar kon Hij op voortbouwen, zodat Hij voor de wereld niet zomaar uit het niets kwam.

Maar Hij wist dat Hij bitter weinig van zijn Albewustzijn zou kunnen doorgeven, omdat de mensheid nog ingesteld stond op geweld en macht. Hijzelf leefde in de hoogste graad van liefde, maar op aarde beleefde de massa slechts eigenliefde.

Maria en Jozef

Maria en Jozef waren hierop een uitzondering, zij voelden reeds universele liefde. Dat was niet toevallig, zij waren voor hun taak wedergeboren. Zij reïncarneerden vanuit de eerste lichtsfeer van het hiernamaals om in hun harmonieus samenzijn de Albewuste te ontvangen. De artikelen 'ons hiernamaals' en 'onze reïncarnaties' geven een overzicht van de artikelen die de werelden van de menselijke ziel beschrijven.

Toen Christus zich instelde op deze twee mensen, werd Jozef geïnspireerd om zich aan Maria te geven. Man en vrouw kwamen tot lichamelijk éénzijn, zodat de ziel van Christus zich kon verbinden met een zaadcel en een eicel,

zoals elke wedergeboorte op aarde begint. Christus wist dat het moederschap en het vaderschap de basiskrachten van al het leven vertolkten, en Hij volgde hierin deze universele levensmogelijkheid.

In haar zwangerschap voelde Maria dat zij een heel bijzonder kind droeg. De meesters brachten haar in een toestand van helderhorendheid en helderziendheid om haar zo in woord en beeld te kunnen verduidelijken welke weg haar kind zou gaan. Deze meesters werden door de mensheid engelen genoemd.

Christus en Jezus

Voordat Christus als Albewuste op aarde kon spreken moest Hij eerst een nieuwe aardse persoonlijkheid opbouwen die aan de taal en de gebruiken van die tijd was aangepast. Die persoonlijkheid werd op aarde Jezus genoemd.

Jezus kon als kind spelen zoals elk kind, maar soms trok Hij zich terug om te mediteren. Dan was Christus bezig om zijn Albewustzijn stap voor stap in zijn aardse persoonlijkheid geboren te laten worden. Dat moest heel geleidelijk gebeuren, naarmate het zenuwstelsel zijn Albewuste bezieling kon opvangen en verwerken.

Soms vond Maria haar kind terug tussen de bloemen en de vogels, waarmee Hij zich dan in gevoel had verbonden. Maria voelde deze zoon veel inniger dan haar andere kinderen, want door de gevoelsverbinding communiceerde Hij met haar en al het leven. Eerst nam Hij de natuur als leermeester, om de natuurwetten te bevoelen en deze gevoelens in dit nieuwe aardse lichaam ook tot stoffelijke gedachten te brengen.

Daarna richtte Hij zijn aandacht op de mens, en volgde de levensloop van embryo tot ouderdom. Hij peilde alle gevoelsgraden van zijn medemensen, en begreep tot waar hun denken was gekomen. Op twaalfjarige leeftijd ging Hij de tempel binnen en praatte Hij met de schriftgeleerden. Hij verblufte hen met zijn kennis, die al volledig op God en zijn schepping stond ingesteld. Hij sprak uit zijn gevoel, dat Hij zich in zijn miljoenen levens had eigen gemaakt en dat Alvermogend was geworden. Hij plaatste het aardse gelovige gezag voor ziel en ruimte, maar werd niet aanvaard. Zo gaf Hij aan wat juist was in de Bijbel, maar ook wat verkeerd beschreven was door de Bijbelschrijvers. De schriftgeleerden hielden zich vast aan hun geleerdheid en wezen zijn Albewustzijn af. De wereld was begonnen om zich tegen hem te keren.

Hij liet de schriftgeleerden in hun geloof en verbond zich verder met het leven in de ruimte. Zo beleefde Hij de maan en de zon, de planeten en sterren, en drong door tot hun kosmische diepte. Op die wijze bereidde Hij zich ernstig voor op zijn taak, en ging hierin geen stap verder dan Hij op dat ogenblik kon verwerken. Dag na dag liet Hij zijn Albewustzijn in zijn aardse

persoonlijkheid ontwakten, in harmonie met de groei en de kracht van zijn stoffelijke lichaam.

In gedachten volgde Hij de reis die zijn kosmische ziel had afgelegd. Hij ging zijn levens na op de eerste planeet in de ruimte. Hij volgde zijn ziel die lichaam na lichaam opbouwde om te komen tot de menselijke gestalte op Moeder Aarde. Toen Hij het moment bekeek dat Hij als eerste ziel in het hiernamaals aankwam, zag Hij zich weer afvragen waar het zonlicht gebleven was. Hij zag zich 'schepper van licht' worden en zijn kosmische evolutie vervolgen tot in de zevende kosmische levensgraad, het Al. Zo kwam Hij tot aan het moment dat Hij de Universiteit van Christus oprichtte om de mensheid naar de universele liefde te leiden. Vervolgens zag hij zich reïncarneren bij Maria en Jozef om op aarde te tonen wat de hogere liefde daadwerkelijk betekent.

Een blijvend houvast

Toen zijn lichaam volwassen was en Hij elke cel van dat lichaam in zijn gevoel had opgenomen, voelde Hij zich klaar om in de openbaarheid te treden. Nu kon geen lichamelijk weefsel hem meer storen en afleiden, Hij was heer en meester over zijn aardse lichaam én zijn aardse persoonlijkheid.

Hij trok zijn apostelen aan en gaf zijn eerste lezing aan het volk. De waarheid die Hij voelde werd nu vertolkt, woord voor woord kreeg een universele betekenis, niet alleen voor die tijd maar ook voor de komende eeuwen. Hij wilde de mens van alle tijden een blijvend houvast geven om het lagere ik en de disharmonie in zichzelf te overwinnen.

Zijn Blijde Boodschap

Christus wist dat Hij niet veel kon zeggen voordat men hem het spreken zou beletten. Bovendien stemde Hij zich af op het begripsvermogen in die tijd. Daarom vatte Hij zijn boodschap samen met enkele woorden: heb elkaar lief, heb lief alles wat leeft, heb de ander lief zoals uzelf. Het gaat om een hogere liefde dan de eigenliefde die men doorgaans in de wereld beleeft. Het artikel 'graden van liefde' gaat hier dieper op in en verklaart wat Christus in zijn tijd nog niet kon uitleggen.

Hij gaf wel aanwijzingen hoe die hogere universele liefde begrepen kon worden, zoals bijvoorbeeld: 'Indien ge al de talen van de wereld bezit en ge hebt geen liefde, dan hebt ge niets en ge zijt niets.' Het gaat niet om kennis of om een gebed, maar wel om een daadwerkelijke liefde die helpt en geeft. De universele liefde is meer dan een gevoel dat uitgaat naar één mens. Ze heeft vele aspecten in zich, zoals hartelijkheid, welwillendheid, begrip, aan-

vaarding en dienstbaarheid.

De eerste steen

Liefhebben is tegengesteld aan iemand veroordelen of iets kwalijk nemen. Toen men een vrouw wilde stenigen, schreef Christus in het zand: 'Wie vrij van zonden is, gooie de eerste steen.'

Toen Petrus bij Christus kwam om zich te beklagen dat ze hem hadden uitgejouwd, vroeg Christus hem of hij daar aanleiding toe gegeven had. Petrus moest toegeven dat hij eerst had gezegd dat ze zich niet met hem moesten bemoeien. Christus vroeg steeds wie als eerste begonnen was met bedrog, roddel of afbraak.

Hij kon in die tijd nog niet de fundamentele principes van 'oorzaak en gevolg' uitleggen. Hij kon alleen zeggen: 'Wat ge zaait zult ge oogsten.' En wanneer Johannes en Petrus aan hem vroegen of ze het goed deden, vroeg Hij of ze dan niet voelden dat ze van de ander terugkregen wat ze zelf uitstraalden. Een hartelijke liefde opent harten en laat de warmte terugstralen.

Toen Christus voor een mens stond die een misdaad had begaan, zei Hij: 'U bent geen misdadiger' en over Maria Magdalena zei Hij: 'Zij is geen publieke vrouw. Zonden zijn er niet.' En tegen haarzelf zei Hij: 'Láát het en ge zijt genezen.' Meer kon Hij in die tijd niet kwijt, zijn toehoorders waren nog niet toe aan een verklaring op zielsniveau. Zij wisten nog niets af van hun kosmische ziel. Zij konden nog niet bedenken dat er geen misdadigers of publieke vrouwen bestaan, omdat elke ziel onnoemelijk veel ruimer is dan die paar handelingen waar men dan iemand op beoordeelt.

Bovendien is het veel belangrijker om zich af te vragen waar wij als ziel naar op weg zijn en hoe we daar komen. Daarom ging Christus in tegen het begrip 'zonde', omdat het de mens in gevoel vastpint op zijn verleden. Als we van ons verleden leren wat niet harmonisch voelt en dat dan laten, dan komen we vooruit. Het artikel 'kerkelijke vertelsels' gaat dieper in op wat het begrip 'zonde' met de mens in de loop der tijden gedaan heeft.

Christus richtte zich tot Maria Magdalena omdat zij door zijn hulp haar leven ten goede kon veranderen. Hij wist dat men hem dat later zou verwijten. Dat weerhield hem er echter niet van om zijn toehoorders op deze wijze duidelijk te maken dat ze geen enkele medemens mochten minachten. Christus voelde zich verbonden met al het leven, en dan kan je niet meer zeggen: het gaat me niet aan, ik was mijn handen in onschuld. Nee, Pilatus, dat is geen universele liefde.

Het gooien van de eerste steen begint niet met onze handelingen, maar met onze gedachten. Christus zei: 'Maar Ik zeg u allen, dat, zo wie éne vrouw aanziet, om dezelve te begeren, te bezitten, die heeft alreeds overspel ge-

pleegd.’ Hij waarschuwde de mens voor de hartstocht die de universele liefde tegenhoudt.

Reïncarnatie

Het gooien van de eerste steen gaat veel verder terug dan het huidige leven. Christus wist dat zijn toehoorders gereïncarneerd waren om hun karma uit hun vorige levens op te lossen. Daarom zei Hij: ‘Gij zult geenszins uitkomen, daar niet, gij zult uw laatste penning moeten betalen voor uw leven.’ Elke ziel zal haar ‘laatste penning terug betalen’ voor elke disharmonie die aan een ander is aangedaan, voordat men de lichtsferen kan betreden.

Christus kende al zijn vorige levens, en zei: ‘Voordat gij was, was Ik er al.’ Zijn toehoorders zouden niet aanvaard hebben dat Hij erbij vertelde dat Hij al in het prehistorische tijdperk op aarde geleefd had, en zijn aardse levenscyclus al vele miljoenen jaren geleden had voltooid. Zij konden zich geen begrip vormen van kosmische levensgraden.

Gethsemane en Golgotha

Toen de Messias voelde dat zijn kruisiging naderde, ging hij in meditatie. Zo bereidde Hij zich voor op het geweld van de wereld dat op hem afstormde. Hij wist dat Hij niet veel meer zou kunnen doen om de mens tot voorbeeld te zijn hoe men geweld kan opvangen zonder de eigen harmonie te verliezen.

Toen Hij zijn meditatie had afgerond, maakte Hij zijn apostelen bewust van hun mogelijke inzet met de woorden: ‘Kunt ge dan geen uur met me waken?’ Hij aanvaardde de kus van Judas, en liet zich gewillig meevoeren door de soldaten. Hij zei niets tegen Pilatus, want het gezag van de toenmalige maatschappij kon hem toch niet begrijpen.

Toen Caiphas als het gelovige hoofd van het volk hem vroeg of hij de Messias was, zei Hij alleen: ‘Gij zegt het.’ De verstrekkendheid van al deze gebeurtenissen wordt toegelicht in de artikelen ‘Judas’, ‘Pilatus’, ‘Caiphas’, ‘Gethsemane en Golgotha’ en ‘apostelen’.

Toen Christus aan zijn kruis hing en zijn laatste ogenblikken in dit lichaam beleefde, voelde Hij zich niet verlaten want Hij was elke seconde één met God en de Albron. Hij zei: ‘Dát leven ben Ik. Gij zijt uit God ontstaan. Ik lijd voor u.’ Deze woorden zijn door de toehoorders niet begrepen en later vervormd door het gelovige denken dat nog in zonden dacht, zoals toegelicht wordt in het artikel ‘kerkelijke vertelsels’. Men begreep niet dat Christus bedoelde dat Hij het leed van alle mensen voelde, omdat Hij een kosmische verbondenheid met al het leven beleefde. Hij leed om het gebrek aan bewustzijn waar de mensheid in leefde, dat Hij op dat moment niet hoger kon brengen

omdat men hem bewust vermoordde.

Tot zijn laatste gedachten was Christus werkzaam om de mens op aarde naar het licht te stuwen. De laatste woorden die Hij van gevoel tot gevoel heeft gesproken waren gericht tot een hulpbehoevende leerling waarmee Hij verbonden was, zijn geliefde apostel Judas. Judas voelde hem op dat moment niet, omdat deze leerling in wanhoop was opgelost en zelfmoord wilde plegen. Maar ooit zou Judas naar dit ogenblik kunnen terugkijken en dan ervaren dat zijn Meester wist dat er geen verraad in zijn gevoel had meegespeeld.

De opstanding

Christus stierf en men legde zijn lichaam in een graf. Toen men een paar dagen later dat graf weer opende, bleek het lichaam verdwenen te zijn. De meesters hebben later via Jozef Rulof verklaard hoe dit mogelijk was. Het lichaam werd gedematerialiseerd en opgetrokken naar het geestelijke lichaam. Toen Christus zich met dit geestelijke lichaam later aan de apostelen vertoonde, werd het voor hen duidelijk dat Hij uit de dood was opgestaan.

Dat deze opstanding niet stoffelijk was, is door de gelovige mens niet begrepen. Het artikel 'kerkelijke vertelsels' licht toe dat men er een 'laatste oordeel' van gemaakt heeft, met een lichamelijke opstanding die gebruik zou maken van de beenderen die in het graf liggen.

De werkelijke opstanding behoort echter aan de ziel, voor wie het lichamelijke sterven slechts een overgang is naar de volgende fase in haar kosmische evolutie. Onze ziel staat miljoenen malen weer op na het einde beleefd te hebben van het vorige leven. Door miljoenen opstandingen evolueren we naar het Christusbewustzijn.

Onze eigen Christus

De Universiteit van Christus verklaart dat het niet zozeer gaat om Christus na te volgen, maar wel om onze eigen Christus te laten ontwaken. In elke ziel zal het Christusbewustzijn wakker worden, wanneer de universele liefde het handelen gaat leiden. Dankzij vele reïncarnaties zal elke ziel in de ruimte ooit tot deze geestelijke ontwaking komen.

Bronnen

Christus in het Al

Meester Zelanus zegt op een contactavond:

Christus is de andere dan de Bijbel, dan de katholieke kerk en het protestantisme de Christus verklaart. Christus is een heel andere.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.9330.9331)

De meesters hebben in het hiernamaals Christus heel anders leren kennen:

Maar géén Bijbel is ertoe (in) staat, alléén het leven van Christus, doch zoals wij Christus mochten leren kennen, niet als op aarde.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 1 (C1.4833)

Christus had al op aarde geleefd voordat hij daar als Messias terugkeerde:

U en wij bewandelen dus Christus' weg. U en wij komen in Zijn leven, als we liefde trachten te geven aan al het leven van God. Is het niet machtig te moeten aanvaarden, dat Christus op Aarde heeft geleefd, voordat Hij daar als Messias terugkeerde? Voelen wij niet juist daardoor zo sterk, dat Hij tot ons behoort en Hij onze Vader en Moeder, onze Broeder en Zuster is?

Is het niet machtig te kunnen zeggen: Christus bouwde met de anderen voor ons aan de sferen van licht, aan al de gebouwen en tempels aan deze zijde en aan de levensgraden, welke in de kosmos zijn ontstaan? Zijn hartklop is als de onze en daardoor bezitten we zekerheid, dat ook wij ons Zijn Goddelijk licht eens kunnen eigen maken.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.2251.2256)

Hij kende al de vorige levens van zijn kosmische ziel:

Hij wist, Hij kent ál Zijn bil-, biljoenen vorige levens. Er is niets meer in de ruimte dat Hem niet toebehoort. Hij is licht, Hij is een zelfstandigheid, Hij voelt zich gedragen door de krachten en de elementale wetten van de ruimte.

Lezingen Deel 1 (L1.3355.3357)

Een smalle weg

De meesters hebben kunnen volgen hoe Christus vanuit het Al afdaalde naar de wereld van het onbewuste om op aarde te reïncarneren:

Aan Gene Zijde is het afdalen van Christus door de meesters gevolgd, de kosmische graden waren bij dit machtige gebeuren tot in het Al zichtbaar. Miljoenen zielen zagen de terugkeer van de hoogste Meester in de ruimte. Zij wisten wat Hij op Aarde ging beleven.

Christus sloot Zijn ogen, loste langzaam voor hun ogen op in de wereld van het onbewuste en aanvaardde het vonkstadium. In niets onderscheidde dit gebeuren zich van het natuurlijke proces. De Goddelijk-bewuste had Zijn reis naar de Aarde aanvaard, werd embryo en groeide in Zijn moeder op.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.2265.2270)

De wereld van het onbewuste kan ook anders benoemd worden:

Die wereld is in niets veranderd; dat is – heb ik u verklaard – de wereld voor de geboorte, de wereld voor de reïncarnatie, voor het nieuwe leven.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.10)

Christus keerde vanuit zijn Albewustzijn naar de aarde terug:

‘Ik kom niet van deze wereld’, zegt de Christus, ‘Ik kom vanuit Mijn bewustzijn.’

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.8988)

Aan Gene Zijde voelt men het ogenblik – de sferen zijn vol en leeg – het ogenblik zal komen, een ontzagwekkende gebeurtenis, want het Albewustzijn zal naar de aarde worden gebracht. De mens aan Gene Zijde kijkt door de sferen heen, kijkt in het Al en beleeft met de Messias, die Messias zal heten ... Messias wil betekenen voor de ruimte: het goddelijke bewustzijn. Messias is mentor, is meester, niets anders en niets meer.

Lezingen Deel 2 (L2.2846.2849)

Zijn wedergeboorte wordt als kerstfeest gevierd:

Voelt u dit ogenblik? Dat is het kerstfeest, het ontvangen van ontwakings, het ontvangen van liefde, het ontvangen van een wedergeboorte. Ja, de

wedergeboorte van Christus. Maar het beleven van die daad, het beleven van die bewustwording, het beleven van een goddelijke afstemming, het beleven van de wedergeboorte die ál de ruimten omvat, dat ligt in het leven van Christus, dat wilde Hij brengen. Christus wordt naar de levenswetten voor de ruimte – die de mens nog bezit – wordt Christus op aarde geboren, hartje zomer, niet in de winter.

Lezingen Deel 2 (L2.2869.2873)

Vóór zijn komst waren al enkele fundamenten op aarde gelegd door Mozes en de profeten:

Fundamenten – zei ik u – zijn gereed. Een klein weggetje is er gebouwd waarop Hij zal staan, maar die weg zal Hij moeten verstevigen. Hij zal vanuit dit moeras een begaanbaar pad moeten bouwen door Zijn persoonlijkheid en Zijn wijsheid, Zijn Goddelijk contact.

Lezingen Deel 1 (L1.3350.3352)

Hij bracht de ruimtelijke liefde:

Omdat Hij harmonie is, zal Zijn leven de ruimtelijke liefde vertegenwoordigen en zal de mens op aarde leren kennen hoe men die liefde aanvaardt, hoe men die liefde krijgt wanneer men een harmonisch geheel in zich opneemt. Dat alles zal Hij brengen.

Lezingen Deel 1 (L1.3360.3361)

Maria en Jozef

Maria en Jozef werden voor hun taak wedergeboren vanuit de eerste licht-sfeer:

Op aarde leven twee mensen die afstemming hebben op Zijn graad. Er leven nog mensen die vanuit de eerste sfeer – die wáren reeds in de eerste sfeer – zijn teruggegaan om het mensdom op aarde te dienen, kregen die geboorte en zouden met elkaar dit goddelijke gezag aantrekken. U krijgt onmiddellijk nu een beeld wie nu Maria en waar Jozef vandaan zijn gekomen voordat zij deze goddelijke genade, deze goddelijke werking zouden beleven. Hierdoor stelt de ruimte vast, en kunt gij aanvaarden, dat de mens zich gereedmaakte om het Albewustzijn aan te trekken, te dienen en te baren.

Lezingen Deel 1 (L1.3363.3366)

Christus inspireerde Jozef en Maria om zich aan elkaar te geven:

Toen Christus geboren wilde worden – nu gaan we naar die inspiratie, meneer – toen zond Christus Zijn gedachten uit voor de geboorte en zag twee mensen. Toen werd Jozef reeds geïnspireerd om zich te geven.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.889.890)

Jozef en Maria kwamen hierdoor tot geslachtsgemeenschap, het stoffelijke één-zijn:

Deze mensen kwamen tot één-zijn, stoffelijk één-zijn, want ook de Christus, de hoogst Bewuste heeft het in de zesde graad nog moeten beleven op macrokosmische afstemming. Er is daar nog steeds één-zijn, want de mens moet die goddelijke wetten beleven. De mens heeft geen andere wetten te aanvaarden, dit is ruimtelijk vader- en moederschap, dit is goddelijk.

Lezingen Deel 2 (L2.2858.2860)

Jozef en Maria zorgden voor harmonie:

Wij zien, wij beleven het contact tussen Christus, het Leven ín haar, dit Kind en Maria. Wij volgen Jozef als vader, het dienende gevoel, Jozef als de scheppende kracht; het vertegenwoordigde gevoel voor Maria nemen wij in ons op. Wij zien hier een waarlijk vader. Die man, dat gevoelsleven, is open en bewust en dient, altijd gereed om het moederlijke op te vangen. Er is nooit twist, zij komen uit de eerste sfeer. Eén woord, één verkeerd woord van vader en moeder had het goddelijke gezag in de moeder gesmoord, en was er een disharmonie ontstaan. De moeder en de vader zijn in harmonie met deze geboorte, met de stoffelijke wet, de werking.

Lezingen Deel 1 (L1.3477.3483)

Maar voor de Messias was hier alles harmonie, er was een open weg gemaakt. Die levens waren gereed om dat gezag, dat gevoelsbewustzijn te kunnen opvangen.

Lezingen Deel 1 (L1.3486.3487)

De meesters spraken tot Maria tijdens haar zwangerschap:

Is het dan niet eenvoudig dat de meesters dit leven bezielen, dat de meesters, dat de astrale wereld, het leven van Maria optrekken en haar laten

zien en haar helderhorend maken?

Lezingen Deel 2 (L2.2865)

In dit Leven in de moeder komt een stilte ... Toen zij tussen de derde en de vierde maand leefde, sprak dit Bewustzijn tot haar ik en ging zij voelen dat zij iets machtigs droeg, waarvan de sterren zouden spreken. Zij komt in een hoger voelen en denken en hoort onzichtbare stemmen, die toch welluidend zijn om te kunnen beluisteren. Zij hoort, zij verstaat, men spreekt door haar tot haar leven, door haar eigen taal, en zegt: 'Gij zult één zijn met het Al. Gij zult het Leven baren, het Aller-, Allerhoogste dat de wereld een geloof, dat de wereld een evangelie zal schenken.'

Wat Maria in die tijd als moeder heeft gehoord, daarvan is nog niet één woord, is, werd niet één woord, één zin vastgelegd. Niemand heeft kunnen beluisteren wat zij tijdens haar één-zijn met haar Kind, met de ruimte onderging. Men vertelde, men maakte haar gereed, dat zij aanstonds het Levende Licht zou aanschouwen. En zoals de mens op aarde nu nog geboren wordt, zijn deze dingen, zijn deze wetten vertolkt, werden de gevoelens uitgestippeld die vanuit het goddelijke Al en de kern van dit leven tot het moederlijke baringsgezag opvoerden, zodat zij kon begrijpen.

En nu, na enkele maanden ... die voorgeschiedenis, het één-zijn van moeder en kind waren machtige openbaringen voor deze mensheid. Maar deze mensheid en de mensheid van toen kon die gevoelens immers niet begrijpen. Men noemt het engelen, de engelen kwamen tot Maria en zeiden haar: 'Zie, Hij zal aan uw leven verschijnen. Voel, Hij is in u en kijk welke weg Hij heeft te gaan, opdat gij voorbereid zult zijn om Hem aanstonds te kunnen dienen. Om Hem aanstonds aan uw hart te kunnen nemen en dán te kunnen zeggen: gá, want Ge zijt gekomen vanuit het goddelijke Al, Ge zijt gekomen vanuit de goddelijke bron om ons, om mij en het leven op aarde te dienen.'

Lezingen Deel 1 (L1.3369.3382)

Toen een engel – het was een meester van deze zijde – Maria verkondigde dat door haar de Messias geboren zou worden, was dit leven in haar reeds enige maanden oud!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.2271)

En dat hebben meer moeders beleefd die het genie op aarde zouden brengen. Die hebben, deze moeders – en kunt u uw stoffelijke vergelijking maken – hebben gevoeld dat zij innerlijk iets zaligs, iets verhevens droe-

gen. Miljoenen moeders hebben later en in deze tijd tot hun ... tot het innerlijke leven gesproken en waren met die kern, de kern voor kunst, voor muziek, voor wijsheid verbonden.

Lezingen Deel 1 (L1.3392.3394)

Christus werd wakker in de moederschoot:

We zien dat de meesters uit het goddelijke Al het bewustzijn, het innerlijke Leven wakker maken.

Tijdens dat Maria tussen de derde en vierde maand haar Kind droeg, maakten de meesters dit Leven wakker. Ze stelden alleen hun gevoelens op dit Leven in en zeiden: 'Wij zijn hier, Meester.' Ze behoefden Christus, ze behoefden dit Leven niet aan te raken. Ze behoefden niet te zeggen: kom, we trekken deze aura op. Dat deed dit Goddelijke gezag, dit Bewustzijn, door eigen krachten, dat ging vanzelf, maar ze wáren er. Ze lieten Hem voelen, ze lieten dit Leven voelen dat zij er waren. En toen kwam er: 'Hoor u Mij en ziet u Mij? Ik spreek ... Ik spreek tot u vanuit de Tempel van de Moeder.

Lezingen Deel 1 (L1.3491.3500)

Heel Gene Zijde volgde de geboorte en het leven van Christus:

Dat geschiedde en gebeurde tijdens het één-zijn van Maria en Christus tussen de derde en vierde maand. Tussen de vierde en de vijfde, de vijfde en de zesde kwamen er nieuwe openbaringen. En als het Kind geboren wordt, dan leeft heel Gene Zijde – er is geen ... er is geen wereld meer, of die is leeg – al het leven staat naast de Goddelijk Bewuste en zal Hem helpen dragen? Nee, dat leven zal Hem volgen.

Lezingen Deel 1 (L1.3516.3519)

Christus en Jezus

De meesters kunnen elke minuut van het leven van Christus volgen:

Wij hebben Hem gevolgd vanaf de geboorte toen Hij nog in het kribje lag, toen Maria met Hem daar zat en Hem voedde. Het kind, het goddelijke Kind, het goddelijke bewuste Ik had voeding nodig. Christus kreeg voeding van de moeder. We hebben Hem gevolgd en gezien toen Christus over de grond kroop en Hij nog niet kon lopen. We hebben Hem gezien dat Maria Hem omwikkelde, verschoonde en dat zij het

Kind zoende, kuste, en het goedenacht wenste.

Lezingen Deel 2 (L2.10942.10946)

Toen Jezus nog kind was, liet Christus al zijn ouderdom voelen:

Dit kind gaat de ouderdom van zichzelf voelen, het gaat begrijpen. Het speelt, maar het speelt anders, het legt zich neer en aanschouwt een ruimte. Het valt in slaap, het is buiten, het is binnen, het is overal. Wanneer de moeder het zoekt, dan ligt het neergeknield aan de bloemen ... voor de bloemen in de natuur. Het omgeeft zich, het omringt zich met deze schatten. Maria vindt het soms terug, dit Leven, omringd van vogelen.

Lezingen Deel 1 (L1.3397.3402)

Wij volgen de jeugd van Christus en zien Hem als klein kind, als een jongen van uw tijd spelend en ravottend en toch weer anders. Onder het spel kan Hij plotseling ophouden en naar een stille plek gaan om er te mediteren, want van het ogenblik, dat Hij Zijn ogen opensloeg, stond de Goddelijke Bezieling op dit leven ingesteld en dit bleef zo tot Zijn laatste seconde op aarde. De jaren gaan rustig voorbij.

Archief (AR.6115.6117)

Hij sprak via zijn gevoelsverbinding met de natuur én met Zijn moeder, wat zijn broertjes en zusjes niet begrepen:

De andere broertjes en zusjes merkten deze eenheid niet van moeder en kind. Dit kind wandelde náást haar en stuurde de eigen gevoelens tot de moeder, waarvan het andere leven niets begreep, niets voelde. Er waren meer broertjes en zusjes. ‘Waarom’, zegt de één, ‘moeder, zijt ge zo één met Hem en waarom kunt ge mij die gevoelens niet schenken?’ Een broer van Christus, spreekt de wereld over een broertje van Christus? Het kind ziet dat dit kind in de stilte van de ruimte leeft. Er is iets, ja ... wat is het? De moeder weet het, ze kan deze gevoelens niet vertolken.

Lezingen Deel 1 (L1.3384.3391)

Christus bouwde zijn Goddelijke bewustzijn op in het gevoelsleven en het denken van Jezus:

De hoogste Meester – waarvan en waarover de profeten hebben verteld dat het Goddelijke bewustzijn op de aarde, op de aarde zal ontwaken – leeft reeds in het gevoelsleven van Jezus. De naam Jezus heeft niets anders te betekenen dan hetgeen gij hebt ontvangen. Uw maatschap-

pelijke vertegenwoordiging moet plaatsvinden door een zelfstandigheid, of de maatschappij kreeg niet anders dan disharmonie te zien. Dit Leven krijgt een naam zoals men daar aan velen een naam heeft gegeven. Maar in dit Leven leeft het Goddelijke ontzag, het Goddelijke bewustzijn, dat Moeder Aarde, het dienende principe, te vertegenwoordigen heeft. En nu ontwaakt in Jezus ruimtelijk gevoel. Naarmate dit Kind ouder wordt, krijgt het universele gestalte. Er gebeurt niets, maar wanneer Jezus als mens de ene gedachte na de andere ondergaat, voelt Hij dat hier de goddelijke geboorte plaatsvindt.

Lezingen Deel 1 (L1.3406.3413)

Toen hij klaar was om de kennis van de schriftgeleerden aan te vullen, trad hij de tempel binnen:

Op twaalfjarige leeftijd treedt zijn bewustzijn aan de dag. Overtuigd van Zijn krachten gaat Hij de tempel binnen en onderhoudt zich met de schriftgeleerden. Hij verbluft hen met Zijn kennis, die nu al volledig op de wetten van Zijn en onze Vader is ingesteld. Hij spreekt van Zijn intuïtie uit, Zijn gevoel, dat Hij in Zijn miljoenen levens eigen maakte en dat Alvermogen werd.

Archief (AR.6122.6125)

Maar het aardse gezag ging niet van het voetstuk af:

Wij komen na enkele jaren met de Messias, met de Christus, in Jeruzalem en staan voor de Farizeeërs en de schriftgeleerden. Nu vertelt Christus, nu door zijn één-zijn met Jezus, aan de schriftgeleerden hoe het moet en hoe het kan zijn, wat goed is en wat men verkeerd heeft beschreven, wat men verkeerd heeft bedoeld. Hij zet de wereld reeds voor de feiten. Hij plaatst het aardse gezag voor ruimte, voor ziel en geest, maar wordt niet aanvaard. De eerste verkeerde voetstappen zijn reeds beleefd en heeft Hij al moeten aanvaarden.

Er zijn boeken geschreven op deze wereld, die gaan wij voelen, die gaan wij reeds zien; er zijn fouten gemaakt. En we weten: de andere mensheid, over eeuwen en eeuwen, later, zal dit Leven beschrijven en zal zeggen: waar heeft dit Leven, waar heeft Christus Zijn bewustwording ontvangen?

Wanneer ik u op dit ogenblik met uw aardse wijsheid verbind, dan zijn er boeken in omloop – en die mensen komen voor het geestelijke schavot,

voor zichzelf te staan – die het leven van Christus hebben bezoedeld. Men schrijft, men praat dat Christus daar en daar een studie heeft ondergaan. Nu kunnen wij aanvaarden, u kunt beleven dat dit niet zo is, want de goddelijke openbaring, het goddelijke bewustzijn komt met de dagen. Elk uur geeft een nieuw leven, nieuw voelen, nieuw denken.

Lezingen Deel 1 (L1.3520.3530)

Christus ontwaakte in harmonie met het stoffelijke lichaam:

Christus ... na twaalf jaar beleeft Hij een schone wereld op de aarde. Hij wandelt in de natuur, Hij spreekt met Zijn vriendjes en vriendinnetjes. Hij heeft altijd een mooi woord, maar Hij speelt als een normaal kind. Soms, dan voelt Hij tot zich komen ... dan ontwaakt er iets, dan zondert Hij zich af. Hij is ... dan gaat Hij in de natuur en legt zich weer neer tot de bloemen, Hij spreekt met de dieren. Maar wanneer Hij dat allemaal heeft verwerkt, dan komt de aardse lichamelijke ontspanning. Het lichamelijke dat eist: niet te veel nu, of Gij spat aanstonds uit elkaar; wij hebben steen op steen te leggen.

Het leven corrigeert zich vanzelf, het (is) ontwakend naarmate de stoffelijke stelsels, het zenuwstelsel, de hersenen meer kunnen dragen. De zwaarte van de ruimte komt al, maar het uiteindelijke zicht, het goddelijke Al trekt alles weer in zich op. Nu reeds kunnen wij vaststellen, moeten wij aanvaarden: dit Leven ontwaakt vanzelf. Men hoeft niets te doen, geen meester is hier nodig. De taak, de waarheid, de harmonie die in dit Leven aanwezig is, zegt: 'Ga uit Mijn oog, Ik vertegenwoordig mijzelf. Mijn Goddelijk Ik zal ontwaken, Mijn Goddelijk Ik breng Ik naar de mensen. Ik kan niet links, Ik kan niet rechts gaan, Ik ga één weg, vooruit, regelrecht naar deze mensheid en dan geef Ik mij over.'

Lezingen Deel 1 (L1.3536.3549)

Hij had ook geestelijke vrienden:

En nu wandelt Hij als mens, als broeder, als een normaal eenvoudig mens over de aarde met Zijn broeders en zusters. Zo nu en dan haalt Hij een kind uit de ruimte en wandelt met Zijn vriend door de natuur. Wie dat zijn geweest, kent de mensheid niet, maar Hij had al vrienden, Hij bezat Zijn vrienden voordat Hij Zijn taak op Zijn schouders nam en de apostelen hun werk en hun leven en hun taak voor zich zagen.

Lezingen Deel 1 (L1.3557.3559)

Velen hebben zijn wijsheid kunnen beluisteren:

Velen hebben met Hem gewandeld langs de wateren en dan sprak Hij van schone dingen. Velen hebben het mogen beleven dat de natuur Zijn meester was. Wij kunnen dat nu allemaal volgen. Daar spreekt Hij tot de bloemen en zegt: 'Waar zijt gij geboren? Vanwaar Ik kwam, zult gij een gewaad bezitten, schoner dan dit. Ge zijt dan gouden uitstraling, ge bezit het gouden bewustzijn en dat wil zeggen: de alwetendheid. We zullen tezamen één zijn in voelen en denken en gewetensvol, altijd, eeuwigdurend al deze ruimten vertolken. Eén te zijn in leven en geluk, voor ziel en geest.'

U moet deze woorden ... u moet de Christus daar eens in zien, dan ziet u de mens, dan ziet u de jongeling, het natuurlijke geluk, het speelse, het blijde. Zo nu en dan kan Hij lachen, glimlachen. Zo nu en dan bruijst het in Hem en is Hij een normaal mens, een gewoon mens van de aarde, met in Hem, in zijn onderbewustzijn het goddelijke Al, de biljoenen levens die Hij heeft afgelegd in zich dragend en dat alles aanstonds tot de openbaring te voeren.

Lezingen Deel 1 (L1.3560.3570)

Hij bereidde zich ernstig op zijn taak voor:

Hij verbindt Zich met het leven van boom, plant en dier en volgt hun ontwaken en groei. Hij beleeft de regen en de wind, het onweer en de bliksem, de maan en de zon, de nacht en de dag en dringt door tot hun kosmische diepte. In die uren gaan we aanvoelen, hoe ernstig Christus Zich op Zijn taak voorbereidt en we zien ook, dat Hij daarin niet verder gaat, dan Hij op dat ogenblik verwerken kon, hetgeen voor u en voor ons een les is ook in óns beleven geen stap over te slaan.

Archief (AR.6128.6130)

Na de natuur gaat Hij de mens peilen:

Nu maakt Christus Zich los van de natuur en stelt Zich open voor het hogere leven op aarde: de mens. Hij volgt hoe deze in de moeder groeit en gestalte krijgt. Hij maakt zich één met het geboorteprocess en beleeft de vorming van de persoonlijkheid. Weken en maanden lang peilt Hij de mensen om Hem heen en volgt Hij al die graden en bewustzijnstoestanden, totdat Hij boordevol is.

Archief (AR.6131.6134)

Christus maakte zich klaar om de Albron te vertegenwoordigen:

Lang stil te staan bij deze taferelen is niet mogelijk. Dan zouden we boekdelen moeten ontleden, en hebben wij te schrijven, wilt ge de jeugd van Christus beleven en voor u zien. Maar wanneer Hij zeventien, achttien jaar wordt en een schoon wezen voor u staat, met alleen liefde in zich, wanneer de grond, de bodem waarop Hij leeft en wandelt, spreekt en elke voetstap die Hij doet, zingend door Zijn kracht, Zijn willen dienen het goddelijke timbre van de ruimte raakt en een klank, een symfonie van woorden en gevoelens terugkeert naar de aarde, die door elk mens is te aanschouwen, die door elk mens is aan te voelen, dan weten wij dat de goddelijke harp bezig is zichzelf te stemmen. De Albron bespeelt dit Leven? Nee, een Mens heeft zich gereedgemaakt om de Albron te vertegenwoordigen. Een Mens is gereed om het leven vanuit het goddelijke Al op de aarde te brengen en zich daar te manifesteren door de harmonie van deze ruimte voor elke wet op te bouwen, te verstoffelijken, te vergeestelijken en die wet een levensruimte te schenken voor hierna, het hierna achter de kist.

Wanneer Christus in Hem ontwaakt, wanneer Hij de apostelen aanvaardt en Hij Zijn eenentwintigjarige leeftijd heeft bereikt, het ruimtelijke gevoel, het mannelijke, de scheppende krachten over Zijn lippen komen en elk woord duidelijker, gezalfder, universeler spreekt, trilt het in de mens op aarde, want deze woorden, deze gevoelens werden nog nimmer vertolkt.

Lezingen Deel 1 (L1.3550.3556)

Hij volgde zijn kosmische reis:

Hij ondergaat Zijn nieuwe levens, Zijn reïncarnatie, Zijn onderbewustzijn. Hij maakt een reis, die wij nu hebben gemaakt en die we aanstonds voortzetten, vanaf de maan door de overgangplaneten. Hij komt één met Moeder Maan, Hij beleeft de visstadia.

Lezingen Deel 1 (L1.3748.3750)

Hij zag alle levensfasen die Hij als ziel doorlopen had:

Ik, met de Mijnen, móést door deze levensfasen. Wij moesten verder en hoger gaan, omdat wij de God van al het leven, de Albron zouden vertegenwoordigen. Wij zouden die eerste wetten, de bewustwording, het ontwaken voor lichaam, ziel, stof openbarend ondergaan, wilde Ik mij

die wijsheid, die ruimte eigen maken, wilde Ik die graad van bewustwording overwinnen. Ja, van lichaam naar lichaam, door lichaam naar lichaam kregen wij verruiming.’

Hij ondergaat dit en eindelijk, eindelijk heeft Hij de aarde bereikt. Hij staat weer voor het ogenblik dat Hij de zon mist, maar als astrale persoonlijkheid ontwaakt. Hij vraagt: ‘Waar is het zonlicht? Ik kan me herinneren dat Ik ziek was ...’

Nu stromen die visioenen door Hem heen. Hij kent de wetten, want ze zijn miljoenen malen teruggekeerd vanuit het heelal voordat Hij naar de aarde als de Messias zou verschijnen. Teruggekeerd vanuit het goddelijke Al, naar de Zevende, de Zesde, de Vijfde, de Vierde Kosmische Graad, de Derde ... Terug naar het eerste ogenblik toen Hij als embryonaal leven begon. Duizenden malen heeft Hij, met de miljoenen die bij Hem zijn, deze reis afgemaakt en beleefd, waarvan de wetten onder Zijn hart leven. Hij keert nu weer terug, Hij keert terug tot het goddelijke Al. Hij beleeft, Hij ondergaat de ruimte. Hij komt in het heelal met Zijn zusters en broeders en Hij ziet dat ze contact leggen voor de aarde. Sfeer met sfeer wordt verbonden, graad met graad, wereld met wereld, ruimte met ruimte, zielen met zielen, geest met geest. En dan staat Hij voor het ogenblik dat Hij oplost. Dan heeft Hij te aanvaarden dat Hij de ruimte ingaat en zich gereed kan maken voor Maria en Jozef.

Lezingen Deel 1 (L1.3754.3772)

Na deze meditatie was Hij gereed:

Hij keert terug, Hij ontwaakt en wanneer Hij zo tot de apostelen komt, tot Zijn kinderen, dan kan Hij zeggen: ‘Ik ben gereed.’ Nu is Hij Goddelijk geboren. Geboren voor Zijn Goddelijke taak. Geboren voor de Goddelijke bewustwording, de rechtvaardigheid, de liefde, het weten, de harmonie – waardoor alles is ontstaan.

Lezingen Deel 1 (L1.3774.3777)

De apostelen begrepen niet dat Hij zonder eten en drinken kon:

Maar die Judas daar en die Petrus daar en die kleine apostelen die met de Messias, die met het hoogste en het Goddelijkste Bewustzijn op aarde konden wandelen, die met Hem konden eten en drinken ... Hij gaf hun duizenden bewijzen. Toen Johannes zei: ‘Meester, waarom eet u niet? U hebt in veertien dagen, drie weken ... ik heb al vierentwintigmaal de zon

op en onder zien gaan en U eet niets. U drinkt niets.'

Wat zei Hij toen? 'Het voedsel dat Ik in Mij heb, is de verruiming geworden voor Mijn geest en dat spreekt, Johannes.' En wat kan Johannes daarvan begrijpen?

Toen Hij veertig dagenlang zich afsloot ... Toen ... wanneer er regen kwam, nam Hij twee druppels water vanuit de ruimte en zei: 'Eén druppel is gelijk een levenszee, nietwaar, want één vonk vertegenwoordigt werelden aan ruimten, regen en wind, oceanen, want Ik ben ziel van Zijn Ziel en leven van Zijn Leven.'

Lezingen Deel 1 (L1.8428.8437)

Een blijvend houvast

Christus heeft elke cel van zijn stoffelijke lichaam overwonnen:

Zijn ziel, Zijn geest, Zijn persoonlijkheid is het die het stoffelijke geweld voert en draagt, maar Hij heeft elke cel overwonnen, er is geen weefsel meer dat Hem stoort.

Lezingen Deel 1 (L1.3583)

Hij geeft zijn eerste lezing:

En dan komen de apostelen. Dan begint Hij om te denken. Hij maakt zich vrij – wij zien dat, wij volgen dat – Hij maakt zich vrij van de natuur. Z'n innerlijk leven zien wij op het aangezicht. Hij kijkt door alles heen, woord voor woord krijgt nu betekenis. Woord voor woord – weten wij, hoort u straks, zien en horen miljoenen mensen die Hem volgen – krijgen nu een Goddelijke geboorte te beleven. Want elk woord is een Goddelijke wet! Elke gedachte moet een Goddelijke geboorte ondergaan. En dan geeft Hij Zijn eerste lezing, geeft Hij aan de mensen Zijn eerste woord. Nu begint Hij de waarheid die in Hem leeft, de ruimte waarvan Hij deel is, te vertolken, te verstoffelijken.

Lezingen Deel 1 (L1.3571.3580)

Zijn woord is voor alle eeuwen:

Nu krijgt u een beeldspraak te horen die regelrecht uw leven, Zijn leven, de mensheid met het leven in de natuur verbindt, maar maatschappelijke bewustwording krijgt, maatschappelijke fundamenteen heeft te aanvaar-

den, omdat de mens zich staande zal houden voor de eeuwen die komen, om de duisternis, het andere, het lagere ik, de disharmonie te kunnen overwinnen.

Lezingen Deel 1 (L1.3584)

Hij wilde de mens een houvast geven:

Neen, want indien Christus, hoe dat ook is, indien Christus er niet was gekomen, had u toch niet dat houvast, dat goede, die liefde in u gehad, en de mensheid had dat nimmer leren kennen.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.11352)

Christus sprak met een alvermogene zekerheid:

We zien Hem in Zijn sneeuwwit gewaad door de velden gaan en Zijn Heilig Evangelie verkondigen. Hij geneest die in Hem en Zijn Vader geloven kunnen naar lichaam en ziel. Hij ontmoet liefde en begrip, maar ook woede, hoon en gemeenheid. Maar Hij blijft onder alle omstandigheden Zichzelve gelijk. Hij, als Goddelijk-Bewuste, kent beter dan wie ook in de ruimte de afstemmingen van de mensen, tot wie Hij zich richt. Hij weet ook, dat dit Zijn uur is en dat Zijn Woord eens zal worden aanvaard en nagevolgd. Hij spreekt niet alleen voor de mensen van Zijn tijd, Hij getuigt voor alle eeuwen. Er ligt een alvermogene zekerheid in Hem en elke stap, die Hij doet, is berekend. Nimmer is er zwakte, aarzeling of twijfel in Hem, ook niet als Hij denkt aan wat Hem wacht: Zijn Kruisdood.

Archief (AR.6152.6160)

De apostelen begrepen zijn gevoelsverbondenheid met al het leven niet:

Toen Christus op aarde leefde, door de weilanden ging met Zijn apostelen ... door de korenvelden ... toen stond Hij zo nu en dan even stil ... En dan wisten de apostelen maar niet wat Hij voelde, wat er in Zijn leven afspeelde.

Lezingen Deel 1 (L1.834.835)

Wanneer Ik neerzit, Johannes, weken en maanden ... zult ge dan de kracht bezitten, het volle vertrouwen, dat er met Mij niets is? Want Ik kan niet ziek zijn. En indien Ik ziek zou zijn, indien Mij iets zou hinderen, Johannes, dan behoort het Mij toe en zal Ik het dragen en zal Ik het verwerken. Ik zal ermee op gaan, Ik zal ermee doorgaan, door de nacht

naar de dag, maar wanneer Mijn leven moet spreken, zal Ik spreken en wanneer Ik de wetten van Mijn Vader moet verklaren, dan geschiedt het vanzelf.

Nee, Johannes, wanneer ge Mij ziet en Ik staar in de ruimte of Ik kijk in de bodem, Ik raak Moeder Aarde aan, dan ga Ik in dit universum, dan daal Ik terug tot dat vanwaar Ik kwam.'

Lezingen Deel 1 (L1.842.846)

Ik was één met het koren, één met Moeder Aarde. Ik gaf Mijn ziel vleugelen. Ik vloog even terug tot het goddelijke Al van Mijn Vader.

Lezingen Deel 1 (L1.838.840)

Zijn Blijde Boodschap

De kern van zijn boodschap is liefde te voelen voor alles wat leeft:

Hij bracht het heilige, Goddelijke bewustzijn, dat u evangelie hebt genoemd, maar dat wil zijn: liefde, ontwaking, evolutie, begrijpen en aanvoelen alles wat leeft, ten opzichte van de ruimtelijke vergeestelijking. En dat zegt weer: in een wereld te zijn waar harmonie is, in een wereld te zijn te midden van miljoenen zusters en broeders, om eeuwigdurend verder te gaan. Altijd verder en hoger om de God van al het leven te bereiken in de Albron en Hem daar eeuwigdurend te vertegenwoordigen als vader en moeder, in de wérkelijke betekenis, die alleen kan zijn: liefde te voelen voor alles wat leeft!

Laat de Christus in uzelf ontwaken.

Lezingen Deel 1 (L1.8203.8206)

Dat is als een goddelijk schilderij:

Had een ruimte, had een hemel, had dat geschilderd en had Hem daar neergezet met twee woorden eronder: 'Ik heb lief alles wat leeft', en u had een goddelijk schilderij, een goddelijk, ruimtelijk tafereel ontvangen waar ge altijd naar kunt kijken, altijd.

Lezingen Deel 1 (L1.7802)

Zonder liefde zijn we niets:

Hij had kunnen zeggen, en nu hiernaast ... nu alles wat de mens zich

eigen heeft gemaakt in het leven – we spreken over kunst, over schrijven, over talent, over gaven – en nu blijkt het dat gaven, kunst, wetenschappen niets hebben te betekenen, want nu voert dit ons tot de woorden van Christus: ‘Indien ge al de talen van de wereld bezit en ge hebt geen liefde, dan hebt ge niets en ge zijt niets.’

Lezingen Deel 2 (L2.6062)

Het gaat niet alleen om het voelen, maar vooral om de concrete daad:

Want dit is het wijsgerige stelsel voor de daad. Met andere woorden en heel menselijk gezegd: ik ben begonnen om iets van mezelf te maken. Laat de Christus in u ontwaken, voer uw godheid naar de sferen van licht, maar zie altijd Golgotha voor u en ge weet hoe te moeten handelen, is mijn laatste woord op deze eerste morgen dat we weer tezamen zijn.

Lezingen Deel 2 (L2.10585.10587)

Bid niet, maar doe:

De God kwam op aarde, de goddelijke Bewuste op aarde, die God in alles, in stof, in geest vertegenwoordigt, en die wilde men leren bidden. Toen zei Christus, toen Hij gereed was om te denken – Hij heeft zoveel jaren gemediteerd – tot Zijn apostelen, tot Petrus, en Johannes, en deze woorden waren schoon, Hij zei: ‘Bid niet voor Mij en bid niet voor jezelf, maar dóé. Een gebed, Johannes, opgestuurd naar de God van al het leven, dat ís het leven. U kunt waarachtig inspiratie ontvangen. De God, het leven, de Alziel, de Algeest kan u bezielen, indien ge daarna aan de opbouw, de verstoffelijking begint.’

Lezingen Deel 2 (L2.10948.10952)

Het doen als gevend dienen eindigt als de ander gaat spotten:

Toen de blinden hem vroegen het wonder tot stand te brengen, nadat ze Hem eerst hadden bespot, zei Christus:

„Laat de blinden de blinden genezen.” Hier is niet te genezen, het gevoelsleven weigert!

Geestelijke Gaven (SP.9440.9442)

Christus kon nog geen kosmologie geven:

Christus kon de apostelen nu geen kosmologie geven, maar Hij had hun reeds bewezen dat Hij alleen maar door te denken de mens, de ziekelijke mens genas; maar geestelijk, geestelijk innerlijk, daartoe was ook de Christus niet in staat. Hij zei: 'De blinden zullen de blinden genezen.' Met andere woorden: ga uit mijn omgeving want ge zijt niet te bereiken.
Lezingen Deel 2 (L2.10953.10955)

Christus wilde niet de persoonlijkheid van één mens dienen, maar Hij werkte voor de hele mensheid:

Ik dien op dit ogenblik geen mens, Ik dien de mensheid, Ik dien ruimten, ruimten wil ik dienen.' Christus diende het goddelijke Al voor u, voor de mens. Dit beeld te zien, te voelen, te volgen, de Christus te zien wandelen, te denken, dat goddelijke voelen voor de mens, te waken voor een mensheid, voor ruimten ...
Lezingen Deel 2 (L2.11462.11464)

Hij wist dat de mens die zijn boodschap in praktijk bracht, op weg was naar de eerste lichtsfere:

Waarom kwam Christus nu naar de Aarde? Wie de eerste sfeer beleven en vertegenwoordigen wil, staat nu voor Golgotha! Thans heeft de mens liefde te geven of hij kan de eerste sfeer niet betreden.
De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.6515.6517)

Het gaat om de universele liefde:

U houdt van elkaar – als ik hierop doorga, neem ik u alles af en u krijgt alles terug – u houdt van elkaar. U zegt: 'Hoeveel moorden worden er niet om een vrouw, om een man misdreven?' Waar of niet? De ene mens vermoordt de ander omdat de mens denkt lief te hebben, dié mens daar, die éne. En de hele wereld krijgt u eens te dragen onder uw hart. Voelt u de kinderachtigheid van onze mensen, van het denken in de maatschappij? Als mensen zeggen: 'O, mijn vrouw', en 'mijn, mijn man en mijn man', die man dat is een afgod. Ik zeg: 'Maar die andere mannen dan, kunt u daar niets voor voelen? Dat zult u wel een keer moeten want Christus zei: 'Hebt universeel lief.'
Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.3336.3344)

Dat is de hoogste graad van liefde die de menselijke ziel op aarde kan beleven:

Het is hiervoor, dat Christus de hoogste liefde tot haar bracht. Hij wist, dat zij haar liefdeleven had bezoedeld.

Archief (AR.3282.3283)

Die hoogste liefde kan ook met andere begrippen verwoord worden:

En dan krijgen wij te zien straks dat onze liefde spreekt, dame, waarvoor Christus naar de aarde kwam. En dan is het: hebt elkaar, hebt een ander lief gelijk uzelf. En nu gaat het naar de hartelijkheid, naar de welwillendheid, het begrijpen.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.11152.11154)

De eerste steen

Op een contactavond bespreekt Jozef het roddelen en veroordelen van een ander mens:

En nu, in deze tijd is de mens bezig om zich geestelijk te verruimen. We hebben Christus gekregen, Die was op aarde. Maar u voelt zeker nog wel, hoe de chaos is op aarde voor de mensheid, maar hoe armoedig de mens nog denkt. De mens wil niet leren denken. Het zijn kleine duivel-tjes, zeggen ze. Je bent hier weleens moedeloos als je de drama's hoort van de mens. Dan leven ze erin, ze lezen al boeken en ze zeggen: 'Wat is het prachtig', en ze vertikken het om eraan te beginnen.

Hoe moet ik leren denken? Bouw in de eerste plaats voor uzelf nu eens iets op. Waarom is de mens altijd in staat om maar verkeerd over de mens en het leven en alles te kletsen. Wat is geklets, wat is geroddel? Verleden hadden wij het erover. Het goede krijgt u er niet in.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.150.162)

Wat zei Christus? 'Ga weg, Satan.' En dan wouden ze een mens kastijden, en dan zegt Hij, schreef Hij in het zand, nietwaar: 'Wie vrij van zonden is, gooi de eerste steen.' Ja, dieven en moordenaars stonden om Hem heen.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.167.170)

Ze hebben me uitgejouwd:

De één zegt: 'Ik moet dat leven niet meer, ik wil met dat leven niet te maken hebben. Ze hebben mij geslagen, ze hebben mij gekraakt.' En wat dan nog, indien men u de waarheid vertelt en gij het licht niet wilt zien? Christus stond en staat altijd voor de mensheid, voor de mens, voor de moeder, voor de vader, voor het kind.

'Christus, ik ben geslagen. Meester, ze hebben me uitgejouwd.'

'Zo', zegt de Messias tegen Petrus, 'hoe hebt ge die mensen aangekeken?'

'Ja, ik was wel iets. Ik dacht: wat gaat u dat aan dat wij wandelen.'

'En toen hebt gij, Petrus, gezegd: 'Kijk naar uzelf, bemoei je niet met ons.' Maar wanneer Ik het levenslicht wil zijn, Petrus, dan moet Ik uitstralend de mens kunnen beïnvloeden. Ik moet de mens willen benaderen. Waarom wilt ge uzelf wegcijferen uit Mijn licht?'

Lezingen Deel 2 (L2.9344.9356)

De apostelen vroegen aan Christus of ze het goed deden:

Toen Petrus ... Die weg hebben we gevolgd – indien meester Alcar dat nodig vindt om u die lezingen eens te geven – hoe vaak de apostelen aan de Christus hebben gevraagd en Petrus vroeg: 'Hoe vindt u mij?', op een avond.

'Moet ge dat van Mij weten', zegt Christus, 'Petrus?'

Johannes kwam: 'Doe ik het goed?'

'Weet ge dat niet? Moet ge van Mij weten of ge het goed doet? Voelt ge dan het geluk niet in u, Johannes, Petrus, voelt ge dan de warmte niet indien de vreugde u van het andere en door het andere leven tegemoet straalt? Is dit dan niet het werkelijke één-zijn voor het goede?'

Wanneer u de snauw, de grauw, de afbraak, het brute, het ruwe, het snibberige geweld van de mens moet ontvangen, is dat niet duidelijk door u te voelen en te beleven indien het in u en tot u komt? Waarom buigt ge u? Waarom is de mens zo gelukkig voor iets warmes, iets begrijpends?

Lezingen Deel 2 (L2.6993.7003)

Christus ging altijd terug naar het begin van de afbraak:

Wij staan – dat kent u, dat weet u – met de apostelen in Jeruzalem en nu geeft Hij Zijn profetieën. Het ogenblik dat de Bijbel, dat het goddelijk evangelie geschreven moet worden, dat gaat gebeuren. Waardoor schreef Christus Zijn Goddelijk evangelie? Die paar, die enkele woorden die Hij sprak, is dat het goddelijke heeal?

Links en rechts deelt Hij Zijn wijsheid uit. Wanneer de apostelen, wanneer de mensen Hem vragen: ‘Ja, maar hij heeft mij bedrogen ... en hij heeft dát gedaan. Ik wil rechtspraak hebben.’ En wanneer men komt, dan zegt Hij, vraagt Hij: ‘Wat hebt ú gedaan? Wie is hier begonnen, wie legde het eerste fundament voor de afbraak, het bedrog, de lastering, de kletspraak? U? Dan hebt gij de duivel, het kwaad aanvaard en aangetrokken, dan zult gij dat weer goedmaken.’

Hij nam niet degene die voor honderd procent bedroog, Hij nam de mens die de fundamenteën legde om dat bedrog te doen plaatsvinden.

Lezingen Deel 1 (L1.3686.3697)

U bent geen misdadiger:

Toen de Christus op aarde kwam en de misdadiger voor Hem stond, Hij zegt: ‘U bent geen misdadiger. Alles wat u hebt gedaan, neem Ik in mijzelf op.’ En toen zij men: ‘Dat is God zelf.’

Wanneer de mens waarlijk iets wil leren, wij kunnen u die problemen geestelijk verklaren, begin dan toch in vredesnaam om nooit meer naar de mens te zien die iets verkeerd doet. Want u bent het zelf.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.11776.11780)

Zij is geen publieke vrouw:

Daarom ging Christus naar Maria Magdalena. Hij zegt: ‘Buig u toch, zij is geen publieke vrouw.’ ‘Dat is een zonde? Zonden zijn er niet. Ik vergeef u alles.’ Natuurlijk, God vergeeft u alles, u hebt het natuurlijk goed te maken, dat wist Christus ook wel. Maar dat kon Hij Maria niet vertellen.

De evolutie, het bewustzijn voor de mensheid was nog niet zover. Maar gij hier op aarde, kijk maar naar de mensen, de mens doet iets verkeerd,

een foutje, een erge fout, pa is even veertien dagen weggeweest, ma doet dit ... Wég, mens. 'Ik wil hem niet meer zien!' Terwijl de mens miljoenen jaren heeft geleefd, levens heeft afgelegd, de mens is buiten zijn kleine foutjes universeel, heilig, machtig, diep. En dat heeft niets meer te betekenen.

U wilt zeggen dat u als vader de moeder hebt beleefd als liefde? Vertel. Laat mij u in de ogen kijken en dan zal ik u vertellen welke liefde u van de moeder hebt beleefd als man. Kunt u niet. Want door één verkeerd woord sluit de moeder zich, kunt u niet bereiken.

U moet altijd en eeuwigdurend in alles liefde zijn, dan gaat de moeder u dragen en dan gaat haar hart, haar universum open. En dan zegt zij: 'Ja, lieverd.'

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.4996.5015)

Christus wist dat hij voor Pilatus in Jeruzalem kwam te staan:

En dan staan we, mijn zusters en broeders, wereld, maatschappij, dan staan we in Jeruzalem. We komen uit dat reine, eerlijke, kinderlijke, zuivere Gethsemane. We worden voor de maatschappij geplaatst en dan krijgen we dat mooie gelaat te zien van Pilatus. En dan moet de mens oordelen. Hij moet bewijzen, omdat vijfentwintigduizend mensenkinderen dit Leven niet begrijpen, moet hij bewijzen wat hij doet. Hij moet ... Hij moet een rechtvaardigheid uitspreken. En nu staat de Messias, van links en voor en links en achter Hem voor kwaad, bedrog, afbraak en bezoedeling. Barabbas komt er ook bij, een bandiet, die staat naast Hem.

'Ja', zeiden ze, 'dan had U zich ook maar niet met het kwaad, met de drek, de afbraak, de bezoedeling van de wereld moeten uitgeven. U had zich niet met die mensen moeten bemoeien. U weet hier niet wat U doet!' schreeuwde men de Messias toe. 'U hebt Maria Magdalena aanvaard en weet u wie dat is, hoe zij is? U neemt aan dat de bagger van de maatschappij, het dierlijk bewustzijn Uw voeten wast? Rabbi, Ge zijt krankzinnig, maak dat Ge wekomt!'

Waarom heeft de Christus dat gedaan? Waarom, waarom sloot Hij zichzelf niet voor de wereld af? Waarom heeft Hij niet gezorgd dat die en die dingen niet van Hem konden worden verteld? Want toen Maria Magdalena – het woord komt – als een hoer voor de maatschappij en de wereld zichzelf had verkracht en afgemaakt, hoe kon de Christus zichzelf door

die duisternis besmetten, indien Hij voor het licht van de wereld, van miljoenen mensen wil verschijnen? Een raadsel? Hij die uit de goddelijke Bron komt, doet verkeerde dingen, zodat Hij bewust die maatschappij, dat onbegrijpen, dat dierlijke gedoe de zweep in handen geeft om Hem maar even af te rammelen, dood te slaan, te vermoorden? Want dat komt. Wanneer is Hij wijs, wanneer is Hij achterlijk? Dat hebben zich de mensen, de enkelingen die gereed waren en die Jeruzalem omrandden, die dat allemaal hebben gevolgd, die hebben zich afgevraagd: ‘Heb ik het recht om over deze Mens te denken?’

Dat zijn de kosmische problemen waarvan de wereld niets weet, maar waardoor het ene verkeerde na het andere werd opgestapeld. Waardoor de Messias geen fundamenten heeft gelegd voor de maatschappij en het ziende oog van de stoffelijke mens? Nee, Hij bouwde aan kuilen, aan voetangels en klemmen voor Zichzelf. Hij ging door modder en slijk naar het licht! Hij zegt, want Hij wist: als Ik in die maatschappij licht beleef, hoe kan Ik dan het andere wat nog niet zover is tot Mij optrekken? Hij daalde in dat slijk af, Hij wérd slijk. Hij zei tegen Maria: ‘Láát het en ge zijt genezen.’

Ja, dat gebeurt. Dat zult ge aanstonds beleven, dat dat gebeurt. U kunt op slag een universeel vertrouwen naar voren brengen indien gij uw man en uw moeder en uw vrouw liefhebt. Dan zijt ge universeel wáár. En dat heeft ons Gethsemane, dat heeft ons Pilatus getoond. Want dát is het niet, handen wassen in onschuld, niet bekennen, geen kleur bekennen en het andere leven laten versukkelen, laten verongelukken op de weg, de lange weg terug naar de Alvader. Dat is geen kunst. Maar om neer te liggen hier en te zeggen: pas op, denk niet verkeerd! En indien ge niet wilt, ga dan maar verder, ga dan maar naar uw eigen schavot.

Lezingen Deel 1 (L1.6923.6962)

Christus waarschuwde de mens voor overspel:

Wat zegt Christus nog meer? Wij kunnen élke gedachte van en vóór zijn Goddelijke bewustwording ontleden. Christus waarschuwt de mens voor overspel. Hij weet, dat de mens zijn tweelingziel verloren en bezoeeld heeft. Als Hij zegt:

„Maar Ik zeg u allen, dat, zo wie éne vrouw aanziet, om dezelve te begeren, te bezitten, die heeft alreeds overspel gepleegd.”

Christus waarschuwt het leven op Aarde voor de val, het verliezen van het ruimtelijke contact, élk woord heeft ruimtelijke en Goddelijke betekenis.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.5210.5216)

Reïncarnatie

We zullen onze laatste penning moeten betalen:

Voorwaar, „IK” zeg u allen: gij zult geenszins uitkomen, daar niet, gij zult uw laatste penning moeten betalen voor uw leven.”

En wij, mijn broeders en al het leven aan Gene Zijde, hebben ónze laatste penning moeten betalen voordat wij de sferen van licht konden betreden, wij stonden voor ons „oorzaak en gevolg” en voor onze karmische levenswetten, voor ál onze disharmonie. Is dat duidelijk? Maar dat is niet door de mens, het huidige stadium begrepen.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.5206.5209)

Christus sprak over zijn eigen vorige levens:

En Christus zei: ‘Voordat gij was, was Ik er al.’

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.1348)

Daar hebt u de reïncarnatie van de Christus.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.1351)

Gethsemane en Golgotha

Christus heeft zich voorbereid op de kruisiging:

Toen de Messias voelde dat het ogenblik zou komen, toen ging Hij in meditatie; Hij zelfs!

Lezingen Deel 1 (L1.5575)

Hij wist dat zijn tijd op aarde minderde:

Christus legde zich neer en dacht: ja, Ik moet Mij gereedmaken, de tijd is kort, aanstands ga Ik de aarde verlaten. En dat was de smart in Hem, dat Hij geen tijd kreeg door het brute geweld om Zijn taak, om Zijn zending te kunnen volbrengen.

De apostelen waren in slaap gevallen:

Nu liggen ze neergeknield in Gethsemane. De apostelen vallen in slaap, ze zijn doodmoe, de jongens.

Maar ge zúlt ...! Dat weet Hij, dat weet niemand, dat weet Hij alleen! Zij zijn nog aards-geestelijk ingesteld op stoffelijke dingen, op slaap, op gevoel. Ze zijn doodmoe, maar zij hadden nog vijf procent, nog drie, nog vier, nog twee, nog één procent en daarvan waren zij de negenennegentig kwijt. Nog één procent van de honderdduizend, de honderd gevoelsprocent en die zekerheid ín hen – dat hadden zij nog, de apostelen – en hadden zij zich wakker door kunnen houden. Maar die wil verzwakte en viel dit ganse kleine gezelschap in slaap.

‘Kunt ge dan geen uur met Me waken?’

Christus was wákker. Hij ligt in Gethsemane neergeknield. Hij zegt tot de ruimte – want God, de Albron, de Vader, de Moeder als God, die is reeds ... Die zijn al in Hem ontwaakt – Hij stuurt naar de Albron: ‘Ik ben gereed, Ik ben wakker en bewust. Ik ... maar Mijn woord krijgt vleugelen.’

In Gethsemane ligt Hij daar en zegt tot de jongens, Zijn kinderen: ‘Waarom kunt ge dan geen uur met Me waken?’ Hij had het niet hoeven te zeggen, maar Hij zegt iets en dat wordt begrepen, dat wordt aanvaard. Ze schrikken, ze slaan zichzelf, Petrus en Johannes. Ze ranselen zichzelf, ze schreien, ze smeken: ‘Mijn God, waarom zijn wij niet wakker gebleven? Waarom kunnen we dan niet waken over onszelf?’ Ze hadden toch het gevoelsleven, de bewustwording, die wijsheid kunnen ondergaan. Nu zijn ze het kwijt. Ze hadden hun Meester kunnen voelen, ze hadden God kunnen zien. Ze hadden de Albron kunnen zien ... kunnen zien in Gethsemane, kunnen beleven, omdat Hij hen met de Albron verbond.

Lezingen Deel 1 (L1.3778.3800)

Christus moest het doen door het woord:

Voor Christus was het leven een begaving, een allenig dienen, het álles geven van zichzelf. Wanneer Hij de stoffelijke middelen had aanvaard,

dan had Hij met stoffelijke middelen kunnen werken, maar dan was Hij verloren geweest. Christus moest het doen uit Zijn gevoelsgraad, Zijn Goddelijk voelen en denken, Zijn bewustzijn. En dat was alléén door het woord!

Lezingen Deel 1 (L1.5493.5496)

Hij stond voor de maatschappij:

En nu staan we onmiddellijk hier, uit dit machtige Gethsemane, in Jeruzalem? Dat is uw maatschappij. Als ge gaarne zoudt willen weten wat dat Jeruzalem heeft te betekenen, dan is elke steen van uw stad precies hetzelfde, een deel van dat fundament, van dat stadje, die omgeving.

Lezingen Deel 1 (L1.6159.6161)

Dat woord, die naam Jeruzalem heeft niets te betekenen, want dat Jeruzalem is ook hier en dat leeft in uw hart, maar dat wil zeggen: daar kunt gij de menselijke geschiedenis beleven en zien, ondergaan.

Lezingen Deel 1 (L1.6786)

Christus ging met een bewust doel en denken in Jeruzalem. Waarom? Want dat is het hart van de maatschappij, dat is uw Den Haag, uw Amsterdam en alles, dat is uw Parijs, dat is New York nu.

Lezingen Deel 1 (L1.7041.7043)

Hij kwam bij Pilatus:

U kent het drama. Ze gaan hoger, ze gaan verder, ze komen bij Pilatus.

Lezingen Deel 1 (L1.3801.3802)

Hij kende de wereld en bleef zichzelf:

Maar Hij is liefde. Hij is harmonie. Hij gaat terug voor het schandaal dat deze massa bezit, waaronder deze massa leeft. Hij weet: er leven zeven dierlijke graden; enkele mensen op deze wereld zijn slechts bewust en kunnen het gevoel aanvaarden, dat zijn de hoogst bewusten. Die voor Hem dienen, die komen uit de astrale wereld, maar de mens die zijn stoffelijke stelsels nog te beleven heeft, die de kringloop der aarde nog moet volbrengen, die mens leeft in duisternis en geweld.

Lezingen Deel 1 (L1.3809.3813)

Christus zei maar enkele woorden:

En die énkele woorden die Hij sprak, die waren dan ook Goddelijk bewust. En daar valt niet meer over te praten; Hij zei alleen: ‘Gij zegt het ...’
Lezingen Deel 1 (L1.5603.5604)

Men vroeg hem:

Zijt Gij de Christus, de Messias?’

En nu moet u in staat zijn om te zeggen: ‘Ja, ik ben het, u zegt het.’

Die hoogmoed was er niet eens in Christus. Hij wilde niet eens zeggen: ja, dat ben Ik. U bent níets in de ruimte. Hij wilde ook niets zijn, maar Hij wás het, Hij vertegenwoordigde het, in Hem leeft het.
Lezingen Deel 1 (L1.6505.6510)

Toen Christus aan het kruis hing, was Hij niet bezig met het lichaam dat vernietigd werd:

Wat dacht gij toen Christus Zijn ogen sloot op Golgotha? Dát wat er in Hem omging? Dat dát lichaam werd gekraakt? Nee, Hij stierf en Hij leefde. Daar vergrijpt zich de katholieke kerk aan.
Lezingen Deel 1 (L1.2518.2522)

Zijn woorden aan het kruis waren heel anders:

Christus zei: ‘Dát leven ben Ik. Gij zijt uit God ontstaan. Ik lijd voor u.’
Lezingen Deel 1 (L1.2524.2526)

Zijn woorden zijn verkeerd geïnterpreteerd:

De Christus is niet op Golgotha voor de zonden van de mens gestorven, integendeel, Hij is bewust door de mens van Moeder Aarde vermoord.
Lezingen Deel 3 (L3.8729)

Hij bedoelde dat Hij verbonden was met het lijden in de wereld:

Jazeker, gij hebt aanstonds in de eerste sfeer het leed, de ellende, de armoede, de vernietiging van Moeder Aarde in u op te nemen. Want dat leed en die smart behoort u toe!

Ge zult leven en sterven voor het leven dat met u de weg, de goddelijke weg bewandelt en de sferen voor het uiteindelijke gezag eens betreden zult.

Lezingen Deel 1 (L1.2531)

De laatste woorden van Christus waren voor zijn geliefde apostel:

De laatste woorden die de Christus heeft gesproken tot de enkeling – maar dan van gevoel tot gevoel – die onder Hem stonden, nee, in de verten, waren niet voor de maatschappij en niet voor het leven dat Hem niet eens heeft aangeraakt tijdens Zijn leven op aarde. Hij ging regelrecht naar Gethsemane, daar even naast, even verder en bezocht Hij – waarvan de Bijbel niets weet – de Judas. Toen Judas daar neerlag, hij de waanzin beleefde voor zichzelf: mijn God, mijn God, ik heb me vergrepen aan Zijn leven! Ik heb Hem toch niet verraden? was dit de menselijke maatschappij waarin u nog leeft.

Christus, die dit alles onderging, die de spijkers in Zijn handen voelde en de prik onder Zijn hart, was ingesteld, jazeker, op Zijn Goddelijke Persoonlijkheid, op Zijn ontwaking. Maar toen men Hem optrok, optrok ... en men Zijn leven in de grond plaatste, toen Hij rustig neerhing om te sterven, toen dacht Hij niet alleen aan zichzelf, maar Hij ging regelrecht naar Zijn geliefd kind ... de Judas, de beste die Hij had. De Judas, die zichzelf zou vergrijpen. Maar Judas hoorde Hem niet, Judas was opgelost in zijn smart, in zijn denken, in zijn voelen en jazeker ...

‘Ik kan je niet meer helpen, Judas, nu je zelf je handen uitsteekt aan je machtige ik. Waarom doe je dat toch? Waarom ga je het leed en smart verergeren? Buig je en begin aan een nieuw leven, maak alles goed. Je hebt Mij niet verraden, Ik weet wat je hebt gevoeld.’

Lezingen Deel 1 (L1.8276.8288)

Het directe contact vanaf Zijn kruis ... Vanaf die hoogte daar op Golgotha kunt u de stralen zien die regelrecht gaan naar Zijn Judas. Niet naar Petrus en Johannes, niet naar degenen die het dichtst bij Hem leefden, Hij zocht en beleefde de narigheid, het armoedige kind, dit kind dat nog zou ontwaken. Dit hulpbehoevende wezen dat het nodig had, waarvoor Hij was gekomen: om Zijn universeel bewustzijn voor de aarde te verstoffelijken en daarna te kunnen vergeestelijken, maar waarvoor Hij geen

tijd heeft gekregen.

Lezingen Deel 1 (L1.8292.8295)

De opstanding

Christus wist dat we miljoenen malen moeten opstaan, om al de eigenschappen van ons leven gestalte te kunnen geven:

Christus zei immers: ‘Wij zullen al deze goddelijke eigenschappen moeten overwinnen, dat hebt u mij op Golgotha laten zien, of wij zijn niet in staat om God volgens Zijn harmonische wetten te vertegenwoordigen. Maar het is wel mogelijk, want het universum gaf mij alles.’

Dit is dan ook de waarachtige opstanding waarover Christus heeft gesproken, maar door de Bijbelschrijvers en de latere mens volkomen werd mismaat. Want ze keken alleen maar naar dat graf en hebben er zelf iets anders voor gemaakt. Ze hebben het makkelijker willen maken en juist door dat makkelijker maken, is het verkeerde zien, het verkeerde voelen, de disharmonie voor de opstanding in de mens ontstaan. Weet u wat ervan over is gebleven, van de goddelijke opstanding in de mens? Het laatste oordeel. En dat is nu alles.

André kan hier zien: ‘Dat gij en ik’, zegt hij, ‘kunnen opstaan telkens weer en dat de ruimte mijn leven, mijn ziel en mijn geest, mijn persoonlijkheid zal bezielen en dat dit opstaan niets anders wil zijn dan het uiteindelijk te beleven voor een nieuw vader- en moederschap.’

Lezingen Deel 3 (L3.7362.7370)

Onze eigen Christus

De Christus in de mens zal ontwaken door reïncarnaties:

U krijgt vanmorgen ‘De mens en zijn reïncarnaties’.

De Christus in de mens zal ontwaken en dat kan alleen door de reïncarnatie, niet voor de macrokosmos, maar voor de menselijke persoonlijkheid.

Lezingen Deel 2 (L2.11222.11223)

Door liefde brengen we de Christus in ons tot uitdijing:

Wanneer ge wilt rusten, rust dan en word rust. Wanneer ge werkend zijt en wilt dienen, werk dan en word werking, maar laat u nimmer door de Pilatussen en de Caiphassen in u, de afbraak van de wereld en uw verschrikkelijke woordenboek verpletteren en neerhalen. Blijf ondanks alles in uw maatschappij weten: de God van liefde leeft onder mijn hart, en breng ik tot uitdijing en ontwaking, voor gans deze mensheid en hiernaast en uiteindelijk voor de Christus in u.

Lezingen Deel 2 (L2.6698.6700)

Zo komen we tot geestelijk spreken en handelen:

En toch, elke daad, waar het nu om gaat, elke handeling, elk woord moet ge eerst innerlijk beleven en dan naar die geestelijke Christus in u voeren en dan eerst laten uitdijen. Spreek dán.

Lezingen Deel 2 (L2.7085.7086)

Meermalen heb ik u gevraagd: laat de Christus ín u ontwaken.

Lezingen Deel 2 (L2.10652)

119. Judas

Judas vond pas rust en geluk nadat hij al het eisende in zijn gevoelsleven had begraven en niets meer van Christus wilde afdwingen.

De eis van Judas

Volgens de Bijbel heeft Judas Christus verraden. De Bijbelschrijvers hebben dat verondersteld door te interpreteren wat er is gebeurd. Ook de andere apostelen konden niet in het hart van Judas kijken, en ze hebben zijn daad vanuit hun eigen bewustzijn betekenis gegeven.

De meesters van de Universiteit van Christus kunnen zich wel afstemmen op wat er in het gevoel van Judas omging toen hij zijn bewuste kus aan Jezus gaf en hiermee de soldaten liet zien wie ze zochten. Op dat moment wilde Judas de Messias aansporen om te tonen wat Hij kon. Judas verwachtte dat Christus de soldaten met zijn krachten zou neerslaan, zodat de wereld eindelijk zijn grootsheid zou zien.

Judas had een grenzeloos vertrouwen in de Messias. Hij kende de schrift als geen ander, en voelde dat Christus de langverwachte Messias was van wie de komst door Mozes en de profeten was voorspeld. Hij beschouwde Christus als de zoon van God en was overtuigd dat de miezerige soldaten niet tegen de goddelijke krachten waren opgewassen.

Judas was eisend tegenover Christus en wilde hem aansporen om tot krachtdadig handelen over te gaan, zodat de mensheid zijn goddelijke afkomst zou leren kennen. Hij bemoeide zich met de wijze waarop Christus zijn weg ging, hij wilde die weg een andere wending geven.

En op dat beslissende moment voelde Judas een hevige spanning in zichzelf. Hij was trots op Christus en had hem innig lief. Maar als de Messias nu eens anders zou handelen en de dingen een verkeerde loop zouden nemen? Dat kon niet, want Christus zou eindelijk bewijzen wie Hij was!

Christus bleef zichzelf

Christus wist wat Judas wilde, maar Hij bleef zichzelf en bliksemde de soldaten niet neer, maar liet zich als een lam wegvoeren. Hij zette geen geweld tegenover geweld, en overheerste geen andere mensen. Hiermee gaf Hij Judas een levensles.

Ook bij de gebeurtenissen die daarop volgden bleef Christus op dezelfde wijze handelen. Het artikel 'Gethsemane en Golgotha' beschrijft welke geestelijke waarde Christus met zijn geweldloosheid vertolkte. Hij bleef al het

leven liefhebben en vormde geen één negatieve gedachte.

Wedergeboren

Judas kende geen rustig uur meer en pleegde zelfmoord. Na verloop van tijd werd hij opnieuw op aarde geboren. Tijdens zijn nieuwe leven lag in hem het verlangen om te studeren en alles van het geloof te weten. Hij maakte een diepgaande studie van zowel het joodse als het katholieke geloof. Hij schopte het tot rabbi in de joodse raad en was een van de geleerdste onder hen.

Uiteindelijk kwam hij zover dat hij bewust voelde dat Christus de Messias was. Daarna probeerde hij zijn mede-rabbijnen te overtuigen dat ze niet langer naar de Messias hoefden uit te zien omdat Hij al in de persoon van Christus tot hen was gekomen. Maar die wilden hier niet van horen en stootten hem uit de raad.

Judas reisde vervolgens naar Jeruzalem, waar hij zich al van kindsbeen af toe aangetrokken voelde. Toen hij deze stad betrad, voelde hij zich als herborren en trappelde als een blij kind. Schreiend kuste hij de aarde, waarover de Messias ooit liep. Hier kwam hij tot diep nadenken.

Hij zwierf rond en leed honger en ellende, maar dat deerde hem niet. Hij wilde boeten, al wist hij niet waarvoor. In hem woedde een hevige strijd en hij wilde het wel uitschreeuwen dat men de Messias moest aanvaarden, maar kwam slechts tot prevelen.

Waar eens het kruis van Christus stond, groef hij met zijn blote handen een diepe kuil en ging erin zitten. Zijn vorige leven voelde hij in zijn innerlijk als een andere persoonlijkheid naar boven komen, maar hij durfde die niet helemaal toe te laten omdat die dan zijn bewustzijn overheerste en een branderige pijn met zich meebracht. Dit maakte hem verward waardoor hij niet goed meer kon denken.

Hij smeekte God het vreselijke, dat zijn innerlijk teisterde, uit hem weg te nemen. Soms dwaalde hij door de straten van Jeruzalem, in zichzelf pratend en hoofdschuddend. Plots had hij een flits van zijn vorige leven, waarin hij zichzelf door Jeruzalem zag wandelen naast een figuur, die zo hemels en goddelijk was, dat het alleen de Messias kon zijn. In extase zonk hij neer en prevelde de naam van de Messias.

Toen hij wakker werd door de geïnteresseerde voorbijgangers, vluchtte hij weer naar Gethsemane. Daar vond men hem dood terug, met zijn hoofd op de aarde, alsof hij nog in zijn laatste ogenblikken het antwoord had willen horen op zijn beklemmende vragen. Verschillende keren had hij gevoeld dat hij Judas geweest was, maar dat heeft hij niet kunnen aanvaarden, het was te ongelooflijk voor hem.

Een innerlijke brand

Ook in zijn volgende leven klom hij op tot de joodse raad en werd hij verstoten om zijn overtuiging dat Christus de Messias was. Hij trok weer naar Jeruzalem en beklom dadelijk de Calvarieberg om te mediteren. Maar toen kreeg hij opeens een hevige schok, omdat hij onverwachts in zijn vorige levens afdaalde. De schrik was zo hevig dat hij door een beroerte stierf.

In zijn volgende levens bleef het vuur in hem branden. Dikwijls werd hij verbannen door de joodse raad voor zijn afwijkende mening. Jeruzalem had een magische aantrekkingskracht. Men vond hem meestal terug in Gethsemane en op Golgotha. Tot in zijn laatste leven brandde er één vraag op zijn lippen: ben ik Judas geweest?

Ook in het hiernamaals

Als hij na zijn laatste leven in het hiernamaals wakker wordt, treden gestalten op hem toe die hij meent te herkennen. Petrus, Johannes, Andreas, Jakobus en andere apostelen verwelkomen hem in de eerste lichtsefer. Ze laten hem zijn levens op aarde zien, waardoor hij zijn vragen en spanningen begrijpt die hem toen drukten.

Toch is hij ook nu nog niet vrij van die brand in hem. Hij keert als astrale persoonlijkheid vanuit het hiernamaals naar Golgotha terug. Daar blijft hij verlangen dat Christus naar hem komt en zijn daad vergeeft. Maar Christus komt niet en Judas zinkt weg in een gevoel van wanhoop. De gedachten aan de eeuwige verdoemenis laten hem niet los. Hij vraagt zich af of zijn daad te groot was om ooit vergiffenis te kunnen ontvangen.

Wanneer hij zijn vorige levens op aarde nagaat en daarbij geen verlangens in zich laat opkomen, ervaart hij vrede en geluk in hem. Maar zodra hij zich laat drijven door zijn dwingende begeerte om vergeving, stijgt de onrust en voelt hij dat hij weer achteruit gaat. Hij eist dan weer, en heeft het leven hem niet te verstaan gegeven dat hij niets te eisen heeft?

Aanvaarding

Om verder te komen smooit hij iedere gedachte die in zijn innerlijk opkomt en hem dwingen wil om vergeving te verlangen. Hij voelt dat hij pas meester over zichzelf zal worden, als er geen eisende gevoelens meer in hem zijn. Met die nieuwe geesteshouding volgt hij opnieuw hoe het hele drama zich op Golgotha heeft afgespeeld, inclusief zijn eigen rol daarin.

Hij denkt er nu rustig over na en begrijpt hoe alles heeft kunnen gebeuren. Zo komt er warmte en geluk in hem. En als het laatste gevoel van eisen in

hem gestorven is, breekt er een gouden licht door op Golgotha. Judas kijkt omhoog en ziet het gelaat van zijn Goddelijke Meester.

Judas vraagt om vergeving, maar nu in volle overgave, zonder nog te eisen. Christus omstraalt hem met zijn gouden licht en bevestigt dat Judas nu alles achter zich kan laten, omdat hij zichzelf heeft leren kennen. In Judas zingt het van geluk omdat hij zich vrij voelt van elke lagere gedachte. Hij heeft nu afstemming op de derde sfeer van licht en is bezig om voor de mensheid grote dingen tot stand te brengen.

Bronnen

De eis van Judas

Meester Zelanus laat ons meekijken in het gevoelsleven van Judas:

De dramatische gebeurtenissen in Jeruzalem tijdens Christus' laatste dagen zijn u bekend. Wat er geschiedde met hen, die bij deze gebeurtenissen direct waren betrokken, daarvan weet (u) evenwel niets.

Judas maakte een einde aan zijn leven, nadat hij zijn Meester had verraden, naar de Bijbel meedeelt. Verraadde hij zijn Meester werkelijk? En wat beleefde hij, toen hij na zijn zelfmoord de astrale wereld binnentrad?

Gene Zijde zegt u met klem: Judas pleegde geen vuige daad jegens zijn Goddelijke Meester. Hij wilde Christus slechts tot grote daden aansporen. Hij zou de hogepriesters eens laten zien, wat zijn Rabbi wel kon. Hij twijfelde er niet aan, Judas, dat zijn Meester de Messias was. Wat al wonderen had zijn Meester al niet verricht. Maar het was Judas niet voldoende, Christus zou nog grotere wonderen kunnen volbrengen. En wat zouden die verwaten (aanmatigend trotse) Joodse hogepriesters en al Christus' andere vijanden willen beginnen als zijn Rabbi tot die grote daden kwam? Vernietigen, verpletteren kan Hij hen en hun daardoor Zijn grootheid en goddelijkheid bewijzen. Oh, hij aanbad zijn Meester, het verdroot hem alleen maar, dat Deze niet tegen Zijn kleine, miezige belagers optrad.

Christus stoorde Zich niet aan Judas. Goddelijk bewust als Hij was, kende Hij Zijn weg. Deze les kreeg Judas te leren. Hij had zijn Meester in alles moeten aanvaarden, moeten afwachten. Judas stelde eisen aan

Christus – en welke mens mag eisen stellen? Christus kon niet om Judas' wille van Zijn plannen afwijken, maar dit alles begreep Judas niet. En toen wilde hij zijn Goddelijke Meester dwingen. Hij daagde Christus en de hogepriesters uit, bracht de soldaten in de hof van Gethsemane en wachtte op het wonder, dat zich zou voltrekken. Een menigte gevoels bestormde hem in dit geweldige ogenblik, er was spanning in hem, trots om zijn Goddelijke Meester, een grenzenloze liefde, maar toch ook angst, dat de dingen een andere, verkeerde wending zouden nemen. Zou zijn Meester nu de wonderen verrichten, waarnaar hij, Judas, al zo lang uitkeek? Zou Hij ...? Maar als Hij ze niet deed, en de soldaten Hem ... Maar natuurlijk sloeg zijn Meester hen wel met Zijn wonderlijke krachten! Veel speelde zich af in het binnenste van Judas. En toen moest hij ervaren, dat Christus zich als een lam overgaf! Geen wondertekens, geen grote, verpletterende handelingen. Christus liet zich rustig door het krijgsvolk wegvoeren. Verward, niet begrijpend, staarde Judas hen na. Fel trof hem de verachting uit de ogen van zijn mede-apostelen. Judas' wereld stortte in, er kwam ontzetting in hem om wat hij deed, wroeging, het brandde in zijn binnenste met vreselijke pijnen.

Terwijl hij geen rustig uur meer kende en in uiterste wanhoop rondzwierf, voltrok het drama zich snel.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.3972.4006)

Ik zei het u al – maar ik kan het niet genoeg herhalen, te vreselijk is er over Judas gedacht en geschreven – in hem leefde een groot geloof, hij vereerde zijn Meester meer nog dan de overige apostelen het deden. Judas had een groot begrip voor de schrift; goed leerling als hij was, kende hij de schrift volkomen. Hij wilde echter méér weten en zo goed zou hij Christus hebben zien bewijzen, dat Hij waarlijk de Messias was. Dan zouden de farizeeërs en schriftgeleerden grote ogen opzetten en viel er voor hen niet langer te loochenen of te bedriegen, ze zouden moeten aanvaarden, dat Christus de Messias was. Oh, als zijn Meester maar eerst eens voor de hogepriesters stond, dan zouden ze wonderen beleven en in het niet wegzinken. Maar Judas kende zijn Meester niet, zijn gedachtegang was verkeerd, dit waren eigen verlangens. Groot waren zijn aanvaarden en vertrouwen, maar niet groot genoeg! De meesters van deze zijde kennen het leven van Judas, zij weten, dat hij zijn Meester niet heeft willen verraden.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.4041.4048)

Judas die denkt. Die denkt, ziet u, Judas die denkt dat hij zijn Meester

kan aansporen, bemoeit zich met iets waarvan hij met zijn vingers, zijn hart, zijn leven had moeten afblijven.

Lezingen Deel 1 (L1.6988.6989)

Waarom, Judas, begon je te denken in de verkeerde richting? Waarom heb jij je bemoeid met het Goddelijke gezag, waarom? Waarom heb je verkeerde gedachten aanvaard voor jezelf?

Lezingen Deel 1 (L1.6994.6996)

Hij wilde de Messias opvoeren, hij wilde Hem laten tonen, hij wilde Hem laten bewijzen wat Hij kon. Moest de Christus, moest de Albron luisteren naar zo'n wurm, zo'n miezerig leventje? Ja, er was wel verlangen ... er was wel verlangen in Judas om iets voor de maatschappij, om iets voor de Rabbi, om iets voor het geloof te doen, jazeker, maar er was geen bewustzijn, voor dát niet.

Lezingen Deel 1 (L1.7010.7012)

Ze komen in het hof en daar gaat Judas, die gaat zijn Meester verraden met een kus. 'Nee', zegt Judas, 'en nu zal ik Je dwingen. Nu zult Ge die vervloekte lage, onbewuste wereld eens bewijzen wat Ge kunt, Meester.'

Christus kijkt naar een klein kind. 'Zo, waarom zijt ge tot Me gekomen, waarom liet ge Mij niet met rust?'

'Geef de mens maar wijsheid', zei de Christus, vroeg Hij zichzelf af, 'al geef Ik Mijn leven en geef Ik Mijn hart, dan is het nog niet genoeg. Nee, ze willen Mij over de brandstapel sturen die Ik niet moet, want Ik beleef andere brandstapels.'

Daar staat weer, als die Bijbel opnieuw wordt geschreven, daar staat weer: 'Blijf met uw handen, uw gedachten, uw gevoelens van Mijn leven af, Ik heb Mijn eigen taak. Ik zal die taak volbrengen zoals Ik het moet doen.'

Miljoenen boeken liggen hier voor ons, wijsgerige stelsels liggen in Gethsemane, liggen daar bij Pilatus, liggen in Jeruzalem opgestapeld en de mens ziet ze niet. Waarom niet? Omdat die wijsgerige stelsels nog ontleed moeten worden. Daarvan had Socrates en Plato niets. Dat zijn ruimtelijke fundamenten. Maar gij hebt u af te vragen, als Judas, als Caiphas, als Petrus – dat is toch het voorbeeld, dat waren toch kinderen, die begonnen toch te dienen –: 'Waarom bemoeit ge u met mij, waarom wilt ge mijn denken veranderen ten opzichte van uzelf?' Dat is: doe het

zó, nee, zó moet je dat doen. En dan loopt de mens: 'Ik wil dat ge het zó doet.' 'Nee', zegt de mens, 'dat is verkeerd.'

Lezingen Deel 1 (L1.7281.7298)

Wedergeboren

Judas pleegde zelfmoord:

Als Judas had kunnen aanvaarden zou hij met de andere apostelen de sferen van licht zijn binnengetroten. Hij aanvaardde Zijn Goddelijke Meester echter niet en pleegde ten laatste zelfs zelfmoord en daarmee vernietigde hij de heiligheid, die hem wachtte. Judas had nu in de eerste plaats te leren, dat hij geen eisen had te stellen, en dat aanvaarden moest, wat hem van Christus had verwijderd.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.4034.4036)

De enige, de enige ziel van al de miljoenen die dat daar hebben gevolgd, hebben kunnen beleven, dat kind hangt zich op, maakt een eind aan zijn leven. Dit enige kind wist dat Hij de Messias was.

Lezingen Deel 1 (L1.7923.7924)

Ik heb u verklaard door het boek 'De Volkeren der Aarde' dat, toen Judas zich had omgebracht, hij nog even het bewustzijn had om te kijken waarin hij was. Hij was niet dood, hij leefde. 'Mijn God, mijn God, wat ben ik begonnen?' en toen verwaasde zijn blik, zijn bewustzijn zonk terug naar iets ... ja, wat is dat? Dat kunt ge weer lezen in de boeken 'Geestelijke gaven'. Hij daalde naar 'de kist'. Hij daalde naar het losseuren van zijn geest ten opzichte van het lichaam en betrad de wereld van het onbewuste, de wereld voor de geboorte, om aan een nieuw leven te beginnen.

Lezingen Deel 1 (L1.8307.8312)

Hier vallen er duizenden gezegden die de Bijbel heeft verkondigd, want Judas zou hier eeuwigdurend zijn veroemd. En dat bestaat niet want dit universum is het Al niet, heb ik u verklaard. Ge gaat verder, want er is een Vierde, een Vijfde, een Zesde en Zevende Kosmische Graad ontstaan.

Lezingen Deel 1 (L1.8314.8316)

Na verloop van tijd werd Judas opnieuw geboren:

Judas werd opnieuw geboren.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.4050.4050)

En zoals het citaat in het artikel 'wereld van het onbewuste -- Bronnen' vermeldt: 'Hij kreeg een nieuw stoflichaam, maar zijn zieleven was niets veranderd, dit had gedurende al die tijd in de wereld van het onbewuste geslapen.' Na deze zin beschrijft meester Zelanus de reïncarnatie van Judas:

Hoewel hij in een ander land werd geboren, trad hij toch zijn eigen verleden binnen. Zijn joodse ouders ontvingen hem in alle liefde en bezorgden hem een rustige, vriendelijke jeugd. In hem lag het verlangen te studeren, hij wilde alles van zijn geloof weten. Zijn zieleven was niet tegen te houden en we zien Judas een diepgaande studie maken van het joodse, zowel als van het katholieke geloof. Hij komt als rabbi in de joodse raad en hij is een van de geleerdste onder hen. Hij komt zover, dat hij bewust voelt, dat Christus de Messias was. Maar als hij met zijn mede-rabbijnen over zijn voelen en denken spreekt en hen wil overtuigen, dat zij niet langer naar de Messias hoeven uit te zien, daar Hij al in de persoon van Christus tot hen kwam en toen jammerlijk door hen aan het kruis werd geslagen, wordt hij door de raad uitgestoten.

We zien hem als banneling terug in Jeruzalem. Judas zoekt daar zijn toevlucht, in de heilige stad, waartoe hij zich al van kindsbeen voelde aangetrokken. Nimmer heeft het verlangen naar deze stad hem losgelaten, het heeft z'n hele leven in hem gebrand en het is alleen te blussen door erheen te trekken.

Jeruzalem, Jeruzalem, hoe overweldigend is zijn ontroering, als de stad hem opneemt. Hij trappelt als een blij kind en hij kust schreiend de aarde. Als herboren voelt hij zich.

Jeruzalem, Jeruzalem, telkens en telkens mompelt Judas het woord. Het overheerst hem. Hier in deze stad komt hij tot diep nadenken, als rabbi kan hij alle tempels bezoeken. En door z'n diepe meditatie voelt hij sterker nog dan tevoren, dat Christus de Messias is. „Kijk niet langer naar de wolken, de Messias heeft hier geleefd!” zo praat hij in zichzelf, terwijl hij door de oude straten zwerft, het hoofd naar de grond gebogen. Soms blijft hij plotseling stilstaan en dan luistert hij naar een stem, die diep in zijn binnenste spreekt. Hij heft het hoofd omhoog en kijkt dan weer

omlaag en weer omhoog. En diep zuchtend mompelt hij dan: „Neen, duizendmaal neen, wat ik voel, dat in mij brandt, dát is het, ja, dát is het! Ja, dat is het, dit wat ik voel, niets, niets anders. Dit is het!”

Zij, die zijn merkwaardige verschijning zien en hem in zichzelf horen spreken, geloven, dat hij een heilige is, eerbiedig gaan zij opzij en trachten een glimp van zijn heiligheid op te vangen, als hij hen in zichzelf gekeerd voorbijgaat. Maar zij, tegen wie hij van Christus als de Messias spreekt, krijten hem uit voor een krankzinnige, zij gaan hem uit de weg en zien in hem meer een vloek, een afvallige en een schriftvervalser. Veel ellende ondergaat Judas in dit leven. Hij lijdt kommer en gebrek, maar het deert hem niet. Hij wil graag honger en dorst lijden, hij wil boeten, en al weet hij niet waarom hij dat wil, hij doet het. En daarbij voert hij een innerlijke strijd, zo afschuwelijk als weinig andere mensen beleven. Hij wordt verteerd door een nimmer aflatende drang, het uit te schreeuwen, dat de joden moeten ontwaken, dat zij Christus moeten aanvaarden en niet langer naar de wolken moeten kijken. Maar hij brengt het niet tot woorden, hij kan slechts prevelen. Er weigert iets in hem. Als het heel erg in hem brandt, zoekt hij de hof van Gethsemane op, daar voelt hij zich meestal rustig. Hij ligt daar stil neer en laat zijn gedachten de vrije loop, want denken moet hij, zonder gedachten is hij nimmer. Zo graag wil hij de grond hier kussen en soms, als hij zich onbespied weet, doet hij het ook. Hij geraakt dan in extase, een soort slaaptoestand, waarin hij evenwel precies weet wat hij doet.

„Hier is het, ja, hier is het. Ik kan mij niet vergissen, op deze plaats is het ... hier leefde ...” Maar verder komt hij niet, ook nu wil het woord niet over zijn lippen. Christus, over Hem wil hij spreken, Zijn naam noemen. Maar er is iets in hem, dat hem tegenhoudt. Nog leven er gevoelens en gedachten in hem, die nog niet het noodzakelijke bewustzijn hebben kunnen uitspreken. Zijn ziel weigert nu en ook daarvan heeft hij onzegbaar verdriet. En zo hevig snijdt dit verdriet in zijn ziel, dat hij de Hof verlaat en naar de tempel gaat om daar in de schrift rust te zoeken. Urenlang zit hij daar stil in zichzelf gekeerd en leest en mediteert.

En dan kan het gebeuren, dat hij opspringt en de tempel uitsnelt. Een en al levendigheid gaat hij zijn weg – naar de Calvarieberg. En terwijl hij stap na stap doet, komt het woord Golgotha in hem. Hij herhaalt het steeds, hij proeft het woord, Golgotha, G o l g o t h a – Gol-go-God! God! God! God! Waarom maakt hij zichzelf toch zo van streek, dodelijk moe maakt hij zichzelf.

Op Golgotha zoekt Judas naar zichzelf. Daar is het, dat Judas in hem ontwaakt. Het is daar, dat hij tot zichzelf kan praten, het is op deze plek, dat hij zichzelf beter leert kennen dan waar ook in Jeruzalem. Er leven twee mensen in hem, voelt hij hier, hijzelf en nog iemand, en die iemand is ook als hijzelf, maar toch weer anders. En deze mens zou hij willen vervloeken, ja, zo mogelijk met hem een gevecht op leven en dood willen voeren. Dit duurt echter niet lang, maar luttele ogenblikken voelt hij zich als die vreemde, dan zinkt hij weer in zijn eigen toestand, zo voelt hij zich rustiger dan wanneer die andere mens in hem zijn hoofd opsteekt. Deze is gevaarlijk, hij dreigt hem en wil hem overheersen. Judas weigert ook de gedachten, die deze mens in hem legt, te aanvaarden. Als ze komen, klopt zijn hart zo hevig, dat het pijn doet.

In de Hof van Gethsemane durft hij helemaal niet op die gedachten in te gaan, daar zou hij zich dan liever in de aarde begraven om er nimmer meer uit te komen. Soms overvalt hem ook daar de eigen ellende zo hevig, dat hij er niet tegenop kan. Judas staat dan op het punt te bezwijken. Met alles wat in hem is tracht hij zich staande te houden, z'n lippen tot bloedens toe stukbijtend. In die toestand blijft hij dagen en nachten in de Hof, soms slaapt hij, meestal waakt hij. „Waarom zit ik hier?” vraagt hij zich dan af. „Denken kan ik toch niet.”

Zijn gedachten warrelen dooreen, een lijn zit er niet in en ze putten hem afschuwelijk uit. Eindelijk maakt hij zich los van de plek en trekt weer de stad in. Biddend loopt hij daar rond, brokstukken uit de schrift mompelend, en wie hem ziet, voelt hem als gezegd als een heilige. Ze reiken hem brood toe en drinken en hij aanvaardt de goede gaven, als hij het gezicht van de gevers heeft gezien. Tranen rollen hem over de wangen en hij richt zijn stappen naar de Calvarieberg. Daar verorbert hij het brood, zonder haast of veel smaak, want echt honger heeft hij niet. Wel rammelt zijn lichaam als een uitgedroogd skelet, maar behoefte aan voedsel heeft hij niet. De brand in hem overheerst alles.

Hij zet zich neer op een bepaalde plek. Zij is heel bijzonder, deze plaats, weet Judas, zonder echter te kunnen uitspreken waarom. Hier stond eens een kruis. Hét kruis. Hij speelt nu een gevaarlijk spel met zichzelf, voelt hij, nu hij gaat zitten op de plek, waar eens het kruis stond. Hij durft het, maar dan mag hij aan niets denken en zeker niet aan dat verschrikkelijke, dat die ander steeds in hem wil leggen. Hij moet zich heel rustig houden, dan zal het eens klaar in hem worden. Een ogenblik later doet hij iets, wat hem zelf eigenlijk verbaast, hij begint op de plek een kuil te

graven. En terwijl hij met zijn handen de aarde omwoelt, zingt hij een stichtelijk liedje. Schatrijk voelt hij zich thans, alles hoort hem toe, ook de aarde, waarin hij graaft. Het wordt een diep gat, zo diep, dat hij er zelf in kan staan. Nu zijn hoofd boven de aarden wal uitsteekt, zingt hij en neuriet en bespiedt zijn omgeving. Zo kan hij urenlang uitzien, terwijl hij de handen wringt en soms weeklaagt, alsof men hem heeft doorstoken en een hevige, inwendige pijn hem kwelt.

Onder hem ligt Jeruzalem. Hij bespiedt de straten en volgt de mensen, die hij er ziet lopen, in gedachten. Door zo te doen en zich scherp op hen in te stellen, weet hij weldra alles van hen af. Vooral de rabbijnen volgt hij graag, hij kan hen volgen zo lang hij dat wil. Hij wandelt met hen mee de tempel binnen en luistert naar hun gesprekken. Wat? Eerst gelooft hij het niet, hij stelt zich scherper in op hun gepraat. Ja, zij hebben het over hem, die gek daar, die zich op de Calvarieberg ingegraven heeft.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.4052.4149)

Judas beeft niet eens, als hij hen zo vernietigend over hem hoort spreken, hij kruipt zelfs uit het gat en zet zich neer om beter te kunnen luisteren. Maar het gaat hem gauw vervelen en hij laat zich weer in zijn aarden woning zakken. Daar mediteert hij dan de ganse dag over hetgeen men van hem heeft gezegd. Als hij niet tot een conclusie kan komen, slentert hij naar de Hof van Gethsemane om weer tot zichzelf te komen.

Daar waar hij is gehuisvest ziet men hem bijna niet. Judas is overal en nergens, hij beleeft duizenden problemen en hij beleeft er geen, hij is kapot gedacht en desondanks is er nog geen klaarheid in hem. Hij vermag de scherven van zijn innerlijk niet meer aaneen te voegen. Toch tracht hij dit wanhopig. „Zoek ... zoek toch!” komt er over zijn lippen, „zoek toch, gij Satan, Satan in mij, zoek toch, gij ... fa ..., gij schriftge ... gij onrustzoekenden!” Dan heeft hij het tegen zichzelf en tot de mensen, die hij ontmoet, maar het liefst ontwijkt. In deze toestand is hij als een onbeholpen kind. Het snijdt en snerpt en rammelt in zijn binnenste, het is als een hongergevoel. De vodden, die hij draagt, hinderen hem, ze doen hem zeer, het liefst zou hij niets dragen. Een steen kan hem nu doen struikelen en dan ligt hij neer zonder het besef te hebben op te staan, tot iemand hem vindt en zich over hem ontfermt. Vaak gebeurt het, dat men hem naar zijn kamertje brengt en te bed legt. Dagen achtereen slaapt hij en dit zijn de enige uren, dat hij aardse warmte en rust kent. Anders denkt en wroet en pijnigt hij zichzelf en zoekt hij naar zijn andere ik. „O Jeruzalem, waarom toch! Waarom ben ik hier?”

Hij wil door de hem vijandig gezinde rabbijnen niet uit de weg geruimd worden, hij moet zijn vrijheid behouden, al moet hij over de daken ontvluchten, grijpen laat hij zich niet. Zo denkt Judas, die voor de één een merkwaardig soort rabbi, voor de ander een volslagen krankzinnige is. Maar er zijn er ook, die hem eerbiedig bejegenen. En dit sterkt hem, het geeft hem vertrouwen en doet hem leven.

Weer richten zijn stappen zich naar Golgotha. In het gat, dat hij telkens weer opent en sluit, begint er licht in hem te komen. Als hij er zijn ogen sluit, ziet hij de bewoners van Jeruzalem en hoort hij de hogepriesters praten. Maar hij beleeft er nog meer en dit doet hem juichen. Opeens weet hij met treffende zekerheid, dat dit de plek is, waar eens Christus' Kruis heeft gestaan. Hier stierf de Messias, de Koning der Joden. Hij betrapt er zichzelf op, dat hij ineens zo helder kan denken. Heeft hij iets geleerd?

„Ik ben er,” denkt hij. „Nu kan ik er plotseling aan denken. Nu is het uit mij gekomen en kan ik het uitspreken. Hier is het!”

Hier op deze plek is het, dat Christus het aardse leven verwisselde met het Goddelijke!!! Zielsverheugd over het feit, dat hij nu zo duidelijk en zonder stoornis denken kan, rent hij de Calvarieberg rond om naar adem snakkend weer naar z'n plekje terug te keren. Hij laat zich nu vol blijdschap in de kuil zakken en wil verder denken. Op dit geliefkoosde plekje zou hij willen sterven. Hoe graag zou hij voor God en Christus sterven, als hij weten mocht en hij antwoord kreeg op de talloze onbegrijpelijke en kwellende vragen in hem. Hoe verheugd is hij nu reeds, nu hij normaal denken kan. Hij kan denken! Denken aan alles, waaraan hij behoefte heeft, aan dit hier en aan dat daar beneden. Aan alles kan hij denken, zonder dat iets hem stoort. Hij voelt zijn hoofd, zijn armen en benen, controleert zijn hartslag, hij legt z'n vingers op de ogen. De oogzenuwen waarschuwen hem voorzichtig te zijn en zich meer te ontzien. Hij is lichamelijk erg verzwakt, maar het zegt hem niets, hij kan weer denken als hij toen dacht ... lang geleden.

„Hier wil ik sterven,” mompelt hij even later opnieuw. „Hier op deze plaats wil ik sterven.” Hij kruipt alweer uit zijn hol en gaat kruipend verder, zoekend en luisterend, opnieuw weggezonden in een vreemde wereld, waarin alleen plaats is voor hem zelf. Hij drukt zijn oor tegen de aarde en luistert scherp, hij hoort niets. En toch is het hier, hier zal hij het verlossende woord horen uitspreken, alleen hier kan het zijn, nergens

anders op Aarde ... alleen in Jeruzalem en op deze plek!

Judas blijft zoeken naar de werkelijkheid van zijn eigen leven en wie hem zo ziet, krijgt medelijden met hem. Hij zoekt al de grote problemen te achterhalen, die van hem gemaakt hebben, wat hij thans is. Maar het is alles vergeefs, hij komt er niet achter. Hij is hier om te bidden, zo gelooft hij, en om te denken. Hij wil God vragen het vreselijke uit hem weg te nemen, hem vrij te maken van al zijn gedachten, waarvan hij niet kan loskomen. Waarom doet God dit niet? Waarom niet? Hij dacht zekerheid te hebben, maar ... is zijn voelen en denken goed? Waarom geeft God hem geen zekerheid en rust? Door de heilige boeken is hij niet wijzer geworden, ja, de schrift vloekt in hem, hij stikt erin. Wellicht kan de Aarde het hem geven, het hem zeggen? Maar hoe hij ook luistert, de aarde spreekt niet. Of spreekt zij wel, maar is zijn leven dood? Dit stemt hem droevig. In zijn hol in de grond smeekt hij God hem te helpen. Hij is een christen, een kind, zo zegt hij in zijn gebed. Hij wil zien en weten en hij vraagt, of God die smart van hem wil wegnemen. Zonder die pijnen zal hij beter verder kunnen leven. Dagen en nachten blijft Judas in gebed en kruipt tastend rond. Vreemd zijn de gevoelens in hem, heel Jeruzalem zou hij wel aan zijn hart willen drukken, ja, z'n leven willen geven voor deze streek. Maar waarom eigenlijk? Zo vermeerderen z'n vragen zich elk uur.

Al de pijnen, de vragen en het gebrek zijn toch niet in staat hem te breken, hij weet zich staande te houden en zo langzaam leert hij zichzelf beter kennen. Soms betekent dit wijsheid voor hem, dan weer ellende en verschrikking. En in Jeruzalem laat men hem maar begaan, men vindt hem nu een ongevaarlijke zonderling. Dromend loopt hij door Jeruzalems straten, in zichzelf pratend en hoofdschuddend. Kreunend stoot hij de woorden eruit. „Mijn Meester ... o, mijn Meester ...” hoort men hem prevelen. Judas ziet dan een flits van zijn vorig leven, hij ziet zichzelf door de straten van Jeruzalem slenteren, met hem zijn er anderen, die hij kent. In hun midden loopt een figuur, zo hemels en goddelijk, dat het alleen de Messias kan zijn.

In dit beeld lost Judas even op, hij zinkt te midden van de mensen ineen en blijft liggen, kreunend en de naam van de Messias prevelend. Deze ogenblikken zijn geweldig voor Judas' ziel, de omstanders zien de extase op zijn gezicht weerspiegeld. Naast hem neemt Judas nu een prachtige gestalte waar, in een sneeuw wit gewaad gehuld, stralend als een zon. Uit de ogen schijnt het eeuwige licht op Judas neer, het verwarmt hem

en de anderen, die bij hem waren. Hij begrijpt niet, dat allen nu niet neerknielen om te bidden en te mediteren. Waarom zijn de mensen zo ongevoelig?

Judas droomt bewust, hij is in slaap en toch wakker. In deze toestand beleeft hij al die onwerkelijke verschijningen. Maar dan verwaast alles en de ogen openend ziet hij de omstanders, die hem met eerbiedige blikken gadeslaan. Toch wonden deze vreemde ogen hem en hij snelt weg, ver van de mensen vandaan, naar de veilige stilte van Gethsemane. Daar verstopt hij zich onder de struiken. Hij tracht tot zichzelf te komen. En dan kan het gebeuren, dat hij zo van zichzelf schrikt, dat hij zich kastijdt. Ook deze middag rammelt hij op zichzelf los, hij slaat waar hij zich maar raken kan, zo lang tot hij uitgeput in elkaar zakt. Afgemat naar ziel en lichaam vindt hij zichzelf terug, hij slaat de ogen op, maar dan kan hij het gemartelde lichaam niet meer ophouden en sluit hij de aardse ogen voorgoed. Op dat ogenblik krijgt zijn getergde ziel vleugels, zij klapwiekt omhoog, kijkt even rond in de ruimte, waar zij komt, wil ook daar gaan denken en naar zichzelf zoeken, maar dan sluiten ook die ogen zich en weet Judas van niets meer af. Een van de vele werelden, die God bezit en voor het menselijke wezen schiep, heeft hem opgenomen. Die wereld wiegt hem in slaap, hij rust daar uit en maakt zich gereed voor een nieuwe geboorte, voor een nieuw leven op Aarde.

In de Hof van Gethsemane vond men hem liggen, zijn lippen raakten de aarde, als had hij nog in zijn laatste ogenblikken van de aarde het antwoord willen horen op zijn talloze beklemmende vragen aangaande zichzelf in het nu en het verleden ... Was hij Judas? Meermalen had hij het gevoeld, het was echter te ongelooflijk voor hem, dan dat hij het had kunnen aanvaarden. De Aarde noch de mensen konden hem echter zijn gevoelens bevestigen en het hielp hem al evenmin, dat hij urenlang naar de hemel staarde of de tranen rijkelijk vloeien liet.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.4151.4254)

Een innerlijke brand

Meester Zelanus volgt ook de volgende levens van Judas die daarin gericht blijft op de Messias:

Hij werd weer bij joodse ouders geboren. Zij zien hem rabbijn worden en opklimmen tot de joodse raad. Weer wil hij het Jodendom van zijn gevoelens ten opzichte van de Messias overtuigen. Hij is op dit punt

zelfs nog fanatieker dan voorheen, het vuur in hem is nog feller ontbrand. De Joden willen niets van hem en zijn opvattingen weten. Maar Judas schreeuwt het uit: Christus is de Messias! Als hij niet wil luisteren naar de beweringen van zijn joodse medepriesters, dat hun Messias nog geboren moet worden en dat dit niet lang meer zal duren, ziet hij zich opnieuw verbannen. Weer trekt Judas naar Jeruzalem, al weet hij ook nu nog niets van zijn verleden. Daar beklimt hij dadelijk de Calvarieberg. Hij wil mediteren, maar dan krijgt hij opeens een hevige schok: hij daalt tijdens dit denken onverwacht in zijn verleden af. De schrik is zo vreselijk, dat een beroerte hem van de wereld afneemt. Weer vliegt zijn gepijnigde ziel de ruimte in, ook nu slaat hij even de ogen op, maar de wetten Gods hier eisen gehoorzaamheid. Hij keert terug naar de wereld van het onbewuste, nu moet hij niet zien of denken. Hij valt in slaap en een onzichtbare energie draagt hem ter ruste.

Judas Iskariot beleeft nog vele levens achtereen, ik mocht hem volgen. Het vuur bleef in hem branden. Meermalen vroeg hij zich af, waarom hij toch zo fanatiek voor de Messias vocht en waarom het Jodendom niet veranderde. Nog enkele malen werd hij opgenomen in de joodse raad. Judas sprak dan als een bewuste en wanneer deze bezieling over hem kwam, tastte hij alles van de Joden aan, voor hem bestonden alleen Golgotha en de Messias.

Achter zichzelf kwam hij ook in die levens niet. Zij voeren hem telkens weer naar andere volken. Maar Jeruzalem laat hem ook in die levens niet los, deze plaats trekt aan zijn leven met magische kracht en hij kan er zich onmogelijk van losmaken. Hij leert veel in deze levens en hij komt in harmonie met de ruimte. Hij blijft echter zichzelf zoeken.

Ook in zijn laatste leven op Aarde zien wij Judas in Jeruzalem terug. Als kind speelt hij reeds op de Calvarieberg. Golgotha trekt hem ook nu aan en het kind laat zich gaan. Al spelend ondergaat het het eigen gevoelsleven. Judas ontmoet een jongen, die als hij vaak daar neerzit en droefgeestig de ruimte in staart. Hij wil graag goede vriendjes worden met dit kind, maar iets houdt hem ervan tegen, iets stoot hem van dit leven weg. Judas denkt dit leven te kennen, maar hij weet niet vanwaar. Telkens komt de jongen terug in zijn dromen, zo vaak en zo scherp, dat het bepaald hinderlijk wordt. Samen groeien ze op, de jongen is niet altijd in Jeruzalem, maar als hij er is, zoekt hij Judas op om met hem te spelen en te praten. Judas ontwaakt erdoor. Op Golgotha komen zij tot diepe gesprekken, de jongen vertelt, dat er ook in hem geen rust is. Judas

heeft medelijden met hem, maar weet hem al evenmin te helpen. Als Judas de diepte van dit zieleleven had kunnen waarnemen, zou hij in zijn vriend de moordenaar hebben herkend, die links van Christus aan het kruis hing en geen vergeving nodig had.

Zoals Judas thans naar zichzelf zocht, zocht deze ziel naar de vergeving, die hij toen lachend verwierp!

Naarmate Judas ouder wordt, komt er meer rust in hem. Hij is nu voortdurend op Golgotha, geestelijk is hij ver weg van de Aarde, iedere gedachte put hij uit een andere wereld, stoffelijk wordt hij blind en gevoelloos. Hij zit bij de plek, waar eens het Kruis van Christus heeft gestaan, rustig en ingetogen wacht hij op het wonder, dat komen moet en dat hem aan zichzelf zal tonen. Judas – is hij Judas?

Het wonder komt niet, Judas zakt in een geestelijke diepte weg en een hartverlamming maakt een einde aan dit leven.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.4256.4298)

Ook in het hiernamaals

Judas wordt wakker in de astrale wereld:

In de wereld, waarin hij thans zijn ogen openslaat, wachten lichtende gestalten hem op. Judas gelooft hen te herkennen. „Is dat niet ...? Maar dat kan toch niet? Zijn ze het dan toch?” vraagt hij zich af.

De gestalten treden op hem toe. Een van hun zegt:

„Ja, mijn broeder, wij zijn het. Ik ben Petrus, daar zijn Johannes en Andreas, daar zijn Jakobus en de anderen. Wij komen je verwelkomen!”

Petrus en de andere apostelen begroeten Judas in de sferen van licht. Maar veel kan Judas nog niet verwerken en hij valt in slaap. Als hij ontwaakt, roept hij dadelijk om de apostelen. Petrus vraagt hem of hij hen herkend heeft. Ja, ja, verzekert Judas hem, hij heeft hen allen herkend. Hij valt op zijn knieën, Judas, en stelt zijn medebroeders vragen. Petrus doet hem opstaan en maakt hem duidelijk, wat er met hem is geschied. Tafereel na tafereel toont hij hem en zo overziet Judas thans al zijn levens, het floers valt hem van de ogen. Hij begrijpt nu de vragen en de spanningen, die hem tijdens z'n aardse levens drukten. De apostelen brengen

hem naar de eerste sfeer, waar hij kan uitrusten. Hier dankt hij God voor alles, wat hij te beleven kreeg, hij heeft z'n lessen geleerd en begrijpt nu de fouten, die hij als Judas jegens Christus beging. Toch is hij niet vrij van alles, er brandt nog steeds een vuur in hem en ook daarvan wil hij zich bevrijd zien. Judas luistert aandachtig als zijn mede-apostelen hem vertellen, hoe te moeten handelen. Hij aanvaardt alles. Dan voeren de apostelen hem naar Golgotha terug en weer leeft hij in Jeruzalem, maar nu als astrale persoonlijkheid.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.4299.4323)

Op aarde dachten de apostelen dat Judas was verdoemd, maar in het hiernamaals werd hen de werkelijkheid verklaard:

De Apostelen dachten, dat Judas was verdoemd, doch spoedig werd hen dit wonder verklaard, want God verdoemt niet!

Jeus van Moeder Crisje Deel 3 (J3.10802)

In het hiernamaals komt Judas tot zichzelf:

Terwijl hij daar zijn leven overziet, wordt hem duidelijk, wat er nog in hem brandt. Hij wil uit de mond van zijn Goddelijke Meester horen, dat Deze hem zijn daden vergeeft, anders zal hij nimmer gelukkig zijn. Wellicht komt zijn Meester hier tot hem. In diep verlangen wachtend op de komst van Christus, gaat hij nog eens al zijn levens na en mediteert, terwijl de apostelen naar hun eigen hemelen zijn teruggekeerd.

Zijn Meester komt niet en er komt een gevoel van wanhoop over Judas. De gedachten aan de eeuwige verdoemenis laten hem niet los; zal Christus hem zijn daden niet kunnen vergeven en zal hij dus altijd met die vloek moeten rondlopen? Maar er is toch licht in hem, en er is toch een enorm verschil in zijn denken en voelen hier met die tijdens zijn spookachtige dwaaltocht over de Aarde. Maar de maanden en jaren gaan voorbij en nog altijd leeft hij daar in afwachting in Jeruzalem en op Golgotha, smekend om het vergevende woord, dat hem het eeuwigdurende geluk zal schenken. Was zijn daad dan te groot om ooit vergiffenis te kunnen ontvangen? Opnieuw en opnieuw keert hij naar zijn vorige levens terug en loopt er weer rond met zijn Meester en z'n mede-apostelen. Als hij zich zo laat gaan, rustig blijft en geen verlangens in zich laat opkomen, zijn er vrede en geluk in hem. Maar zodra hij zich laat drijven door zijn dwingende begeerte om vergeving, stijgt de onrust in hem en voelt hij, dat hij weer achter op raakt. Hij eist dan weer – en heeft het

leven hem niet te verstaan gegeven, dat hij niets te eisen heeft? Moet zijn verschrikkelijke „willen” hem dan weer vernietigen?

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.4324.4337)

Aanvaarding

Hij smooit nu iedere gedachte, die in zijn innerlijk opkomt en hem dwingen wil, vragen te stellen, vergeving te verlangen. Niets mag hem thans voortjagen, eisen of verlangens mogen er niet in hem zijn, slechts reine, volle overgave. Dan pas zal hij zijn foute eigenschappen overwonnen hebben, dan zal hij meester zijn over zichzelf. En met deze nieuwe gevoelens in hem, beleeft hij het Golgotha-drama opnieuw, hij schrikt er niet voor terug, alles wil hij beleven, ook zijn eigen rol in het vreselijke gebeuren. Hij denkt rustig over alles na en nu is er van eisen in hem geen sprake meer. En nu mag hij om vergeving vragen, er zijn thans begrijpen, overgave en weten in hem gekomen! Hij knielt neer en bidt zijn Goddelijke Meester om vergiffenis. En thans is hij niet alleen op Golgotha, miljoenen zielen volgen hem, volgen zijn leven met Christus op Aarde en gaan tevens hun eigen levens na. Zo komt er ook in hen verdieping, begrijpen en overgave. En Judas bidt:

„God, o mijn God, vergeef mij mijn fouten. Ik wilde uw Zoon niet verraden. Ik wilde het jodendom wakkerschudden. Ik zal alles weer goedmaken, maar een verrader ben ik niet. Uw Zoon en Heilig Kind weet het. Ik vraag U om vergeving, mijn God. Help mij, vergeef mij.”

In hem zijn licht, warmte en geluk gekomen. Toen hij dacht, dat niets hielp en hij zichzelf en alles opgaf, hij helemaal niets meer was, voelde hij zich opengaan en straalde er licht in hem af. Het leven om hem heen lost op, Judas ziet zich alleen op Golgotha. Een gouden licht breekt door, het overstraalt zijn kleine leven. Judas slaat de blikken omhoog en ziet in het gelaat van zijn Goddelijke Meester.

„Meester, mijn Meester. Gij zijt het, de Messias. Kunt u mij vergeven?”

Judas voelt zich opgenomen in de heiligheid en de heerlijkheid van Gods Kind, Jezus Christus. Zijn ogen kunnen zich niet losmaken van Diens stralende gelaat. Dan hoort hij zeggen:

„Judas, Judas, twijfelt ge nog?”

Hij kan geen woord uitbrengen, Judas, overweldigd als hij is door dit ontzaglijke gebeuren. En Christus zegt dan:

„Alles is u vergeven, Judas, alles, gij hebt u zelf leren kennen. Ga nu terug naar de sferen van licht en vervolg daar uw weg. De wetten van Mijn Vader kent ge. Kom Mijn Zoon, nu is alles vergeten.”

Judas voelt hoe hij in het leven van Christus opgenomen wordt, hij weet zich thans door Zijn Heilige krachten gedragen. Hij voelt zich hoger en hoger gaan. Tussen Hemel en Aarde ontvangt Judas van zijn Meester de zegen. Dan lost Christus voor hem op, maar in Judas zingt nu het geluk, vrij als hij is van iedere verkeerde gedachte.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.4338.4376)

Judas neemt zijn geestelijke ontwikkeling weer in eigen handen en verhoogt zijn liefde en bewustzijn tot de derde lichtsfeer:

Hij gaat terug en onderweg ontmoet hij de Apostelen. Zij verwachten hem, zij komen hem halen en voeren hem thans naar de derde sfeer in het leven na de dood. Waar nog, op dit ogenblik, Judas leeft. Hij dient, hij is bezig voor de mensheid grote dingen tot stand te brengen. De andere Apostelen waren verder, maar hij gaat ook verder en hoger en zal eens de Goddelijke sferen bereiken.

Archief (AR.5075.5079)

120. Pilatus

Pilatus verzinnebeeldt de persoonlijkheid die uit twijfel, gemakzucht of angst verzaakt om daadwerkelijk al het leven lief te hebben.

Hij waste zijn handen in onschuld

Christus werd voor Pilatus gebracht, die toen het hoogste maatschappelijke gezag in Jeruzalem vertegenwoordigde. Pilatus moest oordelen of Christus overgeleverd kon worden aan het Joodse gezag, dat hem wilde berechten voor vermeende zonden.

Pilatus constateerde geen misdaad waarvoor Jezus moest terechtstaan. Hij waste echter zijn handen in onschuld, omdat hij zich niet wilde bemoeien met deze netelige kwestie. Hij onttrok zich aan het eigenlijke oordeel, om zo zijn maatschappelijke positie niet in gevaar te brengen. Hierdoor verzaakte hij zijn mogelijkheid om een halt toe te roepen aan het lagere in de mens, dat de hogere liefde van Christus wilde ombrengen.

Zijn reïncarnaties

De meesters van de Universiteit van Christus hebben de volgende reïncarnaties van Pilatus gevolgd, om te zien wat zijn handelen in Jeruzalem voor de ontwikkeling van zijn gevoelsleven veroorzaakte. Ze zagen dat Pilatus in zijn volgende levens heel geïnteresseerd was in de blijde boodschap van Christus en zich ging inzetten om die te verspreiden.

Leven na leven diende hij het christendom en sprak hij over Pilatus en het gebeuren in Jeruzalem, zonder zijn rol daarin te kennen. Eeuwenlang werd hij voortgedreven door de innerlijke drang om te werken voor Christus, zonder te weten waar die stuwning vandaan kwam. Zo werd hij bijvoorbeeld als bisschop tijdens de Tweede Wereldoorlog vervolgd voor zijn geloof. Zijn ziel was stuwende om zijn toenmalige handelen te corrigeren en voortaan te doen wat hij diep voelde dat hij in Jeruzalem had moeten doen.

De twijfel

Meester Zelanus volgt in zijn lezingen welke gevoelens Pilatus tot zijn handelen in Jeruzalem brachten. Pilatus zelf kon geen schuld in Christus ontdekken, maar toch gebruikte hij zijn maatschappelijke gezag niet om Christus te verdedigen tegen het lagere geweld dat hem wilde kruisigen. Hij wilde geen onvrede van dat lagere geweld naar zichzelf toetrekken, en waste zijn

handen in onschuld om zich te beschermen.

Meester Zelanus ziet in het Pilatusbewustzijn een diepe afgrond die 'twijfel' genoemd kan worden. Het twijfelen om de waarheid te vertegenwoordigen wanneer het daarbij behorende gedrag kan leiden tot negatieve gevolgen voor het eigen stoffelijke leven. Allen die iets hebben gedaan voor de geestelijke bewustwording van de mensheid, hebben het gevecht met deze twijfel moeten leveren. Socrates, Plato, Aristoteles, Pythagoras en vele anderen wisten dat diegenen die hen niet begrepen, hun aardse leven konden vernietigen. Maar ze lieten zich niet tegenhouden door de twijfel die elke bezieling smooit en hogere gedachten ondermijnt.

Ook de apostel Petrus heeft deze keuze moeten maken, toen men hem vroeg of hij tot de leerlingen van Christus behoorde. Hij hoorde de haan kraaien toen hij tot driemaal toe de waarheid verloochend had om zijn hachje te redden. Later vond hij de kracht om te getuigen voor de universele liefde en hiervoor in die tijd een gewelddadige dood te ondergaan.

Meester Zelanus trekt dit door naar het dagelijkse handelen in de maatschappij. Telkens als men de verantwoordelijkheid van een handeling onterecht naar een ander afschuift, wordt het hogere gevoel gekelderd. Indien men zich uit gemakzucht laat dragen door de maatschappij, kan de eigen werkzaamheid niet groeien. Als we niet werken voor het geheel, kunnen we niet voelen dat we met al het leven verbonden zijn.

Onze Albron

Wanneer we ons door de twijfel laten leiden, zal de maatschappij ons hierop niet afrekenen. Maar wat doet de twijfel met onszelf? In eerste instantie kan de twijfel signaleren dat we voor afbrekende gevoelens, gedachten of handelingen staan. Hierdoor kunnen we ons bewust worden dat we voor een keuze staan.

De tientallen artikelen over 'onze kosmische ziel' beschrijven hoe ons leven gestuwd wordt door de Albron in ons. Die stuwt ons tot reïncarneren en tot de verruiming van onze persoonlijkheid. Wanneer we onze handelingen afstemmen op die innerlijke bezieling, dan krijgen we steeds hogere gevoelens en gedachten.

De sleutel tot onze geestelijke groei is hoe we omgaan met de Pilatus in onszelf. Elke seconde kunnen we onze persoonlijkheid verruimen door ons handelen af te stemmen op de gevoelens van waarheid, rechtvaardigheid, harmonie en universele liefde. Dan gaat onze Albron sterker stromen, omdat die gevoelens de kern van onze ziel vertolken. Dan krijgen we meer kracht en vitaliteit omdat we de basiskrachten van onze ziel in harmonie met al het leven laten werken. Die basiskrachten van de Albron hebben planeten en

zonnen geschapen, ze zijn onuitputbaar.

Maar die planeten en zonnen zouden niet tot stand gekomen zijn, wanneer er twijfel in het spel was geweest. Twijfel in het scheppingsproces geeft afbraak, duisternis, vernietiging. Het niet inzetten van de hogere krachten in onszelf leidt tot stilstand en achteruitgang. Na Pilatus kwam Caiphas, en vernietigden de lagere gevoelens de hogere liefde op aarde.

Christus bracht de universele liefde. Het verwerven van die hogere liefde vraagt het krachtdadig halt toeroepen aan de eigenliefde van de Pilatus in onszelf. Dit kan niet door een eenmalige keuze, maar slechts door miljoenen malen te kiezen voor de universele liefde die meer inzet vraagt, maar waardoor er nieuwe en hogere krachten in onze Albron geactiveerd worden. En zo bereiken we uiteindelijk de geestelijke gevoelsgraad, waarin geen minuscuul twijfeltje ons nog weerhoudt om elk ogenblik al het leven lief te hebben.

Bronnen

Hij waste zijn handen in onschuld

Pilatus vertegenwoordigt het bedrog in de maatschappij:

Wanneer we aanstonds voor Pilatus staan, dan stort uw menselijke maatschappij in, ook die van Pilatus. Het hogere kind, het hogere voelen en denken als moeder, de vrouw van Pilatus (zegt): 'Vergrijp je niet aan dit Leven, ik heb een machtig visioen gezien.' Nog komt er vanuit dit leven, dit mooie gevoel, dit moederlijke gezag, een brief, een letter, een woord. Zoals de apostelen dat voor hun vrouwen hebben gekund, krijgt hier wie met de Christus in aanraking komt, krijgt een boodschap. Ook Pilatus wordt nog gewaarschuwd: vergrijp u niet aan dit Leven. 'Man, vergrijp u niet, ik heb een machtig visioen gezien.'

Maar dit ongelukkige, aardse denkende kind wast zijn handen in onschuld en zegt: 'Ik wil met modder en met goedheid niet te maken hebben.' Hij wast zichzelf in onschuld; hij had deel moeten nemen aan dit gezag! Hij die het hoogste voor dat ogenblik vertegenwoordigt, die zegt: 'Ja, ik ben zover.' Anders houdt uw mond, vergrijp u dan niet aan stofelijke taken. Hij zegt: 'Ik wil er niet mee te maken hebben', maar hij wil wél het gewaad. Ja, hij gaat aanstonds met links het zwaard en rechts het kruis Golgotha op en wil de Albron vertegenwoordigen ... Bedrog, Pilatus!

‘Ja’, zegt het andere kind van de ruimte, van Moeder Aarde, ‘ik ga met u, Petrus en Johannes, ik ga met u door de modder en het slijk. Ik ben niet bang om mijn leven te verliezen.’ Maar wanneer er een neveltje komt, dan rent men weg, want men denkt dat de brandstapel in aantocht is.

Het verraad van Jeruzalem, de afbraak en de vernietiging die wij in Jeruzalem beleven en te aanvaarden hebben, die zal ik u aanstonds door de volgende zittingen laten zien. En dan plaats ik u voor Pilatus, voor Gethsemane.

Lezingen Deel 1 (L1.3825.3842)

Zijn reïncarnaties

Meester Zelanus beschreef ook de volgende levens van Pilatus:

Toen Pilatus na zijn dood in de wereld van het onbewuste binnentrad en daarna op Aarde een nieuw kleed (lichaam) ontving, was er maar één verlangen in hem, hij wilde meer weten van het leven van Christus. Het geloof in God stuwde hem voort, deze bezieling drijft hem zijn leven aan Hem te wijden. Het machtige gebeuren had hem opgenomen. Ook zijn leven is als een hel op Aarde, ook hij zoekt en droomt op een verschrikkelijke wijze. Maar aldoor volgt hij Christus. Als kind voelt hij voor de kerk en hij wordt priester. In het oerwoud trekt hij zich terug en werkt hij, leven na leven geeft hij zich voor Christus. Hij werkt zich in die levens omhoog, doch weet van zijn verleden niets af, de brand in hem geeft hem geen rust. Deze drijft hem voort en doven kan hij hem niet. Eens zal ook hij zijn verleden zien en de rol, welke hij speelde in het Golgotha-drama – om dan te beseffen, waarom hij zich telkens opnieuw voor Christus wil inzetten.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.4397.4406)

In de Tweede Wereldoorlog werd Pilatus vervolgd als bisschop:

Op dit ogenblik leeft Pilatus in Duitsland, hij is er bisschop. Hij maakte zijn fouten goed en heeft Christus innig liefgekegen. Pilatus is voor God ontwaakt. Hij predikt over Jeruzalem en over zichzelf als Pilatus. Nog kan hij niet voelen, dat hij Pilatus is, maar zijn woorden vertolken zijn verleden. Nu leeft Pilatus in het Duitse rijk en wordt hij vervolgd. Door wie? Straks zal u dit duidelijk worden.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.4407.4414)

De twijfel

Meester Zelanus hield in 1950 een lezing met als titel:

U krijgt vanmorgen 'De Pilatus in de mens'.

Lezingen Deel 1 (L1.6036)

Hij volgt de duizenden gedachten die afstemming hebben op het Pilatus-bewustzijn:

We hebben duizenden gedachten in ons en elke gedachte – dat weten díé daar en dat weet men in de ruimte – heeft afstemming op het Pilatusbewustzijn. En dat is niet anders dan een diepe afgrond, een kuil waarin u zinkt. En dat kuiltje - die afgrond - dat is onmetelijk diep; dat heet twijfel.

Lezingen Deel 1 (L1.6094.6096)

Het gaat om momenten die aan ons vragen wie we zijn:

Ja, gij hebt wel over die Pilatus gelezen, toen hij daar stond en de Christus voor zich kreeg. Dat zijn de momenten dat gij zult bewijzen wie u eigenlijk zijt.

Lezingen Deel 1 (L1.6124.6125)

Toen Pilatus moest oordelen, waarschuwde zijn vrouw hem dat ze gedroomd had dat ze zich niet mochten vergripen aan het leven van Christus:

Toen het Goddelijke Bewustzijn op aarde stond en Zijn taak, Zijn heilig evangelie aan de mensen zou willen brengen, toen stond Hij onmiddellijk voor de twijfel ... voor de twijfel. De mens Pilatus, omhangen met een mooi wit laken, een machtig gewaad, wíst het niet. Zijn ziel daar, die de dromen kreeg vanuit de ruimte en weer voor het hogere openstaat, zei: 'Vergrijp u niet aan dat leven. O, mijn geliefde, vergrijp u niet! Mijn innerlijk heeft mij vannacht gewaarschuwd, vergrijp u niet aan deze hogere gedachten en die krachten, want gij zult u voor eeuwig, eeuwig, eeuwig mismaken!'

Lezingen Deel 1 (L1.6247.6251)

Pilatus had de moord op Christus moeten tegenhouden:

Ik bracht u nu naar de sferen van licht. Wij kwamen door Gethsemane,

wij gingen naar Pilatus en stonden daar en kon Pilatus zeggen: 'Ik was mijn handen in onschuld.' Reeds een machtige, ontzagwekkende zwakte, een fout die hem, die hem verplettert indien het komt naar de ruimte. Pilatus had moeten bewijzen: ik wil niet, indien ik de rechtvaardigheid, de goddelijke liefde, de harmonie heb vastgesteld, wil ik niet dat er in mijn nabijheid wordt vermoord!

En nu moet u eens kijken hoe Jeruzalem in die tijd moordde, alleen reeds door gedachten, alleen reeds om zichzelf te beschermen.

Lezingen Deel 2 (L2.7491.7495)

Allen die iets voor de mensheid hebben gedaan, moesten het gevecht met de Pilatus in zichzelf leveren:

Socrates, Plato, Aristoteles, Pythagoras, het oude Egypte, China, Japan, Brits-Indië, Tibet, allen zaten vast aan de Pilatus. Allen hebben, elke priester heeft zichzelf duizendmaal moeten verliezen om die Pilatus z'n hals om te draaien. Want de twijfel maakte hem volkomen, voor elke gedachte, ruimtelijk, moederlijk, vaderlijk kapot!! Twee uitroepetekens. Volkomen kapot!

Lezingen Deel 1 (L1.6097.6101)

Ze wisten dat hun missie hun stoffelijke vernietiging kon betekenen:

Er zijn mensen geweest – en die leven er nog – die gingen denken dóór de stilte, de harmonie, de meditatie van de Christus, dóór Gethsemane. En ze wisten: wanneer ik met deze ruimtelijke gedachten tot de mens kom, dan zal die mens die dat niet begrijpt mij aanvallen en desnoods vernietigen. Maar wanneer ik dan maar vijftientig woorden heb kunnen spreken, dat er een God is van liefde, dan ben ik gereed en is mijn taak voorbij. Die mensen hebben allemaal Gethsemane beleefd, ze hebben de Pilatus in zichzelf leren kennen.

Lezingen Deel 1 (L1.6214.6217)

Ook de apostel Petrus heeft de twijfel moeten overwinnen:

Nu zit ge daar, nu staat ge daar. Ge kunt, ge moet een bevel voeren, ge moet het antwoord geven voor uzelf, voor uw koek, uw brood dat u hebt gebakken, het smaakt. Maar we gaan hoger! Aanstonds staat ge – wát koning en keizer? hebben wij u geleerd – aanstonds staat ge om over een volk te regeren. En nu moet u eens kijken hoe daar handen worden

gewassen. Twijfels? Puh, die ziet u niet. Ik twijfel? Een fijne persoonlijkheid die zegt: 'Ik eh, ik heb er niet mee te maken, dat is heus mijn werk niet!' Pfoeh! In Gethsemane wordt u weggeblazen door een klein, nietig addertje, omdat dat addertje tot uw karakters behoort. En die ene die trekt er duizenden aan, het wordt een spook dat zegt: 'Ga eruit hier, huichelaar! Wat wilt ge, de levensbodem van de Messias beleven hier? Uw waanzin vertolken?'

'Daar heb ik niet mee uit te staan'? Gij zijt het!

En zo zijn er miljoenen mensen voor uw ogen afgeslacht. Het bewuste bedrog, de afbraak die ligt daar vóór u. Maar ga eens hoger, kom eens hoger naar de ijlere, ijlere rechtvaardigheid. Ja, dan weet u het ook niet meer en dan valt u de mensen aan en dan is licht duister voor u, dan is de liefde een mismaking. Hard? Ja, nu staat ge voor de strengheid, de hardheid van de geestelijke wet, waarvoor de Messias stierf. En dat heeft Petrus ook mee moeten maken, want toen hing hij ondersteboven aan een ladder en hebben ze hem geslacht als een varken. Toen stroomde zijn bloed weg, maar hij vond het goed. Nu was er geen twijfel meer. Nee, want die heeft hij in zich gekild! Die hummel van een Petrus, die daar onder de mensen liep, Gethsemane heeft hij beleefd. Hij komt uit het hof van Gethsemane, hij komt uit de ruimte ... Dáár ligt de goddelijke bron en hij gelooft het niet, hij valt in slaap en zegt: 'Ik heb die Mens niet gezien.' Heel eenvoudig, gemakkelijk, Petrus, men had u van de wereld moeten blazen!

Ja, scheld eens op Petrus?!

Nu wordt er nog gezegd: 'De grootste stommiteit die ik heb begaan, was dat ik díé man volgde. Dat is een eeuwigdurende stommiteit.' Nee, daar komt u nooit meer van af, totdat gij de Pilatus uit uw ribben haalt, onder uw hart vandaan trekt en eindelijk gaat aanvaarden, eindelijk durft te zeggen: 'Ja, dat is het, nu weet ik het.' Maar dat kan ik u niet geven, dat kon u de Christus niet geven. Hij stond hier en ze námen Hem niet. Zelfs Petrus, die dag in dag uit met Hem door de weilanden ging, door de straten ... Judas!

'Ik ken die Mens niet, ik heb die Mens nog nooit gezien.'

Ja, bent u ver van Petrus weg? Hebt u niets meer van Pilatus, twijfelt u aan niets meer? Hebt u zo'n zegenende, uitdijende rechtvaardighedsin-

vloed in u, dat de vogelen van de ruimte u achtervolgen en niets anders doen dan voor uw leven te tijlpen? Beleeft ge reeds van die wonderen?

Lezingen Deel 1 (L1.6432.6474)

De maatschappij is nog boordevol verloochening:

Neem de maatschappij in uw handen en draai die maatschappij zijn dierlijke nek om indien dat beest aan uw leven knabbelt en van u eist: 'Ga met mij mee, want gij zijt er één van mij.' En durf dan ervoor uit te komen en te zeggen: 'Jazeker, dat had u altijd gedacht, nietwaar? Maar voor mij kraait er geen haan meer. Ik ben geen Petrus en ik ben geen Caiphas meer. De Petrus in mij, de twijfelaar, de verloochenaar heb ik gedood.

Lezingen Deel 3 (L3.8255.8259)

Twijfel kan elke vitaliteit smoren:

De Pilatus in de mens – dat zullen we aanstonds zien – die sloeg het Allerheiligste daar, boven op Golgotha, aan een kruis en liet Hem leegbloeden. De Pilatus ondermijnt elke goede gedachte. De Pilatus in u – dat hebben wij verleden in Gethsemane beleefd – die smooit elke vitaliteit, die zaagt bewust het leven doormidden. Die zuigt leeg wat door God, de Albron, een ruimtelijke eenheid gaf, een stabiliteit, een vermogen om te denken en te voelen naarmate Hij Zijn dingen heeft geschapen, licht gaf, een steun, een fundament.

Lezingen Deel 1 (L1.6102.6105)

Pilatus wilde zijn verantwoordelijkheid niet nemen:

U staat elk ogenblik in deze maatschappij voor die Pilatusen – maar we zijn het zelf! De mens zegt iets, de mens doet iets; om zichzelf maar te beschermen verraadt hij zijn zuster, zijn moeder, zijn broeder, zijn vader. Hij kan die laatste vijf procent niet verstoffelijken, het komt niet over zijn lippen, want hier weigert er iets. Die persoonlijkheid is angstig, is geknakt. Ja ... en dan komt het levenswater erbij te pas. U kunt dat oordeel uitspreken, makkelijk, eenvoudig. Zend het maar op een ander zijn dak, op een ander zijn huis, leg het maar op een ander zijn schouder, ú bent vrij! Maar u bent geen cent, u bent níets waard voor de God van al het leven, u hebt zichzelf hierdoor voor duizenden dingen gekist!

Lezingen Deel 1 (L1.6269.6276)

Wie zich uit luiheid laat dragen door de maatschappij, loopt niet zelf:

Moet u gedragen worden, heel uw leven lang? Dan bent u ook de armoedige, de gedragen persoonlijkheid. Maar wij laten ons niet dragen. Dat heeft God in niets gekund en in niets gedaan, wij gaan altijd zélf. Wij willen het leed en de smart van de mens in ons opnemen. Ik wil die pijnen ondergaan, want zij is nog niet gereed. En dan ben ik moeder, dan ben ik vader; was Christus ook. Dat was Petrus niet, alleen Johannes had er vijf procent van.

Lezingen Deel 1 (L1.6520.6527)

Pilatus staat daar, hij is de vertegenwoordiger, de vertegenwoordigende persoonlijkheid voor de menselijke maatschappij, hij vertegenwoordigt een massa. Het gevaar van zijn leven voelt hij niet. Want elk ogenblik kan de lichtende persoonlijkheid u tegemoet treden en dan hebt u maar te denken! Dan hebt u te denken voor de ruimte, voor Onze-Lieve-Heer, voor God, voor de Albron, voor miljoenen eigenschappen.

Lezingen Deel 1 (L1.6298.6301)

Onze Albron

Het is een groot verschil of we ons vergelijken met het zwakke kind Pilatus of met de Messias:

En nu staan wij even voor dit zwakke kind en vergelijken onszelf met de Messias, het hoogste Bewustzijn voor deze ruimte. En nu wordt het gevaarlijk, nu wordt het angstwekkend. Ik zei u, de maatschappij kent dat niet, voor de maatschappij een twijfelend gevoel te bezitten, zegt niets. Niemand, niemand zal u storen, niemand zal u iets zeggen. U twijfelt ... waarom?

U twijfelt aan alles, maar twijfel nu eens aan uw ziel, aan uw goddelijke afstemming en u hebt niets meer!

Lezingen Deel 1 (L1.6305.6310)

In eerste instantie kan de twijfel een signaalfunctie vervullen:

De twijfel is soms goed, omdat u door de twijfel de afbraak kunt aanschouwen.

Lezingen Deel 1 (L1.6303.6303)

Maar als we blijven twijfelen, kunnen we geen hogere gevoelens en gedachten opbouwen:

We hebben gezien dat we elke gedachte, elk gevoel moesten terugvoeren naar de harmonie, waardoor alles is ontstaan, en zoals de Albron dat heeft gekund. De mens heeft voor zichzelf werelden opgebouwd en dat kon niet door twijfel geschieden, daarvoor had hij alles van zichzelf in te zetten.

Lezingen Deel 1 (L1.6038.6039)

Elke gedachte kan door analyse in harmonie gebracht worden met hoe de dingen zijn ontstaan:

De mens kijkt naar het allerhoogste en vraagt altijd maar weer: ik wil dit, ik wil dat, ik wil zus bezitten. Maar de goddelijke metafysica dwingt u om elke gedachte te analyseren en te controleren en naar de harmonie te voeren, zoals de dingen zijn ontstaan.

Lezingen Deel 1 (L1.6277.6278)

Een duurzame opbouw van onze geestelijke persoonlijkheid vereist vastberadenheid:

Wanneer u een bloem, een zaadje in de grond stopt en u haalt het er over tien minuten, een kwartier weer uit, u kijkt telkens weer, dan smooit u dat bewustzijn, dat verrot. En zo gaat het met uw eigen persoonlijkheid ook. In Gethsemane hebben we gezien dat we zó moeten denken, altijd maar weer naar die liefde, naar die harmonie.

Lezingen Deel 1 (L1.6280.6282)

Na Pilatus komt Caiphas:

Na het getwijfel staat er een andere waarachtigheid voor u. Dan staat het pak slaag voor uw leven, want door Pilatus komen wij tot het brute geweld. En nu wordt het erger, van het een naar het ander, maar afdalend, naar de duisternis toe. Hoe handelt gij, hoe zult ge doen wanneer het verkeerde woord nu eens tot u komt?

Lezingen Deel 1 (L1.6322.6325)

Door de levenswaarheid kunnen we bepalen hoe te handelen:

U kunt door de boeken, door de levenswaarheid van Gene Zijde, van de meesters, kunt u nu bepalen hoe gij hebt te handelen wanneer er voor uw leven iets wordt gezegd dat u 't bloed kost. Wanneer men weet, wanneer u gaat voelen: het gaat om mezélf – nou, wat kan er gebeuren, als u weet dat ge God vertegenwoordigt in álles en dat door u de maatschappij leeft?! Alles leeft er door u, want gij zijt werkelijke afstemming van de Albron, die alles bezit en dat is licht, leven en liefde. Dat zijn elementale wetten, dat zijn zonnen, sterren en planeten, geestelijke, astrale werelden, dat is ziel, geest en persoonlijkheid. En van dat laatste ... die laatste gedachte, dat gevoel dat handelt, dat voelt, zij is bewust zeker of zij heeft niets te betekenen, zij verliest zich in alles, elk ogenblik.

Lezingen Deel 1 (L1.6326.6330)

Wat ik u hier, vanuit deze bron, kan schenken, is: hoe moet ge waken voor uzelf? Dat hebben we nu geleerd. Wij kwamen door die machtige ruimte naar de aarde terug, we hebben het Al gezien en nu staan we voor de menselijke karaktereigenschappen. Duizenden dingen stormen er op ons af: vriendschap, waarheid, welwillendheid, rust, vrede ... Ja, wat zijn dat voor dingen? Hoe gaan we nu ... hoe moeten we nu leren denken?

Lezingen Deel 1 (L1.6334.6339)

Wanneer de mens zegt, wanneer de mens de Bijbel aanhaalt ... Ik zeg u: de maatschappij is niet zo ernstig, dat is heel eenvoudig. U kunt dag en nacht doordenken, het is allemaal ruw en bruut en afbrekend, mismakend; maar wanneer de ziel gaat spreken, wordt het moeilijk en gevaarlijk. De gevaarlijkheid dat u zichzelf zult verliezen, het gevaar is nu dat u uw godheid verloochent; en dat hebben er miljoenen gekund.

Ik wil u duidelijk maken dat elke gedachte, waarvoor ge ook staat – een vreemd iemand – dan staat ge voor het deel van uzelf dat u zult voeden en eens het licht zult schenken. Het wordt daardoor zo gevaarlijk en zo moeilijk, omdat u naarmate – dat heb ik u duidelijk gemaakt op een morgen, daar staan we nu voor – omdat u als u eenmaal het licht krijgt, als u eenmaal de sferen die door harmonie, door rechtvaardigheid zijn opgebouwd, wanneer u dat eenmaal in handen hebt, dan gaat ge Gethsemane voelen, ge gaat Gethsemane uit. Ge kijkt die Pilatus niet eens meer aan, die heeft niets te betekenen. U hebt met twijfel en met afbraak niets meer te maken, u gaat regelrecht naar Golgotha.

Lezingen Deel 1 (L1.6340.6347)

Hoe meer we de verbinding met het leven gaan voelen, hoe moeilijker het wordt:

Maar nu gaat ge voelen dat ge elke verkeerde gedachte in u opneemt en een marteling voor uw leven is, want uw bloed, uw leven daar, steekt u, slaat u. En dat leven is van u! U gaat in de sferen van licht begrijpen dat ge het leed, de smarten van deze mensheid – ál die miljoenen kinderen – moet gaan dragen, gaan vertegenwoordigen, want ze maken deel uit van uw voetstap. Als die miljoenen mensen wandelend voortgaan en zij gaan naar beneden, dan is dit de afbraak, de stilstand voor uzelf; u kunt niet verder. En daarom leven er zo lang mensen in de sferen. Daarom duurt het ... daarom wordt het zo oneindig zwaar en moeilijk naarmate ge hoger komt om de maatschappij, om die ruimte, om al die volkeren der aarde in u op te nemen. U voelt het wel, daarom staan de mensen daar zo lang stil.

Lezingen Deel 1 (L1.6361.6367)

Wie alles opneemt, wie alles aanvaardt, wie geen twijfels, geen leugen noch bedrog in zich heeft, die stijgt boven het menselijke denken en voelen uit en heeft nu ruimtelijk bewustzijn. En dan eerst gaan de planeten, de sterren, de zonnen tot uw leven spreken. Dan zegt elke wet: ‘Wacht eens even, ontleed mij even. Ik wil met u mee, ge hebt mij vergeten.’ Dan kunt u geen stap verdergaan, want elke voetstap zegt: ho! Een nieuwe wet openbaart zich aan uw leven, die haakt zichzelf aan uw ziel, uw leven vast en zegt: ‘Ontleed mij, ik behoor tot u. Ik ben van u.’ Voelt u? En dat te zien vanuit de eerste sfeer hier op aarde. Vertel me nu, vraag nu aan uzelf wat u hebt, wie u bent, wat u kunt.

Lezingen Deel 1 (L1.6368.6377)

Pilatus dacht toen nog dat hij zich aan het leven kon onttrekken:

Pilatus wist het niet, maar nu moet u het weten. Hij *hád* het moeten weten. U moet voor de maatschappij ... Het gaat hier om leven en dood, het gaat hier om God, om Christus, om uw ruimte, om de Albron, om miljoenen vragen, karaktertrekken, welwillendheid – altijd maar weer welwillendheid – rechtvaardigheid, liefde, geluk, leven, licht, vader-, moederschap. Altijd maar weer om dat leven, liefde, geluk, vader-, moederschap, persoonlijkheid!

Daar staat de twijfel en die weet het niet, die wast zijn handen in onschuld, dit menselijke bewustzijn, en zegt: ‘Ik heb er niet mee te maken.’

Die slaat alles omver. Hij – de goddelijke kern in zich – heeft met niets te maken! ‘Ik heb er niet mee te maken, het gaat mij niet aan. Ik zal er ook nooit naar kijken, berecht uzelf!’

Lezingen Deel 1 (L1.6405.6414)

Meester Zelanus vraagt ons of onze bron al stroomt:

En dan vraagt ge naar geluk, ge vraagt naar liefde. Ge wilt het mooi, ge wilt het goed hebben, ge wilt gedragen zijn, maar wat zet gij ervoor in de plaats?

Waarvoor, hóé stroomt uw bron? U remt uw bron, u zet er dijken tegenover. Elke gedachte smoort ge weer. Men moet u maar even raken: ‘Die is dit, die is dat.’

Lezingen Deel 1 (L1.6544.6549)

Pilatus hield nog het zwaard paraat:

Jazeker, aan de linkerkant het zwaard en in de rechterhand het kruis, zo gaan ze naar Golgotha.

Lezingen Deel 1 (L1.6561)

Maar die Pilatusen in ons moeten overwonnen worden om tot geestelijk bewustzijn te komen:

We hebben de Pilatusen in ons overwonnen, we weten dat we pertinent voor de geestelijke graad moeten getuigen. En dan ontwaakt de harmonie, de welwillendheid, de inspiratie onder ons hart.

Lezingen Deel 1 (L1.6711.6712)

Dat kan alleen door elke gedachte te verruimen:

Maar u bent de denkende kracht voor dit alles, u bent de persoonlijkheid die elke gedachte van de Pilatus afrukt. Geef aan elke gedachte ruimtelijk gevoel, waarheid, levenslicht, van nu af aan.

Lezingen Deel 1 (L1.6716.6717)

En dat gaat niet door te blijven twijfelen:

We hebben mensen gekend, mensen die de Christus achterna liepen en die Hem wantrouwden. Ze hebben nu nog niets. Ze lopen reeds twee-

duizend jaar de Christus, de Messias achterna en ze hebben nu nóg niets. Niets krijgt u, u bouwt niet, u breekt telkens weer af wanneer die twijfel, die ... dat dik zijn, die hoogmoed naast u staat.

Lezingen Deel 1 (L1.6721.6724)

Of door te oordelen over een mens:

Het is het pak slaag dat de Christus daar bij Pilatus onderging. Het is de beulpartij, de marteling die Hij had te aanvaarden door het onbewuste van de wereld, de mens die zichzelf, die zijn God, die zijn Christus niet heeft gekend.

Wij gaan vanuit de astrale wereld bewust ín die Pilatus en dan staan we voor dit menselijke wezen en vragen hem onmiddellijk: waarom steekt u een hand uit? Waarom vergrijpt u zich – heb ik u gevraagd verleden – aan een mens? Waarom denkt gij te kunnen oordelen? Waarom doet u dat?

Hij had onmiddellijk moeten weigeren. U hebt niet het recht ...

Lezingen Deel 1 (L1.7629.7636)

Ik heb u Pilatus getoond, hoe deze mens heeft gehandeld ten opzichte van het betere ik. Ik heb u voor de toestand geplaatst om aan te voelen, want dat gebeurt nóg in uw eigen tijd. U staat telkens voor rechtvaardigheid en dan kunt u een beslissing nemen. En of die nu Pilatus heet en of die nu naar Golgotha gaat, of hij gaat naar Caïphas of hij gaat naar een groot, bewust mens, het kleinste insect in de natuur heeft hier het hoofd te buigen. ‘U hebt niet te oordelen’, zei het Goddelijke gezag. En dit is nu het gevaar; dit is nu het breken en het vallen. Ik kan niet stil blijven staan, weken en weken en maanden en jaren – en we doen dat dan ook – om die Pilatus te doorgronden, om de vloek van onszelf aan te voelen, te beleven en hem dan áf te maken. Ik heb u aangetoond dat de mens moet gaan leren denken in de richting van Golgotha, in de richting van Christus.

Lezingen Deel 1 (L1.7649.7656)

Pilatus wilde niets inzetten om de hogere liefde te kunnen beleven:

Hier in Gethsemane daar lag Christus te denken, alleen: Hoe moet Ik het nu doen? Ik kan geen fouten verdragen. Ik kan geen fouten maken. Wat geeft dat kruis? Ik weet, Ik word vermoord, Ik word geslagen en bespuwd. Ik kom te staan voor de wereldlijke rechtvaardigheid. Er zal

iemand komen aanstonds die zijn handen wast in onschuld. Maar die man is nog niet in staat om Mij te vertegenwoordigen. Die man wil alleen niets, niets, niets beleven. Hij wil met Mij, hij wil met Mijn goddelijke rechtvaardigheid, Mijn harmonie, Mijn liefde, Mijn licht, Mijn leven niet te maken hebben. Hij zegt: 'Ik bemoei me niet met die rotheid. Vergrijp u maar aan een mens. Ik sluit mijn ogen wel, ik ga lekker naar huis. Ik ga in mijn eigen bezit.'

Nu moet u menselijk gaan denken, u moet nu menselijke vragen gaan stellen. Want ik kan wel bij Christus stil blijven staan, dat u mooi, machtig vindt, u bent één, maar nu gaat u voor uzelf denken. Wast gij nu altijd maar weer uw handen in onschuld? En wilt ge met de opbouwning, met de ontwaking en met het werkelijke vechten en dienen, de liefde voor de mensheid, voor uw godheid, niet te maken hebben, dan bent u ook een onbewuste.

Lezingen Deel 2 (L2.10991.11008)

Christus toonde ons het innerlijke pad naar het kosmische bewustzijn:

Ik bracht u naar Gethsemane, ik bracht u naar Pilatus en naar Caiphass en dat wil zeggen: uit de stilte van het oneindige te dalen, af te stemmen op het stoffelijke gebeuren.

U staat dagelijks, elk ogenblik staat u voor de Pilatus in u, waarvan ge de wetten zult beleven en waardoor uw persoonlijkheid kan bewijzen: zó zal ik mijn leven inrichten, zo moet ik het doen. Elk ogenblik, iedere dag, elke seconde, voor elke gedachte staat ge voor een machtig probleem dat universeel diep is, kosmisch rijk, een gestalte krijgt, een persoonlijkheid, dat ziel, geest, leven en vader- en moederschap bezit, wanneer ge moet bekennen: zó zal ik handelen. Nu eindelijk het kosmische kleurbekennen komt, ja, dan is het niet zo eenvoudig om te bewijzen wat ge kunt. Maar altijd weer – zei ik u en gaf ik u het beeld – is de wandeling van de Christus onze weg. Hij is de enige die aangaf hoe te moeten gaan.

Lezingen Deel 1 (L1.8229.8234)

121. Caiphas

Caiphas vermoordde Christus en elk gevaar voor zijn eigen macht en geloofsdogma, van Jeruzalem tot in de Tweede Wereldoorlog.

De hogepriester die Christus liet kruisigen

Pilatus leverde Christus uit aan Caiphas en de andere hogepriesters die aan het hoofd van het Joodse volk stonden. Caiphas aanvaardde niet dat Christus de Messias was en liet hem zo snel mogelijk aan het kruis nagelen. Hij voelde er niets voor om zijn machtige positie in gevaar te laten brengen door een rabbi die wonderen zou verrichten.

Caiphas zei: 'Dood hem, Hij mismaakt de Heer.' Om zijn gezag als hogepriester van het oude geloof veilig te stellen, moest hij ervoor zorgen dat Christus niet meer volgelingen zou krijgen. Caiphas verdedigde zijn geloof, zijn bezit, zijn aanzien en zijn macht over de gelovigen.

Reïncarnaties van Caiphas

De machtswellust van Caiphas eindigde niet met zijn dood. In zijn volgende levens veranderde zijn innerlijk weinig. De meesters van de Universiteit van Christus beschreven de reïncarnaties van Caiphas om later zijn gedrag als Hitler te verklaren.

In zijn volgende levens onderging Caiphas dezelfde verschijnselen als Judas en Pilatus: de gebeurtenissen in Jeruzalem hadden een enorme impact op zijn gevoelsleven. Hij begreep de gevoelens van wroeging, twijfel en haat niet die in hem leefden. Hij voelde dat hij iets met Golgotha te maken had, maar wat?

In zijn eerstvolgende leven werd Caiphas opnieuw priester. Hij trok naar Jeruzalem, dat een onweerstaanbare aantrekkingskracht op hem uitoefende. Toen hij door de straten van Jeruzalem zwierf, voelde hij zich als een uitgehongerde wolf die al het leven haatte. Hij was angstig voor de beelden en gedachten die in zijn innerlijk naar boven kwamen en die betrekking hadden op de gebeurtenissen die zich in deze stad hadden voltrokken.

In zijn daaropvolgende levens zocht hij naar alles wat de schrift vertelt over de gebeurtenissen op Golgotha. Dikwijls ging hij naar Jeruzalem en beklom er de Calvarieberg. Steeds was hij aan het zoeken en aan het vragen, maar toch leerde hij niets nieuws in deze levens, omdat zijn innerlijke leven bleef overheersen. De eeuwen vlogen voorbij, maar hij beleefde niets van de stofelijke en geestelijke evolutie van de mensheid.

Er brandde wroeging in zijn innerlijk, en hij hoorde een stem steeds luider roepen: Christus was de Messias! Hij vervloekte die woorden, maar kon er zich niet van bevrijden. Geregeld maakte hij gewelddadig een einde aan zijn aardse leven, maar ook dat bevrijdde hem niet van zijn moordende gevoelens.

Aards gesproken behoorde hij tijdens deze levens meestal tot het Joodse volk, waarmee zijn gevoelsleven verbonden bleef. Vaak was hij rabbi of koopman. Hij kreeg een afkeer tegen gesjacher, gewoeker, liegen en bedriegen. Soms ging hij daar fel tegen tekeer, en dan deed hij een merkwaardige ontdekking op. Hoe meer hij de afbraak van het levenspeil hekelde, hoe minder hij zijn eigen innerlijke pijn en wroeging voelde. Hij onderzocht deze gevoelens, maar raakte er niet over uitgedacht.

De corrigerende ziel

Uiteraard kon hij dit verschijnsel niet begrijpen, omdat hij als persoonlijkheid de werking van zijn ziel niet kende. Hij wist niet dat zijn ziel in essentie harmonisch is en hem stuwt om zijn gedrag als Caiphas in Jeruzalem te corrigeren. Hij had geen begrip van de werking van karma en 'oorzaak en gevolg'.

Op het moment dat hij zich tijdelijk onttrok aan leugen en bedrog, voelde hij zijn wroeging minder sterk. Dit gaf hem op dat ogenblik een beetje rust, en daardoor ging hij steeds meer tekeer tegen sjacheren en bedriegen. Maar hij bleef al het leven haten, en zijn gevoelsleven bleef ook in al zijn volgende levens afgestemd op het 'land van haat en hartstocht en geweld'. Meer en meer ging hij het gedrag bij anderen haten dat hij vroeger zelf vertoonde, en waarover hij onbewust wroeging voelde. Dat gedrag verbond hij aan het Joodse volk waartoe hij zich als persoonlijkheid rekende.

Hitler en zijn soort

Het artikel 'Hitler' beschrijft hoe de persoonlijkheid van Caiphas zich uitleefde in zijn reïncarnatie in de twintigste eeuw. Als Hitler zette hij niet alleen de machtswellust van Caiphas in Jeruzalem voort, maar ook zijn opgebouwde haat tegen het Joodse volk. Als Hitler gaf hij zijn ziel geen kans om het karma te corrigeren, maar creëerde integendeel onnoemelijk veel nieuw karma.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog bundelde hij zijn krachten opnieuw met enkele andere persoonlijkheden die ook op vernietiging ingesteld stonden. Zijn zoon in Jeruzalem die hem hielp om Christus te kruisigen, was in de twintigste eeuw zijn duivelse propagandist: dr. Goebbels. En de man die zijn lans ophief naar Christus aan het kruis had ook een nieuwe naam gekregen:

Himmler. Soort zoekt soort.

De Caiphas als karaktereigenschap

De intellectuele hoogmoed en het dogmatische geloof lieten het angstig donker worden op Golgotha. Toen waren het Caiphas en de zijnen, later werden het Hitler en zijn soort. Maar het zijn niet alleen hun duistere gedachten die Christus hebben vermoord en de universele liefde aan het kruis nagelen. Alle duistere gedachten van alle mensen zijn hiervoor verantwoordelijk, omdat ze samen een duistere sfeer voeden.

Meester Zelanus analyseert in zijn lezingen de Caiphas als karaktereigenschap. Wat hebben wij nog als Caiphaseigenschappen in onszelf? Caiphas staat hierbij voor het oude dat het nieuwe niet wil toelaten. Dat kan bijvoorbeeld een geloof zijn dat tot starre dogma's is vervallen, en geen nieuwe bezieling meer krijgt om ons een hogere bewustwording te geven. Of dat kan een positie in de maatschappij zijn, die verdedigd wordt omwille van het bijbehorende geld of aanzien, waardoor iemand een nieuwe uitvinding of bewustwording tegenhoudt. En het kan vorm krijgen in het gelijk willen hebben wanneer men voelt dat men geen gelijk heeft.

We staan voor die Caiphas in allerlei vormen door de hele maatschappij heen. Meester Zelanus benadrukt het belang om niet met die handelingen mee te doen, zodat we de Caiphaseigenschappen in ons innerlijk niet voeden. We hoeven een Caiphaseigenschap niet eens droog brood te verschaffen. Het helpt eerder om deze achter tralies te zetten en een stille dood te laten sterven. Indien we dan in de plaats van dat Caiphasbewustzijn onszelf naar de universele liefde stuwen, kan het Christusbewustzijn in ons ontwakken.

Bronnen

De hogepriester die Christus liet kruisigen

Ook Caiphas heeft voor Christus gestaan en Hem niet als Messias willen aanvaarden. Uit uw Bijbelse geschiedenis weet u, hoe deze hogepriester gehandeld heeft. Het is door hem en door de anderen, die aan het hoofd van het Joodse volk stonden, dat Christus aan het kruis genageld werd.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.4437.4439)

Caiphas en de zijnen wilden hun macht niet verliezen:

Blij hun prooi eindelijk in handen te hebben, zetten de hogepriesters haast achter het proces. Zij veroordeelden de Messias tot de kruisdood en met spoed werd de terechtstelling uitgevoerd. Zij waren bang door Hem hun macht te verliezen. Wat Messias? Deze eenvoudige mens zou hun Goddelijke Meester zijn? Nee, zij weigerden in Hem en Zijn wonderen te geloven, Caiphas en de zijnen. Zij waanden zich de Koningen der Joden en voelden er niets voor hun machtige positie in gevaar te laten brengen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.4007.4013)

Caiphas verdedigde zijn bezit en machtige positie tegen Christus:

In deze onsamenhangende wereld, voor deze mensen die niets anders dan het verkeerde willen en die nog denken dat ze goeddoen – want ze vechten voor het bezit, hun maatschappij – staat gij en stond de Christus als mens. Toen Hij geslagen en getrapt werd, toen was Hij mens, normaal volkomen mens. Toen was Hij geen godheid, niets meer. Maar hier, daar in Zich, in Zijn onderbewustzijn, in Zijn ziel, Zijn geest, Zijn persoonlijkheid, daar is Hij de God van al het leven. Daar is Hij mens, Hij laat zich slaan.

Wij hebben in de menselijke geschiedenis beleefd en gezien dat altijd het hoogste gezag – iets dat tot de maatschappij, tot de natuur, tot de miljoenen mensen van deze wereld heeft gesproken – altijd weer het buigende principe is geweest. Altijd het zachte, altijd weer het aanvaardbare, het gevoelsleven dat draagt, dat dient, dat u opneemt.

Die ... die arme mensen daar, die de zweep in handen hebben genomen, die het beulschap voor deze mensheid, voor één mens daar hebben aanvaard, dat is ... dat is duivelsgedoe. Dat is het vergrijp, het vergrijpen, het afdalen in het menselijke hart en daarin alles omdraaien; daarin het leven opzuigende, door de maatschappij te smijten en het dierlijke gedoe te laten dansen. Voor wat? Het is het niet willen aanvaarden dat een menselijk woord waarheid kan bevatten. Het is het bewuste neerslaan, want dit voert u immers naar iets anders, want wanneer hij dit krijgt, dan ben ik dit kwijt.

Lezingen Deel 1 (L1.7156.7167)

Caiphas gebruikte ‘de Heer’ om een tegenstander uit de weg te ruimen:

Ik had opnieuw Gethsemane, opnieuw Caiphas, Pilatus met u tezamen willen beleven om nu te kijken: Caiphas, Pilatus, wat had ge moeten doen ten opzichte van het leven? Ge had met geen Christus te maken, ge hebt hier een mens te aanvaarden en te beleven en die mens gaat ge niet onrechtvaardig behandelen. Gij zult uw leven, uw persoonlijkheid voor de graad van leven die voor u staat, moeten inzetten. Het ging hier niet om de Christus, om de godheid uit het Al, maar het gaat hier om de levensgraad mens, om de kern die in dit leven aanwezig is tot de ontwaking, tot de liefde te voeren en te aanvaarden. Daarvoor leeft de mens en had Pilatus moeten bewijzen. En nu Caiphas, die zegt: ‘Dood Hem, Hij mismaakt de Heer.’

Och, och, och ... Omdat de mens de Heer niet begrijpt, moet de mens aan een kruis worden geslagen, moet de mens gegeteld worden? Wilt gij de mens – zeg ik u – verstoten, die u niet begrijpt?

Lezingen Deel 2 (L2.7229.7237)

Reïncarnaties van Caiphas

Meester Zelanus beschrijft de reïncarnaties van Caiphas om het gedrag van hem als Hitler in de Tweede Wereldoorlog te verklaren:

Van twee van hun zal ik u nog de geschiedenis vertellen, in het kort van Pilatus en in een volgend hoofdstuk van Caiphas, wiens leven u moet kennen, wilt u de machtige problemen van uw eigen tijd kunnen begrijpen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.4396)

Als Caiphas reïncarneert zien we dezelfde verschijnselen als bij Judas en Pilatus, het gebeuren op Golgotha domineert hun gevoelsleven:

Als voor Caiphas de wetten van leven en dood intreden, gaat ook hij de wereld van het onbewuste binnen, om daarna opnieuw naar de Aarde te gaan.

Welke gevoelens leven er dan in deze mens? Ze openbaren zich weldra. Er leven wroeging in hem, twijfel en haat ten opzichte van het gebeuren op Golgotha. Natuurlijk begrijpt hij deze gevoelens in hem niet. Wat heeft hij met Golgotha te maken?

In zijn innerlijk is niets veranderd:

Ook nu wordt hij priester. In zijn zieleven is niets veranderd, zijn innerlijk drijft hem dus weer tot de priesterstudie. Hij begrijpt niets van zichzelf, Caiphas, er is een voortdurende onrust in hem, hij voelt zich niet op zijn plaats en eindelijk ontvlucht hij zijn omgeving, waar hij dreigt te stikken, en begeeft zich naar Jeruzalem, welke plaats een vreemde, maar onweerstaanbare aantrekkingskracht op hem uitoefent.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.4447.4449)

Ook Caiphas voelt net als Judas zijn vorige leven bovenkomen, maar in hem overheerst de haat voor al het leven:

Ook hij beklimt daar telkens en telkens de Calvarieberg om er te mediteren. Hij zoekt er wat. Maar wát zoekt hij er? Het wordt hem niet duidelijk. En ook hij zwerft door de straten van Jeruzalem, maar hij is anders dan Judas, want hij zondert zich voor het leven van God af. In hem overheerst de haat voor al het leven van God, dat hem op zijn weg komt. Hij voelt zich als een uitgehongerde wolf, verteerd als hij wordt door een kracht, die uit zijn onderbewustzijn omhoog komt en zijn leven op Aarde tot een hel maakt. Hij durft geen vragen te stellen, hij is angstig voor zichzelf en voor de gedachten en beelden, die steeds duidelijker in hem opkomen en betrekking hebben op de gebeurtenissen, die eens hier in Jeruzalem hebben plaatsgehad en waarmee hij zich verbonden weet. Zo dwaalt hij dat hele leven rond en kastijdt hij zichzelf om die vervloekte gevoelens in zijn binnenste kapot te slaan. Dan komt zijn einde en treedt hij opnieuw de wereld van het onbewuste binnen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.4450.4459)

In zijn volgende leven gaat hij al nadenken over Golgotha:

Hierna wordt hij in het Oosten geboren. Nu volgt hij geen studie. Wel gaat hij opnieuw naar het verleden en hij zoekt naar alles, wat de schrift vertelt over de gebeurtenissen op Golgotha. Er gaat iets in hem ontwakken. Zijn hele leven brengt hij zoekend en denkend door. Dan maakt hij er zelf gewelddadig een eind aan.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.4460.4465)

In zijn derde leven na Christus beklimt hij weer de Calvarieberg:

Het volgende leven voert hem opnieuw naar Jeruzalem. Hij beklimt de Calvarieberg en beleeft daar weer zijn zoeken en vragen, maar nog altijd is hij een levend-dode. In hem is er geen gevoel, het is leeg in zijn binnenste en toch brandt het in zijn zieleleven.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.4466.4468)

Ook in zijn volgende levens komt er weinig verandering, omdat zijn verleden overheerst:

Hij klimt op tot de hoogste positie, maar toch beleeft hij niets. Niets maakt hij zich eigen, doordat hij het leven op Aarde niet kan aanvaarden, want zijn innerlijk leven blijft overheersen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.4471.4472)

Hij beleeft zijn levens als rabbi en koopman:

De Meesters volgen Caiphas. Ze zien, hoe hij in het ene leven rabbi is en in het volgende koopman.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.4477.4478)

In zijn innerlijk hoort hij steeds luider een stem spreken:

Indien het maar enigszins mogelijk is, ontvlucht hij zijn volk en zijn omgeving en keert hij terug naar Jeruzalem. Die stad trekt hem aan; ze heeft ook op hem een magische invloed. Hij kan geen weerstand bieden aan deze ongekende krachten. Hij denkt voortdurend, zó dat zijn verleden op het laatst in zijn dagbewustzijn spookt.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.4481.4484)

Soms zoekt hij heel ernstig in zichzelf, hij wil in die ogenblikken z'n innerlijk leren kennen en dan ziet hij Christus voor zich staan – maar diep gaat hij daar niet op in, haastig verwerpt hij alles!

Het is een chaos in Caiphas' leven, er brandt wroeging in hem en het vuur ervan verteert zijn innerlijk. Hij hoort een stem in hem, die telkens zegt:

„Christus was de Messias! Christus was de Messias!”

Zelfs in de slaap hoort hij de stem en hij kan zijn oren er niet voor dichtstoppen, de woorden zuigen zich in hem vast.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.4486.4491)

Hij beleeft armoe en rijkdom, hartstocht en wroeging en hij ontkomt niet aan deze moordende gevoelens. Onbewust blijft hij niettemin, hij voelt alleen de ellende.

Caiphas kan in zijn eigen leven niet bewust worden. Eén gebeuren overheerst zijn leven en hij kan zich daarvan niet bevrijden. Steeds harder hoort hij in zijn ziel het: „Christus was de Messias!” roepen. Hij vervloekt de woorden, maar kan er zich niet van bevrijden. En weer maakt hij een eind aan zijn aardse leven.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.4494.4500)

Rust kan hij niet kopen:

In dit leven beleeft hij grote welstand. Eén ding is er echter, dat hij met al zijn geld niet kan kopen: rust! Hij daalt weer in zichzelf af en ondergaat de smart en de wroeging die daar branden meer dan ooit te voren.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.4502.4504)

Dan doet hij een merkwaardige ontdekking, wanneer hij zich tegen de gedragingen van zijn medeburgers keert:

Als hij scherp op hun gesjacher, hun liegen en bedriegen ingaat, doet hij een merkwaardige ondervinding op. Door zich fel tegen hun gewoeker en gesjacher en bedrog te keren en de verrotting van hun levenspeil te hekelen, minderen zijn eigen pijnen en verdwijnt zijn wroeging goeddeels. Caiphas gaat hier op in en tracht deze gevoelens te ontleden, maar het is hem niet mogelijk tot zijn onderbewustzijn door te dringen. Hij komt er echter niet over uitgedacht, hoe het toch wel mogelijk is, dat hij door op de fouten van zijn joodse medeburgers in te gaan, zijn vreselijke wroeging in zich voelt wegzakken.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.4506.4509)

Van de ontwikkeling van de mensheid beleeft hij niets:

Dan komt opnieuw zijn einde op Aarde.

De eeuwen vliegen voorbij. De mensheid evolueert stoffelijk en geestelijk,

maar daarvan beleeft Caiphas niets. Hij wacht in de wereld van het onbewuste op de nieuwe geboorte.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.4511.4514)

Hitler en zijn soort

Tijdens de Tweede Wereldoorlog bevindt Caiphas zich als Hitler onder zijn soortgenoten:

Is het niet wonderbaarlijk, dat de geschiedenis Caiphas heeft teruggeroepen en met hem al de anderen, die op Golgotha geschiedenis maakten? De rebellen, die het leven van Christus braken, kruisigden en versjacherden? Waar leven zij, die dachten over de mensheid te kunnen regeren? Zij leven in uw midden!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.4637.4640)

De zoon van Caiphas, die zich tussen de menigte bevond, toen Christus voor Pilatus was gebracht, Diens Heilig Lichaam was bezoedeld, stookte haar op om Christus te vernietigen. „Kruisigt Hem, kruisigt Hem!” zo gilde hij toen hysterisch. Ook deze mentaliteit leeft thans te midden van u. Caiphas en zijn geliefde zoon hebben elkaar ook in dit leven gevonden, Moeder Aarde, de wetten van God, Christus, Jeruzalem en Golgotha brachten hen tezamen. Wie is het? Uw bokkepoot, uw duivelse propagandist, het dierlijke broedsel van het Duitse volk, Dr. Goebbels! En met hem zijn al de anderen, ook hij die zijn lans ophief, Christus drenkte met azijn en hierdoor Zijn vervloeking moest aanvaarden. Zijn huidige naam? Himmler!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.4645.4653)

Caiphas bevindt zich dus onder zijn eigen soort, het soort, dat ook in Jeruzalem onder hem leefde.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.4659)

De Caiphas als karaktereigenschap

Meester Zelanus heeft onder meer de volgende twee lezingen gegeven:

U krijgt ‘De Caiphas en de mens’ en ‘Jeruzalem en de mens’.

Lezingen Deel 1 (L1.6773)

Hij stelt zijn toehoorders de vraag wat zij zouden doen wanneer ze zoals Christus voor Caiphas staan:

Wanneer we Jeruzalem hebben beleefd, wanneer we daar voor Caiphas zijn geweest en hij heeft ons links en rechts, midden in ons gezicht geslagen, hij zet zijn dolk midden in ons hart ... Wij gaan voelen het verraad, het zelfbehoud, het bezit, de angst om zijn persoonlijkheid te verliezen, om de taak die hij niet begrijpt te moeten loslaten en in handen leggen van het beste, het hogere, het duidelijke, het natuurlijke weten, voelen en denken. Ja, dan krijgt u een pak slaag, dan krijgt de wereld een pak slaag. Ik zeg u: we staan voor duizenden, miljoenen problemen, voor het geloof, voor de maatschappij. Ja, wat doet u, wat wilt u, wat voelt u, hoe denkt u?

Lezingen Deel 1 (L1.6865.6869)

Caiphas zegt als het ware:

‘Ik heb mij hier iets opgebouwd en dat zal ik daar door zo’n Rabbi, zo’n fantast, uit mijn handen laten slaan?’

Lezingen Deel 1 (L1.6870)

Na Pilatus gaat Christus naar het onbewuste gelovige gevaar:

En nu hier – er zijn meer van die mensen, meer van die werelden – nu stormt alles, al dat andere en verkeerde op het ene, enige goede af. En nu kan de Christus ... nu is Hij zover, nu is de mens zover, nu is Jeruzalem hier, Jeruzalem heeft ons al aangeraakt, Jeruzalem zegt: Wat wilt u, wilt jij hier regeren? ... Nu is het zover, nu wordt Hij weggeleid en nu gaat Hij naar het onbewuste gelóvige gevaar.

Lezingen Deel 1 (L1.7168.7170)

Christus bracht nieuwe fundamenten:

Ik ga nieuwe fundamenten leggen. Waarom gaat ge niet van deze ... waarom gaat ge niet uit deze weg? Waarom stapt ge niet náást hetgeen de wereld heeft ontvangen? Waarom gaat gij niet een klein beetje voor Mij weg? Ik kom met het nieuwe.’

Lezingen Deel 1 (L1.7186.7190)

Christus zette zijn leven in om de dogma's van het toenmalige geloof naar een hogere bewustwording te stuwen:

Christus denkt, de Mens denkt: maar mijn God, hoe krijg Ik die man, hoe krijg Ik dat dogma, die gevoelens van die mensen naar een hogere bewustwording? Ik zal Me opnieuw moeten laten slaan, maar Ik zál het zeggen. Ik zal het hem zéggen dat Ik het bén, dat Ik het contact bezit met natuur, vader, moeder, met de God van al het leven, God als geest, God als zoon, God als vader. Maar Christus weet: God als móéder zegt alles!
Lezingen Deel 1 (L1.7191.7194)

Ook in de huidige tijd zijn er mensen als Caiphas die hun verworven positie in de maatschappij bewaken:

Caiphas is het hoofd. En wat had Caiphas nu moeten doen? Wat zegt uw gevoel? Wat doet de mens, wat doet de maatschappij, wat doet deze massa-persoonlijkheid?

U gaat thans voor uw eigen leerstoel staan. U keert terug naar het menselijke denken voor uw eigen tijd en dan staat u meteen voor uw universiteit. En dan bent u een student en u klimt op en nu zet ge uw professor schaakmat, u weet méér, u voelt dieper. En dan zegt hij: 'Ga weg, ík ben het.'

Lezingen Deel 1 (L1.7199.7206)

Het gaat om de persoonlijkheid die zijn plaats niet afstaat voor de nieuwe bewustwording:

Er zijn duizenden studenten, geleerden afgemaakt – weet u dat niet? – toen de leer begon, toen de mens zijn uitvindingen kreeg, omdat de ene mens die het hád zijn plaats niet wilde afstaan voor het nieuwe. En nu staat u nog stil – en dat is Caiphas. Nu kunt u wel een wetenschap opbouwen; u bent een meester in kunst, u bent een Bach, maar nu komt er een Mozart, nu komt er een Beethoven en zegt ... En nu moet een Bach kunnen aanvaarden: ja, dat is waarheid, dat is ijler, dat is ziel, dat is geest. Maar dat kan Caiphas niet.

En nu legde de Christus ruimtelijke fundamenten voor eeuwigdurend, toen Hij voor de Caiphas stond, neer en toen had Hij zich maar over te geven.

Wat leert de massa, wat leert de mens van dit ogenblik, dit doen en laten van de Christus? Is het dan niet waar dat ge nóg in die afbraak leeft, dat ge nóg voor het oude staat, het onbewuste – en het nieuwe? Dat het nieuwe niet wordt aanvaard, dat de nieuwe doctor die daar komt en een uitvinding doet, en (dat men) zegt: ‘Sluit hem maar op, maak hem maar af, dat is een gek.’ Nu begint deze strijd eerst. Eerst na 1950 moet dat beginnen, want de wereld vraágt naar een nieuwe bewustwording. De wereld gaat nu de Caiphas zien.

Lezingen Deel 1 (L1.7207.7218)

Omwille van het geloof kan men vechten tegen vermeende gevaren:

Maar dáár staat het, die bewijzen heeft de Messias gegeven, u staat voor uw geloof. U voelt meer, u bent dieper, u hebt een hogere bewustwording, want u bent een evolutieproces. U legt fundamenten die u terugvoeren naar het goddelijke Al. Is dat niet zo?

Wat zegt de Caiphas? ‘Wij moeten deze Mens afmaken, dat wordt het gevaar voor ons geloof.’ Hier hebt u het, dit is de afbraak waarin u nóg leeft. Dit is het dode punt voor de menselijke geschiedenis, het geloof ...

Lezingen Deel 1 (L1.7221.7228)

Tweeduizend jaar later tiert Caiphas als karaktertrek nog welig:

Tweeduizend jaar zijn er voorbij en de Caiphas leeft er nog, de Caiphas staat nog op zijn voetstuk. Iedereen die een taak voor de wereld aanvaardt en die de ontwikkeling van deze mensheid tegenhoudt door kunst, door rechtvaardigheid, wetenschap, die vertegenwoordigt het gevoelsleven van de Caiphas.

Lezingen Deel 1 (L1.7251.7252)

Een hoge hoed en smaragden worden niet zomaar achtergelaten:

Wát willen zij niet kwijt? De Christus zei: ‘Ge zult uw leven verliezen en dan zult ge het Mijne ontvangen.’ Nee, dat goud, dat zitje daar, dat zitje en dat manteltje en die hoge hoed, die smaragden om de vinger, die u zo kunt kussen, dát is het!

Lezingen Deel 1 (L1.7256.7258)

Caiphas vergreep zich aan de hogere gedachte:

Caiphas heeft aangetoond: vergrijp u niet aan de hogere gedachte die u tot Jeruzalem kan voeren.

Lezingen Deel 1 (L1.7348)

Iedereen die leven, licht en liefde wil zijn, komt de huidige Caiphassen tegen:

Caiphas ... heeft u geleerd hoe te moeten leren denken, wilt ge terug naar Gethsemane. Wilt ge gaan staan voor uw koningin, uw vaderland, uw kerk en vorst? U hebt met geen kerk en vorst te maken; u bent het zélf, áls uw gedachten het goddelijke gareel hebben aanvaard, de harmonie hebben begrepen, wanneer u wilt zijn: leven, licht en liefde.

Lezingen Deel 1 (L1.7349.7351)

De Caiphas in de huidige maatschappij begrijpt alleen leugen en bedrog:

Ge zult aanstonds leren aanvaarden dat ge méér bereikt wanneer u zwijgt, dan gij nu voor de wereld doet, want álles wat met deze wereld te maken heeft en wordt begrepen – verstaat u dit? – dat heeft met afbraak uit te staan. Dat heeft te maken ... dat heeft te maken met leugen en bedrog. Dat is Caiphasachtig, dat laat u niet toe, dat wil niet goedvinden dat u een nieuwe orde brengt, een hoger denken en voelen. Dat bestaat niet, u moet kapot.

Lezingen Deel 1 (L1.7356.7359)

Het begint met het afvragen hoeveel Caiphasbewustzijn er nog in onszelf leeft:

Eerst zult ge – dat zullen wij samen beleven, want we voeren onszelf naar de hoogste meesters aan Gene Zijde, tot Christus, tot het Al terug – we zullen eerst in onszelf moeten afvragen: welke stenen als karaktertrekken hebben nog geen licht? Hoe ben ik als moeder? Hoe ben ik als vriend? Hoe ben ik als zuster en broeder? Snauw ik nog, grauw ik nog? Wilt ge altijd maar weer gelijk hebben als u geen gelijk hebt?

Lezingen Deel 2 (L2.7746.7751)

De kunst is de Caiphas eigenschappen in onszelf te laten sterven:

En de Caiphas die zit nu achter de tralies, die heb ik gevangen gezet, die krijgt niet eens droog brood met water, die zal sterven.

Lezingen Deel 3 (L3.8260)

En het Christusbewustzijn in ons te laten ontwaken:

Weet dan ook: uw ganse maatschappij is leugen en bedrog, maar vergrijp u zélf niet. Weest u de Messias, als man en vrouw, wórd het, blijf het en eerst dan bewandelt ge een weg die u regelrecht voert naar de sferen van licht. Naar ... naar het hof van Eden? Naar het koninkrijk Gods in ú, omdat de Christus, de Messias in u ontwaakt.

Lezingen Deel 1 (L1.7375.7378)

122. Gethsemane en Golgotha

Op Golgotha bleef Christus alle mensen liefhebben en onvoorwaardelijk aanvaarden, ondanks het geweld van de wereld dat hem wilde vernietigen.

Gethsemane

Christus mediteerde in Gethsemane, een tuin aan de voet van de Olijfberg ten oosten van Jeruzalem. Hij wist wat hem te wachten stond en Hij wilde zich innerlijk voorbereiden op Golgotha, de laatste fase van zijn aardse leven. In Gethsemane maakte Hij zich klaar om zijn Albewustzijn te vertegenwoordigen op het moment dat het geweld van de wereld op hem zou afstormen. Te midden van die afbraak moest Hij precies datgene kunnen doen en zeggen wat zijn boodschap van liefde kracht kon geven voor de mensheid.

Hij voelde dat Hij dit kon bereiken door de mensen die naar hem toe gingen komen, in alles te aanvaarden en op te vangen in liefde. Die innerlijke houding had hij zich eigen gemaakt tijdens zijn kosmische evolutie, door het liefde geven aan al het leven steeds meer te voeden en in praktijk te brengen. Hierdoor konden die houding en die universele liefde hem leiden in alles wat hem tegemoet kwam. Hij was immers in alles waarachtig geworden, wanneer Hij tot de mens sprak en hulp bood waar mogelijk.

In Gethsemane maakte Hij ook zijn apostelen van hun rol bewust. Die vielen immers nog in slaap, omdat hun hogere en dienende gevoelens niet paraat stonden om met hem te waken in deze cruciale uren. Zouden zij bestand zijn tegen de lagere gevoelens en gedragingen die hun leven gingen beproeven, of gingen zij aanstonds hun eigen harmonie verliezen door mee te doen met de ruwheid van de wereld?

Meester Zelanus verklaart in zijn lezingen wat Gethsemane kan betekenen voor wie de weg van Christus wil volgen. Gethsemane is de voorbereiding op de taak die men in het leven wil opnemen. Hiervoor is het nodig om een stilte in het innerlijk te creëren, een rustige plek om te mediteren. Een ruimte waarin alle gevoelens en gedachten afgewogen kunnen worden ten opzichte van de universele liefde. Wanneer alle luie en afbrekende gevoelens en gedachten uit het innerlijk verbannen worden, kunnen die de mens niet meer bespringen als het eropaan komt.

Golgotha

Golgotha is de plaats waar Christus gekruisigd werd. Hij liet zich gewillig aan het kruis slaan, nadat hij dat zware kruis de berg op had geslept.

De apostelen begrepen op dat moment niet waarom hun leraar geen enkele tegenstand bood. Meester Zelanus zegt dat ze stikten in de willoosheid van Christus en dat ze toen twijfelden of Hij de Messias wel was, omdat Hij zich liet vermoorden als een misdadiger.

In zijn lezingen analyseert meester Zelanus de reden waarom Christus deze kruisiging aanvaardde. Christus wist dat zijn handelen over de hele wereld bekend zou worden en als voorbeeld voor de mensheid zou dienen. Maar om welk handelen gaat het dan, om de geweldloosheid die de apostelen als willoos zagen?

De Alliefde

Meester Zelanus brengt naar voren dat het juist heel veel wil kost om zich op die wijze te laten slaan en niets terug te doen. Christus had zich met één gedachte uit die situatie kunnen bevrijden, Hij hoefde daar niet eens zijn handen voor te gebruiken. Als Hij maar even zijn machtige concentratie had ingesteld, waren al zijn belagers van de aardbodem weggeveegd. Maar wat had Hij dan bereikt?

Meester Zelanus verklaart dat Hij dan zijn Alliefde had verloren. Christus was tot in het Al gekomen door elk leven lief te hebben, niet door het te verwensen en weg te denken. De universele liefde gaat niet alleen uit naar de eigen geliefden maar naar alle mensen, ook de zogenaamde tegenstanders en vijanden. Christus kende geen tegenstanders, Hij zag alleen het leven van de Alziel dat wij 'mensen' genoemd hebben. Christus had ook Pilatus, Caiphas en zijn beulen lief. Hij verstoffelijkte niet één negatieve gedachte over hen.

Kosmische openheid

Hierdoor gaf Hij aan wat de universele liefde inhoudt. Dat is in de eerste plaats een onvoorwaardelijk aanvaarden van alles wat een ander doet. Die totale aanvaarding is ook een volledige openheid, het openhouden van de verbinding met de ander, het klaarstaan om die ander op te vangen in alles wat die doet, denkt en voelt.

Christus had die openheid vroeger al opgebouwd tijdens zijn eigen evolutie als kosmische ziel. Hij had eerst een gevoelsverbinding verworven waardoor Hij rechtstreeks de innerlijke wereld van alle mensen kon voelen. Daarna was die gevoelsverbinding met het leven nog ruimer geworden, en voelde Hij het leven van dier, natuur en Moeder Aarde. En tenslotte had Hij de kosmische gevoelsverbinding met al het leven in het heelal kunnen openen.

Indien Hij zich op Golgotha maar even had afgesloten voor zijn beulen, dan had Hij zijn kosmische openheid vernietigd. Christus bleef openstaan

voor alle mensen, en daardoor had Hij tijdens zijn kruisdood te lijden, maar niet door de kruisiging van zijn lichaam. Wel omdat Hij voelde wat het zijn belagers bracht. Dat deed hem pijn, want Hij wist dat die zichzelf hierdoor in een sfeer van geweld plaatsten.

Christus kende die sfeer, het land van haat en hartstocht en geweld in het hiernamaals, Hij wist waar al deze mensen zich door hun handelingen op afstemden. Hij wist dat zijn beulen zichzelf sloegen en dat ze later in dit geweld zouden wegzinken. Wanneer ook zij eens aan hun tocht naar de licht-sferen gaan beginnen, moeten zij al dit geweld terugnemen en zullen ze zich onvoorstelbaar berouwen dat ze zich ooit aan de Messias hebben vergrepen. Het zal hun vele eeuwen lijden kosten om zich van die wroeging te bevrijden.

Harmonisch blijven

Christus wist dat ze hem niet konden slaan, want Hij was innerlijk niet te bereiken, Hij bleef zichzelf, Hij bleef liefde. Maar Hij kon hen niet uitleggen hoe zij door een hard woord of een vernietigende gedachte hun eigen ziel belastten. Hij kon deze mensen niet leren dat hun ziel van nature harmonisch is en dat zij alleen verder kwamen in hun kosmische evolutie als zij de harmonie van hun ziel gingen beleven door hun gevoelens en handelingen te laten leiden door de universele liefde.

Christus wist dat Hij deze mensen niet door woorden kon bereiken, daarom zei Hij niets, en liet zich kruisigen. Maar Hij wist tevens dat zijn astrale leerlingen, de meesters van de Universiteit van Christus, ooit aan de wereld zouden kunnen uitleggen waarom Hij zich had laten kruisigen. Hij wist ook dat daar nog tweeduizend jaar overheen zou gaan. Zijn apostelen konden destijds nog geen verklaring op zielsniveau begrijpen, zij waren nog te beperkt door het toenmalige begripsniveau van de wereld.

Het Allicht

De meesters konden in de twintigste eeuw via Jozef Rulof doorgeven dat de weg van Christus de weg van alle zielen in de ruimte is. Elke ziel zal ooit tot het volledige aanvaarden komen en zo de universele liefde bereiken. Nadat elke afbrekende gedachte is gekruisigd en al het innerlijke geweld is gestorven, zal elke ziel de Alliefde beginnen te voelen die in de kern van al het leven is ingebouwd en alleen door het daadwerkelijk liefhebben tot werking komt en uitstralend licht wordt.

Dan ontwaakt de Christus in het gevoelsleven, omdat het eigen Golgotha tot in de diepte aanvaard en beleefd wordt. Zo begint voor elke ziel die al het duistere voelen en denken achter zich laat, de voelende verbinding met

al het leven in de kosmos. Dan wordt de persoonlijkheid zacht, welwillend, dragend, behulpzaam, hartelijk, open en universeel liefdevol. Voor die ziel wordt het nooit meer duister op aarde of in het hiernamaals, omdat het Allicht voor immer haar verdere wegen verlicht.

Bronnen

Gethsemane

Gethsemane wil zeggen – hier is dat, dit hof waarin gij zijt –: elke gedachte moet ge nu naar de ruimte sturen, in harmonie brengen met leven en dood, met ziel, geest en stof, met uw wedergeboorte, met vader- en moederschap en duizenden dingen, wetten en problemen meer. Gethsemane wil u voeren naar de stilte, naar de meditatie. Dat Gethsemane dat is een bewustwording, dat is een aanvoelen, dat is een denken in de goede richting en in de waarachtige betekenis van het woord.

Lezingen Deel 1 (L1.5399.5401)

Ik heb u een beeld gegeven van de eerste sfeer, de tweede, de derde. Jazeker, daar zitten mensen en rusten uit, maar dat moeten ze niet lang doen. De rest uit die sferen van licht is ergens. U kunt er uw werkelijke vader en moeder niet eens vinden, die zijn er niet. Ze zijn ergens, ze zijn bezig. Wanneer ze daar neerzitten en rusten en rusten, ze kunnen een meditatie beleven, daar is Gethsemane voor. Een sfeer is Gethsemane, een ruimte, klaar voor het licht en de harmonie en de rechtvaardigheid; dat is altijd weer Gethsemane, dat is de meditatie. Dat is een plekje in u, een fundament waardoor ge kunt rusten, de dingen kunt bedenken, de dingen kunt beleven voor ziel, geest en uw eeuwigdurende goddelijke persoonlijkheid.

Lezingen Deel 1 (L1.6353.6360)

Wij gaan vanmorgen schoorvoetend verder en dan liggen wij wellicht neergeknield, dáár in deze ruimte om de stilte van Gethsemane te ondergaan. Waarlijk, nu staan we voor de reine, zuivere stilte die ook de Albron bezit en waardoor de God van al het leven zich heeft gemanifesteerd en door Christus, vanzelfsprekend, naar de aarde werd gebracht.

Lezingen Deel 1 (L1.5368.5369)

We gaan door de sferen van licht, we gaan door de Vierde, de Vijfde en

de Zesde Kosmische Graad en vanuit het Al komen wij naar Gethsemane terug om een taak voor de aarde te volbrengen, iets voor deze mensheid te doen. Gethsemane wil zeggen: te leren denken, te mediteren, u gereedmaken voor de volgende stap, de taak die u in uw eigen handen hebt genomen.

Lezingen Deel 1 (L1.5375.5376)

Daar staat Christus en kijkt, Hij is nog even bij Johannes en Petrus en zegt: 'Nu zal het beginnen. Ik eis nu van u alles, indien ge kunt.' Hij wist wel hoe groot, hoe diep Zijn kinderen waren. Hij wist zeer zeker dat wanneer Hij Petrus voor de volle honderd procent de kosmische brandstapel liet betreden, dan kroop dat kind in elkaar en trok zich terug.

Lezingen Deel 2 (L2.11009.11012)

Hij was in Zijn goddelijke stilte en van daaruit betrad Hij de levende mens en toen Hij zei, en toen Hij had te aanvaarden daar: 'Kunt ge dan niet even met Mij waken? Kunt ge dan niet even uzelf openen, uzelf afstemmen op de waarheid, de werkelijkheid? Want elk ogenblik stort uw macrokosmos in elkaar en dan hebt u niets meer. Als Ik u alleen laat, Petrus, Johannes, dan laat Ik toch ook de mensheid alleen. En kan dat? Maar Ik heb te aanvaarden tot welk gevoelsleven ge zijt gekomen.'

Lezingen Deel 2 (L2.11021.11026)

En toen Hij dan begon en dacht dat de helpers naast Hem stonden, die Zijn leven zouden vertegenwoordigen hierna, lagen zij te slapen, ook Johannes. En nu bent u allemaal slapende, u bent wandelende, wakker dus in de maatschappij, maar slapende voor Gethsemane.

Hebt u door uw denken en voelen datgene juist wakker gemaakt dat het kleine beetje gevoel van uw goddelijke kern opent, die deur dus, en opstuurt tot het dagbewustzijn, waarvan nu de mens alles wil bezitten? Nu zegt men: 'Wat lief is die mens, wat ruim, wat hartelijk.'

Gethsemane bezit nu uw hartelijkheid, uw rechtvaardigheid, uw wilskracht, want Christus wilde zichzelf inzetten voor deze ontwaking. En nu hebt gij u in te zetten voor ontwaking, voor uw huis; niet voor uw taak in de allereerste plaats waardoor ge eten en drinken moet, dat is uw stoffelijke omgeving.

Maar nú, wanneer doet u nu iets voor dat goddelijke innerlijke? Wanneer kunt u zeggen: ik raakte vandaag een honderdmiljoenste vonkje aan en

legde het voor mij als een nieuw fundament? Wanneer? Wanneer bent u nu geestelijk? Wanneer denkt u nu buiten de apostelen om en buiten de mensheid om, maar regelrecht vanuit uw eerste sfeer naar de aarde terug, voor Christus? Wanneer? Wanneer bent u gevoelig, zeker, zacht, dragend?

Lezingen Deel 2 (L2.11056.11068)

En aanstonds wordt ons duidelijk dat wij ook elke graad, iedere levenswet, elk woord en iedere gedachte zélf tot de evolutie hebben te voeren. Wij krijgen niets cadeau, omdat wij alles bezitten! Wij hebben alles, doordat wij mens zijn geworden, vanuit de Albron ontvangen.

Lezingen Deel 1 (L1.5382.5384)

Denken. Nog in één jaar kunt u duizenden eeuwen beleven, in één jaar kan de mens van u zeggen: 'Mijn hemel, mijn hemel, wat bent u toch veranderd.' En nu spreekt dat innerlijke.

Uw ganse woordenboek, want daar ligt het, moet u vergeestelijken. Hoeveel miljoenen karaktereigenschappen ... Ga eens denken, zet u eens neer wanneer u werkelijk uw werk hebt gedaan. Zet u eens neer, ga eens denken en kijk eens naar uw man, en laat hij naar haar kijken. Bedenk de woorden, hoor eens wat u zelf zegt en of dat woord in harmonie is met Golgotha, met Judas, met Petrus, met de sferen van licht, waartoe ge zult behoren. Ga eens na hoe ge gisteren waart ten opzichte van de mens. Hebt ge die mens maar weer afgeblaft? Is er geen ... wat heeft de Christus gedaan? 'Kunt ge dan niet even met Me waken?'

Lezingen Deel 1 (L1.8899.8910)

De angst die de mens heeft om zichzelf te openen, dat is waarlijk ontzagwekkend droevig. De mens met zijn bezit, wáár hij zich ook bevindt. Beveel de mens eens, volg die persoonlijkheid eens en raak die persoonlijkheid, die wereld eens even aan. Betast die ziel, die geest en dan moet u eens kijken hóé onbarmhartig, zielig die persoonlijkheid zich laat zien als u maar even over dat leven heen waait en iets van de fundamenten die ze niet bezitten, raakt. Want deze schijngestalte is niet van plan om Gethsemane in te gaan, laat staan aanstonds Golgotha te betreden – dat u en mij en iedereen wacht.

Lezingen Deel 1 (L1.5386.5390)

Ja, het is geen kunst om naar de aarde af te dalen wanneer deze mensheid gereed is. Dan heeft men geen woord, geen boek, geen kunst meer no-

dig, dan is alles in harmonie gekomen. Maar het gaat er nu om, om deze tijd, om de mensheid naar die geestelijke evolutie op te stuwten. Daarvoor kwam Christus, daarvoor heeft elk mens zijn leven nog ingezet. Aanstands is dat niet meer nodig. U hoeft in de eerste sfeer niet achter een persoonlijkheid aan te draven, te stuwten, te praten, te bezielen. Dat is voorbij, dat gaat vanzelf.

Lezingen Deel 1 (L1.5391.5397)

Gethsemane wil zeggen: ik wíl waarachtig zijn, ik kén mijzelf reeds, want ik wíl, ik weet wat ik doe.

Lezingen Deel 1 (L1.5402)

Want Gethsemane is het álles aanvaarden, is het alles in u opnemen wat de Christus heeft gebracht, wat de Christus heeft bedoeld, waarvoor Hij naar de aarde kwam. Gethsemane betekent de mensheid aanvaarden.

Lezingen Deel 1 (L1.5411.5412)

Voor Gethsemane is er ook geen dood meer, er is daarin alleen leven, hartelijkheid, welwillendheid en zuiver denken en voelen. In Gethsemane wordt u niet afgeblaft. In Gethsemane staat u voor de wetten; die zijn zeer zeker niet zo eenvoudig, want wanneer beleeft ge de werkelijkheid? Wanneer kunt ge zeggen: vandaag ben ik waarachtig?

En nu gaat u maar eens voor uzelf na hoe wij deze wetten in ons op kunnen nemen en wat u ervan bezit. Het gaat er mij alleen maar om u duidelijk te maken dat u in dit leven Gethsemane hebt te overwinnen. En dáárin leefde de Christus ...

De apostelen zijn hier en wachten af en zij weten niet wat met ... wat met de Meester begint ... wat de Meester doet.

De telepathische eenheid van gevoel tot gevoel, die bezit alleen Johannes, een enkeling. Hij heeft enkele voelhorens en kan zich op het leven van de Messias, de Christus, afstemmen.

En dan lig je daar ook neer en dan ga je denken. Dan ga je in de eerste plaats denken: mens, mens, mens ... wat kan ik voor u doen?

Zeer zeker zijn er sekten ontstaan en hierdoor heeft het oude Egypte zichzelf opgebouwd, heeft zich een persoonlijkheid gegeven. De godin van Isis trad naar voren door het denken: wat kan ik voor u doen? Wat

kan ik u vanmorgen schenken, wat kan ik u vandaag brengen? Kan ik u terugvoeren naar de wetten waardoor we zijn geboren?

En daar lag de Christus. Hij maakt zich gereed om leven en dood te ondergaan. Hij weet: aanstonds slacht men Hem af. Maar wat kan Hem dat schelen?

Aanstonds voert men Hem naar de beulen van deze mensheid. De ene mens neemt een zweep in zijn handen en slaat erop los. Een scheldpartij heeft niets te betekenen, thans worden de lichamelijke stelsels van deze Tempel gekraakt.

En daar zit nu een Goddelijke Persoonlijkheid ... Die aanvaardt dit pak slaag. Als u de smarten van de Messias hebt kunnen aanvoelen, wanneer u maar even in deze wereld gaat, dan deinst uw persoonlijkheid terug door het geweld dat de maatschappij, ook in uw beleven nog aanwezig is.

Die ontzagwekkende eenvoud van de Messias, de Christus ... Daar neer te zitten en het pak slaag, de enorme stoffelijke geseling te aanvaarden en niets te zeggen ... Dankbaar neer te zitten, met een gevoelskracht die zegt: sla Mij maar, Ik doe u toch niks terug. Want Ik heb geen gevoel meer ... om boos te zijn, het doet Me alleen maar pijn. Ontzagwekkende smarten krijg Ik nu u in staat bent om die gesel op te nemen, in uw handen te drukken en Mij af te rammelen.

Lezingen Deel 1 (L1.5413.5443)

Voor Gethsemane is álles liefde en geluk, harmonie, rechtvaardigheid. In Gethsemane kunt u niet komen met voorbedachte gevoelens, met uw lange gezichten. Daarin is de mens gelukkig. De mens heeft tijd te kort om te denken en te voelen, te werken voor de ruimte, voor de maatschappij; Gethsemane voert de mens tot het hart van deze persoonlijkheid en zegt: wat kan ik voor u doen?

Hierin heeft elk kind van God z'n uren volbracht voordat dit leven de eerste geestelijke hemel kon betreden. Elk mens van de aarde die een klein beetje gevoel bezit en de eerste sfeer als het ware reeds in zich kan opnemen op afstand, die gaat terug naar de aarde en kwakt zich daar neer, in Gethsemane. En nu beginnen wij te denken, los van de maatschappij, want hier deugt er niets. Heel de maatschappij, de persoonlijkheid die mensheid heet, hééft nog geen waarachtigheid, aanvaard dit. Zolang de Bijbel, zolang de mensheid verdoemenis ... – dat heb ik u

verklaard, ik heb u tot die strengheid, tot die plichtsbetrachting gevoerd – zolang deze mensheid een God van liefde niet kan begrijpen, niet wil aanvaarden, dan heeft deze mensheid nog geen realiteitsbezit en hoeft ge als mens, als geleerde, als moeder en als vader deze mensheid niet naar Gethsemane te slepen. Dat is alleen maar gepraat in een lege ruimte, waar niets aanwezig is, alleen het onbewuste gevoel van de massa, die u niet kunt betasten, die hoort u niet eens! Want eerst dan zal Gethsemane u ontvangen en aanvaarden, u kunnen beluisteren – Gethsemane beluistert u, dat is een persoonlijkheid, want daarin leeft de God van al het leven – wanneer ge de waarachtigheid beleeft.

Lezingen Deel 1 (L1.5446.5456)

En nu: wat hebben wij voor waarachtigs in ons? Waarom gaat het, waarom leeft ge en waarvoor zult ge nu eigenlijk dienen? Wanneer wij vanuit de astrale wereld Gethsemane betreden, dan doen we dat schoorvoetend. Maar u moet eens kijken hoeveel mensen daar binnenvliegen en op de eerste rij willen plaatsnemen, daar juist waar dan de Christus heeft geboden. Juist dáár op die plek, die zo angstvallig rein, zo onmetelijk diep is, daar wil de mens onmiddellijk naartoe. De mens gaat onmiddellijk op de eerste plaats zitten, hij wil in de schaduw staan van de Messias. De goed denkende mens, de mens die voelt waarheen het gaat, die kunt u daarginds vinden tussen de bomen en de bloemen, of onder de grond. Hij heeft niets, maar hij durft nog niet naar de werkelijkheid te gaan. Hij zegt: ‘Ben ik wel gereed?’

En nu krijgt u, vanzelfsprekend, wanneer u de stoffelijke stelsels, de wereld hebt verlaten, krijgt u: wat heb ik hier gedaan, waarvoor leef ik en waarom ga ik nu dienen? Dat vraagt zich elkeen af.

En nu kunt u daar in de omgeving van Jeruzalem – maar vanuit onze wereld – kunt u miljoenen zielen, vaders en moeders vinden die zich gereedmaken om Gethsemane te beleven. En nu moet u eens kijken, nu gaat u iets aanvoelen van werkelijkheden. U gaat thans begrijpen hoe ontzagwekkend het leven van de Messias is. En hoe die arme kinderen, de apostelen, hun best hebben gedaan en het ook niet konden begrijpen.

Ge gaat hier neerliggen, ge kreunt van smart. U hebt een pijn in uw hart, zo ontzagwekkend, omdat al de smarten van de aarde, elk mens die bruut, wild, disharmonisch het leven beleeft, tot uw leven komt, dat gaat ge voelen. U schrikt terug voor een hard, onbekend woord; u bent angstig, omdat de mens zich alweer zal vergeten. U weet zeer zeker wat

het uzelf heeft gekost om 't zover te brengen, daarvoor hebt ge uw bloed moeten inzetten.

Lezingen Deel 1 (L1.5457.5475)

Toen Johannes Hem vroeg na deze meditatie: 'Meester, wat hebt U gevoeld? Ik dacht met U in de ruimte te vliegen', toen zegt Hij tot Johannes: 'Johannes, Ik wilde dat de mensheid – deze, dit, ons eigen bloed, onze zielen, onze geesten, dit levende fundament – ons de tijd gaf om ... zodat Ik Mij gans kan vertonen, helemaal kan geven. Ja, Johannes, dan gaan wij vliegen, dan beleven wij een bewustzijn, dan gaan we duizenden jaren vooruit in slechts enkele seconden. Maar de mensheid, deze massa is nog niet gereed. Deze massa weet van meditatie, van innerlijk voelen en denken niet af. Wij krijgen een stoffelijke vernietiging te aanvaarden, Johannes. Wij kunnen ons sterk maken, wij kunnen denken. En waaraan zal Ik denken? Dat Ik eindelijk gereed zal zijn om dit leven te kunnen opvangen.'

Christus liep zichzelf niet vooruit. Hij ging niet terug tot de Albron; de ruimte, planeten en sterren die konden Hem niet schelen. Hij ging denken: hóé ben Ik aanstonds gereed om deze klappen, dit bewustzijn te kunnen opvangen? Zal Ik gereed zijn en precies zeggen wat er in Mij leeft?

Dacht u waarlijk dat de Christus zómaar naar Pilatus ging en later naar Caiphas, onvoorbereid? Hij had ... Hij had zichzelf vernietigd, er was van Hem geen Goddelijk bewustzijn uitgegaan. Maar Hij was gereed!

Lezingen Deel 1 (L1.5586.5602)

Het gepraat in Gethsemane is er niet; in Gethsemane wordt alleen maar gedacht en gevoeld. Daar beleeft ge de reine, ruimtelijke goddelijke werkelijkheid. En dan komt er een stilte onder uw hart, dan gaat gij blij zijn dat er een moeder naast u zit met eenzelfde gevoelsuitstraling. Dan is er geen oud en geen jong meer, er is alleen gevoel, er is alleen leven.

Lezingen Deel 1 (L1.5644.5647)

Eerst het allereerste begin: láát mij denken, láát mij voelen. Ik moet beginnen om een mens te kunnen beluisteren en dat is nu het moeilijkste wat er is. Om naar een mens te luisteren, om een mens te aanvaarden: ja, u hebt gelijk. Luister nu maar elke dag. Luister naar alles in de wereld, máár ga dit spreken, dit voelen en denken beluisteren naar de graad van uw bewustzijn. U laat u geen onzin meer verkopen, dat kunt u niet

eens meer. U bent in staat om die mensen te aanvaarden, maar met die nonsens, met die halfbewuste gevoelens ... het vliegen in de ruimte, dat gebouw van luchtkastelen zegt u niets. Het te hoog grijpen, het te hoog vliegen, iets voor de maatschappij doen en u kunt uw eigen naam niet eens schrijven, dat is hoogmoedswaanzin, daar hoeft u in Gethsemane niet mee te komen, want men heeft u daar niet nodig. U moet hier in de werkelijkheid zien. U moet hier de werkelijkheid aanvaarden en u afvragen: waarin leef ik, wie ben ik, wat doe ik, kan ik dat? En dán voor ziel, geest, vader-, moederschap, universeel licht, God, Christus.

Lezingen Deel 1 (L1.5674.5684)

U bent een dokter? Dan zult u in Gethsemane dat dokterschap op honderd procent voor de geestelijke graad beleven, u bent nu een goed mens. Hebt u het over liefde? Dan zult u Gethsemane erbij halen, want hier wilt ge liefde zijn! Hebt u het over harmonie, dan loopt u een mens in Gethsemane niet meer ondersteboven, u blaft een mens niet meer af. U gaat eindelijk een mens vertrouwen. En nu heeft de mens op aarde duizenden en duizenden gedachten, duizenden verlangens om iets te doen, maar u komt niet verder. Waarom niet? Omdat de persoonlijkheid niet aan de eerste graad begint ... een fundamentje. U begint niet aan: ik wil wáár zijn, ik wil een vriend zijn, ik wil een zuster zijn, een broeder, ik wil een waarachtig vader zijn. Daar begint u niet aan. En omdat u niet aan de eerste fundamenteen begint, door de ruimte zichtbaar verstoffelijkt – dat is vaderschap, moederschap – komt u ook niet verder. Ik moet een goede moeder zijn, een waarachtige moeder; ik moet de liefde dragen. Ik ben vrouw, dan draag ik de goddelijke Albron manifesterend met mij mee, dat ben ik zélf. Mijn ogen zeggen het, mijn woorden zullen het vertolken.

Lezingen Deel 1 (L1.5691.5705)

Dacht u dat Christus op de aarde kwam met naast Hem het goddelijke nirwana, heiligheden en ruimtelijkheden, kleurenrijken – en naast zich een dolk? Er was niet één verkeerde gedachte in Hem ... een reine Gestalte.

En dat kunt u hier op aarde bereiken. U kunt dat bereiken en dan staat u voor een welwillend mens en dan moet u eens zien, dan zult ge voelen hoe ontzagwekkend mooi nu een mens voor u is. Dan zijt gij dankbaar als u man bent en de liefde van de moeder tot u spreekt. Dan moet u maar eens in die oogjes kijken en dan gaat u dat hart maar eens bevoelen, en zij zegt: 'Ja lieverd, ja mijn schat!'

Wees voorzichtig, want wanneer ge in Gethsemane zegt: ja lieverd, ja mijn schat, dan zult ge moeten weten wat schat-zijn en lieverd-zijn betekent, anders zegt u het daar niet meer.

Lezingen Deel 1 (L1.5782.5788)

U vraagt niets van de wereld, u wilt van geen mens geen dank. Want dank neemt mijn fundament af. Ik moet mij gans, ik moet me uiteindelijk volkomen verliezen en geven. Alles van mezelf moet weg, eerst dán ben ik voor het dienen, het geven – ja, voor welke gaven, voor welke daden? – volkomen opgelost. Ik moet oplossen, ik moet verdwijnen, als mens hier zo, want ik zal eens al de levensgraden en -wetten in het goddelijke Al moeten vertegenwoordigen! Dan is het toch duidelijk dat ik dit wat ik nu ben, kwijt moet, dat ga ik veranderen, dat ik dat ga verruimen door meditatie, door te denken.

Lezingen Deel 1 (L1.5841.5846)

Dan spreekt Gethsemane ín u, onder uw hart, maar dan bent u welwillend, doordacht en bewust. U gaat elk woord beleven door Golgotha te ondergaan. Dat wil dus zeggen: elk woord krijgt de kracht van de Christus. En dát is niet zo eenvoudig, dat eist en vraagt van uw levens alles. Maar wanneer u dat bezit, wanneer u dat hebt, dan kunt u voor uzelf zeggen: met mij gebeurt er niets meer, niets kan mij neerslaan, ik ben bewust, ik weet! Ik heb met het aardse stoffelijke, maatschappelijke niet meer te maken, ook al leef ik er middenin, want ik leef geestelijk, innerlijk in de sferen van licht.

Lezingen Deel 1 (L1.5848.5853)

Hoe zal ons leven zijn aanstonds wanneer wij Gethsemane verlaten? Hebben wij ons afgevraagd voor duizenden eigenschappen: ik ben nu gereed, ik ben nu klaar, ik kan weg? U voelt het, u kunt niet meer uit die sfeer vandaan, er zijn nog duizenden dingen die u moet afmaken.

Het vragen stellen in deze ruimte is begonnen. Elke gedachte vraagt aan u: Hé, wacht eens even, beleef mij eens! Wat wilt ge? Ik ben geloof? Nee, ik wil weten!

Lezingen Deel 1 (L1.5856.5863)

We gaan Golgotha bestijgen. Ik ga dragen. Niets slaat mij neer, ik zal werken tot de laatste snik.

En nu gaat ge voelen dat uw tijd te kort is, dat de tijd kostbaar is. Eén

dag is ontzagwekkend voor de ruimte – en is niets ...! De nacht maakt u ongelukkig, omdat gij neer moet liggen en aan de stoffelijke stelsels de krachten moet geven om te slapen, om uit te rusten om morgen weer gereed te zijn. Uren zijn voorbij, maar Gode zij gedankt ... u leeft, u hebt die uren bedacht.

Lezingen Deel 1 (L1.5887.5893)

Ge gaat regelrecht naar Golgotha en ge legt u daar neer met het ogenblik, de afstemming toen de Christus daar in Gethsemane mediteerde en zich overgaf aan Zijn godheid, Zijn aanvaarden en beleven. Dáár kunt gij uzelf op afstemmen en dan zijt ge zeker voor uzelf en van uzelf, want nu komt er reïne geestelijke klaarte in u. Dit is het menselijke hoofd buigen, het zich afvragen: ‘Doe ik goed of was ik wéér verkeerd?’

Maar de mens spreekt maar raak, de mens denkt maar raak. Hij vraagt zich niet af: ‘Is er een hiernamaals in mij?’ Ik heb het niet tegen die onbewuste wereld, ik spreek nu tot bewusten, ik heb het tegen uw goddelijke vonk, uw goddelijke afstemming, uw goddelijk vader- en moederschap waarvan wij straks tezamen en ten opzichte van Gene Zijde, de macrokosmos, God en Christus het uitdijende heelal zullen ondergaan en beleven.

Aan het eind van deze winter, van deze lezingen, kunt u dan van het licht, de zomer genieten, en dan maakt ge van elke karaktertrek een uitstralend bewustzijn. Dat zijn de bloemen van uw geest, de orchideeën van uw levensbloed. Ge zijt sterk in vele dingen; waarom nu niet die krachten op uw karaktertrekken gelegd en uw uitdijing te willen beleven naar de macrokosmos en niet terug naar de aarde? Voer uzelf naar het licht en nooit meer, nooit meer, door niets en niets naar de duisternis, naar de disharmonie, de afbraak, naar de Pilatus, de Caiphassen op deze wereld, door uw denken en voelen. Maar ga regelrecht over Golgotha, bewust en zeker met uw liefde, uw taak, uw handelen voor uw vader, uw moeder, uw broeder, uw zuster, uw kinderen naar de eerste sfeer, die harmonie, die rechtvaardigheid is aan Gene Zijde.

Betreed daar van nu af aan een tempel. Begin aan elke karaktertrek, om die te fundamenteren ten opzichte van Christus. Bouw van uw leven hier nog in uw maatschappij een tempel van wijsheid, want tenslotte en uiteindelijk bent u dat. U bent een goddelijke tempel want in u leeft de oerbron, het Allicht, het Alleven, de Alziel, de Algeest. Maar de persoonlijkheid daarvan zult gij u eigen moeten maken, dus moeten verdienen

door de liefde, en eerst dan ontwaakt de God van liefde onder uw menselijke, vaderlijke en moederlijke hart.

Lezingen Deel 2 (L2.7242.7257)

Golgotha

Eerst hebben ze Hem daar gemarteld. Pilatus zegt: ‘Sla op die Mens, gesel Hem maar.’

Daar begint het al. Hij geeft het bevel dat ze de Messias, dat ze deze Rabbi, die moeten ze maar eens flink kraken. En nu wordt Christus daar in een hok gesleept – u kunt dat straks zien – en daar komen de heren, één voor één. Ze slaan zich moe op het lichaam van een arm Mens. Ze hebben een zweep in handen. Deden ze het maar met de vuist, maar ze nemen een zweep en slaan erop los, op deze ongelukkige Mens. De Koning voor ál de werelden wordt gekraakt. Hij doet niets, Hij zegt er niet één. Hij kijkt, Hij laat het over zich heen gaan, Hij krijgt Zijn striemen. Zijn lichaam wordt toegetakeld zoals er een mens nog niet toegetakeld is.

Ja, er zijn er meer, die hebben ze doodgemarteld. Uw vijfjarige oorlog, uw laatste tijd, die bent u al vergeten, maar toen is het ook weer gebeurd. Men slaat op het goede, men moet het goede kraken. De demonen van deze wereld weten het niet beter.

Mijn God, mijn God, mijn God, denkt Christus. Maar mens, mens, mens ... vergrijp u toch niet aan Mij, vergrijp u toch niet aan Mij. Hij aanvaardt het. Hij zegt niets, niets, niets.

Daar staan ze. Het volk lacht, Jeruzalem lacht, die soldaten beginnen te grijnzen. Dat brute geweld kijkt naar de God van al het leven, van Judas en Petrus en de apostelen.

Lezingen Deel 1 (L1.7071.7093)

Dat heeft de Christus bewezen. Dat heeft Hij gekund voor Pilatus. Dat heeft Hij gekund voor de koning der aarde en later naar de Caiphas, direct voor het ruimtelijke, maatschappelijke gezag. Daarna weer voor de maatschappij en toen naar het geloof, een hogere graad voor voelen en denken. En toen stond Hij voor Zijn zusters en broeders en toen maakte de ene broeder de ander af. Toen zei men: ‘Gá en verbrijzel deze Rabbi.’

Wat er daar op die ogenblikken is gebeurd, u weet het niet, men zegt er

te weinig van. De voorstadia die de Christus heeft moeten aanvaarden in de laatste dagen voor Zijn kruisdood, die zijn ontzagwekkend. Want dáár heeft Hij bewezen, daarin – dat hebben de apostelen moeten aanvaarden – dat Hij zich boog voor het kleinste en verkeerdste.

Dat Petrus heeft gezegd: ‘Ik ken die mens niet’, toen was Petrus bijna gestikt in de armoede – van de Christus – in het zielloze, het vreselijke menselijke dat de apostelen hadden te aanvaarden. Zij stikten in die armoede. En vóór hen staat een Goddelijk Bewuste, de Messias, de Christus!

Is het niet waar, hoe ... Ik wil u aantonen – en dat deed de Messias, dat hebben wij geleerd, dat moesten wij aanvaarden – dóór dit pak slaag, deze vernedering, die bezoedeling, die geseling, het bespuwen van een Goddelijk Kind wérd Hij de Goddelijke. Wanneer de Christus had teruggeslagen dan was Hij een méns geweest, een dierlijk gedrocht. Maar Hij gaat ... Dit tere schaap, dit Kind laat zich slaan, dit Kind laat zich vertrappen, bespuwen, mishandelen. Het deed een kroon op het hoofd, een doornenkroon die door Zijn hersenen ging. Hij vindt het goed en Hij aanvaardt het.

En toen zei Johannes tegen Petrus: ‘Begrijp jij dat nog? We hebben een gek gevolgd, een waanzinnige. Die Man heeft geen wil meer, geen persoonlijkheid, dit is een lam, dit kunt ge slachten en vermoorden.’

Daar staan de apostelen. De apostelen die kregen het niet voor niets. Het waren kleine kinderen, dat heb ik u verteld – waren ze ook. Ze wisten niet dat daar de Goddelijk Bewuste liep.

Lezingen Deel 1 (L1.7678.7703)

U hoort van ons niet dat u zich aan het kruis moet laten slaan.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.10381)

Ghandi deed reeds verkeerd om zichzelf te slaan voor de mensheid. Waarom deed hij dat? Dat wil geen God. Christus heeft dat ook niet gewild, integendeel, men heeft Hem bewust gekraakt.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.10383.10386)

U moet alleen maar weten door wélk bewustzijn u wordt geslagen. Welk bewustzijn van de aarde wil u vertrappen, wil u geselen? Als dat een grote, machtige persoonlijkheid is, is het de moeite waard. Daarvoor zette

de Christus zich in. Niet voor een mens noch voor de natuur, maar voor het bewustzijn van deze wereld zette Hij zich in en liet Hij zich slaan, liet Hij zich bespuwen en bemodderen, omdat Hij wist: Ik ben harmonisch en Ik zal het blijven. Ik heb door fundament op fundament, leven na leven te beleven, ik heb doordat Ik vader en moeder werd, heb Ik de ruimte van God in het Al mogen bereiken. Eén verkeerde vingertrek en Ik lig eruit.

Lezingen Deel 1 (L1.7726.7732)

Zie die afschrikwekkende portretten die ze van de Messias hebben geschilderd. Ze hebben het naakte, duistere, mismaakte, hebben ze aan de muren opgehangen, maar Zijn Goddelijk bewustzijn dat heeft nog niemand gepenseeld. Dat ziet geen mens.

Lezingen Deel 1 (L1.7799.7801)

Alles dus wat de Messias daar, voordat Hij Golgotha opging, beleefde en onderging, dat hebt u in de maatschappij.

Lezingen Deel 1 (L1.7704)

Ge moet bewijzen wat ge kunt. Ge zult moeten zeggen: 'Dat heb ik lief of dit.' Want dít blijft híér; uw kastelen, alles wat u bezit, blijft daar achter, u hebt alleen maar een kruisdood. U wordt geslagen en getrapt, en toch is dat niet nodig. Dat is niet nodig, dat heeft Hij niet bedoeld. Hij gaf het voorbeeld, omdat u dat kwaad, die armoede, dat onbewustzijn, dat dierlijke gedoe op aarde terugvindt.

Lezingen Deel 1 (L1.8541.8546)

Wij zeggen altijd: Wij zetten ons leven in. We willen sterven voor de Messias. U kunt ons aan het kruis slaan. Maar het is machtiger om te kunnen zeggen ... in deze chaos te kunnen blijven en te willen leven om het werk van Hem voort te zetten. Te kunnen blijven en te willen leven is alles, is het volmaakte, is het bewijzen dat u weet wat u wilt.

Lezingen Deel 1 (L1.8580.8584)

Indien ge wilt sterven voor een ander mens, dan betekent dat nog maar zwakte. Maar kunt ge leven voor de mens, zoals de Christus heeft geleefd voor ál Zijn kinderen, voor deze mensheid, dan is dat goddelijke verruiming.

Lezingen Deel 1 (L1.7431.7432)

De Alliefde

En Christus kwam vanuit het Albewustzijn terug naar de aarde om de Alliefde op aarde te brengen.

Lezingen Deel 3 (L3.2434)

Wat heeft de Christus u nu geleerd? Als men u hier slaat ... Ziet u, daarvoor is de Christus goddelijk verantwoord. En het is nu eenmaal zo. Toen de Christus daar stond, zegt men; de Christus had de ganse mensheid door één blik kunnen doen verduisteren. Maar wanneer de Christus zich verkeerd, aan de mens had vergrepen, had hij zijn goddelijk bewustzijn verloren en zichzelf verduisterd.

Dat wordt dus disharmonie, en door disharmonie te verstoffelijken ... Bijt u nu maar terug, sla en trap maar terug; ge trapt en slaat uzelf. Blijf liefhebben. En voordat u zover bent, is er niets gebeurd. Indien u dat kunt en indien u dat bereikt hebt, bent u reeds bezig geestelijke fundamenten te bouwen. En dat zijn de genieën onder de mensheid, dat zijn de geestelijk sensitieven. Die mensen zijn nimmer te bereiken door het kwaad. Ze zijn óérsterk en bewust.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.3052.3065)

Wat zei Christus tegen Petrus? ‘Sla niet en vernietig niet Mijn goddelijke fundamenten.’

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.11487.11488)

Eén verkeerde gedachte van u op dat leven ingesteld en uw ganse heilige geestelijke ruimtelijke bezit zet u door dat slaan en trappen weer in, en u bent weer in het vorige terug.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.11911)

Maar hier zijn we ... en dan krijgt ge dit pak slaag. Het goede wordt geslagen, maar het goede maakt zijn taak af. Het goede, als mens, wil die taak ondergaan, doet niets. En nu zult u zien: de reine, geestelijke, goddelijke fundamenten treden naar voren, die bouwen zichzelf op. En dat is dan de enige ... dat is dan het enige houvast voor u als mens in deze maatschappij, deze wereld. Als u ... mocht men u, indien men u wil slaan: doe niets en neem het. Want wanneer u terugslaat – hebt u de bewijzen in uw maatschappij, in het leven niet gekregen? – dan eerst zult ge voelen en denken en daarna begrijpen dat het bezit, het enige bezit, het goede in u, plotseling uit uw leven vandaan is en dan kunt ge weer op-

nieuw beginnen. Weer opnieuw beginnen om te bewijzen, om die kroon op het gemoed, op het gevoelsleven te plaatsen, op het aanvaarden, het overgeven, het dienen.

Lezingen Deel 1 (L1.7126.7133)

Dat is de mens – dat moet u leren – dat is de mens die geen kwaad met kwaad zal vergelden, niet meer boos wordt, niet meer kwaad kan zijn, want dan verliest u het geestelijke fundament, dan bent u bedrog, dan wordt u leugen, dan wordt u afbraak, dan wordt u hartstocht en geweld.

Lezingen Deel 1 (L1.7677)

En toen legden wij ons neer, toen stelden wij ons op voor de mens die hardhandig is, de mens die bespuwt, die bemoddert, die bekletst, die afmaakt alles wat hij niet begrijpt, niet omvatten kan. We stelden ons neer en zeiden: ‘Doe met mij wat gij wilt, ik ben een en al overgave. Over mijn lippen komt geen hard woord meer, geen verguizing, geen bezoedeling.

Lezingen Deel 1 (L1.2642.2644)

Sta eens even stil daar in dat Jeruzalem, in die kerker daar, waar vijf, zes, zeven wilden, bruten op Hem afstormen, op u afstormen, u het gewaad van uw lichaam trekken, verscheuren, zodat u daar naakt zit. En dan komen ze met een zweep, dan komen ze met een doornenkroon, dan krijgt u een kroon op ... De kroon van smart, de kroon van laagheid, de kroon voor het niks-zijn, het niets-voelen, het niets-beleven. U krijgt een kroon op, men slaat hem door uw hersens heen. Het bloed – ja, wat is bloed? – het bloed stroomt, prikkelt, het drupt, maar ín u leeft er een verbetering die zegt: ‘Doe maar met mij wat u wilt, u verliest het toch. Ge kunt mij immers nimmer overwinnen, indien ik in harmonie blijf met Hem, waardoor ik hier kwam en waardoor ik mijn leven heb gekregen. Sla mij maar – ge slaat uzelf. Bezoedel me maar – ge bezoedelt uzelf. Verkracht me maar in gevoel – u hebt zichzelf reeds verkracht. Mismaak mijn moederschap – u mismaakt uzelf, u vermoordt uzelf, u vernietigt uzelf, u vergiftigt uzelf. U doet alles, alles, alles indien u één vinger naar mij uitsteekt, want ik kom vanuit Hem die álles is. Ik kom met liefde, ik kom met geluk, ik kom met voortvarendheid voor opbouw, reine, geestelijke evolutie en daarvoor kunt u mijn bloed krijgen. Ik wéét – u weet niet.’

Lezingen Deel 1 (L1.7143.7155)

Petrus stond reeds machteloos toen hij zei: ‘Waar is nu de Goddelijke Messias in dit Leven?’ Andreas zei ... De heilige Johannes, die als een

kind is, begon te twijfelen. Want is dit goddelijk gezag, wanneer u geslagen wordt, wanneer u getrapt wordt en gezeseld?

‘U leeft immers’, had Christus kunnen zeggen, ‘Johannes’, maar dat begrepen zij niet. ‘Dat u er bent, Johannes, Andreas, Petrus, dat is álles. Daardoor vertegenwoordigt gij God als vader, als moeder, als ruimte, als sfeer, als licht, als leven, als ziel, geest! Maar voor en dóór alles in de liefde. En wat die liefde is, Petrus? Kijk wat Ik doe, Ik hou van dit kind.’

Dacht u dat de Messias één ogenblik heeft gedacht: Pilatus, Pilatus ... indien Ik even wenk dan bent u weg. Dan had Hij (dit) leven door concentratie en bewustzijn vermoord. Wat een ander leven moet doen door een dolk, door die geseling, dat had de Christus door Zijn gedachten gekund. Hij deed het niet. Rein en onbevlekt staat Hij daar en aanvaardt deze bezoedeling.

Lezingen Deel 1 (L1.7762.7776)

Kosmische openheid

Maar besef goed, de mens, de maatschappij, het dierlijke gedoe, het onbewuste dat heeft Hem daar geslacht. De méns is het. Hij is niet voor de mensheid gestorven; men heeft Hem bewust vermoord.

Lezingen Deel 1 (L1.8447.8449)

Christus zei niets.

Hij die zegt: ‘Kijk daar, die dief’, jazeker, u hebt het makkelijk. Ik zei u, vergelijk het altijd weer met uw maatschappij. Wanneer u de waarachtige dief ziet, kunt u niet zeggen dat het een geestelijk bewuste is, dan ís het een dief. Maar wanneer ze tot ú, tot het bewustzijn van de eerste sfeer zeggen en dat niet begrijpen – en dan komen de woorden: gij hebt uw profeet gezien, maar ge hebt hem niet herkend – dan is dat voor ú. Dan lacht u om die afbraak, dan lacht u wanneer men u aan het kruis slaat, want de mens op aarde begrijpt u niet, kent u niet, voelt u niet. U bent het alleen. En dan lacht u om dit. Wanneer uw vriend zegt: ‘Waarom hebt ge mij beledigd? Waarom hebt ge mij zoveel aangedaan?’ Dat vraagt u al niet eens meer.

Wanneer u voor duizend, voor tweeduizend en voor tien bent opgelicht, dan denkt u: die tik had ik zeker nodig om te ontwaken, om te weten en te begrijpen hoe het níét moet. Maar u volgt die mensen niet. U wilt

die mensen niet eens haten, u zegt alleen maar: ‘Mijn God, mijn God, mens, waarom hebt ge uzelf door mij bedrogen? Waarom slaat gij uzelf weer? Niet aan het kruis, maar waarom slaat en verbindt gij uzelf met die duisternis weer, met dat satanische, het bedrog van deze wereld, de armoede, de ellende?’

Lezingen Deel 1 (L1.8101.8116)

Als ze u bestelen, laat ze dan maar gaan, dan moet u wachten. Wanneer ze u afbreken en vernietigen, kwaadspreken, dan moet u met die levens niet te maken willen hebben. Ge zult toch eens die levens moeten aanvaarden. Maar ge hoeft niet in leugen en bedrog te gaan leven, te willen leven, indien u weet dat het verkeerd is.

Daarom kwam Christus, alleen met de liefde. Voelt u? Toch eenvoudig. De reine liefde van Christus vangt alles op.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.9434.9441)

Als u dat maar voelt, dat uw man, uw vrouw, u niet bedriegen kan, want ze bedriegen zichzelf! U bent onaantastbaar wanneer u de gééstelijke persoonlijkheid in uw handen houdt. En dan spreekt de heilige, reine, ruimtelijke liefde.

Lezingen Deel 1 (L1.8391.8393)

O, het beeld is ontroerend schoon dat ik zie en sta ik onmiddellijk voor de Christus toen Hij zei: ‘Gij zijt stof en gij zult tot stof terugkeren.’ Hij had er onmiddellijk bij kunnen zeggen, maar hadden de mensen in Jeruzalem niet begrepen: ‘Want uw innerlijk leven zal straks de Albron als moeder vertegenwoordigen. Niets kunt gij vernietigen, ook al wilt gij Mij aan het kruis slaan, gij vernietigt alleen maar uw eigen ik.’

Lezingen Deel 3 (L3.7324.7326)

Maar dáár gebeurt het! Hier ... de ene mens neemt de zweep in handen om het goede in de mens dóód te slaan! En Hij die alles kan, die neemt geen dolk, die spuwt niet, die zegt niet één hard woord, want Hij weet: wanneer Ik een hard woord zeg, wanneer Ik zou zeggen: ‘Vuiligheid, laat Me met rust, Ik heb u toch niets gedaan?’ Dat zégt het Weten, het Bewustzijn niet eens, want dat hoeft het Bewustzijn niet te zeggen, dat dierlijke begrijpt dat toch niet.

U hoeft u niet te verdedigen ten opzichte van het lagere, onbegrijpelijke, onwelwillende ik, uw woorden worden niet aanvaard. U slaat het er toch

niet in, u hebt maar te aanvaarden. Over duizenden jaren dan is Pilatus, dan zijn die beulen zover en dan vragen ze zich af: mijn God, wat heb ik gekregen, wat heb ik gedaan?

Maar hoe is dat ontwaakt? Omdat die beulen óók zo op dat stoeltje kwamen en werden gezeseld. Want er komt een tijd dat ge de harmonische wetten van God weer tot het goddelijke gareel zult voeren. En dan slaat er een ander op u in en dan gaat ge begrijpen hoe pijnlijk of dat is en dan zit ge op dezelfde plaats. En omdat u weet, vóélt, dat u toch onmachtig bent tegenover zoveel bruisend geweld, zegt u ook niets, en aanvaardt u. En dat is het begin voor de eerste menselijke, stoffelijke bewustwording, een fundament onder uw voeten. Het begin om verder te gaan en Jeruzalem in u op te nemen, aanstonds Golgotha te betreden. Maar wie doet dat?

Lezingen Deel 1 (L1.7102.7116)

Harmonisch blijven

De Messias heeft zich daar laten slaan, omdat het kwaad niets heeft te betekenen achter de kist! U gaat rustig uw werk doen, u gaat de maatschappij vertegenwoordigen en u laat u besnauwen en beslaan, bemarkelen en begeselen. U voert uzelf tot dat andere ik en zegt: ‘Sla mij maar dood, want mijn ziel en mijn leven en mijn geest kunt u niet eens bereiken, dat behoort tot dát daar.’

Lezingen Deel 1 (L1.8362.8364)

We gingen van Golgotha terug even naar Caiphias en weer opstijgend en we lieten ons aan het kruis slaan. En wat wil dat allemaal zeggen? Wat heeft de Christus daarmee bedoeld? Indien Hij – verklaarde ik u en dat bewijzen u de sferen van licht, dat is de eerste sfeer, dat zijn die hemelen, dat zijn de ‘Grote Vleugelen’ – één verkeerde opmerking of gevoel reeds innerlijk had uitgezonden naar Herodes, Caiphias, Pilatus, dan was de Christus Zijn goddelijk Al en bewustzijn verloren. Hij had het niet meer kunnen voelen, want Hij stemde zich af op het kwaad, op het niet willen begrijpen, op de heerschappij voor de aarde, de mensheid. Hij nam niet deel aan die afbraak, integendeel, Hij bleef zichzelf.

Lezingen Deel 2 (L2.9239.9244)

Er zijn mensen die zeggen: ‘Ik heb alles, als de mens mij maar kende.’ Maar waarom praat u, waarom denkt u nog zwart over uw zusters en uw broeders? Hoe kunt ge de eerste sfeer, hoe kunt ge een geestelijk funda-

ment leggen indien ge het nog altijd zelf zijt? Wij hebben moeten aanvaarden; indien de mens mij niet begrijpt, dan is dat de onbewuste niet, maar ik ben het, ik.

Christus zei niet tegen de mens: Ga weg van mij, duisterling. ‘Nee’, zegt Christus, ‘Ik moet nu aanvaarden dat Ik de macht niet bezit om het u te kunnen verklaren, want Ik zou u toch in uw leven kunnen optrekken.’

Want is het niet waar, men belasterde Hem. De mens – neemt u eens aan – de mens die zich aan goddelijk leven, gevoel vergrijpt, en dat leven zo maar midden in Zijn gelaat spuwt. Ze hebben de Christus bespuwd daar in Jeruzalem. Doe dat eens hier, sla eens een mens zoals men de Christus daar heeft geslagen. Kronen gaan er over de straat heen, de mens wordt onthalsd. Maar dat doet u niet meer aan Gene Zijde. Daar zult ge de mens, het leven van uw godheid moeten gaan dragen, gaan liefhebben. En dan spreekt uw persoonlijkheid niet meer: ‘Wat doe ik allemaal niet en wat heb ik al niet gedaan.’ Gij vertegenwoordigt uw eigen leven. Het komt er nu maar op aan hoe u dat doet. Maar dat zijn de wetten, dat zijn de fundamente. Christus gaf u alles. Hij gaf ons het voorbeeld om ons te buigen, om altijd maar weer te zeggen ... ja, indien de mens, indien Pilatus gelijk wil hebben, en Caïphas wilde gelijk hebben, daarnaast staat de onbewuste, de Barabbas, dan zegt de geestelijk bewuste: ‘U hebt gelijk. Maar ik ga weg.’

Lezingen Deel 2 (L2.3612.3631)

Hier zult ge leven en sterven. U wordt hier wel aan het kruis getimmerd, maar u bent nog niet dood, u leeft nog altijd.

Deze uurtjes nu, deze anderhalf uur, tussen half elf in de morgen en 's middags half vier, moet het gebeuren, dan zult ge de kroon zetten op elke gedachte. Nu moet ge bewijzen of ge toch nog niet boos wordt. Hier, zeven uur kunt ge van de Messias, van uw God ontvangen om te bewijzen dat ge niet boos wordt, om te bewijzen wat u wilt. Zeven uur wordt ge nu gemarteld en tot het laatste ogenblik kunt ge zeggen: ‘Nu is het voorbij. Nu heb ik bewezen wat ik wil.’ En eerst dan is dat de wet, de weg, het licht in de eerste sfeer.

Lezingen Deel 1 (L1.8117.8124)

In deze korte uren waarin het moet geschieden, hebt gij te bewijzen of ge vriend zijt, broeder zijt, vader zijt, moeder. Hierin moet ge bewijzen of ge liefhebt, licht hebt, wat u wilt. Hierin kunt ge bewijzen of ge de aarde

met al die bagger wilt volgen en kunt aanvaarden, óf het betere in u, het dienende. Daarin, in die allerlaatste ogenblikken, dan bekrimpt u het eigen ikje en wellicht zegt het: 'Eh ...' En aan dat gegil heeft de Christus niets, dan bent u al zwak. Dan zegt Hij: 'Dus tóch viel er nog een kreun over uw lippen. Toch waart ge nog niet bewust om die smarten, dat pak slaag, die geseling ... – dat toch maar voor uzelf was, niet voor Mij, niet voor de maatschappij, maar voor uzelf – toch bent u nog eventjes bezweken.' Dat was Petrus! 'Eer de haan kraait, zult ge Me driemaal verloochenen.' Dat kan het kleinste insect uit Moeder Natuur u vertellen, want u verloochent het tóch weer. Komt er dan ... komt er dan nimmer een gedachte in u op, dat u kunt zeggen: 'Deze is af. Deze kan ik vergelijken met Golgotha, nu heb ik bezit?'

Lezingen Deel 1 (L1.8130.8141)

Nu komt u. U kon alleen die droevige smart in Zijn ogen beleven. Hij Zelf stond daar in de houding voor de mens. U moet voor elke karaktertrek zó kunnen gaan staan, alsof God voor u staat. U moet beginnen, wanneer u het woord voert tot een ander en u bent luisterende of sprekende, dan moet u gaan denken dat u altijd de werkelijkheid beleven wilt door uw woord, want uw woord is een ruimte. En elke verkeerde gedachte – dat hebben wij door de Christus geleerd – de afbraak, die komt u tegen. Of zoudt ge willen denken dat dat van verleden en verleden jaar en van tien, twintig jaar terug, verdwenen is? Ja, zo, weg, opgelost, verdamp? Dat staat daar vóór u.

Lezingen Deel 2 (L2.3492.3500)

Het Allicht

Het probleem Golgotha dat kent u, maar het Golgotha ín de mens, dát kent de mens niet.

Lezingen Deel 1 (L1.7545)

Dit zijn de wetten, die voor de gehele mensheid gelden! Judas, Pilatus, Caïphas en anderen, ze staan thans voor Golgotha.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.4429.4430)

Maar aanstonds aanvaarden wij de kruisdood. Dat kruis dat gaan we slepende de berg optrekken. Als u de symboliek wilt verwerkelijken, zoals de Messias dat heeft gekund, dan slepen we elke verkeerde gedachte op onze schouders omhoog, om die aanstonds – dat zult ge door de volgende zitting beleven, of daarna – op Golgotha te onthalzen, te smoren.

Elke verkeerde gedachte die nagelt gij, de mens, bewust aan een kruis. En u kijkt ernaar, want nu bent u in staat om uw levensbloed te schenken voor ruimte, voor vader- en moederschap, voor het licht van deze wereld. Het licht van deze wereld ... omdat dit leven van u is, dat is onder uw hart geboren. U hebt miljoenen levens afgelegd, u hebt miljoenen werelden overwonnen, maar u hebt die geestelijke uiteindelijke graad nog niet bereikt. En daarvoor vechten wij nu.

Lezingen Deel 1 (L1.5653.5660)

Leg dat maar op uw kruis neer. Dóód alles in u als het een kop opsteekt en het andere leven wil kraken.

Lezingen Deel 1 (L1.7950.7951)

We weten: we zijn ergens voor gestorven en nu moet het tot ons doordringen dat elke gedachte, elke gedachte een kruisdood zal ondergaan. Elke gedachte moet door de persoonlijkheid ontstoffelijkt worden. Zij moet de geestelijke bewustwording krijgen en daarna de ontwaking in de mens. En dat is maar voor één gedachte; nu de ganse maatschappij! We gaan weer door de aarde, over deze mensheid heen en dan zullen we moeten vaststellen in welke graad van bewustzijn wij zijn gekomen.

Lezingen Deel 1 (L1.8258.8262)

Wordt het niet moeilijk? Bent u nog niet bang? Wij zijn niet bang. Wij gaan ertegenin. Wanneer de fouten er zijn dan brengen we die naar Golgotha en dan zullen ze worden gekruisigd. We leggen ons in blijdschap neer om die rotte karaktereigenschappen de nek om te draaien. Doet u dat? Bent u zó ernstig met uzelf bezig?

Lezingen Deel 2 (L2.11594.11601)

Gij geeft van nu af aan al uw karaktertrekjes de 'Grote Vleugelen' van en uit de Tempel van Isis. Ge laat elke verkeerde eigenschap sterven. Ge slaat al die rotheden aan het kruis. Bewust neemt u de hamer in uw handen en slaat die spijker erin, u draait die rotheid, die verkeerde eigenschap, die draait ge bewust de nek om. Doet u dat?

Lezingen Deel 2 (L2.12668.12672)

Maar hier staat ge voor uw maatschappij. Ge hebt te leren hoe het niet moet, maar hoe het wel gedaan zal worden ten opzichte – leerde ik u – van Gethsemane, Pilatus, Caiphas, Golgotha. Ik zei: nagel dus de onbewuste, overheersende eigenschappen van u bewust aan het kruis, geef ze de kruisdood, worg die verkeerde gedachten.

En die kunt u ophangen, kil elke verkeerde gedachte en hang die gedachte daar voor u neer. U wilt mooie schilderijen, u wilt boeken, u wilt kunst, maar hang uw gedachten om u heen als levende lijken, dan begrijpt ge waarvoor ge leeft. Dat durft u niet eens! U verfraait uzelf vanbuiten, maar vanbinnen ...?

Lezingen Deel 1 (L1.6539.6542)

We gingen opwaarts, het kruis op onze schouders. We wilden niet dat er iemand kwam om ons te helpen dragen, wij eisten dit alles voor onszelf op, omdat we nu wisten: elke hulp is fataal. Elke hulp voert ons tot het menselijke, stoffelijke, aardse gemak, de luiheid, de afbraak, de vernietiging. We hebben gezien, we hebben beleefd, wij aanvaardden thans dat we voor honderd procent die wetten beleven zullen, of de uiteindelijke kern, wanneer die graad dan begint te leven, behoort ons niet toe.

Lezingen Deel 1 (L1.2633.2636)

Onderweg ontmoeten wij iemand die ons zal helpen dragen, de Christus heeft medelijden met dit kind.

‘Laat mij U helpen dragen. U bezwijkt, U bent reeds bezweken.’

‘Ik wil bezwijken’, zei Hij. Blijf ervan af – deed Hij niet eens.

Dat arme kind, die Jozef die daar het kruis opneemt en de Christus helpt dragen. Ik kan u tien lezingen geven over zijn volgende levens, waarvan hij de armoede heeft gevoeld. Een Christus, een mens die bewust is, láát het andere leven niet eens dragen, want u wilt die pijnen, die smarten, die wil de moeder zelf beleven. Die kan de man niet eens ontvangen, daar is hij ook te ongevoelig voor. Men dacht dat men de Christus kon helpen. Het gaat niet hier om de Christus, het gaat om een leven dat kosmisch, Goddelijk bewust is. Dat laat zich niet meer dragen, dat kind dat aanvaardt, dat leven begrijpt. Dat laat zich geen fundamenteën ontlenen wanneer het eropaan komt. Want hier stonden we voor goddelijk gerecht.

Toen dat kind in de sferen van licht kwam, toen lag het te schreien. ‘Ik heb me vergrepen aan het bewustzijn van God. Ik wilde God helpen dragen.’

Christus had kunnen zeggen: draag uzelf, blij af van dit kruis.

De goddelijk bewuste, de mens in de sferen, in dat paradijs waar ge aanstands komt, die laat zich niet meer dragen, die heeft in alles liefde. Want als ik mij laat dragen, dan ontfutselt u mij de liefde uit mijn hart en dan ben ik het kwijt.

‘Ik zal leven, dienen, dragen, altijd voor Mezelf’, dat zei Christus.

De mens in de maatschappij die wil gedragen zijn. Hier krijgen we het beeld van de waarachtigheid, hier staan we voor alles of niets: wat wilt ge, waarheen gaat ge?

Wat wilde die Simon, wat wilde die Jozef? ‘Mag ik U helpen?’

De Christus kijkt achterom, Hij zegt: ‘Kind, aanvaard.’

Innerlijk krijgt Hij een smart, een smart die Hem overvalt. En waarna Hij weer bezweek door die smart, dat de mens Hem wilde helpen dragen. Dat de mens dacht een goddelijke ruimte te kunnen beleven. Dat die mens ... Dat kruis is een goddelijke ruimte, dat zijn de wetten, dat zijn de planeten, zonnen en sterren. Daar komt een mens en wil zonnen en planeten op zijn schouders nemen om die Goddelijk Bewuste te helpen dragen. Men kijkt die Goddelijk Bewuste in de ogen. De mens verwacht van de Goddelijk Bewuste, de Messias, een kleine glimlach. Hij zegt: ‘O, bent U niet blij?’

Ja, Ik ben blij, want u slaat hier Mijn Bewustzijn kapot. Ik heb fundamenten gelegd voor miljoenen eeuwen en nu maakt u van Mij wéér een zwakkeling. Dat had Christus tegen de man kunnen zeggen die Hem hielp dragen.

Een vrouw staat langs de weg en legt een doek op Zijn gelaat. Hij heeft medelijden, Hij heeft liefde voor dat moedertje. Hij schenkt haar Zijn gelaat, Zijn gevoel. Maar wat heeft men ervan gemaakt?

Lezingen Deel 1 (L1.7810.7851)

Wat doet ge als man en vrouw? Ik hoop dat u dit begrijpt, dat u hieruit leert dat ge alles zélf moet doen. Dat ge nimmer een ander, ook al is het uw vrouw, ook al is het uw man, dát van uzelf op haar moet leggen en zij op u, omdat u nu niets meer bezit. U moet voor elke karaktertrek bewij-

zen dat ú dat bent. Dat hebben wij geleerd, moesten wij aanvaarden en toen gingen wij begrijpen wat de Christus heeft bedoeld om Golgotha te aanvaarden, om Golgotha in ons te laten sterven.

Lezingen Deel 1 (L1.7853.7857)

Er zijn mensen in Jeruzalem gekomen als toeristen, maar er kwamen er ook als pelgrims tot Gethsemane en die beleefden Jeruzalem. Er waren er die met hun automobiel Golgotha wilden oprijden en de Christus wilden beleven. Ze hebben hun car stopgezet, ze hebben hem gesloten en toen zeiden ze: 'Zo, hier was het.' Ziet u? 'Hier is Hij gestorven. Want ik ben van de kerk, ik heb lief. Ik doe alles.' Maar met zijn automobiel ging hij omhoog, met zijn bezit, met zijn laarzenstamp, maar de eigenlijke, ruimtelijk, geestelijke mens gaat barvoets omhoog en indien het noodzakelijk moet, náákt. Zo verschijnt de reine klaarte in de mens voor de Messias en dan beleeft hij het rechtvaardige gevoelsleven van hem en haar, de moeder en de vader van dit universum, waardoor dit leven is geboren.

Lezingen Deel 2 (L2.4456.4464)

123. Apostelen

De apostelen waren voor hun taak uit het hiernamaals op aarde gereïncarneerd, maar hun denken was beperkt door hun gevoelsgraad en de tijdsgeest.

Geboren voor hun taak

De apostelen waren geen toevallige voorbijgangers en tijdsgenoten van Jezus Christus. Zij werden ‘wedergeboren voor hun taak’. In het hiernamaals hadden ze zich al voorbereid op het apostelschap, zodat zij de zwaarte daarvan op aarde zouden kunnen dragen.

Voordat zij reïncarneerden leefden zij in het schemerland, de geestelijke wereld die grenst aan de eerste lichtsfeer. Net als Mozes en de profeten waren zij bezield om aan de wereld de waarheid te brengen dat er leven na de dood is. Eenmaal op aarde voelden zij die geestelijke werkelijkheid omdat ze die zelf al beleefd hadden.

Bewustwording

Ook de vrouwen van de apostelen waren op hun taak berekend. Toen hun mannen hun gezinnen verlieten om Christus te volgen, namen zij de zorg voor de kinderen alleen op hun schouders. De apostelen stuurden geregeld een bericht naar hun vrouwen, waarin ze de universele liefde van hun leraar beschreven. Omdat de vrouwen het belang van de boodschap van Christus voor de mensheid voelden, bracht het apostelschap van hun mannen geen disharmonie in hun gezinnen.

Het gevoelsleven van de apostelen was nog niet afgestemd op de lichtsferen, daarom moest Christus hen nog leren dat ze met geweld geen universele liefde konden beleven. Toen Petrus zijn zwaard gebruikte, zei Christus: ‘Petrus, Petrus, waar Ik al de jaren voor heb gewerkt, sla je in één slag aan stukken en brokken.’

Toen de apostelen met Christus in Jeruzalem aankwamen, begonnen ze te voelen dat er onweerswolken op komst waren. Petrus werd bang dat hun meester iets ging overkomen. Johannes legde de anderen uit dat ze zich niet moesten bemoeien met de weg van de Messias, maar dat ze zichzelf moesten voorbereiden op hun rol in het grote gebeuren.

Die rol konden ze alleen vervullen door hun eigen gevoelskrachten en door wat ze begrepen van wat hun leraar zei. Ze behoorden tot de enkele mensen op aarde die hier al over durfden te denken, omdat ze voor die taak geboren waren. Maar ze kenden hun kosmische ziel nog niet, Christus kon hen alleen

uitleggen wat in die tijd begrepen kon worden.

Twijfel en verloochening

Christus richtte zich tot verschillende graden van denken en voelen, omdat zijn universele boodschap voor alle tijden was bedoeld. Daarom aanvaardde Hij alle apostelen, elk met hun eigen karakter. Zoals het artikel 'Judas' beschrijft, had die apostel nog eisende karaktereigenschappen. En Petrus bijvoorbeeld verloochende Christus, ondanks de jaren dat hij naast de Messias had mogen lopen. Hij had toen nog niet de bezieling van de christenen die later voor hun geloof de leeuwenkuil ingingen.

Christus had Petrus nochtans gewaarschuwd dat hij zijn leraar driemaal zou verloochenen voordat de haan ging kraaien. Toen men Petrus vroeg of hij bij Christus hoorde, beweerde Petrus herhaaldelijk dat hij die man nooit gekend had en met hem niets te maken had. Maar niet alleen Petrus was door de twijfel bevangen.

Alle apostelen twijfelden toen Christus aan het kruis hing. Ze konden op dat moment niet geloven dat Hij de Messias was. Ze dachten dat Hij maar een doodgewone rabbi was, die zich voor Christus en God had uitgegeven, want toen het eropaan kwam, liet Hij zich kruisigen als een grote stakker zonder zich te verdedigen.

Later begreep Petrus dat hij Christus niet kon verloochenen omdat de Messias onaantastbaar was. Petrus voelde toen dat hij de waarheid had verloochend die Christus vertolkte. Hij had angst om gefolterd en vermoord te worden als hij uitkwam voor de waarheid. De haan kraaide alleen voor het deel in hem dat twijfelde en de foltering wilde voorkomen. De haan kraaide niet voor zijn hele persoonlijkheid, want Petrus had ook sterke karaktertrekken.

Na deze verloochening vloog Petrus in razende wanhoop door Jeruzalem. Hij voelde zich gekraakt naar lichaam en ziel en ging voelen hoe hij die verloochening had kunnen voorkomen. Voordien had hij alle onware gedachten en gevoelens uit zijn persoonlijkheid moeten bannen. Indien hij waarheid was geworden zoals zijn grote voorbeeld, dan had de leugen hem op dat kriebieke ogenblik niet meer te pakken kunnen nemen.

Geestelijke gaven

Daar zaten ze na de kruisiging dan, de apostelen. Jarenlang hadden ze wijsheid van hun leraar gekregen. Maar nu was hun rabbi op schandelijke wijze gedood en stonden ze voor zichzelf. Wat hadden ze zich van deze wijsheid zelf eigen gemaakt? Wat was hun eigen innerlijk bezit geworden, van-

waaruit ze nu moesten handelen?

Ze zaten bijeen en wachtten op bezieling, ze hadden niet de kracht om vanuit zichzelf tot het verkondigen van de blijde boodschap te komen. Christus kende hun toestand en kwam terug uit het hiernamaals om zich aan hen te laten zien, Hij wandelde tot hun grote verbazing met zijn geestelijke lichaam zo door een muur heen.

En ook nadat Hij naar het Al was teruggekeerd, bleef Hij hen helpen, Hij stuurde de Heilige Geest. Dat dit eigenlijk de meesters van de Universiteit van Christus waren, konden de apostelen nog niet begrijpen. Zij dachten dat het Christus was die hen aan wonderen hielp.

De meesters ontwikkelden bij hen geestelijke gaven, voor zover de apostelen dit konden verwerken. Toen de apostelen bijeen waren en besluiten moesten nemen, hoorden ze zelfs fysieke stemmen. De meesters lieten de directestem horen waarbij ze hun geestelijke stemgeluid halfstoffelijk verdichtten zodat dit door de stoffelijke oren van de apostelen gehoord kon worden. In het artikel 'directe-stemapparaat' wordt op dit verschijnsel dieper ingegaan.

Hierdoor hoefden de apostelen niet meer te twijfelen, ze hoorden hun geestelijke leiding. Door dit bezielende woord konden zij hun leven voor hun meester inzetten. Vanaf dat moment bleef Petrus zijn eigen waarheid vasthouden. Later liet hij zich door zijn vervolgers afslachten, en was hij blij dat hij zijn twijfel had overwonnen.

De apostelen droegen nu de boodschap van Christus uit in woord en daad. Ze beleefden hierbij helderziendheid en helderhorendheid. Maar ze konden nog geen 'verklaring op zielsniveau' geven, omdat zijzelf en de mensheid in die tijd zo diep nog niet konden denken.

Terug in het hiernamaals

Ook toen de apostelen in het hiernamaals aankwamen, hadden ze nog geen begrip van de reïncarnaties van onze kosmische ziel. Petrus vroeg aan Christus of Hij hem een nieuw lichaam kon geven om dan ditmaal meteen vanaf het begin zonder twijfel en met meer bezieling te kunnen getuigen van het woord van Christus. De meesters maakten hem en de andere apostelen duidelijk dat dit geen zin had, omdat de mensheid nog niet voor meer wijsheid te bereiken was.

Christus liet hun zien wat Hij de wereld had kunnen geven, als die verder ontwikkeld zou zijn geweest en hem had laten leven. Dan had Hij over God als Moeder gesproken, over Alziel en Albron, maan, zon en kosmische levensgraden. Maar Hij wist dat dit eerst na tweeduizend jaar in de Eeuw van Christus mogelijk zou worden.

Toen begrepen de apostelen dat ze van het kosmische bewustzijn van

Christus op aarde nog niet veel hadden leren kennen. Ze vatten hun eigen geestelijke studie aan door het verleden van hun kosmische ziel en de mensheid te volgen. De meesters toonden hun tijdperk na tijdperk en eerst toen zei Petrus tegen Johannes: 'Je ziet het, Johannes, toen ik op aarde leefde, keek ik in de ogen van God, maar begreep hem niet. Zon en Maan vertegenwoordigen deze wetten. Kom, wij moeten verdergaan en ons de wetten van God eigen maken.'

Bronnen

Geboren voor hun taak

Meester Zelanus verklaarde tijdens zijn lezingen dat de apostelen voor hun taak wedergeboren waren:

Ik zei u ook, en dat is reeds de eerste goddelijke, kosmische, geestelijke aanraking: de apostelen van Christus waren voor hun taak geboren. Dat waren mensen die reeds in het hiernamaals hebben geleefd, of ze hadden Hem onderweg verraden en verkocht.

Lezingen Deel 1 (L1.6880.6881)

Petrus bijvoorbeeld leefde op de grens van het schemerland en de eerste lichtsfeer in het hiernamaals, voordat hij voor het apostelschap reïncarneerde:

Wie was de latere Paulus, wie waren de anderen die het woord ná de apostelen van Christus hebben doorgevoerd? Alles is berekend door het Goddelijke gezag. Er zijn voor deze taak geen verkeerde fundamenten gelegd. Petrus komt uit de eerste sfeer, uit het schemerland. Hij heeft de eerste sfeer nog niet bereikt, maar hij komt terug zoals Mozes terugkwam. De anderen komen uit het schemerland vandaan en zijn gereed om te willen dienen. Ze hebben gesmaakt, geproefd hoe die wijn vanuit de ruimte het menselijke hart beroeren kan, verstevigen kan, een inspiratie, een bruisend geschenk kan geven, opdat dit leven ontwaken zal. Omdat dit leven zich voedt, bezielt, zich gereedmaakt voor dat wat daar leeft, de mens uit de stoffelijke maatschappij.

Lezingen Deel 1 (L1.3621.3628)

Bewustwording

Christus legde zijn blijde boodschap uit aan zijn apostelen:

Nu wandelt Hij over de aarde. Hij gaat met de apostelen verder en verder en verder. Hij maakt hen gereed.

Lezingen Deel 1 (L1.3590.3592)

In Jeruzalem gingen de apostelen voelen wat Hij wilde:

Ze gaan zich voelen, ze gaan zien wat Hij wil. Hij vertelt deze aardse mensen hoe ze broederlijk en zusterlijk naast en langs elkander zullen gaan. Hij maakt hen duidelijk dat zij de vrouw, de moeders ... 'Ja, maar mijn moeder ... mijn kinderen zeggen reeds ...!' Dacht u dat de apostelen zich zomaar hadden overgegeven? Dacht u dat daar in die huiskamers het andere leven, het moederlijke gezag niets had te zeggen? 'Híér zult ge blijven', zegt er één. 'Wat hebt ge met die gek te maken?' De man zegt – want hij is aangeraakt –: 'Ik ga en volg Hem.'

Hebt ge u nimmer, heeft de mensheid van deze tijd zich nimmer afgevraagd wát die moeders hebben gedacht? Hoe zij zich hebben afgevraagd, wanneer het Goddelijke gezag spreekt? Wie gaf deze kinderen, deze moeders te eten en te drinken?

'Ga met Mij', zei het Goddelijke gezag, 'Ik maak u vissers van en over de mensen.' En toen dachten deze kleine mannen, deze kleine kinderen: maar mijn God, maar mijn hemel, maar mijn wereld, hoe krijgt dat daar te eten en te drinken?

Wij gaan nu zien dat die moeders voor zichzelf hebben gezorgd. Wij gaan zien dat de bewustwording die de mannen kregen van Hem, op de moeders overging. En zij zeiden: 'Gá, mijn kind. Ga en kom terug en vertel mij wat ge hebt gezien, hebt beleefd, want Hij is waar! Hij is waarheid! Ik wil mij geven. Ga gerust Petrus, Johannes, ga en volg Hem, maar kom terug en zend mij zo nu en dan een boodschap. Door uw boodschap beleef ik de ruimte en de kus van uzelf.'

Wij moeten nu vaststellen en hebben te aanvaarden dat deze moeders óók al gereed waren om Hem te dienen. Ja, zij werden geboren; hierin waren geen afbrekende fundamenten meer, geen elementaal ontzag dat u naar de duisternis voert. Die moeders begrepen, aanvaardden en gaven

zich over. Zelfs de kinderen van Petrus en Johannes zeiden: 'Vader, ga.
Lezingen Deel 1 (L1.3594.3619)

De apostelen stuurden berichten naar hun vrouwen:

Voel, voel, voel waarheen het gaat. De wereld krijgt Goddelijke liefde, de wereld krijgt Goddelijk gezicht. Hij is de Messias.
Lezingen Deel 1 (L1.3673.3675)

En bid voor mij, stuur mij uw gevoel dat ik niet zal bezwijken, want wij voelen, wij vóelen dat er machtige dingen zullen geschieden.'
Lezingen Deel 1 (L1.3677)

Hun vrouwen ondersteunden bewust het apostelschap:

De moeders ... de vrouwen van Petrus, Johannes en de anderen, ze hebben kinderen en geven zich over. Moeder en kind, vader is gereed ... zijn gereed om de Messias, om het Levende Licht van de ruimte te volgen. Die kennen geen afbraak, die kennen geen twijfeling. Er is alleen het aanvaarden aanwezig, het gevoel: dit is het! De wereld heeft dit nodig. Waarom vertelt de Bijbel niets van al deze dingen? Of waren dat goddelijke begenadigde mensen? Die waren niet anders dan u zich voelt. Gij hebt u als moeder en vader voor de maatschappij gereed te maken, of ge hebt niet te eten. Volg nu het Goddelijke gezag eens en bewijs eens wat ge kunt ten opzichte van Christus, Petrus, Johannes, Andreas, uw moeder- en vaderschap! Vertel eens aan uw man, geef hem eens als moeder de bezielende kracht en zeg: ga, mijn lieverd, vertegenwoordig Hem, maar niet het kwaad, de afbraak van deze wereld ... en u bent een deel van Maria. U hebt geen zorgen en geen angst, want u hebt twee handen gekregen om voor uzelf te zorgen.

Waar leven de groten uit de menselijke geschiedenis die op straat stonden en het levenslicht, het gevoelsleven van de ruimte vertolkten door een instrumentje? Wanneer de moeder wist dat de man gehangen zou worden, dan deed zij zijn werk en vertegenwoordigde zij zijn taak. Er zijn hier geen kloven in. Er is hier geen afbraak, geen gemopper, geen gekanker. Er is hier geen melaatsheid in. Moeders en vaders, de man als het vertegenwoordigde apostelschap is gereed en de moeder om hem te dragen en te dienen, om hem in liefde op te vangen. Want Christus bouwde geen gaten in een tempel. Zijn achterrug, Zijn verleden was gereed; dolken in Zijn rug kon Hij niet aanvaarden. Hij legde steen op steen. Hij bouwde

door man, vrouw en kind aan de universiteit van Zijn leven.

Lezingen Deel 1 (L1.3629.3650)

De Bijbel heeft hier niets van vastgelegd:

Ik vraag u op dit ogenblik: wat weet de Bijbel hiervan af? Wat weet de Bijbel, wat weet deze mensheid van de gevoelens af die Petrus, Johannes – voordat Jeruzalem plaatsvond – ten opzichte van hun eigen huisgezin moesten ondergaan, hadden te verwerken, te vertegenwoordigen en hadden te overwinnen? Niets, niets, niets, niets, niets! Van de innerlijke bewustwordingen die de apostelen ondergingen en de vrouwen en de kinderen, die hele omgeving, daarvan weet u nog niets, omdat dit alles innerlijk is beleefd.

Lezingen Deel 1 (L1.3678.3681)

Jozef Rulof vertelde op een contactavond dat Petrus nog te leren had dat hij met geweld de boodschap van Christus aan stukken sloeg:

Meneer, hoe kunt u zich vergrijpen aan geweld? Hoe kunt u een mens volgen die door het geweld de wereld wil veranderen? Wat deed Christus toen Petrus daar een stukje zwaard nam? Hij zegt: 'Petrus, Petrus, waar Ik al de jaren voor heb gewerkt, sla je in één slag aan stukken en brokken.'

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.14533.14536)

Toen de apostelen met Jezus in Jeruzalem aankwamen, hadden ze Christus leren kennen:

Hij komt met Zijn volgelingen, die Hem door dik en dun, door nacht en duisternis, regen en wind volgen – want ze hebben Hem leren kennen – komt hij in Jeruzalem.

Lezingen Deel 1 (L1.3661)

Ze hadden dan vele vragen aan hem kunnen stellen:

Ze waren in de natuur en konden met Hem spreken. Hij zegt: 'Lig neer. Hij daar links, anderen hier, hij daar. Vraag Mij wat ge wilt en maak u sterk ... maak u sterk. De dingen, de wetten van Mijn Vader zullen over uw levens komen.' Er zal een tijd komen, had Hij kunnen zeggen, dat ge hebt te bewijzen wat ge wilt. Er komt straks een tijd, Petrus, dat ge voor honderdduizend procent van uw lichamelijke bewustzijn, uw ziel en geest

moet inzetten om Mij, om die ruimte, Mijn woord, Mijn leven en dat van uw God te aanvaarden en te vertegenwoordigen. Nu zult ge kleur moeten bekennen.

Ze komen in de omgeving van Jeruzalem, ze zetten zich neer, daar in die mooie omgeving. Ja, ze liggen neergeknield in Gethsemane. Het is daar een machtig mooi hof. Petrus voelt zich gelukkig en zegt tot Johannes: 'Misschien gebeurt het toch niet. Hebt ge geen angst, heb jij geen angst? Ik weet niet wat er in mij komt, maar ik ben, ik voel me droevig. Zou er iets met Hem gebeuren? Zullen wij sterk zijn? Johannes, wat vóél je?'

Johannes is de sensitieve, die zegt: 'Wat wilt ge, Petrus? Wat wil je nu? Als je nu weet dat Hij alles toch doet zoals Hij dat voelt, wil jij dan voor meester gaan spelen? Wanneer die angst, het gevoel in mij komt dat er iets gebeurt ... Ja, ik voel dat ook. Ik ben in Hem gekomen, ik ga voelen wat er geschieden kan, maar dan zegt iets tot mijn wezen: dat is voor Hém. Ik ben nog niet zover. Ik kan niet voor Christus, ik kan niet voor de Messias gaan spelen. Maar ik heb Hem te volgen, ik heb te dragen, ik ga begrijpen hoe ik het moet doen.'

En nu zijn de ... en nu zijn de apostelen, de kinderen van Christus, bezig om zelf fundamenten te leggen voor straks. Zij gaan begrijpen: wat Hem toebehoort, moeten zij afblijven. Maar wat ze zelf bezitten en zich reeds eigen hebben gemaakt, dat stuwen zij de ruimte in en dat kunnen zij elk ogenblik aan het kind van deze aarde geven, als een goddelijk geschenk.

Lezingen Deel 1 (L1.3699.3727)

De apostelen kenden hun kosmische ziel nog niet:

De apostelen waren kinderen; niet bewust voor de kosmologie. Ze wisten van ziel, geest en hemelen niets. Ja, Christus zei zo nu en dan iets, maar ze konden het niet begrijpen. Christus had hun de kosmos, het goddelijke bewustzijn kunnen verklaren, brengen, geven. Die kinderen waren ervoor geboren. Er waren enkele van die mensen op aarde in die tijd die openstonden, die durfden te denken.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.8008.8013)

Paulus kon al meer begrijpen dan de apostelen:

En die arme kinderen, die apostelen ... Paulus was daarna enigszins bewust, gevoelig, maar menselijk bewust. Paulus die zag, hij voelde, hij

werd opgetrokken, was een medium, een sensitieve, kreeg mooie boodschappen door, legde daarin de geestelijke graad, het fundament. Maar Paulus keek even in de hemelen, jazeker, hij bezat die helderziendheid, maar van zon, maan en sterren en wedergeboorte wist ook de Paulus heel weinig.

Johannes, Petrus. *Wíé* was dat, toen daar de Christus ... De mens leefde naast Christus, de mens wandelde met Hem over de aarde. Hij zei machtige dingen, Hij gaf het leven aan alles. En Petrus staat daar en zegt: 'Die man heb ik nooit gekend.'

Mijn God, mijn God ... De mens ging voor Christus in de leeuwenkuil, weet ge dat niet meer? Hoeveel mensen hebben waarlijk niet hun levens voor de Messias ingezet, waarlijk, omdat men voor de Christus, voor het hoogste, voor het goddelijke bewustzijn wil sterven? Miljoenen mensen waren er op aarde, en leven er nog. En Petrus, die naast de Messias leefde: hij was zwak.

Maar Christus nam ook de zwakken, en de bewusten, want de kleintjes zouden uit de bewusten leren. En later bleek dat de kleine, de zwakke, méér gevoel bezat. Ziet u, de karakters van deze wereld. Christus nam al de karaktereigenschappen, de zeven verschillende graden voor denken en voelen. De één had meer bewustzijn dan de ander.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.8065.8082)

In vergelijking met de christenen die later voor hun geloof de leeuwenkuil ingingen, waren de apostelen nog zwak:

De Messias, de Goddelijke Bron is overgeleverd aan een stel zwakkelingen, die men aanstonds voor heilig verklaart, omdat ze Hem Zijn leven hebben ontnomen? Dat bestaat niet! Er zijn miljoenen mensen de leeuwenkuil later ingegaan, die meer hebben gepresteerd als Petrus, Johannes en Andreas hebben gekund, met zijn allen niet eens. Er zijn mensen op aarde geweest, dat zult u aanstonds beleven, die de God van al het leven in hun handen hebben gehad, jazeker. Ze hebben hun bloed, hun ziel, hun zaligheid kunnen inzetten zónder aan die oneindigheid te twijfelen. Dat was er, nee, dat zágen zij. Zij zien het, zij hoorden het, zij beleefden het en toen gingen zij zichzelf daarvoor inzetten. Daar hadden zij geen Bijbel, noch geloof, noch God, noch Christus voor nodig; zij hádden dat. Er zijn duizenden mensen nóg op aarde, die willen niets van uw weten, uw voelen, van de Christus en alles weten, maar ze zijn rein als

goud. Jazeker! U kunt daarin een stralend levenslicht aanschouwen, in dat menselijke oog. Zij stralen reeds kosmisch bewust uit. Maar dat kon Petrus niet en dat kon Johannes niet van zichzelf zeggen, want ze waren zoekende. Wanneer u deze hummels, deze kinderen had gezien daar naast die ontzagwekkende figuur, de Messias, de Christus, dan had u ze van Zijn leven weggerammeld.

Toen de meesters, de meesters, de meesters uit de vierde, de vijfde, de zesde en de zevende sfeer dat probleem volgden ... Mijn God, mijn God, hoe hebben deze mensen gekermd toen ze gingen zien dat de Messias niet alleen van voor, van links, van rechts, maar ook omhoog en van achter reeds verkocht en verraden was in Gethsemane, omdat ze wisten: deze kinderen zullen bezwijken.

Lezingen Deel 1 (L1.6903.6918)

Twijfel en verloochening

Petrus zei dat hij die man nog nooit gezien had:

Maar Christus toverde hun de wonderen voor de ogen, en nog stond er één naast en zei: 'Ik heb die man nooit gezien.'

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.5202)

'Petrus, Petrus, weet, morgen is de dag.' 'Ik heb die Man nooit gekend. Ik heb met die Mens niet te maken.'

En Christus zei: 'Eer de haan kraait, zult ge me driemaal verloochenen.'

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.11935.11938)

Allen hebben getwijfeld toen Christus wegging, want ze hadden verwacht dat Christus tegen de wereld zou zeggen: 'Kom eens op.' En toen liet de Messias Zich slaan, geselen, en ze konden Hem rustig aan het kruis slaan, Hij ging liggen. Toen dachten al de apostelen: daar gaat de Meester. Dat, dát de Messias? Ga toch weg. Dat is maar een doodgewone rabbi, die zich voor God en Christus heeft uitgegeven. Nu zie je het, het is maar een grote stakker, want Hij hangt daar te kermen. Er waren apostelen bij, die hebben dat verteld, die waren volkomen groggy geslagen, omdat Christus met revolvers had moeten beginnen. Wat had hij moeten doen? En toen kraaide de haan voor alle apostelen. Er zijn er twee geweest, die hebben zich weggesloten en gezegd: 'Mijn God, mijn God, geef ons antwoord.' En het antwoord hing aan het kruis.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.5220.5231)

Jozef Rulof verduidelijkte op een contactavond dat de haan alleen kraaide voor de twijfel in Petrus:

De apostelen hoorden het nog maar alleen, Petrus hoorde het alleen maar voor de twijfel. Maar dat zei nog niet dat de hele Petrus onbewust was en twijfelde; alleen maar voor die twijfel. Hij twijfelde alleen maar, meneer en mevrouw, omdat hij wist dat hij in de kerker werd gesmeten, misschien mishandeld, net zoals de Christus, want daar was Petrus bang voor.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.5654.5656)

Toen de apostelen voor de afbrekende maatschappij kwamen te staan, begrepen ze dat het heilige ernst werd:

Toen Hij met Petrus voor het gevaar kwam te staan ... Het gevaar? Nee, het geroddel, de afbraak, de maatschappij, toen gingen de kinderen, de apostelen begrijpen: nu wordt het heilige ernst. Christus had nog niets gedaan, Hij moest Z'n ... en zou Zijn eerste woord nog spreken over de eigenlijke bron van waaruit Hij kwam. Toen was Petrus al bezweken.

Lezingen Deel 1 (L1.6976.6980)

Petrus verloochende de waarheid:

Als ge het beeld Judas begrijpt, die zich daar ophangt en vernietigt ... en de grote Petrus die hier wandelt en zegt: 'Die mens heb ik niet gekend.'

'U was toch bij Hem? U hebt Hem toch vertegenwoordigd? U liep toch met Hem over de straat? We hebben u gezien.'

'Dat is niet waar', zegt deze huichelaar, en verloochent niet alleen de Christus – of dacht ge waarlijk dat hij de Christus had kunnen verloochenen? De Christus is onaantastbaar! Wanneer ge de waarheid hebt, dan zult u aanstonds zien, dan zijt ge onaantastbaar. Maar wanneer leugen en bedrog, hatelijkheid, wanneer het wantrouwen, het ongelooft zich in uw leven openbaart dan hebt u niets meer. Dan zijt ge minder dan deze Petrus, dan hebt ge niets van de Judas die zich wil worgen om het goed te maken.

Lezingen Deel 1 (L1.8349.8358)

En ja, Petrus. 'Ik heb die Mens nooit gekend.' Toen hebt ge niet alleen uzelf, maar ge hebt de macrokosmos, de Albron, de Alliefde verloochend! U kunt vallen, u kunt bezwijken. En de Christus keek hem aan en wéér kraaide de haan en zei: 'Ik heb Die mens niet gekend.' Als een razende wanhoop vliegt Petrus door Jeruzalem, is gekraakt als een dronken mens, dronken van ziel en geest. Hij weet het niet meer: 'Ik heb alles verloren.' Ja tot zover, zóver komt het. Zo zal de innige strijd zijn voor de mens indien zijn persoonlijkheidje moet spreken ten opzichte van ethiek.

'Wanneer ge weet, wanneer ge voelt dat Ik waarheid ben, zult gij waarheid wórdén en dan zult ge Mij', zei de Christus, 'als waarheid vertegenwoordigen. Waarvoor Ik Mijn leven geef, waarvoor Ik uitdij, waarvoor Ik leef, waarvoor Ik liefde heb gekregen.'

Maar dat is nimmer en nooit meer, Petrus, Johannes, te verloochenen. Daarvoor zult gij uw eigen ik moeten inzetten. Dat is het geven van uw persoonlijkheid, het vrije bezielen, het opvangen van de goddelijke, ruimtelijke bewustwording. En dan gaat het vanzelf, want nu spreekt het léven door u: de vonk van God in de wateren, de vonk op het land, een boom, een bloem, een leven, een zon, een maan, een ster, een planeet. Dat gaat allemaal vanzelf. Want u bent nu waarheid. U bent bezieling? Nee, u bent in alles bezig om de reine harmonie van God, de Almoeder te vertegenwoordigen. U hebt die vierkantige dingen uit uw hart gerukt. U staat gerééd om de uiteindelijke Christus in u te vertegenwoordigen. Voor u zijn er geen leugens meer, geen verloochenen meer. De mens in de geest staat voor niets, want hij heeft alles. Alles! Ook al wordt ge gekraakt, ook al wordt ge als de Christus aan een kruis geslagen, ook al wordt ge bezoedeld, mismaakt en bekletst, de geestelijke, waarachtige, open mens bezit alles omdat hij die reine klaarte in zich tot bewustwording heeft gevoerd, gebracht, gemaakt, het zich eigen heeft kunnen maken.

Lezingen Deel 2 (L2.7496.7520)

Petrus heeft later zijn twijfel overwonnen:

Later, later na zoveel tijd, maanden en jaren, ja, toen kon Petrus zeggen: 'Slacht mij maar als uw varken.' En men heeft hem ook geslacht, ondersteboven op een ladder, zodat het bloed regelrecht over de straat wandelde. Met een bewuste persoonlijkheid wandelde het straat in en straat uit, opdat de wereld zou zien dat Petrus als een varken was geslacht. En hij zei: 'En nu ben ik gelukkig. Heb ik goedgemaakt?' Toen had hij zijn

eigen verloochening vergeestelijkt en verruimd. Hij had het pak slaag van de Messias aanvaard. Hij had gezegd tegen de wereld: 'Doe met mij wat ge wilt. De bruisende vitaliteit, de begeestering, deze machtige bezieling die van de ruimte en van Hem tot me komt, kunt u toch niet vernietigen.' Nu kon hij zeggen: 'U slaat uzelf. U slaat uzelf indien u mij met uw woorden wilt striemen.' Eén hard woord de ruimte ingestuurd en u stemt zich af op modder en vergif, op het oerwoudinstinct, dierlijk bewustzijn. Dat wordt u aanstonds duidelijk.

Lezingen Deel 1 (L1.8415.8427)

Geestelijke gaven

Na de kruisiging stonden de apostelen voor zichzelf:

Maar verplaatst u nu eens even in de toestand van Petrus, Johannes en de anderen. Daar zijn ze ... hier zitten ze ... daar hebben ze gewandeld ... Ze hebben maanden, nee, jarenlang hebben ze de wijsheid van hun Meester gekregen, hun Rabbi. Hij was Mens ... In Zijn ogen hadden zij het Goddelijke licht kunnen zien en tóch is er nog een twijfel.

Toen Hij wandelde en hand in hand ging over de aarde, dat was geen kunst. Dat is heel eenvoudig wanneer vader en moeder het kind dragen, maar wanneer we tot de zelfstandigheid komen waarvoor we leven, wanneer we man, moeder, vader, zuster en broeder worden, wanneer het goddelijke, ruimtelijke gezag tot ons spreekt ... ja, dan zullen we eens voor de ruimte, voor de Albron, de Alziel, de Almoeder kleur moeten bekennen. Dan moeten we bewijzen wat wij kunnen!

Lezingen Deel 1 (L1.8319.8326)

Christus hielp ook toen zijn volgelingen:

Die arme, goeie Petrus, die is later toen hij die bezieling zag en wist ... want hij heeft zijn visioenen gehad, want Christus wandelde zomaar naast hem. Toen Hij terugkeerde, Christus, en met hem was, hij zegt: 'Kijk ...' Hij kwam zo door de muur heen, daar zaten ze te wachten. Hij kwam terug.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.5287.5290)

Hij en de meesters hielpen de apostelen met geestelijke gaven. Maar ze konden hen niet ontwikkelen tot de vierde graad van het mediumschap, zoals in het artikel 'het laatste medium' wordt uitgelegd:

Ik vertelde u al eens, dat niemand boven de vierde graad van het gevoelsleven uitkomt, zonder de bijstand van een kosmisch bewuste. Dat dit buitengewoon is, kunt ge aanvaarden, zelfs de Apostelen hebben die hoogte niet kunnen bereiken. Christus trok Zijn discipelen niet in de geestelijke gaven, maar in Zijn eigen leven. Christus wist, dat Hij hun niet kon geven wat door het kosmische-ik verkregen moet worden, die gevoeligheid bezat géén van de Apostelen, ook al waren ze gevoelige instrumenten. Paulus en Johannes waren direct-medium en later, na het heengaan van hun Meester, in handen van Engelen, astrale meesters, die hun vanuit ons leven wijsheid brachten, die door de psychische trance van Paulus en het helderziende waarnemen van de anderen gegeven kon worden. (Voetnoot in eerste druk: Ik noem Paulus bij de Apostelen, de Twaalf Discipelen, ook al heeft hij een heel andere tijd beleefd.)

Tijdens het samenzijn met hun Meester hoefden ze geen medium te spelen. Eerst nadat Christus was heengegaan, openbaarden zich de geestelijke gaven aan de Apostelen. De meesters aan deze zijde trokken hen allen in het geestelijke bewustzijn op, het kosmische bewustzijn konden ze niet eens verwerken. Toch kregen ze de berichten uit de zevende sfeer, want de meesters waren weer in staat om met hogere regionen in contact te treden. Petrus en de andere Apostelen moesten eerst nog voor de mediamieke gaven ontwaken, men kon hen niet eens bereiken. Paulus en Johannes zouden zich niet hebben vergeten, voor hen kraaide de haan niet, ze waren geestelijk bewust. In hen leefde het vuur van hun Meester, zij konden niet vallen. In hen leefde Christus! Petrus moest zich dit gevoel en bewustzijn nog eigen maken. Christus kende hem en kon zeggen: „Eer de haan kraait zult ge Mij driemaal verloochenen.” De anderen kon dit niet geschieden.

Petrus zou eerst narigheid beleven voordat hij aan de taak kon beginnen, die Christus hem had toebedacht. Die taak werd hem op de schouders gelegd en zou in harmonie zijn met zijn eigen bewustzijn. Allen hebben echter hun eigen leven voor Christus ingezet.

De één zag, een andere Apostel was helderhorend, anderen bezaten de psychische trance en traden voor korte tijd uit hun lichaam. De Apostelen wisten echter niet, dat de mens, die op aarde was gestorven en thans in de sferen van licht als 'n Engel leefde, tot hen sprak. Ze dachten nog steeds dat Christus bij hen was. Eerst veel later drong tot hen door, dat Gods afgezanten tot hen waren gekomen, om het machtige werk van hun Meester voort te zetten.

Enkele Apostelen waren grote mediums en leefden in de vierde graad van het gevoelsleven en konden de geestelijke gaven beleven, de anderen waren er niet voor gereed. Maar Christus zei hun, dat ze niet alleen zouden zijn. Toen ze bijeen waren en besluiten moesten nemen, hoorden ze stemmen. Er werd buiten hun eigen leven om gesproken en er manifesteerde zich aan hen de directe-stem. De Engelen uit de hemelen hadden hun stemmen verdicht en kwamen hierdoor tot direct contact met de Apostelen, zodat deze niet meer hoefden te twijfelen. Het grote werk, dat door hen verricht zou worden, bracht de Apostelen in deze toestand, maar hierin stonden ze niet alleen. Het geestelijke woord, dat gesproken werd en dat zij duidelijk konden verstaan, werd voor hen het heilige bezielende woord waarvoor zij hun leven konden inzetten. Nu gingen ze de dood in voor hun Meester.

De stemmen van Gene Zijde waren halfstoffelijk verdicht. Wanneer wij straks de fysische gaven volgen, ga ik u al deze wetten en mogelijkheden verklaren. Ook de Apostelen hebben dus de psychische en de fysische gaven beleefd, die ook thans nog worden toegepast door onze zijde en waardoor duizenden mensen op aarde zijn overtuigd van een eeuwigdurend voortgaan na de dood. Maar ook zij kwamen niet boven hun eigen gevoelsleven uit en moesten aanvaarden wat hun van deze zijde gegeven werd. Ook zij, als de discipelen van Christus, stonden voor grote problemen, welke door de meesters werden overwonnen.

Geestelijke Gaven (SP.8222.8258)

De apostelen kenden hun kosmische ziel nog niet zoals wij die door de Universiteit van Christus mochten leren kennen:

Maar voor die tijd wisten ze niet wat u krijgt en wat wij hebben gekregen. Dat was voor die eeuw. Wij zijn begenadigde mensen, dat we nu al die dingen, die boeken, die wetten hebben, mochten leren kennen en dat we nu reeds die wijsheid in ons kunnen opnemen, want het voert ons regelrecht, elke minuut, elke dag, naar Jeruzalem.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.5294.5296)

Terug in het hiernamaals

Toen de apostelen terug in het hiernamaals aankwamen, sprak Christus tot hen:

Het woord, dat Christus tot Zijn Apostelen gesproken heeft toen zij

Gene Zijde betraden.

Jeus van Moeder Crisje Deel 3 (J3.10801)

Christus keerde tot hen terug en eerst nú konden de Apostelen neerknien aan de voeten van hun Meester. Petrus kon zeggen:

„Meester, kunt Gij mij nu alles vergeven? Nu zou ik Uw leer willen uitdragen, ik wil mijn leven opnieuw inzetten voor Uw heiligheid.” Johannes en de anderen traden naar voren, maar konden geen woord over hun lippen krijgen, waarna Petrus zei:

„Meester, Gij zijt de Messias. Kunt Gij mij een nieuw lichaam schenken om Uw leven op aarde te mogen vertegenwoordigen?” Waarop Christus antwoordde:

„Hebt Gij, Petrus, een nieuw organisme nodig om de schatten van Uw en Mijn Vader op aarde te brengen? Wilt gij daar opnieuw gemarteld worden? Wilt gij daar opnieuw afgemaakt worden door de demonen der hel?”

Petrus zweeg even en vroeg even later:

„Is het mogelijk, Meester, dat wij een nieuw lichaam ontvangen, dat wij daar als mens geboren kunnen worden?”

Jeus van Moeder Crisje Deel 3 (J3.10803.10815)

Petrus wist nog niets van reïncarnatie af, nog niets van wat Jozef Rulof (Jeus) in de Eeuw van Christus zou beleven:

Wat wisten de Apostelen van de „Reïncarnatie” af? Niets! Wat wisten zij af, van wat Jeus heeft beleefd?

Jeus van Moeder Crisje Deel 3 (J3.10822.10823)

De apostelen voelden liefde maar hadden nog geen kosmisch bewustzijn:

„U hoort het, de Apostelen, hoe machtig hun leven ook geweest is, waren toch onbewust, voor hun eigen leven en voor God. Zij kennen de wetten nog niet en hebben die te leren. Zeker, ze hebben licht, voelen liefde of zij hadden hun taak niet af kunnen maken. Zij hebben gediend, zoals Mozes en de vele anderen het hebben gekund, maar zijn niet geestelijk bewust. En die wetten moeten ook zij zich eigen maken.

Christus kon de apostelen toen vertellen wat Hij de mensheid had kunnen schenken als die hem niet aan het kruis had genageld:

Christus zei tot de Apostelen: Ik had de mensen met de wetten voor leven en dood willen verbinden en ze willen vertellen, dat er geen dood is. Ik heb die genade niet gekregen, doch die leg Ik thans in uw handen. Ik had het kind van Moeder Aarde over de „Moeder Gods” willen vertellen, maar gaf men Mij daar die gelegenheid? Ik wilde de mensheid door de wetten van de ruimte waarin wij leven, overtuigen. Ik had de mens van de aarde willen zeggen, dat er meer ruimten zijn ontstaan en dat wij als Mens het Goddelijke „AL” zullen vertegenwoordigen, maar gaf de mensheid Mij die mogelijkheid? Heeft men Mij daar aanvaard? Ik had de mensheid met het Goddelijke stadium kunnen verbinden, Petrus, Johannes, doch men sloeg Mij aan ’n kruis en kijk nu, wat men daar van Mijn leven maakt!”

Jeus van Moeder Crisje Deel 3 (J3.10837.10843)

Toen konden de apostelen al hun vragen stellen:

Mijn geliefden, broeders en zusters van deze wereld, toen mochten de apostelen vragen stellen en ze hebben vragen gesteld, tot in het oneindige toe. Toen zij verzadigd waren en Christus hun het laatste woord geschonken had, loste Hij voor hun ogen op.

Ik ben wachtende, hoorden zij nog, toen de verschijning van Christus voor hen was heengegaan. “Ik ben wachtende op u in de sferen van het Goddelijke Al. Bij God de Vader en God als Moeder zullen wij elkaar terugzien, maar vertel de mensheid, dat gij het kosmisch bewustzijn hebt ontvangen, dat gij in staat zijt haar op te trekken, doch ga zien en overtuig u of het mogelijk is, en ge weet dan waarom Ik de kruisdood ben ingegaan.”

En toen sloegen de apostelen tegen de grond, zij konden niet meer, zo ontzaglijk was de macht van dit gebeuren. Zij gingen terug naar de aarde en moesten aanvaarden, dat deze mensheid nog niet was te bereiken. Zij keerden terug in het verleden van de mensheid en gingen graad na graad, voetstap na voetstap na, die de mensheid in de voorbije eeuwen had afgelegd.

Archief (AR.3724.3731)

Eerst nú begrepen zij, dat zij Christus niet hadden leren kennen, dat zij de Messias op aarde niet hadden begrepen en van Zijn bewustzijn niets afwisten. Maar zij gingen terug naar de aarde, ze werden daar met hun eigen verleden verbonden en waarvan hen de wetten werden verklaard. Ze beleefden het vader- en moederschap, tijdperk na tijdperk en eerst toen zei Petrus tegen Johannes:

„Je ziet het, Johannes, toen ik op aarde leefde, keek ik in de ogen van God, maar begreep Hem niet. Zon en Maan vertegenwoordigen deze wetten. Kom, wij moeten verdergaan en ons de wetten van God eigen maken.”

Jeus van Moeder Crisje Deel 3 (J3.10849.10854)

124. Kerkelijke vertelsels

Eeuwig vuur in de hel, laatste oordeel, zonde, vergeving, biecht, maagdelijke geboorte van een zwakke Christus, Adam en Eva, e.a.

Vertelsels door kerken en Bijbelschrijvers

Hoeveel de mens op aarde kan begrijpen, wordt meestal bepaald door de tijdsgeslacht waarin hij leeft. Het artikel 'de Universiteit van Christus' licht toe dat de meesters onder leiding van Christus hun inspiraties steeds hebben aangepast aan de ontvanger. Daarom kregen Mozes en de profeten een krachtdadige God die in staat was om de groep van Mozes te beschermen tegen vijandige stammen.

Het artikel 'Bijbelschrijvers' verklaart dat de menselijke schrijvers van de Bijbel de overgeleverde verhalen hebben vervormd tot wat zijzelf konden begrijpen. Daarnaast maakten ze er zelf verhalen bij om de almacht van God te vergroten.

Christus kon in zijn leven als Jezus zijn kosmische wijsheid niet kwijt, dus gebruikte hij een universele beeldspraak. Maar zijn apostelen en de kerken die zijn woorden en leven uitgelegd hebben, misten het onderscheid tussen de goddelijke waarheid en hun eigen aardse denken.

De kerken hebben veel goeds gedaan door God en Christus naar vele mensen op aarde te brengen. Maar door van de overgeleverde vertelsels vastgeroeste dogma's te maken, hebben ze echter ook vele mensen vastgezet in onwaarheden. In de Eeuw van Christus kunnen die onwaarheden nu ontleed worden door de boeken van het laatste medium van de Universiteit van Christus. Zo worden de kerkelijke dogma's teruggebracht tot hun oorsprong: vertelsels 'van horen zeggen'.

Eeuwig brandend vuur in de hel

Het grootste dogma aller tijden is de leerstelling dat men eeuwig kan branden in de hel. In de boeken die via Jozef Rulof op aarde kwamen wordt naar deze leerstelling verwezen met de termen 'eeuwige verdoemdheid' en 'verdoemenis'.

De meesters hebben Mozes en de profeten aangemoedigd om geen handelingen uit te voeren die hen in disharmonie met het leven brachten. De mens van toen ging alleen stoppen met die handelingen indien hij daarvoor zwaar gestraft zou worden door een alziende God. Slechts door een indringende angst begonnen sommige mensen hun hartstochten onder controle te

brenge. De meesters hadden geen andere keuze, de mens liet geen andere benadering toe.

In het begin werkte deze benadering, de volgelingen van Mozes gingen hun eigen daden kritisch bekijken en beteugelen. Zo is de eerste aanzet voor een geestelijke bewustwording gegeven. Een kleine groep mensen ging in vrede met elkaar leven, het moorden werd hierdoor binnen deze groep een halt toegeroepen.

Toen echter deze 'waarschuwing van God' werd doorverteld, begon de aandikking. Bij elke doorvertelling werd de straf van God groter gemaakt, om het vertelsel meer kracht en aanschouwelijkheid te geven. De mens maakte er een eeuwigdurend vuur bij dat de zondaar op gruwelijke wijze foltert maar niet volledig vernietigt, zodat de foltering alsmar kan doorgaan. Meer kon de mens niet bedenken, dat was toch het ergste wat voorstelbaar was. Dat men daarbij ook gelijk God tot een afgrijselijk monster had gemaakt, werd door de fantastische vertellers niet gevoeld.

Toen Christus zijn leven als Jezus begon, was dit grootste dogma al totaal versteend en ingeslepen. Het was zo hard geworden, dat Hij dit met geen tienduizend woorden meer kon wegnemen. Hij kon alleen een tegengewicht geven door de universele liefde te introduceren. Daarom sprak Hij veelvuldig over zijn Vader van Liefde, maar zijn toehoorders konden daaruit nog niet de gevolgtrekking maken dat de God van verdoemenis niet bestond en nooit bestaan had.

Ook na zijn dood kwam hier niet de minste verbetering in. Integendeel, menig apostel en kerkelijke functionaris bliezen de vlammen van het eeuwig brandende vuur nog hoger op. De kerken vonden er hun middel in om de gelovigen onder de knoet te houden en veel geld te laten betalen om de verdoemenis te ontlopen.

Miljoenen gelovigen voelden de zwaarte toenemen. Als ze even een zwakte toonden, kon het al te laat zijn: misschien was het al voldoende geweest voor het eeuwige hellevuur! Het ontnam de mens de moed om er het beste van te maken, om opnieuw te beginnen na een inzinking.

Vele gelovigen gingen alles van zichzelf inzetten om aan het hellevuur te ontkomen en een plaatsje in de hemel te bemachtigen, waarbij ze boven hun menselijke krachten gingen. Ze lazen dag en nacht in de Bijbel, prevelden voortdurend hun gebeden, smeekten God onafgebroken om vergiffenis en verzaakten menselijke gevoelens die behoorden bij hun gevoelsgraad. Het dreef velen tot godsdienstwaan, de ergste vorm van waanzin omdat de persoonlijkheid volledig kan oplossen in het niets, in een onwerklijk dogma. Dit kan al de andere karaktereigenschappen overwoekeren en dooddrukken, zodat men niets meer van het leven voelt.

En toen deze gelovigen dan in het hiernamaals aankwamen, waren ze hun

dogma nog niet kwijt! Ook daar ontnam het hen de kracht om tot innerlijke vooruitgang te komen. Ze sloten zich bovendien af voor de meesters van het licht die hun wilden duidelijk maken dat hun geloof uit kerkelijke nonsens bestond. Ze geloofden zelfs niet dat ze op aarde gestorven waren, want hun kerk en Bijbel hadden hun niets gezegd over het werkelijke leven in deze astrale sfeer.

Het lijden van al deze mensen op aarde en in het hiernamaals raakt ook de bewoners van de lichtsferen. Zolang er mensen rondlopen met de vreselijkste god aller tijden die zondaars zwaarder straft dan enig mens op aarde zou kunnen, zijn zelfs Christus en de zijnen in het Al niet gelukkig. Hoe ijler en liefdevoller men wordt, hoe meer men aanvoelt wat de medemens drukt.

Laatste oordeel

Twee dagen na het sterven van Jezus bleek bij het openen van zijn graf zijn lichaam verdwenen te zijn. Later verscheen Hij met zijn geestelijke lichaam aan zijn apostelen. Zijn opstanding was geestelijk, maar het aardse denken heeft er een lichamelijke opstanding van gemaakt, met gebruik van het lichaam dat in het graf ligt. Volgens het dogma van het laatste oordeel zal God op de dag des oordeels alle overledenen lichamelijk uit de graven halen en een plaats in de hemel of hel toewijzen. Maar hoe moet het dan bijvoorbeeld met de oermensen en alle anderen van wie geen bot meer over is?

De artikelen 'oorzaak en gevolg' en 'karma' leggen uit dat er geen externe god is die over ons oordeelt, maar wel een interne god, die we ook 'ziel' kunnen noemen. Wanneer onze handeling niet in harmonie is met het leven, zal onze ziel die handeling corrigeren in dit of in een volgend leven. En als we naar het hiernamaals overgaan, is het onze eigen 'gevoelsgraad' die ons naar een duistere sfeer of een lichtsfeer brengt, naarmate de graad van liefde die we bezitten.

Een zwakke Christus

Het artikel 'Jezus Christus' schetst een beeld van het leven en de boodschap van Christus. Dat is heel anders dan het kerkelijke beeld dat op basis van de Bijbel gevormd is. De schrijvers van het Nieuwe Testament hebben Christus zwak gemaakt omdat ze zijn woorden en handelen naar hun eigen aardse denken hebben geïnterpreteerd. Bovendien hebben ze Christus woorden in de mond gelegd die Hij nooit uitgesproken heeft.

Hoe kan Christus in Gethsemane gevraagd hebben om de drinkbeker aan hem te laten voorbijgaan, wanneer Hij reeds voor zijn geboorte wist hoe zijn reïncarnatie ging eindigen? Het artikel 'Universiteit van Christus' beschrijft

het Albewustzijn waarmee Christus reïncarneerde. De Bijbelschrijvers kenden geen Al, ze projecteerden zichzelf in Gethsemane en schreven neer wat zijzelf normaal vonden. Zij hebben van de goddelijk bewuste een zwak mens gemaakt naar hun eigen beeld en begrip.

Zo schreven zij dat Christus aan het kruis gezegd zou hebben dat Hij zich verlaten voelde. Maar Christus had het gevoel van verlatenheid al miljoenen jaren achter zich gelaten, Hij voelde onafgebroken zijn goddelijke verbinding met al het leven. In de bronnen van het artikel 'Jezus Christus' zijn de woorden opgenomen die Hij wel uitsprak tijdens zijn kruisiging. Hij zei: 'Dát leven ben Ik. Gij zijt uit God ontstaan. Ik lijd voor u.'

Maar dat begreep de mens niet, en hij maakte ervan dat Christus heeft geleden in de plaats van alle mensen en hiermee gelijk hun zonden heeft weggenomen. De Bijbelschrijvers en kerken dachten in termen van zonden, waarvoor een zondeval, een laatste oordeel en een eeuwige verdoemenis werden bedacht. En die zonden wilde men kwijt, dus moest Christus die maar van hen overnemen en wegwassen. Wel zo gemakkelijk, dan hoefde men die zelf niet goed te maken. Eventueel nog even biechten en een paar gebeden prevelen, maar dan dachten ze wel al hun zonden ook echt voor altijd kwijt te zijn.

En zo ontstond het vertelsel: Christus is voor onze zonden gestorven, Hij gaf Zijn leven om ons te bevrijden en werd het Lam Gods om God tevreden te stellen. De meesters maken echter duidelijk dat Christus zijn leven niet gegeven heeft, maar dat Hij bewust vermoord werd. Christus was veel liever blijven leven om zijn universiteit toen al op aarde te brengen, maar men heeft zijn lichaam vernietigd en hem zo het spreken ontnomen.

En van deze moordpartij wilde men bovendien nog een genade maken. Dat dode lichaam van Christus moest nu ook nog de kroon op het hoofd van zijn moordenaars zetten. Ze hebben niet alleen zijn bloed en levenskracht weggenomen, nu moest Hij ook nog voor hun zonden gestorven zijn en ze nieuw leven geven door hen alle zonden te vergeven. Het woord 'vergeven' staat echter niet in het ruimtelijke woordenboek, net zomin als 'straffen'.

Zonde

De zwaarste dogma's zijn gebaseerd op het begrip 'zonde'. De meesters zijn hier heel duidelijk over: er bestaan geen zonden, er is alleen tijdelijke disharmonie die uiteindelijk tot ontwaking leidt! De verklaring op zielsniveau is immers heel anders dan het aardse denken in zonden. Als we ons door een handeling in disharmonie met een ander brengen, dan zijn we hierdoor ook in disharmonie met onze eigen ziel, die in wezen harmonie is. Op dat moment wordt onze ziel stuwend om die disharmonie ongedaan te maken. De

artikelen 'harmonie', 'karma' en 'oorzaak en gevolg' leggen uit hoe onze ziel haar harmonie herwint.

Dat kan niet via een kerk, een biechtstoel, een sacrament, een gebed of een vergiffenis. Dat kan alleen wanneer we daadwerkelijk liefde geven waar we voordien duisternis hebben gebracht. Daarvoor moeten we nieuwe handelingen stellen, nieuwe levens beleven, opnieuw reïncarneren. Dat vraagt onze volledige inzet, tot de laatste gram aan kracht die we hebben. En dan bereiken we een geestelijke bewustwording die uiteindelijk de universele liefde voor al het leven wordt.

Omdat er geen zonden bestaan, vervallen meteen een heleboel vertelsels. Eeuwige verdoemenis heeft geen grond meer, want er zijn geen zonden waarvoor iemand gestraft kan worden. Een laatste oordeel heeft geen zonden meer om over te oordelen. Christus is niet voor onze zonden gestorven, de wereld heeft hem brutaal vermoord. Christus heeft onze zonden ook niet weggenomen, want we zullen zelf rechtzetten wat we krom geslagen hebben. Wat kan men gaan biechten, als er geen zonden bestaan? Er zijn geen Adam en Eva meer nodig om de zonde te laten ontstaan, en de appelboom en de slang kunnen hun eigen natuurlijkheid behouden. Priesters zijn niet meer nodig om onze zonden te vergeven. Maria hoeft geen onbevleete ontvangenis te ondergaan, want er zijn geen vlekkerige zonden die tot moederschap en vaderschap leiden. Priesters en nonnen mogen weer huwen, want ze hoeven geen vleselijke zonden meer te vermijden. De kerkelijke brandstapels waren niet alleen afschuwelijk maar ook onzinnig, want er is nooit één zondaar geweest die dodelijk gestraft moest worden. Galilei had niet in die kerkelijke kerker vastgezet mogen worden, want zijn van de Bijbel afwijkende bevindingen zijn geen zonde. En de mens ... kan dan eindelijk vrij ademhalen en zonder die doodzondige last voortaan aan zijn geestelijke bewustwording werken door al het leven lief te hebben, want er zijn ook geen zonden bij hemzelf of een ander meer te zien. Hij kan nu naar zijn medemens kijken als een ziel die vrij van zonden is en als een metgezel op de kosmische reis naar het Al.

Adam en Eva

De Bijbelschrijvers wilden aantonen dat God de mens heeft geschapen, en daarom verzonnen ze het kinderlijke verhaaltje van Adam en Eva. Ze hebben toen meteen ook het ontstaan van de zonden ingebouwd door er een sluwe slang in te laten sluipen. Aangezien hun God nog boos kon worden, kon Hij ook zijn kinderen uit zijn paradijs verstoten.

De kerken hebben dit naïef vertelseltje gebruikt om hun macht over de gelovigen te behouden, want die konden alleen via de kerk vrijkomen van

de erfzonde waar de hele mensheid voortdurend mee is belast door Adam en Eva.

In het artikel 'kosmische levensgraden' worden de grote evolutiestappen van onze ziel beschreven en het artikel 'onze eerste levens als cel' beschrijft de werkelijke eerste levens van de menselijke ziel op de eerste planeet. Toen die tot de eerste gevoelsgraad was geëvolueerd, heeft de mens zichzelf uit zijn paradijselijke harmonie verwijderd door zich uit te leven buiten het samen-zijn met zijn tweelingziel. Zonden heeft de mens zich hiermee niet op de hals gehaald, dus die hoeven ook niet afgewassen te worden door een doopsel of verzoend te worden door een Messias als Lam Gods.

De heilige maagd Maria

Om Christus te laten ontsnappen aan de erfzonde heeft de kerk gestunt met verschillende vertelsels. Ze bedacht dogma's als de 'onbevleete ontvangenis' en 'de maagdelijke geboorte', waarbij Jezus verwekt zou zijn zonder toedoen van een man. Vader Jozef mocht dus niet meedoen, de 'Heilige Geest' had dienst en 'overschaduwde' Maria. Bovendien werd Maria heilig verklaard en werd de heilige maagd 'ten hemel opgenomen'.

De basiskrachten van al het leven, moederschap en vaderschap, worden zo door de kerk opzij gezet voor leugens, die geen enkele geestelijke werkelijkheid vertolken. De meesters geven aan dat het tijd wordt dat deze katholieke onzin door de geestelijke werkelijkheid wordt weggeblazen.

Jozef en Maria hadden geslachtsgemeenschap en Jezus beleefde op volstrekt natuurlijke wijze deze conceptie en zijn geboorte zoals al het leven in de kosmos door moederschap én vaderschap gebaard en geschapen wordt. Maar voor de kerk is dit onzedelijk, te echt menselijk, en gevaarlijk omdat er zonder die dogma's wellicht nog minder mensen zich gebonden voelen door de kerkelijke vertelsels.

Trouwen met God of Christus

Er zijn mensen die door de kerkelijke vertelsels denken dat ze kunnen trouwen met God of Christus. Ze kiezen bewust voor het celibataire leven en willen geen moeder en vader worden om religieuze redenen. In feite zetten ze hierdoor hun verdere evolutie op één kaart, namelijk op één leven. Want als ze nog meer levens op aarde nodig hebben om hun karma op te lossen, dan verwijderen ze zich van die voortgang die alleen door het moederschap gerealiseerd kan worden.

Het artikel 'vrije wil' licht toe dat de mens zijn persoonlijke vrije wil kan inzetten om bijvoorbeeld priester of non te worden. Hij kan dit levens lang

volhouden, en zijn gevoel hiervoor steeds sterker opbouwen, totdat hij uiteindelijk het hoogste voor zijn bedachte heiligheid bereikt: het pausschap. Maar is dat ook in overeenstemming met de wil van zijn ziel?

Hij is dan immers het verst verwijderd van de basiskrachten van zijn eigen ziel: het moederschap en het vaderschap. De weg terug is lang en moeilijk, want elke gedachte die tegen die basiskrachten indruist, brengt de persoonlijkheid verder in de richting van het onnatuurlijke voelen en denken van het celibataire geloof dat buiten de werkelijkheid van de kosmische evolutie van onze ziel staat. Wanneer iemand nog een lichaam moet teruggeven aan een andere ziel om karma op te lossen, zal het moederschap immers nog beleefd moeten worden. Maar omdat men zich daar in voelen en denken levens lang uit heeft verwijderd, zal het ook vele levens duren voordat men weer in staat is om het gevoel 'moederschap en vaderschap' te voelen en te beleven.

Bovendien heeft men zich door al de celibataire levens in disharmonie gebracht met het totale moederschap en vaderschap van de mensheid. Andere moeders moeten hierdoor meer kinderen baren, om de evolutie van alle zielen op aarde doorgang te laten vinden. Ook die opgebouwde disharmonie met het mondiale ouderschap zal weer in harmonie gebracht moeten worden, voordat men de lichtsferen in het hiernamaals kan betreden.

Geloof

De meesters van de Universiteit van Christus zijn via Mozes begonnen om een geloof op aarde te brengen. De mens had dat nodig om te beginnen aan het beheersen van zijn hartstochten, om te stoppen met het doden van anderen. Terwijl het geloof destijds de mens een houvast gaf om op weg te gaan naar de ijlere gevoelens van zijn eigen ziel, is het geloof tegenwoordig voor heel wat mensen een belemmering geworden. De vraag is dan: hoe krijgt hun ziel hen weer van dat geloof af? Want reële geestelijke vooruitgang vindt alleen plaats door het beleven van een werkelijkheid, niet door erin te geloven.

En juist het open bevoelen en zelfstandig denken werd bepaald niet aangemoedigd door een kerk die het geloof van de mens dikwijls gebruikte om haar eigen rijkdom en macht op te bouwen. Ze verkocht eeuwenlang de hemelen en zette miljoenen ongelovigen op de brandstapel om haar macht te behouden. Wie nieuw denken bracht zoals Galilei, werd door het Vaticaan het zwijgen opgelegd, omdat zijn ontdekking inging tegen de heilige Bijbel.

De onwaarheden in de Bijbel en de kerkelijke vertelsels zullen pas volledig verdwijnen wanneer de meesters door het directe-stemapparaat tot de mensheid kunnen spreken. Dan hoort ook elke gelovige de geestelijke werkelijkheid van onze eeuwige ziel.

Bronnen

Vertelsels door kerken en Bijbelschrijvers

Een vertelsel kan tot dogma vastroesten:

Dan gaat de maatschappij, dan gaat de ontwikkeling van de mens, van de mensheid beginnen. U ziet de straten komen, u ziet het plaveisel, u ziet de fundamenten. U kunt zeggen: ja, we krijgen een universiteit, wij krijgen een kerk. We krijgen een godsdienst, een geloof. De mens heeft reeds een geloof, de mens zit vast aan een dogma, dogmatische gevoelens. Een dogma wil zeggen: u zit vast aan een vertelsel. De Bijbel heeft vertelsels, het zijn dogmatische strekkingen die u met de maatschappij, die u met geluk, leven en liefde verbinden, met de ruimte, uw Heer, uw God. Meer is er niet.

Lezingen Deel 1 (L1.4521.4528)

Wie liefheeft, onderzoekt:

Want wie liefheeft, onderzoekt met waarheidlievende gevoelens. Wie zichzelf werkelijk liefheeft, die dorst, want die voert zichzelf terug naar Gethsemane, naar Golgotha en de Messias, tot de sferen van licht.

Lezingen Deel 3 (L3.459.460)

Door de mens tot Christus en God te brengen, hebben de kerken veel goeds gedaan:

De mens denkt rozenkransen te bidden, om er zó langs te lopen? Bid door uw karakters. Maak van uw karaktertrekken een rozenkrans, dan is de kerk weer goed, dan heeft de katholieke kerk tenminste nog iets voor uw levens kunnen doen. Want ontegenzeggelijk is er veel goeds. Men brengt u tot Christus, men brengt u tot God. Alleen, te veel centjes, te veel goud, te veel verdoemdheid ook, te veel bezoedeling; want nu is Christus niets meer, zij krijgen alles. Verdienen hoeft u niets, u gaat maar neerzitten, u biecht maar.

Lezingen Deel 2 (L2.8865.8871)

Er is een geloof gebracht dat kon dienen als houvast:

U hebt van mij gehoord dat ik de katholieke kerk en het protestantisme,

de Bijbel kraakte, maar niet hetgeen de kerk, het geloof, de Bijbel aan de mens geeft en de mens tot God voert. Nu kunnen wij wel zeggen: 'Ja, de meesters hadden met die onzin niet moeten beginnen om Mozes en de anderen wartaal te geven. Want: 'de Heer spreekt. De Heer hééft nooit gesproken.' Maar ze moesten beginnen. We leven nu in een tijd dat gij de Heer kent, God kent. God kent u niet, de Christus kent u niet, u weet van de Christus niets, de mensheid althans. Maar kernen werden er tot stand gebracht, kernen werden er opgebouwd om de mens toch aan die schepping vast te binden, vast te leggen, iets te geven, een houvast, een werkelijk houvast door het geloof.

Lezingen Deel 2 (L2.12019.12026)

De meesters brachten God en de metafysische weg:

Dat is de kosmologie nu voor een karaktertrekje, voor het zijn, voor het ontwaken, voor het denken, voor het voelen, voor alles. Voor wat? Ziet u, nu gaan we door de kosmologie toch tot God terug, maar naar de metafysische wet, het woord 'ja', de wet leven, de wet licht, de wet liefde, de wet geboorte. Nu staan wij voor de wetten. De meesters wisten dat zij de mensheid die wetten niet konden geven. Maar voordat de Bijbel begon en voordat zij gingen inwerken, waren zij reeds bezig in China, Japan en in het Verre Oosten om de metafysische leer door het contact van de mens op te bouwen en om het geloof in de wet leven, licht, liefde, vader-, moederschap tot de menselijke maatschappelijke ontleding te voeren.

Lezingen Deel 2 (L2.12068.12073)

De boodschap van Christus wordt vernietigd door de dogma's:

Christus is door het onbewuste vernietigd. En dat onbewuste wil ook nog de ziel, het leven, het bewustzijn, de goddelijke kern van Christus bezitten. Voelt u? Die moordenaars, die vernietigers, die gaan om Christus heen zitten, en leggen hun handen uit, bidden en maken Hem heilig. Er is geen heiligheid in de ruimte.

Christus ziet elke seconde op aarde dat Zijn leven telkens weer wordt verkracht, vernietigd, mismaakt. Dat heeft de katholieke kerk opgebouwd, dat heeft het protestantisme opgebouwd. Ik heb hier verleden gesproken over de dogma's op aarde.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.5834.5841)

Daarom schreit de apostel Petrus zich leeg:

De Petrus, waarvan men een tempel, een kerk heeft gemaakt, schreit zich op dit ogenblik leeg, waarom men zijn leven zo bewierookt. 'Ik heb niets gekund!'

Lezingen Deel 1 (L1.8343.8344)

Het leven liefhebben in plaats van de kerkelijke franjes:

Komt ge door te bidden, te zingen en heilig te doen op Aarde, tot de Universele stelsels? Dan kan ik u thans zeggen, néén, dat is niet mogelijk, wij hebben als mens de wetten te volgen, wij moeten als mens onze schepping vertegenwoordigen, wij móéten door het vader- en moederschap terug tot het bewuste Goddelijke „AL”. En dat wil zeggen, mijn meester, dat de mens van de kerk, in tweeduizend jaar niets heeft bereikt. Indien wij het kind van de Aarde ál deze wetten kunnen leren, dan komt dat leven verder en leert het de God van ál dit leven kennen, eerst dán komt er vrede en rust op Aarde, harmonie en begrijpen. Door ál die franjes is het gevoelsleven van het kind van God bezoedeld, mismaaakt, bedrogen, verknoeid; bidden en neerliggen en kuis doen, helpt ons niet, wij moeten het leven van God „lief” hebben en de levensgraden ondergaan, waarna wij onze kringloop voor de Aarde kunnen voleindigen.”

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.5269.5273)

Eeuwig brandend vuur in de hel

De meesters begonnen mensen te inspireren om afbrekende handelingen te laten:

Ik heb u duidelijk gemaakt dat men de mens ging beïnvloeden; alleen: 'Doe dat niet', en 'láát dat', want gij breekt u af. God zal u straffen. Ja, natuurlijk straft de ruimte u. Natuurlijk, wanneer gij een mens vermoordt, bewust in al zijn heilige zaken verkracht, bewust vernietigt door de praat die gij van het leven hebt te zeggen. Dat ís die verdoemenis! Dat moest en dat zou oplossen. Die angst heeft een figuur geschapen, is een muur geworden die niet meer omver te werpen is, niet meer te overwinnen is. De mens heeft het opgestuwd en bezielde. De mens heeft er zelf vuur van gemaakt, omdat de angst, het gevoel: doe dat niet, de Heer straft u en dan zijt gij eeuwigdurend mismaaakt.

In het begin – jazeker – vonden de meesters dat ontzagwekkend. Maar

is het niet droevig, is het niet verschrikkelijk dat ge de mens moet slaan, omdat ge de mens zult bereiken? Omdat ge de mens wilt bereiken en wilt beschermen, moet ge hem slaan. Ja, met een zweep? Nee, met woorden: 'Dat de Heer straft u.' En het is waarachtig waar dat de mens zelf voor zijn leven, zijn maatschappij, zijn kerk, zijn godsdienst, zijn geloof een verdoemenis heeft geschapen, die die meesters niet hebben gewild! Dát niet, dat zou het niet zijn! Maar u ziet het: zowaar dat de roddel, de kletspraat van uw maatschappij mensen heeft gebrandstapeld die niets en niets hadden gedaan, mensen hebben opgehangen voor het gezicht, het aangezicht van de wereld, van uw maatschappij, mensen hebben gekerkerd, mensen levend hebben begraven. Omdat één mens begon kwaad te spreken van die mens, heeft de massa zich kunnen uitleven, omdat het dierlijk instinct ontwaakte.

Lezingen Deel 1 (L1.4804.4821)

De mens zelf heeft er later eeuwigdurend vuur bij gemaakt:

Zij hebben dat niet verteld dat er een eeuwigdurend branden was, dat heeft de mens ervan gemaakt.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.10358)

Wat Mozes heeft gehoord, is later miljoenvoudig aangedikt tot eeuwige verdoemenis:

De meesters – heb ik u verklaard – moesten beginnen om de mens enigszins angstig te maken en aan de wet God vast te leggen: er is een God die alles heeft geschapen. Doe geen verkeerde dingen – ziet u, dat was alweer waar – want gij komt in disharmonie met de God van al het leven, met de Vader van liefde. En dat alleen kreeg Mozes in handen. Hij beleefde zijn wonderen, maar de mens heeft er verdoemdheid van gemaakt, door onwetendheid, nietwaar?

Alles wat de mens in handen krijgt en niet begrijpt, dat smijt hij over de aarde, het wordt vertienvoudigd, miljoenvoudig verdicht voor het kwaad, voor het verkeerde, maar nooit en te nimmer voor het goede.

Lezingen Deel 2 (L2.7201.7205)

Christus verklaarde dit aan zijn apostel Johannes:

Dan gaat ge ... dan gaat gij zeggen wat de Christus tegen Johannes zei, waarvan ik u even het beeld gaf: 'Johannes, het is niet dat wat wij op

aarde hebben gebracht, maar de mens heeft die angst vermiljoenvoudigd en heeft er een verdoemenis aan gemaakt.

Lezingen Deel 1 (L1.5157)

Die woorden zijn niet in de Bijbel opgenomen:

In de sferen van licht, in de zevende sfeer, op de Vierde Kosmische Graad, op de Vijfde, op de Zesde en op de Zevende, dat de goddelijke Albron is, hebben zij die wetten moeten ontleden. Zij hebben plaats moeten nemen in de natuur, zij moesten dat één-zijn ondergaan. Zij hebben zich neergezet en gevraagd: wat hebben wij te doen?

En toen kwam de Meester – dat dan later de Messias, de Christus zou zijn – tot het woord, de eenheid met Zijn Albron en kon Hij zeggen: ‘Wij hebben op aarde waarlijk wijsheid gebracht. Wij hebben op aarde het begin gemaakt voor een menselijk-ruimtelijk geloof. Maar we hebben de mens vastgeklonken aan iets dat – indien dit niet wordt verbroken – hij regelrecht in een duisternis staat en zich er zelf niet van los kan maken, indien wij die middelen daar niet bouwen.’ En nu staat het Goddelijke gezag voor de menselijke verdoemdheid, die er niet is.

Toen zei Christus: ‘Het is dringend noodzakelijk, wanneer Ik daar terugkeer, om met hen die Me zullen volgen deze wetten te bespreken.’

En toen Christus ... Daarvan vertelt uw Bijbel niets, want ze hebben de woorden die Hij tot Zijn apostelen sprak niet kunnen opnemen. Dat bleef in Johannes, dat was voor Petrus, Andreas en dat was voor de anderen. Maar kunt gij dit aanvaarden dat de Christus hier tussen Galilea en de kleine lieflijke plaatsen die daar tot stand waren gebracht, Zijn wandeling vervolgt over de aarde ... tussen rogge en de wetten van Moeder Natuur Zijn gang voortzette en zich gereedmaakte om die mensheid op te vangen ... sprak over die verdoemdheid?

De anderen zijn hier. U kunt Hem daar voor u zien, de Messias. Wandellende, kijkende naar de ruimte, het leven dat Hem aanschouwt, dat Hem aanvaardt! Hij staat stil met Johannes ... Hij legt Zijn linkerhand op de schouders van Johannes; Johannes die kijkt.

Hij zegt: ‘Kijk, Johannes, gij zijt de gevoeligste. Kunt ge Mij aanvaarden? Dit alles is openbaring, dit alles is evolutie. Zeer zeker ben Ik niet in staat om deze wetten te verklaren; Mijn tijd, Mijn leven is te kort. Maar

dat zullen anderen doen. Johannes, Ik kom uit een bron waarmee Ik één ben. Ik kom vanuit het Goddelijke gezag, de Goddelijke ontwakings. Ik heb God als vader en als moeder leren kennen. Wij móésten beginnen om de mens een geloof te schenken. Gij kent de geschiedenis van Mozes, ge weet hoe het Huis Israël is ontstaan. Maar deze angst, de angst om het leven te mismaken, Johannes, is opgebouwd, is opgestuwd. Dat heeft men bebeeld en vervormd, het is een rijzige gestalte geworden en nu zit de mens aan 'n eeuwigdurende verdoemdheid vast. Ik zal niet in staat zijn om dat de mens weer af te nemen. Want gij voelt wel, Johannes, Ik kan de eerste fundamenteen slechts leggen voor het goddelijke, uw vaderlijke evangelie. Ik kan alleen de nieuwe fundamenteen plaatsen. Maar de andere, die opstijgend een Tempel zullen vertegenwoordigen en optrekken, die fundamenteen komen eerst in een later tijdperk; en zijn wij teruggekeerd tot de sferen van licht, van liefde en leven, geluk, zaligheid en rechtvaardigheid.'

Johannes kijkt ... De apostelen wachten daar. Petrus denkt: 'Wat heeft de Meester nu weer?'

En wanneer de Christus tot Johannes zegt: 'Vertel het aanstonds ... vertel het eerst, Johannes, wanneer Ik er niet meer ben. Wanneer Mijn taak voorbij is, vertel dan en leg dan óók de eerste fundamenteen. Want kunt gij tot in het goddelijke Al, het goddelijke bewustzijn, denken en voelen, kijken, hoe de eerste werking is geboren? Hoe de eerste gedachten, vanuit de Albron ontstaan en uitgezonden, zichzelf hebben kunnen verstoffelijken? Dat kunt gij niet! Daarvoor hebt ge ruimten te overwinnen! Daarvoor zult gij zon, maan en sterren in u op moeten nemen. Gij zult het leed, het gevoelsleven van miljoenen mensen moeten dragen, wilt gij één-zijn met Mij en met Hem waardoor wij zijn: de Vader in de hemel. Gij zult élke gedachte van die miljoenen mensen moeten opnemen en willen dragen, in uw hart sluiten. Eén verkeerde gedachte en ge zinkt zelf terug en stemt u weer af op dat wat gij niet meer wilt zijn en gij reeds hebt overwonnen, maar niettegenstaande dat tóch weer terugvoert, omdat gij het verkeerd ziet en beleven wilt.'

En dan staat de Christus op de aarde met beide voeten en moet aanvaarden dat de mensheid in een duisternis is geplaatst. De mens zit vast aan zijn angst. Aan zijn geloof? Jazeker! Men heeft het zo opgevoerd, zelf zo tot de ruimte gebracht; dat hebben die meesters, dat hebben die kinderen, die vaders en moeders niet bedoeld. Zij hebben alleen gezegd: 'Wij zullen de mensen angstig maken. Doe niet verkeerd, want gij breekt

uzelf af! Wanneer gij daar en daarheen gaat en gij wilt dat leven zo aanvaarden en ondergaan, dan bouwt u aan duistere machten en krachten. Maar wanneer ge daarvan vrij wilt zijn en blijven, voer uzelf dan naar de ijle klanken, het timbre voor de Almoeder. En dan zal elk woord bezielend zijn, uw leven vertolken, en de zin, het gevoel en de ruimte afmaken, zodat gij nieuwe fundamenten hebt gelegd.’ Maar dat hebben die mensen niet gekund.

Lezingen Deel 1 (L1.4746.4803)

Het nieuwe fundament dat door Christus is gebracht heeft na tweeduizend jaar de verdoemenis nog niet kunnen wegnemen:

Er gingen tweeduizend jaar voorbij bijna en nóg – hoe bestaat het, hoe is het mogelijk – na tweeduizend jaar aanvaardt men nog verdoemenis, terwijl daarnaast een goddelijk fundament ligt dat zegt: ‘God is een Vader van liefde!’

Lezingen Deel 1 (L1.4824.4824)

Het dogmatische gevoelsleven staat reeds 2000 jaar op een dood punt.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.171)

Onze theologen vertellen kletspraat. Ze zitten nog – dat universiteitskind – aan de Bijbel vast en spreken in de twintigste eeuw over verdoemenis en eeuwigdurend branden.’ Zo angstig.

Lezingen Deel 1 (L1.4600.4602)

De verdoemenis is vastgehouden en versterkt door de kerken:

Is het niet verschrikkelijk, dat de priesters op aarde met deze onwaarheden, die niets anders dan godslasteringen zijn, de gelovige zielen angst en schrik aanjagen? Zij willen de mensheid over God en Zijn heilige zaken inlichten – en vertellen intussen zonder een schim van bewijs en zich beroepend op de onfeilbaarheid van hun kerk, de grootst mogelijke nonsens.

God is liefde, roepen ze uit en vervolgen in één adem: maar wie zondigt, veroordeelt Hij tot branden in het eeuwige vuur! Wat is het voor een bewustzijn, dat zich zó tegenspreekt? Zo klein en arm is hun opvatting over Gods Wezen, dat hoe langer hoe meer leken zich van hen afwenden. Hun geloof in God en Christus, hun gevoel zegt hun, dat hun Schepper goddelijker en lieflijker is dan uit de tegenstrijdige opvattingen van die

kerken van de aarde zou blijken. Deze zielen weigeren langer de verschimmelde denkbeelden te aanvaarden over een hel, die eeuwigdurend het zieleleven doet branden, en een God, die door zulks toe te staan toch niet anders mag heten dan een menselijk wezen, dat hâten kan.

Ook in dit opzicht staat de mensheid voor het ontwaken. Ontelbare gelovigen raakten de kerken al kwijt door het prediken van deze monsterachtige opvattingen, die Gods ware Wezen verlagen en versluieren. Een God, die Liefde is, kan niet verdoemen.

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.4992.5001)

Ook de hervormingen in de geloofsleer hebben hier niets aan veranderd:

Door Luther wordt ge nog eeuwig verdoemd. Door de katholieke kerk ook. Door het protestantisme wordt ge ook eeuwig verdoemd.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.4730.4732)

Het is een merkwaardig vuur dat niet verbrandt maar wel eeuwig foltert:

Eeuwigdurend gaat die deur open, dan komt er zo'n ijzeren ketel en daar stoppen ze u in en u verbrandt, u komt in de hel.

Moet u die nonsens eens goed beleven.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.3785.3786)

U gaat eeuwigdurend in het vuur, maar u verbrandt nooit. Want u moet altijd in dat vuur zijn. Steek uw hand eens in het stoffelijke vuur van u, u bent uw hand kwijt.

Maar die mens verbrandt nooit en hij zit toch in het vuur, en eeuwigdurend moet hij erin blijven. En dat vuur is niet zo sterk om u volkomen te vernietigen, maar dat begrijpt uw katholiek niet. U bent in vuur, u brandt en u brandt eigenlijk niet. U moet alleen maar wat gemarteld worden, ziet u, streep eronder. U moet alleen maar een beetje gemarteld worden. Het moet lang duren. Vloekt u maar, en u bent al weg; wij durven dat wel.

Weet u dat er geen vloeken bestaat? Er bestaan geen zonden. Want als u iets doet, als u iets verkeerd doet ... Bent u dan in staat om uw kind te worgen als het kind verkeerd heeft gedaan?

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.3789.3802)

Jozef Rulof (André) kreeg te horen waarom de kerk die verdoemende stok achter de deur houdt:

Een moeder komt bij André, toen zegt ze: ‘Mijn man ... ik ben katholiek, mijn man is katholiek, en ik heb nu uw boek gelezen, uit de eerste sfeer, ‘Een Blik in het Hiernamaals’. Maar’, zegt ze, misschien interesseert het u, ik zal het ook in de boeken opnemen, ‘meneer pastoor kwam en die wou nóg tienduizend gulden hebben’, zegt ze, ‘want hij (haar man) is nog met één been buiten de hemel.’

Toen zegt zij: ‘Nou, laat hem er dan maar uitbengelen. Want van mij geen cent meer, meneer, want er is geen verdoemdheid.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.3834.3836)

Hierdoor krijgen gelovigen angst voor het stervensproces:

De kerken doen hun gelovigen huiveren voor het stervensproces, dat hen een eeuwige hel kan binnenvoeren. Zij jagen u vrees aan voor uw Schepper en schrijven Hem, Die een en al liefde is, de wreedste aller straffen toe: een éeuwige foltering – denkt u het zich eens in – in een brandende hel. En dat alles zonder een schimmetje van bewijs – gelóven moet u het! – en ze beroepen zich op uitspraken, die in de loop van de eeuwen onherkenbaar misvormd zijn.

Welk een vreselijke verantwoording hebben uw kerken op zich geladen, hoe willen zij dat goedmaken jegens de God van al het leven? Durft één priester, één dominee zich zijn toestand in te denken, als hij moet ervaren, dat hij de God, Die hij dacht te dienen, dag in dag uit in alle toonaarden gehoond en bezwádderd heeft, door Hem, Die een bron van liefde is, als een God van verdoemenis voor te stellen? En toch, ééns, bij zijn binnentreden hier, zal hij deze vreselijke werkelijkheid moeten aanvaarden. Het leven zélf zal hem daar overtuigen hoe Gods heeal wenzelijk is ingericht.

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.5060.5066)

Het maakt mensen moedeloos:

Ook hem hebben ze vroeger angstig gemaakt door deze beelden, je voelt je machteloos en juist nu, denk je wat kan mij het leven schelen, je gaat toch voor eeuwigdurend kapot!

Wat is dat toch voor een God, die zijn leven verdoemen wil, vragen de mensen. Geloof jij nog langer in dat kreng? Ik ben niet in staat om 'n kind van mij te slaan en God, die een Vader van liefde is, trapt je een hel in, ontnemt je alles, je krijgt geen mogelijkheid meer om je verkeerde daden goed te mogen maken? Ik wil met die God niet meer te maken hebben!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 1 (C1.963.967)

Uit angst voor het eeuwigdurende branden zijn gelovigen boven hun krachten gaan handelen tot ze godsdienstwaaninnig werden:

Duizenden van deze mensen hebben zich op deze verkeerde manier overgegeven aan God en zijn hierdoor gevallen. Ze verlieten in gevoel de aarde, de stoffelijke wetten en stonden voor de waanzin. Door het gebed, het smachten van deze persoonlijkheden naar al deze heiligheid, stortte het dagbewustzijn in. Had de kerk aan deze mensen de waarachtige waarheid kunnen schenken, geloof mij, dan hadden al deze verongelukten de grond onder de voeten niet verloren. Nu hult de kerk zich in een geheimzinnig waas en blijft liever verdoemen, dan de mensen het ware licht te tonen. Maar de kerk is nog niet zover. Toch is dit leven verwaasd door hetgeen de mens van de kerk ontving. Door de afgrijselijke praatjes over de verdoemdheid zijn deze mensen begonnen om alles van zichzelf in te zetten, uit angst voor het eeuwigdurende branden. Ze wisten echter niet, hoever ze van de aarde weggingen en konden op een dag niet meer vaststellen of ze nog tot de levenden dan wel tot de doden behoorden. Op dat ogenblik ging het aardse lichtje uit en leefden ze in het duister en hierin zien wij hen thans terug. Niet één van deze mensen is te helpen, André. In hen leeft de kerkelijke waanzin. De kerk trok deze levens in de verdoemdheid en daar wilden ze natuurlijk niet in. Toen wilden ze alles van de kerk en het geloof weten en bezweken. Had men deze mensen kunnen opvangen, hun kunnen vertellen, dat God niet verdoemt, dat God een Vader van liefde is en dat ze zich eerst met het aardse leven moeten bemoeien, dat ze moeten leven naar eigen aard, dan had de kerk wonderen kunnen verrichten!

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.8690.8704)

De kerk is het, die de gelovigen zou behoren op te vangen, maar de verdoemdheid breekt deze levens doormidden. Duizenden van deze mensen werden door die vervloekte verdoemdheid van de kerk geestelijk vermoord.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.8707.8708)

Maar die vervloekte verdoemdheid jaagt de mens naar het krankzinnigengesticht. Er is geen uitdijen meer.

Lezingen Deel 3 (L3.8201.8202)

De dogmatische stelsels hebben de mens, het menselijke ik, het innerlijke, de persoonlijkheid gebroken. De mens begon aan wartaal. De mens maakte zich vrij van zijn eigen stadium, zijn houvast, de bewuste mentaliteit waarin hij leefde, de wetten voor organisme, ziel, geest en innerlijk leven, omdat hij ging zoeken, hoger wilde gaan dan hij aan kracht, bewustzijn en gevoel bezat. Deze beelden krijgt u aanstonds weer en dan stellen we vast hoe de mentaliteit, hoe het bewustzijn, hoe het denken is in dit huidige stadium. En dan staan we voor uw universiteit, voor uw geleerde als dominee en geestelijke, het protestantisme, de katholieke kerk. Ja, dan stellen wij vast, ónherroepelijk, dat er nog miljoenen mensen vastzitten aan een dogma en de wetten van God niet kennen.

Lezingen Deel 1 (L1.3995.4000)

Hun levens zijn kapotgegaan door de angst voor de verdoemdheid en daar losten deze karakters volkomen in op.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.8716)

Geen krankzinnige kan zo diep wegzinken als deze lieden, geen is zo te betreuren als deze godsdienstwaaninnigen, die hier met hun Bijbel rondlopen, er dag en nacht in lezen en toch niets van al die heiligheid snappen. Wie heeft hieraan schuld? Wie stortte al die levens in deze onmenselijke ellende? De kerk! Alléén de kerk heeft schuld aan deze waanzin. Ik zou amen willen zeggen, maar ik stik in het „amen” van de kerk. De kerk zegt het en speelt nu met dit allerheiligste vuur Gods! De kerk liet deze levens verstikken in een poel van onbewustzijn, van modder en slijk. De kerk groef voor deze mensen het graf waarin ze leven. Mijn God, kunt Gij het de kerk vergeven?

Wat moet ik hier eigenlijk nog aan toevoegen? Boekdelen zijn over deze godsdienstwaaninnigen te schrijven, André, en toch, dit woord is reeds voldoende. De kerk heeft schuld, want de kerk spreekt over de verdoemdheid! God verdoemt niet! Nooit! Nimmer heeft God één ziel verdoemd!

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.8652.8667)

Doch de liefde voor datgene dat zij willen bezitten is het, die door hen allen is aanvaard, maar waarin ze zich verloren. Al de karaktereigenschappen van deze levens liggen gesmoord onder de macht en de kracht van

de waanzin. Niet één eigenschap is nog bewust, wat bij andere waanzinigen meestal wel het geval is, ook al kan bij hen tengevolge van astrale inwerking de algehele krankzinnigheid intreden. Daarom zei ik je, dat deze de ongelukkigsten zijn onder al deze ziekelijke graden. Deze mensen zoeken God en verongelukken erdoor.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.8874.8878)

Door God verongelukten deze levens en daaraan heeft de kerk schuld, omdat de verdoemdheid elk leven smooft!”

„Zijn geen van allen te helpen, Alcar?”

„Niet één, André. Ik vertelde je immers, dat géén karaktertrek nog waarneembaar is. Hoe willen wij contact krijgen met de hoofdkaraktereigenschappen? Wanneer er geen liefde gevoeld wordt, is de mens een levende dode en deze is niet te bereiken. Welnu, al deze mensen hebben het normale ten opzichte van de volle persoonlijkheid afgelegd. Niets is er meer in hen, dat nog leven bezit; ze staren zich blind op hun verlangen en lossen hierin volkomen op. Deze levens zijn ónbeziel, voor honderd procent léég! Dit volkomen oplossen streeft naar het uiteindelijke in één toestand, voor hen de godsdienst. Wie dit beleven wil laat het organisme los en verdwijnt nu in het ledige niets.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.8882.8892)

Ze leven niet, maar zijn levend dood. Ze spreken geen woord waarheid; al hun gedachten hebben geen betekenis en ze leven naast de schepping.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.10780.10781)

De godsdienstwaanzinnige, André, is bezig zichzelf in te graven en dat nog wel in God. Dit betekent ontzettende armoede voor het zieleleven; dit is zó afschuwelijk, zo leeg en nietszeggend, dat wij voor hen geen woorden kunnen vinden, want die levens staan waarlijk stil! Iets wat niet leeft is dood en deze mensen zijn door hun geloof gestorven. Stel je voor: ze aanbidden het Allerhoogste in de Ruimte, hun God, en gaan door hun God het lege niets tegemoet!

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.10790.10793)

God kan zichzelf niet verdoemen:

Al deze openbaringen, André, komen tot de verdichting en de verstoffelijking door het baren en scheppen en heeft ál het leven in onze ruimte te

aanvaarden. Maar je weet nu, indien je de wetten wilt leren kennen, moet je terug tot mij en de éérste splitsing, het ogenblik, toen de „Almoeder” aan deze, dus geestelijke openbaring begonnen is. En nu zie je, dat ook wij slechts háár openbaringen zijn, dat „ZIJ” het is, die lééft en niet wij, omdat „ZIJ” haar ruimten zal vullen door haar eigen leven. Uiteindelijk dus, mijn André, ís het God, Hij ís het, waarvan wij deel uitmaken, maar ook niets anders. Hij vertegenwoordigt „Zichzelf”! En door ons allen! Dit moet het kind van de Aarde leren kennen, eerst dan komt er daar geestelijke verruiming en is er van verdoemdheid geen sprake meer.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 3 (C3.5229.5235)

Het gaat om waanzinnige dogma's:

Er bevinden zich nu geen godsdienstwaanzinnige mensen op Aarde, maar waanzinnige „dogma's” ... krankzinnig denken en voelen, door de mens geschapen en niet door de „Almoeder” ... noch „God” ... wij hebben er niets mee te maken.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 3 (C3.5237)

Tot in het schemerland blijft het geloof in de verdoemenis de mens tegenhouden in zijn geestelijke ontwaking:

De mensen in dit schemerland aanvaarden op Aarde een God, die verdoemen kan, en in die overtuiging treden zij na hun dood de astrale wereld binnen. Hier moet hun bewustzijn voor een God van liefde nog ontwaken. Die verdoemenis leeft in hun eigen leven, want God verdoemt niet. Op Aarde reeds heeft het hen tegengehouden, zij kwamen door die opvatting omtrent verdoemenis niet van hun onbewuste ik los en traden dus ook in ons leven een ónbewuste wereld binnen. Dat is dit schemerland! Nu moeten zij leren, dat God alleen liefde is, en dan volgt vanzelf het geestelijk ontwaken. Aan deze zijde vragen zij waar Christus leeft, zij willen Christus zien. Dat heeft men hun op Aarde verteld, doch de wetten van ons leven hebben een andere betekenis dan hun dominee heeft gedacht. Zij zoeken hier naar hun geestelijken, maar ook deze kunnen niet antwoorden, ook zij moeten nog ontwaken. Op Aarde werden zij van Christus' leven overtuigd en nu, aangekomen aan Gene Zijde, vinden zij Christus niet. Een enorme teleurstelling is het gevolg en dan schreien zij als kinderen, omdat zij voelen, dat men hen op Aarde heeft bedrogen. De katholieken zoeken hier naar hun pastoor en willen ook hier te biecht gaan en de heilige communie ontvangen, maar deze geestelijke mist hier zijn toebehoren en zoekt zélf. Ook hij moet nog in de geest

ontwaken. De astrale wetten zijn op Aarde niet begrepen, men weet er weinig van en toch bracht Christus u het Heilige Evangelie.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.5999.6012)

In het schemerland is er wel hulp voorhanden:

Het menselijke wezen in dit schemerland stelt vragen en wil alles van God weten. Hier dreigt men niet meer met de verdoemenis, het leven kan zonder bijgeloof ontwaken. Al deze zielen zijn diep getroffen door de op Aarde heersende onbewustheid, de onwetendheid, die het leven mismakkt voor de astrale wereld. Precies als op Aarde voelt het innerlijke leven, dat er een God is, maar op Aarde dringt men nog niet tot de waarachtigheid van God door. Maar hier kunnen wij hun vragen beantwoorden. Nu komt er bewustzijn in hen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.6023.6028)

Maar het bevragen alleen helpt niet:

Het vragen stellen alleen helpt hen aan deze zijde niet, zo wij in de geest willen ontwaken, moeten wij het leven van God dienen. Christus zelf gaf het voorbeeld en zette Zijn Eigen Leven ervoor in. Dat is het overwinnen van de lagere levensgraad en het alles geven van onszelf!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.6029.6031)

Een eeuwigdurend voortgaan zonder verdoemenis is heel anders:

Wist de mensheid maar dat er een eeuwigdurend voortgaan zónder een eeuwigdurende verdoemenis is, dan zou het aardse leven spoedig veranderen, want dit bewustzijn voert u onmiddellijk naar het geestelijk ontwaken. Uw maatschappij zou direct veranderen en in het menselijk hart zou liefde komen. Nu de „Eeuw van Christus” een aanvang heeft genomen, komt deze wonderbaarlijke afstemming en wetenschap over uw wereld en dit zal de mensheid naar het geestelijke bestaan optrekken.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.6036.6038)

Maar veel mensen moeten in het hiernamaals nog vrijkomen van het geloven:

En die man die zegt: ‘Ik heb een tempel gebouwd, ik heb alles van mijn leven voor de mensheid willen geven en nu heb ik nóg geen licht.’ Nee, u moet eerst vrijkomen van het geloven. U moet de dingen kunnen be-

leven, u moet de dingen kunnen aanvoelen, u moet ze kunnen zien, en eerst dan zegt uw persoonlijkheid tot het andere leven: ‘Geloof het niet langer, aanvaard het niet langer! Er is geen verdoemenis, er is alleen liefde, alleen evolutie.’

Lezingen Deel 1 (L1.229.232)

Want geloof in verdoemenis geeft geen uitdijning in liefde:

Daar ligt de professor, daar ligt de godgeleerde: ‘Wat moet ik doen?’ Op aarde aanvaardde hij de dingetjes van de maatschappij. Ruk die medailles maar van u af! U moet eerst het besef krijgen dat de maatschappij een wereld is om te ontwaken. Alles wat u hebt gedaan is prachtig, u hebt de mensen tot God teruggevoerd, maar van de wal in de sloot; u hebt ze erin getrapt en nu wilt ge dat God u opvangt, en uw leven zegent?

Wij worden niet gezegend, u bént zegening, want om ingezegend te zijn wil zeggen: een eenheid te ondergaan van alles wat u in de ruimte waarneemt. Dat gebeurt onmiddellijk.

Nu kunnen wij dit kind opvoeden. Dit kind heeft een machtige positie bereikt. De mensen, de maatschappij, de wereld spreekt over dit genie, dit geestelijke wonder en in het leven achter de kist heeft het voor zover nú nog geen betekenis, want – nu komt het – wat hebt u gedaan met dit? U gaf daar een machtige bezieling aan uw mensen, u trok uw mensen op tot God, tot de ruimte, u had het woord, een welsprekendheid die het kind van de aarde kon bezielen. Maar waarom legde u weer het halt voor uw eigen voeten door de God van al het leven te verdoemen? Voelt u, u komt voor de werkelijkheid van het woord te staan, het uitdijende voor het woord, totdat het woord geestelijk is bezield, geestelijke waarachtigheid krijgt.

Lezingen Deel 1 (L1.239.251)

Zelfs in de lichtsferen kan men niet gelukkig zijn, zolang er medemensen onder de verdoemenis lijden:

De meesters liepen daar waarlijk jaren en jaren, eeuwen liep de één na de ander, de één liep de ander voorbij: ‘Ik heb het licht, ik heb het leven, ik heb de liefde ... moet je dat zien, dáár, kijk eens even! Bent u gelukkig?’

In de eerste sfeer begint het, de mens wandelt ... ‘Ik ben lekker vrij, ik ben heerlijk vrij van de aarde. Niemand kan mij meer iets doen, want ik heb

de aarde, ik heb alles beleefd. Ik heb met de aarde niets meer te maken. Ik ben vrij, ik ben gelukkig. Wie doet mij wat? Ik heb licht, ik heb de bloemen, ik heb de bomen, ik heb een eigen huis. Ik zet mij hier neer, ik concentreer mij maar een klein beetje en daar komt een tempel om mij heen, met al de lieflijkheden die ik in mij voel. De kunst, de wetenschap, de wijsheid ziet gij aan mijn muren hangen, en midden in mijn zaal, de zaal van liefde, daar zit ik, daar lig ik, omringd in een schone natuur, de orchideeën van de ruimte om mij heen. Ik krijg kussen van lieflijkheid, van harmonie; de Moeder spreekt tot mij. Maar ik ben niet gelukkig. Ik ben niet gelukkig! Waarom niet? Mijn God, wat komt er op mij af, wat stormt er tot mijn leven? Waarom laat U de mensen zingen en blij zijn? Hoe is het mogelijk, wat komt er tot mij? Mijn God, ik ben straatarm in de eerste sfeer, ik heb niets.' Een ander loopt daar, kijkt naar de ruimte, heeft licht, heeft leven, heeft liefde. Maar dáár is iemand verdoemd, door u! Die zit daar vast. Die miljoenen hebben geen leven meer; die zijn angstig. Angstig voor wat? Voor 'de kist', voor de dood die er niet is, voor duizenden dingen meer, maar dat hebben wij te beleven. Geef de mens iets in handen en zeg tegen de mens, zeg de ander weer: 'Maak van dit gedichtje nu een mooi vers, maak er dan een prachtige novelle en bespreek en bevoel Moeder Natuur in al haar zaligheid, haar uiteindelijke wetten, haar innerlijke wetten. Bespreek haar voor ziel, geest, leven en stof, en laat de persoonlijkheid spelende het leven ondergaan, vertolken, zoals uw virtuozen dat kunnen op de viool, op de piano, op de harp. Maak er een symfonie van, maar vertolk daardoor dat er géén verdoemdheid is. Er is alleen leven, licht, liefde, goddelijke zaligheid!'

Miljoenen mensen lopen daar en staan machteloos in de eerste sfeer, de tweede. Heel die ruimten zijn gevuld door een machtige bezieling. De mens is gereed, de mens kent zich nu. De ruimte is overwonnen, planeten en sterren dragen wij onder ons hart. Niemand kan ons iets meer vertellen, wij hebben ons die wijsheid eigen gemaakt. Wij hebben de kringloop der aarde volbracht, en nóg staan we in de verdoemdheid. Kunt u daar gelukkig zijn als u weet dat u moeder bent en uw kind daar door die ellende verrekt, neergeslagen wordt, geen licht in de ogen bezit, geen gevoel meer en telkens daar neerligt en zingen moet, kreunen moet: 'Doe niet verkeerd want gij zijt verdoemd.'

Lezingen Deel 1 (L1.4845.4880)

Een god die eeuwig verdoemt is erger dan wie of wat dan ook op aarde:

Wat is dat voor een godheid, die daar een ruimte omspant, die een god-

delijke macht bezit, die Alwetend, Almachtig is? Heeft die nog een verdoemdheid nodig? Heeft die een zwaard in Zijn handen – want verdoemdheid is scherper dan een snijdend zwaard – heeft die een zwaard nodig in Zijn handen om Zijn kinderen, die in liefde door Zijn leven zijn gebaar, te slaan, te vernietigen, te kraken, te onthalzen? Hang dat leven maar op, knal het maar neer, leeft u maar uit, lieg maar raak indien u wilt; als er dan toch verdoemdheid moet zijn, breek uw maatschappij maar af. Doe maar mee aan leugen en bedrog, dat is immers niets in vergelijking met eeuwigdurende verdoemenis. Waarvoor leeft gij eigenlijk? Scheld elkaar maar uit, besteel elkaar, onthals elkaar. Kleed elkaar maar uit, neem alles wat u hebt van een ander, besmeur, bezoedel en mismaak elkaar maar. Verdoemenis? U haalt het niet bij de verdoemenis.

Lezingen Deel 1 (L1.4881.4890)

Zolang men in verdoemenis gelooft, is geen reële vooruitgang mogelijk:

Een mens op aarde is bezig om zichzelf in het gareel te zetten voor de goddelijke macht en Moeder Natuur. De mens is bezig om zichzelf op te bouwen, tot de evolutie te brengen, te beschilderen, te bezielen, te bezingen, te bedichten. Hij maakt voor zichzelf een machtig toneel en hij staat erbovenop en spreekt: 'Ik zal zijn zoals Hij is en ik zal doen gelijk de klaarte 't ons heeft verteld. Ja, weet u, ik zal spreken gelijk de golven der oceanen, de lichten der lichten. Ik zal zijn als een boom in de natuur, als een bron, als een levensbron zal ik 't leven bezielen. Ik dicht, ik speel, ik doe aan muziek, ik doe aan kunst.' Maar waaraan doet u eigenlijk als die verdoemdheid er toch is en alles weer uit uw leven wegvaagt? Waar begint het begin en waar is het einde? Waar begint God te denken? Vervloekt zijt Gij, de God van al het leven, indien er iets van U uitgaat waardoor Gij Uw kinderen, Uw levenslicht slaat.

Lezingen Deel 1 (L1.4891.4900)

Bidt u maar en zingt u maar; als u niet oplet en u doet iets verkeerd – één stap maar, ziet u? – dan bent u al weg. U komt nooit meer tot het leven, u hoeft niets meer te doen, voelt u?

Lezingen Deel 1 (L1.4950.4951)

Dit reikt tot in het goddelijke Al:

Het goddelijke Al is niet gelukkig, want er is nog altijd verdoemdheid op aarde.

Lezingen Deel 1 (L1.4976)

Laatste oordeel

Op een contactavond werd aan Jozef Rulof gevraagd hoe Gene Zijde over het laatste oordeel denkt:

Ik heb hier de vraag: „Heeft het laatste oordeel ook voor Gene Zijde betekenis?”

Jozef zegt: „Thans, dame, moet u zich gereedmaken voor een kermistent. U zult nu mogen lachen, want wanneer men mij die vraag stelt, beef ik al. Luister, eerst de werkelijkheid. Een laatste „oordeel” bestaat er niet, dame! Als u hier verkeerd doet, staat u onmiddellijk voor het oordeel en dat zijn de gevolgen van uw daad. Voelt u dit? Dan ga ik verder. Dus dat, wat de katholieke kerk ervan zegt, is kletspraat! Stel u nu die kermis voor, die ik bedoel. Stel u voor, dat de goddelijke engelen beginnen te toeteren, want dat gebeurt immers! Ze toeteren om ons allen en dan staan wij uit onze graven op en moeten kleur bekennen. Maar, dame, wat is er in al die miljoenen eeuwen gebeurd? Miljoenen organismen, skeletten dus, geraamten, zijn weg, zijn opgelost. Er zijn mensen, die nu geen lichaam meer bezitten en toch, dit zegt de katholieke kerk immers, staan wij op uit onze graven en moeten voor God verschijnen. Gelooft u nog aan die onzin? Wij hebben geen tand meer in onze mond, onze mond is ook al weg, om „ja” te roepen! Anderen slepen met mijn hoofd, ruzie is er, omdat de mens naar zijn benen en armen moet zoeken. Doch de tijd heeft onze armen en benen doen oplossen. Dit nu, dame, is de kermistent voor dit laatste oordeel van de katholieke kerk!

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.2455.2474)

De ziel ligt niet in een graf te wachten:

Dat laatste oordeel, waar ze ... ziet u? Wat is dat voor een verschrikking om de mens in de grond te sturen en ze daar te laten? En komt er een einde; en dan spreekt God.

Mijn god, mijn god, waar leven de mensen die in het prehistorische tijdperk hebben geleefd? Voor honderd miljoenen jaren terug leefden al mensen op aarde en die leven nu in het Albewustzijn, het zijn goden; zonder God, zonder Christus, zonder Bijbel, zonder boeken.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.10802.10806)

Er is geen God die over ons oordeelt:

Die griezelige gedachte omtrent het laatste oordeel, voor welke wij in dit verband komen te staan, heeft aan deze zijde geen betekenis, omdat wij onmiddellijk na ons sterven een bestaansgraad, een bestaanswereld binnentreden. Toen wij in het astrale leven aankwamen, wachtte ons geen oordeel en werd ons niet een plaats hier opgedrongen, neen, geachte lezer, wij stonden na ons sterven voor onze eigen persoonlijkheid. Ons eigen innerlijk bepaalt waar we hier zullen wonen. God oordeelt niet en Hij wijst ons evenmin een plaats aan. Zélf zijn we het die oordelen! De bewustzijnsgraad voor ons zieleleven is het, die ons doet afstemmen op een van de hellen of hemelen.

Geestelijke Gaven (SP.82.87)

Christus bedoelde heel iets anders:

Omdat ze met een 'laatste oordeel' door de straten van de stad lopen en wachten tot de hemelen gaan tetteren om u op te roepen met uw naakt gebeente.

Elke verkeerde daad, als u die beleeft en voelt, plaatst u voor het laatste oordeel, want nu zult ge kleur bekennen. Dát heeft Christus bedoeld!

Lezingen Deel 1 (L1.8950.8952)

Dat heet 'oorzaak en gevolg':

Wat voor de kerken het laatste oordeel heet, is voor ons het oorzaak en gevolg.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.4850)

Een zwakke Christus

Een mens heeft zijn eigen narigheid in de mond van Christus gelegd:

Christus ligt daar alleen in Gethsemane, al die adepten van de Christus die lagen te snurken, diep in slaap, de ene lag zo, en die lag zo, en Christus daar alleen, niemand was bij Hem, en toch vertelt de wereld daar dat Christus zei: 'Laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan.' Meneer, voelt u wat de mens heeft gewild die dat gezegd heeft? Dat is een mens geweest, die heeft even over de wereld gekeken, en toen zag hij zijn eigen narigheid ook, maar die wilde hij graag kwijt, en dat heeft hij nu de Christus

in Zijn mond gelegd.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.3408.3410)

De Bijbelschrijvers hebben Christus erger vermoord dan de kruisiging:

Hoe Christus is vermoord aan het kruis, heeft geen betekenis. Maar hoe de Bijbel de Christus heeft vernietigd, dát zegt alles. Men heeft Hem woorden in Zijn mond gelegd, in het hof van Gethsemane bijvoorbeeld, we hebben daar meermalen over gesproken: ‘Vader, Vader, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan’, nietwaar? Maar wie was erbij toen Hij dacht en deze woorden heeft gesproken?

Telkens weer stelt de mens deze vraag. En dat is de moeite waard, want deze mens denkt.

Daarginds liggen de apostelen en zijn in slaap gevallen; daar in de verte. Dat Gethsemane is diep, en daarginds ligt de Christus en zegt: ‘Mijn God, Mijn God, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan’.

Niemand in de ruimte, op aarde heeft deze woorden gehoord. Maar in de Bijbel staat het. Dat hebben de Bijbelschrijvers in die en die tijd klaargemaakt, Christus verzwakt, van Hem een mens gemaakt.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.7993.8003)

De apostelen waren op dat moment ver van hem verwijderd:

Want men heeft Christus veel in Zijn mond neergelegd. Golgotha en Gethsemane, ik heb u dat verklaard. Men heeft gezegd: ‘Mijn God, mijn God, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan.’ En een kind van de aarde wil gaarne voor Hem sterven. Was Christus zwak? Kan niet. Heeft Hij ook nooit gezegd. Hij was alleen. Wie heeft het gehoord? Wij staan in Gethsemane, daarginds in de verte, twee-, driehonderd meter van ons vandaan, Christus is niet te zien, was Hij, in die tijd – wij hebben dat gezien, dat beeld ligt daar – Christus, alleen, en hier liggen zijn apostelen; angstig, er gebeurt iets. Er waren sensitieven bij. Wie heeft gehoord dat Christus dat zei daarginds, als het ware in Marokko? Dat heeft men van Christus gemaakt. Zó groot. Het sterven van Christus.

(Mevrouw in de zaal): ‘Zeiden ze dat ook niet in het evangelie, de evangelisten, in Mattheus, in Marcus en Lucas?’

Men heeft dat Christus in Zijn mond gelegd. Wij willen alleen maar zeggen, dit: men heeft Christus verkleind, verzwakt. Dat kan de Goddelijk Bewuste nimmer hebben gezegd.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.5930.5948)

Christus kon zich niet verlaten voelen aan het kruis:

Men heeft de Christus gezegd: ‘Mijn God, Mijn Vader, hebt ge Mij verlaten?’ toen Christus aan het kruis geslagen werd. Dacht ge waarlijk dat voor Christus de kruisdood alles was, dat Hij angst had voor de kruisdood, dat men Hem ging vernietigen?

Een kind uit uw oorlogstijd is gemarteld en geslagen, en bleef staan, vertelde niets aan uw vijanden.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.8037.8039)

Christus is veel groter:

Ook dit is de goddelijke waarheid: Christus is niet op Golgotha bezwiken en riep niet: ‘Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?!’ Dat is kletspraat. Wij deinzen voor geen dood terug en nu Christus? Wij twijfelen niet meer aan God; Christus dan wel? Kan dat? Is dat zo? Ik zeg u, ze hebben Christus met al die woorden niet alleen onttroond, maar Hem opnieuw aan hun kruis geslagen. En dit is het, de waarheid! Zij nu maken opnieuw van een goddelijk bewuste een zielig mens en dat bestaat niet, dat nemen wij niet, Christus is voor ons groter!

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.5372.5380)

Men heeft hem niet leren kennen:

En hoeveel duizenden problemen van de Bijbel hebben ze Christus niet in de mond gelegd. En de Christus zegt altijd weer: was Ik dat? Mij hebt gij niet gekend.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.8852.8854)

Aan meester Zelanus werd op een contactavond gevraagd hoe het dan wel zit met Christus en onze zonden:

(Meneer in de zaal): ‘Meester Zelanus, ik zou u willen vragen: er zijn vele geloven die leren dat de Christus geleefd en gestorven is voor de zonden van de mensen. Ik deel dat niet, u voelt dat wel. Maar wilt u misschien

nog eens precies aangeven hoe of dat eigenlijk is?’

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.5695.5697)

De mens wilde er makkelijk vanaf komen:

De katholieke kerk, het protestantisme zegt: Christus heeft door Zijn dood u alles vergeven, nietwaar? En dan legt u de handen maar op het bloedoffer van Christus, en u bent vrij.

Dat zou u wel willen, zou de mens wel willen.

U leert nu niets, nietwaar?

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.5699.5702)

U voelt wel, als Christus dat heeft moeten aanvaarden, de mens ziet ... De fout is door het protestantisme en het katholicisme opgebouwd, dat de mens, dat de Christus als Messias alles vergeeft. Maar de katholieke kerk weet van deze wetten niet af, de katholieke kerk verdoemt nog, heeft nog een laatste oordeel, en nu gaat u maar door. Dus het wordt een menselijke toestand waarin u alles vergeven wordt door de Messias – wij blijven bij het menselijke – Jezus Christus.

Nu weten wij hoe Christus is geboren, waar Jezus vandaan is gekomen, hoe Christus in het Al is gekomen om God te vertegenwoordigen, dat zeggen u de boeken; en hebben wij geleerd dat ge elke wet eerst moet verstoffelijken – en wat is nu een wet? – en dan vergeestelijken, verruimtelijken en vergoddelijken.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.5716.5720)

Dat zou de massa, de mensheid wel willen, handen neerleggen op de Christus, die men eerst heeft gekraakt, vernietigd, bewust vernietigd. Men heeft Hem geselsd, bloed liep weg, bloed stroomt nog van Golgotha over de aarde. En de dominees en de geestelijken bidden. Biecht u maar en u bent alles kwijt. Er zijn kardinalen in de duisternis, er leven pausen in de hellen; het zijn geen hellen, het zijn duistere sferen. Zoudt ge willen denken dat die mensen hebben gebeden? Die hebben gebeden, die bidden dag en nacht, maar het heeft niet geholpen.

U kunt door uw gebed – heb ik u geleerd – kunt u uw leven niet veranderen.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.5811.5818)

Is dat dan het afbreken van uw kerk? Nee.

Die verdoemdheid, die disharmonie, dat Christus voor u gestorven is, neemt u dat nog?

(Mevrouw in de zaal): ‘Ja.’

Dan bent u ernaast. Christus is niet voor u gestorven, Christus kwam hier om u het goddelijke bewustzijn te brengen.

Dus u aanvaardt nog dat Hij aan het kruis gestorven is voor u?

(Mevrouw in de zaal): ‘En zou mij dat niet in de hemel brengen, als ik dat geloof?’

U kunt dat geloven, maar het gééft u niets. U zult uw eigen dood sterven. Ziet u? U zit in die Bijbel en u aanvaardt wat daar staat: Christus is voor ons gestorven. Ja, dat zoudt u wel willen. Dat zou de ruimte wel willen. En nogmaals, omdat Hij Zijn leven gaf, zegt de Bijbel, zegt de dominee, dan krijgt u – geloof dat maar en bid maar – dan krijgt u het eeuwige leven, dan hébt u het.

Nee, u zult uw dood beleven, uw nieuwe geboorte. U bent nu moeder, maar aanstonds komt ge terug naar hier en zijt ge vader. Uw handelen, uw denken en voelen zult ge moeten richten tot Hem. Maar gij zult stap voor stap moeten verdienen. Ziet u? Los van de Christus en toch alles.

(Mevrouw in de zaal): ‘Hij gaf daar Zijn leven.’

U luistert niet. Hij gáf daar Zijn leven niet. Hij is daar níet voor mij en voor u en voor de miljoenen van deze wereld gestorven, Hij is daar bewust vermóórd. Dat is heel iets anders.

Dat is niet hard, mijn kind.

(Mevrouw in de zaal): ‘U maakt het te moeilijk. Het is zo eenvoudig, dat geloof ik ...’

Ja, als u dat vasthoudt van u, is eenvoudig. Maar dát niet meer. Dit plaatst u voor Zijn realiteit. Voelt u, wat eenvoudig wordt? De Bijbel zegt, de geleerde zegt: bid en aanvaard, dan bent u klaar. Maar voor de

ruimte bent u dat niet, dat hebben wij moeten aanvaarden.

Het is zo eenvoudig als u Christus aanvaardt en u zegt: ja, Hij is voor mij gestorven. Néé, Hij moet voor ons léven.

Angstig? Ik doe u niets. Het gaat om die realiteit, het gaat om die duis-ternis te doen oplossen.

(Mevrouw in de zaal): ‘Christus leeft voor mij ...’

Voor iedereen?

(Mevrouw in de zaal): ‘Ja.’

Voor iedereen. Voor hond en kat toch ook?

(Mevrouw in de zaal): ‘Hij leeft.’

Hij leeft ja. Maar Hij is daar niet voor mij gestorven. Door Hem zal ik het eeuwige leven ontvangen wanneer ik de wetten harmonisch beleef. Ziet u? Hij heeft niet alles kunnen vertellen, hoe het moest. Want daarvoor heeft men Hem het spreken ontnomen.

Maar u denkt nog Bijbels. En dat kunt u, maar niet wanneer u de handen neerlegt op het bloedoffer. Dat zou deze wereld wel willen. Makkelijk, eenvoudig. Nu wordt het eenvoudig: ik geef mij maar aan Hem.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.8684.8740)

De kerken hebben een vloek gemaakt van zijn bewustzijn:

Want de katholieke kerk, het protestantistische kind zegt: ‘Hij schonk ... Hij schonk u alles, Hij heeft u alles vergeven. Toe, bid nou maar vijf onzeveraders en je bent alles kwijt.’ Een vloek hebben ze gemaakt van Zijn bewustzijn.

Lezingen Deel 1 (L1.8001.8004)

De werkelijkheid wijkt niet voor een onzeverader:

‘Ja, Hij is voor mij gestorven, Hij heeft mijn zonden weggenomen. Ik ben elke morgen naar de kerk gegaan, ik ging te communie en ik bad, ik biechtte. Ik zei: ik heb fout gedaan, mijnheer pastoor, ik heb de mensen

belogen en bekocht. Ja, ik vergreep me gisteren even dááaraan!

‘Bid u maar vijf onzeveraders en dan bent u het kwijt.’

Dat zou hij wel willen! Dáár ligt de werkelijkheid, achter de kist en dat is niet alleen hier, dat is overal hetzelfde. U gaat door een stinkerige wereld, u ruikt het.

Lezingen Deel 1 (L1.8752.8759)

De man achter de tralies van de biechtstoel kan ons hierbij niet helpen:

Iemand anders vraagt nu: „Is biechten nog noodzakelijk?”

Jozef Rulof zegt: „Mevrouw, dit moet u voor uzelf uitmaken. Wanneer u mijn boeken en het woord van de meesters kunt aanvaarden, loopt u niet alleen de biechtstoel voorbij, maar bovendien de kerk uit. Waarom biecht ge niet direct tot Christus? Dat kan, doch u moet dit zelf willen en volkomen bedenken. Die man daar achter die tralies kan ons niet meer helpen en wij weten het, hij kan ons niets vergeven, wij moeten dit toch weer goedmaken, u leert dit door de boeken!”

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.8940.8945)

En in het hiernamaals helpt dat kruis ook niet:

De katholiek, de geestelijke heeft zijn kruis, houdt hij angstvallig vast.

Ik zeg: ‘Doe dat maar weg, want het heeft geen betekenis meer.

U ként dit niet. Daarom voer ik u ...’

Kom naar Den Haag de volgende keer, of daarna, dan komen wij op Golgotha en dan leert u Christus kennen.

Die katholiek kent Christus niet; hij heeft dat kruis met de Messias eraan, de Messias heeft alles voor hem goedgeemaakt, als hij zijn hoofd maar buigt is het klaar. Jazeker.

‘Kind, doe dat kruis weg. Wij gaan u een andere Christus laten zien.’ En dan begint een universele kosmische, goddelijke leerschool. Wet na wet

wordt u verklaard.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.3250.3260)

De kerk ziet nog altijd een God als mens die kan vergeven, en die is er niet:

Wat heeft de maatschappij, wat heeft de mensheid, wat heeft de Bijbel, wat heeft de kerk nu van de goddelijke levenswet? Niets, niets, niets, niets. Ja, wanneer de kerk spreekt – moet u maar luisteren – dan spreekt de dominee, de geestelijke naast en langs de eigenlijke stellingen, de fundamenten die door de Almoeder werden gelegd, want men ziet altijd de God als mens. Een God die liefde heeft, jazerker, voor de mens. U bidt maar, u buigt zich maar en u hebt met goedmaken, met nieuwe fundamenten leggen, met nieuwe levens te aanvaarden, de wedergeboorte niets te maken; u biecht maar en u bent van alles af. En dát zoudt ge wel willen.

Lezingen Deel 2 (L2.5663.5668)

Net zoals men Christus heeft toebedacht dat Hij ook nog voor de zonden van zijn moordenaars gestorven zou zijn:

En wanneer u dit gaat voelen, dan voelt u wel, dan moet u begrijpen en dan zal het u duidelijk zijn, dat de mens Christus heel eenvoudig heeft vermoord. Men maakt van deze moordpartij nog een genade. Dat is zo afschrikwekkend, dat is precies hetzelfde als wanneer de mens iemand vermoordt en zegt: 'Kijk, nu moet dat dode lijk, deze verminking, deze mismaking, moet mij ook nog de kroon op mijn hoofd zetten.'

Ik ben niet alleen leeggedronken, mijn bloed is weggenomen, mijn geestkracht, mijn levenskracht, mijn bezieling, nu moet ik ook nog nieuw leven geven aan mijn moordenaars. Dat heeft men van Christus gemaakt.

Nu moet Christus, omdat men Hem heeft vernietigd, omdat men Hem daar aan het kruis heeft geslagen als de goddelijk Bewuste, moet Hij nog terugkeren naar de aarde en zeggen: 'Ik vergeef u alles.' Jazerker, maar daar bent u niet klaar mee.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.5770.5776)

Christus kan geen zonden vergeven:

Christus kán u dus, katholieke kerk, geen zonden vergeven, gij en uw kinderen zullen in harmonie leven, liefde voelen en geven voor al het

leven. Het kind van God zál élke fout goedmaken en daarvoor is de reïncarnatie geboren, de waarachtige wedergeboorte.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.5338.5339)

Het woord 'vergeven' moet uit het ruimtelijke woordenboek:

Het woord 'vergeven' is er niet voor God noch voor Christus. Het gaat altijd maar weer: vergeven, vergeven, vergeven. De katholieke kerk smeekt en vraagt om vergeving. God hééft niets te vergeven. Ook de Christus niet. Dat woord moet uit het woordenboek voor de ruimte. Dat woord 'vergeven' is in disharmonie met de werkelijkheid want God is liefde. Ziet u? En die hebt u te verdienen.

Lezingen Deel 2 (L2.11667.11675)

Slechts weinig mensen beleven een werkelijke biecht met oprechte wroeging:

We kennen toch de biecht? Wil je mij wijsmaken dat die man daar biecht, die vrouw daar biecht voor honderd procent, en dat er geen karaktereigenschappen zijn die nog, die onherroepelijk niet deel willen uitmaken van dat gebed, die wroeging? Dat hoofd buigen, is dat buigen? De katholieke kerk, de biecht zou ontzagwekkend zijn indien de mens voor honderd procent voor God en de ruimten kon biechten; maar hij vertikt het, hij doet het niet. Hij legt nog zoveel in zich, en houdt zoveel vast dat hij zijn slordigheid, zijn afbraak niet zal zien. Ja, er zijn er. Meester Alcar heeft mij eens meegenomen naar een biechtstoel op een dag, hij zegt: "Ga eens mee, dan kun je een werkelijk mens horen biechten." En toen lagen wij naast de mens in de biechtstoel en hoorden die moeder zeggen: "Ik heb mijn kind vermoord. Ik heb werkelijke wroeging. Is dat te vergeven? Ik heb mijn kind vermoord door de drang en de dwang en de wil van mijn man. Ik heb geen leven meer, mijn kind ben ik kwijt. Ik ben een moordenaars geworden door de vervloekte wil van mijn man. En nog moet ik blijven? Ik kan dat leven niet meer zien."

En die moeder, Jeus, had werkelijke wroeging, wroeging! Ze wilde alles inzetten en nu knaagt het hart en nu is de mens voor honderd procent geopend voor zijn smarten, zijn wroeging: "Ik heb verkeerd gedaan."

Lezingen Deel 3 (L3.963.979)

En ook kunstenaars zoals Bach zagen slechts het lijden:

Daarom heeft Bach zich leeggeschreid toen hij aan Gene Zijde terugkwam. Hij zei: 'Ik heb Hem vermoord. Ik heb een zielig product van Hem gemaakt. Ik had er heel iets anders van moeten maken. Ik heb Zijn smarten bezongen, maar Zijn Goddelijk bewustzijn zag en voelde ik niet.' Bach die kreunt nog door zijn gezang dat ge jaarlijks en nu weer opzendt.

Lezingen Deel 1 (L1.7969.7974)

Christus sprak over goed en kwaad op de wijze die men toen kon begrijpen:

Christus sprak over goed en kwaad, maar bracht de Goddelijke wijsheid tot de aardse Mensheid volgens de levensgraad waarin zij leeft. Had Hij als een Goddelijk bewuste gesproken, géén kind van de Aarde zou Hem hebben begrepen.

Archief (AR.2711.2712)

Zijn uitspraken zijn als levenswijsheid bedoeld:

Wat heeft Christus ze gezegd in die tijd? En wat doen ze nu? Eet en drink van Mijn vlees en bloed. Dat kunnen wij ook, doch als levenswijsheid is dat bedoeld!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 1 (C1.7275.7278)

Daarom kan hij geen 'onzevader' aan de mens gegeven hebben:

Vraag twee: 'Hoe staat u tegenover het Onzevader zoals de Bijbel dit leert bidden?'

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.7667)

'Leid ons niet in verzoeking.' Toen dat kwam ... Altijd maar het Onzevader, en dat gaat maar door, want het hoort er immers bij, dat is het Onzevader. Men zegt dat Christus dat aan de mens heeft gegeven. Nu zeiden de hoogste meesters aan Gene Zijde: 'Heeft Christus dat werkelijk gezegd?' Ze weten niet waar het Onzevader vandaan is gekomen. Wanneer hebben de Bijbelschrijvers het werkelijk over de lippen van Christus horen verstoffelijken?

'Leid ons niet in verzoeking, bescherm ons voor het kwade.' Mevrouw,

als u niet kwaad doet en het kwade niet wilt, hoeft God u niet te beschermen. En God zal u heus niet ... Wat is dat voor een vader die de mensen, een vader en moeder van de aarde doet dat niet, maar een God die zijn kinderen in verzoeking leidt? Hij stelt ons voor de feiten en zegt: 'Blijf er maar af.' Neen, hij brengt u pertinent naar dat gevaar. En dan moeten wij maar vragen: 'Doe het alstublieft maar niet.' Wat zou die God daar nu in vredesnaam aan hebben?

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.7678.7692)

Het Onzevader is verkracht. Het Onzevader heeft de goddelijke betekenis voor de mens, voor Golgotha en Gethsemane, de sferen van licht verloren, omdat er opnieuw in staat: 'En breng ons niet tot verzoeking.' Wat is dat voor een verdwaasde godheid die deze, een andere godheid moet smeken: 'Breng mij niet in verzoeking'? En doet een vader dat nu voor het kind? Brengt een moeder haar eigen kind op de slechte weg indien u het gevoel hebt om de Christus, om de ruimte, om een God te kunnen beleven en te aanvaarden?

Maar toch is er een God voor de katholieke kerk en de Bijbel, de dominee, het protestantisme, die de mens verzoekt en die altijd op de loer ligt om dat kind een oog uit te rukken, het licht te ontnemen, neer te slaan als een oud vod. Dat krenge is altijd bezig om de mens, zijn leven, zichzelf te mismaken en het naar de duisternis te voeren. Die God leeft nóg in de twintigste eeuw. De universiteiten waarheen het kind gaat om die wetten te leren, brengt de mens na zeven jaar tot de mensheid, laat dat kind los en dan staat het goddelijke ik bovenop de eeuwigdurende verdoemdheid.

Lezingen Deel 2 (L2.7900.7908)

De goddelijke wijsheid van Christus is in de Bijbel teruggebracht tot het aardse denken:

En Christus bracht goddelijke wijsheid, maar die is teruggebracht, teruggevoerd tot de maatschappij, tot het menselijk denken en voelen, zoals de Bijbelschrijvers dit hebben ontleed.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.11979)

Elk woord van Christus in de Bijbel is dogmatisch verstoffelijkt:

De Bijbel? Ja, als Christus werkelijk spreekt dan hebt u die universele liefde. Elk woord van Christus – nu komt het – is dogmatisch verstoffelijkt.

Zonde

Kosmisch ontleed bestaan er geen zonden:

En we hebben ook geen zonden gedaan, want wanneer we nu dit kosmisch gaan ontleden en zien, dan is er geen zonde, dan kunt u doen wat u wenst. Er is geen zonde, er zijn geen fouten, er is alleen onbewustzijn. Want u krijgt de gelegenheid ... Dat wordt u niet vergeven, God hoeft niets te vergeven, want God gaf ons alles. U krijgt weer een nieuw lichaam, u kunt moeder worden en u geeft aan die ziel die u het leven ontnam, geeft u een nieuw lichaam, in u. Voelt u?

U krijgt die harmonie weer in uw handen. U gaat weer verder. Er is geen verdoemdheid.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.3320.3328)

God kan zijn eigen leven niet verdoemen of straffen:

De zonde is onbewuste werking! Want de 'AL God' straft niet, kan niet straffen, want Hij manifesteerde zich door uw leven. Hij kan één deel van Zijn lichaam niet vernietigen, of Hij vernietigt Zichzelf!

Archief (AR.2386.2388)

Verwerp het woord verdoemdheid! Verban het uit uw geschriften! Het heeft geen mogelijkheid om te bestaan, het betekent onrechtvaardigheid, onbewustzijn, het woord is niet in staat te kunnen leven.

Archief (AR.2460.2462)

We kunnen slechts een tijdelijke disharmonie scheppen:

De zonde is er niet! Wat men zonde noemt op Aarde is de geschapen disharmonische wet, als levensgraad.

Archief (AR.2383.2384)

Zonde doen is het verduisteren van uw levenslicht. Aanvaard dat gij úzelf straft, voor tijdelijk uw levensgraad hebt verduisterd en gij ziet uw disharmonische wet. Gij zijt nu bezig te ontwaken!

Archief (AR.2483.2485)

Uiteindelijk is alles evolutie en ontwaking:

„Is er geen ander woord, zijn er geen andere wetten door God geschapen, die ons ver verwijderd hadden kunnen houden van het verkeerde, dat door ons leven geschapen werd?”

„Néén, mijn meester, dit is Gods Schepping. Wij moeten deze wetten aanvaarden.”

„Het spreekt dus vanzelf, meester Zelanus, dat wij door de verstoffelijking van onze Goddelijkheid zonden en fouten zouden doen?”

„Wij hebben geen fouten, noch zonden geschapen, meester.”

„Alles is dus evolutie?”

„Dat is het.”

„Ontwaking.”

Archief (AR.2626.2633)

Het zogenaamde kwaad geeft ons de ervaring hoe het niet moet:

Waar blijven nu – kwaad, verdoemdheid? Wat willen deze, voor het zieleleven van de Aarde zó meedogenloze begrippen vaststellen? De vernietiging van uw godheid. En is dat mogelijk? Al het kwaad van deze planeet en dat van de Aarde is evolutie. Het is het beleven van de zeven levensgraden voordat de liefde beleefd kan worden. Het wil zeggen ervaring! Leerschool!

Archief (AR.2887.2894)

God kent geen zonden!

God heeft geen zonden geschapen!

God weet niet wat dat is!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.959.961)

God schiep wetten en levensgraden en Hij wist, dat wij door die werelden zouden ontwaken en is dat zonde doen? Ook al vermoord je een mens, dan nóg doe je geen zonde!

God zégt echter tegen je, geef dat kind van Mij een nieuw leven!

God kan je dat niet kwijtschelden en nu kun je alles weer goedmaken. Maar er is niet één zonde! De wetten zijn miljoenvoudig erger! Jazeker, dat voert je tot het „oorzaak en gevolg” en tot de „karmische wetten”!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.964.970)

De Bijbel kent vele zonden:

De Bijbel zegt hiervan in Joh. 9: En voorbijgaande zag hij een mens, blind van de geboorte af; en zijne discipelen vragen hem, zeggende: ‘Rabbi, wie heeft er gezondigd, deze of zijne ouders, dat hij blind?’ zie je, daar heb je al erfelijkheidskwestie, “dat hij blind zoude geboren worden?’ Jezus antwoordde: ‘Noch deze heeft gezondigd noch zijne ouders, maar dit is geschied opdat de werken Gods in hem zouden geopenbaard worden.’

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.9530.9531)

Jozef Rulof antwoordt daarop:

Kijk eens, want Christus hebben ze zoveel in de mond gelegd, want dan kunt u wel aan het wegnemen blijven. Hier zegt Christus weer, dat is Christus: ‘Opdat de werken Gods in hem zouden geopenbaard worden.’ Door een pak slaag? Door vernietiging? Door blind-zijn? Is dat Christus’ woord? Moet Christus met dát naar de aarde komen: ‘Je wordt kapot geslagen, je zult blind zijn, je zult door kanker en tbc en lepra en cholera vergaan, of je leert God niet kennen, of God kan zich niet in je openbaren?’ Dat heeft Christus niet gezegd. Maar zo zijn er duizenden en duizenden gezegden in de Bijbel, die hebben ze menselijk in elkaar gezet. Hoe kan een Goddelijk Bewuste zoiets zeggen? Hoort u dat van meesters die in het licht zijn? Is dit een liefdetaal, dit? Moet een mens waarachtig eerst honderdduizendmaal stoffelijk vernietigd worden, en kunnen dán eerst de goddelijke openbaringen in een mens ontwaken? Hoe kan dat? Wie heeft dit geschreven? Wie heeft dit gezegd? Christus weer? Zo heeft men Christus dingen op de lippen gelegd, dat wijst pertinent naar haat, hartstocht en onbewustzijn.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.9536.9553)

De kerkelijke hervormingen hebben de begrippen ‘zonde’ en ‘verdoemdheid’ niet weggenomen:

Voelt u de chaos van Luther, de katholieke kerk, het protestantisme?

Wat heeft men van Christus gemaakt?

Er is niets meer van Christus over, niets meer.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.5897.5899)

(Mevrouw in de zaal): 'In ... van Luther, doet hij dan niets ter zake? Hij heeft getracht, zijn bedoeling was om de grote verwording van die katholieke kerk, daar de mensen van te redden en ze daar eenvoudiger en een beter geloof, een ander geloof ...'

Hij heeft van goud ...

(Mevrouw in de zaal): '...een vrijer geloof ...'

...hij heeft van goud koper willen maken. Is precies hetzelfde.

Hij heeft het willen vereenvoudigen, maar hier valt er ... Als u een werkelijkheid hebt en in handen bezit, dan kunt u daaraan boetseren. Hij heeft het willen vereenvoudigen: dat moest dit en dat moest dat ... Maar alles van de katholieke kerk draait en leeft om de werkelijkheid heen, en ook dat van Luther. Voor Luther zijt ge nog altijd verdoemd. Wat wil dit kind, wat wil die grote Luther hier op aarde doen als hij toch met beide benen op de verdoemdheid blijft staan? Wat wilt u dan boetseren? Wat wilt u doen? Waarvoor wilt u vechten, als u dan toch de diepe chaos beleeft en er geen voortgang, geen evolutie van kunt maken? Ik zeg u toch, waarom heeft dit leven die strijd – maar zo moest het geloof komen – aanvaard? En waarom zette hij dit leven dan op tegen de katholieke kerk? Waarom? Ffft; en alles is weg.

Leg de katholieke kerk op uw hand, en het geloof van Luther, en het protestantisme ... Buiten het bewustzijn van Christus om, voelt u wel?

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.5907.5927)

De meesters willen de mens bevrijden van deze wanbegrippen, niet van de kerken:

(Mevrouw in de zaal): 'Ja, ik wil iets vragen, mijnheer Rulof. U bent zeker tegen kerken, hè?'

Nee.

(Mevrouw in de zaal): ‘O.’

Zijn we niet. Hebt u de boeken gelezen?

(Mevrouw in de zaal): ‘Nou, ik ben ermee bezig.’

Leest u maar, dan zult u voelen dat we het niet zijn.

(Mevrouw in de zaal): ‘...in uw rede te horen.’

Wij halen alleen die fouten uit die kerk.

(Mevrouw in de zaal): ‘O.’

De mens, ik zeg toch, de mens heeft een dogma, een geloof nodig. Wie is daarmee begonnen? Het Huis Israël. Abraham, Isaak en Jakob.

Maar in het prehistorische tijdperk leefden er ook mensen en hebben (geen) Isaak en Jakob, geen Christus, noch God, geen Bijbel gekend en leven nu in het Al. Voelt u wel?

Wij hebben het niet over het geloof. Maar die verdoemdheid moet eruit, want God kán Zijn leven niet verdoemen. Vindt u dat verkeerd?

(Mevrouw in de zaal): ‘Nee, dat vind ik niet verkeerd.’

De mens heeft een houvast nodig. Christus, de meesters hebben de mensen een geloof geschonken. En toen wisten zij ... Toen kwam Mozes. Mozes kreeg waarachtig het eeuwige leven, de liefde. Dat was veel in zijn tijd. Maar hij was ook een rebel, want de mens wás niet anders.

Maar wanneer u durft, daarom zeg ik, wanneer u durft te denken en uzelf wilt verrijken ten opzichte van uw geest, uw innerlijk leven, uw hiernamaals – u móét verder, dit is het alles niet – dan krijgt ge het ‘ja’ en het ‘nee’, de onwaarheid en de waarheid te zien, en dan ontwaakt u. De mens die blijft vasthouden aan die verdoemdheid en aan het laatste oordeel en zoveel duizenden gedachten en gevoelens, krijgt nimmer geestelijk voelen en denken. Daar vechten wij voor. Is dat verkeerd?

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.8569.8600)

Het gaat om het prehistorische bewustzijn van de verdoemenis:

Hoe kunt gij rechtvaardig zijn als u het ene kind God schenkt en het andere verdoemt? Voor de kerk is er nog een God die de mens eeuwigdurend laat branden. Voelt u hoe prehistorisch dit gevoelsleven, deze persoonlijkheid, dit bewustzijn, deze liefde is ten opzichte van de goddelijke rechtvaardigheid?

Lezingen Deel 2 (L2.4370.4372)

Het leven wil niet in verdoemenis geloven:

De kerk bidt, leest heilige missen voor de zieke, voor de stervende en wil dat leven, die moeder of vader de evolutie ontnemen. Máár, geachte kerk, ging die ziel tóch niet van de Aarde heen? Indien gij ook dat nóg overwinnen kón, já, dan eerst bezat ge macht, doch die levenswetten en rechtvaardigheidsgraden, behoren de ziel als mens toe en krijgt gij nooit te beleven, nimmer in handen, eerst dán waart ge in staat om het leven van God te versjacheren, dat thans niet mogelijk is.

God bewaar ons, wij hebben niets tegen uw kerk, niets tegen uw persoonlijkheid, máár deze fouten moeten oplossen, gij kunt niet door de missen, uw bidden dus, het leven remmen, beveiligen, dat heeft de ziel als mens en als vader en moeder in handen gekregen en kan géén macht, welke ook, verdoezelen, noch verbreken, dit zijn de Goddelijke levenswetten voor de ziel als een godheid!

Voelt gij reeds, katholieke kerk, wat gij eigenlijk bezit? Indien dat niet zo is, dan roept de „Universiteit van Christus” u toe, dat gij alléén wat franjes bezit, mooie gewaden hebt geschapen, maar méér, iets anders niet. Goud, rijkdom, bewieroking, menselijke beheiliging, dat hebt ge voor u zelf geschapen, van geestelijke waarachtigheid hebt ge geen begrip, zodat, gij als kerk hebt dat te aanvaarden, vroeg of laat tóch het kind van God begint te denken en dan rustigjes uw geheiligd leven vaarwel zegt! Beleeft ge dat niet? Zó is dat úw eigen halt! De waarheid, want het leven van God wil niet in verdoemdheid geloven en kán dat niet, omdat het diep in zichzelf voelt, dat het een Goddelijke afstemming bezit.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.6593.6602)

Adam en Eva

Elke menselijke ziel begon haar eerste leven als cel op de eerste planeet in de ruimte:

Wij hebben gezien, dat twee cellen van één levensgraad nieuw leven hebben geschapen. Toen zij tot die éénheid kwamen waren zij Goddelijk rein, universeel één in alles, géén disharmonie kon dit éénzijn bezoedelen. Daarin waren deze cellen Goddelijk harmonisch en beleefden toen deze Goddelijke aanraking. Dat werd natuurlijk de splitsing, als zielen van één graad, één leven, één bewustzijn en zijn nu voor God en Zijn ruimten tweelingzielen! Wat ik nu moet volgen is en het „AL” van mijn bewustzijn verlangt, de „Universiteit van Christus” als fundamenten vastlegt ...

Dát God alléén geluk, leven en liefde heeft geschapen en géén ellende, dát, indien deze cellen de harmonie weten te beschermen, zij nimmer narigheden kunnen beleven, nooit ellende, nimmer afbraak nóch disharmonische gevoelens ten opzichte van het eigen leven, de eigen levensgraad als man en vrouw, vader en moeder. Déze twee cellen nu kúnnen alles dragen, want zij vertegenwoordigen, bezitten ál de Goddelijke harmonische wetten. Máár, mijn broeders, thans keren wij tot het leven op Aarde terug en stellen vast, hoe ontzagwekkend, hoe rot menselijk, deze levens zichzelf hebben verduisterd.

Er is voor het huwelijk op Aarde géén harmonie meer te zien, zó bewust afbrekend hebben de levensgraden van God de eigen verkregen zelfstandigheid voor het vader- en moederschap bezoedeld!

Waarom is er dus géén geluk, géén reine, universele liefde op Aarde te beleven? Omdat de mens de Goddelijke reinheid, dit „Universele” éénzijn, zélf bezoedeld heeft! Zélf heeft mismaakt! Zélf heeft verkracht!

De mens heeft zich zélf uit dát paradijs geluk verbannen en ís héél iets anders, dan de kerk, de „Bijbel” ervan maakt. Wij stellen dus voor de „Universiteit van Christus” vast:

„Dat ook dát verhaal uit de Bijbel ónzin is.

Wij stellen vast en leggen de fundamenten voor: God, als een Vader van Liefde. Voor de mens als „Tweelingzielen”. En zij, man en vrouw, zijn in

staat, door Goddelijke éénheid tezamen gekomen, de scheppingen van de „Almoeder” te beleven ín geluk, door liefde, niets is in staat deze heilige éénheid te verbreken. Maar wij weten hoe de mens zich op Aarde voelt, hoe man én vrouw hun liefde beleven, wij weten, dat zij moord en brandstichting hebben geschapen en zichzelf úit dat Goddelijke verband hebben gerukt, hebben geslagen en getrapt. En tot de kerk moeten wij zeggen:

Wat de „Bijbel” zegt over het menselijke paradijs, is in strijd met de Goddelijke werkelijkheid.

De mens heeft niet van verboden vruchten gegeten, maar hij heeft zichzelf uit deze Goddelijke harmonie getrapt, verwijderd, doordat hij zich heeft willen uitleven en hierdoor de andere levensgraad én zijn eigen afstemming bezoedelde, waardoor zijn harmonisch leven voor de liefde, het huwelijk op Aarde volkomen oploste, zich daar dus disharmonisch heeft gesplitst!

Dat gepraat nu over het „eten” van verboden vruchten, is de armoedigste ónzin door de Bijbelschrijvers vastgelegd. En tóch, miljoenen mannen en vrouwen aanvaardden deze ónzin! De kerk wil deze „ónzin” nog niet prijsgeven, want hierdoor behoudt zij haar overmacht en (anders) lopen al die kinderen de kerk uit. Zij heeft nu haar machteloosheid te aanvaardden en zij lost op, doch dat moet thans voorkomen worden.

Maar de „Universiteit van Christus” verklaart thans ál deze ónmenselijke verhalen van de Bijbel en legt nieuwe fundamenten voor het kind van Moeder Aarde.

Wanneer begint het kind van Moeder Aarde te denken? De kerk verbiedt haar kind om zélf te denken, doch daardoor smoort zij de menselijke evolutie voor ál de Goddelijke rechtvaardigheidswetten.

Vanzelfsprekend, zoals wij reeds volgden, moet dat afschrikwekkende verhaal over „Adam en Eva” van de Aarde verdwijnen!

Deze „Adam en Eva” die wij thans leren kennen, hebben een andere evolutie beleefd dan de Bijbel ervan zegt en te vertellen heeft. Wij hebben als Goddelijke vonken niets met die onzin uit te staan. Wij hebben niet in ’n paradijs geleefd, waar een boom haar appeltjes tentoonspreidde – wij beleefden onze oerwoudstadia, kwamen úit de wateren vandaan en

begonnen toen eerst aan ons landelijk leven; die prachtige verhalen zijn dus in strijd met de Goddelijke werkelijkheid en hebben geen grond van bestaan meer, zijn ónmenselijke nónsens! En toch is deze verklaring de macht van de katholieke kerk om ál die miljoenen mannen en vrouwen door die vervloekte angst tot het geloof te behouden. Dat het „geloof” van de Aarde verdwijnt, kunt gij thans aanvaarden, want het „AL” wíl, dat het kind van Moeder Aarde zichzelf leert kennen en nu „weet”!

Het „Geloof” wordt „Weten”!

De mens van Moeder Aarde zál nu „weten”!

En het vader- en moederschap zál thans, voor de „Eeuw van Christus” gezuiverd worden!

Het vader- en moederschap krijgt hierdoor weer universele én Goddelijke betekenis. Hierdoor keert de vrede en de rust, de liefde voor man en vrouw terug en zullen zij elkaar leren begrijpen. En bovendien krijgt zij nu haar reine levensgraad – als de Goddelijke rechtvaardigheidswet – universeel, dus voor de Aarde en haar ruimte, zuiver stoffelijk en geestelijk in handen. Dát heeft de „Almoeder” bedoeld en niets anders.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.6465.6507)

De heilige maagd Maria

Op een contactavond in 1950 werd Jozef Rulof bevraagd over de heiligverklaring van Maria. In dat jaar voegde Paus Pius XII het dogma toe van de Maria-Tenhemelopneming:

U vraagt nog verder: „Wilt u ons uw zienswijze mededelen betreffende het dogma over de heiligverklaring van Maria door de paus?”

Jozef zegt: „Dit is echt katholiek. U hebt het gehoord, vele gelovigen namen dit niet en het is nu ook mosterd na de maaltijd, maar de kerk heeft zo'n stuntje nodig. Wat de meesters ervan zeggen? Dat de katholieke kerk Maria niet voor heilig moet verklaren, omdat de paus Maria niet kent. Moeder Maria heeft Christus op natuurlijke wijze gebaard en Jozef en Maria hadden méér kinderen. Als de kerk die onbevleete ontvangenis verandert, is Maria niet heilig meer? Want hier gaat het om. Dit heeft

niets te betekenen, mijnheer Reitsma, niets! Maria is in contact met de Vierde Kosmische Levensgraad en moet haar eigen leven voortzetten.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.5179.5188)

Vraag uit de zaal: „Maria baarde dus Christus volgens de wetten van elke moeder?”

Jozef zegt: „Ja, dame! Maria en Jozef waren als man en vrouw in staat om kinderen te baren en Christus is door de scheppende en barenden organismen op Aarde teruggekeerd en dat is reeds goddelijk. Wat wil de kerk er nu nog bijmaken? Dat verhaaltje dus van de kerk gelooft geen mens meer, die even doordenkt. En dát is nu het heilig-zijn van de kerk. Onbevlekt ontvangen ... is voor de kerk iets heiligs en zou goddelijk zijn? Kun je daar nog overheen? Ziet u, zo heeft de kerk zoveel heilig verklaard en het is niets anders dan eigen maaksel, het onbewuste van de kerk en de knuppel achter de deur van de biechtstoel! Als dat er niet meer was, liepen er nog meer mensen uit de kerk, want dan wordt het te gewoon, té echt menselijk. En dát is het, maar de kerk wil hier nog niet aan!

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.5192.5202)

De Heilige Geest Gods had dienst:

Meneer, er zijn al oorlogen door ontstaan, om de onbevleete ontvangenis van Maria. Die katholieke kerk maakt het nog erger, die zegt: ‘De Heilige Geest Gods daalde in haar neer.’ Dat ging vanzelf. Dat bestaat niet, dat bestaat niet in de ruimte. Jozef en Maria waren lichamen één, en dat is het allerhoogste en het heiligste dat God heeft geschapen. Dat vindt de katholieke kerk onkuis en vies. En Christus Die zei: ‘Zo gij gedaan hebt, was het goed. En Ik heb mij te buigen’, en Hij werd kind.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.949.956)

Het wordt tijd dat deze katholieke verduistering wordt opgeblazen:

De Christus staat niet alleen voor de poorten van Rome en zegt: ‘Is Maria nog onbevleete ontvangen? Heeft ze mij niet gebaard, niet echt?’ Toen zagen zij een schooier. De man werd weggevoerd, werd aangezien voor een geestelijke gek, en Christus vroeg aan de deuren van Rome, regelrecht in het aangezicht van het heilige, machtige, katholieke Vaticaan: ‘Heeft Maria Mij echt gebaard?’ Een gek ...? Maar Híj was het.

‘Dan wordt het tijd’, zeiden de apostelen, zeiden de meesters, ‘dat dat machtige katholieke fundament spoedig door de geestelijke atoombom wordt opgeblazen opdat de mensen zich niet langer kunnen verduisteren.’ Want dit is verduisteren, want dit gaat naast de schepping. Dit gaat niet door het moederlichaam heen, waarvoor de Albron zich baarde en schiep. Dit gaat om de eigenlijke natuurlijke, rechtvaardige, harmonische schepping heen, want ‘Maria heeft onbevlekt de Christus de geboorte gegeven.’ En díe wetten, díe rechtvaardigheden hebben wij (niet) in de macrokosmos, nóch op of in de wateren, op de bergen en waar gij ook zijt, kunnen vaststellen. Dat is dezelfde kracht die de handen wast in onschuld. Dat is de Caiphas in de mens, die de waarheid foltert en aan het kruis slaat. Dat is de leugen van uw professor en uw theoloog, die nog altijd een verdoemdheid liefhebben.

Maar, mijn zusters en broeders, dat is voor u allen, voor deze maatschappij en deze mensheid het universele halt. Dit is het halt voor de eerste sfeer, want gij zult de reine baring te beleven hebben en hebben te aanvaarden zoals de Albron als moeder u het lichaam, de ziel en de geest en het leven, het denken en voelen gaf, want alleen daardoor beleeft ge de volgende geboorte; en is dat voor u een nieuw lichaam, nieuw moeder-zijn, nieuw vader-zijn.

Lezingen Deel 2 (L2.7699.7714)

Maar dan is het zover en Christus wordt op Aarde geboren. Door de ónbevleete ontvangenis? Ook dat is kletspraak!

Maria en Jozef hebben aan „Christus” een organisme gegeven.

Maria en Jozef waren volkomen één – zoals de mens het éénzijn voor het vader- en moederschap beleven moet.

Maria en Jozef kwamen tot éénheid en de ziel „Christus” werd vanuit het „Goddelijke AL” aangetrokken. Van ónbevleete ontvangenis is er géén sprake en wij kennen die wetten.

Mijn broeders, het vader- en moederschap is het állerheiligste voor de mens én voor Christus! Christus wordt geboren zoals de mens geboren wordt, een andere schepping is er niet. Voor de Universiteit van Christus leggen wij vast:

Wat de katholieke kerk en andere dogmatische instellingen er thans van

maken, is in strijd met de werkelijkheid.

Maria zou baren, maar daarvoor is „Jozef” de schepper! Christus kent deze wetten! Hij weet, hoe Hij geboren wordt en heeft deze wetten te aanvaarden.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.5150.5163)

Laat de sterren maar hun natuurlijke baan behouden:

Maar die ster die de meesters uit het Oosten daarnaartoe stuurden, mevrouw, die was er ook niet. Die ster was niet aan de hemel, en die cirkeleerde daar niet naartoe. En bleef juist staan boven Bethlehem? Neen dame, die heren die waren heldervoelend, want de innerlijke ster van de ruimte, de Christus zelf, bracht hen naar de plaats waar Hij lag. De ster van de ruimte ... Ik vroeg dadelijk: ‘Was die ster ... heeft die werkelijk daar een plaatsgenomen?’ Toen zegt meester Alcar: ‘Nu kent u de ruimte, het ontstaan van het heelal.’ Toen kon ik het pas vragen, toen kon hij het mij verklaren. Hij zegt: ‘Hoe kan een ster uit haar baan, uit zijn baan, hoe kan de aarde uit haar baan gaan? Is niet mogelijk.’

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.5874.5883)

Trouwen met God of Christus

Het „trouwen” met Christus is grote onzin.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.1664)

Het in één leven heilig willen worden is alles op één kaart zetten:

Een mens – nu kunt u dat volkomen vaststellen – een mens die, onbewust of bewust doet er niet toe, het gevoelsleven reageert thans, pertinent, één lijn volgt – dat is ook alles van zichzelf op één kaart zetten – één lijn, één weg volgt en nu een sekte, een godsdienst aanvaardt in plaats van de goddelijke kosmos, moederschap, voelt u, hoe zielig, hoe arm dat wordt ten opzichte van God, Christus, ruimte, kosmos, macrokosmos.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.11090)

En nu denkt de mens – en dat wilde ik u vertellen – nu denkt de mens dat hij als het ware met zichzelf kan maken en breken wat hij wil; hij knoeit, hij doet dit, hij doet dit, hij zegt ... ‘Ik ben baas over mijzelf’, zegt een vrouw, ‘en ik wil geen kinderen, ik wil met dat gedoe niet te maken hebben.’ Dat is voor dit leven, dat kunt u allemaal uitspelen.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.11093.11094)

Maar wanneer men nog terug moet naar de aarde om karma op te lossen, is het belangrijk in harmonie te blijven met het moederschap:

Hoe komt u terug? Hoe wilt u terug? Zorg dan dat u kinderen krijgt.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.4968.4970)

Want het moederschap en het vaderschap zorgen ervoor dat er een lichaam beschikbaar is om in te reïncarneren. Hoe meer vrouwen geen kinderen krijgen, hoe meer andere moeders meer kinderen moeten baren om de menselijke evolutie in stand te houden:

En nu baart die ene moeder tien, twaalf kinderen, veertien, zestien, alleen om de menselijke graad in stand te houden.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.11092)

Als iedereen 'heilig' gaat doen en celibatair leeft, is de mensheid in honderd jaar volkomen vernietigd:

'Als we toch waarlijk', zegt meester Alcar, 'de kerk voor deze huidige eeuw hadden en moesten aanvaarden en iedereen zag het allerheiligste daarin, dan was de schepping en dit universum in honderd jaar volkomen vernietigd.' De mens kon niet verder, want er waren geen lichamen meer, want we waren allemaal heilig, maar we zaten nog in dit erbarmelijke onbewuste universum. Want dit universum is nog onbewust, is nog maar stoffelijk bewustzijn.

Het geestelijk bewuste universum dat bezit geen nacht meer, geen slaap meer.

Lezingen Deel 3 (L3.6740.6743)

Een mens kan vergeten hoe hijzelf het leven heeft ontvangen:

Maar hoe heeft de paus, hoe hebben de kardinalen, hoe hebben al die pastoors en kapelaans en bisschoppen hun levens gekregen?

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.4963)

Hoe meer men zich in het celibataire leven ingraaft, hoe verder men zich van het natuurlijke moederschap en het vaderlijke gevoelsleven verwijdert:

Hoe hoger u in een geloof opklimt, in een dogma, en u wordt iets, en u hebt al die miljoenen mensen daar opgetrokken, omdat ze onbewust zijn, u neemt ze mee ...

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.4971)

Nu heeft de paus, en de katholieke kerk heeft dat allemaal op haar geweten, zijn geweten, hij zit vast aan zijn afbraak, hij staat stil voor Moeder Natuur, er is geen leven meer, niets meer. Zo heilig zijn deze mensen. En die moeten terug naar de aarde, omdat ze moeten baren. En nu zijn ze zo heilig en zo heilig en zo kuis geweest dat ... die ziel die gaat daar ... In, niet in één leven komt u daarin, u gaat minstens tien, twintig levens ... Want u voelt wel, u voelt, als u in de eerste klas komt ... Voelt u waar u naartoe gaat wanneer u goed katholiek wordt, en wanneer u een heilig zusterje wordt? Hebt u daar weleens over nagedacht?

Ja, wat gebeurt er dan? In dit leven komt u maar op die en die graad, u bent in dit leven geen moeder. U wordt van dat hospitaal waarin u leeft geen moeder, u haalt die hoogste graad niet. U wordt ook geen pastoor, of u wordt geen kardinaal. Maar u wilt daar naartoe, dat bewustzijn blijft, in het volgende leven wordt u weer wakker, en weer gaat dat kind bidden. 'O, dat kind wil een altaartje hebben.' En dan zegt moeder: 'Kijk, dat kind moet naar de kerk, dat moet een pastoor worden', want het kind zit al voor een altaartje. Het verleden is bewust op honderd procent, en dat gaat tien, twintig levens door. Er gaan honderdduizend en twintigduizend jaar voorbij nu, voor de katholieken, en die bidden, bidden, bidden, maar in het nieuwe leven, en als moeder(schap) als non, en als vaderschap als pastoor, ze gaan door, want ze moeten het hoogste beleven, ze moeten kardinaal, ze moeten paus, vader, Heilige Vader moeten ze worden. Als ze Heilige Vader zijn, hebben ze het hoogste bereikt. En dan bent u het juist, hebt u het hoogste, maar hebt u het allerlaagste wat er is, want u bent voor duizend jaar buiten de schepping.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.4976.4994)

Het Albronnelijke baren en scheppen wordt door deze 'heiligheid' gesmoord:

Dat zei ik u zostraks, een kind dat heilig wordt – een moeder, een ziel in het moederlichaam – en kuis wordt, en rein wordt, smoort nu de Albron in haar, en weigert tot evolutie, verder te gaan, tot het baren; tot het scheppen.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.6337)

Want het moederschap is het één-zijn met baring en schepping:

U kunt nu zeggen: 'Ik ben baring, ik ben schepping, God leeft in mij', moeder, als u uw kindje draagt. Zo heilig, zo machtig is het voor de moeder, te beleven het kind, het één-zijn met die baring en schepping.

Lezingen Deel 3 (L3.7210.7211)

Het niet willen deelnemen aan het baren en scheppen, brengt disharmonie voor de eigen evolutie, die door wedergeboorte gestalte krijgt:

Indien u dus geen vader en geen moeder wilt zijn, staat u naast de schepping en brengt ge disharmonie voor uw eigen evolutie.

Lezingen Deel 3 (L3.7215)

Dit is niet alleen lichamelijk geldig, maar ook in het voelen en denken:

Want alleen het goddelijke baren en scheppen blijft in uw leven de zelfstandigheid behouden en voelt ge u rustig, en voelt ge u scherp bewust. Als u vader- en moederschap beleeft dan dijt u vanzelfsprekend rustig, harmonisch, ruimtelijk uit; niets kan u storen. Maar wanneer er maar iets is in dat vader- en moederschap en u hebt het gestoord door uw heilig doen en uw gebid, uw bidden, dan betreden we later, terug op aarde, in een nieuw leven, de psychopathie voor vader- en moederschap, de krankzinnigheid voor het vader- en moederschap.

En gaat u nu maar eens over de wereld heen en gaat u maar eens naar de mensen kijken, van wie kunt ge nu zeggen: 'U bent voluit, honderd procent vader en moeder geweest'? En dat vader- en moederschap wil ook een karakter zijn, wil een gedachte zijn. Ik heb u dat geleerd en ik heb toen gezegd tot u, mijn zusters en broeders: en nu beleven wij, betreden wij de wijsgerige stelsels voor uw vader- en moederschap als gedachtekracht, als gedachteleven, nu is uw ganse woordenboek te beleven en te zien, aan te voelen en te ontleden en staat ge voor uw goddelijke persoonlijkheid. Gaat u nu iets begrijpen van uzelf?

Lezingen Deel 3 (L3.7220.7226)

Geloof

De mens heeft een geloof ontvangen door Mozes. Ja, vanuit het eerste denken en voelen, om de mens aan God vast te leggen, dat leest u in 'De Volkeren der Aarde'. Hoe krijgen wij, hoe krijgen de meesters, hoe krijgt

uw godheid uzelf weer van dat geloof af; want u zult die wét beleven. Daarvan heeft de kerk niets.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.6720.6723)

De kerk heeft miljoenen mensen gebrandstapeld:

‘Het waren er maar tien’, zegt de katholieke kerk. Maar sinds deze tweeduizend jaar zijn er miljoenen mensen gebrandstapeld. En daarvóór, toen heette het geen katholieke kerk, maar toen waren het de heersers, de heerschappij, de vernietiging, het willen bezitten van de wereld, macht, overheersing, in ons, in ons. En het allerkleinste, het zwakste gevoel, waardoor wij overheersen, is precies hetzelfde alsof ge de hele aarde bezit. Want die kleine vonk moet uit ons weg, want die verduistert het licht.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.11109.11113)

De kerk vloekte God – of is zij de Middeleeuwen vergeten, toen zij de brandstapels deed loeien om duizenden schepselen Gods daarin te verzengen, alleen om de eigen macht erdoor te verzekeren.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.5202)

Miljoenen mensen werden er afgeslacht voor het geloof. Men heeft brandstapels opgebouwd omdat de mens zei: ‘Ja, ik hoorde iets.’

‘Wat?! U hebt niets te horen, u hebt te geloven.’ Dat was de katholieke kerk.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.5861.5865)

Weet u hoeveel miljoenen mensen er op de brandstapels zijn gegooid door de katholieke kerk, door de roddel van een ander? Onschuldigen werden aangewezen, en (mensen) zeiden: ‘Zij is een ketter en hij, en ze zijn in contact met demonen.’ En de katholieke kerk geloofde het en smet dat leven op de brandstapel; door vuil gedacht. Maar weet u dat dit moord is, dat vals, verkeerd denken geestelijke moord is voor uw persoonlijkheid en dat de reïncarnatie niet kan komen, want gij smoort uw verdergaan, uw uitdijning.

Lezingen Deel 2 (L2.11588.11591)

De kerk verkocht hemelen:

Voor geld dacht men bij u op Aarde een hemel te kunnen kopen, kocht men aards geluk, kocht men waarin men trek had, kocht men liefde en

ontzag, ja, voor geld kocht men God en Christus!

Hoe is er in dit opzicht op Aarde huisgehouden! De hemelen zijn verwanseld alsof het aardse goederen waren, de kerken versjacherden Gods hemelrijken, ze voerden dit tot waanzinnige hoogte op. Met een rustig geweten kwamen deze transacties tot stand. Eeuwenlang is dit mogelijk geweest, maar door deze oorlog komt ook hier een einde aan. Zulk een weerzinwekkend gesjacher zal straks niet meer mogelijk zijn. De mensheid zal dan weten, wat het zeggen wil zich een hemel eigen te maken!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.5157.5163)

Hoeveel heb je in je zak? luidt de enige vraag die gesteld wordt en waarvan het antwoord beslissend is voor de kwestie: zalig of verdoemd?

Maskers en Mensen (MA.4015)

Já, mijn broeder, waarom doet de kerk niets voor het kind van Moeder Aarde? De kerk kan het, doch zij denkt aan zichzelf. Wat de kerk kán is niet te zien. Voor ziel en geest doet zij niets, alléén rijkdom, dat interesseert de kerk, de katholieke kerk! Maar ook andere sekten hebben zich verzilverd.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 3 (C3.6901.6905)

De Eeuw van Christus is ook voor de kerk begonnen en zij zal de kerk het Goddelijke halt toeroepen. In de Eeuw van Christus onzin te lanceren als goddelijke waarheid is niet meer mogelijk! De kerk moet ophouden de hemelen te verkopen voor geld en goederen, dat is afdalend, dat is onbewust, het scheidt dierlijk talent! Hemelen moeten verdiend worden! Door te bidden en missen te lezen, kan het zieltje geen hemel betreden, dit te denken is onbewust, het is het gesar van het geestelijke ik en het vervloeken van Gods Almacht. De mis van uw pastoor voert u daarom dan ook geen streep verder! Een aflaat heeft voor onze wereld en de wetten van God geen betekenis! Het biechten en vergeven worden kennen wij niet in ons leven, ook dat is aardse onzin! God kan u vergeven, maar het oorzaak en gevolg blijft! Gij moet toch alles zélf weer goedmaken!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.6369.6378)

Het bewustzijn van de kerk is niet hoger dan de persoonlijkheid die spreekt:

Waarom kunt gij goedvinden dat een kind van een volk de andere mens, het andere leven van God kan en mag vernietigen omdat gij een vaderland vertegenwoordigt? Wie hebt gij, hoe is uw God? Is dat een stad, is

dat een massa, is dat de mensheid, is dit de ruimte, is dit alleen maar de planeet aarde? Neen, de godheid nu van al die dogmatische instellingen is niet dieper dan de persoonlijkheid die nu spreekt. Alles valt thans omver ten opzichte van de Almoeder, die waarlijk liefde is, en die liefde die komt naar voren.

Lezingen Deel 2 (L2.5782.5786)

Voor de kerk mag de mens doden! Dat mág en dat kán, want de kerk leeft voor een vaderland. Maar die kerk, André, bezit ook niet anders dan haat en afbraak en kan de „Albron” niet vertegenwoordigen.

De katholieke kerk is nú nog in staat, wij leven nu in 1950, om kanonnen te zegenen!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 3 (C3.6914.6917)

Wat heeft de waarachtige „Christus” gebracht? Daar gebracht? Dat gij niet zúlt doden! Dat de mens, als het leven van God moet liefhebben! En wat doet nu het kind van Christus? De kerk zegt: gá en dood! En is ook dat in harmonie met ons leven, met al deze lieflijke wetten van de Almoeder? Voel je de ónzin van alles? De onzin voor dit denken en voelen?

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 3 (C3.6373.6381)

Galilei werd het zwijgen opgelegd:

Welke universiteit – vraag ik nu, vragen de ruimten – bezit thans rechtvaardigheid en goddelijke waarheid als liefde? Want wanneer ge de rechtvaardigheid, de harmonie betreedt als levenswet ... en dat heet: waar Galilei voor de gevangenis inging toen de paus zich vergreep aan het leven van deze ontwaking, de rechtvaardigheid, de harmonie – want Galilei was ervoor geboren – en zei: ‘Vader, vader, de aarde draait om de zon.’ en sloeg deze ‘heiligheid’ met zijn vuist op tafel en zei: ‘Neen.’ Daardoor sluit dit leven zich miljoenen tijdperken af want hij heeft de evolutie voor de mensheid tegengehouden. En dat is de paus en dat is de katholiek en daar is de protestant en daar is de Bijbel, de mens die nu van het heilige, enige woord een massasuggestie heeft gemaakt, een verklaring heeft gegeven, heeft opgebouwd, heeft verstoffelijkt, die niets meer met dit Alstadium als liefde heeft uit te staan.

Lezingen Deel 2 (L2.5941.5944)

Toen Galilei zei: ‘Vader, de aarde draait om de zon’, toen zei de paus: ‘Kletspraat. Jij blijft er vanaf!’ En toen zat Galilei in het Vaticaanse ker-

kertje en toen hebben ze hem voor dertig, vijfendertig jaar gesmoord; hij mocht niet meer spreken, anders ging hij de brandstapel op. En die pausen die moeten diezelfde school volgen. En toen zegt de een tegen de ander – voordat hij doodgaat en de ander komt –: ‘Zeg, vergis jij je nou niet weer. Vergrijp jij je nu niet weer als er weer een Galilei komt.’

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.5835.5840)

„Is het niet wonderbaarlijk hoe dit alles door de „Universiteit van Christus” geregeld wordt? Toen Galilei het leven op Aarde moest verlaten, riep hij tot God: moet mijn machtige waarheid kapot, mijn Vader? Mogen die onbewusten mijn werk smoren? Kan de katholieke kerk die macht behouden? Is mijn leven voor niets geweest?”

En toen kwam er uit de ruimte tot Galilei: Néén, mijn zoon, ik stuur mijn kind „Newton” naar de Aarde en dat leven zal je werk voortzetten.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 3 (C3.3627.3632)

Als de kerkgeleerden doen wat zo vele wetenschapsmensen al deden, zouden ze het grootste deel van hun kerkelijke leer, die ze de eeuwen door met fanatisme als zijnde „onfeilbaar” hebben uitgedragen, moeten prijsgeven of belangrijk herzien.

De kerken zouden u dan moeten erkennen, dat ze de eeuwen door een volslagen verkeerd beeld van God en Zijn heilige wetten hebben gegeven, en gelooft u dat ze dit met de invloed, die ze thans nog op de massa hebben, zullen toegeven?

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.5035.5036)

Rome volgde de stoffelijke politiek en brak zichzelf erdoor af. Nu kan het geen rol van betekenis meer spelen in dit ontzagwekkende gebeuren. Rome is stervende, de toekomst zal het de mensheid te zien geven. Rome staat stil in ontwikkeling, reeds eeuwenlang wroet de kerk in het onbewuste. De geestelijke sensitieven daar geloven niet, dat wij als mensen in het eeuwige leven voortgaan en toch met de aarde in contact kunnen blijven. Onze astrale wereld wordt voor duivelsgedoe uitgekreten. De Goddelijke wonderen, waarvan ik u sprak, zullen het haar echter wel anders bewijzen. De kerk kan de mensheid niet leiden in de doolhof van vragen, waarin deze nu rond dwaalt. Is het dan zo onnatuurlijk, dat zij zich afkeert van deze geestelijke „gidsen” en zonder zich door deze te laten intimideren elders naar het antwoord zoekt op de levensvraag: „Waarheen voert het leven op Aarde de mensheid?”

De mens laat nog voor zich denken door anderen:

‘Ik hoor het al’, zegt hij, ‘Moeder Aarde, maatschappij, je hebt het over je eigen ellende. Ja, waarom kan God dit nu goedvinden?’ Hoort u, de maatschappij is reeds aan het spreken. ‘Dat is het. Waarom kan God nu goedvinden dat er een idioot, dat Adolf Hitler, een duivel, een satan, zoveel mensen, zoveel kinderen vernietigt, vergast, bezoedelt, mismaaakt? Want dat is het, dat komt er nu tot mij. Niets anders hoor je nu. Dit beleven alle mensen. Dat vraagt zich de mens af.

Ja, maatschappij, er lopen daar andere kinderen. Uw dominee weet het nu niet meer. Meneer pastoor staat thans met zijn mond vol tanden. De mens denkt, maar naar de verkeerde richting. Dat kuddedierinstinct wil nog niet veranderen. De mens laat voor zichzelf denken, hij kan nog niet voelen, niet begrijpen dat God met al deze ellende, deze drek, deze duis-ternis niets te maken wil hebben en ook niets te maken heeft.

Lezingen Deel 3 (L3.9456.9470)

Het kerkelijke denken is afgestemd op het schemerland:

De mens van dit schemerland ging op Aarde naar de kerk, lag neergeknield en bad en toch verhoorde God deze gebeden niet. Maar zij hadden ook alleen hun stenen gebouw lief, zij mompelden slechts woorden! Bidden en smeken en toch niet verhoord worden moet betekenis hebben. Hier leeft deze betekenis. Al deze zielen kenden geen God en ze hadden niet lief, zij volgden alléén het dode woord.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.5890.5894)

Hun innerlijk leven bleef als deze sfeer mistachtig koud. Ze moesten voor al de wetten van God en hun eigen karaktereigenschappen nog ontwaken. De één bad meer dan de ander, toch zagen zij elkander hier terug. Dit zijn de ware christenen niet. Deze gaan zelfs over de lijken van hun eigen soort. De katholiek haat de protestant en omgekeerd en toch zeggen beiden in dezelfde God te geloven. Daarom leven zij in deze sfeer, in dit schemerland.

De mensheid is als uw protestant en katholiek, die bidden en daarbij tegelijk haten en zelfs ten strijde trekken om de leden van hun eigen kerk af te maken.

In dit schemerland leven echter miljoenen zielen, die niet eens weten dat ze op Aarde gestorven zijn. En dat is ook weer heel natuurlijk, want zij bezitten een God van wraak en vernietiging, die zij in hun kerk leerden aanvaarden. En doordat er geen licht in dit leven is, het onbewuste dit leven overheerst, duizenden karaktereigenschappen nog moeten ontwaken, schreien ze als kleine kinderen om hun verloren geluk. Ze geloven, dat een ziekte hen uit hun dagelijkse omgeving heeft gehaald en dat men hen in een ziekeninrichting heeft gebracht. Zelfs na hun dood voelen ze zich nog ziek.

Vanzelfsprekend worden al deze mensen geholpen. Er zijn steeds zusters en broeders aanwezig, die hen van dit leven willen overtuigen. Maar velen willen die hulp niet eens aanvaarden. Omdat zij denken in een ziekenhuis te zijn ondergebracht, schelden zij op eenieder, die hen nadert en hen wil overtuigen, dat ze gestorven zijn. Vreselijk gaan ze tekeer tegen hen, van wie zij aannemen, dat ze tot een ander geloof behoren. Hen stellen ze aansprakelijk voor hun toestand. Deze mensen moet men alleen laten, straks komen ook zij uit eigen beweging om hulp vragen en kunnen wij hen helpen om te ontwaken voor dit leven. Deze mensen zullen vele eeuwen nodig hebben om tot het astrale bewustzijn te komen. Men moet hen overtuigen van alles, wat losgelaten moet worden, omdat het tot het stoffelijke bewustzijn behoort en ballast is voor dit leven. Op Aarde gingen zij door deze eigenschappen te gronde, zelf schiepen zij zich al deze astrale narigheid. Deze mensen wandelen maar wat rond in de mistige sfeer van het schemerland en denken aan al het aardse, waaraan zij geen einde willen zien. Hun gehele leven is verward, zij voelen zich stoffelijk en geestelijk apathisch. Een graad lager en wij treden het psychopathische bewustzijn binnen, ook die zielen leven in deze wereld. Wanneer de zusters en broeders tot zulke mensen spreken en hen willen overtuigen van de astrale wetten, maken zij zich uit de voeten, want zij willen niets van deze godslasteringen weten. Wat die broeders en zusters hebben te zeggen is duivelsgedoe, en ja, dat is ... dat is ...! Niets willen ze daarmee te maken hebben. Zo zijn deze zielen verward in hun dogma's. Hoe ontzettend moeilijk het is om deze zielen uit dit onbewuste op te trekken en hen te overtuigen van de toestand waarin ze leven, kunt u beoordelen, wanneer u hen zelf eens zou kunnen volgen. Van al de feiten, waarvoor zij in dit nieuwe leven staan, aanvaarden zij er niet één, doordat men hen op Aarde dol heeft gepraat over een hiernamaals, dat alleen in de fantasie van hun geestelijken bestond. Indien u eens wist,

hoe vreselijk hun ontgoocheling is te moeten aanvaarden, dat letterlijk alles anders is, dan kunt u vaststellen, hoe de kerk het zieleven van God verminkt. Zij durven aan niets anders denken dan aan hun eigen Christus en vinden het verschrikkelijk, dat in het ziekenhuis, waarin zij denken te zijn, geen kruisbeeld opgehangen is. Maar dat kennen wij niet in ons leven, wij leven in de werkelijkheid en hebben Christus anders leren kennen. Steeds weer vragen ze waarom het hier zo onchristelijk is, maar ze weigeren intussen de astrale wetten te aanvaarden. Het duurt lang, voordat deze zielen tot het geestelijk ontwaken komen. En daar hebben de kerken en de geestelijken schuld aan, zij hebben Gods wetten vervormd en aangepast aan hun eigen lege bewustzijn. En daardoor maakten ze het innerlijke leven van deze gelovigen kapot. Zo vreselijk is hun lijden, dat ze dóód willen zijn, en ze weten niet, dat zij door de dood dit leven binnentraden ... Ook hier vragen zij nog om eten en drinken en ze vinden het leven maar saai, omdat er voor hen niets te koop is. Deze persoonlijkheid heeft dorst en wil lekker eten, hoewel ze voor de astrale wereld geen eten of drinken nodig hebben. Deze gevoelens en verlangens behoren tot de stoffelijke wereld, waarvan zij nog geen afscheid hebben genomen. Al die zielen moeten zich dus volkomen losmaken van hun aardse gedachtenleven en voor dit leven ontwaken. Ze willen naar huis terug. Zij vragen waar de dokter is en denken bewust aan de ziekte, waardoor zij dit leven binnentraden. Ze zien met verlangen uit naar de familieleden, die op ziekenbezoek zullen komen. Ze geloven thans herstellende te zijn en spoedig als genezen ontslagen te zullen worden. Als men hen ervan tracht te overtuigen dat zij op Aarde zijn gestorven, halen ze hun schouders op en kunnen het niet aanvaarden. Wij overtuigen hen dan van dit leven door hen te verbinden met hun familieleden, die reeds eerder de Aarde hebben verlaten. Het herkennen volgt en nu staan zij voor de feiten! Ze schreien zich leeg en ze voelen nu pas terdege, dat zij alles van de Aarde hebben verloren. Toch blijven zij hunkeren naar al het mooie van de Aarde, dat in dit leven geen betekenis heeft. Zo beleven wij hier duizenden toestanden, die alle voortvloeien uit de persoonlijkheid van mensen, die nog voor Gene Zijde moeten ontwaken. De mens in dit schemerland is als een klein kind, want haat en ruw geweld heeft hij afgelegd, of hij zou nog behoren tot de lagere hellen. Dit kind als volwassen mens is moeilijk te overtuigen van de wetten Gods en toch moeten zij deze eens aanvaarden. Eerst dan kunnen wij hen van al het verkeerde in hun leven overtuigen, waarna de persoonlijkheid voor een gevecht op leven en dood staat – de lege en toch overheersende persoonlijkheid moet overwonnen worden.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.6142.6190)

Wij willen elke ziel uit het schemerland wakker maken voor de hogere werelden en dan moet alles, wat geen geestelijke waarde heeft, onherroepelijk uit dit karakter verdwijnen. Dat is de geestelijke opbouw en het ontwaken voor de eerste sfeer en dit geldt voor de enkeling, de massa en de mensheid.

Deze zielen gingen door de dood naar het eeuwige leven, beleefden die dood – en toch, wat hebben zij geleerd? Is het niet afschuwelijk, dat een geestelijke ook hier nog over een God van verdoemenis spreekt? Grijnst u uit deze opvatting niet de geestelijke armoede van dit gevoelsleven toe? De man spreekt zijn hele leven over God als over een Vader van liefde, maar daarnaast ook – hoe rijmt het? – over een God, die verdoemt. Hier staat deze ziel voor zijn eigen schemerland, zijn onbewuste-ik van de Aarde. Die man moet ontwaken, het allereerst op Aarde, het is broodnodig, want door zijn afschuwelijk gepreek smoort hij de ontwaking voor het zieleleven. Hij is een levend dode en toch wil hij het menskind op Aarde leren ontwaken? Voelt u, hoe noodzakelijk het is, dat op Aarde deze wetten gaan spreken? Voelt u ook, hoe afschuwelijk het is voor degenen, die hen volgden en zich in onze wereld teleurgesteld zien?

Het is dringend nodig, dat de mensheid op Aarde de wetten van God en die voor het eigen leven leert kennen. Die wetten te leren kennen zal voor de Eeuw van Christus het geestelijk ontwaken blijken te zijn. Radeloos zijn de volgelingen van de kerk, menig dominee krijgt van hen een aframmeling, waarna hij eerst beseft, wat een onzin hij als voorlichter op Aarde te brengen heeft gehad.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.6266.6280)

De katholieek zoekt hier naar de Voorhof van onze Lieve Heer, doch vindt niets wat maar op een Voorhof lijkt. Deze ziel is daardoor geradbraakt. Maar op Aarde leerde men haar niets anders. De protestant klampt zich vast aan het bloedoffer, deze heeft zijn handen neergelegd op de wonden van Christus en denkt zijn eigen hemel te kunnen betreden. U moet deze armoedige zielen gadeslaan wilt u de beleefde ellende kunnen voelen, hun innerlijk leven is als een kerkrat zo arm. Arm in gevoel, arm aan geestelijk weten en arm is deze persoonlijkheid ten opzichte van de astrale wereld, arm voor God en Christus, voor Golgotha en het geestelijk ontwaken. Zij staan onbewust in de Goddelijke wetten, leven erin en zoeken, zoeken, zoeken, naar het goede, dat zij op Aarde nimmer hebben gekend. Deze Bijbelzieken zijn ook in ons leven apathisch, velen psychopathisch en deze zijn niet te helpen. Het is echter de moeite waard hen

te volgen, hiervan is een grote studie te maken. Deze persoonlijkheden moeten volkomen omgeploegd worden, alles moet eruit, wat men dit innerlijke leven geleerd heeft. En dit geldt voor de enkeling, de massa en de ganse mensheid!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.6299.6309)

Ik zeg u: de kerk wordt in het schemerland vervloekt, omdat zij al deze zielen bewust heeft vermoord! De kerk heeft hen doodgeslagen en ongeschikt gemaakt voor onze wereld!!!

In de Eeuw van Christus moet de kerk tot het geestelijk ontwaken komen. Tweeduizend jaar lang wroet de kerk al in het onbewuste. De kerk blijft slapen, maar nu zullen haar gebouwen ineenvallen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.6389.6393)

Meester Zelanus heeft ook pausen opgevangen:

Maar wanneer de ziel voor de geestelijke wetten staat en het bewustzijn er is, dat bijna alles overboord gegooid moet worden, omdat het katholieke geloof slechts een dogma is – is voor ons hier het geluk voor ons leven om die zielen te helpen. Ik had in die tijd slechts één gevoel, ik wilde alles weten van kardinalen en pausen, de geestelijken van de Aarde, die hun kringloop hadden volbracht. En mijn meester Emschor bracht mij tot duizenden zielen, hij verklaarde mij de wetten. Wij waren bij één sterfbed, André, zodat ik miljoenen mensen mocht opvangen, waardoor ik zelf ontwaakte en hierdoor vanzelfsprekend bewustzijn kreeg. Eerst daarna begon ik aan mijn eigen kosmologie.

Maar voel je, als je het hoogste voor de Aarde en God denkt te bezitten en je achter de kist komt en aanvaarden moet, dat álles anders is en je zelf niets te betekenen hebt, dat dit een gat in je ziel slaat? Als kinderen hebben ze geschreid, maar later werden ze wild van bezieling om de kerk te kraken. Nu wilden ze afbreken wat zij zélf daar hadden opgebouwd, doch dat is niet mogelijk, men hoort en ziet hen niet! En dan staan ze, zitten ze opnieuw op hun heilige stoel die voor God niets te betekenen heeft, doch gaan thans door de levensaura van hun opvolgers heen en kunnen voor deze wereld „já en amen” zeggen! Wij zullen hen nog ontmoeten, mijn broeder, velen zijn op weg en hebben voor deze wereld hun titels en meesterschap bereikt. Thans voeren zij het leven van God tot de „Albron” terug, maar weten, hoe hun kerk de mens bedrogen heeft.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.2010.2020)

En dan vraagt de opperheilige van de katholieke kerk aan meester Zelanus of de mens dan geen geloof moet hebben:

U hebt dat woord ('heilig'), dat woord moet uit uw woordenboek vandaan, u kunt alleen maar waar zijn. En wanneer u waarheid bezit, bent u universeel rechtvaardig in alles.' En toen gingen we terug.

Als ik de katholieke kerk aanval en ontleden wil, doe ik het alleen door mijn evolutie, dan heb ik de middelen in mijn hand, in mijn ogen, en onder en in mijn hart leeft die wijsheid, de Universiteit van de Messias, want ik heb de waarheid, de werkelijkheid, de geboorte, het terugkeren, het vader- en moederschap voor die dogmatische instellingen gezien en volkomen beleefd. We breken niets af, integendeel, we zetten daar het universele woord in de plaats, het universele macrokosmische uitdijen voor elke gedachte, voor de waarheid. Welke taak had u? Ziet u?

'Maar', zei hij, 'is het dat niet, is het dat niet', vroeg hij, 'is het dát dan niet? Moet de mens dan geen geloof hebben? Indien wij dit de mens zullen ontnemen ...'

'Nee, dat zal de mens houden totdat Christus terugkomt. Want de mens kunt ge het geloof niet ontnemen indien ge niets anders bezit, dan loopt hij zich tegenover zijn universele liefde, zijn uitdijning te pletter. Dit alles zal blijven totdat de Messias komt, maar niet op de wolken om te spreken maar door het directe-stem-apparaat. En dan zegt Hij tegen Zijn apostel, Zijn discipel: 'Ga, in naam van Mij spreekt gij over de wetten van uw en Mijn vader, want gij weet.'

Lezingen Deel 3 (L3.429.442)

Dan valt de kerk in één nacht van haar voetstuk af:

Wanneer de technische wonderen, waartoe de directe-stem behoort, op Aarde komen, valt zij in één nacht van haar voetstuk af.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.5762)

Laatste wereldoorlog

125. Evolutie van de mensheid

De evolutie van de mensheid wordt geleid door de meesters van de Universiteit van Christus via inspiratie van mensen op aarde.

Gevoelsgraad van de mensheid

Het artikel 'Universiteit van Christus' licht toe dat de mensheid vanaf de oertijd geholpen wordt door de meesters onder leiding van Christus. Christus beoogt hierdoor het lijden van de mens op aarde te stoppen en in de plaats een eeuwig geluk te brengen. Hij weet dat dit geluk alleen blijvend zal zijn als de mensheid een hoge gevoelsgraad heeft bereikt.

Het artikel 'gevoelsgraden' verklaart dat ons gevoelsleven een bepaald niveau heeft. De meesters hebben die niveaus leren kennen in het hiernamaals. Daarin onderscheiden ze verschillende astrale werelden die ze 'sferen' noemen. Een sfeer weerspiegelt het gevoelsleven van haar bewoners. In de licht-sferen hebben de bewoners universele liefde voor al het leven, terwijl in de duistere sferen de eigenliefde regeert.

Zoals de gevoelsgraad van een mens zijn niveau van liefde aangeeft, spreken de meesters ook over de gevoelsgraad van de gehele mensheid. Dat is het gemiddelde niveau van liefde dat op aarde door de mens beleefd wordt.

Vanaf de oertijd

In de oertijd was die gevoelsgraad van de mensheid nog maar op het eerste niveau. De oermens was vooral gericht op zijn eigen overleving, ook als dit ten koste ging van andere mensen. Bij voedselschaarste werd er hevig gevochten met elkaar.

De meesters konden deze mensen niet ineens tot universele liefde brengen, waardoor het vechten met elkaar zou stoppen. Ze inspireerden de mens eerst tot het krijgen van meer stoffelijke welvaart, zodat het vechten om eten minder nodig werd. Om het aardse bestaan vooruit te brengen, leerden ze de mens het beheersen van vuur en het maken van werktuigen. Die stoffelijke vooruitgang zorgde ervoor dat men alerter werd op de omgeving en alles wat daarin te vinden was om het eigen materieel bezit te vergroten. Al was dit gericht op eigen bezit, toch gaf dit al meer stoffelijk bewustzijn dan de vorige fase.

Na lange tijd bereikten een aantal mensen op aarde hierdoor de tweede gevoelsgraad, die overeenkomt met de duistere sfeer die in het artikel 'land van haat en hartstocht en geweld' beschreven wordt. Hierbij gold alleen het

recht van de sterkste, zoals in de dierenwereld. Dit tweede niveau wordt dan ook de dierlijke gevoelsgraad genoemd. Door dit 'recht' moesten de mensen met een zwakker lichaam het ontgelden en kregen zij te lijden onder de heerschappij van de sterksten.

De goddelijke bescherming

Toen de mens zich bewust werd dat hij in een groep sterker stond, gingen steeds grotere groepen tegen elkaar vechten. De stammenstrijd werd heviger, het geweld nam toe. De meesters begrepen dat de mens zijn gedrag alleen zou veranderen, als hij een hogere macht boven zichzelf en de vijanden voelde, die dit geweld een halt kon toeroepen. De artikelen 'Mozes en de profeten', 'Bijbelschrijvers' en 'God' beschrijven hoe de meesters mensen op aarde inspireerden om ontzag voor die oppermacht te gaan voelen.

De volgelingen van Mozes konden alleen in die hogere macht geloven, als die ook daadwerkelijk zijn macht liet zien, door bijvoorbeeld hun groep te beschermen tegen andere stammen. De meesters hielpen Mozes om zijn groep te beschermen, zodat die niet uitgeroeid zou worden door de stammenoorlogen.

De leiding van de meesters bestond er vooral uit om Mozes te waarschuwen wat de plannen waren van de heersers van de vijandige stammen, zodat hij daarop kon anticiperen. Mozes werd ook geïnspireerd om van zijn volgers strijders te maken, zodat ze hun groep konden beschermen.

Zo werd deze groep niet vernietigd door stammen met een lagere gevoelsgraad. Anders zou er op de wereld nooit een overwicht van mensen met een hogere gevoelsgraad kunnen komen. De bescherming door de meesters is erop gericht dat het aantal mensen met een hogere gevoelsgraad kan groeien totdat ze zo talrijk en krachtig zijn, dat ze kunnen zorgen voor vrede en vooruitgang in de wereld.

Christus

Nadat de profeten een smal pad voor de Messias hadden gebaad, reïncarneerde de mentor van de Universiteit van Christus zelf om de mensheid een krachtige impuls te geven naar de universele liefde. De artikelen 'Jezus Christus' en 'Gethsemane en Golgotha' lichten dit toe. De christenen die zijn blijde boodschap in praktijk brachten, verhoogden op die manier hun eigen gevoelsgraad.

De meesters inspireerden alle mensen die op aarde met een taak wedergeboren werden. Socrates, Plato, Aristoteles, Boeddha, Ramakrishna en vele anderen konden hierdoor elk in hun eigen tijd het denken van de mensheid

verruimen. Ook de grote kunstenaars kregen hun directe inspiraties om een hoger gevoel op aarde te brengen.

De Universiteit van Christus voerde de wetenschap op en zorgde er bijvoorbeeld voor dat de zeeën konden worden bevaren. De meesters inspireerden miljoenen mensen om tot hogere gevoelens te komen. Zo kon de mensheid haar eerste gevoelsgraad overwinnen, waarin zij nog vertoefde op het moment dat Christus zijn blijde boodschap bracht.

Napoleon

Toen Napoleon in 1769 geboren werd, was de mensheid tot de tweede gevoelsgraad geëvolueerd. Napoleon was een product van een wereld, die voor een groot deel nog op haat en vernietiging ingesteld stond. Verteerd door machtswellust was geen middel hem te wreed om zijn wellust te bevredigen. Hij ontketende een hel op aarde en liet het bloed van honderdduizenden stromen. Rusteloos voortgezweept door zijn drift naar bezit en heerschappij, begon hij de ene militaire actie na de andere.

En toch konden de meesters ervoor zorgen dat zijn acties niet alleen vernietiging brachten. De meesters gaven hem de gedachte om Europa te verenigen. Ze konden van hem niet in één slag een edel mens maken, net zomin als ze de mensheid in één jaar naar een hogere gevoelsgraad konden tillen. Napoleon was niet tegen te houden in zijn wil om te vechten en te vernietigen, maar door de gedachte die de meesters hem gaven, bracht die onafwendbare strijd toch ook de eerste stappen op weg naar meer samenwerking in Europa.

Voor die samenwerking was het eerst nodig om elkaar te leren kennen, want onbekend maakt onbemind. De militaire operaties van Napoleon en zijn bezetting waren een ongewenst en afdgedwongen contact, maar brachten desondanks het contact waardoor de mensen elkaar leerden kennen. Hierdoor kreeg de vroegere vijand een gelaat, en bleek uiteindelijk een gewone medemens te zijn met dezelfde angsten en verlangens.

Daarnaast zorgen oorlogen ervoor dat steeds meer mensen zich afkeren van alles wat met oorlog te maken heeft, door de ellende die ze ervaren als gevolg van oorlog. Deze mensen zullen zelf geen oorlog meer starten, omdat ze weten wat een ander erdoor aan ellende over zich heen gestort krijgt. Het leed heeft hen wakker geschud en bewust gemaakt dat haat en vernietiging de wereld naar de afgrond voeren.

De meesters wisten dat Napoleon er niet in zou slagen om de eenheid van Europa tot stand te brengen. Die eenheid kan alleen duurzaam gevestigd worden als ze gebaseerd is op verdraagzaamheid en samenwerking die geluk en vrede geven voor alle betrokkenen. Maar de beoogde samenwerking was toch een stap dichterbij gekomen door het grotere contact.

Voor Napoleon zelf was zijn machtswellust funest. Hij stemde zich erdoor af op de laagste duistere sfeer die er in het hiernamaals bestaat. Daar ligt hij nu als een astrale kwal neer, zijn geestelijk lichaam is verslijmd. Van het leven is hij zich niet meer bewust en hij komt niet eerder dan over honderdduizend jaar tot werking om zijn evolutie weer op te nemen.

Uitvindingen

De meesters stuwen de stoffelijke ontwikkeling van de mensheid door uitvinders te inspireren. Zo kon Edison bijvoorbeeld het elektrische licht op aarde brengen doordat de meesters hem in hun bewustzijn optrokken. Alle uitvindingen die voor vooruitgang dienen, werden door de meesters op aarde gebracht.

Ze wisten ook dat die uitvindingen gebruikt zouden worden voor oorlogsdoeleinden. Dat was natuurlijk niet hun bedoeling, maar de meesters voorzagen wel dat dit misbruik zou bijdragen aan het inzicht dat het zo niet moet.

Eerste Wereldoorlog

In 1914 leefde de mensheid nog in de dierlijke gevoelsgraad, afgestemd op het land van haat, hartstocht en geweld. Door de enorme ellende tijdens de Eerste Wereldoorlog keerde zij de dierlijke gevoelsgraad de rug toe en ging ze op weg naar de derde gevoelsgraad, het grofstoffelijke niveau.

In de jaren hierna ging de mensheid verder op dit pad en bereikte zo de sfeer die door de meesters het schemerland wordt genoemd. Nu had ze meer beheersing gekregen over haar lagere instincten. Vóór 1914 stortte men zich in oorlog zonder veel na te denken. Na 1918 duurde het veel langer voordat de oorlog werd verklaard, omdat men nog wist wat dit betekende.

De mensheid is afgestemd op het schemerland

Het artikel 'schemerland' licht toe welke gevoelens haar bewoners ervaren. De angst en de spanning van het land van haat ligt dan achter hen. Ze willen niet meer moorden, maar zijn nu ingesteld op rust en vrede. Ze willen nog wel meer materieel bezit, maar niet meer ten koste van anderen.

Omdat er kennis wordt nagestreefd, is het schemerland in het hiernamaals feitelijk een soort universiteitsstad geworden, met studierichtingen en wereldbeschouwingen. Het gevoel is hier nog aards stoffelijk, de meerderheid is nog niet bezig om zich geestelijk te verrijken. Het schemerland is een mistachtige toestand, die nog geen warmte uitstraalt. Ook op aarde voelt men zich nog niet verwarmd door de massa, er wordt nog niet overal waarlijk

geluk beleefd.

Sommige bewoners van het schemerland verhogen hun gevoelsgraad door bijvoorbeeld in de duistere sferen waar mogelijk te gaan helpen. Dokters en verpleegsters gaan hier spoedig toe over, want zij waren reeds op aarde ingesteld op het dienen van hun medemens. Door het dienen komt men hoger, omdat men de luie zelfgenoegzame gevoelens van het schemerland aflegt.

Maar de meerderheid wacht en begint niet uit zichzelf om te werken en zich in te zetten voor de medemens. De meeste mensen hier voelen alleen eigenliefde en zijn nog niet aan hun geestelijke ontwakning begonnen. Hun aardse gevoelsleven is gericht op de materie.

Op aarde wordt de massa die afgestemd is op het schemerland pas aangespoord om te vechten tegen lagere eigenschappen door een oorlog en een bezetting. Het vasthouden aan het materiële bezit wordt alleen doorkruist door een oorlog die op grote schaal en met razend geweld de eigendommen vernietigt.

En in de mensheid waren er in 1939 nog lagere krachten die voor deze strijd zouden zorgen. Het gemiddelde van de mensheid was al afgestemd op het schemerland, maar sommige volkeren waren nog niet zo hoog geëvolueerd en haakten nog naar het verwerven van meer land en bezit door verovering en strijd. Zij zouden de mensheid in een nieuwe wereldoorlog storten.

Tweede Wereldoorlog

Vele mensen in Duitsland, Italië en Japan waren in 1939 nog afgestemd op het land van haat, hartstocht en geweld. Deze groep mensen was nog groot genoeg om haar wil op te leggen aan het deel van de bevolking dat al tot schemerland was gekomen. Samen hadden de mensen die afgestemd waren op het schemerland en het land van haat nog de overhand in deze volkeren, en konden ze de technische middelen aanwenden om de bewapening op te voeren en in te zetten voor verovering.

Ze wilden de hele wereld overheersen en aan hun wil onderwerpen. Ze vertegenwoordigden het lagere ik van de mensheid. Dit lagere ik martelde de medemens in concentratiekampen, ging over lijken en loog en bedroog zoals dat voorheen nog niet was geschied.

Het land van haat, hartstocht en geweld verklaarde de oorlog en stortte de wereld in een niets ontziende vernietiging. Deze dierlijke sfeer wilde de hele wereld veroveren en ontketende de Tweede Wereldoorlog. Het werd een strijd tussen twee gevoelsgraden in de mensheid, tussen het land van haat en het schemerland. Miljoenen jaren heeft het geduurd voordat er een oorlog uitgevochten kon worden die de laatste wereldoorlog aller tijden zou worden. Nu pas was de mensheid als massa tot de afstemming van het schemerland

geëvolueerd waarin zij een dergelijke oorlog niet meer wilde. Tijdens deze strijd zal ze alles inzetten om het lagere ik van zichzelf, de dierlijke gevoelsgraad, definitief te overwinnen, zodat die na deze oorlog nooit meer de kans zou krijgen om een wereldoorlog te beginnen.

Het artikel 'Hitler' beschrijft het verloop van deze wereldstrijd. Het artikel 'de Eeuw van Christus' licht toe hoe deze laatste wereldoorlog de mensheid stuwt om op weg te gaan naar het licht van de eerste lichtsfeer. Het artikel 'lichtende toekomst' beschrijft wat een mooie toekomst de mensheid heeft verkregen door tijdens de laatste wereldoorlog haar lagere eigenschappen definitief te overwinnen.

Bronnen

Gevoelsgraad van de mensheid

Meester Zelandus verklaart de gevoelsgraad van de mensheid als een geestelijke afstemming op een sfeer in het hiernamaals:

Om u de geestelijke afstemming van de mensheid te verklaren en haar vast te stellen, dient u de wetten van ons leven te kennen. Alleen aan deze zijde zijn die wetten waar te nemen. Want hier is een sfeer als de mens, die erin leeft, en zij is tegelijk de geestelijke afstemming na de aardse dood.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.5539.5541)

In het hiernamaals weerspiegelt de sfeer het innerlijke gevoelsleven:

Als u het aardse leven verlaat en de astrale wereld binnentreedt, bepaalt uw innerlijk leven de plaats, die u aan deze zijde toekomt.

Geestelijke Gaven (SP.78.78)

Christus

Tweeduizend jaar geleden leefde de mensheid nog in de eerste gevoelsgraad:

Christus is het, Die wil spreken. De tijd die voorbijging, de eeuwen die achter u liggen, zijn eigenlijk één toestand. Toen Christus op Golgotha Zijn ogen sloot, en dit einde van uw laatste en meest afschuwelijke

oorlog, is één gebeurtenis - met dat verschil, dat de mensheid in die tweeduizend jaar een hogere bewustwording heeft gekregen in stoffelijke toestand, wat al een enorme vooruitgang is, daar de mensheid vóór tweeduizend jaar nog in een voordierlijke graad leefde. Wat is er al niet geschied. Nu de volkeren der aarde tot eenheid komen en er gesproken wordt van elkaar lief te hebben, kunnen de hemelen inwerken en dat zal thans geschieden.

Archief (AR.3971.3975)

Toch zijn er lichtpunten:

Zo bezien lijkt het of de mensheid zich geheel van God en Christus heeft afgekeerd en naar haar ondergang holt. Maar daar zijn lichtpunten.

De enkeling maakt zich al van het stoffelijke leven los en volgt een hoger bestaan. Hij aanvaardt het leven van Christus en is bezig tot God terug te keren. Hij doodt niet, maar geeft liefde, met de blik gericht op Golgotha, hij is een lichtend voorbeeld voor de massa.

Schoner en edeler wordt de kunst, die de Aarde ontvangt. De muziek, de beeldende kunsten maken een enorme bloei door en wijzen erop, dat er ondanks de barbaarse, ja dierlijke verschrikkingen onder de mensen bezig is een schoner, bewuster gevoel te groeien.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.2374.2380)

De filosofen gaven de mensheid het hogere denken:

De een zoekt de voordierlijke graad of de dierlijke, de grofstoffelijke, maar er zijn ook mensen onder die tot een hoger bewustzijn willen geraaken en tot vragen komen als: "Wie of wat in mij komt tot een handeling? Wie tot willen? Als ik wandel en ik kom iets tegen dat ik mooi vind, wie in mij vindt dit dan mooi? Ben ik dit? Maar wat is dit voor een kracht?"

Door hun vorsen later openbaart zich voor de stoffelijke mensheid een wijsgerig stelsel, waardoor de mensheid een hogere bewustwording verkrijgt. Socrates, Plato, Aristoteles, om niet eens van de ouderen uit de voorstadia te spreken, gaven de mensheid het hogere denken en voelen.

Archief (AR.4343.4349)

De Universiteit van Christus brengt wijsheid op aarde:

De aardse wijsheid, vertegenwoordigd door uw Plato, Socrates, Aristoteles en vele anderen, door Boeddha, Mohammed, Ramakrishna en hen, die thans nog bij u zijn, zij zijn allen bezielde door een andere sekte, door de bron, waaruit wij putten, door de orde, waaraan ook ik ben verbonden. Wij hier hebben steen op steen gelegd om de mensheid naar een hoger stadium op te voeren, wij kregen wijsheid en schonken die aan de aardse mensheid. Uw grote denkers gaven door wat zij voelden en bewust beleefden, maar toch kwamen zij tot nu toe nog niet tot de astrale geestelijke hoogte, en dat was ook niet mogelijk, want wie enigszins de geschiedenis kent, weet dat voor korte tijd een bewuste op de brandstapel werd gelegd om te worden vernietigd, andere kinderen van Christus moesten in de leeuwenkuil afdalen en werden een prooi voor de wilde dieren. De mystiek aangelegden werden gekist of levend verbrand; en dat door een kerk die zei de kerk van Christus te zijn. Christus bracht het heilig Evangelie en de liefde, de Goddelijke Liefde, en Hij moest nu aanvaarden, dat men Zijn leer niet had begrepen. En toch, Hij is de meester die al die miljoenen zielen heeft bezielde, de wetenschap heeft opgevoerd, die maakte dat de zeeën konden worden bevaren, die het bewustzijn van de mensheid heeft opgevoerd en heeft gemaakt dat steen op steen werd gelegd om die hoogste geestelijke bewustwording te verkrijgen. Miljoenen afgezanten van Hem kregen een eigen taak toegewezen. En ge kunt zelf nagaan hoe van Mozes af het leven op aarde is veranderd.

Archief (AR.3830.3837)

Napoleon

In het artikel 'anti racisme en discriminatie -- bronnen' staat het citaat dat de mensheid tweehonderd jaar geleden nog in de dierlijke gevoelsgraad leefde. Napoleon leefde van 1769 tot 1821:

Zo nadert de Eeuw van Napoleon.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.2381)

In die tijd overheerste nog het dierlijke geweld:

Er leeft angst in de harten van miljoenen mensen, massale slachtingen, met duivels raffinement uitgevoerd, storten de volken in de ellende. De wereld moordt, viert haar lage instincten uit, alsof er geen Golgotha geweest was ...

Heersers als Napoleon waren belust op meer macht:

De heersers haken naar macht, orgiën van haat en vernietiging dompelen de massa in ellende. Wat zou er van de wereld en de mensheid terechtgekomen zijn, als de meesters niet hadden ingegrepen en deze blinde hartstochten ten goede geleid hadden? Ik vraag het u weer en zal het u blijven vragen!

Er moet allereerst eenheid komen in Europa, zoals er straks eenheid moet zijn onder alle volken der Aarde. Het streven van de meesters is erop gericht die eenheid tot stand te brengen. De mens wil vechten en vernietigen, goed, maar dan moet er tenminste de eenheid in Europa door bereikt worden!

Onder de miljoenen is er één mens opgestaan, die zich geroepen voelt Europa tot die eenheid te brengen.

Napoleon!

Deze naam ligt weldra op ieders lippen, hij zal geschiedenis maken. Zijn leven en heerschappij zijn u bekend. Maar waarom begeerde hij zo fanatiek Europa aaneen te sluiten? Het is een gedachte, die hij van de meesters ontving. Zij waren in en om hem heen en drukten deze gedachten op z'n gevoelsleven af. Hij is een werktuig in hun handen en aldus heeft zijn leven betekenis voor Gene Zijde.

Begrijp dit alles goed, lezer! De mens Napoleon werd verteerd door machtswellust en geen middel was hem te wreed om zijn verlangens te dienen. Hij ontketende een hel op Aarde en liet het bloed van honderdduizenden stromen. Rusteloos voortgezweept door zijn drift naar bezit en heerschappij, begon hij de ene militaire actie na de andere. Het waren echter de meesters, die richting gaven aan zijn plannen!

Napoleon was het product van een wereld, die voor een groot deel nog op haat en vernietiging ingesteld stond. Van hem in één slag een edel, geestelijk levend en denkend mens maken, konden de meesters niet, zomin als zij het kwaad van de mensheid maar ineens in goed vermochten om te zetten. *Maar wél konden zij, en dit geschiedt dan ook de hele historie door, de vreselijke uitbarstingen van het menselijke kwaad dienstbaar maken aan*

hun gezegende plannen.

De meesters bedienden zich van de veroveraar Napoleon om tot de eenheid van Europa te geraken en de kleine landen tot de grote op te trekken. Dat Napoleon zich van hun inwerking onbewust was, spreekt, gezien zijn mentaliteit, wel vanzelf. En zo vergaat het deze veroveraars – zij geloven hun eigen plannen te dienen, maar de waarheid is, dat ze door de revolutie, die ze ontketenen, de geestelijke evolutie van de mensheid bevorderen, dit door de wil en het bewuste dienen van de meesters.

De geestelijke winst die van de militaire operaties en de bezetting een gevolg is, is deze: de volken leren elkander door dit weliswaar ongewenste en afgedwongen contact toch beter kennen, wat de eerste stap vormt tot het begrip, dat de volken zich door de tijd zullen eigen maken. En ook het leed, dat de volken ten gevolge van de oorlogen moeten doormaken, werpt winst af. Winst voor God en de massa!

Het schijnt alsof te midden van het geweld van de strijdende wereld geestelijke ontwikkeling onmogelijk is. En toch zien we gebeuren, dat er zich voortdurend meer mensen van de onbewuste, vechtlustige massa afkeren en aan een hoger leven beginnen. Zij komen hiertoe door de ellende en het leed, dat over hun hoofden wordt gebracht. Iedere daad, voor het kwade verricht, schept bezieling en door deze komen zielen tot ontwakking. Door het leed komt de mens tot inkeer en wendt hij de blik tot God!

Dat Napoleon er niet in zou slagen de eenheid van Europa tot stand te brengen en nog wel op de noodzakelijke, rein-geestelijke basis, die alleen het geluk en de vrede van de aaneengesloten volken zou vermogen te waarborgen, was de meesters uiteraard bekend. Voor een dergelijke taak was Napoleon allerminst geschikt, wel kan van hem worden getuigd, dat hij de volken een stap dichterbij tot dit ideaal heeft gebracht. Hij schudde hen krachtadig wakker en met iedere oorlog zien meer mensen in, dat haat en vernietiging de wereld naar de afgrond voeren.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.2391.2426)

De meesters werken toe naar een wereld van samenwerking en eenheid in plaats van strijd:

U hebt Napoleon gezien. Waarom begon Napoleon ... tot eenheid, Napoleon wilde niet anders dan eenheid brengen onder de volkeren. Hij

wou ze wel knechten, hij zegt: ‘Dat neem ik en dat ...’ Maar wat wilde die man? Was die gedachte niet precies dezelfde dan nu in Amerika de verenigde volkeren der aarde doen, en u in ‘De Volkeren der aarde’ leest, is dat niet precies hetzelfde? Waren die gedachten van Napoleon anders dan deze?

Waren de gedachten en gevoelens van Mozes anders dan deze? Voelt u wel? Mozes zou eenheid brengen. Trek óp die volken, want die massa, die hele massa van de aarde moet één eenheid worden, één geloof, één gevoel, één wijsheid, daar gaan we naartoe.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.1418.1427)

In het artikel ‘Dal van smarten -- bronnen’ kunnen we lezen dat Napoleon pas over honderdduizend jaar verder kan gaan met zijn evolutie, omdat hij als een astrale kwal neerligt in de laagste duistere sfeer:

Die leeft in de duisternis – als een kwal aan het strand ligt hij daar, hij heeft geen leven meer.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.3173)

Uitvindingen

De technische uitvindingen worden geïnspireerd door de meesters:

Het leven op Aarde ondergaat intussen grote veranderingen. De ontwikkeling van de mensheid vordert. De steden worden groter en veranderen, niet in het minst door de uitvindingen, die ware technische wonderen zijn en door deze zijde worden geïnspireerd.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.2361.2363)

De meesters wisten dat die uitvindingen misbruikt zouden worden:

De leiders van de volken voeren de bewapening tot ongekende hoogte op. Zij benutten er de schitterende uitvindingen voor, die door de meesters en hun helpers op Aarde gebracht zijn. De meesters wisten natuurlijk, dat de mens ze misbruiken zou. Zij zagen echter ook hierin de grote lijn: door het misbruik ervan zou de mensheid zichzelf schaden, maar juist hierdoor tot bewustzijn komen!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.2458.2461)

Het bewustzijn voor de vinding werd geïnspireerd:

Als het geloof en het gevoel, de liefde en de bewuste persoonlijkheid in u zijn, bent u door ons hogerop te trekken. U krijgt nu het bewustzijn van ons voor uw vinding, voor uw betoog, wij dienen de wetenschappen en het geestelijke ontwakken. Wij helpen u dus om te scheppen! Voor de uitvindingen, die aan Moeder Aarde doorgegeven zijn, stonden aan deze zijde meesters gereed, om uw verlangen op te vangen, tot een hoogte op te voeren, waarna al die vindingen tot stand konden komen. Ze waren nodig, om het leven op aarde tot stoffelijke ontwakking te brengen, het merendeel is evenwel bezoedeld en voor oorlogsdoeleinden gebruikt, wat nimmer het doel van Gene Zijde is geweest. Niettegenstaande die bezoedeling ging men van onze zijde toch verder, ik zei u al, opdat de mensheid zou ontwaken.

Geestelijke Gaven (SP.3226.3231)

Plotseling konden de uitvinders verder:

Er zijn in die jaren wonderen op aarde geboren, stoffelijke tekenen; de aardse geleerden werden beziel. Zij stonden plotseling voor het ogenblik, dat zij niet verder konden, maar ineens wisten zij, of, zoals zij zeiden: "Ik legde mij neer en ging slapen en toen was het alsof ik droomde. Ik werd wakker en toen had ik het beeld ontvangen van wat ik moest doen."

Toen een groot uitvinder het licht op aarde deed geboren worden, was hij in ons leven opgetrokken en werd hij beziel door de engelen uit de hoogste sferen. Toen sprak de hemel tot zijn persoonlijkheid. Er is geen uitvinding in stoffelijke toestand geboren of het werd u door de astrale wereld geschonken, door de engelen van Christus.

Archief (AR.3824.3829)

Uw Edison en anderen waren u gezonden, zij kregen het nieuwe leven ervoor en brachten dat, wat zij aan de Aarde hadden te schenken.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.7806)

Eerste Wereldoorlog

Door het beleven van de ellende van de Eerste Wereldoorlog kreeg de mensheid meer beheersing:

'14 - '18 gaf de mensheid meer beheersing, de mensheid van voor '14 - '18 wikte en woog niet, die stortte zichzelf in de ellende. Zonder er lang over te denken, werd een ander volk de oorlog verklaard. In 1939 duurde dat langer.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.5784.5786)

Na de Eerste Wereldoorlog bereikte de mensheid het schemerland:

'14- '18 bracht de mensheid tussen het land van haat en dit schemerland, na '14 - '18 ging de mensheid even verder en trad de sfeer binnen, waarin wij thans zijn. (Voetnoot in eerste druk: Als u meer van deze sfeer en de wetten van deze wereld wilt weten, lees dan het Boek „Zij, die terugkeerden uit de Dood”, eveneens door Jozef Rulof van Gene Zijde ontvangen.)

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.5788.5789)

De mensheid is afgestemd op het schemerland

Wij zullen nu het land van haat verlaten en verdergaan met de astrale mensheid te volgen en het bewustzijn ervan vast te stellen. Buiten dit land van haat gekomen, zien wij dadelijk dat het lichter wordt. Er is geen angst meer, die uw leven overweldigt, u kunt nu ruimer ademen. De spanning van het land van haat ligt achter u en er is meer bewustwording in uw leven gekomen. U moet het kunnen voelen, ook op Aarde kunt u dat van het aardse bewustzijn aflezen. U treft nu reeds een andere persoonlijkheid aan, deze wil niet moorden, deze mens wil opwaarts, wil geestelijk ontwaken en Christus volgen. Dit leven heeft wroeging over alles wat beleefd is en wil thans een andere wereld opbouwen.

Deze sfeer grenst nog aan het land van haat, maar zij moeten verder. Ook de mensheid heeft een hoger stadium bereikt. De satanische invloed van het land van haat ligt achter ons, de afschuwelijke haat kan ons niet meer bereiken, zijn koude is nu niet meer te voelen. Wij gaan ineens door naar het schemerland – de geestelijke afstemming van de mensheid. Dit is nog een schemerige sfeer, maar zij grenst al aan de eerste hemel voor onze zijde. Dicht in de omgeving van het „Koninkrijk Gods” ligt die wereld.

Hoe voelt zich het menselijke wezen op Aarde? Aanstands zal u dat duidelijk worden, wij krijgen al de tijd om die wetten te volgen en het is zeer zeker de moeite waard, want daardoor herkent gij uw eigen tijd en uw leven en dat van de massa en de mensheid.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.5747.5761)

In het schemerland zijn er ook studies en wereldbeschouwingen:

Het schemerland is daardoor feitelijk tot een universiteitsstad geworden. De mensen vormen groepjes en zo kan het gebeuren, dat er zijn, die een wereldbeschouwing bezitten en zich gereedmaken voor een studie. U voelt zeker wel dat de dragers van die theorieën en hun volgelingen levend dood zijn. Als hun ogen eindelijk wat meer opengaan, vallen ze hun genoten af, beseffend, dat het leven hier niet meer van de Aarde is, maar ontwaken in de geest eist. Dit zieleleven ziet de weg, de waarheid en het leven dan voor zich, waarvoor Christus is gestorven. Hier leeft ge in de waarachtigheid en als ge u hier voelt zoals u zich op Aarde voelde, moet dit veranderen. Het is dus zeer zeker belangrijk welk ambacht gij op Aarde koos. Ge moet hier alles doen om in harmonie te zijn met het oneindige. Tal van wetten spreken nu tot uw leven en eigen bewustzijn en vragen om ontleding. Uw sport bijvoorbeeld is prachtig, indien zij u maar in niets overheerst, anders bent u reeds in botsing met ons leven, met uw wereld na de dood!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.6240.6249)

Maar het schemerland is een mistachtige toestand:

De natuur gaat thans veranderen in een mistachtige toestand en deze geestelijke afstemming van de mensheid. Voordat het zieleleven deze hoogte heeft bereikt, beleeft het een gevecht op leven en dood. Maar het loskomen van het land van haat is niet zo eenvoudig. Telkens weer zakt de persoonlijkheid terug. Ook voor u op Aarde is dat eenzelfde strijd. Hoe moeilijk is het niet om één verlangen te doden? De strijd voor beide werelden is precies dezelfde, omdat de astrale persoonlijkheid juist als die van de Aarde het leven in eigen handen heeft.

Tot hier is de mensheid gekomen, dit is de geestelijke afstemming van de mensheid. Zoveel heeft de mensheid zich eigen gemaakt in de eeuwen, die voorbijgingen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.5762.5770)

Het schemerland straalt nog geen warmte uit:

Iedere sfeer heeft aan deze zijde een eigen uitstraling, al naar het innerlijke bewustzijn, want de persoonlijkheid is het die de eigen levensfluïde uitzendt. Daarvan zijn de hellen en de hemelen opgetrokken en is alles ontstaan wat wij hier als verdichte substantie mogen aanschouwen. En die substantie is welsprekend, want wij zien daarin onze eigen levensafstemming. Wij zien terug in al onze vorige levens, als tenminste het ontwaken in ons gekomen is. Buiten het geestelijk ontwaken is ons eigen-ik levend dood, bidden en prevelen wij, we hebben op Aarde het stenen kerkgebouw lief en haten het andere-ik-zijn van God nog bovendien. De persoonlijkheid aan deze zijde straalt de verkregen levensafstemming uit en verwarmt het andere leven erdoor. In dit schemerland is er niets om te stralen, dat licht moet het leven zich nog eigen maken. Hier is dat licht mistachtig. Is het op Aarde anders? Kent gij de levensuitstraling van de mensheid? Is het warmte, die u tegemoet komt, en voelt u zich gezegend door deze mentaliteit? Voelt u zich waarlijk gelukkig op Aarde? Wie kan dat zeggen? Wie voelt op Aarde de gelukzaligheid van de eerste sfeer, van het Koninkrijk Gods? Wie voelt zich door de heiligheid van Golgotha verwarmd? Gaf Christus u dat niet op Aarde?

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.5930.5945)

Miljoenen mensen zijn moe van het bevechten van hun lagere eigenschappen:

Er zijn mensen in dit schemerland, die apathisch blijven neerliggen, niet in staat zijn om aan de ontwaking te beginnen en vooreerst maar blijven slapen. Totdat ook voor hen het wonder gaat spreken en ze zich wakker geschud voelen. Het merendeel van deze voelen het onbewustzijn, miljoenen zielen zijn echter actief bezig geweest zichzelf te bevechten en strijden tegen het kwade in hun levens. Al die eigenschappen moeten overwonnen worden!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.5981.5984)

De stoffelijke gevoelens kunnen ook hier nog heel taai zijn:

Er zijn mensen in dit schemerland, die zich niet van het aardse bestaan kunnen losmaken, ze geven zich nog steeds aan die stoffelijke gevoelens over. Toch komen ook zij eens tot de geestelijke ontwaking en gaan dan aan de opbouw van zichzelf beginnen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.5985.5986)

Het is een strijd voordat het lagere ik overwonnen is:

In ons leven moet het lagere-ik bevochten worden en het kost heel veel strijd en inspanning voor het overwonnen is. Het is het krachtige halt, toegeroepen aan al het gevaar in u zelf. Dit lage ik heeft de mens eeuwenlang bergafwaarts gevoerd. Dit vervloekte eigen maaksel, deze rammelende persoonlijkheid, dat menselijke monster moet overwonnen worden, eerst dan komt er vrede en rust in u zelf en op Aarde.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.6130.6133)

Het uitgeoefende beroep op aarde kan hier nog een rol spelen:

Wie geestelijk hoger staat en de eerste sfeer als het Koninkrijk Gods kan binnentreden, is natuurlijk los van de Aarde en heeft zich deze hemel eigen gemaakt door het leven van God te dienen. Maar wie is er op Aarde zover? Het zijn liefdegeesten. Wat uit hun handen komt, draagt hun eigen bezieling, hun levens zijn erop gericht het onbewuste kind van God voort te helpen. Voor deze taak geven al die mensen de eigen persoonlijkheid. Het spreekt weer boekdelen, dat de meeste van de mensen, die de eerste sfeer binnentreden, reeds op Aarde een geestelijke taak verrichtten. Hoeveel verschillende taken kunt u op Aarde niet volbrengen, die feitelijk geen betekenis voor de astrale wereld hebben? In deze wereld zijn kroegbazen niet meer nodig, uw slagers evenmin, honderden van die ambachten vertellen u, dat deze mensen stoffelijk werk verrichten en de geestelijke overgave niet kennen. Deze mensen hebben het hier dan ook het moeilijkst, omdat zij hun dode leven van de Aarde hebben meegebracht. Daarvan moeten zij zich losmaken. En dat losmaken ervan is niet zo eenvoudig, ook al denkt en zegt men op Aarde, dat men onmiddellijk bereid is iets anders aan te pakken. Hun leven lang hebben deze zielen zich op hun werk ingesteld en dan komt men niet zo gemakkelijk los van het stoffelijke denken en voelen. Anderen, die bijvoorbeeld als dokters en verpleegsters een taak hebben verricht, mensen, die hun hele aardse leven reeds dienden, zijn in het schemerland spoedig te bereiken en gaan hier dan ook weldra verder. Opnieuw zetten zij zich voor al het leven van God in en behalen daardoor de eerste sfeer. Pas in de eerste sfeer kan de aardse geleerde zijn studie voortzetten. In het schemerland is dat niet mogelijk, hier bevinden zich geen laboratoria. Het geestelijk ontwaken aan deze zijde is dus noodzakelijk, anders staat uw leven hier absoluut stil! Het grote geluk voor u als aards mens is, steeds gereed te zijn voor het leven hier, u verliest nu geen tijd en beleeft thans bewust al de wonderbaarlijke wetten van het stervensproces en de overgang naar hier. Het

kreunen, dat aan dit loskomen vastligt, is dan verre van u. Ontwaking aan deze zijde doet pijn, schokt het bewuste denken en voelen en de persoonlijkheid moet dat allemaal verwerken. Ontwikkeling aan deze zijde betekent smart, houdt groot verdriet in, doordat al dat nieuwe en hogere hier uw leven uiteenrafelt.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.6206.6226)

De massa in schemerland wacht af:

Nu was het wachten. Op wat? De mens in het schemerland wacht ook af.
De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.5790.5791)

Wanneer de enkeling overgaat tot het willen dienen, gaat hij op weg naar de eerste lichtsfere:

Maar dan komt het eigenlijke weten, het geestelijk instellen op het hogere leven, het willen dienen, het bereiken van de eerste hemel aan deze zijde.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.5792)

De enkeling bereikt dit meestal door te gaan werken in de duistere sferen:

Daarna volgt het verdienen van al die heiligheid, die de eerste sfeer is. Eerst dan treedt de ziel de hogere bewustwording binnen. Het leven in deze sfeer gaat ertoe over het andere leven van God lief te hebben en komt daardoor zelf verder.

En voor de aardse mensheid is dat precies hetzelfde. Voor haar gelden dezelfde Goddelijke wetten, die ook de enkeling en de massa zich moeten eigen maken. De enkeling in het schemerland daalt in de duistere sferen af om daar het leven van God te dienen, duizenden zielen bereiken hierdoor de eerste sfeer en het Koninkrijk Gods aan deze zijde.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.5794.5799)

De massa op aarde beleeft het vechten tegen het lagere ik door een oorlog:

Voor de Aarde is dat ontwaken het gevecht tegen het kwade, dat de massa alléén door oorlog beleven kan!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.5800.5800)

Het is het gevecht tegen de duisternis:

En dat is ook voor de enkeling in deze sfeer, zoals ik reeds opmerkte, het gevecht op leven en dood, het gevecht tegen het verkeerde, de strijd van het duister tegen het licht, van hel tegen hemel, van het bewuste tegen het onbewuste. Is uw strijd anders? Hij dient om te ontwaken, om die kwade eigenschappen te overwinnen. Aan deze zijde beleeft het zieleleven dat en dit is het overgaan naar een hogere wereld.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.5815.5818)

De mensheid staat voor de strijd om zich los te maken van haar onbewuste ik:

Daar het schemerland de afstemming is van de enkeling, de massa en de mensheid, staan deze ervoor zich los te maken van het onbewuste-ik.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.5856)

Het onbewuste ik zit vast aan de eigenliefde:

Het onbewuste leven daar heeft zichzelf lief. Kent u dit verschijnsel ook niet op Aarde? Is de enkeling daar soms anders en kunnen de massa en de mensheid getuigen, dat het boven de eigenliefde staat? Dit is niet het geval. Dit is dus het geestelijke peil, de geestelijke afstemming voor de massa en de mensheid. Al de zielen in deze toestand leven voor zichzelf. Dat vervloekte ik overheerst steeds het goede en daarom vechten zij hier op Aarde op leven en dood om dat kwade te overwinnen. Daaruit zijn uw afschuwelijke afslachting, het vreselijke leed en de smart geboren, die de gehele mensheid thans aanvaarden moet.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.5867.5874)

Een oorlog breekt het zelfgenoegzame ik af:

Het verwende en zelfgenoegzame ik moet afgebroken worden aan deze zijde, eerst dan buigt de ziel haar hoofd voor de wetten van God en krijgt het leven van Christus betekenis. Maar wat hier afgebroken moet worden, dient op Aarde hetzelfde lot te ondergaan en daarvoor zorgt een oorlog, die op grote schaal en met razend geweld het leven en bezittingen vernietigt.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.5875.5876)

De mensheid wil nu geestelijk ontwaken:

Hier aan deze zijde leven honderden mensen van één kleur en die massa helpt de eenling. Ook op Aarde ziet u dat. Op Aarde trekt de mensheid de massa naar één toestand en dat is om het kwade te overwinnen. De mensheid overheerst nu, de massa en de enkeling moeten volgen. Het betere-ik van de mensheid spreekt thans voor Christus en het geestelijke ontwaken, wat geen mens op Aarde heeft verwacht. Aan deze zijde hebben wij dat sinds eeuwen kunnen waarnemen, want wij kennen het innerlijk leven van deze enorme persoonlijkheid. Dat optrekken heeft voor de mensheid miljoenen eeuwen geduurd. Toen Mozes het geloof ontving waren de sferen van licht toch reeds tot stand gekomen. Dat wil zeggen, dat het ontwaken in de geest steeds is beleefd, ook al was het slechts door de enkeling. De enkeling heeft in al die miljoenen eeuwen bezit genomen van het Al en is tot God teruggekeerd. Toen volgde de massa. Thans wil de mensheid ontwaken! Is dit geen verheugend verschijnsel? Hiervoor hebben al die zielen het beste van zichzelf ingezet en nu kunt gij er in uw leven niet aan ontkomen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.5916.5929)

Er is steeds hulp aanwezig:

U wordt hierbij evenwel geholpen door een persoonlijkheid, gelijk aan de uwe, een zuster of een broeder, een meesteres of een meester voor dit leven.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.6227)

Tweede Wereldoorlog

De mensheid als persoonlijkheid wil niet terug naar het land van haat:

Duitsland, Japan en Italië willen beslist naar het land van haat terug. Maar de persoonlijkheid, die zich daarvan los gevochten heeft, wil dit voorkomen, zij voorziet de teruggang en de knechting van de gehele mensheid en vecht thans tegen die nog onbewuste eigenschappen een strijd op leven en dood.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.6592.6593)

Miljoenen jaren heeft het geduurd voordat de laatste worsteling tussen het lagere en het hogere in de mens in de Tweede Wereldoorlog gevoerd werd:

In de eeuwen, die voorbijgingen, kwamen er dus telkens weer oorlogen, doordat het hogere bewustzijn nog in de mens moest ontwaken. Dat hogere bewustzijn moest gaan overheersen om het kwade te overwinnen, wat eerst nu mogelijk is geworden. Scherp gescheiden staan de goeden en de gewelddadigen tegen over elkaar, de eersten willen de rust en de vrede op Aarde, de laatsten ellende, overheersing, vernietiging van al het goede.

Miljoenen jaren heeft het geduurd, voordat u de laatste worsteling tussen goed en kwaad zou kunnen beleven, de strijd van laag tegen hoog, van de onbewuste tegen de bewuste mens.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.5726.5729)

Het is de strijd tegen het onbewuste ik van de mensheid:

Het ongelooflijke leed, dat nu op Aarde geleden wordt, is door het onbewuste-ik tot stand gebracht. Dat onbewuste- en overheersende-ik-leven wordt nu overwonnen, de massa en de mensheid willen hoger gaan en de geestelijke bewustwording verdienen. Nu wordt het onbewuste-ik op Aarde vervloekt, want het martelt de massa. Dit onbewuste-ik gaat over lijken. Dit onbewuste-ik voert u naar het prehistorische tijdperk terug, martelt u in de concentratiekampen en steekt zijn hand op om u een groet te brengen, die duivels is! Dat lege en nietszeggende-ik tracht de eigen en waarachtige persoonlijkheid te verbergen, doet zich mooi voor, maar liegt en bedriegt, zoals dit voorheen nog niet is geschied.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.6087.6092)

Dat onbewuste ik werd bij het schrijven van het boek 'De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien' in 1941 nog maar door een minderheid vertegenwoordigd:

Ofschoon er nog, zoals ik al zei, een aantal procenten is, dat dit bewustzijn nog volgt, heeft het toch geen betekenis meer voor de astrale wetten, want het land van haat is overwonnen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.6093)

Het betere ik wordt nu aangesproken:

Deze eeuw spreekt tot uw eigen leven, tot uw bewustzijnsgraad, tot uw betere-ik!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.6099)

126. Hitler

Hitler heeft groter leed veroorzaakt dan wie dan ook in de geschiedenis, daarom is hij het laagste wezen van alle zielen in de ruimte.

De boeken van Jozef Rulof gaan diep in op het wezen van Adolf Hitler. Ze verklaren hoe hij aan de macht kon komen en hoe de meesters van het licht ervoor zorgden dat hij de Tweede Wereldoorlog verloor.

Land van haat en macht

Hitler werd gedreven door haat en machtswellust. Hij haatte wat men zijn volk had aangedaan door het Verdrag van Versailles, dat op het einde van de Eerste Wereldoorlog een zwaar juk oplegde aan Duitsland. Hij wilde die last afwerpen en zijn land weer een grote rol in het wereldgebeuren geven.

Hij beschouwde het als zijn taak om het Duitse volk te leiden naar die grote rol. Hij kwam aan de macht door het bespelen van de gevoelens van het volk, die overeenkwamen met zijn eigen innerlijk. De meesters stelden vast dat vijftieng procent van het Duitse volk na de Eerste Wereldoorlog dezelfde gevoelsafstemming had als Hitler. Ze noemen dat de dierlijke gevoelsgraad, omdat in deze sfeer de sterkste zijn wil oplegt aan de zwakkere. De sfeer in het hiernamaals die daarmee overeenkomt en door deze gevoelens wordt opgebouwd, noemen ze het 'land van haat en hartstocht en geweld'.

Samen met deze groep mensen kreeg Hitler vat op de beïnvloedbare massa, die toen veertig procent van het Duitse volk bedroeg. Hitler beloofde deze massa een eigen auto en huis, een reis om de wereld, eretekens en grenzeloze roem als ze hem tot kanselier kozen. Met de blik gericht op die fraaie beloften, lieten ze Hitler aan de macht komen en staken ijverig hun hand op wanneer hij over het grote Duitse rijk sprak.

Toen hij over oorlog begon, begreep de overige vijftieng procent van het Duitse volk dat hij zeer gevaarlijk was. Deze groep vertegenwoordigde het hogere gevoel, de wil om in vrede met iedereen te leven. Maar hun aantal was niet groot genoeg om de macht van Hitler tegen te houden.

Geen genie

Tijdens het leven van Hitler waren er mensen op aarde die zich afvroegen of hij een genie was, omdat hij zoveel voor elkaar kreeg. Veel mensen van zijn eigen volk aanvaardden hem als een godheid, die Duitsland uit het puin van de Eerste Wereldoorlog deed verrijzen. Maar ook bijvoorbeeld in Nederland

waren er mensen die in zijn grootsheid geloofden, zoals in het artikel ‘NSB en nationaalsocialisme’ wordt toegelicht.

Tot deze mensen zeggen de meesters in het boek ‘De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien’ dat Hitler geen genie is, alleen al omdat hij zijn eigen ondergang niet kon voorzien. Of je zou over ‘genieën in het kwaad’ moeten spreken, die het leven op aarde naar de afgrond voeren. Die dictators offeren het bloed van miljoenen mensen op zonder aan het leed van deze mensen te denken.

Het zijn menselijke hyena’s, die uit pure machtswellust miljoenen mensen leegzuigen. Als vampiers drinken ze het vergoten bloed om hun eigen begeerten te bevredigen. En ze verhullen hun ware aard in schijnheiligheid. Zo liefkoosde Hitler bijvoorbeeld kinderen, om met zijn satanische vernuft het Duitse volk iedere kritiek te ontnemen.

Het laagste wezen in de ruimte

In de boeken van Jozef Rulof is het oordeel over Hitler overduidelijk:

Adolf Hitler veroorzaakt dieper leed dan ooit één heerser voor hem heeft gedaan. Hij is voor de ruimte het enige wezen, dat het meeste kwaad doet en kan doen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.4972.4973)

Daarom is Adolf Hitler het laagste wezen in de ruimte, Christus het Hoogste!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.4975)

Hitler daalde door zijn handelingen af tot de voordierlijke gevoelsgraad. Hiermee duiden de meesters aan dat hij lager kwam dan het dier dat kan doden uit honger. Hitler liet miljoenen mensen martelen en vernietigen uit machtswellust, wat in gevoel veel lager is dan welk dier dan ook. Daarom noemde Jozef Rulof hem dan ook een satan:

Hoor je dit, Adolf? Ik vertegenwoordig de geestelijke levensgraad voor het menselijke bewustzijn, jij de vóordierlijke! En daardoor ben je nu een satan.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.3161.3163)

In het artikel ‘genocide’ is een lang citaat opgenomen, dat beschrijft hoe Hitler zo laag heeft kunnen zinken. Toen hij als dictator begon, werd hij verreed door haat en machtsdrang. Dit was zijn eigen gevoelsafstemming, de dierlijke gevoelsgraad. Maar door het begaan van de gruweldaden tijdens zijn

bewind zakte hij steeds dieper, totdat hij volledig oploste in het kwaad dat hij zelf opgeroepen had. Zo zonk hij terug tot de voordierlijke gevoelsgraad, de laagste en meest duistere graad tot waar een mens kan dalen.

Caiphas en het Joodse volk

Om te begrijpen hoe de machtswellust in het gevoelsleven van Hitler werd opgebouwd, volgden de meesters zijn vorige levens. Ze zagen dat hij Caiphas was geweest, de hogepriester die Christus liet kruisigen. Tweeduizend jaar geleden was hij reeds leider van een volk, en ook toen deed hij er al alles aan om zijn macht te behouden. Omdat Christus in zijn ogen die macht bedreigde, moest de Messias vernietigd worden.

Zijn persoonlijke haat naar het Joodse volk heeft hij later opgebouwd, in de levens die hij tussen het leven van Caiphas en dat van Hitler beleefde. Dit wordt beschreven in het artikel 'Caiphas'. Toen hij reïncarneerde als Hitler, was het leven als Caiphas zijn sterkste stuwung om zijn macht te herkrijgen en uit te breiden. Maar door die macht kreeg zijn haat naar het Joodse volk vrij baan en konden de gruwelijke handelingen een enorme omvang aannemen.

Die vreselijke wreedheden trokken de laagste demonen uit de duistere sferen aan, die het gevoelsleven van Hitler zo nog sterker konden beïnvloeden. Hiervan kon hij zich uiteindelijk niet meer vrijmaken, want de weinige normale of hogere gevoelens die hij ooit had gehad, losten op in het verschrikkelijke voordierlijke geweld dat hij liet toepassen op het Joodse volk en vele anderen.

Reeds ten tijde van Christus vertegenwoordigde Caiphas het afbrekende gevoelsleven dat de universele liefde van Christus wilde tegenhouden en vernietigen om de eigen macht te behouden. Ook in de laatste wereldoorlog heeft Caiphas als Adolf Hitler het demonische vertegenwoordigd, het afbrekende gevoelsleven dat de wereld aan zijn eigen macht wilde onderwerpen.

Het tegenhouden van Hitler

De meesters konden door inwerking bepaalde gevoelens van Hitler versterken, maar ze konden van hem niet ineens een weldenkend mens maken, net zomin als bij Napoleon, zoals toegelicht wordt in het artikel 'evolutie van de mensheid'. Door het versterken van bepaalde gevoelens konden de meesters er echter wel voor zorgen dat hij de Tweede Wereldoorlog zou verliezen.

Toen Hitler Denemarken, Noorwegen, Nederland, België en Frankrijk had vermorzeld, had hij meteen Engeland kunnen aanvallen en vernietigen. Hij had immers zijn V2 bommen al twee jaar klaar voordat die ingezet werden. Maar hij aarzelde om direct door te stoten. De meesters versterkten

zijn gevoel dat het wachten hem de zekerheid van de uiteindelijke overwinning zou geven. Hij wist niet dat deze wachttijd hem van de wal in de sloot voerde. Door deze rustperiode hebben Engeland en Amerika zich kunnen bewapenen om een tegenkracht op te bouwen.

Daarnaast versterkten de meesters het gevoel van Hitler dat Rusland gevaarlijk was. De meesters wisten dat de strijd tussen beide grootmachten nodig was om het Duitse leger uit te putten. Zij wisten ook dat Rusland hierop voorbereid was, want zij hadden zelf het gevoel bij de Russische leiders versterkt dat ze zich moesten wapenen tegen een mogelijke aanval.

De meesters overzagen dit proces omdat ze de gevoelsgraad van de volkeren kenden. Ze kenden het overwicht van de dierlijke gevoelsgraad in Duitsland en Rusland, die de wereld nog wilden onderwerpen aan hun eigen heerschappij. Wanneer beide heersers hun krachten zouden bundelen, zouden zij de wereld langdurig kunnen overheersen.

Om dit niet te laten gebeuren, versterkten de meesters op de kritieke momenten van de oorlogsvoering bepaalde gevoelens bij de leiders van alle betrokken partijen. Churchill, Chamberlain, Roosevelt, Hitler, Stalin en de andere leiders werden voor de belangrijkste beslissingen die de afloop van deze wereldoorlog zouden bepalen, beïnvloed door de meesters.

De meesters hebben er zo voor gezorgd dat Duitsland én Rusland hun krachten verbruikten zonder dat ze de wereld in handen kregen. Wanneer deze twee landen in 1941 niet tegen elkaar waren gaan vechten maar integendeel de veroverde wereld onder hun tweeën hadden verdeeld, dan hadden ze op het hoogtepunt van hun macht zich toch op elkaar geworpen om uit te maken wie de uiteindelijke wereldheerser was. De een verdroeg de ander niet, met als gevolg, dat ze op termijn toch elkanders vernietiging beoogden. Deze strijd moest in de Tweede Wereldoorlog uitgevochten worden, zodat daarna een stabiele tijd van vrede kon aanbreken, zonder nog het gevaar van een wereldoorlog die de hele wereld in ellende zou storten. Zonder deze bewuste leiding van de meesters zou het leed voor de mensheid veel groter geworden zijn, en onnoemelijk veel langer geduurd hebben.

Na de laatste wereldoorlog

De artikelen 'de Eeuw van Christus', 'ultiem genezingsinstrument', 'directe-stemapparaat' en 'lichtende toekomst' belichten de tijd die aangebroken is na de Tweede Wereldoorlog.

Dit is een nieuw tijdperk omdat er geen nieuwe wereldoorlog meer zal ontstaan die de materiële en geestelijke opbouw van de mensheid kan tenietdoen.

Die opbouw zal slechts geleidelijk plaatsvinden, want de mensheid heeft door de laatste wereldoorlog nog maar pas het bewustzijn verworven hoe het niet moet. Het artikel 'Evolutie van de mensheid' bespreekt de invloed van oorlogen op het tot stand komen van dit bewustzijn. In de totale mensheid als persoonlijkheid hebben de opbouwende krachten nu definitief de overhand, maar er worden nog wel kleinere oorlogen uitgevochten, omdat nog niet alle mensen dit bewustzijn hebben verworven. Zodra de meeste mensen ingesteld staan om elkander universeel lief te hebben zoals Christus dat bedoelde, zullen ook de kleinere oorlogen tot het verleden behoren.

De grootste massa's hebben nu dat bewustzijn bereikt, en daarin heeft ook Hitler zijn rol gespeeld. Had hij die niet gespeeld, dan was er eerst nog tientallen jaren vrede geweest, maar daarna was de opstand van het Duitse volk toch gekomen, omdat de meerderheid daar dit bewustzijn nog moest verkrijgen. Nadat zij dit bewustzijn had verworven, is het Duitse volk juist een opbouwende rol in het wereldgebeuren gaan vervullen.

De Tweede Wereldoorlog heeft ontzettend veel leed gebracht, maar tegelijkertijd nog onnoemelijk meer leed voorkomen, doordat het bewustzijn van de mensheid hierdoor verhoogd is. Daartoe hebben de meesters bepaalde gevoelens van de wereldleiders versterkt. Zij wisten dat het lijden noodzakelijk was voor het verkrijgen van dit bewustzijn, niet alleen door de mensheid als geheel, maar ook voor vele individuele zielen. Voor vele zielen betekenden de gebeurtenissen evolutie, zelfs al verloren ze op dat moment hun lichaam.

Zoals het artikel 'verklaring op zielsniveau' toelicht, bekijken de meesters zelf de gebeurtenissen anders dan de meeste mensen op aarde. De meesters weten dat er veel bloed is gevloeid, maar er is niet één ziel gesneuveld. Wat de betrokken zielen ervan geleerd hebben, kunnen ze inzetten in hun volgende reïncarnatie of in hun verdere leven in het hiernamaals. Op wereldniveau is het bewustzijn door de laatste wereldoorlog zo ver verhoogd, dat de meesters nu technische instrumenten op aarde kunnen brengen, die het lichamelijke lijden van alle mensen zullen wegnemen. Het ultieme genezingsinstrument zal alle ziekten uitbannen, en alle lichamen op aarde gezond maken. Het directe-stemapparaat zal de mensheid de definitieve zekerheid geven dat de ziel alle ellende overleeft en dat alle zielen uiteindelijk naar de sferen van licht

zullen overgaan. De techniek die ten grondslag ligt aan deze instrumenten kan pas nu op aarde gebracht worden, omdat die niet meer voor oorlogsdoel-einden gebruikt zal worden.

Het karma dat Hitler zichzelf heeft aangedaan

Het artikel 'karma' licht toe wat de gevolgen van een moord zijn. Wanneer men het lichaam van een ziel vernietigt, wordt de harmonie van de eigen ziel met al het leven verstoord. Die harmonie wordt pas herwonnen, wanneer men aan een ziel een lichaam teruggeeft, zodat die ziel de afgebroken evolutie kan voortzetten.

Hitler is verantwoordelijk voor het vernietigen van miljoenen lichamen. Hij zal dus miljoenen zielen een nieuw lichaam moeten geven, voordat zijn ziel weer in harmonie is met al het leven. Het artikel 'Joodse volk' licht toe dat hij hierdoor tot het einde van de aarde zal moeten reïncarneren, hij zal moeten blijven tot het laatst!

Voordat hij zijn eerste reïncarnatie kan beleven, moet hij tienduizenden jaren wachten. Zo ver heeft hij zich van de natuurlijke geboorte verwijderd door zijn voordierlijke handelen op aarde. Zijn gedachten zijn in uiterste mate moordend, in die toestand kan hij geen bevruchte eicel bezielen, hij drukt dit tere weefsel dood als hij ermee in verbinding komt.

Wanneer hij dan uiteindelijk voldoende rust heeft bereikt om geboren te kunnen worden, zal zijn bewuste lijden pas een aanvang nemen. Door zijn verleden zal hij het gevoel hebben dat hij voor iets groots is weggelegd, maar hij zal in elk leven de laagste taak op aarde moeten verrichten die er in die tijd nog nodig is. Hiertegen zal hij in opstand komen.

De meesters zullen hem dan via het directe-stemapparaat zijn vorige levens duidelijk maken, en hem laten zien wat hem wacht. Hij zal als moeder miljoenen malen moeten baren. Wanneer hij de omvang van zijn toekomst beseft, zal hij telkens weer bezwijken. Dat baren is hem vreemd, want zijn overheersende gevoelsleven zit hem nog in de weg. Toch moet hij zijn lagere ik overwinnen en voortaan het leven dienen in plaats van het te vernietigen. Hij kan immers niet aan de corrigerende werking van zijn eigen ziel ontsnappen en net als alle anderen zal hij moeten komen tot de universele liefde om naar de lichtsferen te kunnen overgaan.

Bronnen

Land van haat en macht

Duitslands haat groeit. Het zelfbewuste volk kan de vernedering niet langer dulden. „Vervloekt zij Versailles. Weg met de protocollen, weg, wég met alles, wat Duitslands verheffing zou willen tegengaan. Weg met geschillen, die alleen maar verdeeldheid scheppen, weg met zwakheid en kleinzieligheid. Daar moet hardheid komen en de wil en de durf om Duitsland, het grote, heilige Duitsland, uit z'n verval op te heffen en de schande, het als overwonnen aangedaan, uit te wissen. Er moet eenheid komen onder het volk van Duitse stam, want dan zal het in staat zijn het zwaardrukkende juk af te werpen en een nieuwe, grote rol in het wereldgebeuren voor zich op te eisen.”

Zo spreekt de man, die Duitsland wil wakker schudden en het sterk en machtig maken.

De wereld hoort van hem, maar gaat niet op zijn woorden in. Zij heeft geen begrip van hetgeen daar in Duitsland bezig is te groeien. Zij ziet geen gevaar en slaapt haar rustige slaap. Duitsland is overwonnen, het zal nimmer in staat zijn oorlog te voeren.

Zo denkt de mens en het toont overduidelijk aan hoe groot en diep zijn bewustzijn is ...

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.2655.2667)

Meester Zelanus analyseert de verhouding van de verschillende gevoelsgraden die de mensen in Duitsland bezitten in de tijd dat Hitler aan de macht kwam. Hij gebruikt de term 'Israël' voor het deel van de mensheid dat al in vrede met elkaar wil samenleven en aan geestelijke vooruitgang wil werken:

Als de massa in Duitsland vóór Israël was geweest, zou Adolf Hitler nimmer hebben kunnen opstaan. Maar van het Duitse volk behoort slechts vijfendertig procent tot Israël, de rest bestaat uit veertig procent onbewusten, d.w.z. bewust in goed noch kwaad, terwijl Hitler en de zijnen de overige vijfentwintig procent uitmaken.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.3115.3116)

Meester Zelanus belicht de beïnvloedbare massa, in het onderstaande citaat 'onbewuste kinderen genoemd', die met hun veertig procent van de bevolking Hitler aan de macht hielpen doordat zij zijn duivels gepraat volgden:

Die onbewuste kinderen wilden geleid en gecommandeerd worden, zij hunkerden naar mooie uniformen en naar eretekens, en Hitler, die hen scherp aanvoelde, gaf hun dit alles en beloofde hun nog meer schoons. *Het was deze onbewuste soort, die Hitler de meerderheid en de macht bezorgde!*

Elk volk bezit een dergelijke kleurloze massa. In rustige tijden is zij, geleid door een groter procent goedwillenden, onschadelijk. Gev arlijk echter wordt ze in een toestand als waarin Duitsland verkeerde. Onbekwaam om zelfstandig te denken, makkelijk te paaieren met beloften was deze massa een gewillig werktuig in de handen van een volksmenner als Hitler. Deze soort deed precies wat hij wenste, zij stak enthousiast en ijverig de handen op, bouwde na wat hij haar voorzei en voelde zich geheel gelukkig daarbij. Deze massa loste in de rijen van Hitlers trawanten op en hielp hem zo aan de noodzakelijke meerderheid van stemmen. Staande op haar schouders kon Hitler toen de Rijksdag binnengaan en zich tot kanselier en leider van het Duitse volk laten uitroepen.

Terwijl Hitler met de zijnen regelrecht aanstuurden op oorlog en koortsachtig aan de bewapening werkten, beloofde hij zijn wegbereiders koeien met gouden horens. Een reis om de wereld, een eigen huis, een auto, allemaal prettige dingen, die het leven kunnen veraangenamen en tot de idealen van welhaast elk mens behoren. Dat alles zouden ze krijgen als ze maar met een sterk hart in hem geloofden en bereid waren al hun krachten te geven voor de weerbaarheid van het nieuwe en duizendjarige rijk. Hoor hem praten over de vloek van Versailles, die hij ongedaan gaat maken, hoor hem, als hij met donderende stem spreekt over zijn onwankelbare wil om te vechten voor de vrijheid en de grootheid van de Duitse natie. Hij slaat hen met zijn vlammende, knetterende taal en de kracht van zijn persoonlijkheid in de ban, zij houden de adem in bij het aanschouwen van zoveel voortvarendheid. Hij praat deze ziellose massa dol en trekt haar in de levensafstemming van hem en de zijnen op. Ze gaat hem zien als een bijzonder wezen, een bovennatuurlijk genie, ja, als een godheid. Hij is het wonder, dat haar door de Voorzienigheid is gezonden.

Het is heel natuurlijk, dat zulk een onbewuste, willoze soort mensen in deze handen tot een domme, brute kracht wordt, die elk plan, hoe ver-

schrikkelijk en vérstrekkend ook, doet verwezenlijken. En deze harlekijns weten niet, hoe rottend slecht de kern is, op welker bevel ze hun toeren verrichten. Ja, als ze plots in de vreselijke werkelijkheid komen te staan en de oorlog uitbreekt, de oorlog, die tot nu toe een heerlijk, gevaarlijk woord was, waarmee prettig te spelen viel, ja, dán schrikt het onbewuste soort even, is het beduusd, dat het spel, waaraan zij zo kinderlijk-blij deelnamen, dodelijke ernst blijkt te zijn. Een kort ogenblik is het maar, juist zolang als Hitler nodig heeft om hun duidelijk te maken, wat een oorlog hun aan roem, eretekens en macht brengen kan. Dan brullen ze energieker dan ooit het „Sieg Heil” en stampen nog iets harder met hun laarzen, wat mannelijk en krijgshaftig staat.

Op de ruggen van deze duivelstoejagers predikt Hitler het Germaanse evangelie van de haat en de vernietiging, beveelt hij het Duitse volk tot teruggang naar het prehistorische tijdperk en gebiedt hij tot de oorlog, die onnoembare ellende over zijn volk zal brengen!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.3117.3139)

Geen genie

Op aarde spreekt men over genieën:

Mensen, die voor de maatschappij iets groots tot stand brengen, noemt men op Aarde genieën. De massa ziet hoog tegen hen op en draagt hen soms op handen. Voor ons leven hebben deze aardse genieën echter eerst betekenis, als zij het leven van God opwaarts voeren, het innerlijke leven dienen, zodat het zieleleven ontwaakt.

Zij, die anders handelen, verdienen de naam van genie niet, of ze zouden genieën in het kwaad moeten heten. Hoeveel ellende is er al niet over de Aarde gekomen door het aardse genie? Thans dringt eindelijk tot de volken door, dat genieën in het kwaad geen betekenis hebben en geen bewieroking verdienen. Dit soort genieën, waartoe Hitler behoort, zijn des duivels en voeren het leven op Aarde naar de afgrond.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.4680.4686)

Hitler en zijn soortgenoten waren dictators, geen genieën:

Deze dictators zijn onbewust, kortzichtig en geestelijk leeg. Dit zijn geen genieën. Een genie, dat vandaag overwint en morgen alles weer verliest, is geen genie. Zo ze ook maar een beetje bewustzijn van Gods wetten

hadden bezeten, zo zij een sprankje liefde voor het eigen volk hadden gevoeld, zouden zij nimmer de oorlog hebben gekozen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.3703.3706)

Daarom zijn de dictators mensen zonder intuïtie, voor onze wereld zijn ze halfbewust, voor de Aarde bewuste krankzinnigen. Ze willen onfeilbaar zijn en stapelen fout op fout. Zij willen heersen, maar kennen zichzelf niet, noch de wetten, waardoor ze leven en door welke zij het leven kregen. Zij offeren het bloed van miljoenen zielen, maar denken niet aan het leed van die mannen, vrouwen en kinderen, in hen is alleen het gevoel om geschiedenis te maken. Hartverscheurend is hetgeen zij veroorzaken, en dat noemen zich de genieën van de Aarde!

Ik zei u, voor onze wereld zijn het waanzinnigen, die met het leven van God spotten en het ombrengen. Het zijn de ellendigsten onder de volken en de armoedigsten van geest in de ruimte. Ze zijn doofstom en blind voor het licht van God, of ze zouden nimmer zoveel bloed hebben geofferd uit pure machtswellust. Ze zijn niet diep, deze heersers, want het kleinste insect kijkt door hen heen. Het zijn zuiver stoffelijke, maar menselijke hyena's, die ten behoeve van hun eigen begeerten regeren, doch de betekenis van het aardse leven ten opzichte van God niet kennen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.3713.3722)

Meester Zelanus vraagt de lezer om het voelen en denken van de dictators grondig te onderzoeken, zodat hun vampierenwaard het geestelijke halt wordt toegeroepen:

Volg hen toch in hun denken en voelen. De mensheid heeft dat nog nimmer gekund. Nu wordt dat echter dringend nodig. Thans moeten de volken hun het geestelijk halt toeroepen of zij staan opnieuw onder u op en voeren u en de uwen naar de slachtbank. Zij zuigen u leeg en drinken uw bloed, zo behalen zij hun genieschap (in het kwaad). Maar is het niet waanzinnig nog langer te moeten goedvinden, dat uw denken en bewustzijn door deze mensen bezoedeld worden? Deze charlatans van de mensheid moeten niet langer de teugels in handen hebben. U ziet toch wat zij ervan terechtbrengen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.4712.4719)

Meester Zelanus bespreekt de giftige uitstraling van Hitler:

Voert hij uw leven niet naar de duisternis met alle ellende, daaraan ver-

bonden? Is hij een liefdegeest? Heeft hij uw leven en dat van de uwen lief? Niets ontzien hij en de zijnen van uw leven, zij willen de macht in handen hebben en haar vergroten. Wat het ook kost, het is hun altijd en alleen om zichzelf te doen. Onnozel en naïef is het om hen te volgen, alleen het kuddedier kan het!

Adolf Hitler voelt zich aangetrokken tot het kind. Maar waarom? Met valse bedoelingen dringt hij dit leven binnen en wil u tonen, hoe menslievend hij wel is. Het volk ziet hem als het lam Gods, doch Gene Zijde ziet door hem heen. De giftige uitstraling van de Führer is waar te nemen. In de liefkozing van het kind weerspiegelt zich het hondse en duivelse van zijn eigen leven. Dit satanische vernuft ontnam het Duitse volk iedere kritiek, en zo vergrijpt hij zich nog erger aan het Duitse kind. Hij omarmt het en weinigen herkennen de vampier in hem. Hij past het „Laat de kinderkens tot mij komen” toe, maar wort meteen het gevoelsleven. Dierlijk verderf is het, wat er van zijn leven tot ons komt, maar miljoenen nemen het niet waar. Het Duitse kind omarmt hem en lost tegelijk op in zijn satanische ideeën.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.4722.4738)

Het laagste wezen in de ruimte

Door het diepste kwaad dat hij bedreef, haalde Hitler zich een enorm groot karma op de hals:

De man van het diepste kwaad in de ruimte speelt voor beul over u en de uwen, over de massa en de mensheid. Maar dat moet hij weten. God waakt! Hoe verschrikkelijk zijn karma nu reeds is, want nog is de oorlog niet ten einde, voelt u zeker. Deze ziel, dat is één vonk van God, staat tegenover biljoenen zielen en vonken en voert er oorlog tegen. Had deze onbewuste even nagedacht, dan zouden de sterren en planeten hem hebben kunnen zeggen, dat in deze eeuw het kwade moet verliezen. Maar de beul van de mensheid wist niet beter. Deze man vergreep zich niet aan één wet, maar aan miljoenen wetten. Deze ziel vindt, dat Christus geen betekenis heeft. Deze man slaat dan ook toe waar hij kan, maar hoe meer hij slaat, des te schoner wordt de Eeuw van Christus, die nu ontwaakt! Deze ziel weet niet, dat hij het tegendeel zal bereiken van wat hij beoogt, deze ziel kent de Tien Geboden niet, de Tien wetten van God voor alle leven hebben voor haar geen zin. Dit lege-ik moet nog ontwaken.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.6101.6112)

Hitler stemde zich af op de voordierlijke gevoelsgraad van het prehistorische tijdperk:

Al deze mensen hebben afstemming op het prehistorische tijdperk en ze horen in uw eigen eeuw niet thuis. Dat is thans door al het leven op Aarde beleefd. De prehistorische gevoelens hebben in de „Eeuw van Christus” geen betekenis, het is afbraak!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.5359.5361)

Caiphas en het Joodse volk

Hitler was de reïncarnatie van de hogepriester Caiphas, die Christus tot de kruisdood heeft veroordeeld:

De tijd is daar, dat Caiphas een nieuw lichaam ontvangt. Hoe zal nu zijn leven zijn? Wat zal dit zieleleven thans te beleven krijgen?

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.4520.4522)

Hitler wist dit zelf niet:

Zeer zeker voelde hij zijn eigen leven, maar van dat wat tot zijn onderbewustzijn behoorde, wist hij niets af. In zijn zieleleven lagen echter verschillende gevoelswerelden, krachten en eigenschappen, die zijn persoonlijkheid hebben gevormd en die hem maakten tot de mens, zoals hij in uw tijd het levenslicht aanschouwde. Die gevoelswerelden werden door hem in het leven opgebouwd en hen moest hij aanvaarden, toen hij het nieuwe leven op Aarde binnentrad.

De ene mens wordt kunstenaar, de andere geestelijke en weer een andere voelt zich tot de wetenschap aangetrokken. Dit feit doet ons aanvaarden dat iedere ziel in de ruimte haar eigen bestemming heeft als de nieuwe geboorte een aanvang neemt. Vanaf het ontstaan van de schepping hebben wij kunnen volgen, dat de mens niets geschonken wordt, maar dat hij zich alles heeft eigen gemaakt. Door onze werkzaamheid en de ervaringen, die wij opdeden, wonnen wij gevoel en intuïtie. Als we nu een eigenschap door een krachtige bezieling hebben opgevoerd, zal onze persoonlijkheid meer en meer spreken. Zo is het ook ten opzichte van een stuk werk, dat we moesten achterlaten, wanneer de dood ons riep. Dit bleef toch als gevoel in ons voortleven als we de wereld van het onbewuste binnentraden en we daar wachtten op de nieuwe geboorte.

En als we dan een nieuw stofkleed ontvingen, voelden we ons beziel. In ons leefde het gevoel voor iets en dat iets kon alleen zijn datgene, wat we in ons vorig leven hadden moeten achterlaten. En met het groeien van de jaren en ons bewustzijn kwam het ogenblik, dat we het werk voortzetten en afmaakten. Wanneer nu dit gevoel voor kunst of wetenschap naar buiten treedt, dan spreekt men in uw wereld over aangeboren intuïtie. Wij echter weten, dat het niet anders is dan het terugkeren van de ziel in het verleden, in het vorige bestaan.

Dit geldt natuurlijk ook voor Adolf Hitler.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.3820.3835)

De haat in het gevoelsleven van Hitler werd in de Eerste Wereldoorlog weer aangewakkerd:

Hij neemt aan de oorlog van '14 - '18 actief deel. Meer nog dan in zijn jonge jaren leert hij leed en smart kennen en heviger nog leert hij haten. Hij beleeft het ondergaan van zijn volk en in die jaren ontwaakt zijn gevoelsleven.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE3880-3882)

Hij ging haat koesteren voor het leven van vele anderen:

Maar er leeft ook wroeging in hem, het is een kracht, die hij niet kent, maar die hem in zijn leven overheerst. Hij zoekt zichzelf en zijn bewustzijn te leren kennen, de gevoelens in hem, die hem drijven, zijn sterker dan hij zelf is. En moegevochten geeft hij er zich geheel aan over en viert hij zijn haat en hartstocht uit. Hij gaat deze koesteren voor duizenden omstandigheden, ja, hij haat het leven van andere volken, vooral het Engelse, maar ook dit heeft weer betekenis. Zijn verleden overheerst deze persoonlijkheid. Hij draagt dit met zich, zoals iedere ziel dit doet.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.3843.3848)

Meester Zelanus volgde de vorige levens van Hitler om zijn plaats in de evolutie van de mensheid te kunnen duiden.

Ik ken deze ziel, want ik volgde hem in dit en in zijn vorige levens.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.3856)

Adolf Hitler is Caiphas!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.4531)

Door de verkregen macht kreeg de ellende die Hitler in zijn vorige levens had ervaren, vrij baan en ontaarde in haat en geweld:

Caiphas is op de juiste plaats geboren. Als Adolf Hitler maakt hij zich tot de beul van de mensheid. Onnoemelijk veel speelt zich in deze mens af. Door de verschrikkingen, die hij ontketent, trekt hij de demonen van de hel tot zich. En beide persoonlijkheden, die van Caiphas en die van Hitler, lossen in die hel op. Caiphas wil de Joden verjagen en hen zo leren, verdergaan wil hij niet, kan hij niet eens. Maar hij heeft Hitlers hartstochten erdoor wakker gemaakt. De tijd, waarin Caiphas leeft, de bal, die aan het rollen is gebracht, is door hem niet meer tegen te houden. Caiphas tracht nu te redden wat er te redden is, doch hij kan Hitler niet meer tegenhouden. Hitler voelt hartstocht en geweld in zich, hij wil de mensheid vernietigen. De smaad, de smart, de strijd, de ellende, in vele levens opgedaan, breken zich baan en lossen zich op in haat en geweld. Duizenden eigenschappen gisten in deze mens, hij trekt er het geweld van het oerwoud door aan. Thans kan hij zich niet meer losmaken van de demonen van de hel, zij houden hem en zijn eigen soort, zijn vreselijke helpers, in hun macht en leven zich door hem en de zijnen uit.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.4601.4613)

Caiphas als Hitler was rottend slecht:

Jij bent rot, rottend slecht. Caiphas, ontwaak! Je vuile gedachten, je hatelijk gevoelsleven stemt je op de duisternis af.'

Lezingen Deel 3 (L3.9547.9549)

Caiphas en Hitler wilden de ontwikkeling van de mensheid tegenhouden:

Maar Adolf stond voor de Caiphas, en de Caiphas stond voor de ontwikkeling mensheid, maar de vermoording van de liefde, Christus. Wéér voor hetzelfde besluit. En toen kwam Hitler.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.11371.11373)

Het tegenhouden van Hitler

De meesters zorgden ervoor dat Hitler de Tweede Wereldoorlog niet kon winnen:

Doordat deze oorlog niet slechts de mensen op aarde, maar zelfs de meesters uit de hoogste sferen raakt, helpen zij op hun wijze mee om deze gigantische strijd tot een goed einde te brengen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.74)

Zonder de meesters was er nog veel meer bloed vergoten:

De meesters overzien alles, zij zullen zich inspannen zoveel mogelijk bloed te sparen of er blijft niet één mens over van al de miljoenen, die in de strijd betrokken zijn.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.3561)

Hitler viel aan:

Polen is door Duitsland onder de voet gelopen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.3571)

Maar op het kritieke ogenblik zorgden de meesters ervoor dat Hitler niet doorstootte naar Engeland:

Duitsland valt Denemarken, Noorwegen, Nederland, België en Frankrijk binnen en vermorzelt deze landen. Zo overrompelend snel gaat alles in zijn werk, dat zelfs Hitler verrast is. Nu aarzelt hij – zal hij Engeland meteen aanvallen? Als hij het doet is het verloren! Maar de Meesters waken.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.3574.3578)

Op een contactavond vertelt Jozef Rulof dat Hitler al twee jaar V2 bommen had voordat hij die inzette tegen Engeland. Hitler wachtte hiermee, omdat de meesters hem daartoe geïnspireerd hadden:

U hebt gehoord, dat kunt u nu controleren, de feiten die meester Zelanus vertelt in 'De Volkeren der Aarde' bijvoorbeeld, daar zegt hij: 'Hitler werd telkens beïnvloed door de hogere machten en de demonen.' Maar de hogere machten kregen hem ook. Want de V2 had hij al twee jaar daarvoor, hoorde ik nu van een Engelsman, van een generaal, hij zegt:

‘Het was al twee jaar geleden, was dat al klaar.’ Maar door een visioen en de voorzienigheid, hij noemde dat de voorzienigheid, heeft hij dat uitgesteld. Hij zegt: ‘De voorzienigheid zei vannacht tegen mij: ‘Jij laat het, je wacht, en dan ben je zeker.’ Maar ze jaagden hem met dat wachten van de wal in de sloot, want toen die twee jaar voorbij waren ... Had hij onmiddellijk die V2 ingezet, dan was er van Engeland niks meer over. Dus het goede, dat kunt u nu controleren, had hem even te pakken. Maar het verkeerde ook.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.4952.4960)

De meesters hebben de vrees van Hitler voor het machtige Rusland versterkt, waardoor Hitler en Stalin elkaar gingen bevechten:

En tezamen heeft goed en kwaad, graden van bewustzijn, hebben zij dat dierlijke, dat afbrekende, vernietigende overwonnen; móést overwonnen worden. Had Stalin, dat staat daar in, en had Adolf Hitler, hadden zij de tijd, hunzelf, hun volk begrepen, hadden deze twee heersers de wereld in hun macht gekregen. Maar het zou niet, dat zou niet. En hoe eenvoudig, hoe dicht bij deze persoonlijkheid lag niet dat bezit, leefde niet deze ruimte? Maar het zou tegen elkaar in. En u leest ook weer in de boeken, want nu komt het erop aan: u doet dat niet, en u zult dat niet, en u zult zo gaan en zo gaan.

Had Adolf Hitler gezegd in die en die tijd: ‘Ik ga door’, dan had hij in twee maanden Brits-Indië en Engeland en alles overwonnen. Maar wat deed hij? Hij nam rust. Hij zou rust nemen; voelt u wel, ook weer beziening.

Wanneer we die boeken ontleden dan voer ik u mee naar Chamberlain, naar Churchill, die mensen die voor de mensheid een taak tijdens deze jaren hebben verricht. Dacht u dat die mensen niet, deze persoonlijkheden, niet waren geïnspireerd? Dacht u dat Churchill, dat Chamberlain, dat die andere mensen, Roosevelt, dat die op eigen kracht die gevoelens ten opzichte van miljoenen problemen hadden kunnen stellen?

(Meneer in de zaal): ‘Nee.’

Overal waren meesters, overal was de inspiratie aanwezig. Dáár stond een meester uit die sfeer. Stalin, Hitler, Roosevelt, Churchill, die mensen werden bezielde, dat lag in handen, sinds duizenden en duizenden eeuwen, in handen van meesters, van u, en uw moeder, en uw vader,

meesters die de Christus dienden.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.1453.1469)

Hitler twijfelde of hij Rusland moest aanvallen om dat gevaar voor zijn macht te elimineren:

Adolf Hitler heeft de blikken naar het Oosten gewend. Hoe moet hij thans handelen? Er is twijfel in de Führer. De problemen, die tot nu toe met de gigantische oorlogvoering samenhangen, heeft hij snel en vermetel opgelost, bezielde en beschermd als hij zich weet door de Voorzienigheid. Maar daar rijst thans dreigender dan ooit de Russische beer voor hem op. Zal hij de strijd met hem aanbinden? Waarheen zal een oorlog met Rusland hem voeren? Wat weet hij van dit geheimzinnige en onmetelijke land, dat ondoordringbaar bleek voor eenieder, die meer wilde weten van de plannen van de machthebbers in het Kremlin? Is het sterk? Is het zo sterk als zijn land? Toch moet hij tot een besluit komen, nimmer zal hij zijn plannen rustig kunnen volvoeren met dit dreigende gevaar in zijn rug.

De Führer zondert zich af om te mediteren. In de eenzaamheid wil hij de stem van de Voorzienigheid luid en duidelijk in zich horen spreken.

Tot nu toe is zijn voelen en denken juist geweest. Zijn overweldigende successen hebben bewezen hoezeer hij zich op zijn intuïtie kon verlaten.

Door te mediteren wil hij erachter komen welke weg hij thans moet bewandelen.

Dagen en nachten gaan voorbij en Adolf Hitler wacht op de gegevens, die de Voorzienigheid in hem zal leggen. Hij voelt reeds dat men hem voor grote gebeurtenissen plaatst. Ook krijgt hij de gevoelens al, hoe dan te moeten handelen; maar de Führer gaat niet over één nacht ijs, telkens weer controleert hij zijn gevoelens. 's Nachts houdt hij het binnenshuis niet uit, in het uur, waarin hij zulke verstrekkende en dramatische besluiten moet nemen, kan hij niet slapen. Hij gaat de natuur in.

Weer staat de Führer voor de ruimte, voor de Voorzienigheid. Hij praat in zichzelf. Boven hem leeft God. Uit die onmetelijkheid moet hij ook nu weer zijn hulp ontvangen. Zijn gedachten dwalen naar vele richtingen. Hij voelt zich nu als Christus zich eens gevoeld heeft in de hof van Gethsemane. Staande in de nacht gaan zijn gedachten uit naar Christus,

aan Wie hij nog maar zelden eerder in zijn leven heeft gedacht. Hij stelt zich op de Goddelijke mens in, zoals Deze op Zichzelf aangewezen in de eenzaamheid van de Hof de komende, grote gebeurtenissen verbeidde. Adolf Hitler denkt hieraan, zonder dat in hem ook maar iets is van het machtige en heilige, dat toen in Christus leefde. Hij ziet slechts een overeenkomst, ook hij is alleen en ver van de mensen en ook hij staat voor grote gebeurtenissen, groter dan die van Christus. De Führer kijkt naar het sterrenbeeld, zijn armen over de borst geslagen, en peilt de onmetelijkheid.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.3630.3661)

En dan is er een meester die de gevoelens van Hitler versterkt dat Stalin een groot gevaar vormt voor zijn wereldheerschappij. Die meester werd vroeger al als Mozes geïnspireerd opdat de afbrekende krachten in de wereld niet de overhand zouden krijgen. Hitler denkt echter dat het de voorzienigheid is:

Hij denkt ook aan de woorden, door Christus tegen Zijn slaperige Apostelen gesproken: „Kunt gij dan geen uur met Mij waken?“, maar de Führer werpt deze gedachten weldra van zich af. Heeft hij soms iemand nodig? En zijn leven heeft meer betekenis dan dat van die vreemde mens, die men daar in Jeruzalem aan het kruis sloeg. Adolf Hitler vindt nu ook, dat hij zou kunnen zijn als de Messias, zijn grote volk heeft hem lang geleden reeds als een godheid aanvaard. Is voor hem en zijn volk niet de ruimte geschapen? Dwingen de feiten hem niet dit te geloven? Zou de Voorzienigheid de Duitse wapens zo zichtbaar en doeltreffend zegenen als Zij niet bereid was de wereldheerschappij in zijn handen te leggen? Maar hij moet zich die waard tonen en de moeilijkheden, welke zich nog voordoen, koen en zeker uit de weg ruimen. De Führer weet nu hoe hij handelen moet. De Voorzienigheid heeft in hem gesproken, in hem leeft de waarachtige inspiratie, zijn intuïtie is onfeilbaar. Nog kan hij zich niet losmaken van deze stille nacht, met de handen op de rug wandelt hij nog wat rond, bouwend aan zijn plannen. Adolf Hitler is tot handelen gereed. Maar hij ziet niet de lichtende gestalte naast hem. Het is Mozes, die in al deze uren bij hem was en hem tot zijn besluiten dwong. En terwijl de Führer verder spint aan zijn gedachten, zweven Mozes en de meesters van Gene Zijde weg – naar het koude, barre land van Jozef Stalin.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.3664.3678)

De meesters wisten dat Rusland in de Tweede Wereldoorlog Engeland en Amerika zou moeten helpen om samen Hitler tegen te houden:

Toen de volken der Aarde rustig sliepen en uitrustten van de oorlog '14 - '18, waren de Meesters reeds in Rusland en in verbinding met Stalin. Zij legden de gedachte in hem, de bewapening van zijn land tot ongekende hoogte op te voeren. Hoe nu, Meesters van Gene Zijde, inspireerden Rusland? Rusland, dat de wereldrevolutie predikte, de volkeren der Aarde wilde knechten en hen in het eigen leven wilde optrekken? Hoe kan Gene Zijde Rusland helpen?

Gene Zijde overzag de toestand, wist, dat de mensheid voor de laatste en vreselijkste oorlog aller tijden stond. In die eindstrijd zou Rusland Engeland en Amerika moeten helpen om het Duitse beest met al zijn koppen te vernietigen, want op eigen kracht zou Israël dat niet kunnen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.3236.3242)

Rusland en Duitsland streefden nog de wereldheerschappij na:

Deze beide, grote volken streven hetzelfde doel na, de heerschappij over de Aarde. Hun heidense mentaliteit staat niet toe, dat zij als vrienden dit ideaal nastreven. De een verdraagt de ander niet, met het gevolg, dat zij elkanders vernietiging beogen.

De Meesters kennen de mentaliteit van elk volk, zij voorzagen al eeuwen geleden dat er strijd zou komen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.3228.3231)

De strijd tussen deze heersers moest in de laatste wereldoorlog ontbranden, zodat de Eeuw van Christus daarna de mensheid rust kon geven:

U kunt zich moeilijk denken, wat de wereld door te maken zou krijgen, als de heidenen zich zouden verbinden om zich tegen de rest van de wereld te keren. De volken zouden geen rust hebben gekend, want op het hoogtepunt van hun macht en met de wereld aan hun voeten, zouden ze zich op elkander werpen om uit te maken wie zich de wereldheerser zou mogen noemen.

De strijd tussen de heidenen onderling moest komen in de laatste oorlog, die Israël zou voeren, of de Eeuw van Christus zou nog geen aanvang kunnen nemen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.3233.3235)

Zonder leiding van de meesters had de ellende onnoemelijk veel langer geduurd:

Maar zonder bewuste leiding ervan zouden de lage hartstochten, welke in de mens woedden, hem nog verschrikkelijker en vreselijker ellende bezorgen en deze ellende zou onnoemelijk veel langer geweest zijn!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.1325)

Na de laatste wereldoorlog

Door de oorlogen ziet de massa het verkeerde van een oorlog in:

Het was erom begonnen de volken hierdoor op den duur vrede en rust te geven. Die strijd lag in de handen van de Meesters. Wij weten nu, dat het hen erom ging de volken tot eenheid te brengen. Terwijl de massa het verkeerde van een oorlog inziet en haakt naar rust, leerden de dictators niets uit de oorlogen, zij maken de strijd zelfs tot een instrument in hun handen, dat hun macht en roem zal schenken. Ze zullen echter beleven, dat ze zichzelf vernietigen als hetgeen zij tot stand willen brengen het doel van de Meesters raakt.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.3697.3701)

De meerderheid van de mensen in verschillende landen verafschuwde de oorlog nog niet in 1939:

Waarom verzet de massa zich niet tegen de verschrikkelijke bevelen van haar leiders? Omdat ze de oorlog nog niet verafschuwt!!! Maar zelfs al zou zij dit wel doen, dan nóg liet ze niet na de bevelen getrouw op te volgen. Dit komt doordat de massa nog als het kuddedier voelt, denkt en handelt. Wat de eenling al wel begrijpt, behoort nog niet tot het bewustzijn van de massa. Eens zal ook zij echter bewuster leren handelen en dan aan haar regeerders zo nodig de macht durven onthouden om miljoenen mensen in de ellende te dompelen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.2564.2569)

Door Hitler leerde de wereld hoe het niet moet:

Hij voert u en haar opwaarts, want u leert door hem, dat het zó niet moet.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.4952)

In werkelijkheid is heel uw geschiedenis zo opgebouwd, want door leed en smart kwam in u de ontwaking.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.4955)

De massa echter won erdoor aan bewustzijn en gaat thans aan een ander leven beginnen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.5338)

Indien Hitler de opstand van het Duitse volk niet geleid had, zou een ander dat tientallen jaren later gedaan hebben:

Maar dié kern, dié liefde, waar Christus nu voor geboren is, waar Christus alles voor gaf, waardoor het universum, de wetten zijn ontstaan, dié goddelijke kern sprak als het ware bewust tot de persoonlijkheid Adolf Hitler, tot Caiphas.

Had Caiphas ... Die heeft immers in die jaren niets geleerd. Tussen Jeruzalem, tussen het ogenblik dat Christus voor hem stond en deze beslissing 'Ik ga dat en dat doen', stond Caiphas weer voor die daad: het goede of het verkeerde. Hij had zich moeten buigen, en dan had de wereld ...

Als hij dat had gekund, indien hij dat had gekund, Caiphas dus, als Adolf Hitler, dan had u een dertig, veertig jaar nog vrede beleefd. Maar daarna was toch, door een ander, de opstand gekomen. Want het volk was nog niet gereed, de massa nog niet.

Dus de enkeling kan beslissen voor het goede. U ziet het zelf bij uw regering: de een zegt dit, een ander zegt: 'Nee. Daaruit. Daarheen.' Omdat meneer nu aan tafel zit en het recht heeft om te spreken? Nee, zijn mentaliteit. En nu hebt u wetten. Nu zeggen de anderen: 'O nee, dan hebben we ú niet nodig.'

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.11354.11369)

Het Duitse volk wilde toen nog overheersen:

Het wil groot en machtig zijn en andere volken overheersen, het wil de Aarde bezitten.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.2608)

Deze mentaliteit moest definitief uitgebannen worden:

Deze mentaliteit moet uitgebannen worden, of er zal nimmer vrede op Aarde zijn.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.2610)

De winst door de Tweede Wereldoorlog zal het bewustzijn van de meerderheid van de mensheid zijn om zich blijvend af te keren van geweld, macht en haat:

Toch is er een goede zijde aan de oorlog. Door alle ellende leren we, dat we met haat en geweld niet verder komen en dat alleen de liefde jegens elkander ons geluk en rust kan brengen.”

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.330.331)

Door deze verschrikkelijkste oorlog aller tijden leert de mensheid, dat ze zich af moet keren van het geweld, de zucht naar macht en gewin, van de haat. Dat zal de winst zijn, die ons uit de puinhopen en de slagvelden toestroomt.

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.4645.4646)

Eerst nu voelt de mens, dat het met geweld ook niet moet. Maar Europa is intussen kapot. De oorlogswals reed alles omver wat in de weg stond, had voor niets ontzag, leven en dood hadden geen betekenis. Al de heilige goederen van de mens zijn bezoedeld. Maar de fundamenten voor het hogere leven zijn gelegd en daarop bouwt men thans voort.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.5071.5075)

Het leven op Aarde was als een hel, maar het kwade in de mens is thans overwonnen, dit ten koste van ontzettend veel bloed, van leed en smart, honger en ellende. Is deze ontwikkeling te duur betaald? Wij zullen zien, wat de mensheid te wachten staat en waarheen deze strijd u en de miljoenen op Aarde heeft gevoerd.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.5077.5079)

De meesters beschouwen het verloop van de Tweede Wereldoorlog vanuit hun kosmologie, zoals die in het artikel 'verklaring op zielsniveau' is toegelicht. Hierin staat de ziel centraal, die niet vermoord kan worden, omdat die het eeuwige leven bezit:

Dat heb ik er niet bij gezegd, omdat we dan naar kosmologie gaan, dan gaat het even verder. Want, u kunt mij vermoorden, u kunt het leven afslachten, maar dat kunt u niet.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.5063.5064)

In het woordenboek van de meesters bestaan er geen zonden of moorden, zij houden alleen het harmonische leven over:

Maar u moet dat God ... alles wat u op aarde ziet, beziet, uw ganse woordenboek moet weg en dan houdt u alleen het leven over; en dat is harmonie, dat is rechtvaardig en daar bent u deel van. Maar toen wij begonnen, zelf het leven in handen kregen, wilden we meer, en toen maakten wij fouten. Maar dat zijn geen fouten. U hebt nooit een zonde gedaan. Er zijn geen zonden. U hebt een mens vermoord; nog nooit, er is nog nooit iemand vermoord.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.1723.1728)

Op het verklaringsniveau van de meesters is er geen ziel gesneuveld, want een ziel reïncarneert en beleeft een eeuwige evolutie:

Want er is geen dood, er is nog nooit iemand gesneuveld. In de oorlog zijn er miljoenen mensen vernietigd; er is er niet één vernietigd, de persoonlijkheid keert terug. Voelt u hoe eenvoudig het wordt, en dat ruimte, die oneindigheid in u leeft, hier in u? Hier hebt u dat kind ... wat u dáár vermoordt, draagt u over zoveel eeuwen terug. Er is geen zonde, er is alleen evolutie.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.1730.1734)

Als het lichaam eraan gaat, is de ziel niet vernietigd:

Er is nog nooit een mens eraan gegaan! Want de mens blijft eeuwigdurend leven.

Wat noemt u: hij is eraan gegaan? Voor ú, u verliest uw stoffelijk organisme; is dat eraan gaan, innerlijk, en uw geestelijke persoonlijkheid, uw eeuwigdurend bezit?

Het karma dat Hitler zichzelf heeft aangedaan

Hitler heeft zich door zijn demonische handelen onnoemelijk veel karma op de hals gehaald:

En het leed en de smart, die hierdoor ontstaan, moet hij dragen, dit ligt weer buiten het karma van de mens, de massa en de mensheid.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.4950)

Hitler en zijn soortgenoten traden na hun aardse leven de laagste duistere sferen binnen:

Toen zij het aardse leven verlieten, traden zij de laagste hellen binnen, waarvan ik u heb verteld. Daar liggen zij neer en slapen. Toch moeten zij ontwaken en eerst dan begint hun ellende aan deze zijde. Hier worden zij leeggezogen, zoals zij het andere zielen hebben gedaan. Miljoenen zielen hebben met hen iets te verrekenen. Daarna treden zij de wereld van het onbewuste binnen en zullen vervolgens een nieuw leven ontvangen en op Aarde geboren worden.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.10417.10422)

Maar hun nieuwe reïncarnatie zal niet spoedig gebeuren:

Mevrouw, er zijn er in de wereld van het onbewuste die wachten al honderdduizend jaar. Als Adolf Hitler en de mensen, de wilden van 1940-1945, terugkomen, misschien leven we dan in 46.422. Kijk, hoe erger u tekeer gaat des te moeilijker komt uw terugkomst. Want zij die nog enigszins in harmonie zijn, worden aangetrokken. Dus als u heel erg tekeer gaat hier op aarde, schakelt gij u vanzelf ook veel verder uit, want u bent niet aan te trekken. Er gaan er u miljoenen voor. U hebt uw normale geboorte volgens God en de kosmos verknoeid, bezoedeld, versnipperd en versjacherd.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.14145.14151)

Wanneer dan uiteindelijk Hitler op aarde reïncarneert, zullen de meesters hem zijn vorig leven verklaren:

Miljoenen zielen keren met hem naar de Aarde terug, al die vonken van God hebben goed te maken en zullen nu deel nemen aan de ontwikke-

ling van de mensheid. De laagste toestanden in de maatschappij worden door hen beleefd, een ander bewustzijn is niet in hen. Voor de liefde en de geestelijke rechtvaardigheid moeten allen nog ontwaken. Toch heeft de mensheid moeten vaststellen, dat iedereen hem helpt dragen. De mensheid kent deze zielen en kent Adolf Hitler onder hen. En bewust als zij geworden is onder leiding van de meesters, weet ze ook, dat hij het was, die haar tot ontwaken deed komen. De mensheid zal Adolf Hitler helpen dragen met het kruis, dat hij zelf over zijn schouders legde. In de tijd, dat zij naar de Aarde komen, is het leven daar een paradijs. Al opgroeiend vinden zij het niet eens erg, dat zij tot het stoffelijke leven behoren. Maar toch zullen juist zij zich door deze paradijsachtige toestand gemarteld voelen. Dat zij de laagste functie in het maatschappelijk leven moeten vervullen, drukt hen neer, maakt hen opstandig. Maar hem en de zijnen zal duidelijk worden gemaakt, hoe hun leven op Aarde is, zij zullen dan weten, waarom Moeder Aarde hen zo gevangen houdt. Hierdoor leert Adolf Hitler zijn eigen leven kennen. Door de geestelijk ingestelde meesters laat hij zich dan de wetten van God verklaren:

„God is Liefde,” zo zeggen deze hem. „Gij denkt onrechtvaardig behandeld te worden, wij kunnen u echter aantonen, dat gij schuld hebt aan uw eigen ongeluk. Uw eeuw is voorbij.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.10437.10453)

Zeker, uw verleden komt tot ontwaking, gij gaat voelen, dat gij meer kunt dan dat wat uw leven thans van u vraagt en u als taak is opgelegd. Maar wat gij kunt en voelt, behoort tot het verleden. Vergeet niet dat er duizenden eeuwen voorbijgegaan zijn. In die tijd is de mensheid veranderd.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.10458.10461)

De mensheid is hem niet vergeten:

Adolf Hitler moet aanvaarden, dat men hem op Aarde kent en dat de mensheid het verleden niet vergeten is, al is zijn hakenkruis verbrand. Hij ziet in zijn eigen levens en vooral in dat, waarin hij als Adolf Hitler de macht over de mensheid bezat. Hoeveel levens heeft hij laten verongelukken? Nog is de heilige ernst niet in hem gekomen, maar deze zal eens komen! Dat zal niet lang meer duren, het volgende leven al zal zijn toestand veranderen. Maar nu is hij in opstand met de wetten van Moeder Aarde, met die van het Huis Israël. En dit soort mensen leeft in afzondering, want zij willen niet dienen.

In een volgend leven is Hitler eraan toe om het directe-stemapparaat te horen spreken:

De dood komt, hij lost in de wereld van het onbewuste op en zal terugkeren naar de Aarde. Als die geboorte komt, de ziel ontwaakt, komt de geleerde weer tot de moeder en vertelt haar van het zieleleven, dat zij aantrok. De staat zal haar helpen bij haar taak. Deze moeder kent de afstemming van haar eigen leven en heeft als Adolf goed te maken, de soort trekt nu de eigen soort aan. Moeder en kind voelen de wroeging van het eigen bewustzijn en zullen hierdoor ontwaken. Adolf groeit op en met hem zijn eigen soort, allen beleven dezelfde wetten. Weer staat hij voor zijn levensproblemen en het oorzaak en gevolg uit het verleden. In hem leeft het gevoel, dat hij meer kan dan de nietszeggende taak, die thans opnieuw zijn deel is. Hij voelt zich voor de mensheid geschapen, deze mensheid heeft hem en zijn soort niet meer nodig.

„Weet gij, wie ge eigenlijk zijt?”

„Wie ik ben? Ik ben mens, als gij zijt.”

Hij hoort dan opnieuw wie hij is en moet zijn verleden aanvaarden. Wilt gij deelnemen aan de opbouw van deze maatschappij? Adolf weet het niet. Wat moet hij doen? Heeft hij niet reeds het goede voor de mensheid gegeven, heeft hij al niet alles van zichzelf ingezet? Wilde hij de vrede en rust niet verzekeren op Aarde? Maar men kan hem de bewijzen van het tegendeel geven. De geschiedschrijvers hebben alles vastgelegd en vooral: de wetten van God spreken zélf!

„Wilt gij overtuigd worden van het verleden!” Adolf weet het niet, hij is in opstand, hij moet het eerst allemaal verwerken. Vaag voelt hij, wat hij in het verleden tot stand heeft gebracht. Maar dan komen langzaam die eigenschappen weer in hem terug, zijn verleden en zijn onderbewustzijn gaan spreken. Nu wil hij álles van zichzelf weten. Men voert hem naar het directe-stem-instrument, de meesters van Gene Zijde zullen het hem zeggen. In zijn vorig leven had men hem al met deze wetten kunnen verbinden, maar toen was hij er nog niet voor gereed, thans echter zal hij alles kunnen verwerken. Adolf volgt de geleerde, deze verklaart hem de wetten van de Aarde en die van de geestelijke wereld. Adolf gaat voelen, hoe enorm de mensheid veranderd is.

Het directe-stem-apparaat is ingesteld. Er stromen witte wolken uit het toestel; dit ziende, laat Adolf zich het wonder verklaren. Hij en de aanzittenden wachten af.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.10481.10512)

De hoogste meesters spreken tot hem:

„Wij komen tot u uit Naam van God! De hoogste meesters van Gene Zijde spreken. Elk woord, dat wij zullen uitspreken, is wet, is liefde, is rechtvaardigheid.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.10516.10518)

Zij overtuigen hem van zijn vorige levens:

Christus zond ons naar de Aarde om u van uw verleden te overtuigen. Thans zult gij uw eigen verleden zien, zullen de wetten tot uw leven spreken. Waarlijk, mijn broeder, gij zijt Caiphas geweest. Als Caiphas en als Adolf Hitler hebt gij de strijd aangedurfd, hebt gij miljoenen zielen de dood in gestuurd.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.10520.10523)

De meesters tonen wie hij was:

Hij ziet zichzelf in Jeruzalem terug en moet aanvaarden, hoe hij Christus verraden heeft. De menselijke geschiedenis leeft voor hem, de meesters hebben niets vergeten, zij volgen deze ganse evolutie. Dan naderen zij zijn éigen eeuw, het ontwaken van zijn leven. Hij ziet zichzelf en moet aanvaarden, dat de wetten van God zijn beleefd, hij leert thans dat miljoenen zielen hem hielpen dragen, maar kent nu eveneens de zwaarte en omvang van zijn eigen oorzaak en gevolg en dat van zijn soort, zijn levensgraad. Dan buigt hij zijn hoofd voor de wetten Gods, die van Christus en Golgotha! Hij moet nu aan een nieuw leven beginnen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.10528.10533)

Hitler moet nog miljoenen aardse levens beleven:

Adolf is zich bewust van zijn eigen leven. Hij kent tevens de wetten van Gene Zijde, iedere ziel kent ze en heeft contact met het Hiernamaals. Het aardse leven is een openbaring in vergelijking met het verleden, toch is het nog steeds armoedig, in niets te vergelijken met de astrale wereld.

Aan Gene Zijde is men gelukkig, de geest behoort de ruimte toe. Hij kent dat! Aan Gene Zijde is men vrij van iedere stoffelijke belemmering, vrij van de wetten van het lichaam. Het leven in de sferen is goddelijk en hij verlangt naar die heiligheid. Hij voelt die heiligheid en wil weg van de Aarde, hij wil verder en hoger gaan, hij wil de ruimte bezitten. Maar hij moet goedmaken, Moeder Aarde houdt hem vast. Aan Gene Zijde is de ziel vrij van alle stof, heeft men drinken, noch eten meer nodig. Dat slapen telkens, het neerliggen en vastzitten aan het organisme!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.10542.10552)

Hij moet zijn oude ik overwinnen en alles aanvaarden:

Hij botst met dit leven. Maar hij voelt ook, dat hij er niets aan veranderen kan, hij zal zich moeten aanpassen. Ook op Aarde kan hij van het leven genieten, maar toch, hoe hoger hij komt des te vreselijker zijn de gevoelens, die hij moet verwerken. Adolf is zichzelf weer kwijt, hij is en blijft in opstand met het verleden en toch moet hij zich herstellen, zich aanpassen, en met hem zijn eigen soort. Hij moet voor de dienende liefde ontwaken en zijn hoofd buigen, hij komt toch niet van zijn oorzaak en gevolg vrij, hij en zijn eigen soort zullen moeten terugkeren, zólang, tot de Aarde haar taak heeft volbracht. Zijn oude persoonlijkheid moet hij vernietigen, maar daar heeft hij vele levens voor nodig. Eerst dan kan hij een hogere taak aanvaarden.

Miljoenen levens ziet hij voor zich. Op zijn schouders ligt deze zware last. De beul van de mensheid overziet zijn levens telkens weer, maar vindt de kracht niet om te beginnen. Hij en de anderen moeten hun oude ik overwinnen, eraan ontkomen is niet mogelijk.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.10555.10565)

Onbeschrijflijk moeilijk heeft Adolf het en hij bezwijkt onder de gedachte, dat hij miljoenen eeuwen op Aarde moet blijven. Zal hij deze persoonlijkheid ooit overwinnen?

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.10570.10571)

Hitler zal aan miljoenen zielen een lichaam schenken:

Toch is hij met duizenden wetten in opstand. Als moeder bezwijkt hij telkens weer, hij kan dit leven niet beleven, nu hij weet wie hij is geweest. Maar hij moet zijn hoofd buigen en de wetten van God tijdens het aardse leven ondergaan. *Hij zal aan miljoenen zielen een lichaam schenken.* Hoe-

veel mensen heeft hij te vroeg naar Gene Zijde gezonden?

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.10573.10577)

Nu vervloekt hij zijn mannenlevens:

Adolf schenkt aan miljoenen zielen een nieuw organisme. *Maar nu vervloekt hij het mannelijke kleeid, daar dit voor hem tijdverlies is.*

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.10585.10586)

Hij en zijn soort hebben miljoenen eeuwen nodig om weer in harmonie met het leven te komen:

Door hen is het allerdiepste kwaad beleefd, doordat zij de macht in handen hadden. Hoeveel mensen hebben zij omgebracht? Zij schiepen alleen ellende. In vergelijking met andere levens moeten zij miljoenen eeuwen hun stoffelijk leven voortzetten, voor zij hun leven in harmonie met de oneindigheid kunnen brengen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.10412.10415)

127. Joodse volk

De beschrijvingen van het Joodse volk in de boeken van Jozef Rulof bevinden zich op het verklaringsniveau van het aardse denken.

Aards denken of zielsniveau

In het artikel 'verklaring op zielsniveau' worden twee verklaringsniveaus in de boeken van Jozef Rulof onderscheiden: het aardse denken en het zielsniveau.

De passages die op het aardse denken gericht zijn, bevatten woorden die aansloten op denkbeelden van de lezers in de tijd dat deze boeken geschreven werden, van 1933 tot 1952. Zo zijn bijvoorbeeld passages over het Joodse volk opgenomen, omdat de lezers in die termen dachten.

De schrijvers van deze boeken, de meesters, hebben vanaf dit aardse denken een weg gebouwd door 27 boeken heen om te komen tot de verwoording van wat zij voor zichzelf als waarheid vastgesteld hebben, en dat is het wat ze uiteindelijk aan de wereld wilden doorgeven als een nieuwe zienswijze. Hun eigen waarheid hebben ze alleen beschreven in het zielsniveau, dat zij meestal 'de kosmologie' genoemd hebben.

Op zielsniveau spreken ze niet meer over het Joodse volk of over andere volkeren, omdat op hun eigen verklaringsniveau het concept 'volk' niet bestaat, de ziel behoort namelijk niet tot een bepaald volk. Elke menselijke ziel beleeft miljoenen reïncarnaties, wat toegelicht wordt in 30 artikelen over onze kosmische ziel. Iedere ziel leeft hierdoor bij alle groepen mensen die wij verschillende namen hebben gegeven van volkeren en landen. Maar op geen enkel moment behoort een ziel tot een volk, zelfs niet in het leven waarin de mens zichzelf als lid van een volk beschouwt. Wanneer we het wezen van onze ziel gaan voelen, beseffen we dat het eeuwige leven in ons veel ruimer is dan wat men onder volkeren verstaat.

Dit betekent dat alles wat er in de boeken over Joden en andere volkeren geschreven is, niet de eigen waarheid van de schrijvers weergeeft, maar gericht is op het denken van de lezers uit die tijd. De meesters hebben zich namelijk eerst gericht naar de concrete vragen waarmee hun lezers rondliepen.

Het individuele karma in de Tweede Wereldoorlog

Zo werd bijvoorbeeld in het boek 'De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien' ingegaan op de prangende vraag van vele lezers waarom juist het Joodse volk zoveel te lijden kreeg. Dit boek is geschreven tijdens de Tweede

Wereldoorlog, te midden van de gruwelijkheden die door Hitler en zijn soldaten werden begaan.

Om een begin van een antwoord op deze vraag te geven, wezen de meesters eerst op het verleden van alle zielen die in de oorlog als mens hebben geleden. De artikelen 'karma' en 'oorzaak en gevolg' verklaren hoe de levensomstandigheden die ons toevallen meestal te maken hebben met onze eigen handelingen in onze vorige levens. Dit geldt niet voor een bepaald volk, maar wel voor individuele zielen die op een bepaald moment gereïncarneerd zijn.

Karma kan niet ontstaan omdat men 'toevallig' geboren wordt bij een zogenaamd volk. Karma is individueel. De ziel die voor karma naar de aarde terugkeert is stuwend om licht te brengen omwille van het eigen handelen in een vorig leven waarin die ziel zelf een voortijdig levenseinde van een andere ziel heeft veroorzaakt. Men kan geen karma 'erven' van zijn ouders of van het volk waartoe de mens gerekend wordt.

Als er in de boeken gesproken wordt over het zogenaamde karma van het Joodse volk, is dat geen verklaring op zielsniveau, aangezien de meesters zelf niet in termen van volkeren denken. Ze hebben in het boek 'De Volkeren der Aarde' deze vragen van de lezers niet geestelijk of ruimtelijk ontleed, dus niet op zielsniveau. Ze hebben alleen een menselijke geschiedenis beschreven, om voor het aardse denken Hitler en de Tweede Wereldoorlog te verklaren:

Ja meneer, u hebt het gelezen, in 'De Volkeren der Aarde' gaan we er nog even op in. Maar, u voelt wel, aan het laatste, die laatste twee pagina's ... Meester Zelanus zegt: 'Ik moet tweehonderdduizend pagina's schrijven over dit boek', we hadden er zeven werken over kunnen schrijven, maar dat hoeft niet want het ging er alleen maar om: Adolf Hitler en die oorlog te verklaren, en dat God geen oorlog voert. 'De Volkeren der Aarde' is een boek, dat is niet geestelijk en nog niet ruimtelijk ontleed voor de mens. Dat wil zeggen, men heeft door dat boek de ruimte nog niet ontleed, en de mens nog niet ontleed, dit is alleen maar de geschiedenis van de mensheid.

(Meneer in de zaal): '...een algemene geschiedenis.'

Een klein beetje geschiedenis als natuurwetten, goddelijke wetten. En nu krijgen we Christus te zien. Nu krijgen we te zien wat er achter de sluiers gebeurde. Maar nu gaan we beginnen. Nu straks ...

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.5313.5323)

Als de ziel voor karma reïncarneert, dan is zij werkzaam om zichzelf weer in harmonie met het leven te brengen. Dit heeft niets te maken met de zogenaamde groep waartoe zij volgens het menselijke denken zou behoren. Er zijn geen Nederlandse zielen, Joodse zielen, Chinese zielen, of Amerikaanse zielen. Op zielsniveau bestaat er geen volk, wat in het volgende citaat verwoord wordt als ‘God kent geen volk’:

U ziet dat altijd maar weer maatschappelijk, en dat is voor de mensheid, en dat is voor ons volk ... God kent geen mensheid, God kent geen volk, en God kent geen mens, God kent alleen Zijn leven, en u bent léven.
Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.6208.6209)

Al die namen van volkeren en landen zijn door de mens bedacht. Als ziel zijn wij echter direct afgestemd op de Albron:

Maar dacht ge waarlijk dat God in het Al Holland kende, en Frankrijk, Engeland, namen die u zelf hebt geschapen? U hebt uzelf een naam gegeven van Piet, Hendrik en Klaas, maar u bent aan Gene Zijde een levensgraad als vonk, direct afstemmend op de Albron als God.
Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.7945.7946)

Wanneer de meesters op zielsniveau vanuit ‘de Universiteit van Christus’ spreken, lossen alle volkeren op:

Wat wij voor de Universiteit van Christus hebben vast te leggen, mijn broeders, is het volgende.

Aan Gene Zijde lossen de Volken der Aarde op!
De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.6531.6532)

Wie heeft Christus gekruisigd?

In het aardse denken kunnen bepaalde volkeren verantwoordelijk gehouden worden voor de kruisiging van Jezus Christus, zoals het Joodse volk en de Romeinen. Wanneer de meesters op zielsniveau verklaren wie Christus vermoord hebben, dan verwijzen zij niet naar een volk, maar naar iedereen die de waarheid en de universele liefde van Christus niet wil:

En dan hoefde het christenkind zich niet te schamen dat de Messias aan het kruis werd geslagen. Door het Joodse ras? Nee, dat bent u zélf. Nóg worden die dingen gekruisigd, nóg breekt u af, professor, dokter, omdat

ge de waarheid niet wilt. En nu is het voor de maatschappij niet zó erg, niet zó gevaarlijk, maar betreed nu eens de geestelijke werelden, het gevoelsleven, uw ziel, uw geest, uw universele persoonlijkheid. Welk licht straalt er uit uw oog? Wat is stilte? Spreek nu eens, eindelijk eens ... door de waarheid, door dankbaarheid!

Lezingen Deel 1 (L1.300.307)

Op een contactavond legt meester Zelanus uit hoe het gewelddadige gevoel in de mensheid geleid heeft tot de kruisiging van Christus. Iedereen die het afbrekende en vernietigende gevoel naar anderen voeding geeft en daar naar handelt, zaait deze energie uit. En wanneer veel mensen hiertoe overgaan, groeit dit tot een massagevoel waardoor vroeg of laat andere mensen vernietigd zullen worden:

Waarom heeft men de Christus vermoord? Waarom? Het hoogste bewustzijn, de liefste persoonlijkheid die op aarde heeft geleefd was Christus, en Die slachtte men af.

(Meneer in de zaal): 'Men heeft Hem niet begrepen zeker.'

Niet begrepen?

(Meneer in de zaal): 'Ze begrepen Hem zeker niet.'

Nee, ze waren wild. De mensheid was erg wild. Begrepen, dat staat duizendmaal hoger. Indien u een mens begrijpt, dan vermoordt u de mens nog niet. Ziet u, dat is het lagere bewustzijn. En dat bewustzijn moet dat houvast nog hebben. Ook al maakt de katholieke kerk daar van alles van, ook al zegt men: de Christus heeft door Zijn dood ons opgetrokken en Zijn leven gegeven. Ja, dat zou de katholieke kerk wel willen. Dat moet u verdienen. En als u dat maar vasthoudt en begrijpt: zij hebben Hem vermoord. Maar wij allen, indien we maar even verkeerd doen, dan zaaien we reeds het kwaad uit. En vroeg of laat is het een massagevoel, en dan worden er mensen door gestenigd.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.10449.10466)

De persoonlijke haat van Hitler

De Tweede Wereldoorlog heeft een enorme ellende gebracht voor vele mensen. Geestelijk gezien is de oorlog het gevolg van de vernietigende gedachten en handelingen die door vele zielen in vele levens zijn opgebouwd. Daarom zijn niet alleen de oorlogsvoerders, zoals Hitler, verantwoordelijk voor deze uitbarsting van geweld.

Rondom Hitler trok heel veel vernietigende energie samen. In het volgende citaat legt meester Zelanus uit dat Hitler hierdoor toch niet bezweek, omdat veel ellende in de oorlog te maken had met alle zielen die in hun vorige levens meewerkten aan afbraak en haat. Die ellende had dan niet met Hitler als persoon te maken.

Echter, Hitler is wel degelijk persoonlijk verantwoordelijk voor veel ellende tijdens de Tweede Wereldoorlog die door hem ontketend is. Hij heeft immers veel leed veroorzaakt dat niet toe te schrijven is aan de vorige levens van de betrokken zielen. Zo is hij persoonlijk verantwoordelijk voor de marteling en vernietiging van velen die menselijk gesproken tot het Joodse volk gerekend werden, zonder dat dit tot het oorzaak en gevolg of het karma van de betrokken zielen behoorde. Dit komt omdat hij in zijn eigen vorige levens een persoonlijke haat tegen het Joodse volk gevormd had, en die haat kreeg de overhand in zijn leven als Hitler:

Adolf Hitler draagt de ellende niet alleen, ook u helpt hem dragen. Iedere ziel doet het, want dit is het oorzaak en gevolg van de massa.

Zelfs het ongeboren kind heeft schuld aan deze oorlog. Of gelooft u nóg, dat de ziel slechts eenmaal op Aarde leeft? Iedere ziel heeft miljoenen levens beleefd, en zo zal ook het pasgeboren kind het eigen leed en de eigen smart niet kunnen ontlopen.

Zo komt het, dat Adolf Hitler niet instort. De oorlogsellende is door de mensheid zelf ontstaan. Hij kán er niet door instorten, omdat uw leed hem niet aangaat, zomin als het een ander aangaat. Alleen het leed en die smart, die hij schept buiten uw karma om, zijn voor zijn rekening. Dat wat hij de Joden oplegt bijvoorbeeld. Iedere marteling, die hij uit haat en hartstocht aandoet, valt op hem terug en wreekt zich op hem.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.4956.4966)

In de artikelen ‘Caiphas’ en ‘Hitler’ wordt beschreven hoe hij in zijn vorige levens tot deze persoonlijke haat gekomen is. Tijdens de Tweede Wereldoorlog ging die haat zijn persoonlijkheid domineren, wat ontaardde in een genocide. Elke ellende die hij zo gebracht heeft aan vele mensen buiten hun eigen oorzaak en gevolg om, valt op hem terug in de zin dat hij in zijn volgende levens voor de taak staat om dat leed bij de betrokken zielen om te zetten in geluk. Gezien de enorme ellende die hij gebracht heeft, zal hij hiermee langer bezig zijn dan elke andere ziel op aarde. Dit wil zeggen dat hij pas als laatste ziel deze aarde zal verlaten, nadat er niemand meer op aarde rondloopt die nog door deze ellende belast is.

Ooit zullen de meesters hem kunnen tonen wat hem wacht. Dan pas gaat hij de zwaarte van het door hem geschapen karma aanvoelen:

Adolf ziet miljoenen levens voor zich, miljoenen geboorten en stervensprocessen van hemzelf, want Moeder Aarde houdt hem vast, hij moet helpen bouwen en de wetten van God ondergaan. Hij zinkt, overweldigd door de zwaarte van het door hem geschapen karma, bijna ineen, hij sleept zich voort, hij gaat wroeging voelen. Mijn hemel, moet ik miljoenen eeuwen op Aarde blijven? Anderen zullen heengaan, verder en hoger, ik zal moeten blijven tot het laatst!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.10534.10537)

De Universiteit van Christus

Alleen het zielsniveau bevat de eigenlijke boodschap van de meesters, en de uiteindelijke kennis die ze aan de wereld wilden doorgeven. Die kennis gaat niet over Joden, Nederlanders of Chinezen, maar over de boodschap van Christus. De meesters vestigden ‘de Universiteit van Christus’ op aarde om geestelijk-wetenschappelijke uitleg bij de boodschap van Christus te geven.

Die uitleg maakt duidelijk waarom er in het ‘heb elkander lief’ geen onderscheid naar volk of nationaliteit of godsdienst kan zitten, want die aardse benamingen vertegenwoordigen geen wezenlijk kenmerk van onze ziel. Op zielsniveau richt de universele liefde zich niet naar Nederlanders of Joden, naar mensen of volkeren, maar naar het leven. Wanneer we dat leven liefhebben en dienen waar we kunnen, dan laten we de Christus in onszelf groeien en worden we ons bewust van de kosmische kracht die we in wezen zijn.

Bronnen

Wie heeft Christus gekruisigd?

Christus werd niet vermoord door een bepaald volk, maar door de onbewuste massa die op dat moment op aarde leefde:

De Christus zegt: ‘Hoe ben Ik daar ontvangen? Hoe hebben ze Mij op aarde ontvangen?’

Heel eenvoudig, dat wist Hij vooruit: de onbewuste massa zal Hem vernietigen.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.3181.3184)

Op zielsniveau verklaard is Christus niet aan het kruis genageld door het Joodse volk of de Romeinen, maar door het onbewuste deel van de mensheid:

Néé, deze wereld, deze mensheid, het Jodendom, nee, de Romeinen en elkeen, alles wat op aarde leeft, heeft Hem bewust aan het kruis geslagen.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.8401.8401)

De meesters weten dat zij ook meegeholpen hebben aan de vernietiging van Christus, door haatgevoelens in de wereld te brengen tijdens hun vorige levens waarin zij nog geen universele liefde verworven hadden:

Wat zegt nu de Bijbel, wat zegt men nu van Christus? Christus is voor de wereld en de mensheid gestorven. Wat zou dat mooi zijn. De mens heeft Hem vermoord, u en ik en iedereen. Want wij hebben die slechte, die afbrekende, die hatelijke gedachten bewustwording gegeven – is dat niet zo? – in onze vorige levens. Daardoor werd Jeruzalem beziel, door onze haat. We hebben allemaal schuld aan de vernietiging van het hoogste Ik in de ruimte, de Christus.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.9815.9821)

Meester Zelanus bespreekt in zijn lezingen wat we aan gevoel en gedachten uitzenden. Door dit te analyseren en te verheffen, kunnen we ons in harmonie met al het leven brengen. En dan geven we geen voeding meer aan de vernietiging van een menselijk leven:

Waar het mij om gaat, is, door al deze lezingen, door alles wat u in de sferen van licht – en ook in de duisternis – kunt beleven en moet ondergaan, de mens wakker te schudden, de mens tot openbaring te brengen voor zijn eigen gevoel, zijn eigen gedachten. Altijd te zorgen dat u in harmonie bent met álles.

Lezingen Deel 1 (L1.157.158)

Wanneer we geen haat meer uitzenden, hebben wij niets meer te maken met de spijkers die uit hatelijkheden gevormd en geslagen worden:

Christus sleept Zijn kruis omhoog. Daar staan ze. Daar legt Hij zich neer. De Goddelijk Bewuste slaat men aan het kruis. Spijkers gaan in de handen en – Hij voelt dat, Hij beleeft dat – door Zijn voeten. Hij zit vast, vastgenageld aan Zijn eigen Ik. Maar het kruis is de mensheid, de spijkers zijn de hatelijkheden, hij (de spijker) is de haat, de jaloezie, de afbraak, het hoereninstinct van uw maatschappij die Zijn levenslicht verbloeden laat. Dat zijt gij, dat is de mensheid, en indien gij er niet mee te maken wilt hebben, komt er nooit meer een verkeerd woord over uw lippen.

Lezingen Deel 1 (L1.3861.3868)

Het gaat ook niet om de kruisdood van Christus, het gaat om zijn kosmische boodschap en de geestelijke verruiming die hij wou brengen:

Kijk, u voelt wel, de kosmische realiteit is niet begrepen door het sterven en het leven van de Messias, van Christus op aarde. Er is van Bach, van Christus en al de groten en de heiligen niets overgebleven; de ruimtelijke, geestelijke kern is zoek, want men weet van geest en verruiming niets af. Men heeft er een stoffelijk, verschrikkelijk, afschrikwekkend drama van gemaakt. En het was geen drama.

Elke dag worden er mensen van God vermoord en vernietigd. Neemt u aan? Precies hetzelfde als de Christus. Wanneer Hij nu ook op aarde zou komen, dan behoefde men Hem niet te kruisigen, integendeel, men schoot Hem van de straat af. Men deed het anders.

Wanneer Christus in de tijd van Adolf Hitler, van 1939 en 1945, op aarde was geweest, hij was jood, had Adolf hem vergast. En toch zei Christus: 'Ik doe u niets.'

Doet ú dat? Wanneer u aan wordt gevallen, gaat u dan met uw revolver

schieten nu u dat weet? Dan vergeeft u dat deze mens? U weet nu al: wellicht heb ik oorzaak en gevolg.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.5791.5805)

128. NSB en nationaalsocialisme

De NSB en het nationaalsocialisme worden in de boeken van Jozef Rulof omschreven als rot, satanisch, voordierlijk, prehistorisch en giftig als de pest.

NSB

De Nationaal-Socialistische Beweging in Nederland (afgekort 'NSB') was een Nederlandse politieke partij die van 1931 tot 1945 heeft bestaan. De NSB huldigde de ideologie van het nationaalsocialisme en fungeerde ten tijde van de Duitse bezetting van Nederland in de Tweede Wereldoorlog als de collaboratiepartij die samenwerkte met de bezetter.

In het boek 'De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien' van Jozef Rulof werd deze beweging besproken als onderdeel van de analyse van het nationaalsocialisme in Nederland tijdens de Tweede Wereldoorlog:

Als u dit alles voelt, moet het u duidelijk zijn, waarom het Nederlandse volk niets met het nationaalsocialisme te maken wilde hebben.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.2895)

In het bovenstaande citaat gaat het over de vijfenzeventig procent van het Nederlandse volk dat een hogere gevoelsgraad vertegenwoordigt:

En de vijfenzeventig procent van uw volk walgen van de idealen en denkbeelden van deze beweging. Wat zij voor uw volk vertegenwoordigt is knechting, bruut geweld, bedrog, gemeenheid, verraad en duizenden andere eigenschappen meer, die tot het lagere, voordierlijke instinct behoren. Deze gedachten moeten botsen tegen de gezonde, vrije, bewuste, op liefde ingestelde mentaliteit van het Nederlandse volk. De mensen, die deze beweging dienen, vertegenwoordigen de lagere eigenschappen van uw volk, zij handelen aldus dierlijk slecht of stemmen er door te zwijgen op z'n minst mee in. Deze lieden hebben God en Christus niet nodig, zij voelen zichzelf „Übermensen” en beleven de duisternis! Is het dan zo'n wonder, dat deze lage graad ondanks zijn vele inspanning door de hogere graad scherp wordt afgewezen?

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.2897.2902)

De NSB-idealisten worden afgezet tegen Mozes en de zijnen:

Mozes en de zijnen waren óók idealisten en te allen tijde bereid hun leven voor de geestelijke bewustwording van de mensheid in te zetten. De idealisten van úw tijd zijn grofstoffelijke wezens, die hun eigen levensgraad dienen en merendeels zichzelf liefhebben. Mozes diende de mensheid, uw idealisten een volk en staan hierbij open voor hel en verschrikking. Mozes bracht het geloof in Ene God op Aarde, uw idealisten verderf en duivelse gemeenheid! Mozes was een strijder voor God, een prediker van de liefde, uw idealisten daarentegen scheppen verdeeldheid, honen God en vermoorden het betere-ik in de mens.

Maar zo bedekt kunnen ze hun satanische plannen niet inkleden of de goede kern van het Nederlandse volk doorziet hen en wijst hen af.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.2989.2994)

In de nadagen van de Tweede Wereldoorlog werd de doodstraf in Nederland heringevoerd en uitgevoerd op NSB'ers. Op een contactavond wordt aan Jozef Rulof gevraagd hoe hij over die doodstraf dacht:

Een dame komt terug op haar vraag van de vorige week en vraagt nu: „Mag de doodstraf worden toegepast?”

Jozef zegt: „Natuurlijk mag dat niet. Wat zeggen de „Tien Geboden”?
Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.3038.3040)

Voor Jozef is doden altijd verkeerd, ook als het wordt toegepast op de leider van de NSB Anton Mussert en de NSB'er Max Blokzijl:

In de Bijbel staat: 'Gij zult niet doden.' Dus wat u er ook nog anders van in de Bijbel vindt, is van de verknoeiers van die Bijbel, van de mens, die het woord van God en Christus heeft versjacherd.

Er staat dus: 'Gij zult niet doden', maar waarom hebben ze hier dan onder andere Mussert en die arme Max Blokzijl het leven ontnomen? Die Blokzijl is niet „arm”, ik beklaag dat leven niet, ik vond hem en Mussert sufferds, maar om zulke onbewusten ook nog het leven te ontnemen? Had die mannen de kolenmijnen ingestuurd! Had ze desnoods dag en nacht laten werken, totdat zij erbij neervielen, maar had ze niet gedood. Dood geen mens, of u vergrijpt zich aan hen; maar geef ze de mogelijkheid, om hun fouten goed te maken. Dat heeft Christus bedoeld en niets

anders!

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.3043.3050)

In het blad 'Evolutie' dat Jozef uitgaf, wordt van de NSB'ers gezegd:

Wij zagen hen gaan en we hadden hun kunnen toeroepen: 'Volg de satanische mentaliteit van het hakenkruis niet. Daar is een ander kruis, dat van Golgotha af uw weten wil verlichten. Laat af van verraad en geweld, want ge voert uzelf naar de duistere hellen en moet eeuwen van strijd en ellende doorleven om u daarvan los te maken. Ge besmet uzelf, uw vrouw en uw kind met de heidense theorieën van uw 'kameraden' en ge zult u daardoor uit uw maatschappij stoten.'

Archief (AR.6726.6729)

Voorzeker is hun mentaliteit verknoeid, zijn hun leerstellingen giftig, hierdoor en door de daden, die zij verrichtten, zijn zij een gevaar voor een gezonde, op de liefde en het dienen gerichte samenleving.

Archief (AR.6732)

Jozef noemt de NSB'ers gekken:

Toen u die gekken achternaliep, gebruikte ik mijn tijd anders.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.3101)

Over het uitbrengen van hun groet zegt hij:

Ga weg, stuiptrekkers, verknoei mijn leven niet langer.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.3099)

Op een contactavond vertelt hij dat hij in 1942 in zijn geboortedorp 's-Heerenberg NSB'ers tegenkwam:

Ik kwam in 's-Heerenberg, dame, in 1942, ik kwam in 's-Heerenberg in mijn geboorteland terug, en toen liepen daar de NSB'ers: zo. Ik kom bij de elite, dat is bij Heining, dat is een mooi café – ik kwam er nooit want die waren me te blufferig – daar kwamen alleen notabelen, de burgemeester kwam er, nou, een kind van de Grintweg mocht daar niet komen, die joegen ze weg.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.2673.2674)

Jozef werd in zijn geboortedorp 'Jeus' genoemd:

Maar toen kwam ik daar, ik had al een stuk of twaalf, vijftien boeken in mijn handen, en toen gingen ze een beetje buigen en: 'Goh, in die Jeus zit wel iets.' En toen kwam ik daarbinnen, en daar zat de elite van Mussert.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.2675.2676)

Jozef laakt het uitbrengen van de NSB-groet:

'Zo', ik zeg, 'wat is hier in 's-Heerenberg aan de hand? Verdikke nog aan toe, alle mensen steken de hand in de hoogte, wat is dat toch? Zun ze gek?' Ik zeg: 'En ze hebben allemaal op een wit, op een kreupel paard gewed, dat paard zakt straks in elkaar.'

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.2677.2680)

Jozef wist dat hij hiervoor in de gevangenis kon belanden, omdat hij inging tegen de NSB en het nationaalsocialisme:

En toen zei mijn vriend, die was nou een kopstuk daar, een zoon van de lange Van Bree, die zegt: 'Als Jeus het niet geweest was, had ik niks voor hem kunnen doen, had ik hem in de gevangenis moeten stoppen.' Maar het was Jeus. Ik zeg: 'Willem', toen de oorlog voorbij was, ik zeg: 'Willem, dat had je moeten doen, dan had ik je alle haren uitgetrokken.' En toen ik dan terugkwam na de oorlog, zei hij: 'Jeus, Jeus, wat wasse wij toch stommerike, wâ (wat waren wij toch stommeriken, niet)? We wisten het nie't. Kui ons dat vergève dan (Kun je ons dat dan vergeven)?' Ik zeg: 'Ik was toch niet kwaad op jullie? Kinderen.'

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.2681.2688)

Het NSB-gedrag slaat je uit de harmonie en de liefde van de eerste lichtsfeer:

En dat slaat u uit die eerste sfeer, dames en heren. Want hoe kun je, heb ik mijn mensen verteld die mijn boeken hadden gelezen, hoe kun je op een wild gedoe je leven inzetten terwijl Christus zei: 'Wie het zwaard neemt, zal door het kruis vergaan.' En dat waren Bijbelkenners, hoor. Er waren erbij die hadden seances met de 'meesters' aan Gene Zijde en die zeiden: 'Het was goed zo.' Ik zeg: 'Houd op met je kletspraat, jullie hebben niets.' Wouden ze niet kwijt.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.2690.2695)

Het standpunt in de boeken van Jozef Rulof over de NSB is duidelijk:

Je moet eens kijken nu, Jeus, hoeveel mooie mensen er zijn gesneuveld door die vervloekte, rotte, onbewuste NSB.

Lezingen Deel 3 (L3.1308)

Nationaalsocialisme

Het nationaalsocialisme komt van een roofmoordenaar:

Duitsland viel uw land binnen, verpletterde uw leger en ontpopte zich als een roofmoordenaar.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.2958)

De Nederlander ziet het prehistorische bewustzijn van de nationaalsocialistische propaganda:

De Nederlander laat alle propaganda, hoe grootscheeps ook, over zich heengaan, omdat hij daarin toch het prehistorische bewustzijn onderkent. De nationaal-socialistische idealisten willen van uw volk soldaten maken.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.2963.2964)

Waarom voelt uw volk niet voor hun schetterende marsmuziek? Omdat het vindt, dat dit ketelgerammel in het oerwoud thuishoort!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.2978.2979)

Na uw land bezet en uw goederen geroofd te hebben, wil het nationaalsocialisme ook uw ziel bezitten.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.3800)

Hun domme mentaliteit beseft niet, dat een waarachtig christen liever sterft dan zijn arm op te heffen om hun heidense groet te brengen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.3804)

De gedachten van Hitler zijn een pest:

De rest is satanisch, dierlijk, die gedachten zijn een pest, waarvan de wereld verlost gaat worden!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.3263)

Het nationaalsocialisme moet tot de laatste gedachte uitgeroeid worden:

Duitsland zal dan ook aan banden worden gelegd en het duivelse nationaal-socialisme tot de laatste gedachte worden uitgeroeid. Dit vervloekte stelsel (zal) van de Aarde verdwijnen!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.3260.3261)

Zie ook het artikel 'Hitler'.

129. Genocide

Wat staat er in de boeken van Jozef Rulof over de volkerenmoord in de Tweede Wereldoorlog op de Joden en andere groepen mensen?

De rechtszaak

In 2003 werd in België een rechtszaak tegen de uitgever van de boeken van Jozef Rulof aangespannen. De aanklagers beweerden dat er in deze boeken passages voorkomen die de Belgische negationismewet overtreden. Dit is de ‘Wet van 23 maart 1995 tot bestraffing van het ontkennen, minimaliseren, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd’.

De rechtszaak duurde vier jaar. Op 3 april 2007 sprak de rechtbank van Dendermonde de uitgever vrij van alle aanklachten. In hun vonnis schreven de drie rechters:

‘De rechtbank heeft zich de moeite getroost om het boek “De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien” door te nemen. Uit dit boek blijkt duidelijk dat de genocide niet wordt ontkend, niet wordt geminimaliseerd, niet wordt gerechtvaardigd en niet wordt goedgekeurd.

De rechtbank beperkt zich tot het citeren van een passage uit het ter correctionele griffie neergelegde boek “De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien”. Het betreft de uitgave 2001 (de eerste druk verscheen in 1946). De geciteerde tekst bevindt zich op de bladzijden 168 en 169:

De kinderen van Israël onder zijn volk huiveren van alles wat zij te zien en te horen krijgen. De Joden worden tot vijanden van het Duitse volk verklaard en als zodanig behandeld. Ook toont Hitler zich een vijand van de kerken. Zij ontvangen van hem een kaakslag. Wat Hitler om zich vergaart, zijn mensenhaters, bruten en sadisten. Zij leven hun hartstochten uit ten koste van duizenden. De gevoelsmens vlucht uit Duitsland en intussen gaan Hitler en de zijnen voort dood en verschrikking te brengen onder de Joden. Zij zijn krankzinnig geworden, dit alles is beestachtig, maar het wordt nog erger. De verschrikkingen hopen zich op, de martelingen worden steeds afschuwelijker. Adolf Hitler is nu reeds de vijand van de mensheid geworden.

Nu Hitler zich eenmaal aan zijn gevoelens heeft overgegeven, lost hij geheel in het kwaad op; het verleden in hem openbaart zich aan het dagbewuste ik, dat thans volkomen plaats moet maken voor zijn slechte

persoonlijkheid. Het kwaad heeft zich van dit leven meester gemaakt, de duivelen van de hel scheppen zich door hem en zijn soort een eigen wereld en leven zich in de sfeer der Aarde uit. En Adolf Hitler kan het kwaad, dat hij opgeroepen heeft, niet meer tegengaan. Ieder van zijn volgelingen leeft zich uit, zij overtreffen elkander in wreedheid. Door hellen en hemelen wordt Adolf Hitler bezielde, hij dient de plannen van twee werelden. Hitler denkt, dat het de Voorzienigheid is, die hem helpt. Al zijn daden motiveert hij door de Voorzienigheid erachter te stellen. Op haar gezag legt hij de zweep over de Joden en ranselt hij er meedogenloos op los. Hij steriliseert het leven van God om een gezond volk te krijgen. De Voorzienigheid wil het! Hij bezoedelt het huwelijk en maakt er een mestput van. Het kind hoort aan de staat. De Voorzienigheid wil het!

Hij leeft met de zijnen in het prehistorische tijdperk. Hij voelt het nieuwe, het komende door het kwade en verkeerde heen, maar wat uit zijn handen komt, is besmet met dierlijk gif. En toch heeft deze man een taak te volbrengen voor Gene Zijde? En deze taak wordt hem door de Eeuw van Christus opgelegd?

Wat leeft er in deze mens?

Waarom haat hij de Joden?

Waarom valt hij de kerken aan?

Is hij waarlijk door God gezonden of is hij de Satan zelf?

In Duitsland zelf ziet men hem als een God. God en Christus gaan er voor aan de kant.

De volken der Aarde staan machteloos, want in eigen land kan de Führer doen wat hem goedgeeft. Miljoenen zielen bidden tot God en smeken Hem deze demon van de Aarde weg te nemen. Maar de volken zien het tegendeel geschieden, Hitlers macht groeit met het uur. Zal zij straks niet de gehele mensheid vernietigen? Men klampt zich vast aan de voorspellingen van de zieners en zienersessen, die daar bijzonder gul mee zijn en Hitler allerlei doden zien sterven. Maar Adolf Hitler sterft niet en wordt evenmin vermoord.

Heeft God zich van de mensheid afgewend? God schijnt al Zijn leven te vervloeken, God moet de mensheid wel haten. Het vreselijke geschiedt,

Hitler begint de oorlog en ondraaglijk is het leed, dat hij over miljoenen uitstort. En nog is hij niet verzadigd, het beest gaat verder en waar hij zijn voetstappen zet, vloeit er bloed, veranderen huizen in puin en worden mensen gemarteld.

Toch zal hij zich in het door hem en de zijnen ontketende geweld verliezen, u zult het beleven. Hij zal gaan twijfelen aan zijn Voorzienigheid, nu en dan wartaal spreken en in zichzelf een verschrikkelijke strijd voeren, daar hij dan niet meer weet, wat hij goed of verkeerd doet.

Dit alles zullen de geschiedschrijvers vastleggen, ik ga er hier niet verder op in, ik volg verder de geestelijke weg.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.3912.3957)

(De rechtbank): De geschiedschrijving laat Jozef Rulof aan anderen. Rulof *'filosofeert'* dan verder. Hij stelt dat hij moet aantonen dat Adolf Hitler het instrument is, waarop deze eeuw speelt en hij preciseert:

Dat het Golgotha, het Koninkrijk Gods en de mensheid zijn, die hem als instrument nodig hebben, had u zeker niet gedacht.

Adolf Hitler kon dat instrument worden uitsluitend en alleen door zijn verleden. Ik moet u nu in dat verleden binnenvoeren, zo ge alles wilt begrijpen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.3960.3962)

(De rechtbank): Uit dit *'geflosfeer'* van Rulof blijkt nergens dat hij de genocide ontkent, goedkeurt, schromelijk minimaliseert of poogt te rechtvaardigen en evenmin enige intentie daartoe heeft. De rechtbank gaat ter zake niet meer citeren, doch verwijst hiervoor naar de inhoud van het boek "De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien" (2001) in zijn geheel.'

En verder schrijven de rechters nog:

'De boeken toegeschreven aan Rulof dienen tevens te worden gezien in de tijdsgeest waarin zij werden geschreven.'

De filosofie van Jozef Rulof

Wanneer Jozef Rulof later op de Tweede Wereldoorlog terugkijkt, bespreekt hij herhaaldelijk het grote lijden dat toen heeft plaatsgevonden. Zo geeft hij op een contactavond in 1952 aan dat de mensen in de concentratiekampen meer geleden hebben dan Christus aan het kruis:

En dan ga je Onze-Lieve-Heer een keer een beetje begrijpen, waarom Hij meer geslagen werd omdat Hij de mensheid niet kon bereiken – dat wist Hij trouwens ook – dan (door) die hele ganse kruisdood.

Want de mens in de concentratiekampen heeft meer geleden dan de Christus.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.2661.2662)

In het boek 'De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien' wordt in de menselijke terminologie die in die tijd gebruikt werd, beschreven wat de zogenaamde 'taak' was van Hitler. Hiermee wordt bedoeld welke rol hij in de Tweede Wereldoorlog vervuld heeft. Het boek belicht deze rol 'door Gene Zijde bezien', dus vanuit het perspectief van de bewoners van het hierna- maals. Daarom wordt Hitler ook een 'instrument' genoemd. De bewoners van Gene Zijde, die in dit boek de meesters genoemd worden, hebben Hitler als instrument gebruikt om ervoor te zorgen dat hij de oorlog verloor, want anders had de ellende voor de mensheid nog veel langer geduurd en grotere vormen aangenomen.

In het artikel 'Hitler' wordt beschreven hoe de meesters op hem hebben ingewerkt om hem te laten verliezen. Hij dacht geleid te worden door de 'Voorzienigheid' die hij als een astrale stem hoorde. Hij beseftte niet dat de meesters hem hierdoor juist die stappen lieten nemen, waardoor zijn grote leger overwonnen kon worden.

De concentratiekampen hebben echter nooit tot de 'taak' van Hitler be- hoord. In de artikelen 'Joodse volk' en 'Hitler' wordt toegelicht dat Hitler Joden liet martelen en vergassen uit een persoonlijke haat die hij in zijn vo- rige levens had gevormd. Zoals beschreven in het citaat dat de rechters aan- haalden, loste Hitler op in het voordierlijke kwaad dat hij tijdens de oorlog heeft opgeroepen. Hierdoor heeft hij een nieuw en onnoemlijk groot karma opgebouwd, waardoor hij vele miljoenen jaren zal moeten werken om weer met het leven in harmonie te komen.

Verklaring op zielsniveau

Vele woorden in de boeken van Jozef Rulof dienen niet alleen gezien te worden in de tijdsgeest waarin zij werden geschreven, maar ook in het licht van de terminologie die toen gebruikt werd. Daarom wordt in de boeken geschreven over 'de taak van Hitler', 'het kwaad', 'de duivelen van de hel', 'Satan', 'de Voorzienigheid', 'Gene Zijde', 'het Koninkrijk Gods', 'de Joden', 'het Duitse volk', enz.

Het artikel 'verklaring op zielsniveau' rekent deze terminologie tot het

‘aardse denken’. In de boeken worden deze termen gebruikt om op woordniveau aan te sluiten bij de lezer uit die tijd. Gaandeweg bouwen de meesters een hoger verklaringsniveau op, waarin zij de werkelijkheid beschrijven op hun eigen waarnemingsniveau. Hierin staat de ziel centraal.

Wanneer de meesters een verklaring op zielsniveau geven, klinkt dat heel anders. Dan zeggen ze bijvoorbeeld dat er in de Tweede Wereldoorlog niemand is doodgegaan:

Mijn kind, er zijn miljoenen mensen gesneuveld tijdens de oorlog; er is er niet één doodgegaan. Niet één.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.1661.1662)

De ziel als onze eeuwige wezenskern gaat niet dood, zij gaat na het aardse leven over naar het hiernamaals of reïncarneert in een volgend aardse leven. Ook tijdens een oorlog kan er geen ziel sneuvelen of vermoord worden, want het leven van de ziel kan niet vernietigd worden, alleen haar lichaam.

Als in de boeken van Jozef Rulof een verklaring op zielsniveau gegeven wordt, kan het voor het menselijke denken lijken alsof de Holocaust en het lijden van het Joodse volk geminimaliseerd zou worden. De schrijvers van deze boeken, de meesters, doen op dat moment echter niet aan menselijke geschiedschrijving, maar aan het verwoorden van de eeuwige realiteit op zielsniveau die zij hebben leren kennen.

Op zielsniveau bestaat er geen ‘taak van Hitler’, want een ziel kan nooit de taak hebben om andere mensen te vermoorden of een oorlog te beginnen. Hitler heeft zich als persoonlijkheid zelf tot taak gesteld om de wereld te vormen naar zijn voordierlijke gevoelsleven. Dat hij hiermee zijn ziel een ontzagwekkend groot karma aandeed, wist hij als persoonlijkheid niet, anders had hij de gruwelijke handelingen niet laten uitvoeren.

De meesters zeggen dat door deze ontzettende gruwelijkheden de mensheid het gevaar van teveel macht voor één iemand heeft ingezien:

De ganse mensheid heeft deze levensles geleerd: Nimmermeer mag aan één ziel op Aarde zoveel macht worden verleend!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.5229)

Universele liefde

130. Graden van liefde

De hogere graden van liefde maken we in onze ziel wakker door anderen daadwerkelijk te helpen en universele liefde te geven aan al het leven.

Christus bracht het evangelie van de liefde

Christus kende alle graden van liefde, maar Hij kon die in zijn leven als Jezus niet uitleggen omdat zijn toehoorders daar nog niet aan toe waren. Dus vatte Hij zijn blijde boodschap samen tot de universele liefde. In het evangelie werd enigszins verwoord hoe groot die liefde bedoeld is, want die omvat zelfs het liefhebben van de vijand.

De meesters van de Universiteit van Christus konden in de twintigste eeuw wel alle graden van liefde beschrijven in de boeken van Jozef Rulof, waardoor ze konden toelichten welke graad van liefde Christus precies bedoelde. De graden van liefde vallen immers samen met de gevoelsgraden. Het artikel 'gevoelsgraden' verklaart dat er op aarde vier opeenvolgende gevoelsgraden beleefd worden. De universele liefde is dan de vierde gevoelsgraad, die in de boeken ook 'fijnstoffelijk' genoemd wordt.

De universele liefde

De universele liefde is niet beperkt tot één mens. Zij gaat uit naar alle mensen ongeacht hun persoonlijkheid of hun lichaam. Het helpen van de medemens staat hierbij centraal. Daarom wordt ze ook de dienende liefde genoemd, gericht op het dienen van de evolutie van de ander.

Deze helpende liefde is afgestemd op de eerste drie lichtsfereën in het hiernamaals. Vanaf de vierde lichtsfereë spreekt men over de geestelijke of vijfde gevoelsgraad. Die wordt alleen door de meesters in het hiernamaals bereikt, omdat die graad volledig onthecht is van de aardse stoffelijke materie.

De meesters zijn hierdoor ook meesterlijk in het helpen, zij voelen precies aan wat een ander nodig heeft om zich verder te ontwikkelen. Ze overzien ook wanneer het beter is om een ander niet te helpen, omdat die ander dan juist alles van zichzelf moet inzetten om vooruit te komen. Zij kunnen vooruit zien of hun hulp een blijvend resultaat heeft, en dan zetten zij zich daar volledig voor in.

De natuurlijke liefde

Voordat de universele liefde binnen bereik komt, doorloopt elke ziel de eerste drie gevoelsgraden. De meesters hebben dit proces in de kosmische evolutie van de ziel gevolgd. Ze kennen de stappen en hindernissen op die weg. Het artikel 'onze kosmische ziel' geeft een overzicht van alle artikelen die deze ontwikkelingsweg schetsen. Hierdoor leren we de wortels van onze liefde kennen.

Wanneer is het gevoel 'liefde' ontstaan? De meesters gingen terug naar de oertijd en zagen wat voor een soort liefde de oermensen hadden gekend. Die mensen kwamen in hun leven tweemaal tot de handeling die men later 'geslachtsgemeenschap' is gaan noemen. De stuwning om tot deze handeling te komen ging niet van henzelf uit, maar van een andere ziel die op dat moment wilde reïncarneren. Die stuwning van de reïncarnerende ziel verbond zich met deze oermensen waarna zij tot het lichamelijke eenzijn overgingen.

Buiten dit tijdstip hadden deze oermensen geen gevoelens om zich lichamen met elkaar te verbinden. Zij leefden als tweelingzielen wel in harmonie met elkaar en ze hadden geen verlangen om zich met iemand anders te verbinden. Leven na leven reïncarneerden ze omstreeks dezelfde tijd zodat ze hun aardse levenstijd samen konden beleven.

In elk leven kregen ze twee kinderen. In het artikel 'moederschap en vaderschap' wordt toegelicht dat ze hierdoor hun eigen reïncarnatie verzekerden, zodat ze steeds verder konden evolueren. Door het krijgen van kinderen ontwikkelde zich ook een gevoel dat veel later tot moederliefde zou uitgroeien. De kinderen werden gezoogd en bij een dreiging werden ze door de moeder met alle kracht verdedigd. Als ze op eigen kracht verder konden, keek de moeder niet meer naar ze om, en later wist ze niet eens meer dat het haar kinderen waren.

Het bewustzijn van deze oermensen ging immers niet verder dan hun lichamelijke ervaringen. Zij kenden vooral honger en dorst en alles wat nodig was om aan eten en drinken te komen. Hun gevoelsgraad wordt in de boeken voordierlijk genoemd, ze hadden minder bewustzijn dan de huidige huisdieren hond en kat.

Het willen liefhebben

Hoe meer levens ze beleefden, des te meer gevoel ze kregen hoe ze aan eten en drinken konden komen. Dit vormde een begin van een persoonlijkheid, een instinctief aanvoelen waar het eten zich meestal bevindt. Ze kenden ook al het gevoel van angst dat er geen eten te vinden is.

Ook het beleven van de geslachtsorganen gaf hun lichamelijke gevoelens.

Dit waren positieve gevoelens, want dit harmonieuze gebeuren was een uiting van de diepste basiskrachten van hun ziel. Het artikel 'onze basiskrachten' licht toe dat de vrouwelijke en mannelijke krachten de essentie van onze ziel vertolken, wat in de boeken 'moederschap en vaderschap', 'baring en schepping' of 'uitdijning en verdichting' genoemd wordt. Door de geslachts-gemeenschap kwam de ziel tot uitdijning en verdichting, en kon evolueren dankzij reïncarnatie.

Leven na leven werden die gevoelens bewuster. De persoonlijkheid begon zich die gevoelens te herinneren en te onderscheiden van andere gevoelens die als minder aangenaam ervaren werden. De mens kreeg meer bewustzijn en wilde die aangename gevoelens vaker ervaren dan tweemaal in een mensenleven. De stuwing die hij kreeg van de reïncarnerende ziel om tot baren en scheppen te komen, was niet voldoende meer. De mens wilde nu zelf liefhebben.

Tot dan had de geslachtsgemeenschap ten dienste gestaan van de voortplanting. Nu echter kreeg de mens de seksuele handelingen en de verschijnselen lief, los van de functie ervan. Op dat moment werd de hartstocht geboren, de wil van de mens om seksuele gevoelens te beleven.

Toen verliet de mens de natuurlijke liefde die door de natuur en het leven wordt aangereikt. De wil tot geslachtsgemeenschap kwam nu niet meer vanuit een ziel die geboren wilde worden, maar vanuit de mens op aarde als persoonlijkheid. De organen werden gebruikt voor genot en niet alleen meer voor de voortplanting. De mens kwam tot het begeren van zijn eigen gevoelens, hij betrad de eigenliefde.

Disharmonie

Nadat de mens de kracht van zijn lichaam had leren gebruiken om zijn eten te bemachtigen ten koste van andere mensen, ontstond de strijd onder elkaar. De persoonlijkheid groeide en bereikte de dierlijke gevoelsgraad. Deze tweede gevoelsgraad wordt gekenmerkt door het recht van de sterkste.

Ook de eigenliefde werd nu beleefd naar de kracht van het lichaam. De sterkste legde zijn wil op aan de zwakkere om de eigen gevoelens van genot te ervaren. En zo is de verkrachting ontstaan. De mens wilde meer beleven dan alleen zijn eigen tweelingziel en richtte zijn seksueel genot ook op anderen.

Deze hartstocht bracht de ziel in disharmonie. Andere mensen werden overheerst en geweld aangedaan. Hierdoor werd er vermoord en het aardse leven kwam te vroeg ten einde. De persoonlijkheid bouwde karma op, die door de ziel in volgende levens gecorrigeerd moest worden. De ziel werd door dit karma losgeslagen uit het harmonische samenzijn met haar tweelingziel. Deze harmonie werd verder verstoord omdat de persoonlijkheid zich uit wel-

lust met vele andere zielen verbond.

Het land van hartstocht

Niet alleen op aarde beleefde de mens zijn hartstocht, ook in het hierna maals was de persoonlijkheid tot de dierlijke gevoelsgraad gekomen. Daar nam de hartstocht nog grotere vormen aan, omdat die niet geremd werd door een beperkte levenstijd of een stoffelijk lichaam. Door zijn hartstocht schiep de mens in het hierna maals een duistere sfeer van hartstocht en geweld.

In dit 'land van hartstocht' leefden de mensen zich volkomen op elkaar uit. Ze gingen ook naar de aarde, en beleefden daar de hartstocht van de aardse mens mee door zich in gevoel met deze mens te verbinden. Ze spoor den de aardse mens aan om meer hartstocht te beleven, en zo ontstond de beïnvloeding en bezetenheid voor hartstocht. Het artikel 'schepper van licht' beschrijft de eerste bezetenheid op aarde en het artikel 'krankzinnigheid' geeft aan hoe dit in de huidige tijd plaatsvindt.

In het astrale land van hartstocht is de onnatuurlijkheid van de hartstochtelijke liefde zichtbaar, omdat het geestelijke lichaam naar het gevoelsleven gevormd wordt. Wie daar hartstochtelijk naar de ander kijkt, is te herkennen aan zijn uitpuilende ogen die door de ruimte vliegen. En het blijft daar niet bij kijken, het lichaam verliest haar natuurlijke vorm. Die hele wereld is mismaakt, een natuurlijk leven zoals een boom kan daar niet groeien.

Een warm gevoel

En toch was het juist in dit land van hartstocht dat er ooit een hogere graad van liefde geboren werd. Toen vele bewoners van deze duistere sfeer naar de aarde terugkeerden om door de aardse mens de lichamelijke hartstocht te beleven, raakten de prooien schaarser. Er werd nu gevochten om een stoffelijk wezen dat voor de astrale persoonlijkheid het genieten mogelijk maakte.

Om de aardse mens niet kwijt te raken, ging de astrale persoonlijkheid hem beschermen. Er kwam bezorgdheid en later zorgzaamheid in de astrale mens, en hierdoor voelde hij een warmte die anders is dan het aardse lichaam kan geven. Deze innerlijke warmte maakte hem licht en blij. Hij dacht hierover na en volgde de nieuwe gevoelens in hem.

Omdat hij de warmte in hem sterker wilde voelen, verhoogde hij zijn bescherming en zijn zorg voor de aardse mens. Hij begon te dienen! En langzaamaan kwam er liefde in hem voor de mens, die hij bewaakte en beschermdde. Dat liefdegevoel kreeg na vele tijdperken van versterking een hogere graad te beleven, waardoor de astrale persoonlijkheid overging naar de derde gevoelsgraad, die ook 'grofstoffelijk' genoemd wordt. Zo ontstond het

schemerland, een geestelijke wereld waarin het schemerachtig licht de ontwakende liefde van de bewoners weerspiegelt.

Het uitstralende licht van de liefde

De bewoners van het schemerland gingen eeuwen door met het dienen van de mens op aarde, en zo bouwden zij aan de sferen van licht. Elk gevoel van zorg, bescherming en dienende liefde dat zij in praktijk brachten, kreeg een lichtende uitstraling, waardoor de lichtsferen tot stand kwamen. De ziel werd nu schepper van licht.

Door deze verschijnselen leerde de astrale mens de werking van zijn ziel kennen. Elke daad van zichzelf maar ook van de mens op aarde straalt het licht uit van de gevoelsgraad die eraan ten grondslag ligt. Zijn handeling kan afgewogen worden aan het licht dat ervan uitstraalt en dat licht wordt in het hiernamaals waargenomen.

Hierdoor begreep de astrale mens dat de graad van liefde die door dit uitstralend licht zichtbaar werd, al in zijn ziel in potentie aanwezig moest geweest zijn. Anders had die niet geactiveerd kunnen worden door de dienende handelingen. Elke ziel heeft dat licht in zich, en zal het uitstralen zodra de persoonlijkheid tot het bewuste dienen is gekomen.

De meesters zagen dit verschijnsel ook in het ontstaan van het heelal. Het artikel 'onze basiskrachten' beschrijft hoe de Alziel tot lichtende nevelen kwam toen zij de vierde graad in haar uitdijning bereikte. Deze basiskrachten werken in de macrokosmos en de microkosmos, voor stof en geest, ze vormen zowel zonnen als lichtsferen.

De meesters zagen dat ze door het daadwerkelijk liefhebben van het andere leven steeds de opvolgende gevoelsgraad in zichzelf openbaarden. Het uitstralende licht van hun liefdevolle handelingen werd door hun ziel opgezogen, waardoor de ziel bij haar volgende baring haar geschapen ruimte meer licht kon geven. Elke handeling echter die voor de bereikte gevoelsgraad minderwaardig was, gaf aan de ziel geen uitdijning. De ziel kon dan het bewustzijn van die daad niet toevoegen aan haar ontwikkeling waardoor er voor haar een korte stilstand ontstond, totdat die handeling gecorrigeerd was naar het niveau van de bereikte gevoelsgraad.

Overbodige hartstocht

De meesters volgden verder wat hartstocht voor de ziel betekent. Geestelijk gezien kan de ziel niets met de ervaringen die door hartstocht worden opgewekt. Het onnatuurlijke licht van het land van hartstocht geeft de ziel geen verhoging van haar graad van liefde. Zij kan het bewustzijn van de harts-

tochtelijke handelingen niet aanvaarden omdat dit niet in harmonie is met het moederschap en het vaderschap die haar evolutie geven. Voor de ziel is het dan wachten totdat haar persoonlijkheid uitgeleefd is in de hartstocht en open gaat staan voor hogere gevoelens. De geestelijke ontwikkeling van de ziel kan door de hartstocht echter ook in een tijdelijke impasse raken, omdat haar persoonlijkheid aan hartstocht verslaafd kan worden.

Op aarde heeft de ziel geen baat bij de hartstochtelijke handelingen van haar persoonlijkheid, want die geven geen nieuw lichaam om nieuwe ervaringen op te doen of om karma te herstellen. Bovendien kan de hartstocht op aarde het openstaan voor het krijgen van kinderen onderdrukken. De mens wil dan geslachtsgemeenschap beleven, maar zonder de gevolgen van de 'kinderlast', omdat die de eigenliefde bezwaren.

De uitdijende liefde

De universele liefde heeft het lichamelijke beleven volkomen overwonnen. Tegelijk vertegenwoordigt die hogere graad van liefde precies dezelfde levenswetten als het lichaam, namelijk uitdijng en verdichting. Het menselijke organisme komt immers in de moederschoot tot groei door dezelfde basisprincipes.

Wat het lichaam in haar stoffelijke groei en werking al heeft, kan de persoonlijkheid zich geestelijk ook eigen maken. Dan beleeft de mens niet alleen de lichamelijke mogelijkheid om tot eenzijn te komen en hierdoor kinderen te scheppen, maar gaat hij die werking ook innerlijk beleven. Want elke karaktertrek is in wezen ook een uitdijng van het barende en scheppende gevoelsleven. Elke gram gevoel die we voor het dienen van onze medemens inzetten, verhoogt het uitdijende gevoel van onze universele liefde. Als we liefde willen ervaren, kunnen we dat door zelf liefde te worden. De meesters hebben ervaren dat ze zich een hogere graad van liefde eigen maakten door liefde te geven en het te zijn, niet door het te krijgen. Daarom raadde Christus ons aan om elkander lief te hebben. Zoals onszelf, zei hij erbij, want hij wist dat de meeste mensen al wel de nodige eigenliefde kenden, en door die vergelijking konden bedenken hoe universele liefde er dan zou uitzien.

Christus kende zijn Albron en wist dat hij die tot goddelijk licht had laten uitstralen door al het leven lief te hebben. Wanneer we een ander mens echter niet willen begrijpen, dan slaan we die Albron in onszelf terug tot duisternis. We zijn pas afgestemd op de eerste lichtsfeer als al onze karaktereigenschappen vreugde, beminlijkheid en openheid vertolken. De meesters hebben ervaren dat ze door het leven in alle aspecten te aanvaarden en in zichzelf op te nemen, een gevoelsverbinding met dat leven ontwikkelden zodat ze dat leven leerden kennen en konden dienen. Zo kwamen ze tot het universele

eenzijn met al het leven.

De zevende graad van liefde

Hoewel we kunnen spreken van een lagere en hogere graad van liefde, is de ene graad niet minder belangrijk dan de andere. Alle treden van de trap zijn nodig om boven te komen. En pas boven op de berg genieten we van het prachtige uitzicht. Alleen de hoogste graad van liefde laat de uiteindelijke realiteit zien waar al de vorige graden voor dienen.

Een vorige graad is dus geen doel op zichzelf. Al is de mens blij wanneer hij het geluk en de warmte van de eerste lichtsferen voelt, dan nog wachten de hogere lichtsferen en hogere kosmische levensgraden om geopenbaard te worden in de uitdijende ziel.

De graden van liefde zijn echter niet alleen de treden van de trapladder, ze blijven ook allemaal een onderdeel van het eindstadium dat zou instorten wanneer er één trede zou oplossen. De meesters zien deze natuurwet ook terug in ons lichaam. Tijdens de zwangerschap in de eerste maanden van onze lichamelijke groei wordt orgaan na orgaan gevormd, en daarna heeft ons volgroeide lichaam alle vitale organen nodig voor een krachtige werking. Wanneer bijvoorbeeld onze nieren of longen zouden oplossen, zouden de andere organen niet de mogelijkheid hebben om dit op te vangen. Het geheel bestaat bij de gratie van de samenwerking van al haar delen.

Dit geldt ook voor de gevoelsgraden. We kunnen alleen dan de universele liefde beleven indien we al de vorige gevoelsgraden in onszelf op volle kracht uitgebouwd hebben om de hogere gevoelsgraad ten volle te dragen. We kunnen deze werking vergelijken met alle verdiepingen van een flatgebouw die de hoogste verdieping in de hoogte houden.

De meesters hebben de vijfde graad van de liefde bereikt, en bieden ons door de boeken van Jozef Rulof een inkijk op hun verdieping. Zij voelen niet alleen een universele liefde voor al het leven, zij hebben ook een gevoelsverbinding met de ziel van een levensvorm. Hierdoor weten zij welke graad van evolutie die levensvorm op dat moment belichaamt en hoe de ziel daar gekomen is.

De Universiteit van Christus leert dat er ook nog een zesde ruimtelijke gevoelsgraad is waarin men een gevoelseenheid met alle levensvormen in de ruimte beleeft. En daarna komt de zevende kosmische of goddelijke gevoelsgraad. Christus heeft die hoogste graad bereikt en voelt een eenheid met al het leven in de kosmos tot in haar diepste Albronnern. En het goede nieuws dat de Universiteit van Christus ons brengt is: wij allen zijn niet alleen op weg naar die zevende graad van liefde, maar het is een volslagen zekerheid dat we die allemaal ook zullen bereiken, omdat de Albron in ons door baring

en schepping ons laat evolueren totdat we al de liefde die in onze ziel aanwezig is, ook lichtend uitstralen.

Bronnen

Christus bracht het evangelie van de liefde

Christus kende alle graden in de liefde:

Deze Christus keerde als de Messias naar de Aarde terug om ons het Heilige Evangelie te brengen. Goddelijk bewust als Christus geworden was, kende Hij iedere hartstocht, maar kende Hij ook alle graden in de liefde.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.2257.2258)

De graden van liefde zijn dezelfde als de gevoelsgraden:

En wat is nu liefde? Dat zijn alweer twee boeken, dat is een trilogie, in één band. Dat is de grofstoffelijke, stoffelijke en de geestelijke liefde. We zullen de dierlijke maar niet beleven want die kennen we zo in de maatschappij, die kunt u overal beleven.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.7938.7941)

Christus kon alleen zeggen wat men in die tijd kon begrijpen:

Hoe Christus ontvangen werd, weten wij. Had Hij anders moeten spreken? Dat was niet mogelijk. Christus kon de mens niet van Zijn „AL” vertellen, althans nog niet van de „Allezenswetten”, de mens had ze niet begrepen. Christus zou het „Evangelie de Liefde” op Aarde brengen, méér was er niet nodig.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.5166.5170)

Hij vatte zijn blijde boodschap samen tot de liefde:

Christus bracht:

Zijn rechtvaardigheid uit het bewuste Goddelijke „AL”! Hij wist dat alleen de „Liefde” in staat is om de levenswetten van God te bereiken en te overwinnen. Christus bracht daarom de enige „liefde” en die is eeuwig-

durend. Hierdoor, mijn broeders, zien wij dat „Christus” ál de ruimten en ál de wetten van de „Almoeder” samenvatte tot één geheel en dat is de liefde! Hij kon zeggen op Aarde:

„Wie liefheeft, heeft álles!

Wie liefheeft, stijgt boven alle stof uit!

Wie liefheeft, heeft de Vader!

Wie liefheeft, zullen alle schatten worden toegeworpen.

Wie liefheeft, zijn de zaligen van ziel en geest!

Wie liefheeft, treurt niet, die mens heeft alles!

Wie liefheeft, bezit het „Koninkrijk”!

Wie liefheeft, bezit zachtmoedigheid en Mijn leven, Mijn licht! Ook het „Licht” van Mijn Vader!

Wie liefheeft, bezit het zout der Aarde, het voedsel, de prikkeling én de bezieling voor de ruimtelijke ontwaking!

Wie liefheeft, verblijdt ál het leven, ook Mij! Ook Mijn Vader! Uw en Mijn God in de Hemel!

Wie liefheeft, bezit het levenslicht van ál de werelden!”

„Wie liefheeft, ... mijn broeders,” zegt Christus ... en komt nú vanuit het bewuste „AL” tot ons leven en voor deze mensheid ... „is het licht voor de duisternis, want deze mens voelt en ziet, gaat verder, in harmonie verder en hoger en zal tot het „AL” terugkeren!”

„Wie liefheeft,” zei Christus en bracht Hij op Aarde ... „laat zijn licht in de harten schijnen van ál het leven!

Wie liefheeft, volgt Mij. Wéét en meen niet, dat „IK” gekomen ben om de wetten of de profeten te ontbinden, „IK” kom tot u allen om uw leven te openen, tot de ruimtelijke ontwaking te voeren.

Wie liefheeft, is wélgezind jegens al het leven!

Wie liefheeft, ontwaakt!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.5180.5205)

Het universele liefhebben omvat zelfs de vijand:

Liefde te leren geven, dat was de weg. Hoe eenvoudig was het, en toch – hoe verschrikkelijk moeilijk. Vijanden moest men kunnen liefhebben.

Een Blik in het Hiernamaals (VI.8119.8121)

De universele liefde

Door de boeken van Jozef Rulof kan men voor zichzelf vaststellen in welke graad men leeft:

Bent u liefde? Bent u liefde voor de mensheid? Bent u nog altijd liefde, maar voor uzelf? Hebt gij alleen datgene lief dat door u is en werd geschapen? Hebt u een familieliefde? Hebt u een maatschappelijke liefde? Is uw liefde nog dierlijk? U kunt dat allemaal voor uzelf vaststellen, het is nu te beleven en te ontleden, ge hebt immers de boeken van meester Alcar uit de Universiteit van Christus ontvangen.

Lezingen Deel 2 (L2.9259.9266)

In het boek ‘Zij die terugkeerden uit de Dood’ verklaart een geestelijke gids dat men in de lichtsferen anderen helpt:

Wij, die hier leven, dus de broeders en zusters in de geest, zijn hier om u en alle anderen te helpen. Wij dienen het leven en door anderen te dienen zullen wij een nog hogere sfeer bereiken. Rijk of arm, geleerd of niet geleerd, wij kennen hier geen onderscheid en allen worden geholpen. Wij hebben alles lief wat leeft en staan open voor het leven. Alles, wat ik dus voor een ander doe, doe ik voor mijzelf; het is de dienende liefde. Zo is ons leven en dat is de mogelijkheid om vooruit te komen.”

Zij die terugkeerden uit de Dood (TH.3846.3851)

In het helpen zijn er zeven graden:

Nu komt u in de zeven graden, voelt u, van helpen, hulp, broederliefde, zusterliefde.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.5589)

De meesters kijken eerst of hun hulp een blijvend resultaat zal geven. Christus gebruikte in dit verband een beeldspraak over blinden genezen, wanneer hij zag dat de ander geen inspanning wilde leveren om geestelijk te ontwaken.

Aan deze zijde beleven wij in zeker opzicht het tegenovergestelde, dat wil zeggen, dat wij alles willen inzetten van onszelf, maar dat wij eerst vaststellen of dit blijvend resultaat heeft. Wij grijpen niet in, wanneer we beseffen en duidelijk voor ons zien, dat we hierdoor het leven het waarlijk ontwaken zouden ontnemen. Dat moeten wij aan deze zijde voorkomen. Christus zei daarom: „Laat de blinden de blinden genezen” en stak geen hand uit!

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.8980.8983)

De natuurlijke liefde

De meesters hebben de hele kosmische evolutie van de ziel gevolgd. Zij zagen dat de ziel op verschillende planeten leefde, om haar lichamelijke vorm te kunnen uitbouwen van cel tot volwassen menselijke gestalte. De meesters stelden hierbij vast dat de ziel op de planeet Mars tot een lichaam was gekomen dat enigszins vergeleken kan worden met dat van de oermens op aarde. Op Mars was dat lichaam nog wel grover en groter. Op aarde heeft de ziel daarna in de oertijd soortgelijke ontwikkelingsstappen gezet als op Mars, maar dan met de aardse materie.

Het artikel ‘ons bewustzijn op Mars’ beschrijft het gevoelsleven van de ziel toen die op die planeet leefde. Tot de geslachtsgemeenschap werd alleen overgegaan wanneer een man en een vrouw beïnvloed werden door een andere ziel die een lichaam nodig had om te reïncarneren:

Duidelijk zult gij beleven, dat het stoffelijk gebeuren door de ziel die aangetrokken moet worden, is beïnvloed. De handeling voor de liefde is een wet beleven, die de hoogste harmonie aantrekt en (waardoor) de wedergeboorte zich manifesteerde.

Archief (AR.3204.3205)

Op Mars bereikte de ziel door het beleven van zeven stoffelijke levensgraden het voordierlijke Marsbewustzijn:

Het liefdeleven op deze planeet bleef onaangetast. Het vader- en moederschap ontwikkelde, zodat de ziel de zeven levensgraden kon beleven. En eindelijk staat zij voor haar Marsbewustzijn.

Archief (AR.3210.3212)

Het Marsbewustzijn is zoals het dier in de natuur:

Zoals het dier in de natuur de levenswetten beleeft, is voor deze levensgraad de ziel als mens tot bewustzijn gekomen.

Archief (AR.3266)

Het willen liefhebben

Door het bewuste beleven van de geslachtsorganen is de hartstocht ontstaan:

Voelt gij, dat het liefdeleven het állesoverheersende is voor ál de ruimten van God? Dat wij hierdoor de wetten van ons leven leren kennen? Ziet gij, hoe dit bewustzijn zichzelf evolueert? En neemt gij waar, dat de ziel als mens door het scheppen en baren haar wereld verrijkt? Wat wij op de Maan hebben beleefd, is ook hier in niets veranderd. Die levenswetten zijn echter verstoffelijkt. Wat wij daar beleefden voor het embryonale bestaan, is hier het verkregen deel van ons leven, dat het scheppingsplan vertegenwoordigen moet. De innerlijke organen hebben zich erdoor geschapen, zij kregen de uiterlijke vormen en eerst toen beleefden wij de waarnemende hartstocht voor de Aarde. Door het zien en beleven van deze organen ontplooidde ons leven zich en kreeg de ziel haar baringsweeën bewust te aanvaarden.

Archief (AR.3252.3260)

Door het persoonlijke bewustzijn kwam het willen liefhebben:

Juist door het menselijke bewustzijn, kreeg de ziel het voelen voor haar eigen ruimte, en ál haar ontstane verschijnselen. Zij wilde liefhebben.

Archief (AR.3277.3278)

De persoonlijkheid kreeg de geslachtsgemeenschap als verschijnsel lief:

Eerst op Aarde heeft zij deze levensgraad verlaten. Toen haar bewuste menselijke leven tot het dagbewuste ik sprak, kreeg zij die verschijnselen lief. Nu ontstond de hartstocht.

Archief (AR.3267.3269)

Op Mars werd een natuurlijke liefde beleefd:

Ik moet u aantonen, dat de ziel hier natuurlijker voor de liefde heeft kunnen leven, dan de ziel van de Aarde.

Archief (AR.3240)

Op aarde ontwikkelde de persoonlijkheid een eigenliefde, die gericht was op het beleven van de eigen gevoelens van genot:

„Het betreden van de eigenliefde.

Archief (AR.2043)

Disharmonie

Op Mars is er geen hartstocht ontstaan. Daar had de persoonlijkheid nog niet het bewustzijn en de wil om zelf te scheppen:

Indien wij als ziel nieuw leven scheppen, zijn wij door de ziel die wij moeten aantrekken beziel. Willen wij zélf scheppen, dan betreden wij de disharmonische wetten en staan dan voor de hartstocht. Op deze planeet hebben wij die hartstocht niet gekend, eerst op Aarde leerden wij die gevoelens bewust te beleven.

Archief (AR.3294.3296)

Op aarde richtte de persoonlijkheid haar aandacht op andere lichamen dan dat van haar tweelingziel, en trad zij buiten haar eigen levensgraad:

Het willen bezitten van iets dat niet tot mijn eigen levensgraad behoort.”

Archief (AR.2044)

Voordien had de ziel haar liefde altijd in harmonie met haar tweelingziel van de eigen levensgraad beleefd en hierdoor haar evolutie verzekerd:

„Indien wij onze liefde in harmonie beleven, het bezit dat ons toebehoort van de eigen levensgraad, volgens de Goddelijke Openbaringen ondergaan, op honderd procent, ook al zijn wij voordierlijk onbewust, eigen maken, dan blijven wij volgens de Goddelijke liefde evolueren of ons leven staat vroeg of laat stil.

Archief (AR.2046)

Het land van hartstocht

De hartstocht ging ver:

Hoe ver ging zij? De hellen ontstonden, haat en verschrikking.
Archief (AR.3270.3271)

De hellen of duistere sferen in het hiernamaals zijn ontstaan uit het gevoelsleven van de mens:

De hellen zijn zo. De hellen: leeft in mij. Heb ik haat, is daar de sfeer van haat. Belaster ik, bezoedel ik de mens, dan leef ik in een wereld van bezoedeling, dan is die geest van mij een en al rotheid. Verlang ik hartstocht, verdierlijking, wil ik alleen maar het lichaam beleven, dan ben ik ook alleen maar stof, dierlijke stof dat rottend wegzinkt daar in die duisternis. De ogen sluit (ge), uw organen drukt ge dicht voor die geestelijke stank in de mens. Een lijkenlucht op aarde is niets. Kent ge de levensaura niet van de mens? Geef uw geestelijke smaakorganen en reukorganen eens reïncarnatie en beruik eens de persoonlijkheid. Dat is het leven achter de kist. Dat is Gene Zijde. Dat is het één- worden met de afbraak, met het verkeerde denken, het bezit nemen van stof en geest wat een ander toebehoort, het wilde verkennen van het dier ten opzichte van het mens-kind, dat is het breken van het menselijke hart, dat is het stelen van het licht dat de mens bezit in zijn oog om te kijken.

Lezingen Deel 2 (L2.11575.11586)

Het geestelijke lichaam wordt gevormd door het gevoelsleven:

Had meester Alcar u de gedochten uit het land van haat moeten verklaren? Wanneer ge in onze wereld komt en ge hebt geen liefde, en ge kijkt hartstochtelijk naar de mens dan puilen uw ogen uit de kassen, die vliegen door de ruimte; u bent op dit ogenblik niet stekeblind, maar u bent walging door uw eigen gekijk, omdat u disharmonie opbouwt. U kijkt, naar wat? Naar verkrachting, bezoedeling, mismaking. En die wereld is mismaakt. Een boom is er niet.

Lezingen Deel 3 (L3.130.135)

Het mooie organisme kan zijn natuurlijke vorm verliezen:

Ze hebben ook geen nylons, ze hebben geen bloesjes, hun machtig, mooi moederlijk organisme is dierlijk verdierlijkt. De goddelijke bron als voe-

ding hangt tot op de bodem en staan zij erop. De vorm is uit dit leven vandaan want geen karaktertrek bezit nog universele vorm. De vorm is mismaakt want door uw verkeerde, onharmonische denken, vervormt gij uw goddelijk karakter, als trek, als liefde, bereidwilligheid, aanvaarding, hoofd buigen, lief zijn rondom u.

Lezingen Deel 2 (L2.8355.8358)

Een warm gevoel

Maar ooit was in het land van hartstocht het eerste gevoel van een hogere liefde ontwaakt:

Iedere seconde treden er nieuwe zielen het leven na de dood binnen en ook die keren naar de aarde terug om er zich uit te leven. Er wordt thans gevochten om de aardse mens. Nu krijgt het astrale wezen angst. Angst om het stoffelijke wezen, dat hem het genieten mogelijk maakt, te verliezen. Hij gaat het beschermen. Er is dus bezorgdheid in de astrale mens gekomen, wat op een hoger gevoel duidt. En meteen ontstaan meerdere gevoelens in hem, waarvan hij niets wist, geen vermoeden bezat, dat ze bestonden. Er komt warmte in hem, een andere warmte dan het lichaam geeft. Deze warmte maakt hem licht en blij. En zij komt in hem, alleen doordat hij het aardse wezen helpt. Hij kan niet anders, hij beleeft dit wonder. Deze mens denkt hierover na en volgt de gevoelens in hem. En door dit te doen gaat hij ook het aardse leven dieper aanvoelen en begrijpen. Het stoffelijke leven gaat nu tot hem spreken.

Hij wil de warmte in hem sterker voelen, de astrale mens, en om dit te bereiken, verhoogt hij zijn inspanning. Hij is bezig te dienen! En langzaam komt er liefde in hem voor de mens, die hij bewaakt en beschermt. En dit liefdegevoel krijgt al een graad van betekenis. Op den duur zal zijn astrale wereld erdoor veranderen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.591.609)

Het uitstralende licht van de liefde

Elke handeling kan afgewogen worden aan het licht dat door die daad gecreëerd wordt:

Maar in u; die ziel is een deel van God. En door elke gedachte maakt u een karaktereigenschap bewust. Dus elke daad heeft ruimtelijk, geestelijk, goddelijk fundament. U doet iets en dan kunt u zelf, kan de mens,

kan God, kan de ruimte uw daad afwegen aan het licht van die ruimte. Dat wil zeggen, als u iets doet, dan gaat die daad direct de hoogte in, de ruimte in, en daardoor krijgt u fundament om te lopen, te wandelen, te staan. U hebt licht, u hebt leven, u hebt liefde. Door de liefde, een daad liefde te geven, dat is ... Men noemt 'liefde'.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.5724.5731)

Indien ik op minderwaardige wijze volgens de Gods wetten voor mijn leven handel, dan onderstreept het goede in mijn leven de procent liefde, die van mij uitging. En nu ben ik in harmonie met mijn voordierlijke levensgraad of ik sta voor kort in ontwikkeling stil, omdat Gods leven mijn bewustzijn niet kan aanvaarden.

Archief (AR.2752.2753)

Alleen door lief te hebben, openbaart de ziel zich voor haar volgende gevoelsgraad:

Heb deze levensgraden lief en gij openbaart u voor het volgende stadium.

Archief (AR.2432)

Overbodige hartstocht

Evolutionair gezien is hartstocht overbodig:

Alles wat u er zelf van maakt, is overbodig. Alles wat u er nog bij neemt, u kunt het eenzijn beleven, u voelt wel, eens komt u uit die stoffelijke graad.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.10063.10064)

Die hartstocht kan het willen krijgen van kinderen wegdrücken:

Er zijn mensen die die eenheid beleven, willen geen kind, dus die hebben ... ze zijn momenteel voor honderd procent wil in hartstocht nog, in hartstocht.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.849)

Ook de hartelijkheid kan verdwijnen:

Dacht ge waarlijk door het ene leven opzij te smijten en het andere te aanvaarden goddelijke, ruimtelijke liefde te kunnen beleven? Indien ge uzelf kent, het stoffelijke één-zijn hebt ondergaan, ligt de geest daar te

schreeuwen en te vloeken van narigheid. Waarom? Omdat zij als ziel dus en als geest geen opbouw, geen harmonie, geen hartelijkheid bezit. Het is allemaal maatschappelijke kaalheid. Het is de leegte waartegen Christus vocht toen Hij zei: 'En indien ge durft, werp dan maar de eerste steen.'

Lezingen Deel 2 (L2.7009.7014)

Seksualiteit is van de mens:

„Nietwaar soms,” zegt Jozef nog, „de wetten van God kennen geen afbraak en seksualiteit; dat is de schepping van de mens!

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.2694)

De geslachtsgemeenschap kan vanuit verschillende gevoelens aangestuurd worden:

Wanneer man en vrouw nu het evolutieproces willen beleven, hoeveel, geachte Freud – hartstocht is daar nu bij, nu wij weten, dat wij op Aarde leven om door het vader- en moederschap deze ruimte te overwinnen? De mens bezit daarom hoogstens:

één procent hartstocht, indien hij het Goddelijke éénzijn voor zijn evolutie ondergaat, doch dat alles wordt hartstocht, wanneer de persoonlijkheid spreekt en de Goddelijke reine klaarte bezoedelt.

Freud, wij staan voor de reine klaarte voor het vader- en moederschap, voor karakterdriften en de onbewuste én bewuste gevoelsgraden voor het baren en het scheppen. Dat zijn de verschillende werelden voor de ziel als mens voor haar leven op Aarde. Vanzelfsprekend zien wij de mens nu tevens door zijn karaktereigenschappen verongelukken en is te volgen.

En dat zijn nu de verschillende werelden voor de ziel als mens waarin zij leeft, de maatschappij waarvan zij deel uitmaakt. Haar verlangens treden op de voorgrond. Wie is deze ziel als vrouw en man? Kent u haar, dokter? Onmiddellijk is vast te stellen of zij hartstocht óf reine liefde wil beleven. En zie nu, in de diepte van haar persoonlijkheid ligt thans het vader- en moederschap, doch waardoor zij haar verlangens wil beleven.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 3 (C3.1165.1176)

Het eenzijn kan in verschillende graden beleefd worden:

U hebt nu zeven graden van eenzijn. De dierlijke, de voordierlijke, er zijn

mensen die beleven dat geestelijk.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.10045.10046)

De uitdijende liefde

De hogere graden van liefde die in de sferen van licht beleefd worden, overstijgen het lichamelijke beleven:

De stoffelijke liefde heeft niets uit te staan met de geestelijke, astrale liefde. Onze liefde staat los van de aardse wetten en heeft het lichamelijke volkomen overwonnen! De enorme kloof hiertussen moet de persoonlijkheid zelf overbruggen.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.8219.8221)

De hogere graden worden bereikt door inzet van het karakter:

Dat hebt u gekregen, uw lichamelijke toestand is er. Het menselijke één-zijn is het stoffelijke fundament voor de geestelijke liefde. Maar er komt een tijd dat dat vader- en moederschap, die liefde, opgetrokken moet worden naar het karakter.

Lezingen Deel 2 (L2.11398.11400)

Van baren en scheppen naar liefde:

Als wij beginnen te koeren, is het vader- en moederschap in ons, dat koert, liefde wil beleven, maar dit is geen liefde, dit is scheppen en baren. De eigenlijke liefde, waar u het over hebt, leeft in de persoonlijkheid en is het gevoelsleven en wordt het karakter. En hoe dat is, moeten wij, buiten de schepping om dus, bewijzen als man en vrouw. Maar, de schepping en baring geschiedt vanuit ons leven en daardoor – nu komt het – is al dat leven in de natuur, is het dier zo gek, zo wispelturig ook, kent het maar één doel, bezit het maar één gevoel, het leven tot evolutie te voeren en dit is God zélf!

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.6812.6815)

Eerst op zes- tot achtendertigjarige leeftijd, ... begint de persoonlijkheid aan het éigen leven. En dat kent ge allen. Als die stuwing, dat baren en scheppen voor al het leven, inslaapt, is de mens in staat om voor zichzelf iets te bereiken en dat is nu de sfeer van licht in hem en in haar, de wijsheid, én de liefde. Hoe reageert nu de mens? Daar hebben wij het zo-even over gehad. Hoe is die man en die vrouw voor de „liefde”? Ziet ge, dat

de liefde voor de „persoonlijkheid” is en blijft en dat baring en schepping „God” vertegenwoordigen? Dat het de ziel is, die wil, dat wij baren en scheppen, dat zij door háár wedergeboorte God vertegenwoordigen moet en dat zij dus ons op aarde zal bezielen om haar een nieuw lichaam te geven, zodat zij haar eigen evolutie kan voortzetten? Zij geeft, luister nu goed, ons haar vermogens weer terug, want zij trekt straks óns weer aan en dan keren wij terug.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.6818.6826)

Ná ons baren en scheppen, dames en heren, komen wij – zoals reeds eerder gezegd – tot het handelen. Dan maken wij iets van de persoonlijkheid, wat voor de psychologen alweer een probleem is. Nu de schepping en de baring inslaapt, komt dan de mens zélf niet naar voren? Dus eerst loopt de schepping ons vooruit, het vader- en moederschap wil liefde en als die goddelijke baring en schepping is ingeslapen, ziet ge uw eigenlijke karakter eerst.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.6841.6844)

Waar het mij om gaat, waar het de meesters nu om gaat, is: de liefde die u hebt. Die is vanzelfsprekend, die komt tot ontwaking naarmate het lichaam als stoffelijk universum ontwaakt. Dat kent elk mens, elk dier. U krijgt die eenheid, u gaat huwen. Maar het gevoel in u, dat ontzagwekkende branden, dat uitstralen van gevoel en gedachten naar die andere persoonlijkheid, die éne mens – weet u niet wat dat is? – hebben wij gevoeld, dat hebben wij gezien, dat is een diepte, zo ontzagwekkend, maar die bracht ons terug tot het ontstaan van het eerste ogenblik, en dat is nu het goddelijke reïncarneren voor de mens. Dat gevoel dat de psycholoog nog niet kan analyseren is dus het natuurlijke één-zijn met de macrokosmos om te reïncarneren, om het leven voort te zetten, direct vanuit het Albestaan in de mens – voelt u dit? – het Albestaan voor en van de mens.

Lezingen Deel 2 (L2.11420.11425)

Zoals het lichaam organisch uitdijt door het moederschap, kan onze persoonlijkheid haar hogere karaktereigenschappen laten uitdijen:

Zo diep is nu een klein karaktertrekje. Zo diep, zo macrokosmisch is nu een daad, een handeling, een gedachte. Uw maatschappelijk leven zinkt weg indien u een vonk van de honderd procent gestalte geeft aan een daad, aan uw vriendschap, aan uw rechtvaardigheid, aan uw liefde, voor uw moeder openstaat en uw vader, uw kind. Elke karaktertrek – voelt dit nu eens goed aan – is uitdijning. En van elke karaktertrek, daarvan de

honderd procent is een tempel, is levenswijsheid, het is dragen, het is het één-zijn met de natuur. Of u bent er juist uit en ernaast, of u voelt het spreken van een bloem, u beleeft het karakter van dit kleurenrijk, ook het vader- en het moederschap. Het is niet alleen de mogelijkheid om tot één-zijn te komen en kinderen te baren en te scheppen, maar het te beleven. U moet dus baring worden. Wat het lichaam, wat het lichaam, het organisme nu heeft, dat hebt u nog niet, dat heeft de persoonlijkheid nog niet. Is de persoonlijkheid zo onfeilbaar in het baren en het scheppen als het organische deel als gevoel bezit? Neen.

Lezingen Deel 2 (L2.10398.10408)

Uitdijen komt alleen door het beoefenen, daarom vragen de meesters ons om liefde te worden:

Ik zou u willen vragen: word liefde. U hebt het allemaal in handen. Ik kan u niets leren. Ik heb u alleen dat willen geven wat wij ons eigen hebben gemaakt en waardoor wij het bewustzijn kregen voor God en de ruimte.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.13690.13693)

Er is een verschil tussen verlangen naar liefde en liefde zijn:

De mens verlangt naar harmonie, rechtvaardigheid, bezit. Goed. 'Wórd het', zegt meester Zelanus, 'en u bént het.' Wilt u liefde? 'Ik verlang naar een klein beetje liefde.' Wéés liefde, en u bént het, u hébt het.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.9285.9290)

De liefde op het niveau van de eerste lichtsfeer is de Albron in ons licht laten uitstralen:

U wilt de liefde? Wat is nu liefde? In opstand zijn met God? In opstand zijn met de Almoeder? U slaat die Almoeder in uzelf tot de duisternis terug door een daad. Door een hartelijkheid? Neen, door onbegrijpen. Wanneer u – het gaat zo ver – wanneer u de eerste sfeer wilt betreden dan moet uit u gaan in alles, in uw miljoenen karaktereigenschappen: vreugde, geluk en overgave, het bezit, het weten dat de Albron in u leeft. Verduistert u die Albron door een verkeerde gedachte dan krijgt u al reeds duisternis en is dat narigheid en is dat misbegrijpen, hard-zijn, en dan staat u voor het lege nietszeggende ik. Dat doen wij niet meer, dat kunnen wij niet meer, dat kan geen mens beleven. Wij krijgen overgave, wij krijgen beminnelijkheid. Wij krijgen het zien van de wetten te be-

leven, we moeten die wetten opnemen, we moeten ze ondergaan want hierna – ja, nu komt het – staat de ziel, de kern van God voor het goddelijke Almoederlijke één-zijn.

Lezingen Deel 2 (L2.6110.6120)

De zevende graad van liefde

De graden van liefde maken uiteindelijk ook deel uit van het eindstadium, zoals de stelsels van ons lichaam. Alleen als alle voorgaande stadiums van liefde ontwikkeld zijn, kan de hoogste graad bereikt en behouden worden:

Vóórstadia betekenen voor Gods Schepping stelsels te zijn van één organisme, voor deze wereld en het menselijke zieleleven de ontwikkeling van haar bewustzijn. Vóórstadia zijn dus als wij onze lichamelijke en geestelijke stelsels kennen, die volgens de lichamelijke wetten één geheel vormen als lichaam en er dit organisme van hebben gemaakt. Is er één onderdeel, dat vernietigd wordt, niet aanwezig is, dan is de hoogste lichamelijke werking en die wetgevende realiteit niet eens te bereiken, noch te beleven, omdat dit stelsel onnatuurlijk, niet volkomen is.

Archief (AR.1606.1608)

Dat de uiteindelijke graad de wetgevende realiteit vast moet stellen en dat die ook als zodanig de eigenlijke bestaande wet vertegenwoordigen moet. Een vóórstadium is dus geen wet, maar maakt deel uit van de bestaande schepping, die onderverdeeld is volgens deze levenswetten als graden voor de ontwikkeling van de ziel en haar organismen.

Archief (AR.1604.1605)

131. Tweelingzielen

Onze tweelingziel is de ziel waarmee we in gevoel het innigst verbonden zijn van alle zielen in de kosmos, vanaf het ontstaan van onze beide zielen.

Onze soulmate

Vele mensen hebben een vaag of uitgesproken gevoel dat er ergens iemand is die bij hen hoort als de ware geliefde. Die soulmate wordt in de boeken van Jozef Rulof de tweelingziel genoemd. In het boek 'De Kringloop der Ziel' bijvoorbeeld worden de tweelingzielen Lantos en Marianne beschreven.

Al in hun kinderspel trouwden ze voor hun gevoel met elkaar. Daarna gingen hun levens uiteen, omdat Marianne door haar vorige levens nog aan een andere man had goed te maken. Heel zijn leven bleef Lantos naar zijn jeugdliefde verlangen, en hij voelde zich door zijn liefde geïnspireerd om als beeldend kunstenaar de mooiste kunstproducten te scheppen.

Daarna bestudeerde Lantos als geestelijke persoonlijkheid negen eeuwen lang het leven op aarde en in het hiernamaals, en schreef daarover later als meester Zelanus via Jozef Rulof talrijke boeken. Al die tijd wachtte Marianne in de wereld van het onbewuste op een nieuwe reïncarnatie. In haar laatste leven op aarde kon Lantos haar als beschermgeest helpen bij het oplossen van haar oorzaak en gevolg. Na dat leven wachtte hun het eeuwige samenzijn in de lichtsferen.

Tweelingliefde

In het boek 'Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven' werd de vader van Theo heel zijn leven lang beschermd door zijn tweelingziel Angelica als zijn geestelijke gids. Tijdens zijn moeilijke huwelijk op aarde voelde hij dat de eigenliefde van zijn vrouw hun geen geluk bracht. Dit gemis maakte hem open voor een ijlere liefde. Na zijn aardse leven beleefde hij die tweelingliefde met Angelica in het hiernamaals. Hij voelde dat ze eeuwig bij elkaar hoorden, één in voelen en denken.

Theo hoort later van zijn vader dat de tweelingliefde boven de aardse liefde staat. Wanneer het gevoel nog gericht is op de lichamelijke liefde, wordt de tweelingliefde niet gevoeld, zelfs al ontmoeten tweelingzielen elkaar op aarde. Het artikel 'graden van liefde' licht de verschillende niveaus van liefde toe.

Zijn vader legt uit dat voor de tweelingliefde het volkomen aanvaarden van de ander nodig is. Hij is voor zijn tweelingziel volledig open, ze kunnen

elkaar volgen tot in hun diepste innerlijk. Hij voelt in zijn tweelingziel het leven, haar ziel, haar ruimte. Hoe dieper hij zich in gevoel met haar kan verbinden, hoe meer hij de diepte van haar leven en daardoor van al het leven leert kennen. In de sferen van licht dalen de tweelingzielen zo diep in elkaar af dat ze het allereerste begin van hun samenzijn voelen.

Toewerken naar elkaar

In het boek ‘Tussen Leven en Dood’ zocht de tempelpriester Venry naar zijn grote liefde Lyra, en ontmoette haar als priesteres in het oude Egypte. In dat leven konden deze tweelingzielen niet samenzijn, omdat ze beiden in hun oorzaak en gevolg leefden. Ze konden elkaar wel geestelijk steunen, zodat Venry zijn aartsmoeilijke taak kon vervullen om als opperpriester van de tempel liefde te brengen waar immense duisternis heerste.

Hun ontmoeting kwam tot stand omdat de taak waarvoor Venry naar de aarde gereïncarneerd was, dit vereiste. Meestal echter beleven tweelingzielen hun oorzaak en gevolg los van elkaar, met andere zielen waarmee dat in het verleden gecreëerd is. Ook dan kunnen mensen zoeken naar hun tweelingziel, maar zullen die niet vinden.

Meester Zelanus zegt dat ze de ander zelfs meestal niet herkennen, als ze elkaar tegen het lijf lopen. Want ze kunnen elkaar op allerlei manieren ontmoeten, bijvoorbeeld als moeder en kind, broer en zus, dokter en patiënt, rechter en veroordeelde, zanglerares en student, verkoper en klant, bedelaar en voorbijganger, doodgraver en lijk, minister en stemgerechtigde, werkgever en werknemer, misdadiger en slachtoffer, verpleegster en stervende, soldaat en soldaat, vriend en vijand.

Meester Zelanus maakt nog concreter wat dit voor ons dagelijks leven kan betekenen. Want als we iemand bestelen, is dat misschien onze tweelingziel, zonder dat we dat weten. Voel haat voor de mens en je haat mogelijk je tweelingziel. Doe mee aan geweld en je vermoordt je tweelingziel. Weiger kinderen, en je tweelingziel kan niet geboren worden. Heb universeel lief, en je leeft in liefde met je tweelingziel!

Daarnaast geeft meester Zelanus de raad om de tijd op aarde goed te besteden voor het oplossen van de disharmonie uit het verleden, want juist hierdoor werken tweelingzielen zich naar elkaar toe. Niet door het samenzijn, maar door het apart van elkaar werken, wordt de afstand tussen beiden stap voor stap kleiner. Alles wat we doen heeft invloed op de verbinding met onze tweelingziel, het versnelt of vertraagt het ogenblik dat we voor eeuwig in liefde en harmonie zullen samenzijn. Meester Zelanus zegt daarom: ‘Zoek niet, vraag niet, je tweelingziel komt tot je, wanneer je gereed bent.’

De gezamenlijke kosmische reis

Het artikel 'onze eerste levens als cel' belicht het ogenblik waarop tweelingzielen ontstaan zijn op de eerste planeet. Ze zijn op dezelfde seconde geboren, en samen vertegenwoordigen ze de twee basiskrachten van het leven. In het artikel 'onze basiskrachten' worden die krachten moederschap en vaderschap genoemd. De vrouwelijke en mannelijke krachten leiden samen tot reïncarnatie, tot evolutie.

Vanaf hun eerste leven gingen beide tweelingzielen samen op weg, van graad tot graad, gelijk in gevoel, één in werking, even oud, geen tien seconden van elkaar weg. Afwisselend beleefden ze in hun reïncarnaties de moederlijke en vaderlijke werking, en hun samenzijn zorgde voor meer gevoel en een hoger bewustzijn. De artikelen 'evolutie in het water' en 'evolutie op het land' schetsen de groei van hun lichaam en gevoelsleven.

Het artikel 'ons bewustzijn op Mars' belicht het wakker worden van de persoonlijkheid die de kracht van het lichaam leerde gebruiken om zichzelf van eten te verzekeren. Daarbij werd voor de eerste maal een lichaam van een medeziel vernietigd, waardoor karma ontstond. Op dat moment verwijderden de tweelingzielen zich van elkaar. Wie de moord pleegde, moest terug om de betrokken ziel een nieuw lichaam te geven. Pas daarna kon de kosmische reis samen met de eigen tweelingziel voortgezet worden.

Op aarde echter ontwaakten in de persoonlijkheid hartstocht en geweld. Nog niet bewust van de ware aard van zijn ziel ging de mens over tot eigenliefde en verspeelde daarmee het samenzijn met de tweelingziel. Gericht op hartstocht en lichamelijke liefde ging de mens met vele anderen paren, en niet alleen met de eigen tweelingziel. Maar het waren vooral de gepleegde moorden die de tweelingzielen uiteenrukten, omdat ze hierdoor een berg van karma opbouwden die eerst geslecht zou moeten worden.

Tot op de dag van vandaag zijn de meeste mensen op aarde gereïncarneerd om hun karma op te lossen. Daardoor is men in de regel niet samen met zijn tweelingziel, omdat men bezig is de disharmonie uit het verleden te corrigeren. Dit gebeurt overwegend in het samenzijn met de andere zielen die bij de disharmonie van het verleden betrokken waren.

Wanneer al het karma is gecorrigeerd, kan men afscheid van de aardse levens nemen om in het hiernamaals verder te werken aan de geestelijke ontwikkeling. Als dan de tweelingziel nog niet zover is en op aarde nog werk te doen heeft, kan men zich in die tijd geestelijk verder ontwikkelen tot de vierde licht sfeer, de geestelijke gevoelsgraad.

Om van daaruit verder door te dringen in de diepte van het leven heeft men zijn tweelingziel nodig, omdat men alleen samen deze diepte kan betreden en dragen. Nadat men weer samen is gekomen, in de vierde licht sfeer

of al eerder, begint het eeuwigdurende samenzijn. Vanaf dat moment zal de gevoelsverbinding nooit meer verbroken worden, omdat men geen disharmonie meer creëert. De persoonlijkheid is dan ten volle bewust geworden van de harmonie van de ziel, en zal in al het verdere voelen, denken en handelen deze harmonie vertolken. Samen dienen de tweelingzielen voortaan al het leven, en verwerven op die wijze de hogere lichtsferen.

Daarna reïncarneren ze als tweelingzielen op de eerste planeet van de vierde kosmische levensgraad. Hier zullen ze opnieuw het moederschap en vaderschap beleven in een stoffelijk lichaam. Dan wisselen ze elk nieuw leven tussen het vrouwelijke en mannelijke lichaam, en telkens krijgen ze als tweelingzielen twee kinderen om hun reïncarnatie te verzekeren. Hun tweelingliefde vangt alles op, alles verloopt in harmonie, en elk nieuw leven groeien ze in gevoel en kosmisch bewustzijn.

Tot ze samen hand in hand de zevende kosmische levensgraad bereiken, het Al. Dan hebben ze de Alziel en Albron in zichzelf tot volle kracht en bewustzijn gebracht, en dragen ze in hun kosmische liefde al het leven in de ruimte.

Bronnen

Onze soulmate

In het boek 'De Kringloop der Ziel' vertelt Lantos dat hij zich als kind al tot zijn tweelingziel Marianne voelde aangetrokken:

Er werd besloten dat ik over enige maanden elders mijn lichamelijke opvoeding zou ontvangen. Nieuwe leermeesters zouden hun krachten aan mij geven, maar mijn vrije leven was dan voorbij en een nieuw zou beginnen. De volgende dag vertelde ik het grote nieuws aan Marianne, zij deed zeer verlegen. Tezamen zwierven wij in de omtrek rond, hand in hand, als twee geliefden. Plotseling zei zij tot mij: „Ik zal kransen vlechten en dan gaan wij trouwen.”

Onmiddellijk stemde ik met haar plannetje in en tezamen plukten wij bloemen om het heuglijk feest te doen slagen. Mijn geliefde hond was bij ons en het goede dier zou ons kind worden, wanneer wij eenmaal in de echt waren verbonden. Spoedig waren de kransen gereed en keerden wij naar mijn verzorgster terug die steeds in de onmiddellijke nabijheid bleef en ons geen ogenblik uit het oog verloor. Hand in hand traden wij haar

tegemoet. Ik deed het woord en zei: „U moet ons trouwen.”

„Wat zegt ge?”

„Trouwen,” herhaalde ik, „wij zijn daartoe besloten, want spoedig ga ik heen.”

In ons lag heilige ernst voor dit gebeuren. Toen zij ons gadesloeg en aan onze ernstige gezichtjes en houding voelde te moeten meedoen, verbond zij ons met enige woorden in de echt. Wij waren man en vrouw en Marianne liet onmiddellijk haar rechten gelden. Ik moest gehoorzamen, lief tegen haar zijn en haar in alles bevoorrechten.

De Kringloop der Ziel (CY.503.518)

Na zijn aardse leven vraagt Lantos in het hiernamaals aan zijn meester Emschor of hij zijn jeugdvriendin Marianne kent:

„U kent Marianne?”

„Ja, ik ken haar. Hier hebt gij met haar gespeeld, ik volgde u in alles.”

„Weet u hoe zij is overgegaan? Kunt u mij daarvan vertellen?”

„Ja, doch later, wanneer wij zo ver zijn gekomen, hebt dus nog wat geduld.”

„Waarom, als ik u deze vraag mag stellen, deed zij zo vreemd? Ik bedoel, in mijn jeugd.”

„In haar lagen dezelfde gevoelens als in u en wel de verbinding met u, doch ook zij was zich daarvan niet bewust. Ook niet wanneer zij opnieuw geboren zal worden. Maar eens is het zo ver, dan weet zij dat zij de uwe is. Gij weet het nu reeds, maar zij zal in dit gevoel overgaan. Gij beiden hebt eerst nog goed te maken, zij op aarde, gij aan deze zijde. Daarom handelde ook zij naar een innerlijke drang. Toch zal zij haar eigen leven moeten beleven, net als gij. Het zal u dus duidelijk zijn, dat dát tot het verleden behoort, wat de mens in zijn aardse leven niet begrijpt en toch voelt. Eens echter wordt het bewust en wel aan deze zijde. Dáár, op aarde dus, is dit niet mogelijk. Gij ziet niet achter de sluier, voelt de diepte niet van uw eigen leven, kunt niet door al die eeuwen heen zien. Dit, ik zei het u reeds, kunnen alleen zij, die de krachten daarvoor bezitten en die

de kosmisch ontwaakten zijn, de meesters, die de hoogste sferen hebben bereikt, die mij en u helpen om de mensheid op aarde van hun eeuwig voortgaan en van de kringloop der ziel te overtuigen. Tevens, dat zij dáár zijn om goed te maken en te leren liefhebben, wat Gods leven is. Dat is de weg die zij bewandeld hebben en gij en ik en miljoenen bewandelen zullen. Zij, Marianne, handelde dus naar haar innerlijk gevoel, dat diep in haar verborgen lag. Gij beiden zijt tweelingzielen, zijt één in alles, in gevoel, in begrijpen en in liefde. Doch deze verbinding zult gij eerst aan deze zijde ontvangen. Eerst later, mijn Lantos, want gij zijt bezig dit te verdienen, hoort ge, te verdienen. Gij kunt nu geen ander meer liefhebben. Die eenheid van gevoel gaat in u beiden over. Daarin voelt gij uzelf, kent gij uzelf, daarin voelt gij Gods heilige Liefde. Deze Liefde is machtig en omdat zij machtig is, zult gij die grote kracht, die geluk en zaligheid betekent, moeten verdienen. Gij aan deze zijde, Marianne op aarde. Zij zal nu moeten goedmaken, wat zij eens aan uw vriend Roni misdeed. Ook dat zal ik u tonen, doch straks.”

„Heb ik dan goed gevoeld, toen ik hier rondwandelde en haar beeld in mijn armen droeg?”

„Ja, doch het waren mijn gevoelens. Ik legde deze waarheid in u, die u voelde, doch niet begreep. Thans is u alles duidelijk en ik raad u aan dit te aanvaarden.”

„Heb ik haar reeds op aarde ontmoet?”

„Ja, gij kende haar en zij kende u reeds vele eeuwen terug, doch gij beiden hebt uw geluk vernietigd. De mens zal vernietigen wat hij niet kent en toch behoort het bij hem, bij zijn innerlijk leven. Doch gij waart nog niet zo ver. Daarom zijn alle mensen nog niet bewust, nog niet zo ver om deze grote en heilige liefde te ontvangen. Zij denken dat zij die liefde bezitten, doch dat zijn eigen gedachten en verlangens, die geen geestelijke waarheid bevatten. Zij hebben geen begrip van geestelijke liefde, noch van geestelijke eenheid en begrijpen. Wat zij voelen behoort tot het stoffelijke leven en zijn aardse, dus stoffelijke gevoelens. Ver van het geestelijk geluk ligt dit gevoel verwijderd. Allen, wie dan ook, zullen zich moeten ontwikkelen. Maar dat kost strijd, leed en smart; doch alleen daardoor kan men dat grote en machtige geluk bemachtigen. In dit, in het leven van de geest, zullen alle mensen verbonden worden.”

„Dus op aarde ontvangt niemand deze liefde?”

„Jazeker. Op aarde leven mensen tezamen, die reeds zo ver zijn, doch al die wezens behoren tot de begenadigden, want zij zijn één in alles. Maar wanneer er ook maar één gedachte is die de één naar de ander zendt en die niet begrepen wordt, heeft die verbinding geen geestelijke betekenis en is het een aardse verbinding. Eerst dán zal deze verbinding geestelijk zijn, wanneer de mensen, dus man en vrouw, deze liefde bezitten en innerlijk dragen. Maar dan behoren zij tot onze wereld en zijn kinderen in de geest; hoort ge: kinderen. Tweelingliefde waarop gij wacht en die gij bezig zijt te verdienen, is de heiligste verbinding die wij aan deze zijde kennen, is het hoogste geluk dat God aan Zijn kinderen kan schenken. Deze liefde geeft, zij dient; zij gaat over in hem en hij in haar, zij leven door hun gevoel, in gebed en in geloof en werken voor één doel, om de mens en al het andere leven dat God heeft geschapen, gelukkig te maken.”

„Dan behoeft u mij niets meer te zeggen. Ik ben dan nog niet zo ver.”

„Dank u; heerlijk is het dat ge mij gaat begrijpen. Ga zo verder, vele wonderen zal en kan ik u dan duidelijk maken.”

„Door haar telkens en telkens weer te ontmoeten ben ik dus bewust geworden in haar liefde?”

„Ja, zo is het.”

„Wij moesten dus uiteen gaan?”

„Dit was noodzakelijk en ook weer niet. Gij had dit door strijd kunnen overwinnen, door een leven als een hel te aanvaarden, waardoor gij ging leren liefhebben. Wie wil dat op aarde? Toch is dit de weg. Het wezen dus, de ziel, zal dat wezen ontmoeten, die kosmisch bij hem behoort. Alweer Gods wil en een wet, waaraan geen mens iets veranderen kan. Doch de mens aanvaardt niet, hij gaat heen en zoekt en zoekt zo lang, tot hij denkt het beoogde doel te hebben bereikt en ziet daarin zijn liefde. Daarom zal de mens, zal de ziel op aarde terugkeren, zullen mensen elkander ontmoeten, steeds opnieuw ontmoeten, omdat zij één zijn, één leven beleven, wat hun kringloop der aarde in het zieleleven betekent. Daarvoor, mijn Lantos, is de aarde, de planeet waar wij bij behoren. De aarde en ons leven dient als de louteringssferen. Wanneer die eenmaal zijn afgelegd, gaat de ziel zich gereedmaken, om de vierde graad van universele afstemming binnen te gaan. Er zijn zeven graden en u voelt

wel, dat er duizenden jaren zullen voorbijgaan, voordat wij zo ver zijn.”
De Kringloop der Ziel (CY.5937.6012)

Meester Emschor leeft reeds in de eeuwige tweelingzielenliefde:

„Heeft u dit grote reeds ontvangen?”

„Ja, Lantos, mij is dit grote gegeven.”

„En u bent alleen?”

„Neen, nooit zal ik meer alleen kunnen zijn, omdat dit bezit in mij ligt. Voelt ge de diepe betekenis hiervan?”

„Ja, ik voel het, want gij zijt in dit bezit overgegaan.”

„Zo is het. Er is geen scheiding meer mogelijk, omdat ik in die afstemming leef. Het is mijn bezit.”

„Ook het hare?”

„Wij zijn één, Lantos, zullen één blijven, ook op afstand. In ons leven is er geen afstand meer wanneer zielen één zijn, één liefde voelen. Wat ik beleef en voel, beleeft zij. Begrijpt u hoe diep, maar hoe heilig deze verbinding is?”

„Ver ligt het nog van mij verwijderd.”

„Neen, wanneer gij het goede blijft zoeken, zult gij dit machtige in enige eeuwen ontvangen.”

„Eeuwen, zegt u?”

„Eeuwen, Lantos. Maar wat zegt dat, gij leeft immers in de eeuwigheid? Wat is een eeuw? Wat is een aardse leeftijd? Niets immers. Gij zult u waardig maken om die geestelijke schatten te ontvangen. Eens zult gij tot God bidden om nog wat te mogen wachten. Gij zult Hem toeroepen, dat ge nog niet zo ver zijt en beangst bent, dat gij nogmaals deze liefde niet zult begrijpen. Voelt ge, hoe machtig dat bezit, de kracht en het geluk is, deze liefde te voelen? In een ander wezen eenzelfde liefde te mogen voelen, als gijzelf zijt en bezit? Nogmaals, wat zijn eeuwen?”

Wanneer Lantos later naar het leven van Marianne terugkijkt, is hij blij dat hij haar niet in die toestand ontmoet heeft:

Ik keerde terug tot haar eigen leven en zag dat zij was als al die andere vrouwen die ik op aarde had leren kennen. Wanneer ik haar in deze toestand had ontmoet, had ik mij dadelijk van haar afgekeerd en was heengegaan. Ik dankte God dat mij dat bespaard was gebleven. Het zou mijn liefde voor haar hebben vernietigd.

Was dit Marianne? Nu begreep ik tevens haar smeken niet naar haar leven te vragen, omdat zij daar grondige reden voor had. Toch had ik haar lief, want zij was de mijne. Eens zouden wij verbonden worden. Mijn kringloop der aarde liep ten einde en ook de hare zou eindigen. Vroeg of laat was het zo ver en waren wij voor eeuwig één. Alles kon ik haar vergeven, nu ik wist hoe mijn eigen leven was geweest. Iets hield mij met haar verbonden en dat was het verleden. In het oude Egypte werd het mij getoond en thans was ik daar zeer dankbaar voor. Hoe schoon was mijn Marianne! Haar goudblonde krullen, haar gezonde gelaatskleur en stralende ogen gaven haar deze schoonheid. Maar wat is de mens die zichzelf niet kent en zich vergeet? Wat is aardse schoonheid, wanneer de innerlijke gevoelens in het stoffelijke leven overgaan? Zij vergat zichzelf, omdat zij zichzelf niet kende. Eerst in een ander leven zou zij zichzelf leren kennen. Nu vond ik het nodig dat zij zou terugkeren, want in dat leven zou zij ontwaken. Maar hoe diep was alles nu ik dit wist en het volkomen begreep. Wat is de mens wanneer hij deze natuurkrachten bezoedelt en zijn schoon lichaam onteert? Ik voelde het niet alleen als een vloek, doch de mens tartte Hem, zijn God, die hem dit schone lichaam had geschonken. Hoe groot was reeds deze genade dit te bezitten, want velen waren mismaakt en gebrekkig. Mijn vriend Roni haatte ik omdat hij zijn schoon lichaam bezoedelde. Hij was als een adonis, doch innerlijk een dier. Marianne had zich aan hem overgegeven, zij werd verwend, doch tevens gehoond en bespot. Anderen bezoedelden haar schoonheid die voor mij heilig was geweest. Neen, in die tijd behoorden wij niet bij elkander, wij zouden elkaar niet hebben begrepen. Zij kon de grootheid van mijn liefde niet voelen, alleen God wist dat het de tijd nog niet was en zo geschiedde wat noodzakelijk bleek. Marianne zou mij, dat zag en voelde ik eerst nu, de hoogste inspiratie niet hebben kunnen geven en het zou een schok voor mij zijn geweest, wanneer ik dat had beleefd. Thans dankte ik God dat ik haar niet eerder had ontmoet. Roni kon ik

nu vergeven, hem haatte ik niet meer en Marianne had ik lief, zij was mijn tweelingziel en hij mijn broeder geworden. Met Marianne voelde ik mij één, één van ziel en dat zouden wij eeuwig blijven. Dit was een kosmische wet, God wilde het, in het heelal lag dit vast. De diepte van dit probleem kon ik nog niet aanvoelen, doch ik aanvaardde, want in mij lag dit hunkerend gevoel.

De Kringloop der Ziel (CY.6807.6842)

Negen eeuwen later bracht Emschor Lantos bij Marianne, die toen op aarde gereïncarneerd was:

Ik wachtte af en na een kort ogenblik trad zij binnen. Mijn hart klopte van verlangen. Marianne, mijn tweelingziel, mijn eeuwige liefde! Negen eeuwen had ik op dit ogenblik moeten wachten. Mijn meester vatte mijn hand en ik wist wat dit te betekenen had. Ik werd met haar verbonden. Duidelijk zag ik haar innerlijk gelaat uit haar vorige leven. Het was in dit stoffichaam waar te nemen, doch van deze zijde en alleen voor mij had dit betekenis. Marianne was zeventien jaren oud. Ik peilde haar innerlijk leven. Zij bezat alles wat zij in haar vorige leven had geleerd, diep in haar ziel lag haar verlangen, het verlangen om dat éne te ontvangen. Toch, o, hoe deed het mij pijn, zou zij deze liefde ook in dit leven niet ontvangen. In dit leven had zij goed te maken en zou zij een loutering ondergaan. Haar stoffichaam was nu anders dan in haar vorige toestand, maar innerlijk was in haar niets veranderd. Ik zag in haar en bleef in haar waarnemen en toen ik haar diepe innerlijk geheel kende, keerde ik tot mijzelf terug.

De Kringloop der Ziel (CY.10392.10406)

In dat leven kon Lantos Marianne helpen als beschermgeest, zoals toegevoegd wordt in de bronnen van het artikel 'oorzaak en gevolg'.

Tweelingliefde

In 'Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven' voelt de vader van Theo dat hij ontwaakt is voor de tweelingzielenliefde door het beleven van zijn aardse huwelijk dat allesbehalve hemels was:

Zij leeft aan Gene Zijde, in de sferen van licht, ze is heel jong en mooi en vooral heel lief. Als ik haar zie, voel ik mezelf. Wat dat zeggen wil, Theo? Eén te zijn in alles, in je denken en voelen volkomen één te zijn met een ander wezen. Het is het machtigste, dat God ons schenken kan. Zij is

mijn tweelingziel, Theo. Ik ben als zij is en voor eeuwig horen we bijeen. Je zult nu ook kunnen begrijpen, waarom ik nog van moeder houd en echt van haar houd, waarom ik haar dankbaar ben. Moeder deed me veel kwaad, niets liet ze na om mij pijn te doen, maar nu ben ik daar blij om, want het bracht mij ontwaken. Door haar heb ik mij voor mijn tweelingziel gereed kunnen maken.

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.1072.1081)

Wanneer hij als geestelijke gids Theo begeleidt en helpt, blijft hij toch verbonden met zijn tweelingziel Angelica. In gevoel kunnen de hemelse geliefden elkaar altijd bereiken en spreken. Zo wordt bijvoorbeeld verhaald hoe Theo de woorden opvangt die Angelica tot haar tweelingziel stuurt, zijn vader. Angelica noemt haar tweelingziel 'vadertje':

„Begrijp je het nu? Weet je het nu, mijn alles? Weet je het nu heel zeker? Dat ik van je houd, dat ik je liefheb met alles wat in mij is. Mijn ziel, die ik tussen hemel en aarde van God gekregen heb, weet je het nu?”

Vader – ik voel hem. Ik mag in zijn diepste innerlijk lezen nu. Ik voel, ik weet, ik onderga. Het is Angelica, die tot hem spreekt. Gescheiden zijn ze toch immer één. Haar woorden, die aan haar innigste gevoelens hun vorm danken, die woorden ving ik op. En nu kan ik onmogelijk meer aan Jack denken, en aan alles wat mij raakt en bezighoudt, en ook dit zal wel goed zijn zo.

Vader luistert naar Angelica en heel zijn wezen hoort naar haar woorden. Er is stilte in hem, eerbied en ontroering, nu zijn ziel tot hem spreekt en hem van haar liefde vertelt. En desondanks weet hij mij nog te helpen, houdt hij mij vast, die al deze heiligheid maar moeilijk te dragen weet.

Hoe onbeholpen, hoe stuntelig ben ik nog in m'n voelen en denken, ik, die alles in deze wereld nog te leren heb!

Haar liefde geeft Angelica nieuwe woorden in – ze zijn schoner dan de schoonste muziek.

„Vadertje, mijn vadertje toch. O, mijn lief vadertje. Ik zit hier buiten – en ben bezig aan je te denken. Geurden de bloemen ooit heerlijker? De vogels, ze zingen de woorden na, die uit mijn hart wellen. En als ik me over het water buig, zie ik jouw gezicht in zijn kristalheldere spiegel.

Ik schrijf aan een brief voor jou, vadertje, en die brief gaat regelrecht uit mijn hart naar je toe.

Waarom ik nu denken moet, mijn vadertje, weet je waarom? Als we straks – het duurt nog wel duizend jaren en langer misschien, maar voor ons bestaat er immers geen tijd? – als we straks dan zover zijn, dat we de andere en hogere graad (de vierde kosmische levensgraad) mogen binnentreden, zullen we opnieuw een kindje krijgen. En jij zal het mij dan geven, ik zal dan de jouwe zijn en God zal toekijken en glimlachen.

Mijn lief vadertje, zul je voorzichtig zijn en ervoor waken, dat het kind, dat nu naast je is en zijn leven verkent, zich niet verliest? Je weet toch, dat ik ook nu bij je ben? Als ik zie naar hem, die je kind is, moet ik denken aan het wezentje, dat ik straks in je handen mag neerleggen. Mijn vader-tje van je eigen kind, hoe zul je dan naar mij kijken? Hoe zullen dan je gedachten zijn?

O, ik weet het, denk je eens in, dat we nu op aarde zouden leven. Je zou dan je allerbeste pak aantrekken en met mij en ons kindje gaan wandelen. Dan zien de mensen je stralend gezicht en ze weten dan dat het geluk bij ons inwoont. Beiden zouden we naar ons kindje kijken en God danken, dat Hij ons dit leven toevertrouwde.

Vadertje toch, mijn geluk, zul je straks weer even tot mij komen? Ik volg je wel, natuurlijk volg ik je. Maar ik wil even maar heel dicht bij je zijn en zul je me dan drukken ook? Vaster nog, zo vast, mijn lieveling, dat we in elkander overgaan en onze hartklop één wordt? En zul je me dan, wáár je ook bent, steeds en altijd zo voelen als op dat gezegende ogenblik? Want is dit Gods wil niet, gaf God ons niet deze band?

Wie ben je toch, mijn alles in de ruimte, dat ik zóveel van je houden moet? Kan dat wel goed zijn? Maar dat móet toch, hebben we niet de eerste sfeer in ons eeuwigdurend geluk bereikt?

En als je klaar bent met deze reis en je je eigen kind zover hebt gebracht, dat ook hij gereed is voor al deze heilige openbaringen, weet je, mijn lief vadertje, wat ons dan wacht? Als Jack aan zijn studie begint en ook ik gereed ben met mijn werk? Moet ik het je nog zeggen? Net als op aarde? Maar hier kun je het weten, zonder dat ik het je zeg. Want nu ben je geheel één met mij en behoef je maar te denken om het weten in je te voelen komen. En toch doe je het niet. Wil je zijn als op aarde en het

liever uit mijn eigen mond horen? Het is alles zo lief van je.

Luister dan, mijn vadertje, ik zie nu reeds het kindje, dat ons zal worden gegeven, als we die hogere bewustwording zijn binnengegaan. Daar ben ik weer en dan voor de derde maal je Angelica. O, mijn lieve ziel toch. Ik zal dan je moedertje zijn. Mijn dierbaar wezen, mijn stuk van mijzelf. Ik bemin je zo echt en zo duidelijk, ik weet het. God laat het me zien en voelen. Luister je nog?

We gaan ons nu daarvoor klaarmaken. Schrede na schrede gaan we verder omhoog. Wij beiden, m'n lief vadertje. Dan eerst zullen we de wetten beleven, zoals God het gewild heeft, en vader én moeder zijn.

Ach, is het niet machtig, dat wat ik nu reeds zie en voel? Daarnaast verlangen wij allen, zegt mijn meester, of het leven stond hier stil. En dat is immers niet mogelijk. We moeten toch aldoor verder en dieper in het vader- en moeder-zijn overgaan, eeuwigdurend. God is immers Zélf vader én moeder? Heb ik je dat al niet op aarde verteld, mijn lieveling, hoeveel dagen en uren zijn er sindsdien voorbijgegaan? Het lijken wel eeuwen, zoveel beleefden we, en zo is het goed. Als je straks bij mij terugkeert en wij weer wandelen gaan in onze sfeer, en we de vogels groeten en de bloemen, dan, mijn alles, zal ik je een groot geschenk geven. Jou, mijn ziel, mijn dierbaar leven, en het zal je heel gelukkig maken. Daarmee wacht ik je op in onze sfeer, en met de volheid van m'n grote liefde, ik zal je omarmen en kussen, als je terugkeert na de vervulling van je mooie taak.

Ik heb met mijn meester gesproken, m'n lieveling. Nee, nú mag je niet denken. Nu moet je je ogen sluiten en niet willen weten wat het geschenk is, dat ik je dan geven ga. Het moet een verrassing blijven. Op aarde kan dat, daar kun je een verrassing geheim houden, als dat nodig is. Zul je niet denken?

Mijn allerliefste Ziel, ik zal nu wachten, tot je weer tijd hebt om met mij te praten. Ik neem nu je hoofd in mijn handen en mijn lippen raken je gelaat en je mond. Ik kus je ...

Rein is mijn liefde voor jou, rein en eeuwigdurend.

Ik zie je nog – nog zie ik je, maar nu ga je in je eigen kind over. Dag mijn lieve, lieve vadertje. Dag mijn Ziel.”

Heilig is het wat ik heb mogen horen, geen woord is mij ontgaan. Ik mocht lezen in Angelica's diepste innerlijk en onderging de gevoelens, die haar woorden stuwden, de ruimte in, regelrecht naar vaders hart. Ik durf vader niet aan te kijken; liefst zou ik me heel klein maken en weg-schuilen. Waarom kon hij dit heilige, dat toch alleen voor hem bestemd was, niet voor mij afsluiten? Of liet hij het mij opzettelijk meebelevan, had hij er een bedoeling mee? Dat moet het wel zijn! Maar weet hij dan niet, dat ik ernaar húnker om ook zó te mogen liefhebben? Dat ik brand van verlangen naar zúlke woorden, zúlke gevoelens? Dat ik als hij „vader-tje” genoemd wil worden?

Dit zijn nu geesten, engelen! Hoe natuurlijk zijn zij in hun liefde. Zó groot, zó diep kan de liefde tussen twee zielen dus zijn. Mijn God, mijn God, mijn hart dreigt te barsten, ik heb gevoeld wat het zeggen wil lief te hebben; dit is groots, dit is ontzagwekkend! Ik kan het niet aan, help mij nu dit te dragen, o God.

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.3436.3539)

Theo vraagt zich na zijn aardse leven af waarom de meeste mensen pas aan Gene Zijde de tweelingzielenliefde ontvangen:

„Maar waarom weten wij eerst hier van dit grote geluk af?”

„Dat is toch heel duidelijk, Theo. Op aarde kennen we onszelf niet eens. Hoe zouden we dan van deze wetten iets afweten? Op aarde hebben de mensen in de regel alleen zichzelf lief en dit soort liefde, je voelt het, heeft niets uit te staan met de machtige tweelingliefde. De mensen leven er hun eigen leven en gaan niet in op de zielelevens, die op hun weg komen. Ze voelen er niets voor om zich voor deze te buigen en hebben dan ook niet lief. Maar weinigen zijn er, die waarachtig liefde bezitten.

Deze weinigen bezitten doorgaans de zuster- en broederliefde, al geloven ze de tweelingliefde te beleven. Groot is hun liefdegevoel en als ze huren, openbaart zich een heerlijke harmonie. Stel nu eens, Theo, dat een ervan overgaat naar deze wereld. De ander, die achterblijft, verlangt ontzettend naar het wezen, dat overging. Nimmer meer zou hij verbinding willen met een ander zieleleven. In hem leeft slechts het verlangen naar haar, die hij thans aan Gene Zijde weet. Er ligt diepte, reine diepte in zijn liefde, die zijn gevoel doet groeien en zijn bewustzijn vergroot. En tóch is door hem niet vast te stellen, of zij beiden tweelingzielen zijn. Eerst aan déze zijde ervaren ze dan, dat hun gevoelens niet de tweeling-, doch de

zuster- en broederliefde raakten. Op aarde was dat door hen niet vast te stellen, omdat dáár die diepte niet gevoeld of gepeild kan worden. Denk je maar eens in, de maar door luttele mensen op aarde beleefde zuster- en broederliefde is universeel, de tweelingliefde echter kosmisch. En wie op aarde kan kosmisch-diep voelen. Nee, Theo, maar heel, héél weinig mensen leven op aarde bewust in de tweelingziel-toestand.”

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.5663.5683)

Theo is verbaasd dat tweelingzielen elkaar op aarde kunnen ontmoeten zonder elkaar te herkennen:

„Maar kunnen tweelingzielen elkaar niet op aarde ontmoeten zonder te weten, dat ze tot elkander behoren?”

„Vanzelfsprekend is dat het geval, Theo. Wij, zielen, zagen elkaar in verschillende levens, ook al hoeft dat niet steeds als man en vrouw te zijn. Je kunt je zieleven als kind op aarde ontmoeten, als een oude vrouw, als je vader of je zuster. En desondanks zijn beide zielen kosmisch voor elkander bestemd. Je wilt vragen, hoe dat mogelijk is? De tweelingzielen moeten de wetten van God leren kennen, ze moeten universeel leren liefhebben. Daartoe dienden ze met het leven van God in aanraking te komen. Ze gingen hun eigen weg. In hun lévens deden beiden goed en kwaad, ieder op eigen wijze en voor zichzelf. De wetten van oorzaak en gevolg brachten hen dus dan hier, dan daar. En áls ze elkander weer eens ontmoetten, herkenden ze elkaar niet – en wel doordat ze in hun eigen wetten leefden. Pas als álles goedge maakt is, kunnen we elkaar op aarde bewust terugzien. Maar ik zei je al, meestal geschiedt dit aan déze zijde, omdat we op aarde dit verhoogde bewustzijn niet willen bezitten.”

„Wat zegt u daar, vader? Niet willen bezitten?”

„Ja, mijn jongen, zo is het. Wie op aarde wil zich voor al het leven van God buigen? Wie wil al dit leven liefhebben? Wie is daar in volle overgave bezig zich voor al dit leven in te zetten? Wie is in z'n liefde zó volstrekt, dat niets, geen hard woord, geen daad hem in die liefde stoort? Wie haat daar niet meer en weet altijd en onder álle omstandigheden het vergevende woord te spreken? Wie wil zó leven, zó dienen en geven, en zich hierdoor een hoger, gééstelijk bewustzijn eigen maken?

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.5684.5706)

Boven de universele liefde staat de tweelingzielenliefde:

En toch dienen we zo te zijn, willen we gereed zijn voor onze tweelingziel. Hoe kunnen we voor haar of hem klaar zijn, als we niet eens de liefde bezitten voor onze medemens? Ik zei je al, boven de universele liefde staat de tweelingliefde, want zij is kosmisch. Nóóit ben ik voor de tweelingliefde gereed, als ik niet universeel liefheb.

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.5709.5712)

In de volgende passage belicht de vader van Theo het lichamelijke en geestelijke eenzijn van mensen op aarde:

Maar als er bij hun eenzijn eigen driften bovenkomen, sluiten ze zich alweer voor de liefde af. Hun verbintenis had gezegend kunnen zijn, want ook de tweelingliefde komt door het moederschap, door het éénzijn, tot de kosmische verbondenheid. Ze zouden een gevoel beleefd hebben, dat de aarde ver vooruit is, ja, dat boven de universele liefde uitgaat en de tweelingliefde raakt. Door het moedergevoel zouden ze zover gekomen zijn.

Begrijp je de diepe betekenis hiervan, Theo? Luister dan. De moeder is het heiligste wezen in de kosmos. Ze heeft in haar toestand verbinding met God. Als nu de beide wezens, die het eenzijn beleven, zich instellen op de moeder, stijgen ze ver boven het stoffelijke leven uit. Ze zijn dan waarlijk één, en kosmisch is hun verbintenis.

Maar zoals ik al zei, er moet dan geen hartstocht in hen zijn, hun verlangen mag niet uitgaan naar het organisme in plaats van naar de ziel, omdat in dit geval hun verbinding slechts stoffelijk is en zónder geestelijke betekenis.”

„Ik geloof, vader, dat het eenzijn voor vele mensen, die geestelijk gaan aanvoelen, een diep probleem is.”

„Wij weten, dat het zo is, Theo, toch moet de mens ook hierin bewust worden. Zo velen begrijpen van het eenzijn niets, doordat ze zichzelf niet begrijpen. Talloze kerkse zielen roept het eenzijn zelfs een halt toe. Aanvaard dit: Als we elkander waarlijk liefhebben is het een geheiligde daad. Slechts wanneer we alleen het organisme liefhebben en onze ziel terugvalt in hartstocht is alles aards en stoffelijk. Dan ontbeert onze daad elke geestelijke betekenis!

Hij, die echter de ruimte gaat voelen, eerbied en liefde bezit voor het zieleleven, waarmee hij zich verbindt, deze mens zal ook het andere leven dwingen zichzelf in te zetten, om tot een beleven te komen, dat waarachtig rein en geestelijk is en het onderbewuste leven doet opengaan.

Wanneer dan een ziel wordt aangetrokken is het zelfs mogelijk tegelijk kosmisch verbonden te worden, waarna de liefde in deze beide mensen een hoger stadium bereikt.”

„Wat wil dit zeggen, vader?”

„Dat wil zeggen, mijn jongen, dat ons innerlijk door een dergelijke verbinding geopend wordt en dit geschiedt dan door het zieleleven, dat wij aantrekken. De moeder in de allereerste plaats, doordat zij het nieuwe leven in zich ontvangt, draagt en tot groei brengt. Wij echter, doordat wij moeder en kind liefhebben, op de wijze, die God wil.

Helaas is het evenwel maar al te vaak, dat het scheppende wezen zich door aardse beslommingen uit die toestand van geluk laat trekken, z'n liefdevolle aandacht voor de moeder en het wezentje in haar afneemt en ten laatste geheel ophoudt, zodat de moeder alleen blijft met al die machtige gevoelens, die haar bestormen en waarover zij spreken wil, omdat ze ze alleen niet verwerken kan. Ze voelt zich dan alleen, de moeder, arm en aards ...

Wij moeten daarom altijd naast haar staan, haar volgen en liefhebben, dienen en steunen. Is die eerbied, is die reine, geestelijke liefde in ons en wordt zij door de moeder gevoeld en begrepen, dan bezitten wij op aarde een toestand van hemels geluk – een geluk, dat ons opvoert, ruimer en dieper maakt – een geluk, dat door God gezegend wordt. En dat alles ontvingen wij dan door het reine eenzijn en het aantrekken van het nieuwe leven.

Willen we in deze toestand leven, dan moeten we ons er geheel voor inzetten. Indien de wil in ons is zal God ons in Zijn heilige wetten doen ontwaken en verandert ons gehele leven. Dan is de moeder voor ons een heilige – natuurlijk alleen in geval ook zij naar deze toestand van geluk en dit bewustzijn streeft. Iedere verkeerde handeling, iedere snauw of hardheid, elk wanbegrip slaat gaten in de verhouding, door welke het geluk wegvloeit. Niets blijft er dan over van het heilige contact dat man en vrouw bond.

Door daarentegen iedere seconde, die God ons geeft, te benutten om dichter in het wezen naast ons te groeien, werken we mee aan de vereniging van een geestelijke band, die ons voor ons leven verzekert van het hoogste geluk, dat slechts door hen gevoeld en geëvenaard wordt, die hier tweelingzielen zijn. Eerst moeten we het leven naast ons kunnen dienen en beminnen met geestelijke kracht, dán pas zijn we gereed, de ziel te ontvangen, die de onze is.”

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.5736.5771)

De gevoelens van tweelingzielen kunnen de schepping raken:

Onze gevoelens echter raken de schepping.”

„De schepping, vader? Wat bedoelt u hiermee?”

„Het wil zeggen, Theo, dat ik in mijn geval dóór Angelica in de ruimte kom. Door in haar leven af te dalen, zie ik in alle graden van de schepping, die we beiden beleefd hebben. Onze liefde dus voert ons binnen in Gods leven, we beminnen dit. Zo komt er nimmer een stilstand in onze liefde. Telkens immers stuiten we bij het afdalen in het wezen, dat ons toebehoort, op nieuwe wetten en wonderen. En naarmate daardoor ons bewustzijn groeit, kunnen we dieper afdalen in de schier onpeilbare toestanden, welke in de mens als vonk Gods liggen. Door dus door te dringen in het zieleleven naast ons komen we dieper in God en Zijn schepping, en leven we in het centrale stelsel van Hem, Die ons schiep.

Het is diep, mijn jongen, wat je nu verwerken moet. Denk je maar eens in dat we, door het leven naast ons te peilen, in verbinding komen met alle lichamelijke en geestelijke graden, die het leven telt. Zóver voert het ons als we wáárlijk van een mens houden, dát kan ons de liefde schenken! Is het dan wonder, dat er eerbied in ons komt voor het leven naast ons en dat geen hard woord meer onze mond kan verlaten? Is het wonder, dat we in onze liefde nimmer uitgeput raken en we diep ons hoofd buigen voor Gods schepping?”

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.5871.5885)

Door de geliefde volkomen te aanvaarden kan men groeien in liefde:

Om kort te zijn, iedere handeling, die door het wezen naast ons wordt volbracht, aanvaarden we in liefde, want alles wat dit leven doet is goed!”

„Maar dat kan toch op aarde niet, vader?”

„Daar heb je dan al een stoornis, Theo. We móeten het wezen naast ons aanvaarden in alles wat ze doet. Ze handelt naar haar gevoelsgraad. Haar moeten we optrekken. Nimmer mogen we dus een verkeerde daad afstraffen door er hardheid tegenover te stellen.”

„Om je dat eigen te maken, daar gaat wel een heel leven mee heen, vader.”

„Dat heb je goed gevoeld, Theo, zo is het. Wie echter ernstig wil, kan zich daarin bekwamen. Daar is ook levenswijsheid voor nodig. Die verkrijgen we door te denken. Leren denken is de opgaaf voor elk mens, die een geestelijke hoogte wil bereiken. Door het wezen naast ons, ik zei het al, komen we regelrecht in God en Zijn heilige schepping. Haar moeten we dus volgen in haar denken, voelen en handelen. Zo dalen we in haar ziel af en leren haar kennen. Door te denken groeien we alzo in bewustzijn, maar tevens in liefde. Zo en zo alleen kunnen we in de tweelingliefde overgaan en er bewust in leven.

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.5920.5937)

Geestelijke liefde voelt het leven in de ander:

Hoe is onze liefde? Wat voelen wij? Wij met ons geestelijk bewustzijn voelen in het wezen, dat we liefhebben, het leven, de ruimte, de schepping, Góð. De ziel is het, die wij voelen. Daarmee weten we ons geheel verbonden. Al onze eigenschappen raken die van de ander, niets is er wat stoort. We hebben ons die graad van voelen en denken eigen gemaakt. In die graden van ons gevoelsleven spreekt weer de ruimte, waarin we leefden. Als deze graden in ons bewustzijn liggen en zij door het andere leven worden gevoeld, dan raken we elkanders onderbewustzijn en kunnen hierna tot diepe, kósmische eenheid overgaan.

Door onze liefde keren we dan tevens terug tot het allereerste stadium in de schepping. Ook daar waren wij één. God verbond toen onze levens. Onze liefde heeft daarmee dus verbinding. Hoe dieper we nu kunnen voelen en denken, des te dieper dringen we door in die eerste stadia. We voelen ons dan door God gedragen. We voelen ons in Zijn gevoelswereld opgenomen en leren Hem kennen als vader en moeder.

Als we eenmaal zó ver zijn in gevoel, heten we kosmisch-diepe. We zijn

dan waarlijk tweelingzielen en gereed dieper en dieper het Goddelijke plan binnen te treden.

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.5988.6005)

En dan ontmoet Theo zijn tweelingziel in de sferen van licht. Beiden maken ze zich klaar voor een nieuwe reïncarnatie:

Dan voel ik, dat iemand mij nadert. Het moet iemand zijn, die ik hier nog niet ontmoet heb. Ik kijk op en zie in het gelaat van een beeldschoon wezen. Mijn hemel, wat wacht mij?

De vrouw nadert mij. Ik zou willen neerknielen. Het blauwe kleed, dat ze draagt, straalt me tegemoet. We zien elkaar diep in de ogen en dalen in elkanders zielen af. Zij ziet in mijn leven en ik in het hare en beiden danken we God. We spreken geen woord, maar deze ontmoeting behoeft geen woorden.

„Wie is zij?” denk ik en zij vraagt zich hetzelfde af. Ik voel haar als mezelf. Zij moet een zuster van mij zijn. In gedachten vraag ik haar zich naast mij neer te zetten. Zij doet dit. Zij is geheel open voor mij – ik mag haar volgen tot in haar diepste innerlijk. Ik lees in haar, dat zij deze wereld zal gaan verlaten om weer naar de aarde terug te gaan. Ze heeft zich al geheel op de aarde ingesteld, daardoor is het, dat ik haar volgen kan. Zij toont mij nu haar leven, dat ze beleefde voor ze aan deze zijde binnentrad. Ik laat haar nu het mijne zien.

Zij gaat terug naar de aarde om daar het moederschap te beleven, maar dan op geestelijke afstemming. Thans al moet ze zich gereedmaken om door de aarde te worden aangetrokken – binnen honderd jaar zal dit het geval zijn.

Ik heb reine eerbied voor dit leven; wie deze ziel straks op aarde ontmoet, zal van haar alleen geluk ontvangen. Ik voel haar als een kind, dat boordevol liefde is. Die liefde is haar bezit, zij is liefde geworden. Zij wil nu in het moederschap haar graad behalen en daar dit slechts op aarde geschieden kan, schenkt God haar deze genade.

Haar goudglanzende haar valt in golven over haar schouders, fijn en heerlijk is haar gestalte. Een hemels geluk voel ik, als ik haar aanzie.

Mijn God, hoe verwerk ik het – hoe moet ik U danken – mijn God, ik

sta tegenover mijn tweelingziel! Dit schone wezen hoort mij toe, zij is als ik ben, zij zal eeuwigdurend de mijne zijn!

„Ziel van mijn ziel,” zeg ik, „is dit alles waar? Weet u, dat wij eeuwig en altijd tot elkander zullen behoren? Dat God ons beiden het nieuwe leven gaat schenken? Weet u, dat wij elkander dáár weer zullen ontmoeten? Zeg me, zijn deze gevoelens ook in u aanwezig?”

Wij zien elkander aan en onze blikken zeggen, wat woorden niet vermogen.

„God gaf mij de genade u te zien. Nu moet u weer gaan, ik weet het. Ik groet u, tot daar!”

Meer, veel meer had ik nog willen zeggen, maar het is niet meer mogelijk. De heilige gestalte is voor mij opgelost. Ik zink weg in een toestand van bewusteloosheid.

Hoelang deze aanhield, weet ik niet, maar toen ik de ogen opsloeg, stond vader voor mij. En hij bevestigde alles wat ik beleefd had.

„Waar is zij thans, vader?” wilde ik weten. De gevoelens, die hij in me legde, zeiden me alles en ik wist, dat ik haar thans niet meer volgen mocht. Zoals zij, moest ook ik me gereedmaken, opdat de tijd me klaar zou vinden, als het ogenblik daar was om m'n tocht naar de aarde aan te vangen.

Bezield door dit samentreffen met mijn tweelingziel, werkte ik nog ernstiger dan tevoren aan mijn ontwikkeling.

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.6708.6755)

Toewerken naar elkaar

In het boek 'Tussen Leven en Dood' leert de tempelpriester Venry zijn tweelingziel Lyra kennen:

De priesteressen waren in een zaal bijeen, waarin ik binnentrad. Eén van hen, die als een stralende zon haar licht over mij uitstortte, keek naar mij. Ik schrok hevig. Ben jij het, Lyra? Jij hier, in de Tempel? Is het daarvoor dat mijn schreden hier naartoe worden geleid? Wilde men, dat ik mijn Vader zou ontmoeten? Wil men ook jou de Grote Vleugelen schenken?

Ik vroeg mij af of ik droomde. Het kon niet anders, zij was Lyra. Hoe moest ik de Goden danken. Lyra, ik mag je zien? De andere priesteressen gingen heen en ik trad naar haar toe.

„Ziel van mijn ziel, nu mogen wij elkander ontmoeten, doch alles is mij duidelijk. Ik ben het, lieve Lyra, als kind waren wij op de „weide”, mijn meester heeft ons ook nu verbonden. Herinner je je nog de „weide”?”

„Ik weet alles, Venry, en heb lang moeten wachten, toch ben je tot mij gekomen. Maar mijn zien is waarachtig. Groot ben je, Venry, je wonderen zijn mij bekend, je zal Isis groot maken. Ik zie in je leven, heb je steeds mogen volgen. Mijn meester liet mij zien, alsof hij voelde, dat mijn leven gereed is. O, heb geen angst, Venry, je leider waakt, waakte steeds over mij; die ontwikkeling blijft verre van mij, mijn oorzaak en gevolg is in het wachten overgegaan. In mijn ziel ligt mijn eigen bescherming, want heel vaak kwamen de demonen tot mij, maar ook een andere kracht, die heel sterk en machtig is, Venry, waardoor jij de wonderen beleeft, legde om mijn ziel het allereerste wonder, zodat zij van angst heengingen. Ik zal dienen, Venry, en wie dienen wil, ontvangt de bescherming van de Goden, ook al stond ik heel alleen tegenover een overmacht.”

„Lyra, mijn ziel, ik ben hier om de Tempel van Isis groot te maken. Ik heb in ons vorige leven mogen zien. Wat wij daar hebben beleefd was hartstocht en geweld. Wij brachten anderen leed en smart, doch onze zielen ontwaakten en wij verzadigden ons door hen, die op de brandstapel zijn gestorven. Ben jij ook daarin bewust, Lyra?”

„Ja, Venry, ik weet alles.”

„Als je dit duidelijk is, Lyra, voel je dan, waarom wij hier zijn? Is het wonder van één-zijn in je bewust? Je zal mij de kracht geven om mijn taak te volbrengen, omdat de Goden weten, dat ik alleen zal bezwijken. In andere levens zal je mij toebehoren, want nu zijn wij nog niet gereed, lieve Lyra, om het allerhoogste geluk te ontvangen. En toch zijn wij één, maar dit één-zijn is een genade en het behoort bij mijn taak. Wij leven in de wetten, bij dit oorzaak en gevolg, mijn kind, ligt dit één-zijn en het behoort daartoe.

Hoe zou ik kunnen dienen, Lyra, als ik de liefde niet kende? Wat voel jij? Kun je mij alles verklaren?”

„Mijn lieve Venry, heerser van Isis, bringer van de liefde, je beleefde reeds wonderen, doch die komen, zullen alle anderen overtreffen. De Goden willen dat je dient en ook ik moet dienen. Ons één-zijn deed je gaven ontwaken en je ziel ontwikkelen. In mij leeft Isis, wij zijn kinderen van God, ons leven zal hierin eindigen, om dan verder te gaan en goed te maken. Al zal mijn ziel in andere lichamen leven, wij zijn en blijven één, Venry. Ik zal kinderen baren, door anderen geschapen, toch ben ik van jou, alleen van jou, Venry.

Ik zal wachten, maar eens zal ik groot zijn en tot je terugkeren en indien nodig, mij geheel overgeven, hoe mijn einde op aarde ook zal zijn. Er zullen tijden komen, Venry, dat ik van al deze wetten niets weet, maar in mij zal het gevoel zijn, dat mij kracht geeft alles te aanvaarden. Jij brengt nu de liefde, in andere levens ben je onbewust en zal je vragen „waarom en waarvoor”. Laten wij beginnen, beste Venry, en onze eerste afrekening zullen de Goden aanvaarden, zodat je op dit leven kan terugzien. Als eens de leegte in ons is en wij het leed moeten ondergaan, dat ons wacht, zijn wij ook daarin gereed. Dit leven zal overheersen, beste Venry, en ons sterken als onze zielen roepen en zoeken en geen weg vinden, en de duisternis om ons is. In mijzelf liggen al die fouten en zonden. Dit leven gaat voorbij, beste Venry, om mij gereed te maken voor al die andere levens, waarin ik zal dienen, zal ondergaan het leed en smart, het onbegrijpen, het alleen staan, het alléén beleven en het zoeken en vragen, waar mijn ziel is.

Waarom ik hier ben, Venry? Is mijn ziel thans niet bewust? Zou ik nu in de duisternis kunnen leven? Gaan wij beiden niet één weg? En is het niet om te ontwaken? Kun jij verder zijn dan ik? Als jij het licht moet volgen, overstraalt het ook mij, of wij waren niet één. Als jij zoekt, beste Venry, zal ook ik zoeken, is er leegte in jou, zal er ook in mij leegte zijn, want in alles zijn wij één.

O, ik begrijp alles. Als ik zie in de volgende levens, Venry, schrei ik, niet van angst, niet van leegte, maar om te willen dienen. Straks ben je heel groot, dan weer heel nietig en weet je van al deze wonderen niets meer, er is dan een ander leven dat overheerst. Vraag dan niet, waarom je alleen bent, waarom je die eenzaamheid moet beleven, in het oorzaak en gevolg zullen wij dan „ingaan” en ook die Tempel binnentreden en de Goden danken, dat wij mochten dienen en ontwaken.

Ik dank de Goden, beste Venry, dat ik je nu heb mogen zien. Kunnen

wij niet gelukkig zijn? Is onze strijd niet om te ontwaken? Hoe was ons einde toen Vader Taiti zijn grote liefde leerde kennen? Nog voel ik het ongedierte in mijn hart, nog de pijnen en het ontwaken in de geest. O, mijn ziel, als ik „Moeder” ben en het deeltje van Amon-Ré in mij leeft en groeit en onder mijn hart in slaap valt, dan zijn wij één, omdat het ons doet ontwaken. Ik ben bewust, beste Venry, als nimmer te voren, omdat ik denk en voel en deze eenzaamheid is slechts een kort ogenblik. Mijn gereedmaken zal zijn het ontvangen, en het ontvangen betekent dat wij ons aardse leven hebben geleefd en in die andere werelden verdergaan. Ik zal blijven bidden en aan de Goden vragen of ik ook nu met jou mag sterven, het enige wat ik zal vragen. Mijn gebed gaat ver, het dringt tot de Goden door, beste Venry. Aan jou zal de wijsheid gegeven worden en het weten, dat ik op je wacht en dat je mij roept, mij gereed te maken. Ik weet, dat het een grote genade is, toch kunnen wij die genade ontvangen, als je doet, beste Venry, zoals de wetten het van je vragen en de wonderen geschieden. Ik smeeek niet om mij gelukkig te maken, ik ben alles, ziel van mijn ziel, in mij is het geluk, het geluk om te willen ontwaken en de Goden te volgen. Ik vraag slechts, om ook nu met jou te mogen sterven, doch dit sterven zal het bewustzijn en het „ingaan” betekenen.”

„Ik dank je, lieve Lyra, voor de kracht die in je is en ben verheugd dat je alles weet. De macht, die aan mij gegeven is, zal je in de Tempel beschermen, in andere levens zullen de Goden over je waken. Op de „weide”, lieve Lyra, zullen wij elkander terugzien. Ik ben gereed, je hebt alles, je bent één met mijn ziel, wij beiden zullen eens „Hem” vertegenwoordigen, ons huis zal zijn als de ruimte is en eenieder, die ontwaken wil, zullen wij in ons midden ontvangen.

Wanneer de duisternis voor het nieuwe licht wijkt, als demonen tot inslapen zijn gedoemd, als mijn bloed tot rust is en Isis ontwaakt, de Godin haar stralenkrans op je liefelijk hoofd neerlegt, dan lieve Lyra, ben ik gereed met mijn werk en zullen wij „ingaan”, dan zal je ontvangen en zijn wij tussen „leven en dood”. Dan kom ik je halen en ontvang je „Dood en Leven”, omdat je dienen wilt.”

Mijn leider zweefde in ons midden en wilde, dat ik ook haar gelukkig maakte.

Ik zei tot Lyra: „Kom aan mijn hart, Lyra, en zie hoe eens ons leven zal zijn.”

Zij omarmde mij en ik haar, doch tussen ons beider hart leefde en ontwaakte de Lotus. Haar licht overstraalde onze liefde, en onze harten smolten ineen, de stilte kwam in ons, dieper, inniger dan alle aardse machten en krachten tezamen. In haar ziel leefde de eeuwige liefde, in haar ogen zag ik het gehele universum vertolkt, haar hart sprak tot mij, en de betovering, het gelukzalige één-zijn met Amon-Ré ontwaakte, want onze zielen aanvaardden deze heilige uitstraling. Voor een kort ogenblik leefden wij in de ruimte, en wij zagen Tempels en de engelen die daar leefden.

„Eens, lieve Lyra, zullen wij zijn als de Lotus is. Ons licht is dan helder, onze gewaden zijn van één maaksel, geweven door onze daden, die alleen daar gedragen worden, waar mijn Moeder leeft. Bewaar de Lotus, lieve Lyra, als zij oplost dan kom ik je halen en wij zullen sterven. Hoe dank ik de Goden.

O, mijn ziel, vraag niets, mijn haat zal ik overwinnen en hem op waardige wijze tegemoet treden. Mijn strijd zal in de liefde gestreden worden, want ik wil dienen en met jou komen tot één leven, één voelen en begrijpen, eerst dan is onze liefde volmaakt. Ik zal mijzelf overwinnen, Lyra, en mijn gehele wezen in jouw handen neerleggen en je zult over mij waken, zoals de diepte van je „Moederliefde” in je is. Dan gaan wij „in”, Lyra, en zal ons leven gezegend zijn.

Koningin van mijn hart, ben je overtuigd, dat ik mijzelf overwinnen zal? Voel je, dat ik eerst nu gereed ben? Je leeft in en om mij, voor ons geluk zal ik dienen. Je voelde nu, dat ik zou komen, ook straks zal je het mogen weten. Ik moet heengaan, Lyra, mijn meester laat het mij voelen.”

„Ga, mijn lieve Venry, ga maar, ik zal wachten.”

Ik ging heen, Lyra leefde echter dicht bij mij. Zij behoorde mij toe en daarvoor dankte ik de Goden. Onberekenbaar zijn de wegen, die de Goden ons dwingen te bewandelen, het kan in leed en smart zijn, doch tevens in het geluk. Ik begreep alles, deze genade voelde ik, mijn dienen zou volmaakt zijn. Ik zou mijn tweelingziel moeten verdienen, alle mensen zouden dit beleven. Wij waren hierin bewust. Eenieder beleefde zijn eigen oorzaak en gevolg, zijn verlangens. Allen waren op weg die ziel te ontmoeten, die één deel, één hemel, één Tempel, één ruimte uitmaakt

voor beiden, waarin zij leefden. Ook wij waren op weg en bezig al dat machtige te verdienen.

Tussen Leven en Dood (BE.7889.8004)

Het toewerken naar elkaar is hard werken:

Er zijn er velen op Aarde, die naar hun levenskameraad zoeken, naar de graad, die tot hen behoort en denkt en voelt als zij, maar hem toch niet vinden. Dan kan het zijn, dat die ziel reeds ons leven is binnengetreden en hier wacht. Wees dan niet ongeduldig, maar benut uw tijd om uw karmische wetten naar behoren af te maken en af te lossen, werk hard aan uzelf, want zó maakt u zich gereed voor de ziel, die tot uw leven behoort, voor uw tweelingziel, die u door God geschonken is!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.9792.9794)

Want door het opgebouwde karma zijn we al veel te lang op aarde:

Maar u bent allemaal, wij zijn allemaal, weten we ook, honderd miljoen jaar te lang op aarde. Wij zijn allemaal nu nog aan het haspelen. We zijn een miljoen, twee miljoen, tien miljoen jaren te lang op aarde door ons karma. Waar leeft dat deel van ons van de maan? Als je dat ontmoet, ik denk dat u uit elkaar ... innerlijk, geestelijk en lichamelijk uit elkaar spat; als er weer geen eigen verlangens bij zijn, ziet u? Want, wanneer dít zich openbaart, dan is de mens zo gauw, zo makkelijk geneigd om te zeggen: 'O, dan loop ik daar maar weg, of ik zal dit wel nemen.' Dat zijn allemaal weer problemen en taferelen, want dan willen ze het hoogste. Wat is nu het hoogste? Wat is nu het hoogste?

Honderdduizenden mensen verlangen naar hun geluk. Ik neem het u onmiddellijk af: u moet in dit leven niet verlangen. U moet in dit leven werken, werken, werken. Ik ben niet bang voor strijd, dames en heren, maar ik ben dood-angstig voor geluk en voor liefde. Geloof u dat? Als u in de sferen ... Mijn moeilijkste tijd was niet dat ik uit de hellen kwam, die demonen die kun je aan. Maar als je even hoger komt, boven je bewustzijn, dan krijg je de sferen van licht te zien, ruimten en werelden, daar wordt er gekoerd ... En als je dan terugkomt, dan bezwijk je. Ik ben bang voor geluk, voor liefde, voor ruimte. Ik ga nooit een stap verder. Ik verlang niet, want dat is het eerste dat ik vermoord, bewust kraak. Ik verlang wel om de wereld, om de mensheid bezit, ruimte, geluk te geven. Het weten is nu ons geluk. Maar nu iets van dit leven te maken om dat andere te verdienen, het komt toch geen minuut, geen seconde te vroeg,

en ook niet te laat. Want je zit allemaal ... onherroepelijk zit u allemaal aan karma vast. Hoe uw leven ook is, is doodeenvoudig als u het wilt aanvaarden. Afbraak en vernietiging bestaat er niet meer indien u er zelf niet aan begint.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.5009.5035)

Wanneer de ene tweelingziel niet begint aan het oplossen van het karma, blijft ook de andere tweelingziel met dat niet-beginnen verbonden:

De God van u die op de maan door u aan het leven is begonnen, die wij de tweelingziel noemen voor de ruimte, dat leven dat met u die ruimte moet overwinnen, ja, als dat die eenheid kan ondergaan, dan is de macrokosmos sprekend voor u beiden. Maar wanneer de één het gevoel niet heeft en de ander wel en moet wachten om die mildheid, die zachtheid, dat geestelijke uitdijen op te nemen, dan steelt het ene leven van het andere en dwingt het ene leven in duisternis te gaan terwijl dáár het licht is? Dat kan niet. Dat wil de God van u, ín u niet. De mens begrijpt immers niet wat een wijsgerig stelsel ten opzichte van God kan betekenen.

Ik blijf ook niet in de Albron voortzweven vanmorgen, maar ik ga eindelijk de punten op de cijfers zetten. Ge moet weten dat wanneer gij als mens hier niet verlangt, niet dorst om uw leven tot die verijling, die vergeestelijking te brengen, moet ik wachten. Dan sta ik, indien ik van u ben, dan sta ik en blijf ik in duisternis.

Lezingen Deel 2 (L2.6837.6844)

De mens op aarde heeft te maken met karma:

Want u beiden bent hier op aarde – wellicht leeft die van u in de wereld van het onbewuste of in Amerika, onder de volkeren – u bent allemaal, er is niet één mens op aarde momenteel die vrij is van karmische wetten. Of u was waarlijk met uw déél, uw leven, uw eigen bloed, dat is uw ziel, dat is uw geest, u was daarmede verbonden.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.3865.3866)

Elke andere mens kan onze tweelingziel zijn:

De rijke eet zich vol door het bezit van z'n tweelingziel. De één staat voor de ander, als man en vrouw en zij herkennen elkaar niet. De bedelaar staat voor de tweelingziel, maar de man en de vrouw herkennen elkaar niet, de rijke sluit de deur voor het eigen leven, omdat de mens zichzelf

verduisterde. Máár, als zij het kosmische éénzijn beleven, dán voelen zij, dat het ruimtelijke gevoelsleven spreekt, het menselijke hart zegt: ik ben het! Ik ben van je, ik ben van je leven, je ziel en geest. Voel je het? Já, het is te voelen en te beleven!

Mijn broeders, thans spreekt het bloed!

Mijn kinderen, nu spreekt de ziel!

Man en vrouw, nu spreekt de Goddelijke afstemming voor uw leven en éénzijn en dat is te beleven! Gij voelt het, beleeft het, bloed mét bloed uit één levensgraad is de éénheid van het Goddelijke paradijs. Kent gij dat daar niet? Waarom zoekt de mens naar dit verschijnsel en zet hij daar alles voor in? Wat wil het zeggen, wanneer de mens als ziel, als vader en moeder die heiligheid beleven kan? Voel deze kus, mijn broeders en gij weet het!

Nu spreekt de „Almoeder” dóór het dierlijke instinct, of door de reine en geestelijke liefde. Dat gevoelsleven, mijn broeder Zelanus, hebben wij door de kunsten en wetenschappen vastgelegd en vertolkt. Daarvoor wilden wij leven en sterven en toen „Golgotha” ín ons ontwaakte, betraden wij die kern, dat weten en dat gevoel, toen eerst waren wij één leven, één ziel, één geest!

Hoe wás die aanraking?

Hoe was dit geschenk van de moeder? Mens, hebt gij dit gevoeld? Waarom is zij het? En géén ander? Zij alléén is het, want gij voelt het bloed van uw hart, het leven van uw leven, de ziel van uw ziel, die door de „Almoeder” aan uw leven en persoonlijkheid geschonken werd. Dat is vader- en moederschap door de ziel als mens ontvangen, zij ís het!

Gá thans in dit paradijs en gij kent u zelf!

Wij in de sferen van licht hebben dat ontvangen, doch de mens op Aarde zal zich deze reine liefde eigen maken!

En nu beleven tweelingzielen „Christus”! Daarvoor kwam „HIJ” tot de Aarde. Daarvoor is „HIJ” echter niet gestorven, maar daarvoor bracht Hij – Zijn Evangelie. Hoe kan het anders, nu wij dat weten?

Gá ín die liefde en gij kent u zelf en uw tweelingziel! Praat niet, doch gá ín!

Fluister niet, doch aanvaard het moederschap!

Gá in dát hart en in dat leven en vergeet nu, dat gij dierlijk zijt geweest! Vecht voor die liefde, maar maak uw taken af! Blijf dienen! Kus uw ziel, uw leven, uw geest, dát is de Goddelijke, geestelijke kus! En thans verder!

Steel nu en gij besteelt uw ziel!

Voel haat voor de mens en het leven en gij haat uw ziel!

Belaster het leven en gij voert uw ziel en uw liefde tot de laster!

Doe mee aan doodslag en geweld en gij vermoordt uw ziel! Uw liefde, uw licht, leven en geluk!

Verkracht het leven en gij verkracht uw ziel, uw liefde!

Mopper en kanker en gij verduistert uw ziel, uw licht, uw ziel!

Sta open voor onrechtvaardigheid en gij sluit uw ziel in de gevangenis!

Kastijd het leven niet of gij kastijdt uw eigen ziel, uw geest, uw Goddelijke afstemming!

Ga tot de katholieke kerk en word priester en gij sluit u voor uw wedergeboorte af, doch vooral voor uw liefde! Uw ziel en uw universele waarachtigheid!

Stuur een bedelaar weg en gij laat uw ziel verhongeren!

Steek het levenslicht uit de ogen van de mens en gij geeft blindheid aan uw ziel!

Verbrand het leven door gloeiend pek en gij verbrandt uw tweelingziel!

Schrijf uw naam onder een doodstraf en gij vermoordt uw ziel! Uw leven en geluk, uw liefde, uw voortgang, uw wedergeboorte! Uw godheid!

Gá tot de publieke vrouw en gij bezoedelt uw ziel! Uw persoonlijkheid!

Verbreek uw banden en uw huwelijk en gij scheidt nieuw karma, uw ziel moet wachten totdat gij het harmonische goed hebt beleefd!

Neem een geweer in handen en gij vermoordt uw eigen ziel! Word koning of keizer en gij smooit uw geestelijke waarachtigheid, omdat er op Aarde nog géén rechtvaardigheid leeft!

Kennen wij dat niet, mijn broeders? Is dit ónwaarheid? Wat wil de mens beleven? Zijn tweelingziel? Dan zal hij daarvoor álles van zichzelf moeten inzetten, doch door zijn miljoenen levens is hij verdwaald. De „Universiteit van Christus” brengt hem tot God terug en zijn eigen afstemming!

In Holland leeft de ziel, de moeder, de tweelingziel in Frankrijk.

In Engeland leeft de man, de moeder, als tweelingziel in Rusland!

In Amerika leeft de moeder, de tweelingziel in Duitsland!

In Zweden leeft de man, de tweelingziel van deze scheppende kracht in Turkije ... zodat wij hebben te aanvaarden, dat de mens karmische wetten te beleven heeft en eerst later zijn ziel ontvangt, doch dan is hij in harmonie met de ruimte.

Moeders en vaders hebben lief en zijn tweelingzielen, zij dragen de ruimte, doch het kind werd aangetrokken door één ziel, door de vader of de moeder en ontvangt, of geeft, of dient!

Moeder en kind kunnen tweelingzielen zijn!

Vader en dochter kunnen tweelingzielen zijn!

Broers en zussen en zussen én zussen, kunnen tweelingzielen zijn, omdat zij elkaar telkens weer zullen ontmoeten!

De rijke en de arme kunnen tweelingzielen zijn!

De krankzinnige en de dokter eveneens, omdat één van deze zielen het eigen bloed en het leven dient!

Waarom stuurt ge uw bedelaar van uw leven weg? Waarom kunt gij uw moeder niet liefhebben? Dat zijn de wijsgerige stelsels, mijn broeders, en zullen wij later voor de Universiteit van Christus beleven en ontleden.

Maar nu leven de heersers van de Aarde zich door de tweelingziel uit en bezoedelen deze Goddelijke afstemming. Doch twee mensen als man en vrouw, vertegenwoordigen de ruimte en God, de „Almoeder”, als leven, licht en liefde. Hebt gij iets anders verwacht? Néén, dit zijn de levenswetten voor het kind van Moeder Aarde.

Ik wíl géén kinderen meer baren!

Ik werk mij niet dood voor mijn kind!

Ik wil niet meer baren!

De mens weigert thans om de tweelingziel het leven te geven!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.5987.6074)

Onze tweelingziel komt tot ons als we gereed zijn:

Ziel van mijn ziel, waar ben je?

Ziel van mijn ziel, ken ik je al op Aarde?

Ziel van mijn ziel, ben je mijn moeder of mijn vader? Mijn broeder of mijn zuster of moet ik je zoeken onder andere volken?

Zie ik je vandaag nog?

Praat je al tegen mij? Verkoop je mij iets? Ben je mijn dienstknecht soms?

Ziel van mijn ziel, ben je mijn rechter? Mijn dokter? Mijn zangleraar? Mijn broer of mijn zuster? Mijn vriend of mijn heer en meester? Wie ben je? Waar leef je nu, nu ik op Aarde ben? Kén ik je niet? Als ik je ken, zal ik je dienen, je alles van mijn leven, mijn hart, mijn geest schenken en je zult liefde beleven!

Schilderen wij tezamen, mijn ziel?

Doen wij reeds aan kunsten en wetenschappen, mijn ziel?

Bedelen wij nog?

Of hebben wij reeds een maatschappelijk bewustzijn bereikt?

Zijn wij rijk? Ben je rijk of arm? Waar leef je nu? Kan ik je bereiken?

Of ben je mijn doodgraver? En ben ik je lijk, mijn ziel, kan dat?

Ben je boer of minister, kunstenaar of doe je mee aan leugen en bedrog?

Waar leef je? Kan ik je verstaan als ik je ontmoet? Ik zál je voelen én belevén, onze harten zullen het zeggen en ons bloed verloochent zich niet!

Doe je nog aan doodslag en geweld mee? Waarom toch? Zal ik je nu in dit leven ontmoeten? Dán, mijn ziel, zal ik over je leven waken en ik zal je dienen en gelukkig maken! Ik schenk je dan mijn eigen álles!

Gá je dan nooit wéér van mij weg? Ook al behoort je een ander toe, ik zal wachten en je bezielen, eerst daarna zijn wij gelukkig! Niet waar, ziel van mijn ziel, leven van mijn leven, geest van mijn geest?

Heb ik je reeds ontmoet?

Wáár was het? In Jeruzalem soms? Waren wij Joden? Arabieren? Heb ik je in één van de vele Tempels reeds ontmoet? Waren wij geestelijk? Waren wij reeds tot het priesterschap gekomen en één? Was ik vrouw en jij mijn schepper? Dan zal ik straks moeder zijn en je alles van mijn leven geven. Heb je het gevoel al om mijn leven te dragen? Wáár hebben wij ons leven gebalsemd? Wáár hebben wij aan lijkenroof gedaan? Wáár hebben wij de vrucht vernietigd? Wáár was ik „een hoer” en kwam jij tot mij en voelden wij niets van elkaar? Wáár was dat, mijn ziel, mijn leven? Wáár komen wij tot de geestelijke éénheid? Op Aarde nog? Indien dat niet zo is, zal je mij in de sferen zien en ontmoeten en dáár gaan wij verder!

Heb je mij al lief?

Is het geestelijke verlangen reeds ín je gekomen?

Sla je nog stukken en brokken? Haat je nog? Néén, doe dat nu niet meer, nu gaan wij tezamen verder en zullen liefhebben!

Zorg je nu voor jezelf?

Hoor je, dat ik zing, voor je leef en zing? Dat ik je liefheb met héél mijn hart?

Ik doe mijn best voor je!

Ik dien voor je!

Ik zal voor je liefhebben en goedmaken, zodat ik je spoedig zie!

Ik dood niet meer of je moet op mij wachten!

Ik lieg en bedrieg niet meer of ik bedrieg je! Wees goed voor het leven dat je nu bezit en wij evolueren tezamen, ik ook zal mijn taak afmaken!

Hebben wij, meester Zelanus, ook deze wetten niet leren kennen? Hebben wij door ons bewustzijn niet moeten aanvaarden, dat wij voor onze tweeling(ziel) stonden en zij ons in de gevangenis opsloot? Dat zij ons vernietigde en liet verhongeren? Hebben wij elkaar niet afgemaakt? En later, toen wij de reïncarnatie beleefden, vanuit ons leven zagen, waar wij tezamen hadden geleefd? Toen bogen wij!

Toen begrepen wij, dat wij elkaar vaak hadden ontmoet, elkaar hebben vermoord en dat wij daardoor géén geluk konden beleven. Eerst aan Gene Zijde zagen wij waar wij hadden geleefd en toen beleefden wij onze geestelijke ontwaking.

Vonk van mijn vonk, ik ben bij u!

Geest van mijn geest, kom tot mij!

Bloed van mijn bloed, hebt gij mij ontvangen?

Leven van mijn leven, nú zijn wij eeuwigdurend één en zullen dat blijven!

Hoe kunnen wij nu Moeder Aarde danken.

Wij zullen thans voor haar kinderen en haar leven dienen! Nu gaan wij bewust verder, omdat wij de geestelijke levensgraad voor de liefde ver-
tegenwoordigen, wij gaan tot het bewuste „AL” terug! Wij bouwen een

Tempel voor ons leven, ons eeuwigdurende éénzijn! Is dat de liefde? Já, mijn broeders, nu zijn wij tot het leven gekomen.

De mens op Aarde zoekt, maar hij zal eerst dán zijn tweelingziel vinden, wanneer hij liefde geeft, liefheeft, ál het leven van God aanvaarden wil.

En nu herken ik je onmiddellijk, mijn ziel!

Je ogen zullen het mij zeggen, je hart zal het zeggen en je levensbloed, je ziel en geest, overtuigen mij van je eigen levensgeluk, dat voor mij is! Zoek niet, vraag niet, je tweelingziel komt tot je, wanneer je gereed bent.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.6078.6171)

De gezamenlijke kosmische reis

Meester Zelanus geeft aan dat men in het hiernamaals de tweelingliefde leert kennen:

In ons leven leerden wij de tweelingliefde kennen. Deze liefde is eeuwigdurend. Het is het kosmisch voortgaan van twee zielen van één kleur, één wereld, één geestelijke afstemming. Ook hier zijn wij man en vrouw, maar het aardse gevoelsleven is geheel door ons afgelegd.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.9306.9309)

De eerste ontmoeting van de tweelingzielen vond heel lang geleden plaats, op de eerste planeet in de ruimte:

Waar ontmoetten de tweelingzielen elkaar voor het eerst?

Het is alweer op Moeder Maan, dat zij elkander het eerst leerden kennen. Op de Maan beleefden de vonken Gods één leven, één toestand. Het ene celletje was niet verder dan het andere, of het ene zou het andere vernietigd hebben. Uit één toestand geboren onderging dit leven de stoffelijke werking en zou sterven en opnieuw worden geboren. Op dat ogenblik kreeg de mens zijn tweelingziel. Dit zieleleven behoorde tot dezelfde levensgraad als wijzelf en het was geen seconde ouder.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.9804.9810)

Op het moment van de eerste splitsing van de eerste cel ontstonden de tweelingzielen:

Toen God ons alles gaf en wij mensen tot de splitsing kwamen voor ons bestaan, volgden wij de Goddelijke wetten op. In dat eerste stadium geschiedde dat op kosmische harmonie. Wij splitsten ons leven zoals God het voor het Oneindige heeft gekund. Hij legde die wetten in onze handen, wij waren wetten! Ons ganse denken en voelen en het leven dat wij kregen is een wet! Het is het leven! En dat leven is God! En zie, daar hebben wij ons voor het eerst gesplitst. Dat deel nu, van mezelf, dat uit mij geboren werd, dat deeltje, dat zieleleven, komt thans tot mijn leven terug. In vele levens waren wij een, maar later hebben wij ons vergeten en hadden wij te aanvaarden, ik en zij, gij eveneens, dat andere levens dat deel van uw ziel, dat tot uw leven behoort, opeisten, omdat een van ons of wij beiden ons aan dat leven vergrepen! Toen gingen onze levens uiteen! Dat hadden wij te aanvaarden, voor vele levens gingen wij een andere weg!

Maskers en Mensen (MA.33747.33758)

Dit zijn tweelingzielen. Omdat het leven zichzelf gaf, komt het niet meer vrij van dit leven. Is dat duidelijk, meester Zelanus?"

„Ja, mijn meester. Ik zie die wetten.”

„Wie die vonk van God nu geweest is, wélke ziel, dat heeft niets te betekenen. Ik bedoel dus voor de allereerste aanraking, het splitsen van die cel met de andere levensvonk. Nietwaar, miljoenen vonken van God behoren tot één afstemming. En toen die vonk het bewuste stadium had bereikt om te baren en te scheppen, was ook die andere vonk zover en kon de splitsing plaatsvinden. Dat hebben wij allemaal mogen beleven. Doch nu even verder.

Toen dus die eerste aanraking was geschied, was dát voor de ziel de tweelingziel. Waardoor, André-Dectar?"

„Omdat ik mij zelf aan dat leven gegeven heb, meester.”

„Ziet u, dat is het. Omdat wij ons aan één vonk hebben gegeven en wij ons door splitsten, moeten wij met dat leven verder. Dát leven trekt ons terug. Dát leven móét ons terugtrekken, omdat wij één afstemming beleven. Maar er is nog iets anders. Hierdoor nu, kregen wij onze tweelingziel te zien.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.2155.2174)

De tweelingziel is het leven dat door ons is gebaard en geschapen:

U hoeft heus niet jaloers te zijn op het andere leven, want ik zei u: we hebben de dierlijke tweelingziel, maar wij verlangen, wij staan voor de geestelijke tweelingziel en dat is het leven dat door u is gebaard en geschapen, en dat leven komt tot u terug.

Lezingen Deel 1 (L1.10085)

Samen gingen de tweelingzielen graad in graad uit:

Met dit leven gingen wij op weg, graad in graad uit, zo kwam het ene leven niet verder of hoger dan het andere. Geen tien seconden van elkaar weg, even oud, gelijk in gevoel, één in werking, kwamen wij tot het hogere bewustzijn. Nu eens als scheppend, dan weer als barend principe.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.9811.9813)

Maar op Mars werd de persoonlijkheid zich bewust van haar lichamelijke kracht en ging die gebruiken tegen een ander:

Op Mars en op de bijplaneten bent u reeds aan afbraak begonnen, aan moord.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.3850)

Op dat moment verbrak men het samenzijn met de tweelingziel:

Toen hebben wij onze eigen harmonie – nu komen wij tot de goddelijke stelsels – dus, wij hebben die harmonie verduisterd.

Ik heb het leven vernietigd van een ander. Dat leven heb ik afgebroken. En dat leven zou nog dertig, veertig jaar leven. Nietwaar? Dat moet ik goedmaken.

En nu, vanaf dat ogenblik ga ik reeds uit mijn leven, uit mijn kern, uit mijn ziel.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.3853.3859)

Op Mars werd nog niet veel karma gecreëerd, en dan ook nog vrij snel weer gecorrigeerd. Daarna gingen de tweelingzielen samen naar de overgangsplaneten, en later naar de aarde. Op aarde zorgt echter het bewuste disharmonische handelen van de persoonlijkheid dat de natuurlijke band tussen de tweelingzielen verbroken wordt:

Intussen is de ziel voor het bewuste beleven ontwaakt, zij dompelt zich in hartstocht en geweld. In elk leven worden de wetten van God vernietigd. De ziel scheidt nu bewust karma en treedt nu het oorzaak en gevolg binnen, ze moet goedmaken wat ze misdeed. Dit is het ogenblik, waarop de natuurlijke band verbroken wordt en de tweelingzielen uiteengaan. Zij worden elk naar andere graden getrokken, al naar de karmische wetten, die elk voor zich schiep.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.9821.9825)

De meeste mensen weten van het bestaan van een tweelingziel niet af, maar voelen wel een vaag verlangen:

De mens gaat over de Aarde, weet niets van de wetten waarin en waardoor hij leeft, hij weet alleen, dat het leven een hel is. Het ene huwelijk na het andere verloopt in ellende en onvree en al groter wordt het verlangen naar de eigen levensgraad. De vrouw zoekt naar de man, de man naar de vrouw, naar de waarachtige liefde, naar het leven dat tot haar en bij hem behoort. Maar waar leeft deze ziel? Onder welk volk leeft ze? Geen mens weet het, maar ergens op Aarde, of, wat ook mogelijk is, in de wereld van het onbewuste, wachtend op een nieuw organisme, toeft het wezen, dat tot zijn leven behoort. Niemand weet van het bestaan van een tweelingziel af, daar is alleen het onbepaalde verlangen naar een mens, die eender is, op dezelfde manier denkt en voelt, hetzelfde verlangen kent, dezelfde verwachtingen koestert. Maar waar leeft dat wezen? U kunt het aan deze Zijde zien, als u de eerste sfeer hebt bereikt. In de daaronder liggende sferen moet de mens nog voor deze wijsheid ontwaken. Daar bent u nog onbewust van al deze levenswetten. Zo zijn man en vrouw bezig zich vrij te maken van het eigen karma, als ze tenminste dit bewustzijn al bezitten en niet nog voortgaan nieuw karma te scheppen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.9829.9840)

Alles wat we doen, heeft invloed op de verbinding met onze tweelingziel:

En toch, mijn meester, ik voel nog iets anders. Wat ik doe, dat doe ik aan mijn ziel. Wat ik ga beleven voor de afbraak, dat voert mij steeds verder uit haar leven en afstemming vandaan, want ik moet voor andere levens goedmaken. En dat is verschrikkelijk. Doch ook die wetten hebben wij te aanvaarden.”

„Ook die levenswetten, mijn broeders, u ziet het, beleven wij nu. Elke verkeerde handeling, een vergrijpen aan het leven van God, voert ons

uit dit éénzijn, van onze tweelingziel vandaan. Toch komen wij eens tot elkaar terug.

Dat alles door het „oorzaak en gevolg”. Hier kan zij in korte tijd het oorzaak en gevolg beleven, doch voor de twintigste eeuw is dat niet zo eenvoudig meer. Doordat het leven bewustzijn krijgt, stapelt zich het oorzaak en gevolg op. En thans is mijn geluk haar geluk, mijn fout haar fout, mijn ellende wordt de hare, omdat wij ons aan het leven hebben vergrepen? Omdat wij duisternis hebben geschapen, waar toch reeds het licht zichtbaar was. Toch krijgen wij door dat volgende bewustzijn meer mogelijkheden te beleven en is de bedoeling, dat is bovendien de menselijke maatschappelijke bewustwording. Of zij doodt, of ik, beiden hebben wij goed te maken. Aan ons werden levensrechten geschonken en die levensrechten hebben wij vermoord!

Wij betreden dus nu reeds de „zeven levensgraden” voor de menselijke bewustwording, de zeven levensgraden voor de geest en de astrale wereld. De ziel heeft die levenswetten te aanvaarden. Wij gaan verder, doch wie mijn tweelingziel is, ik weet het nu niet, toch zal ik ook haar terugzien. Eens ontwaakt mijn persoonlijkheid. Eens ben ik zover, dat ik het gevoel ga beleven, dat ik iets van mijzelf mis en dat is nu mijn tweelingziel.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.3210.3230)

Zelf hebben we ons uit het samenzijn met onze tweelingziel gestoten:

Zélf echter hebben wij de waarachtige levensafstemming voor de tweelingzielen-liefde verbroken, en dit door eigen verlangens. Zélf stootten we ons uit het paradijs. Onze tomeloze begeerten dreven ons naar andere wezens, we leefden ons door hen uit en zagen onze hartstochten alleen nog maar verergeren. Dit rukte ons uiteen en zette ons in de ellende.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.9844.9847)

Zelf kunnen we ons naar het samenzijn weer toewerken:

Toch leeft de ziel van uw leven in de ruimte, wellicht heel dicht naast u, wanhoop dus niet als u geslagen en getrapt wordt, doordat het andere leven u niet begrijpt. Uw eigen graad en soort wacht op u en werkt aan zichzelf. Maak u gereed voor uw tweelingziel en bedenk, dat u dit wezen dient, als u uw taak ten opzichte van het andere leven geheel afmaakt!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.9848.9850)

Daartoe doorlopen we alle gevoelsgraden:

Het is in alle graden mogelijk uw eigen soort te beleven. Indien u mij begrepen hebt, zult u voelen, dat eenieder deze graden te beleven kreeg of te beleven krijgt. In alle graden ontmoeten de tweelingzielen elkander om dan weer op gezag van de karmische wetten naar de andere soorten te worden getrokken, waaraan goed te maken is. In de voordierlijke en dierlijke levensafstemmingen kunt ge uw tweelingziel dus ontmoeten, en daarin nog een zeker geluk beleven ook, omdat ook in die lagere graden het gevoel van eenheid spreekt. Maar wat heeft een dergelijke, dierlijk afgestemde liefde te betekenen?

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.9851.9855)

Zo maken we ons gereed voor de geestelijke tweelingliefde:

Alléén de geestelijke tweelingliefde heeft betekenis voor ons leven. Als ziel gaan we door alle lagen van het kwaad, door alle graden van de duisternis naar het licht. We komen eerst met de hogere graad in verbinding als we in de lagere graad hebben goedgeemaakt. In het ene leven schept u, in het andere en volgende bent u moeder en baart u. Zo goedmakend en lerend evolueert u en komt u tot geestelijke ontwaking. Eindelijk staat u open voor de geestelijke liefde en hebt u afstemming op de eerste sfeer. En nú eerst zijt ge gereed voor de geestelijke tweelingliefde!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.9857.9863)

En zijn we op weg naar onze tweelingziel:

„Ziel van mijn ziel, ik ben op weg,

ik werk aan mijzelf.

Zul je mij dáár opwachten?”

Meester Zelanus

Geestelijke Gaven (SP.13207.13210)

Na onze aardse levens gaan we in het hiernamaals verder:

Als ge nu aan uw laatste stoffelijke leven toe bent en ge uw aardse kringloop hebt volbracht, treedt ge ons leven binnen en gaat ge aan deze zijde

verder. Het (is) nu mogelijk, dat de ziel, die tot uw leven behoort, nog op Aarde is. Het is ook mogelijk, dat zij nog in de wereld van het onbewuste leeft en daar wacht om door Moeder Aarde te worden aangetrokken. Nu moet u dus geduld hebben, maar dit ene leven heeft geen betekenis. U beleefde als man en vrouw miljoenen levens! Er is zoveel in onze wereld, dat u te leren heeft. En u kunt, als bewuste, de ziel helpen, die nog een aards leven te beleven heeft. De hereniging verbeidend (afwachterend), maakt u zich gereed om uw tweelingziel in deze wereld te ontvangen. En als dit gelukzalige ogenblik komt, bent u voor eeuwig met uw tweelingziel verbonden, nimmer zult u meer uiteengaan. Er zijn zeven sferen om u gereed te maken voor de Vierde Kosmische levensgraad, waar u opnieuw het stoffelijke stadium wacht. Samen begint u aan het hogere geluk te bouwen, u neemt de eerste sferen in bezit en maakt een reis van enkele eeuwen. U gaat terug naar de Maan en volgt alle stadia, die u beiden doormaakte op de eerste, de tweede en de derde kosmische graad. U ziet, hoe u uiteenging en de levens die u vervolgens beleefde. Door deze reizen en ervaringen verkrijgt u het kosmische bewustzijn. En nu kunt u beiden aan een geestelijke taak beginnen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.9864.9878)

In het hiernamaals gaan we verder in onze eigen kosmische afstemming als man of vrouw:

De afstemming, die op de Maan ontvangen werd, is in de sferen weer hersteld, d.w.z. we bezitten hier de organische graad, die God ons toen schonk. Wie op de Maan het scheppende vermogen ontving, treedt ook in die toestand aan deze zijde binnen en blijft in deze afstemming. Overigens heeft het lichaam geen betekenis meer, in de vele levens van onze kringloop waren we man en vrouw, beide afstemmingen liggen dus bewust in onze ziel. We zijn man én vrouw, vader én moeder, gelijk ook God Vader én Moeder is! Nimmer immers zullen we kunnen zeggen dat we ons bewust zijn van Gods schepping in haar totaal, als we slechts het mannelijke organisme kennen en niets weten van het Moederschap of omgekeerd.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.9881.9885)

132. Moederschap en vaderschap

Moederschap en vaderschap vertolken de basiskrachten van het leven waardoor elke ziel tot reïncarnatie en kosmische evolutie komt.

Basiskrachten

De Universiteit van Christus heeft miljoenen jaren lang al het leven in de kosmos bestudeerd. De hoogste meesters van deze universiteit zijn doorgedrongen tot de fundamenteën van het leven. Zij ontdekten dat er twee basiskrachten zijn die al de levensvormen laten groeien en evolueren.

Het artikel 'onze basiskrachten' geeft aan hoe die krachten in de boeken van Jozef Rulof benoemd worden. De eerste basiskracht wordt 'uitdijning', 'baring' of 'moederschap' genoemd, en de tweede basiskracht wordt aangeduid met de termen 'verdichting', 'schepping' of 'vaderschap'.

Deze twee krachten zorgen door hun samenwerking voor de ontwikkeling van al het leven. Door moederschap én vaderschap kan er een nieuw leven ontstaan, groeien en geboren worden. Door uitdijning én verdichting zijn er in de macrokosmos planeten en zonnen ontstaan en heeft het uitdijende heelal zijn huidige vorm van verdichte sterrenstelsels bereikt.

De macrokosmos

De meesters hebben ook de toestand van het heelal kunnen peilen in de periode voordat de basiskrachten tot werking kwamen. Het artikel 'Alziel en Albron' licht toe dat in het allereerste begin beide krachten nog niet gescheiden waren. Het artikel 'kosmische splitsing' beschrijft het moment waarop de scheiding tot stand kwam.

Na deze scheiding vormden ze elk een ruimtelijk lichaam dat één van de twee basiskrachten ten volle tot uiting bracht. Het barende principe werd vorm gegeven door de eerste planeet in de ruimte, en het scheppende principe door de eerste zon. Met behulp van de zon baarde de eerste planeet binnen in haar lichaam de eerste microkosmische levensvormen, die we 'cellen' kunnen noemen.

De microkosmos

Op dat moment is de menselijke ziel haar eerste leven als cel begonnen. Het artikel 'onze eerste levens als cel' beschrijft hoe de twee basiskrachten ervoor zorgden dat die eerste cellen tot een voortplantingsproces kwamen.

De cellen verbonden zich per tweetal met elkaar, en samen brachten ze door uitdijning en verdichting twee 'kindercellen' voort.

Even later lieten de zielen van de oudercellen hun cellichaampje los, en gingen ze over naar de wereld van het onbewuste. Op het moment dat hun kinderen tot voortplanting kwamen, verbonden de eerste zielen zich met dit baringsproces en konden ze reïncarneren in een nieuw cellichaam. De eerste zielen konden toen hun tweede leven beleven omdat zij zelf voordien twee kinderen hadden voortgebracht.

Onze evolutie

De meesters hebben de ontwikkeling van de eerste zielen in de verschillende kosmische levensgraden verder kunnen volgen. De artikelen 'evolutie in het water', 'evolutie op het land', 'ons bewustzijn op Mars' en 'Aarde' beschrijven hoe de menselijke ziel haar lichaam en gevoelsleven opbouwde tot het huidige stadium op Moeder Aarde.

In alle stappen van deze evolutie was de ziel in staat om verder te groeien dankzij het moederschap en vaderschap. Hierdoor kwam er telkens een nieuw lichaam beschikbaar om te reïncarneren en de groei van lichaam en gevoelsleven voort te zetten.

De meesters zagen dat het lichaam opgebouwd werd rondom de organen die voor het moederschap en vaderschap zorgen. Om deze centrale organen te dienen, werden de andere lichaamsstelsels uitgebouwd. Zo kwam een menselijk lichaam tot stand dat perfect in staat was om ook op het land tot voortplanting over te gaan. Het vrouwelijke en mannelijke lichaam werd toegerust voor de specifieke taken die bij het moederschap en vaderschap behoren. De ziel bouwde zo aan twee verschillende lichamen die haar twee basiskrachten vormgeven.

Ook in het dierenrijk kwam er duidelijke opdeling in vrouwtjes en mannetjes, en zorgde hun samenwerking voor de jongen. En Moeder Natuur was in haar plantenrijk nog creatiever om met de barendende en scheppende krachten een brede waaier van levensvormen voort te brengen, die hun voortplanting allemaal net een ander kleurtje gaven.

Ziel en persoonlijkheid

Door het beleven van het vrouwelijke en mannelijke lichaam ontwikkelde de menselijke ziel verschillende gevoelens die haar persoonlijkheid begonnen te vormen. Het moederlichaam gaf haar gevoelens van zorg voor haar kinderen. Zo kreeg zij de eerste gevoelens van moederschap.

Om zichzelf en de kinderen van eten te verzekeren, ontdekte men de kracht

van het opgebouwde oersterke lichaam. Omdat er niet altijd genoeg voeding voor iedereen voorhanden was, ging men die kracht ook gebruiken tegen andere oermensen. Zo ontstond het eerste gevecht en de eerste doodslag.

De artikelen 'harmonie' en 'karma' lichten de gevolgen hiervan toe. Tot dat moment was elke ziel in harmonie gebleven met zichzelf en al het andere leven. Maar door de eerste doodslag bracht de oermens zich in disharmonie met een andere ziel. Die ziel kwam hierdoor te vroeg in de wereld van het onbewuste terecht.

Ze miste de resterende levenstijd van dat vernietigde lichaam om innerlijk te groeien. Er was een nieuw lichaam nodig om die levenstijd in te halen. Maar dat extra lichaam was niet voorzien binnen de normale reïncarnatiecyclus. Tot dan hadden twee tweelingzielen als moeder en vader samen altijd twee kinderen gekregen om voor hun eigen reïncarnatie te zorgen. Maar nu was er een ziel teveel in de wereld van het onbewuste, door de doodslag was een ziel uit haar normale reïncarnatiecyclus geslagen. Voor die wachtende ziel was een extra lichaam nodig, naast de twee kinderen voor de eigen reïncarnatie. En toen zagen de meesters dat er voor de eerste maal een gezin met drie kinderen ontstond.

Dat derde kind was de wachtende ziel. Zodra die de verloren levenstijd ingehaald had, liet zij dat extra lichaam los, en ging terug naar de wereld van het onbewuste om haar normale reïncarnatiecyclus te hervatten.

Dit alles speelde zich af buiten het bewustzijn van de persoonlijkheid van de ouders, omdat dit door de reïncarnerende ziel aangestuurd werd. Door de stuwning van die ziel kwam er een extra lichaam en werd het karma opgelost. De andere ziel waarvan de persoonlijkheid de doodslag toebracht, kwam weer in harmonie met het leven door als moeder ook een extra lichaam voor een wachtende ziel te baren.

Karma

De doodslag was een onbewuste handeling, de persoonlijkheid was zich niet bewust van de gevolgen ervan. Die gevolgen ontstonden doordat de handeling diametraal tegengesteld was aan de basiskrachten van de ziel. De basiskrachten moederschap en vaderschap geven een lichaam aan een andere ziel, terwijl de doodslag daarentegen het lichaam van een andere ziel vernietigt.

De persoonlijkheid kon echter de disharmonie van deze handeling nog niet beseffen. Zo bewust was ze nog niet, zij leefde pas in de eerste graad van bewustzijn en gevoel. In deze eerste gevoelsgraad was zij vooral bezig met eten vinden om te overleven. Het artikel 'gevoelsgraden' licht de verschillende niveaus van gevoel en bewustzijn toe.

Naarmate de persoonlijkheid zich bewuster werd van haar lichamelijke kracht, nam haar geweld naar andere mensen toe. Toen zij zich bewust werd van de lichamelijke ervaringen tijdens het vrijen, werd het geweld nog veel groter. De persoonlijkheid ging namelijk deze ervaringen najagen, buiten moederschap en vaderschap om, en desnoods ten koste van anderen. Zo ontstonden de eerste verkrachtingen uit hartstocht.

Door deze gevoelens en handelingen verwijderde de persoonlijkheid zich van het harmonische moederschap en vaderschap dat door haar ziel gestuwd werd. Het artikel 'vrije wil' licht toe dat de persoonlijkheid een eigen wil ontwikkelde, die niet synchroon liep aan de wil van de ziel die ingesteld stond op harmonische evolutie en reïncarnatie. Hoe meer de persoonlijkheid van de baan van de ziel afweek, hoe meer tijd de ziel nodig had om het ontstane karma te corrigeren. In de huidige tijd zijn de meeste zielen op aarde bezig met het oplossen van karma, en wachten er miljarden zielen in de wereld van het onbewuste om hun evolutie te kunnen voortzetten.

Kinderen krijgen

Hierdoor zijn er moeders die meer dan twee kinderen kunnen krijgen. Naast de kinderen die te maken hebben met het oplossen van het eigen karma kan men meewerken aan het verminderen van het grote aantal zielen die aan het wachten zijn op een wedergeboorte om verder te kunnen evolueren. Het artikel 'karma' licht toe dat de samenleving in de toekomst de ouders hierin veel meer gaat helpen. Het artikel 'lichtende toekomst' beschrijft welke gevolgen dit heeft voor de wereldbevolking.

Er zijn ook vrouwen die geen kinderen kunnen krijgen, zelfs al willen ze dat heel graag. Dit kan verschillende oorzaken hebben. Er kan een stoffelijke disharmonie zijn in het vrouwelijke of mannelijke lichaam. Het kan ook komen door een disharmonie in het gevoelsleven van de vrouw, die ontstaan is in vorige levens, omdat voor het ontvangen van het nieuwe leven een bepaalde harmonie nodig is. Daarnaast zijn er ook vrouwen die hun laatste leven op aarde beleven en gereed zijn met hun reïncarnatiecyclus. Zij hoeven geen kinderen meer te krijgen om zelf in een volgend leven nog een keer geboren te kunnen worden.

Wanneer de meesters overgaan tot een verklaring op zielsniveau, dan spreken ze niet meer over het 'krijgen' of 'hebben' van kinderen. Het baren van een kind is voor de moeder de mogelijkheid om straks weer te reïncarneren en hierdoor te evolueren. En voor de ziel is de kindertijd alleen de opbouw van het nieuwe leven om verder te evolueren. Elke ziel die we ontmoeten is oeroud, er zijn geen 'nieuwe' kinderen.

De stuwing van de ziel

We kunnen ook geen kind ‘aantrekken’, want de reïncarnerende ziel is zelf de eigenlijke stuwing om geboren te worden. Die ziel kan al lang aan het stuwen zijn. Soms is een vrouw als meisje al in contact met die ziel die haar voert tot het moederschap en tot de aanstaande vader. Het gevoel om tot geslachtsgemeenschap te komen is in dit geval van de stuwende ziel afkomstig.

De ziel brengt zichzelf tot reïncarnatie, en man en vrouw zijn hierin dienend. Moeder en vader dienen hierdoor ook hun eigen evolutie, omdat ze ervoor zorgen dat ook zij straks als ziel twee mensen kunnen stuwen tot het mogelijk maken van hun nieuwe reïncarnatie.

Omdat de ziel haar eigen reïncarnatie in handen heeft, kan er door haar handelen hierin ook een stoornis optreden. Indien bijvoorbeeld een ziel als persoonlijkheid door het kerkelijke denken non werd en hier levens in doorging, dan zullen er steeds minder moeders op aarde zijn die haar nog kunnen baren, omdat ze zelf in die tijd geen kinderen ter wereld heeft gebracht. Zij kan dan alleen terugkomen bij een moeder die buiten haar eigen karma om wil dienen.

Maar daarnaast heeft deze kerkelijke persoonlijkheid zichzelf uit het geboren-worden verwijderd, door zich in daad en gevoel aan het moederschap te onttrekken. Hoe meer ze door haar bidden en gelovig denken haar basiskrachten dood heeft gesuggereerd, hoe minder verbinding ze nog heeft met het natuurlijke proces van baren en scheppen, en dus ook met haar eigen wedergeboorte die door dit baren en scheppen tot stand moet komen.

Geslachtsgemeenschap

Wanneer een ziel stuwend is om te reïncarneren, wordt de wil van die ziel in een vrouw en een man de liefde om het lichamelijke éénzijn te beleven. Zij krijgen het gevoel om zich lichamenlijk te verbinden en hun basiskrachten worden in dienst van het leven aangewend.

Wat zij hiervan als persoonlijkheid beleven, wordt bepaald door hun gevoelsgraad. Is die stoffelijk ingesteld, dan overheersen de lichamelijke gevoelens. Als de aandacht uitgaat naar het lichamelijke beleven, zijn de ijlere graden van de stuwing van het leven nog niet waarneembaar.

Wanneer men naar de ijlere gevoelsgraden overgaat, wordt het lichamelijke éénzijn alleen beleefd als de reïncarnerende ziel daartoe stuwt. Dan is daarbuiten de persoonlijkheid niet meer ingesteld op dit gebeuren, omdat de lichamelijke liefde overgegaan is in de universele liefde.

Bevruchting

Vanaf de bevruchting is de ziel verbonden met de bevruchte eicel. Om de groei van die tere cel niet te storen, heeft de ziel zich in harmonie met die cel gebracht. Zij is dan teruggekeerd tot haar Albronnelijke toestand, zoals zij was op het moment dat zij op de eerste planeet in de ruimte haar eerste leven als cel beleefde.

Al haar ervaringen van vorige levens zijn in de wereld van het onbewuste teruggezonden tot haar onderbewustzijn. Tussen haar vorige leven en de nieuwe incarnatie heeft zij geen bewuste ervaringen beleefd, omdat zij als ziel pas naar het bewuste hiernamaals gaat wanneer zij vrij is van haar aardse reïncarnatiecyclus. Zolang er echter zielen in de aardse levenscyclus zijn waarmee zij door karma is verbonden, blijft zij ingesteld om te reïncarneren om dat karma eerst op te lossen.

Zwangerschap

Na de bevruchting stuwt de ziel de bevruchte eicel tot uitdijing en splitsing. Door een veelheid van splitsingen wordt het embryo opgebouwd. In negen maanden tijd geschiedt, wat in de schepping biljoenen jaren duurde, voordat het universum gereed was. Tijdens die korte tijd is de moeder één met alle fasen die de Albron doorliep om haar leven in het heelal vorm te geven.

In de groei van het embryo worden ook alle stappen weerspiegeld die de ziel bij de vorming van haar lichaam op de verschillende planeten van de eerste drie kosmische levensgraden heeft gezet. Zo is bijvoorbeeld het visstadium terug te zien, met de aanzet van kieuwen om in het water te ademen, en een staartbeen dat ooit noodzakelijk was om zich in het water voort te bewegen.

De groei in de moederschoot kent zeven tijdperken, die de zeven overgangen in elk evolutieproces weerspiegelen. Tussen het derde en het vierde tijdperk ontwaakt het bewustzijn voor het kind, waarna er beweging kan komen in dit kleine lichaam. Naarmate het lichaampje begint uit te dijen, maakt de ziel haar gevoelsleven weer wakker.

Geboorte

Wanneer het kind pas geboren is, leeft het in gevoel nog in zijn vorige reïncarnatie die wakker is geworden door de groei van het lichaam. Als het kind al zou kunnen praten, zou het van zijn vorige levens kunnen vertellen. Maar voor de ziel moet de nieuwe aardse persoonlijkheid nog opgebouwd worden,

en eerst moet hiervoor het daglicht in deze nieuwe ogen verwerkt worden.

Na zeven dagen komt het licht pas in de ogen en kan de ziel in het nieuwe leven gaan kijken. Dan zakt het vorige leven weer naar het onderbewustzijn. De ervaringen van de vorige levens zullen zich uiten in aanleg en talenten, en gaan deel uitmaken van een nieuwe persoonlijkheid die bij dit aardse leven past.

Graden van liefde

De mens beleeft het moederschap en vaderschap volgens de bereikte gevoelsgraad. De eerste gevoelsgraden werden beleefd in een natuurlijk bewustzijn, het baren en scheppen gebeurde in harmonie met het leven. Maar toen de persoonlijkheid zich bewust werd van haar mogelijkheden, ging zij zich met moederschap en vaderschap bemoeien. In de fase van de eigenliefde gingen een aantal mensen het krijgen van kinderen als last zien. De mens ging knoeien met het moederschap en vaderschap, het nieuwe leven werd geweigerd door abortus. En ook het krijgen van kinderen ging men voorkomen. Biljoenen tijdperken lang was de ziel tot evolutie gekomen door het moederschap en vaderschap, en nu dacht haar persoonlijkheid het beter te weten en ging zelf handelen zonder de gevolgen voor haar kosmische evolutie te beseffen.

In de hogere gevoelsgraden komt de ziel als persoonlijkheid weer in harmonie met haar moederschap en vaderschap, en zullen altijd beide ouders zich toelleggen op het vergroten van hun liefde voor hun kinderen. Dan worden alle kinderen in dankbaarheid en liefde door moeder en vader aanvaard, en voelen zij zich gedragen door de liefde van hun ouders. Dan bouwt ook de vader zijn vriendschap naar de kinderen uit, die in hem een grote kameraad en een voorbeeld zien. De vader voelt nu zijn rol om te dienen voor moeder en kinderen, en beide ouders dienen voor de reïncarnatie, voor het nieuwe leven.

Zo evolueren de ouders naar het universele moederschap en vaderschap. Hierbij kijken moeder en vader niet alleen wat ze kunnen doen voor hun eigen kinderen, maar dienen ze al het leven wat op hun weg komt. Dan kan de moederliefde en vaderliefde overgaan in de universele liefde. Daarin voelt men zich moeder én vader, en heeft men zich de gevoelens van beiden eigen gemaakt.

Regelrecht naar het Al

De eerste oermensen die op aarde geleefd hebben, zijn nu in de hoogste kosmische levensgraad: het Al. De artikelen 'ontstaan van de astrale wereld', 'schepper van licht', 'vierde kosmische levensgraad' en 'het Al' beschrijven hun weg van de aarde naar het Al.

In de oertijd hebben zij geen 'beschaving' gekend, zij hadden nog geen kunst, cultuur, welvaart, techniek, geloof, God of Christus. Zij waren alleen bezig met overleven, en ze voerden de enige daad uit die direct een ziel dient: moeder en vader worden.

Veel later heeft de mens op aarde daaromheen een persoonlijkheid opgebouwd die de ruimte voor zijn voelen en denken beleeft. In die ruimte is hij duizend en één aardse dingen belangrijk gaan vinden, omdat hij zich nog niet bewust was dat dit alles op aarde zou achterblijven en voor zijn kosmische evolutie geen meerwaarde had. Toen die aardse verlangens het moederschap en vaderschap overwoekerden, zorgden die zelfs voor een vertraging op de weg naar het Al.

De eerste zielen hadden het in dit opzicht makkelijker. We hebben één van deze zielen leren kennen, Hij reïncarneerde veel later als de Messias. Tijdens zijn leven als Jezus Christus kon Hij niets kwijt van zijn kosmische bewustzijn. Hij vatte zijn boodschap samen tot de universele liefde, omdat een paar mensen daar toen al iets van konden voelen en begrijpen. Hij wist dat het zich richten naar de universele liefde aan de menselijke persoonlijkheid een houvast kon geven om terug te keren naar haar verloren harmonie met al het leven.

Als Hij voluit had kunnen spreken in het weten dat Hij begrepen zou worden, dan had Hij gezegd: 'U bent vader en moeder.' Maar dan had men hem midden in zijn gezicht uitgelachen. Want men wist nog niet dat het harmonieus beleven van het moederschap en het vaderschap elke ziel regelrecht naar het Al leidt, zoals Christus dat zelf beleefd had.

Bronnen

De macrokosmos

In ‘De Kosmologie van Jozef Rulof’ wordt het ontstaan van de kosmos beschreven:

Waarop geeft de „Universiteit van Christus” antwoord? In de eerste plaats hebben wij het ontstaan van de eerste openbaringen beleefd voor de „Almoeder”. Wij stelden daardoor vast, dat het „vader- en moederschap” de essentiële wetten zijn voor ál de werelden door de „Albron” geschapen.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.7297.7299)

Door de kosmische splitsing maakte het vaderschap zich vrij van het moederschap, en werden het twee zelfstandige krachten:

Dat splitsen dat was hier in die hele ruimte en die krachten – wij hebben dat gezien toen wij in het Al waren, in de Almoeder, toen was er toch een licht – en dat was baring en schepping. En het licht scheidde zich van de baring. Zo zien wij dat die ruimte zich moest splitsen en zou splitsen. En dat wil niets anders zeggen dan dat het vaderschap zich vrijmaakte van het moederschap. Het vaderschap kreeg zelfstandigheid, ook het moederschap; en dat bezit u nu nog.

Lezingen Deel 2 (L2.910.914)

Het artikel ‘maan’ licht toe hoe deze planeet in het verleden veel leven heeft gekend:

De zon scheidt dus, mijn broeders, de maan baart, zij is moeder.’ De moeder baart op aarde en de man op aarde zal scheppen, doch nu heeft zich het licht van de ruimte verdicht als verhardende en halfwakende stof. Dat wil zeggen: uit die zachte elementale stof, dat protoplasma, is dit alles geboren. Dat heeft miljoenen tijdperken geduurd maar wij zijn zover en het is aanwezig.

Lezingen Deel 3 (L3.6071.6074)

De meesters volgden de werking van de basiskrachten in de macrokosmos en de microkosmos:

Wij kwamen vanuit de Alziel, de Albron, het Alleven, de Algeest, de

Alpersoonlijkheid, het Alvader- en Almoederschap voor het begin van de goddelijke scheppingen naar de uitdijning, de wedergeboorte.

We hebben een reis gemaakt door dit universum totdat wij de vergeestelijking van God en Zijn verstoffelijking konden beleven en vaststellen. Wij hebben de planeten, als zon en maan, als vader- en moederschap, kunnen volgen voor dit universum, als een macrokosmisch organisme, waardoor de mens het leven, zijn uitdijning kan volgen en ondergaan. Dat hebt u allemaal beleefd. Wij hebben Saturnus, Venus, Uranus, Jupiter als halfwakend bewustzijn kunnen volgen. Wij hebben alleen gezien en moeten aanvaarden dat deze ruimte goddelijk gefundamenteerd is door vader- en moederschap. We hebben gezien dat het kleinste insect, het dier, een boom, een bloem, een plant, nevelen, nacht, licht en duisternis vader- en moederschap bezit.

Lezingen Deel 3 (L3.8268.8274)

Onze evolutie

Het vader- en moederschap werkt dus evoluerend.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 1 (C1.4407)

De wedergeboorte kwam door vader- en moederschap.

Lezingen Deel 2 (L2.7838)

Alle andere organen dienen de barende en scheppende organen:

Doordat wij dus, als cellenleven reeds, deze Goddelijke overheersende wetten in handen kregen, kán de ziel als de Goddelijke vonk aan haar evolutie beginnen. Zij kan zich nu, door deze zeven graden, deze verdichtingswetten voor het vader- en moederschap gereedmaken. Wat wij nú beleven is, mijn broeders, dat ál de andere Goddelijke verschijnselen voor het leven van God, dus tevens als mens, slechts bijkomstige organen zijn, die deel uit zullen maken van het menselijke organisme en die dóór de barende én de scheppende organen zullen ontstaan, maar voor elk ander stadium een afzonderlijke taak hebben te vervullen. En dat wil zeggen, kind van de Aarde, dat uw menselijke hersens – ook uw ogen niet, noch het menselijke hart, noch uw kunst, uw hardlopen, uw sporten en ander gebeuren – slechts bijzaak is, nú slechts bijkomstigheden zijn, want het „vader- en moederschap” betekent voor uw leven als Goddelijk leven, het állerhoogste door de God van al dit leven ontvangen.

Dús ál die andere organen, zijn maar functies, stelsels, ze maken deel uit voor dit geheel, doch het vader- en moederschap, deze organen, vertegenwoordigen de Goddelijke evolutie.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.5059.5063)

De geslachtsorganen zorgen voor een nieuw lichaam om te evolueren:

Het is dus duidelijk te zien, dat wij door de lichamelijke eigenschappen, de moederlijke en vaderlijke, barend en scheppende organen, onszélf tot het bewuste „AL” zullen terugvoeren en wie dat als mens negeert, bewandelt een andere weg en heeft vroeg of laat een dood punt te aanvaarden. Dat ál het leven, dat door deze ontwikkeling geboren wordt, door het vader- en moederschap evolueert, staat dus vast en zijn Goddelijke fundamentele eigenschappen.

Dát is God!

Dat is „Hij”, als Vader en Moeder!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.5079.5082)

De geslachtsorganen hebben de andere lichaamsstelsels gebaard en geschapen:

Deze menselijke én dierlijke geslachtsdelen zijn het, die het scheppingsplan vertegenwoordigen, doch die straks bovendien in staat zullen zijn om ál die andere wonderen te baren en te scheppen, waartoe de menselijke „zintuigen” behoren.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.5086)

Omdat de geslachtsorganen zorgen voor een nieuw lichaam, hebben ze voor de evolutie van de ziel een veel grotere betekenis dan de mens op aarde bevroedt:

De geslachtsorganen hebben dus Goddelijke afstemming, Goddelijke betekenis. Hoe verkeerd wordt dat op Aarde gezien. Daardoor kent men de mens nog niet.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.5096.5098)

De andere organen kregen hun eigen taak om het moederschap en vaderschap heen:

Als áller voornaamste organen bezit de mens éérst: de organen voor het vader- en moederschap!

Hierna betreden wij de ademhalingsorganen. En nu volgt het hart, dat voor het organisme de bezielende kracht vertegenwoordigt als ruimte, voor Zon én Maan, als „Oerbron”, doch nú als organisch leven. De ademhalingsorganen hebben het „Hart” geschapen, als universeel deel van de „Albron”, doch direct hierna voor de menselijke „Zintuigen”, waardoor het één na het andere orgaan bewustzijn kreeg.

Gans het menselijke organisme is dus opgebouwd door cellen en die levende cellen vertegenwoordigen weer organen, „Zintuigen”, de stelsels voor het vader- en moederschap waar omheen ál deze organen een eigen taak ontvingen. En die wetten zien wij in het Universum terug, Zon en Maan hebben ze voor ons geschapen!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.2227.2232)

De persoonlijkheid van de ziel heeft zich door het moederschap en vaderschap kunnen ontplooiën:

Het is een Goddelijk gebeuren, dit éénzijn van en voor het vader- en moederschap. De mens die zijn scheppings- en baringswetten beleeft, ís voor de ruimte evoluerend bewust en krijgt daardoor die wijsheid in handen, waardoor de persoonlijkheid zich ontplooiën moet.

Het állerhoogste is nu, het baren en scheppen op Aarde als mens!”

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.5111.5113)

Die persoonlijkheid is later gaan mediteren en bidden:

„Dat de mens dáár zich geen „wit laken” moet omhangen om heiligergeestelijk te zijn, het vader- en moederschap is het állerheiligste voor de mens; dat wij als mens nimmer door „gemediteer”, noch door ’n gebed, de Goddelijke eigenschappen overwinnen, nimmer eigen kunnen maken, omdat wij door het „vader- en moederschap” de werelden door de „Almoeder” geschapen zullen overwinnen.”

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.5101)

Ziel en persoonlijkheid

De persoonlijkheid heeft wetten geschapen die buiten de basiskrachten van de ziel treden:

Wij hebben dus bovendien kunnen beleven, dat de ziel niets geschonken krijgt. Niets! Zij moet zich de wetten van de ruimte eigen maken of zij is nimmer in staat haar godheid te vertegenwoordigen. En zij heeft door de Albron deze wetten te verstoffelijken en te vergeestelijken, want zij moet tot haar „AL” terug. Doordat de mens dus op Aarde de wetten van Moeder Natuur opvolgt en er zelf geen wetten bijmaakt, gaat zij, ook al is zij onbewust, „bewust” verder, omdat ook het kind van de prehistorische tijdperken er in ónbewustzijn ís gekomen en de Aarde overwonnen heeft. Hoe meer wetten de mens er zélf bij maakt, des te duisterder wordt zijn leven en bewustzijn. En nu zijn wij in staat om vast te stellen hoeveel waarachtige wetten de mens op Aarde bezit. En dat zijn, meester Zelanus?”

„Alléén het vader- en moederschap, mijn meester, en niets anders.”

„Zó is het, mijn broeders, de mens heeft wetten geschapen die voor de ruimte geen betekenis hebben, doch nu betreden wij zijn ongelukkige maatschappij, zijn ellendig leven en handelen ten opzichte van de ruimtelijke wetten, vader- en moederschap, ziel, leven en geest!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 3 (C3.7335.7344)

Freud kende de ziel niet en dacht dat de geslachtsorganen met hun seksuele driften de mens tot krankzinnigheid brachten:

Dat Freud duizenden eigenschappen geslachtelijk bewustzijn schenkt, dat zullen wij ook hem bewijzen, is menselijke waanzin. Het is het onbewuste denken en voelen van de mens die zichzelf niet kent. Dat hij duizenden eigenschappen, voor man en vrouw geslachtelijk ontleden wil, is het bewijs, dat hij de menselijke persoonlijkheid niet kent en van de reïncarnatie geen licht heeft mogen zien, waarvan wij ook later de wetten zullen verklaren.

De menselijke krankzinnigheid op Aarde, mijn broeders, heeft bestaan gekregen, doordat de persoonlijkheid is bezweken; ook al spreken daar soms de geslachtsorganen voor die afbraak, het menselijke verval, die ónbewuste persoonlijkheid, is het, die gestalte gaf aan ál deze verschijn-

selen. Doch wij zien dan, dat tóch ondanks alles, het scheppingsplan overheersend zich kan manifesteren. De stuwende bezieling voor het vader- en moederschap geven het kind van Moeder Aarde het natuurlijke houvast en is niet in staat om te bezwijken, het zijn de levensproblemen, die maakten, dat dit natuurlijke houvast, door God aan Zijn leven geschonken, gesmoord werd door de mens!

Wat wil dit zeggen? Dat de psycholoog de ziel nog niet kent!

Dat de psycholoog het Goddelijke vader- en moederschap menselijk négeert en nog geen Universele macht geschonken heeft, doch dat die organen bezitten. Omdat Freud en de vele anderen met hem de ziel, als Goddelijk-reïncarnerend gevoelsleven niet hebben kunnen aanvaarden, liepen zich deze geleerden te pletter en verloren hun houvast, hun fundamenten hadden geen betekenis meer. Zij hebben het ontstaan niet gezien, zij hebben God niet leren kennen door de mens, niet begrepen, dat Zon en Maan ín de mens, het kind van Moeder Aarde leven en door de menselijke geslachtsorganen vertegenwoordigd worden.

Wij hebben over Goddelijke eigenschappen gesproken, welnu, dít zijn Goddelijke eigenschappen en vragen om de universele ontleding.

Het spreekt dus vanzelf, dat de huidige psychologie nog in de kinderschoenen staat. Het wil tevens zeggen, dat de geleerde zich vastklampt aan bijkomstigheden en géén afdoende fundament bezit, om zijn zieke persoonlijkheid als mens, te leren kennen.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.5065.5078)

Kinderen krijgen

Als moeder kan men de wachtende zielen dienen:

Dat wil zeggen, er zijn nu moeders die vijftien, twaalf, negen kinderen baren, en die het ook niet meer nodig zouden hebben voor zichzelf, maar nu de eigen levensgraad dienen.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.10055)

In het geval van karma is er een rechtstreekse verbinding tussen moeder en kind uit vorige levens:

Anders is het echter wanneer de geboorte tengevolge van de karmische

wet plaatsvindt. In dat geval laat de persoonlijkheid zich bij de moeder met wie hij uit vorige levens heeft te maken geboren worden, ongeacht de levensgraad van de moeder.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.10340.10341)

Sommige vrouwen krijgen geen kinderen door een disharmonie of omdat ze gereed zijn met hun reïncarnatiecyclus:

En zijn er moeders die geen kinderen krijgen, dan is dat óf disharmonie, óf gij zijt gereed. U komt niet meer terug.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.10052.10053)

De disharmonie kan in het lichaam of in het gevoelsleven liggen:

Een moeder laat zich onderzoeken door een arts, een dokter, de dokter zegt: ‘U bent normaal’, maar zij krijgt geen kinderen, is niet in staat om een kind te baren, om een ziel, het gevoel aan te trekken; die hebt u. Dat zijn toestanden waardoor het gevoelsleven, dus de mens zelf, zich uit de harmonie, kosmische, harmonische geboorte heeft gevoerd. Door wat? Door afbraak, vernietiging.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.2410.2413)

Op een contactavond geeft Jozef Rulof aan dat alle zielen die wij ontmoeten reeds vele levens op aarde beleefd hebben. In dat opzicht bestaan er geen ‘nieuwe’ kinderen:

Kinderen bestaan er niet, u hebt alleen met volwassen bewustzijn te maken in die en die graad van bewustzijn. Je hebt dierlijke graden, voordierlijk, grofstoffelijk, totdat we eindelijk aan de geestelijke graad komen. En in die honderdduizenden levens hebben wij mensen leren kennen, weer volwassen mensen. Die geboorten, dat kind-zijn, dat zegt allemaal niets. Dat wil zeggen: dat zijn oude wezens, die zielen hebben zolang geleefd.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.6340.6344)

Elk kind is als ziel al heel oud:

Het kind in de moeder, als embryonaal leven, is mil-, miljoenen tijdperken oud.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.12053)

Kinderen zijn onze mogelijkheid tot evolutie:

U moet uw kind niet zien als uw kind, maar u moet uw kind nu gaan zien als uw nieuwe leven, úw leven is dat. Als dat kind er niet was, had u geen bestaan meer. En nu bent u vader, u bent moeder, maar het nieuwe leven, de nieuwe reïncarnatie, de wedergeboorte, het uitdijen, het nieuwe licht, het nieuwe ontwaken, het voortgaan, dat ziet u niet, u ziet alleen maar een kind.

Lezingen Deel 2 (L2.6597.6599)

De stuwning van de ziel

Het leven baart en scheidt zichzelf voor de reïncarnatie:

Dus u wordt aangetrokken door uw eigen leven. Voor alle planeten is dat, dat is voor al het leven, voor een hond, voor een kat, voor een dier, voor een leeuw en een tijger; al het leven wordt niet meer aangetrokken – dat woord kan al weg – nee meneer, dat leven heeft zichzelf voor de reïncarnatie gebaard en geschapen. Er is van aantrekken geen sprake meer.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.8301.8303)

U hebt, wij hebben met aantrekken al niet meer te maken, dames en heren, wij hebben alleen te maken met hetgeen wijzelf hebben geschapen.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.8308)

En dat wordt nu uitdijning.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.8312)

Ja maar, meneer, ik zeg: Er is geen man en geen vrouw die een kind kan aantrekken, anders had de mens ook dat nog in handen, maar dat is niet te koop. De ziel die geboren moet worden die inspireert, niet de vader, maar die gaat door ons heen – onbewust, meneer, die legt niets in u op – maar die gaat door ons heen en u bent ... op dat ogenblik gaat u als man in de schepping, in de evolutie, in de wedergeboorte.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.908.909)

De ziel dus, moeder – uw vraag krijgt het goddelijke antwoord te beleven – is de geboorte. Gij zijt als man en vrouw slechts het middel en de menselijke mogelijkheid. Als u het gevoel krijgt om te baren en te scheppen, is u dat gevoel reeds gegeven, de ziel is nu de „wil"! U bent nu geen man en vrouw meer, maar schepping, wedergeboorte voor een vonk van God

en dat gevoel bezit ál het leven van God, dus ook de natuur, het dier, de bloem en de plant.”

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.6761.6764)

De reïncarnerende ziel kan al lang aan het stuwen zijn:

Als de ziel geboren wil worden, dames en heren, kinderen, mensen, en u denkt nog een kind te kunnen aantrekken, dan leeft u al, dan bent u al soms zeven jaar van tevoren in contact met de ziel die geboren moet worden. Zeven jaren al, zeven maanden, zeven weken, zeven uren. Maar het is al gefundamenteerd klaar dat de karmische wet tot ontwakning komt, meneer. En dat ben ik. Ik heb met dat kind te maken, of zij, één van onze twee. We hebben goed te maken, óf wij zullen krijgen van dat kind. Maar de karmische wet, meneer, nu ga ik nog verder, die overheerst momenteel álles.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.1034.1040)

Want u denkt natuurlijk, u denkt vaak, de mens denkt vaak – daar stellen ze niet zoveel vragen over, maar dat zijn ook kosmische vragen – de mens denkt ... als u één bent, dan denkt de mens: Nu komt die ziel die we aantrekken. Wist u dat? Weet u dat? Maar u kunt al zeven jaar, mevrouw, onder de kracht van die ziel staan. U kunt nog meisje zijn, dan bent u al in contact met het moederschap, en dan trekt u ... dan wordt, dan is die ziel al gereed, die beïnvloedt u al, die geboorte is al bezig – ziet u? – jaren en jaren van tevoren, ligt al kosmisch vast, is die ziel al bezig. Dan komt het ontwaken voor de geboorte. En dan voert die ziel, dat leven voert u onfeilbaar ook tot degene die u moet aantrekken, dat houdt ook (verband met en hoort) bij dat éénzijn van man en vrouw.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.9678.9684)

De ziel stuwt zichzelf naar het Al:

‘Néén’, zegt Gene Zijde, ‘de ziel is het en blijft het, die zich als de goddelijke vonk, door de reïncarnaties, zélf tot het goddelijke „AL” terugvoert.’

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.6788)

Maar in die stuwung kan disharmonie komen door bijvoorbeeld het voelen en denken van de gelovige persoonlijkheid, zoals het non-zijn:

Maar sinds, na Christus, de nonnetjes die geboren zijn en de katholieke kerk volgen en Christus willen aanvaarden ...

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.2489)

Maar hoe komen die kindertjes, die levens, terug op aarde indien zij niet werden aangetrokken?

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.2491)

En indien er nu geen moeders waren met tien, twaalf kinderen, dan kwamen, die goddelijke heiligen die kwamen nimmer tot de aarde terug, want ze hebben zich nu door zichzelf volkomen uit al de wetten van God geslagen en verwijderd.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.2509)

Dus u bent een heilige, u bidt en bidt en bidt en bidt en bidt, maar u bent ook alleen maar biddende, meer niet. Niets. Dat hebben wij gevolgd. U wordt duizenden malen eerder naar de aarde, door ouders aangetrokken omdat u nog lichamelijk, maatschappelijk, aards denkt. Zij niet meer.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.2522.2526)

Dus dat katholieke kind, dat nonnetje, voor dat ziertje, die persoonlijkheid, gaan duizenden gedachten als mens, gevoel, gaan haar voor, die krijgen eerder contact met de aarde dan zij, omdat ze zich – omdat ze heilig zijn, omdat ze zuiver zijn – volkomen uit de harmonie, Moeder Natuur, hebben verwijderd. En nu krijgt u duizenden en duizenden beelden waardoor de mens zichzelf uitschakelt. Leeft u zich maar uit, vernietig een kind en vernietig alles, u voelt wel: die nu nog in harmonie met de natuur is, gaat u voor.

Dus u hebt zelf in handen wanneer gij zult worden aangetrokken. En dat geschiedt op de seconde. Dat is de goddelijke tijd. U kunt het niet bebidden en u kunt er niet voor denken, uw gevoelsleven, dat karma, die geboorte is een kosmische wet en die hebt ú in handen en kan niemand u ontnemen.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.2528.2534)

Geslachtsgemeenschap

De wil van de reïncarnerende ziel wordt de liefde om het lichamelijke één-zijn te beleven:

De wil van die ruimte, moet u goed luisteren, nu ga ik weer verder, de wil van die ziel wordt de liefde in mij om het éénzijn te beleven met mijn

vrouw.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.1014)

De persoonlijkheid is meestal met andere zaken bezig:

En die wet die krijgt verstoffelijking, maar u bent niet één met die toestand. De ene gaat naar de kermis, die is aan het rekenen, die is een pak aan het oppersen, zij is met het hoedje bezig of ze moet zondag wat anders doen. Maar nu nemen we aan dat je werkelijk ... en dan gaat het alleen maar om dit éénzijn, dat wordt liefde nietwaar, nu ben je lief, echt lief; maar beleeft u nu die wet?

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.11630.11632)

Nog niet één procent. U beleeft alleen wat de aarde bezit en uw lichaam, maar u beleeft zelf niets. Ja, u beleeft wel iets.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.11636.11638)

Nu zitten we in de bekende klas, u beleeft iets, u beleeft de splitsing van de persoonlijkheid. U verdeelt zich, u gaat beginnen aan het vermenigvuldigen.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.11641.11642)

Dat is het enige wat wij mensen beleven, omdat wij geen kosmische eenheid bezitten. U kent die ziel niet eens die komt. U weet niet waar die ziel vandaan komt.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.11648.11650)

Het lichamelijke éénzijn wordt naargelang de gevoelsgraad beleefd:

Wat de ziel als mens op Aarde verlangt, is de splitsing voor het lichamelijke verlangen, doch daarachter lééft de eigenlijke „levenswet”, de Goddelijke geboorte voor het nieuwe leven. Voelt gij dit, dan moet het u duidelijk zijn, dat het menselijke éénzijn ál deze evoluerende gevoelens opwekt, maar die thans nog voor vele levensgraden, voordierlijk, dierlijk, grofstoffelijk, stoffelijk en voor énkele zielen geestelijk zijn, doch dat de massa, dat ál die miljoenen mensen de geestelijke graad moeten betreden en zich eigen hebben te maken.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.6510.6511)

Wat heeft stoffelijk genot voor de goddelijke schepping te betekenen? Niets! Dat is de uiting ván en vóór bepaalde organen. Dacht u waarlijk,

dat God zich iets van die stuiptrekkingen aantrekt, als ik het zo mag noemen?

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.8588.8591)

(Meneer in de zaal): 'Ja, meester Zelanus. Het verlangen om het stoffelijk eenzijn te beleven, dat leeft bij de ene mens veel sterker dan bij de andere. Ik zou graag van u willen weten: wat is daarbij de oorzaak van, wat zijn de invloeden en de oorzaken die dat verlangen eigenlijk bepalen?'

Dat is de natuur. Als u nu naar de ruimte kijkt en in de natuur, dan ziet u dat elk insect, vogelen, de mens, het dier, bezig is om te scheppen en te baren. Dat is de goddelijke bron in de mens. Vanzelfsprekend kan de mens daar de lagere graden van beleven.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.10025.10031)

Waarom krijgt u dat in de natuur te zien, de vogelen, de dieren? Dat is de goddelijke kern, de goddelijke afstemming in de mens en in het dier. En dat brengt u tot stoffelijk, lichamenlijk eenzijn om te baren en te scheppen.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.10038.10040)

In het hiernamaals lost de lichamelijke stuwung op:

Dus u voelt wel, als u straks achter de kist bent, dan komt u onherroepelijk tot geestelijk eenzijn, en dan lost dat ook in u op. Waarom? Omdat u in de eerste plaats al de lichamelijke stuwung kwijt bent.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.10041.10043)

Na het stoffelijke verlangen groeit men naar het natuurlijke beleven:

U begrijpt dat wat u nu in de maatschappij ontmoet, is tenslotte meestal stoffelijk verlangen. Dus wanneer de mens uiteindelijk voor God en voor wedergeboorte baart, dan volgt u de wetten van de natuur. En dan baart u slechts eenmaal, tweemaal in uw leven, en dan is het voorbij. Dan sterft de bron en dan gaat u in de geestelijke persoonlijkheid over; en die ziet u, die beleeft u, en die wordt ruimtelijk diep. En de lichamelijke heeft geen betekenis meer. Maar de kern in het organisme is de goddelijke afstemming, en dat alleen voor baring en schepping, dus voor de wedergeboorte.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.10057.10062)

De liefde is het houvast:

Die hele lichamelijke graad, en dat lichamelijke gevoel, heeft weinig te betekenen, indien u altijd één bron aanvaardt en vasthoudt en wilt beleven, en dat is: reine liefde.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.10071)

Bevruchting

Vanaf de bevruchting is de ziel met de bevruchte eicel verbonden:

De geest, of de ziel die in de wereld van het onbewuste binnentreedt, u heeft dit gebeuren beleefd, daalt in een diepe afstemming en keert terug tot een vonk van licht, van leven, wordt kleiner en kleiner, zoals u uw eigen kleet, dus uw geesteslichaam, zag opgroeien. Van deze zijde daalt het in die onverklaarbare toestand en vanaf de stoffelijke verbinding – de bevruchting – groeien ziel en lichaam natuurlijk op en zo wordt de mens op aarde geboren.

De Kringloop der Ziel (CY.10276.10277)

Zolang de ziel ingesteld is op het oplossen van karma, beleeft zij geen bewust hiernamaals:

(Mevrouw in de zaal): ‘Meester Zelanus, heb ik goed begrepen dat, zolang onze kringloop nog niet geëindigd is, we geen sferen beleven?’

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.9404)

Dat is heel goed gevoeld. Wanneer u nu ... u bent nu hier en u moet terug naar de aarde, dan behoeft men u aanstonds niet te halen, want u lost, onmiddellijk na het loskomen van het organisme lost u op, dan trekt de wereld voor de wedergeboorte u aan.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.9406.9407)

In de wereld van het onbewuste maakt de ziel zich klaar voor haar wedergeboorte:

Hierachter, dus direct op de stoffelijke wereld ingesteld, zie ik de wereld van het „onbewuste”, de wereld voor de „wedergeboorte”, zie ik de ziel als vonk van God, waar zij zich gereedmaakt om opnieuw geboren te worden.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.3346)

Onmiddellijk na het vorige aardse leven keert de ziel terug naar dit

stadium:

Kijk, mijn broeders, deze mens als ziel is zojuist vrijgekomen van de Aarde en heeft dus het organisme verlaten. Dit leven is in slaap en weet van géén leven af, het is dus het terugkeren tot het stadium van voor de geboorte. Hier is nú geen bewust voelen meer, omdat de ziel dat bewust-zijn nog niet bezit.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.3361.3363)

De ziel blijft ingesteld op haar reïncarnaties zolang er zielen in de aardse levenscyclus zijn waarmee zij door karma is verbonden:

Man en vrouw nu, dat zie ik, die afstemming hebben op dit leven, dus nog steeds voor de lichamelijke levensgraad, geven deze ziel een nieuw organisme. Man en vrouw schenken het zieleleven als mens, een nieuw leven, doch de ziel heeft contact met de aardse mens, een contact dat thans reeds geestelijke betekenis heeft gekregen, doch door de disharmonie tot stand gekomen is. Wij hebben het oorzaak en gevolg van de mens gevolgd en kennen nu deze wetten. Dus door het reine vader- en moederschap én als disharmonie, disharmonische wet, omdat de ziel heeft ge-dood, keert zij naar het stoffelijke leven terug. Dat is voor het moeder- of voor het vaderschap. Leeft de ziel nu in disharmonie, dan keert zij terug, wij hebben die wetten reeds leren kennen, voor het moederschap om door het stoffelijke leven haar goedmaken te beleven, eerst dan komt zij vrij van haar geschapen disharmonie!

En dat kunnen wij nu volgen en voor de „Universiteit van Christus” beleven!

Er leven op Aarde dus mensen, waarmee dit zieleleven te maken heeft.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.3373.3380)

Zwangerschap

In negen maanden tijd worden alle fasen van de vorming van het heelal en het menselijke lichaam op de verschillende planeten weerspiegeld:

Moeder-zijn wil zeggen: één te zijn met een voortplantingsproces, met evolutie, met baring, schepping, leven, ziel, geest, wedergeboorte, rechtvaardigheid, met harmonie. Moeder te zijn wil zeggen: álles bezitten, omdat het macrokosmische beeld, de Albron zich tijdens die korte tijd,

die maanden, in de moeder manifesteert. Alles manifesteert zich in die negen maanden, wat de moeder kan beleven, maar dat wat wij u duidelijk willen maken, de macrokosmos aan het menselijke wezen gaf, de macrokosmos in handen legde van u, de micro-, gij als mens, gij als vader en moeder. U krijgt heilig ontzag voor vader- en moederschap, omdat het vader- en moederschap u met de ruimte, u met de Albron verbindt!

Lezingen Deel 1 (L1.1757.1760)

Wat al die planeten hebben beleefd, beleeft thans de „Moeder” op aarde. Wat daar in een biljoenenproces geschiedde, geschiedt nu in het „Moederlichaam”, is het persoonlijk bezit van de mens.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.6314.6315)

In het embryo, dat kleine nietige vruchtje, dat in het moederlichaam is en het kind wordt, ligt toch reeds in dat stadium de gehele schepping vast. De geleerden op aarde zijn reeds zo ver, dat zij het menselijke visstadium erin terugzien. Maar wij zien meer. Wij zien daarin alle tijdperken die de planeet aarde heeft beleefd, het planetenstelsel, het universum dus, maar tevens al die vorige overgangen die het menselijke wezen heeft afgelegd. Dat biljoenenproces, André, ligt dus in het embryo opgesloten, ligt daaraan vast, het is de schepping.”

Het Ontstaan van het Heelal (OR.9736.9740)

Het embryo zorgt ook voor het vruchtwater:

Het embryo in de moeder zorgt zelf al dat het niet aan de moeder vastgroeit, en dat dijt uit en het embryo zorgt voor de wateren in de moeder, opdat het blijft zweven.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.9912)

In de moederschoot worden zeven tijdperken beleefd:

En het embryonale leven leeft in de moeder en dijt uit en dat zijn zeven tijdperken die de moeder beleeft, maar die wij in de Albron, toen wij aan deze lezingen begonnen, hebben gezien en mochten volgen.

Lezingen Deel 3 (L3.4831)

We zien die zeven graden in en voor elke wet terug, en dat zijn nu de tijdperken voor de kosmos waardoor moeder- en vaderschap ontstonden; moeder- en vaderschap een eigen zelfstandigheid kregen, en nu kan de maan als moeder voor deze ruimte beginnen.

U krijgt het eerste, tweede, derde stadium; tussen de derde en de vierde sfeer komt het bewustzijn, nietwaar? Tussen de derde en de vierde maand in de moeder hebt u het bewustzijn voor het kind.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.562.563)

Dan beleeft u God, dan beleeft u het universum en dan komt u, in die negen maanden komt u vanaf het Alstadium als protoplasma in een zachte verdichting tot het huidige nu in uw maatschappij terug. En als uw kindje wordt geboren, dan heeft dit kind alles wat ik nog in duizend jaren heb te zeggen, wil ik u dit alles mogen verklaren, beleefd, vergeestelijkt en verstoffelijkt.

Lezingen Deel 3 (L3.6768.6769)

De moeder brengt het leven tot evolutie:

De man kan alléén iets schenken, maar de moeder baart, brengt dat leven tot evolutie en is het hoogste wat de ziel als mens beleven kan.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 3 (C3.1230)

Met de groei van het lichaam wordt ook het gevoelsleven weer wakker:

De ziel nu, dame, maakt, doordat de bevruchting begint uit te dijen het gevoelsleven weer wakker.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.8313)

Geboorte

De ziel begint haar nieuwe incarnatie vanuit het vorige bewustzijn:

„Als wij hier sterven, wat zal er dan geschieden?”

„Gij zult als astrale persoonlijkheid leven of gij keert terug naar de Aarde om een nieuw leven te beginnen.”

„En daarvan zijn wij ons niet bewust?”

„Veel ervan leeft in het dagbewustzijn. Bij het ontwaken in stoffelijke toestand, dus na de geboorte, het ogenblik dat de ogen zich openen, begint het nieuwe bewustzijn. Vanuit het vorige en uit dat wat gij thans

zijt, begint ge aan het nieuwe leven.”

Maskers en Mensen (MA.34996.35001)

Na zeven dagen zakken de vorige levens naar het onderbewustzijn:

Want als wij beginnen hierzo, dan beginnen we met een schone lei voor dít leven, maar wat er is, is allemaal reïncarnatie. We zijn volkomen blank voor dit leven. Dit licht moeten we verwerken. Na zeven dagen komt het licht in de ogen pas; en dan gaan we kijken en dan zakt onmiddellijk het verleden. Als dat kind nu volwassen kon zijn en kon spreken, dan lag de reïncarnatie volkomen open en dan zag u in al die andere levens.

Nu zegt u nog: ‘Waar komt dat zekere weten vandaan?’ Dat is al het antwoord, dat is voor u de reïncarnatie, het vorige leven, maar bij de kleuter is dat precies hetzelfde als voor u.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.283.289)

Daarna kan ons lichaam verder uitdijen:

En ons organisme dijt uit, eerst voor onszelf en daarna voor de baring en dit is toch weer voor onszelf, omdat het kind ons de mogelijkheid geeft, om tot de Aarde terug te keren!

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.8326)

Graden van liefde

Toen de persoonlijkheid zich bewust werd van haar mogelijkheden, ging zij zich bemoeien met het moederschap en het vaderschap:

Wat zegt ons nu vader- en moederschap, bewust en onbewust vader- en moederschap, meester Zelanus?”

„Dat wij hierin géén bewust vader- en moederschap hebben kunnen beleven, mijn meester. En dat wil zeggen, dat de mens in het huidige stadium door deze állesoverheersende wetten is gaan knoeien!”

„Inderdaad, dat is het antwoord. De mens betrad het bewuste vader- en moederschap. Daardoor is hij gaan knoeien, hij wilde niet baren, doch dat heeft het „oerwoud” niet gekend. Het huidige stadium heeft dus bewust vader- en moederschap te beleven voor zichzelf, niet voor God, want hij kent de wetten nog niet, maar hij heeft het leven geweigerd te

ontvangen. Dát, zeg ik nogmaals, hebben wij tijdens ons oerwoudstadium en in al deze tijdperken niet gekend! Wij hadden dat bewustzijn nog niet. En nu stellen wij voor de Universiteit van Christus vast:

De mens is eerst in het huidige stadium aan zijn geknoei, zijn bewuste afbraak voor het vader- en moederschap begonnen!

De mens weigert te baren en te scheppen!

De mens scheidt mismaking, doordat hij de vrucht vernietigt!

De mens leeft nu kuis, doch weigert te baren!

De mens doet aan geestelijkheid en staat stil voor de Goddelijke schepping.

De mens heeft geestelijke en stoffelijke, lichamelijke afbraak geschapen!

De mens doorsteekt de vrucht en wil géén kinderen meer!

En dat zegt, dat hij bewust het vader- en moederschap vermoordt! Hierdoor zijn al die disharmonische geboorten ontstaan. En ook die levenswetten moeten wij voor het huidige stadium ontleden, wil de mens zichzelf voor het vader- en moederschap leren kennen.

De mens in het oerwoud kent dit bewuste vernietigen niet!

Kan een dier het moederschap vernietigen? Dat kán alléén de mens! Doch daardoor heeft hij zijn levenswetten bezoedeld en heeft nú, voor het huidige stadium ook zijn ellende te aanvaarden. Hoeveel moeders verlangen niet om te baren en krijgen géén kind? Dat zijn disharmonische wetten. Hoeveel moeders krijgen nu niet te baren, dat schrikbarend is voor één huisgezin? Dat zijn de disharmonische levenswetten voor het vader- en moederschap en krijgen wij door het huidige stadium te beleven en te ontleden, eerst dán begrijpt de mens zijn ellende en zijn opgestapelde afbraak!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.4538.4565)

Wanneer de persoonlijkheid weer in harmonie is gekomen met het natuurlijke moederschap en vaderschap, zorgen moeder en vader voor het nieuwe

leven:

Dus de vader en de moeder dienen nu voor de reïncarnatie, voor het nieuwe leven.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.3515)

De vader wordt dan de grote kameraad:

De vader verbindt zich met zijn kinderen en is een waar kameraad voor hen. Voelt het kind dit, dan komt het nader en nader tot het ouderlijke gezag en dan dalen de ouders in hun kinderen af en omgekeerd. Natuurlijk is dit eerst mogelijk, wanneer die liefde in het kind aanwezig is.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.4798.4800)

En hij voelt het vaderschap in zijn gevoelsleven:

Dat werkelijke vaderschap is het dienen voor de moeder en de kinderen.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.3513)

In de lichtsferen in het hiernamaals worden moederschap en vaderschap verruimd tot universele liefde:

Vader- en moederschap lost aan deze zijde in de universele liefde op.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.9249)

Dan voelt men zich moeder én vader:

Natuurlijk zijn we in de sferen niet geslachtloos, zijn we wel degelijk óf man óf vrouw. Maar tussen uw toestand en de onze is een verschil en wel dit: de aardse mens, die nog stoffelijk en niet geestelijk afgestemd is, voelt zich of man of vrouw, hij kent slechts de gevoelens, die tot zijn geslacht behoren. Wij echter, die het stofkleed afgelegd hebben, voelen ons ruimtelijk, ons innerlijk leven is op de ruimte afgestemd. Wij voelen ons man én vrouw, voelen ons vader én moeder. Wij hebben ons de gevoelens van beiden eigen gemaakt, wat eerst na veel strijd mogelijk werd. We zijn universeel gaan voelen en hebben universeel lief!

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.556.561)

Regelrecht naar het Al

Er is een daad die direct het leven van de ziel dient:

Maar wat de mens voor het leven doet ... Wanneer raakt u nu – dat moet u kunnen vaststellen – door een daad het eigenlijke leven? Wanneer raakt u dat? Dat is zeer zeldzaam, dat u een daad doet waardoor u het innerlijke leven raakt. Is dat waar? Dat is zeldzaam. U wandelt, u moet wandelen, u moet eten, allemaal voor de stof. Wanneer raakt u de ziel? Wanneer doet u door een daad iets waardoor u een fundament legt voor uw ziel? Wanneer maakt u iets van de goddelijke kern los? Dat kan alleen door een daad, nietwaar? Dan kunt u zien hoe moeilijk het wordt, hoe moeilijk het is, om u weer te vergoddelijken. Gaat u eens een gedachte vergeestelijken, dan behoeft u niet te bidden, dan hoeft u alleen maar te denken, want u bént het.

U bent moeder, u dient het kind; is dat direct het leven? U bent goed voor uw vader en uw moeder; raakt u daardoor het leven, de Albron, de Albron in u? Dat is allemaal nog aards. Dat blijft allemaal nog het bezit van de aarde, maar is het fundament om de ziel voor uw daad, de geest voor uw daad, als gevoel wakker te maken. Is dat zo? Moederliefde, vaderliefde is ook aards en menselijk stoffelijk. Kunt u dat indenken?

(Zaal): ‘Ja.’

De enige daad die direct het leven – dat zegt de geleerde, dat zegt de wetenschap – volkomen verstoffelijkt en vergeestelijkt, dat is altijd weer de universele Albron, het moederlijke in de ziel, dus moeder-zijn. Dan raakt u, bent u leven; u hebt de geboorte.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.6385.6407)

Daaromheen heeft de mens een persoonlijkheid opgebouwd, die de ruimte van zijn voelen en denken vertolkt:

Nu komen wij, nu komt u in de natuur, u loopt in de maatschappij en nu tracht u uw daden levend te bezielen, geestelijk tot de ontwaking te brengen, want nu moeten wij trachten als mens, en in de maatschappij, elke gedachte bezielend op te sturen, wakker te maken en van die goddelijke substantie, kern, leven, licht, liefde, gevoel te voorzien. Voelt u wel? Dus het is mogelijk om een aardse daad te vergeestelijken. En naarmate u dat vergeestelijkt, krijgt u harmonie met het leven. En dat leven is natuurlijk goddelijk harmonisch. Dat is menselijk nu, dat leeft in de dierlijke graad, de voordierlijke, de grofstoffelijke, de stoffelijke, en dan komt de geestelijke graad. Dus alles wat u doet geeft u geestelijke kern, opdat het een fundament wordt voor uw goddelijk leven.

Socrates is eraan begonnen en de sferen van licht zeggen het, u kunt precies uw eigen licht zien, u leeft in uw licht, u hebt het in handen, maar als u dit maar goed begrijpt: Rembrandt, Van Dyck, Titiaan, Beethoven, Bach en allen, die kunst blijft straks op aarde. En nu zal ik u vragen, nu heb ik u deze ontleding gegeven: is dat aanstonds – ik zei eerst dus: het blijft op aarde, het heeft niets te betekenen – is dit aanstonds geestelijk bezit? Heeft Bach werkelijk een taak volbracht, heeft Rembrandt een taak volbracht voor de sferen van licht?

(Meneer in de zaal): ‘Voor de aarde.’

Voor de aarde. En omdat ... Maar goed, en nu neem ik u dat weer af, vindt u dat niet vreemd?

Ik zei, het is hier stoffelijk. En dat wil nu zeggen, nu gaan we, vanuit het menselijke bewustzijn gaan we nu naar de stoffelijke, geestelijke en ruimtelijke zelfstandigheid. Voelt u dat? Anders kunt u mij op mijn vingers tikken, want u zegt: ‘Meester Alcar zag schilderijen in zijn woning.’ Daar kom ik op terug. U zoudt eens gaan denken aanstonds: nu tik ik meester Zelanus op zijn vingers. En meester Alcar heeft tegen André gezegd: gek ... Want, u hebt geschapen. U hebt iets beleefd. Voelt u dat?

Dus de stof blijft op aarde, maar wanneer u dat vóór God, vóór ruimte, vóór geluk, altijd geluk, zaligheid, vrede en rust opbouwt, aan de mens geeft, bezit datgene geestelijke kern en fundament, en maakt het deel uit van uw persoonlijkheid. Dus u hebt het tóch. Jazeker.

Maar u voelt wel, de kern hier blijft op aarde en moet u stoffelijk zien, want nu gaat u vanuit de kunst naar een taak in de maatschappij. Ik heb u verleden gezegd ...

En dan gaat u alleen maar hoger.

...kan uw bokser, kan uw slager de sferen van licht vertegenwoordigen? Is dat soms een goddelijke taak, als u bokst, en u maakt de dieren af om in leven te blijven? Wat hebben deze mensen, deze persoonlijkheden te vertegenwoordigen? Voelt u dat u nu door kunst hoger gaat, maar dat kunst toch nog stoffelijk is? Maar wanneer u de dienende liefde, de dienende gevoelens tot verijling, vergeestelijking brengt, voelt u, nu bent u met het léven bezig.

Ik wil u dus aantonen dat stof stof blijft, maar de daad kan u onmiddellijk tot het léven bezielen. En nu is dokterschap, zusterschap, daar hebt u het alweer, dokterschap, zusterschap, moederschap, vaderschap, dat zijn de essentiële bronnen die het léven vergeestelijken, verstoffelijken, maar die u ook onherroepelijk hiernaast het fundament geven voor het volgende bestaan.

En nu kunt u over de aarde gaan, álles wat u hebt ... kijk naar de mens, wat doet u? Daarom is, u voelt wel, daarom is dat katholieke kind, een kind, nu nog in deze maatschappij – wordt u maar geestelijke, wordt u maar priester, en u bent heilig – weer ernaast. Voelt u wel? Wat hebben zij van het werkelijke léven – verklaar ik u zo meteen – wat hebben zij van het werkelijke leven wanneer zij vader- en moederschap negeren, de allerheiligste goddelijke bronnen waardoor de mens zichtbaar werd? En wat is nu de menselijke persoonlijkheid? Weet u het nu? Weet u het?

Ruimte. Ruimte.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.6408.6453)

Wanneer die ruimte alleen gevuld is met aardse zaken, heeft die geen meerwaarde voor onze volgende ontwikkelingsstappen:

Maar een wiskunstenaar die ziet toch in de sferen van licht al die cijfertjes niet aan de muur?

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.4758)

Alles blijft op aarde. En alleen dat vader- en moederschap, dat goddelijk is, dat gaat door met het omhulsel. Hier het lichaam, daar de geest. De geest sluit daar de ziel weer af, u voelt zich daar precies hetzelfde. U hebt alleen daar uw persoonlijkheid te zien en te aanvaarden zoals u innerlijk voelt.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.4760.4764)

Dat is het gevaar van onze maatschappij:

En nu komt het gevaar van uw maatschappij – en dan neemt u dat weer aan – kunst is mooi, maar wanneer u niets anders dan kunst doet, en elke avond maar niets anders dan kunst doet en kunst geeft, staat u stil, als u het moederschap verwaarloost en vergeet. Hij gaat toch door, Moeder Natuur zegt, u bent man, u bent moeder: baar, schep, dan is dat al gereed.

Dus u bent op aarde alleen maar om moeder en vader te zijn. U kunt rustig doorgaan, u hoeft niets te doen, u komt onherroepelijk onfeilbaar in de eerste sfeer aan. Want u begint vroeg of laat, de wetten ... U hebt uw maatschappij gekregen, maar die was er vroeger ook niet. Dat kind uit het oerwoud, uit de prehistorische tijdperken kende geen God, kende geen Christus. Is dat niet wonderlijk? Dat leefde in het oerwoud en beleeft nu het goddelijke heelal, is in het Al; zonder kunst, zonder Mozart, zonder Christus, zonder de Bijbel, zonder de kennis van God, dat had alleen licht. En dat kind leeft nu in het Al en is u en mij en iedereen hier in deze ruimte biljoenen tijdperken vooruit. Dat was de Christus.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.6460.6470)

Het begrip persoonlijkheid kunnen we vertalen naar welke ruimte we beleven, en dan kunnen we een stoffelijk, geestelijk of ruimtelijk bewustzijn verwerven:

Dus dat kind komt zonder kunst, zonder maatschappij, zonder uw tram en zonder uw auto, zonder uw kennis van medicijnen, wetenschappen, is dat kind natúúrlijk tot het Al gekomen.

U kunt, voor God en de ruimte kunt u rustig gaan neerzitten en afwachten, niemand neemt u dat in de ruimte, noch de Albron noch het Allicht, kwalijk. Gaat u maar zitten, maar u staat voor ons, en voor het dienende leven dat werkt, dat bewust is, staat u stil. Maar u komt vroeg of laat toch tot werking. Is dat niet eenvoudig? Dat is ruimtelijk bewustzijn.

De mens heeft geen persoonlijkheid. De mens heeft persoonlijkheid, zeer zeker, maar dat blaast u van uw hand. De mens heeft ruimtelijk, geestelijk, stoffelijk, ruimtelijk, goddelijk bewustzijn. En als u nu ziet hóe dat bewustzijn is, dan moeten wij eerst een wandeling maken over de aarde, dan gaan we door de wateren, dan gaan we door de dierenwereld, dan gaan we door Moeder Natuur, dan gaan we alle sterren en planeten beleven. Dan krijgt u het kosmische bewustzijn. En dan bent u dus, dan hebt u dus, u vertegenwoordigt dus een ruimtelijke persoonlijkheid, omdat alles wat daar leeft om u heen, waar u ook bent, door uw leven werd gebaard en geschapen. Want u bent een deel van God.

U kunt aanstonds zeggen wanneer u deze wereld verlaat: deze ruimte behoort mij toe. Want die moet u overwinnen. U kent de planeet aarde, de maan en Venus en Jupiter, u kent álles. Dat hebt u beleefd. U ging van lichaam tot lichaam verder. Eerst macrokosmisch, en toen menselijk,

voelt u wel, uit de wateren kwamen wij vandaan, wij hebben het landelijk bewustzijn en gevoelsleven als stof in handen gekregen. We gingen langzaam opbouwen aan een maatschappij. Voor honderdduizend jaar terug, toen leefde u hier, waar u nu op staat, in een moeras, alles was moeras, er was geboomte, bergen; hier was, over héél Europa was alleen water en moeras.

En u bent hier als mens. U hebt steden opgebouwd; steden hebben niets te betekenen, u moet zich losdenken in de ruimte. Als u vastzit aan de aarde, aan uw stad, hebt u stadsbewustzijn. U krijgt ruimtelijke vleugelen, als ... Wat is het bewustzijn en wat is het fundament voor uw vleugelen? Hebt u dat ontvangen en gelezen en begrepen in ‘Tussen Leven en Dood’? Hebt u dat begrepen, de vleugelen, de Grote Vleugelen? Het bewustzijn: hoe word ik geboren? Hoe kom ik terug? Wat is karma? Wat gebeurt er met mij? Waar heb ik geleefd? Wat gebeurt er met mij als ik dat doe? Dan kunt u dat weten. Want u weet: ik heb een wet van God tot de disharmonie gebracht. Het wordt allemaal eenvoudig. Maar het gaat van uw leven weg, omdat het met de ruimte heeft te maken. Duidelijk? Tevreden?

(Meneer in de zaal): ‘Dank u.’

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.6472.6512)

Er zijn veel aardse namen bedacht:

Wanneer we aanstonds, wanneer ik nog vijf minuten, tien minuten een vergelijking maak en u vragen stel: wat hebt u daarvan, wat hebt u hiervan? – dat kunnen we nu reeds doen – dan zien we ... dan zien we, dan beleven wij dat alles wat de aarde, de mens gestalte gaf, een naam gaf, schonk, niets te betekenen heeft met de eigenlijke levensbron, die moeder is, vader is, ziel is, geest is.

Lezingen Deel 1 (L1.11749)

Christus kon aan de aardse mens zijn kosmische bewustzijn niet geven:

Christus kon toch over kosmisch bewustzijn niet spreken; de mens begreep zichzelf niet. ‘U bent vader en moeder’; dan had men Hem midden in Zijn gezicht uitgelachen.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.8132.8133)

133. Homoseksualiteit

Wat men homoseksualiteit noemt, ontstaat doordat de ziel na een aantal levens als vrouw in een volgende reïncarnatie een mannelijk lichaam opbouwt, of andersom.

De gevoelswaarde van woorden

De boeken van Jozef Rulof werden geschreven tussen 1933 en 1952. Vele woorden die in die tijd gebruikt werden, hadden een andere betekenis of gevoelswaarde dan in de huidige tijd. De psycholoog sprak toen bijvoorbeeld nog over krankzinnigheid, en de mensen die hieraan leden werden in Nederland behandeld in krankzinnigengestichten.

In deze instellingen werden soms ook 'homoseksuelen' opgesloten. Homoseksualiteit werd in die tijd doorgaans als een ziekte bestempeld, als een vorm van krankzinnigheid of een verkeerde gerichtheid van seksuele driften. Men vroeg zich toen ook af hoe deze zogenaamde 'ziekte' genezen zou kunnen worden.

Voor Jozef Rulof waren krankzinnigheid en homoseksualiteit echter heel iets anders dan wat men toen onder die woorden categoriseerde. Zijn visie op krankzinnigheid wordt toegelicht in het artikel 'krankzinnigheid'.

Voor Jozef was datgene wat men homoseksualiteit noemde geen ziekte maar een natuurlijk gebeuren dat door elke ziel vele malen in haar evolutie ervaren wordt. Op een contactavond in 1952 hekelde hij dan ook de brandmerkende en vernederende uitwerking van het woord 'homoseksueel' in de toenmalige maatschappij.

Een natuurlijk gevolg van reïncarnatie

Volgens Jozef kon men juist door het verschijnsel homoseksualiteit het bestaan en de werking van reïncarnatie goed zien. Om dit te verklaren is het belangrijk een onderscheid te maken tussen de menselijke ziel en haar persoonlijkheid. De ziel is de eeuwige kern die vele malen op aarde reïncarneert om haar gevoelsleven te verruimen. De persoonlijkheid wordt ook het 'ik' genoemd en zet het gevoel voort tot gedachten en handelingen. Het artikel 'onze reïncarnaties' geeft een overzicht van de artikelen die hier meer uitleg over geven.

Wanneer een ziel na een aantal vrouwelijke levens reïncarneert en in het nieuwe leven een mannelijk lichaam opbouwt, zal zij zich als persoonlijkheid nog steeds vrouwelijk voelen. Het gevoelsleven en de persoonlijkheid zijn im-

mers niet ineens aangepast aan het nieuwe lichaam. Het gevoelsleven is het resultaat van al de ervaringen uit de vorige levens. Men begint in een nieuw leven op het punt waar men in het vorige leven geëindigd is.

Naarmate het nieuwe leven in het mannelijke lichaam vordert, zal het verschil tussen het vrouwelijke gevoelsleven uit het vorige leven en het mannelijke lichaam van het nieuwe leven duidelijker worden. De persoonlijkheid voelt zich nog altijd vrouwelijk maar heeft geen vrouwelijk lichaam meer dat haar gevoel vormgeeft. Het mannelijke lichaam vindt ze vreemd, het hoort niet bij wie ze is. Ze weet ook niet hoe ze met de mannelijkheid van dat lichaam om kan gaan, omdat het nieuw is voor haar gevoelsleven.

Als ze niet weet hoe dit verschil ontstaan is, kan ze gaan twijfelen aan zichzelf. Ze voelt zich nog altijd vrouw, en seksueel voelt ze zich aangetrokken tot mannen. Voor de buitenwereld lijkt het alsof een man een andere man zoekt, waardoor dit gedrag homoseksualiteit wordt genoemd. Voor haarzelf voelt het als vanzelfsprekend, want haar seksuele voorkeur gaat uit naar mannen.

Tijdelijke aanpassingen

In de huidige tijd kan ze chirurgische en hormonale behandelingen aanwenden met de bedoeling om haar nieuwe lichaam zo goed mogelijk weer te laten passen bij haar vrouwelijke gevoel. In vroegere tijden kon ze zich alleen maar kleden of vermommen als vrouw.

De reikwijdte van al deze handelingen is echter beperkt tot het huidige leven, want volgens Jozef Rulof en zijn meesters bouwt deze ziel in het volgende leven opnieuw het mannelijke lichaam op, en ziet deze persoonlijkheid zich dus telkens voor dezelfde verandering geplaatst, totdat zij de weg van haar ziel volgt.

De weg van de ziel

De ziel is namelijk op weg naar het andere geslacht. Zij heeft niet voor niets een mannelijk lichaam opgebouwd. Dat doet zij alleen wanneer zij haar cyclus van vrouwelijke levens heeft beëindigd en aan een cyclus van mannelijke levens begint.

De ziel heeft het beleven van beide geslachten nodig, om alle gevoelens te ervaren die met de twee verschillende lichamen mogelijk zijn. In het vrouwelijke lichaam kan zij gevoelens ervaren die specifiek zijn voor dat soort lichaam, zoals het moederschap. Bij het mannelijke lichaam is dat het vaderschap.

Het artikel 'onze basiskrachten' licht toe dat 'moederschap en vaderschap' de twee basiskrachten vertolken die al het leven voortstuwen. Het artikel

‘onze kosmische ziel’ geeft een overzicht van de artikelen die de weg van de ziel in kosmisch perspectief zet. Elke ziel beleeft vele levens op verschillende planeten in het heelal om haar gevoelsleven te verruimen. In elke graad van haar evolutie zal zij vrouwelijke en mannelijke lichamen opbouwen, om alles te ervaren en te voelen wat in die graad te leren valt.

Verklaring op zielsniveau

Het artikel ‘verklaring op zielsniveau’ belicht het grote verschil in de boeken van Jozef Rulof tussen het aardse denken en de eigenlijke zienswijze van de meesters van de Universiteit van Christus. Om op woordniveau aan te sluiten bij de lezer tussen 1933 en 1952, geven een aantal passages over homoseksualiteit in de boeken van Jozef Rulof het aardse denken weer dat in die tijd gebruikelijk was.

De meesters moesten eerst de kosmische evolutie van de ziel beschrijven, voordat ze konden uitleggen hoe zijzelf naar het verschijnsel homoseksualiteit kijken. Wanneer ze hierover een verklaring op zielsniveau geven die hun eigen zienswijze vertolkt, dan valt het woord ‘homoseksualiteit’ weg. Op zielsniveau bestaat er helemaal geen homoseksualiteit, omdat de ziel niet homoseksueel kan zijn. De ziel beleeft moederschap en vaderschap in al haar evolutiegraden, en hierdoor verruimt ze haar gevoelsleven.

Bronnen

De gevoelswaarde van woorden

Jozef Rulof gaf op een contactavond in 1952 aan dat het woord ‘homoseksueel’ een brandmerk veroorzaakte:

De Hollandse taal en de wetenschap, het woordenboek zegt: homoseksueel. Nu is de man, en de moeder, ze zijn ineens gebrandmerkt.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.3230.3231)

Hij zei ook dat in zijn tijd de maatschappij deze mensen kapot maakte, waaraan hij niet wilde meedoen:

De maatschappij maakt deze mensen kapot. Ik niet, want we kennen de graden van deze maskers. Die maskers die zijn voor ons afgerukt want de mens als geest, als ziel, de ziel van God als mens, zal ik het zo zeggen,

leeft in beide organismen, want anders stond het leven op een dood punt.
Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.2563.2565)

Jozef sprak over een man die door zijn verklaring lichter werd:

We hebben hier eens zo'n man gehad, hij zegt: 'Godzijdank, er valt een pak van mijn hart.'

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.3221)

Een natuurlijk gevolg van reïncarnatie

Jozef vindt de homoseksualiteit een heel duidelijk verschijnsel van reïncarnatie:

Er is een heel scherp verschijnsel waardoor wij de reïncarnatie moeten aanvaarden, ook al weet de wetenschap de fundamenten niet te peilen, niet te zien, dan zeggen ze: 'Nou ja.'

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.3196)

Homoseksualiteit.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.3201)

De ziel beleeft het vrouwelijke en het mannelijke organisme:

Maar homoseksualiteit – dat neemt de wetenschap nu nog niet – is aléén het terugkeren vanuit het moederschap tot het vaderschap en omgekeerd, dat wil zeggen, dat de ziel-als-mens beide organismen moet beleven. De mens komt bijvoorbeeld vanuit het moederlijk organisme, dame, en krijgt nu – voor dit leven – het mannelijk organisme en bezit dus nu niet meer het volle moederschap. Die mens leeft dus nu als vrouw in het mannelijk organisme en die man weet geen raad met zijn gevoelens. De mens moet zich dit – doordat hij terugkeert, dus reïncarneert – nog eigen maken.

Een vrouw leeft nu dus in het mannelijk organisme en voelt zich nog moederlijk, waardoor zij dus de man nog zoekt. Maar voor de maatschappij zoekt dan de man de man.

Komt de ziel vanuit het mannelijk organisme en is zij voor dit leven vrouw, dan bezit die mens dus niet meer het volle vaderlijk bewustzijn, doch voelt zich toch nog man in het moederkleed en zoekt dus nog de

vrouw. Dat is eigenlijk alles.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.2631.2638)

De vrouw heeft dan nog mannelijke gevoelens en geen gevoel om moeder te worden:

Er zijn moeders op Aarde, die het organisme bezitten, maar níét het gevoel bezitten om het moederschap te beleven. De geleerde noemt dat de „homoseksualiteit” ... er zijn mannen en vrouwen, die deze splitsing voelen en met hun organismen geen raad weten. Gij hebt zostraks deze mogelijkheden besproken, doch nu staan wij voor die natuurlijke overgangsstadia voor het vader- en moederschap en hebben ook die te aanvaarden. Ik heb zo-even beleefd, dat wij vanuit het vaderschap het moederschap betraden. Tussen de derde en vierde graad beleefde ik die wetten en was ik vader noch moeder. Het is duidelijk, mijn meester, ik moest het vaderschap afleggen om het moederschap ín te gaan en dat is voor de mens op Aarde nu het gemis van dat bewuste-moederlijke gevoelsleven, het bewustzijn om moeder te zijn.”

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.6000.6005)

De ziel leeft meerdere levens in een lichaam van een bepaald geslacht voordat zij overgaat naar het andere geslacht:

De scheppende kracht, langzaamaan, zevenmaal leeft de persoonlijkheid erin als geest, en gaat dan over naar het moederschap. Dan is plotseling de mens in een lichaam gekomen en weet er geen raad mee, voelt zich nog scheppend en zit daar met een moederlijk organisme.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.2555.2556)

Men kan het ook zien als het vrijkomen van het vorige stadium:

Wij kunnen dus voor de „Universiteit van Christus” vastleggen, dat de homoseksualiteit op Aarde niets anders is, niets anders kán zijn, dan dat de ziel als mens vrijkomt van het vader- of van het moederschap, dát de ziel als mens de overgangsstadia beleven moet om het vader- óf het moederschap af te leggen, óf voor die wetten te evolueren!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.6007)

Het verwerven van het nieuwe stadium komt door de levens die komen:

Maar dat wil dus zeggen, dat er op Aarde zeven verschillende levensgra-

den geboren zijn voor het vader- en moederschap. Dat daarin vaders en moeders leven, die het bewuste gevoel om te baren en te scheppen nog niet bezitten, maar dat zij zich dat gevoel dóór de levens die komen eigen kunnen én moeten maken, eerst hierna voelt man en vrouw zich bewust vader én moeder en is er van homoseksualiteit geen sprake meer!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.6010.6011)

De wetenschap in die tijd zocht de oorzaak van homoseksualiteit in hartstocht:

De wetenschap kent deze wetten nog niet. De geleerden zoeken naar de hartstocht, de geleerden zeggen, het is de hartstocht van de persoonlijkheid, doch hebben thans te aanvaarden, dat achter de persoonlijkheid, de mens dus, als vader en moeder, dé eigenlijke „levenswet” aanwezig is en leeft, die álles, élke karaktertrek overheerst! De mens nu die bezig is, volgens de Goddelijke wetten voor het vader- en moederschap, zich te verruimen, beleeft tussen de derde en vierde graad, dat hij in een leven, noch vader- noch moederlijk gevoel bezit en staat thans voor deze stadia.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.6013.6015)

De ziel bouwt aan haar gevoelsleven en haar persoonlijkheid door het beleven van het vaderschap en het moederschap:

Toen de ziel als mens aan haar eigen opbouw – voor haar persoonlijkheid dus – begon, en zij voor haar gevoelswereld stond als man en vrouw, was dat het vader- en moederschap.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 3 (C3.1114)

Het is de ziel die het geslacht van het lichaam in het volgende leven bepaalt:

De ziel stuwt dus haar organen tot dit bewustzijn en bepaalt nu, of zij vader of moeder zal worden.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 3 (C3.1122)

De ziel bepaalt dit buiten de persoonlijkheid om:

En die wetten staan buiten de persoonlijkheid, dat ís nu de oerbron voor de ziel als mens, waardoor zij haar persoonlijkheid in handen en te beleven kreeg. En die persoonlijkheid weet nu geen raad met het lichaam? Néén, Freud, het vader- en moederschap splitst zich thans en geeft díé

splitsing aan de persoonlijkheid door. Dat heb je seksuele driften genoemd, maar dat is het niet, het is de splitsing voor het vader- en het moederschap.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 3 (C3.1128.1131)

De menselijke persoonlijkheid voelt zich nog zoals in het vorige leven:

De vrouw voelt zich nu mannelijk, beste Freud.

De man zich moederlijk en wil zeggen, dat de ziel als mens zójuist, door haar vorig leven dus, het moederlijke óf het vaderlijke, het barende of scheppende organisme heeft verlaten en zich nú nóg moeder voelt.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 3 (C3.1148.1149)

De persoonlijkheid bepaalt nu hoe het nieuwe leven opgepakt zal worden:

En dan komen de karaktertrekken. Ook staat de mens nu voor „liefde” en geloof, want hóé is nu die persoonlijkheid, beste Freud? Vanzelfsprekend is, dat man en vrouw thans voor de eigen zwakke karaktertrekken staan, voor goed en kwaad, voor het geestelijke leven, voor ziekten en narigheden en nu mogen de psychologen daarin de reine Goddelijke klaarte zoeken, willen zij, waarvoor ze toch geleerd hebben, een zuivere diagnose stellen. Nu maken zij radicale fouten en was jij er en waren al die anderen er – beste Freud, glad naast! Glad ... jullie hebben je nu verloren in die karakters, die echter de ruimtelijke wetten beleefden, waar niets aan te veranderen is, indien de mens er zich aan over geeft. En wat zien wij nu?

De menselijke „wil” treedt naar voren. En toch zijn jullie niet zo zeker of de mens wel een eigen – wil heeft en bezit. En door die – wil nu kan de mens handelen en zichzelf voor al die verschijnselen beschermen. Of hij beleeft narigheden, zijn hartstochten, zijn dierlijke óf zijn natuurlijke liefde, waar alles om draait en het leven een gestalte geeft.

Voeg daarbij nu de kunst die de mens bezit, de duizenden zaken en dingen die hij zich eigen heeft gemaakt en u staat voor de persoonlijkheid als mens, met de daarbij komende complexen, het bewuste en ónbewuste kunnen voor onze maatschappij en je ziet de mens van de twintigste eeuw.

Maar door alles heen zien wij toch het vader- en het moederschap over-

heersen, die álle eigenschappen blijvend overheersen, die de „oerbron” vertegenwoordigen en scheppend en barend zijn én blijven.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 3 (C3.1153.1164)

Freud en Jung kenden de rol van reïncarnatie niet:

Wanneer de mens, als moeder en als vader de moederlijke én vaderlijke levensgraad dóór de wetten van God vrij laat, dat wil zeggen, dat man en vrouw beide organismen moeten beleven, dan betreden zij ónwaarschijnlijke graden en die zijn nu ónbewust vóór het vader- en het moederschap, doch nu betreden wij door Freud en Jung de homoseksualiteit. En daar weten die geleerden dan alles af, volgens de leer van Bartje dan. Voor de Goddelijke waarachtigheid zijn ze volkomen fout, omdat ze nú, waar het dus om gaat, de persoonlijkheid gaan zien en die is het volgens deze geleerden, die ziek is, seksueel ziek en dát geestelijk en lichamelijk. Maar voel je het machtige wonder? De mens – door Freud – breekt zichzelf af. Hij zegt, ze zijn seksueel disharmonisch, dus lichamelijk tevens, dát is voor hem dé mens zélf. Ik stel thans vast, dat het de ruimtelijke wetten zijn voor het vader- en het moederschap, waardoor de ziel als mens vrijkomt van het mannelijke scheppen en nu, dóór de reïncarnatie dus, een nieuwe geboorte vóór het vader- en moederschap beleven zal. Hierdoor is de ziel moederlijk noch vaderlijk, dus zij is uit die natuurlijke bewustwording gestapt, waardoor zij echter die disharmonie beleven moet en voor Freud niets anders is dan seksueel gedoe, de afbraak van een menselijke ziel.

Freud was er dus dichtbij, maar hij kent de wedergeboorte niet, hij denkt niet, dat de menselijke reïncarnatie het is die schuld is aan die verschijnselen, maar die de mens als man en vrouw beleven moet en géén hartstocht is, maar het vrijkomen van vader- en van moederschap. Dat wil dus zeggen, mijn vriend, dat wij thans, door deze wetten Freud college kunnen geven en met hem al de anderen, die denken, iets voor de psychoanalyse te voelen, doch waarvan zij het ruimtelijke fundament niet willen aanvaarden. Dát nú zegt: dat de ziel als mens miljoenen levens te beleven heeft, voordat zij bewust is voor ál de levenswetten van dit Universum en dán blijft zij bewust voor het vader- en moederschap, zodat wij kunnen beleven: ook die wetten zal zij als de persoonlijkheid ééns overwinnen én zichzelf blijven, dus normaal vader- en moederlijk gevoel bezitten.

Niet de menselijke hartstocht is het, die de ziel als man en vrouw uit het natuurlijke evenwicht slingert, drukt, jaagt ... maar de wetten voor het

vader- en moederschap. Vanzelfsprekend komt er het menselijke verlangen bij, het willen beleven van de schepping, het willen éénzijn, máár toch zijn deze wetten het, waardoor de mens zijn natuurlijk mannelijk en moederlijk evenwicht heeft verloren, dat ten slotte toch terugkeert, wanneer zij weer als man en vrouw het bewuste scheppende en barendende beleeft.”

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 3 (C3.307.319)

De geleerden dachten in termen van krankzinnigheid:

Die krankzinnigheid van Freud raakt dus het gevoelsleven van „Jung” – wanneer zo’n geleerd mens zich aan een menselijke fiets vast moet klampen ... kunnen wij spreken van – Bartje – een wijsheid, die je achterstevoren tot God terugvoert, maar waardoor je in deze natuurlijke doolhof verdwaalt. En zij zoeken al naar deze uitgang, doch vinden die nooit, omdat zij de ziel als mens noch haar geboorte kennen. Alléén door de wedergeboorte zijn zij in staat haar te zien zoals zij door God geschapen werd.”

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 3 (C3.324.326)

Freud dacht dat het door seksuele driften kwam:

Freud, voor jou waren dit seksuele driften. Maar kijk er eens achter? Daar, waar je nu bent is alles anders. Nu zie je, dat het vader- en het moederschap door de ziel beleefd moet worden en dat zij op Aarde als man en als vrouw géén bewust vader- noch moederschap bezit. Dat zag je ín de persoonlijkheid, maar die „Oerbron” is het, waardoor de persoonlijkheid werd beïnvloed.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 3 (C3.1070.1074)

Voel je, dat Freud zich lelijk heeft vergist en hij geen wetenschappelijke fundamenteën heeft kunnen leggen? Daarom is het, dat anderen hem weer voorbij streven, omdat hij het waarachtige fundament niet heeft gevoeld.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 3 (C3.1076.1077)

Maar homoseksualiteit als verschijnsel heeft niets met hartstocht uit te staan:

„Homoseksualiteit” heeft níets met hartstocht uit te staan, het verschijnsel zélf als gevoel beleeft thans Goddelijke wetten voor het bewuste va-

der- en moederschap.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.6009)

Wanneer de mens zich instelt op vriendschap, is er veel mogelijk:

De man hield veel van haar en wilde haar voor niets kwijt. Dus hij wilde alles doen. En zie – ze krijgen hun kind, eerst een jongen en toen ... door gekreun nog een meisje, want dat bewuste innerlijke gevoel om te schep- pen is er niet ... dames en heren, vaders en moeders, dat is er niet bewust; de natuurlijke kracht ervoor ontbreekt. Dit is nu het gekreun, dat ik be- doel, maar ál hun denken, ook van hem dus, is ingesteld, om dat te over- winnen en ze kregen hun tweede kind. Doordat hij vader is geworden, verandert zijn innerlijk leven, en ... ik heb dit mogen beleven, zij kregen een mooi huwelijk, opgebouwd door vriendschap en de menselijke „wil”.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.2677.2681)

Door het beleven van het moederschap krijgt men gevoel voor het moe- derlijke lichaam:

Ik zeg: ‘Maar u moet nu trachten uw gevoel daar en daarop in te stel- len, om moeder, echt moeder te zijn. U moet proberen om een kindje te krijgen. Dan gaat u onmiddellijk een stap hoger, want die geboorte, voelt u wel? Die brengt u onmiddellijk tot het mooie, machtige; u krijgt, door het kind, weer moederschap en dan krijgt u vanzelf gevoel, bewustzijn als moeder, door die geboorte, door dat kind te dragen.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.3265.3268)

Verklaring op zielsniveau

Jozef las een vraag van een dame voor en legde uit dat homoseksualiteit op zielsniveau niet bestaat:

Ik lees nu ...: „Wat is nu eigenlijk homoseksualiteit?”

Jozef zegt: „Dame, dit briefje is van u? Ik dank u voor uw vraag. Homo- seksualiteit, die men in onze maatschappij kent en die bestaat, bestaat niet voor God en voor de ruimte!

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.2622.2625)

Jozef heeft aan vele mensen gezegd dat ze niet homoseksueel zijn, omdat de ziel niet homoseksueel kan zijn:

Ik heb die mensen, ik heb duizenden mensen opgevangen, ik zeg: 'Mevrouw, u bent dat niet; en meneer ook niet.'

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.3264)

134. Psychopathie

De rol van vorige levens in het ontstaan van de verstandelijke beperking die bij mensen met een meervoudige handicap kan optreden.

Toenmalige terminologie

In de eerste helft van de vorige eeuw werd in de diagnostiek van psychiatrische ziektebeelden gebruikgemaakt van de tweedeling psychopathie en psychose. Onder de verzamelnaam psychopathie vielen alle ziekten met een psychisch disfunctioneren, behalve het ziektebeeld dat men psychose noemde.

De categorie psychopathie was heel breed. Zo bijvoorbeeld werd een vrouw psychopathisch genoemd die door de smart om de dood van haar zoon in de oorlog haar normale denken was kwijtgeraakt en tegen het jasje van haar zoon praatte alsof het hemzelf betrof.

Daarnaast werden er ook ziektebeelden met lichamelijke kenmerken toe gerekend, zoals bijvoorbeeld het syndroom van Down dat in die tijd ‘mongolisme’ genoemd werd. Toen Jozef Rulof op de contactavonden die gehouden werden van 1949 tot 1952 vragen over zogenoemde ‘mongooltjes’ kreeg, verwees hij naar de term psychopathie zonder verder iets over het syndroom van Down te zeggen. Ook nergens anders in zijn boeken is er over dit syndroom een specifieke uitleg opgenomen. Dit wijst op het algemene gebruik van de term psychopathie in die tijd.

Psychopaten

Na Jozefs tijd heeft de psychiatrische diagnostiek het begrip psychopathie grotendeels verlaten en is men een onderscheid gaan maken tussen diverse andere diagnostische categorieën, zoals persoonlijkheidsstoornissen en zwakzinnigheid. Door een grotere aandacht voor de sociale impact is men gekomen tot het begrip ‘antisociale persoonlijkheidsstoornis’. In de media en de volksmond spreekt men dan over psychopaten.

Hierdoor hebben tegenwoordig de woorden ‘psychopaten’, ‘psychopathie’ en ‘psychopathisch’ een zware emotionele beladenheid. Ze worden bijvoorbeeld gebruikt voor de beschrijving van een seriemoordenaar die gevoelloos zijn slachtoffers mishandelt en vermoordt.

In de boeken van Jozef Rulof daarentegen verwijzen deze woorden meestal naar mensen met een meervoudige handicap, namelijk mensen die naast een lichamelijke handicap ook een verstandelijke beperking hebben. Al naarge-

lang de score op een IQ-test maakt men nog een onderscheid tussen een lichte, matige, ernstige en diepe graad van verstandelijke beperking.

Oorzaken van meervoudige handicap

De meesters van de Universiteit van Christus belichten in de boeken van Jozef Rulof de oorzaken van de meervoudige handicap waarbij ernstige aangeboren lichamelijke afwijkingen gepaard gaan met een verstandelijke beperking. De lichamelijke stoornissen kunnen door verschillende oorzaken tijdens de zwangerschap ontstaan, bijvoorbeeld door een val van de moeder.

Daarnaast hebben de meesters vastgesteld dat de aangeboren lichamelijke afwijkingen ook kunnen ontstaan door de invloed van het kind zelf. Het gaat dan niet om het kinderlijke bewustzijn, maar om de invloed van de persoonlijkheid van de ziel die reïncarneert. Het artikel 'onze reïncarnaties' geeft een overzicht van de artikelen die toelichten wat de meesters verstaan onder de reïncarnatie van een ziel en haar persoonlijkheid.

Kort samengevat beleeft onze ziel vele opeenvolgende levens op aarde, waarbij zij telkens een bevruchte eicel bezielde tot verdere groei. Die groei kan echter al in de moederschoot gepaard gaan met lichamelijke afwijkingen door een stoornis in de stuwning van de ziel. Die stoornis komt dan uit de persoonlijkheid van de ziel en is veroorzaakt door haar disharmonisch gedrag in vorige levens.

Van disharmonie naar harmonie

De meesters hebben dat gedrag in vorige levens gevolgd om te zien hoe de persoonlijkheid tot die disharmonie is gekomen. Zij zagen dat de persoonlijkheid disharmonisch had gehandeld ten opzichte van andere mensen. Het ging dan om zware disharmonische handelingen.

De meesters onderzochten wat dit teweegbracht in de ziel. Zoals het artikel 'harmonie' toelicht, is de ziel van nature harmonisch. Wanneer haar persoonlijkheid disharmonisch handelt omdat zij deze innerlijke harmonie nog niet voelt, brengt dit de ziel verder weg van haar harmonie. De disharmonische handeling stoort de innerlijke rust van de ziel, het bewustzijn van die afbrekende daad past niet bij haar harmonie. Dit brengt een stoornis in het gevoelsleven van de ziel, omdat zij hierdoor geen liefde beleeft naar het andere leven.

Wanneer de ziel dan wil reïncarneren, wordt zij door deze stoornis gehinderd. Bij het incarneren verbindt de ziel zich met het samensmelten van een zaadcel en een eicel. Deze samensmelting is in wezen een harmonische liefdevolle handeling. Het artikel 'onze eerste levens als cel' licht toe dat de

eerste samensmelting en celdeling al een uiting is van de gevende bezieling. De cellen delen zichzelf om een kind voort te brengen.

Een ziel met de eerdergenoemde stoornis in het gevoelsleven zal een lange tijd nodig hebben om te kunnen reïncarneren, om zich te kunnen afstemmen op de harmonische gebeurtenis die we bevruchting hebben genoemd. Het artikel 'wereld van het onbewuste' belicht de toestand waarin die ziel vele eeuwen nodig kan hebben om zich af te stemmen op een nieuwe incarnatie. Andere zielen die in harmonie zijn gebleven en die stoornis niet hebben, zullen haar voorgaan en eerder kunnen reïncarneren. Pas nadat de disharmonische stoornis ver genoeg weggezak is in het gevoelsleven, zal de ziel opnieuw kunnen komen tot de aanraking met een eicel en een zaadcel.

Miskraam

De eerste maal dat er voor de ziel met de eerdergenoemde stoornis een bevruchte eicel beschikbaar komt, zal die ziel er niet in slagen om die eicel tot groei te stuwen. De disharmonie in het gevoelsleven van de ziel geeft dan te veel druk op de tere cel, die hier tegen in dit ijle stadium niet bestand is. Dit leidt tot afvloeiing van de vrucht.

Ook de tweede maal zal het embryo niet tot ontplooiing kunnen komen, want hiervoor zou de stuwende werking van de ziel zonder overdruk moeten gebeuren. Maar door het beleven van de bevruchting en de korte groei van het embryo zal de ziel toch al vooruitgang boeken. De natuurlijke groei van de cel heeft een harmoniserende invloed op het gevoelsleven van de ziel, dat hierdoor meer in rust kan komen. Elke nieuwe poging zal meer harmonisering geven waardoor het kleine lichaampje telkens langer zal kunnen groeien voordat de druk te groot wordt en tot een miskraam leidt.

Vervorming van het lichaam

Na vele pogingen is de disharmonische druk vanuit het gevoelsleven van de ziel laag genoeg zodat de vrucht niet meer afgebroken wordt. Maar de druk die nog aanwezig is, zal dan leiden tot een misvorming van het lichaam. De weefsels kunnen zich in dit geval al opbouwen en het lichaampje kan zich al helemaal ontwikkelen, maar de druk veroorzaakt nog stoornissen in de vorming van de weefsels.

De ziel kan dan al tot de geboorte komen, maar de vervorming van de weefsels stoort de opbouw van de verstandelijke vermogens. Op aarde zal men dan naast de lichamelijke afwijkingen een diepe graad van verstandelijke beperking vaststellen.

Deze meervoudige handicap is niet te genezen, omdat de weefsels onher-

roepelijk misvormd zijn. Door de vervorming kan er geen normaal bewustzijn opgebouwd worden, in dit lichaam kan de ziel niet tot een normaal denken komen.

Herstel

Toch is het voor de ziel van het hoogste belang om dit leven te kunnen uitleven. Door het beleven van de lichamelijke organen komt het gevoelsleven van de ziel tot verdere rust en harmonisering. Het menselijke lichaam is dan wel vervormd, maar het heeft nog voldoende natuurlijke werking in zich om de ziel tot meer natuurlijkheid in voelen te brengen.

Indien de ziel dit leven kan uitleven, kan zij de volgende incarnatie met een rustiger gevoelsleven starten. Zo bouwt zij aan het herstel van haar verstandelijke vermogens. Elk leven zal zij hier verder mee komen. Op aarde zal men dan spreken van een ernstige, matige en na vele levens ten slotte een lichte graad van verstandelijke beperking. Daarom is het erg belangrijk dat ook mensen met een meervoudige handicap geboren kunnen worden. En dat ouders met de samenleving als geheel ervoor kunnen zorgen dat deze medemensen hun volledige levenstijd in de beste condities kunnen beleven.

Uiteindelijk komt de ziel dan tot een incarnatie waarbij het lichaam geen enkele lichamelijke stoornis meer vertoont, en haar persoonlijkheid het normale maatschappelijke bewustzijn weer geniet. Dan kan de ziel beginnen aan het herstellen van het karma dat door de disharmonische handelingen is teweeggebracht. Wanneer dat karma achter de rug is, beëindigt de ziel haar aardse reïncarnatiecyclus, en gaat ze over naar het hiernamaals.

Eerste lichtsfeer

In het hiernamaals zal de ziel ervaren hoe het geestelijk lichaam er dan uitziet dat door haar gevoelsleven en persoonlijkheid gevormd is. Als haar gevoelsleven nog steeds het andere leven wil vernietigen, zal haar geestelijke lichaam misvormd zijn, omdat deze gevoelens de astrale weefsels vervormen zoals zij destijds ook de lichamelijke weefsels tijdens het groeiproces vervormden.

Maar ook in het hiernamaals zal de ziel stuwend zijn om een hogere gevoelsgraad te bereiken die in overeenstemming is met haar harmonie. Door die stuwing bereikt iedereen de eerste lichtsfeer, waarin het geestelijke lichaam harmonisch uitstralend is omdat we als persoonlijkheid daar de universele liefde hebben bereikt.

Dan behoort elke vorm van psychopathie en verstandelijke beperking definitief tot het verleden, omdat men nu weet hoe men in harmonie blijft met

zichzelf en alle anderen. Bovendien is het dan overduidelijk dat die aardse woorden geen ‘verklaring op zielsniveau’ geven, want voor de ziel bestaat er geen psychopathie of verstandelijke beperking. De ziel beleeft alleen een evolutie, zij stuwt zichzelf tot de harmonie terug en zal zich uiteindelijk een hogere graad van liefde eigen maken, om dan samen met haar tweelingziel op weg te gaan naar de hogere kosmische levensgraden.

Bronnen

Toenmalige terminologie

Op een contactavond in 1952 werd een vrouw psychopatisch genoemd, die in een artikel van een dokter tegen het jasje van haar overleden zoon aan het praten was:

Meneer schrijft een mooi stukje. De dokter, de huisdokter die zegt: ‘Ik kom bij een zieke.’ En dan zegt ze: ‘Ja, ja, ach, mijn goeie, mijn goeie beste jongen.’ Och, meneer, toen zat ze, toen was die moeder tegen het jasje aan het praten, van haar zoon. Die hadden ze in de oorlog doodgeschoten. En die vrouw was nu kinds, kind. Aan het einde van dat hoofdstuk, zegt die dokter: ‘Als u eens tijd hebt, meneer en mevrouw, praat eens een kwartiertje met dat kind.’ Kind ... weg ... Van smart in elkaar gezakt. Psychopatisch.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.15406.15415)

Op een andere contactavond las Jozef Rulof een geschreven vraag voor:

Ik heb hier: ‘Kunt u verklaren hoe het komt dat er tegenwoordig meer zogenaamde mongooltjes geboren worden dan vroeger?’

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.13918)

In zijn antwoord verwees hij naar de verzamelnaam psychopathie die toen in de psychiatrie werd gehanteerd:

Maar een mongool, dat gaat direct naar de psychopathie – voelt u? – dat is halfwakend bewustzijn.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.13999)

Oorzaken van meervoudige handicap

Een lichamelijke stoornis tijdens de zwangerschap bij de moeder of een disharmonie van de persoonlijkheid van de reïncarnerende ziel kan leiden tot een meervoudige handicap:

Elke disharmonie in de mens – we hebben het er verleden over gehad, over blindzijn, en die is een arm kwijt, en die komt zó op de wereld, en die is dit – dat zijn geen onrechtvaardigheden van God, maar dat is een disharmonische toestand, óf van de persoonlijkheid in die moeder, of de moeder heeft iets meegemaakt, gevallen, dit, dat, zus, zo, en daardoor is een stoornis ontstaan. Dat kan ook.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.13995.13996)

In 1945 sprak men ook nog over ‘het achterlijke type’:

Waardoor kwamen al deze mensen in die toestand? Voordat ik verderga, wil ik je zeggen, dat niet één van hen te genezen is! Dit is voor de aarde het achterlijke type, de ziel als persoonlijkheid leeft gesmoord in het organisme. Soms is dit door een lichamelijke stoornis ontstaan, maar bijna altijd door de persoonlijkheid zélf!

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.8949.8952)

Als de handicap door de persoonlijkheid van een ziel is veroorzaakt, houdt dit verband met haar vorige levens:

Dit houdt natuurlijk weer verband met onze vorige levens. Deze zieken leven in hun vorige bestaan, dat wil zeggen: het vorige bestaan drukt thans het dagbewuste ik van dit leven dood!

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.8923.8924)

Van disharmonie naar harmonie

Bij de beantwoording van een vraag gaf meester Zelanus een verklaring op zielsniveau:

U hebt u vanuit de harmonie naar de disharmonie gebracht.

En nu moet u door die disharmonie heen weer naar de harmonie.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.5102.5103)

Ruw geweld naar een ander mens veroorzaakt een disharmonie met de eigen wedergeboorte:

Ruw geweld verwijdert u van de Goddelijke wet, de wet voor de geboorte! Anderen bleven of zijn reeds in harmonie gekomen met die wetten en gaan u voor! Zij zullen hun levens afmaken door de verkregen bewustwording, maar gij kunt thans duizenden jaren wachten voordat uw wedergeboorte plaatsvindt. Gij sloot uw leven voor de kosmische harmonie af.

Maskers en Mensen (MA.33294.33297)

Miskraam

Op een contactavond legde Jozef Rulof uit dat een miskraam ook kan ontstaan door een ziel die het disharmonische voelen en denken uit haar vorige levens nog niet tot rust heeft kunnen brengen:

En deze geboorte in het moederlijke organisme, dus de bevruchting, is het begin van denken en voelen, van bloei, groei, ontwaking, of ... de ziel drukt de vrucht stuk en dan krijgen wij de misgeboorten te zien, die zulke zielen beleven. Dit is voor de ziel als mens telkens weer het terugkeren voor de schepping, de eerste aanraking dus voor stof en ziel als embryonaal leven, waardoor dus het gevoelsleven weer ontwaakt en de mens aan een nieuw leven begint!

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.8336.8337)

Een gewelddadig gevoelsleven drukt het embryo stuk:

Maar wanneer zo'n kind op de wereld komt, dan heeft dat zieleven ... dat gevoelsleven drukt het organische leven, de weefsels, in die cel-lentoestand, dat embryo, stuk. En nog niet stuk, want dan krijgt u een misgeboorte. En dat gebeurt ook.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.14076.14078)

En nu krijgt u voorstadia, dat wil zeggen, u krijgt toestanden waardoor de ziel dus een aanraking beleeft met de moeder, het eitje, de cel, en dóór het gevoel, dóór dit ontwaken wringt het gevoelsleven die cel stuk. En dat gebeurt vijf-, zes-, zevenmaal, totdat die persoonlijkheid, die nu wakker wordt, in harmonie blijft, enigszins, met het lichaam; maar volkomen psychopathisch, disharmonisch denkt en voelt. En nou groeit toch de vrucht door, u krijgt het kind, en dan hangt dat kind zo in elkaar.

Dezelfde ziel kan meermaals bij dezelfde moeder terugkomen om telkens langer de groei van een embryo te kunnen beleven:

Bijvoorbeeld: mensen hebben een kind verloren, ik heb mensen ontmoet, en onherroepelijk is diezelfde persoonlijkheid terug. Dat kan zevenmaal gebeuren. Zevenmaal. Dat wil zeggen: zeven graden voor de geboorte, en zevenmaal om die stof op te bouwen; die mogelijkheid, dat is het in harmonie komen met de baring, met de geboorte, met de moeder. Dus de geest komt in harmonie met de moeder. En dan is het mogelijk dat u een miskraam krijgt, kind weg. Weer een, weer een. Kind weg. En hetzelfde kind komt tot zevenmaal toe terug. Dat gebeurt ook.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.14173.14182)

Vervorming van het lichaam

Als de ziel al tot de geboorte kan komen, is zij al een stap verder:

De ziel is het, die opnieuw tot het stoffelijke leven moet terugkeren, waarin zij als persoonlijkheid eens al de wetten heeft overschreden. Wat is nu het beginstadium voor dit leven? Het vernietigende. De persoonlijkheid overheerst en is nu in disharmonie met het organische leven. Tijdens het éénzijn met de moeder vervormt de geest de stoffelijke weefsels, maar toch blijft het gevoelsleven in zijn diepste wezen wakker en denkt. Die kracht bezit elk mens, want in het verleden, dat voor het stoffelijke leven het onderbewustzijn is, voelt en denkt het zieleven normaal. Dat is nu het verleden! Daarin liet ik je voelen en zien en dit fenomeen bezit elk wezen. Na tal van geboorten te hebben beleefd kan deze zieke eens het normale betreden.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.9115.9123)

De wil is dan overheersend:

Wanneer het leven op aarde door de mens tot over die grens opgevoerd is, André, is ook de kracht van diens wil zo ontzaglijk sterk en geconcentreerd ingesteld, dat geen weefsel hiertegen weerstand kan bieden en dus moet bezwijken of vervormd moet raken. De geest dwingt het organisme en overheerst het embryonale stadium dat in een onnatuurlijke richting het groei- en bloeiproces volbrengt. Het gevolg is nu: deze apathische toestand!

Normaal stuwt het gevoelsleven de vorming van een nieuw lichaam:

Want het gevoelsleven stuwt het lichaam.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.14014)

Maar als er geen voldoende harmonisch gevoel meer stuwend is, ontstaat een verwrongen lichaam:

En nou moeten die weefsels op natuurlijke harmonische liefde-kracht, moeten die weefsels als embryo, vanuit het embryonale leven in de moeder, moet zich gaan verdichten, moet gaan uitstralen en uitdijen, en daar zit geen normaal gevoel in die cel. En nu krijg je dat verwrongen karakter. Dat verwrongen karakter is het verwrongen gelaat. Zo waarachtig en juist weerspiegelt de mens uiterlijk het innerlijk, daar kunt u geen speld tussen krijgen.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.14017.14020)

Deze psychopathie is niet te genezen, omdat de persoonlijkheid nog het geweld in zich heeft, waarmee zij in een vorig leven heeft gehandeld:

Er zijn mensen die willen gaarne een psychopathisch leven genezing geven, maar mijn hemel, mijn hemel, indien die persoonlijkheid volkomen ontwaakt, dan heb je een duivel in huis. Want psychopathie is afbraak. Voel je dat? Er zijn mensen die willen psychopathie oplossen: 'Ja, ik moet dit en die mensen dit.' Maar mijn god, mijn god, wanneer die mens nu weer ontwaakt ... want we zijn, door afbraak hebben we ons tot dat onbewuste gebracht, en we hebben ons bewustzijn, ons natuurlijk éénzijn met de wetten van God hebben wij gesmoord. Voel je dat? En nu willen wij zo'n gek ... Een gek is nog niet zo erg. Maar een psychopaat, dat verwrongen gelaat ... Hebt u ze in Noordwijk niet gezien, die kinderen, die daar zo ... Komen ze aan: 'Whè whè whè.' Ik denk: god, god, god. Nou, dat willen ze graag beter maken. Ik denk: Och, mijn lieve mens, blijf er toch met de vingers af want het lijkt wel of je een orkaan wakker maakt. Als die persoonlijkheid, dat gevoelsleven dat nu gesmoord is door zichzelf ... Dat heeft daar de lichamelijke stelsels verwrongen, nou zien we daar een ... Wat zijn dat voor wezens? Er lopen van die oude mannetjes bij. Gottegottegot. En dan zeggen ze: 'O, wat een zielepoot en wat een achterlijkheid.' Maar mensen, weet u dat daar de demon in zit die zich in levens en levens en levens heeft uitgeleefd, en het natuurlijk éénzijn met

de vrucht heeft overschreden (De spreker bedoelt niet dat er een externe demon in zit, maar wel dat de ziel bij bepaalde diepe graden van psychopathie zich in vorige levens demonisch heeft uitgeleefd en nu tijdens het natuurlijk éénzijn met de vrucht in de moederschoot de stelsels van het nieuwe lichaampje ongewild en onbewust verwingt.)? En nu komt dat weer wakker en wringt elk fundament van die tempel uit de voegen, en verscheurt het eigenlijke natuurlijke beeld, die dan de mens heet; een normaal gezicht, een normaal gelaat, een normaal natuurlijk gevoelsleven. Dat is psychopathie.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.9254.9276)

Herstel

Op bevel van Hitler werden in de Tweede Wereldoorlog systematisch honderdduizenden mensen met een handicap vergast of op een andere wijze gedood. Tijdens een contactavond in 1950 vroeg iemand aan meester Zelandus wat het lot is van deze mensen. Meester Zelandus legde uit dat deze mensen hun evolutie werd ontnomen, doordat ze in die afgenomen levensjaren de werking van de lichamelijke organen niet konden beleven:

Nú, de zieke in het lichaam, dertig jaar, twintig jaar leven, niet dat kind is krankzinnig, wat dacht u wat de organen, wat de persoonlijkheid dagelijks opneemt in die psychopathie? Nu wordt dat kind vergast en nu vraagt dat kind: ‘Waarom hebt u mij die dertig jaar evolutie ontnomen, Hitler?’

En dat is nu de afbraak, dat is nu jammer. En nou moet u, met al deze wetten moet u zeggen: laat de natuur leven, evolueren, dat opent zich en sluit zich vanzelf.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.5140.5143)

Daarom is het belangrijk dat de samenleving voor de mensen met een meervoudige handicap zorgt:

En de staat, omdat de heren, omdat deze mensen de vertegenwoordigers zijn van uw volk, moeten zij voor het ziekelijke kind zorgen; dat hoeft u niet te doen. Vroeger deed men dat. Maar nu moet de gezonde, de maatschappij moet voor het psychopathische, krankzinnige kind waken.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.10283.10285)

Door het beleven van deze incarnaties is de persoonlijkheid zich aan het

herstellen:

Nu echter is deze persoonlijkheid bezig zichzelf weer te herstellen.
Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.9057)

Leven na leven werkt de ziel zich weer toe naar het normale bewustzijn op aarde:

Hierin liggen zeven graden. De éne mens is nu wat verder dan de ander en leeft ergens tussen het derde en vijfde stadium voor het normale bewustzijn. Anderen leven weer in hun eigen levensgraad, doch allen maken zich gereed voor het normale stoffelijke bewustzijn, dat ze thans tijdelijk hebben afgelegd. De één is weer voor het eerst op aarde, dus na de algehele ondergang op aarde terug, de ander leeft reeds in het vierde of vijfde stadium om straks het normale bewustzijn te verkrijgen. Dat is het natuurlijke en gezonde levensbewustzijn voor de stoffelijke mens.”
Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.9205.9209)

Die herstelperiode is voor elke ziel verschillend, zodat de meesters over deze problematiek weer vijftientig boeken zouden kunnen schrijven:

Over uw vraag kun je natuurlijk wel weer vijftientig boeken schrijven. Zo diep is dit. Want nu gaan we al de karakters na, de gevoelslevens na van zo'n kind, in vergelijking met de andere toestanden weer. De ene heeft dit bewustzijn, de ander heeft dat bewustzijn; bewustzijn is er nog niet. Maar nu gaan we de reïncarnatie volgen, levens zien, en dan uiteindelijk gaan we er nog eens vijf en tien à twintig levens, vijf, zes, zeven levens bijleggen, en dan krijgt u weer het normale menselijke leven terug.
Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.14138.14142)

Wanneer men het normale bewustzijn heeft teruggewonnen, kan met het goedmaken van het karma begonnen worden:

En nu komt dat leven tot ons terug. Wild was het toen het heenging. Losgeslagen is het van het Goddelijke anker, als 'n wrak ontmoet je dit leven. Wat gebeurt er? Kijk nu maar naar ál je psychopaten! Die verwrongen maskers hebben in vorige levens stukken en brokken geschapen, achtergelaten en komen terug, om eerst zélf het harmonische te beleven, maar daarna begint het goedmaken wat eens misdreven werd.
Maskers en Mensen (MA.29650.29655)

Eerste lichtsfeer

Door het boek 'Een Blik in het Hiernamaals' kan men voor zichzelf bepalen op welke sfeer in het hiernamaals men is afgestemd:

U kunt hier pertinent bepalen, door 'Een Blik in het Hiernamaals', waar u heen gaat en waar u terecht komt daarzo. Hoe u bent, hoe u denkt, is uw lichaam. Denkt u maar even verkeerd over liefde en geluk en leven en alles, dan vervormt zich ook het lichaam, want dan krijgt u de geestelijke psychopathie, het geestelijk onbewustzijn in de sferen van licht, die waarheid, harmonie zijn, rechtvaardigheid, liefde. En wij zijn maar even naast die werkelijkheid van die harmonie, voor die liefde, dan hebben wij al geen normaal gezicht meer, dan is het al vervormd, hè? Die handen, wat ik u zei, worden klauwen, die ogen dat is gloeiend vuur.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.4765.4769)

In de eerste lichtsfeer is elke disharmonie overwonnen:

De mens, die de eerste sfeer heeft bereikt, is vrij van elke disharmonische gedachte. Voor deze ziel bestaat er geen psychopathie meer, géén krankzinnigheid, niets van alles, waardoor de mens van Moeder Aarde zichzelf heeft verduisterd. Dat is overwonnen!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.6485.6487)

Dan is het ook duidelijk dat woorden als 'psychopathie' door de mens zijn uitgevonden en geen zielsniveau vertolken:

Is psychopathie werkelijke waanzin? Is dat afbraak, psychopathie?

Is een gek werkelijk gek? Noemt u onbewustzijn gekheid? Is die man krankzinnig, die moeder? Is er krankzinnigheid op de wereld?

Wist u dat, er is geen krankzinnigheid, er is ook geen psychopathie, die naam, die woorden hebt u uitgevonden.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.5366.5372)

Op zielsniveau zijn er alleen graden van evolutie:

En er is niet één psychopaat op de wereld, niet één gek, niet één dom mens; er is alleen evolutie in alles. In welke graad leeft u?

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.8177.8178)

135. Krankzinnigheid

Krankzinnigheid is een oude term uit het aardse denken voor verschijnselen die in sterke mate bij de overgang van gevoelsgraden kunnen optreden.

Verklaring op zielsniveau

De boeken van Jozef Rulof zijn geschreven tussen 1933 en 1952. In het artikel 'verklaring op zielsniveau' wordt toegelicht dat vele termen in deze boeken gebruikt werden om op woordniveau aan te sluiten bij het aardse en wetenschappelijke denken uit die tijd in Nederland. Zo ook de term 'krankzinnigheid'.

Veel van wat toen buiten de gangbare en wenselijke omgangsvormen viel, werd krankzinnig genoemd. Niet alleen mensen met een verstandelijke beperking of een psychiatrisch ziektebeeld kregen dit etiket opgeplakt, maar ook bijvoorbeeld epilepsiepatiënten, mensen met asociaal gedrag, oproerkrakers, verslaafden en dementerenden. Om de maatschappij te beschermen, werden deze mensen gedwongen opgenomen in krankzinnigengestichten.

Het boek 'Zielsziekten van Gene Zijde bezien' uit 1939 bevat een beschrijving van het bezoek van Jozef Rulof en zijn geestelijke leider Alcar aan een gesticht. Alcar laat Jozef onder meer het gevoelsleven peilen van een man die men homoseksueel noemt. Die man zat opgesloten in het krankzinnigengesticht, omdat men ook homoseksualiteit toen meestal als ziekte beschouwde. Conform dit toenmalige denken wordt in dit boek homoseksualiteit ook een graad van krankzinnigheid genoemd.

Het artikel 'homoseksualiteit' licht toe dat dit niet de zienswijze is van de schrijvers van de boeken van Jozef Rulof, de meesters. Wanneer zij dit verschijnsel op zielsniveau verklaren, beschouwen zij het niet als een ziekte maar als een ontwikkelingsfase van de ziel. Wanneer de ziel in een bepaalde gevoelsgraad alles met een vrouwelijk lichaam ervaren heeft, gaat zij in het volgende leven over naar het mannelijke lichaam om het mannelijke gevoelsleven op te bouwen.

Het boek 'Zielsziekten van Gene Zijde bezien' is volledig geschreven naar het aardse denken toe. Zelfs de titel is gekozen om bij het toenmalige denken aan te sluiten en te benadrukken dat het niet om lichamelijke ziekten gaat. Maar op zielsniveau kan de ziel niet ziek zijn en bestaan er geen 'zielsziekten'. Op zielsniveau gaat het meestal om overgangsverschijnselen van een ziel die in evolutie is. Dit is dikwijls ook het geval bij wat men toen 'krankzinnigheid' noemde. Want dit kan in sterke mate optreden wanneer de ziel naar een volgende gevoelsgraad overgaat.

Gevoelsgraden

Het artikel 'gevoelsgraden' licht toe dat elke ziel zich tijdens haar aardse levens vier opeenvolgende gevoelsgraden kan eigen maken. Elke reïncarnatie voegt ervaringen toe aan het gevoelsleven. Zo kan de ziel haar gevoelsgraad verhogen. De artikelen 'onze reïncarnaties' en 'onze kosmische ziel' geven een overzicht van de artikelen die de ontwikkelingsweg van de ziel schetsen.

Wanneer een ziel een gevoelsgraad helemaal beleefd heeft, ontstaat er een overgangperiode. Daarin leeft een deel van de persoonlijkheid nog in de vorige gevoelsgraad en een ander deel al in de volgende. In deze overgangstijd heeft men niet de volledige sterkte en stuwung van één gevoelsgraad, waardoor men vatbaarder is voor beïnvloeding.

De meesters verklaren dat deze beïnvloeding kan komen van mensen die in het hiernamaals leven. Het artikel 'ons hiernamaals' geeft een overzicht van de artikelen die de verschillende geestelijke werelden in het hiernamaals beschrijven. Globaal gezien zijn er duistere sferen en lichtsferen, al naargelang het niveau van innerlijk licht en liefde van de bewoners. Deze bewoners kunnen zich ook met de mensen op aarde verbinden die tot hun eigen gevoelsgraad behoren. Bewoners van de duistere sferen verbinden zich met mensen op aarde om de gevoelens te kunnen beleven die met een fysiek lichaam te maken hebben, zoals eten, drinken, warmte en seksualiteit. Wanneer deze beïnvloeding overheersend wordt, kunnen er verschijnselen optreden die men vroeger 'krankzinnigheid' of 'bezetenheid' noemde.

Bezetenheid

Bij bezetenheid heeft de astrale persoonlijkheid van de bewoner uit de duistere sferen een sterke grip op het dagbewustzijn van de mens op aarde. De astrale persoonlijkheid kan dan het handelen van de aardse mens bepalen en doen wat zij begeert. Ze leeft haar hartstochten uit en verbruikt daarbij in ruimte mate de lichaamskrachten van de mens op aarde.

De persoonlijkheid van de aardse mens wordt dan onderdrukt en leeft voor een deel in het onderbewustzijn. Van daaruit maakt en beleeft zij het gedrag wel mee. Dat gedrag is op het niveau van de gevoelsgraad die zij als ziel aan het afleggen is. Hierdoor ontstaat er een strijd tussen beide persoonlijkheden, omdat de aardse mens niet wil terugvallen in die vorige gevoelsgraad. Die brengt nu een voor haar minderwaardig handelen voort, zoals overmatig alcoholgebruik of seksuele uitpattingen.

Op aarde kan men daarom bij deze mensen zowel het losbandige handelen van de astrale persoonlijkheid waarnemen, als de strijd tussen beide persoonlijkheden. Wanneer de bewoner van de duistere sferen de overhand heeft en

zijn hartstochten botviert, is hij een gevaar voor de samenleving en belandt de aardse mens dikwijls op de gesloten afdeling van een psychiatrisch ziekenhuis.

Wanneer de astrale persoonlijkheid het dagbewustzijn volledig in handen krijgt, heeft de aardse mens de strijd voor dat leven meestal verloren. Toch wordt juist het lijden van de aardse mens door deze strijd zijn stuwingsomstandigheden om dit lijden in zijn volgende reïncarnatie te voorkomen. Hij laat zich dan niet meer beïnvloeden door de gevoelens die horen bij de gevoelsgraad die hij aan het afleggen is. Hierdoor groeit de persoonlijkheid van de aardse mens en krijgt zij meer vat op haar handelen. Daarom beschouwen de meesters deze strijd als een ontwikkelingsfase voor de ziel, en niet als een ziekte die vroeger aangeduid werd met de termen 'krankzinnigheid' of 'bezetenheid' en die men daarna 'psychose' is gaan noemen.

Lien

Wanneer de aardse mens de beïnvloeding van een duistere astrale persoonlijkheid voelt, ontstaat er meestal eerst een zware strijd. Meester Alcar gaf het voorbeeld van Lien, een vrouw die door een astrale persoonlijkheid aangespoord werd tot overmatig alcoholgebruik. Tijdens haar slaap werd ze aangevallen door een bewoner van de duistere sferen. Die had zich tijdens deze periode van onbewustzijn in gevoel met haar verbonden, zodat hij haar kon aanzetten om te drinken. Toen ze wakker werd, voelde ze een verstikkende dorst en begon het gevecht tegen de astrale invloed.

Eerst dacht ze dat ze die dorst kon lessen door een paar borrels te drinken. Die borrels verlaagden echter haar dagbewustzijn, zodat de astrale persoonlijkheid meer vat op haar kreeg en twee flessen jenever leegdrank. Haar vermoeide lichaam en zenuwstelsel bezweken en ze lag voor dood op de grond. Jozef legde haar daarna uit dat ze toch weer herstelde, omdat de astrale persoonlijkheid om mee te kunnen drinken haar lichaam ook kracht gaf.

Bij een volgende aanval pakte ze het anders aan en zette ze een borrel voor haar op tafel. Ze tartte de astrale wereld die moest bewijzen dat ze nog te bereiken was. Geen tien minuten later dronk ze drie borrels zonder het te weten. De astrale persoonlijkheid had namelijk van een kort ogenblik gedachteeloosheid van haar gebruikgemaakt. Jozef vroeg haar later om alle jenever uit huis te doen, maar ze verwierp zijn raad.

En toen kwam de ultieme aanval. Lien vocht tot het uiterste. Ze vloog tegen de muren op, wierp zich op de grond en wrong zich in duizend bochten. Zo'n pijn deed het! Het brandde in haar, een brand die met jenever geblust wilde worden. Ze nam koude baden en gooide met haar spullen door de kamer, maar ze voelde haar krachten verminderen. Na uren vechten tegen de

wil van de astrale persoonlijkheid gaf ze het op en zette het glas aan de lippen. Ze had nog steeds de hoop dat ze hiermee de brand in haar kon doven. Op dat moment overheerste meester Alcar even haar wil en liet het glas uit haar hand vliegen. Lien schrok hier zo hevig van, dat ze naar buiten rende om bij te komen. Door te wandelen in de natuur kwam ze tot rust. En ze voelde zich merkwaardig licht, alsof een zware last van haar schouders gevallen was.

Jozef legde haar daarna uit dat ze de strijd gewonnen had. Ze had dat kleine tikje nodig gehad om haar wil te versterken. Toen deed ze de jenever het huis uit en zette haar wil om er definitief mee te stoppen op honderd procent. Ze beseftte nu dat het alles of niets was, en dat haar leven verloren was als ze bleef drinken door de invloed van een ander en die krachten bleef onderschatten. De astrale persoonlijkheid probeerde het nogmaals, maar kon haar niet meer bereiken, ze had haar gedrag en gedachten nu onder controle.

Beïnvloeding

Wanneer de bewoner van de duistere sferen sluw is, zal hij ervoor zorgen dat zijn prooi niet opgesloten geraakt in bijvoorbeeld een gevangenis of psychiatrische instelling. Dan stelt hij zich tevreden met een hechte gevoelsverbinding waardoor hij de gevoelens van de aardse mens meebeleeft maar niet verdrukt. Hij beïnvloedt de aardse mens wel, maar zal niet zover gaan dat deze invloed als ‘van buiten komend’ ervaren wordt.

In de boeken van Jozef Rulof wordt hiervoor ook de term ‘bewuste krankzinnigheid’ gebruikt. Hiermee wordt bedoeld dat de aardse mens nog wel zijn dagbewustzijn beleeft en voor de maatschappij normaal bewust blijft. De astrale invloed is dan verborgen voor de maatschappij en voor de aardse persoonlijkheid. De bewoner van de duistere sferen zal dan zijn invloed maar langzaam verhogen, zodat de aardse mens denkt dat hij volkomen zichzelf is.

De meesters geven aan dat alle gevoelens, gedachten en handelingen van de aardse mens die afstemming hebben op de duistere sferen, opgevangen en versterkt kunnen worden door de bewoners van deze sferen. De enige manier om zich in het aardse leven volledig te bevrijden van duistere astrale invloed is de hele persoonlijkheid op de eerste lichtsfeer af te stemmen. De mensen die universeel liefhebben en ingesteld zijn op het dienen van hun medemens, zijn voor de bewoners van de duistere sferen niet meer bruikbaar.

Lichtende toekomst

De meesters van de Universiteit van Christus inspireren alle mensen om naar de eerste lichtsfeer te evolueren. Ook hun inspiratie is een ‘beïnvloe-

ding', maar dan gericht is op het dienen van de kosmische evolutie waar elke ziel zelf aan werkt. Het artikel 'lichtende toekomst' beschrijft de toekomst waarin alle mensen op aarde die universele graad van liefde bereikt zullen hebben, zodat geen enkele bewoner van de duistere sferen nog naar de aarde komt.

Daarna zullen ook die duistere sferen zelf minder bevolkt worden, omdat er geen nieuwe mensen van de aarde meer naartoe gaan. En tenslotte zullen al die duistere sferen oplossen, omdat alle bewoners dan zelf ook de lichtvolle gevoelsgraad bereikt hebben. Dan heeft elke ziel op aarde en in het hiernamaals de innerlijke duisternis overwonnen en omgezet in een liefdevol bewustzijn.

Bronnen

Verklaring op zielsniveau

In de boekenreeks 'De Kosmologie van Jozef Rulof' vraagt meester Alcar aan Jozef Rulof (André) of het waarachtig is wat in het boek 'Het Ontstaan van het Heelal' uit 1939 geschreven is dat er kinderen kunnen geboren worden door de beïnvloeding van een astrale persoonlijkheid:

Hierdoor zien wij, mijn broeders, dat de stoffelijke mens heel gewoon is, gewoon het leven vervolgen zal, beleven zal, doch de astrale persoonlijkheid kijkt door de stoffelijke ogen en ziet opnieuw „Zon en Maan” en ondergaat wéér, doch nu door de stoffelijke mens, het menselijke éénzijn.

Wij hebben toen vastgelegd, André, dus door de boeken: „Het Ontstaan van het Heelal” ... geschreven, dat er thans kinderen worden geboren door de astrale persoonlijkheid, nietwaar?”

„Ja, meester, met u heb ik deze wetten mogen beleven.”

„Juist, wij hadden het daar over en hebben ons zo uitgedrukt, doch is dat waarachtig? Ik bedoel, kunnen er nu door de astrale persoonlijkheid kinderen worden geboren?”

„Néén, mijn meester, maar ik begrijp nu waarom u dat heeft gezegd.”

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.3657.3662)

In de artikelbronnen ‘Verklaring op zielsniveau -- bronnen’ staat wat Alcar hierna zegt: „Ik heb mij toen zo uitgedrukt, omdat ik u de „Kosmologie” nog niet verklaren kon en dat hebben wij nu te aanvaarden.”

Hiermee illustreert meester Alcar dat de terminologie en het verklaringsniveau van ‘Het Ontstaan van het Heelal’ en het boek uit 1939 dat ervoor kwam, ‘Zielsziekten van Gene Zijde bezien’, behoort tot het aardse denken.

In de kosmologie legt meester Alcar dan verder uit dat op zielsniveau de ziel zelf bepaalt wanneer zij geboren wordt:

Immers, de astrale mens is één, beleeft deze éénheid met de stoffelijke en door de stoffelijke mens. Maar wij hebben nu geleerd, dat de ziel zélf bepalen zal wanneer zij geboren wordt, zodat de mens, noch de astrale persoonlijkheid deze wetten kunnen veranderen, maar dat zij wél het éénzijn tezamen kunnen beleven. En dat zien wij thans gebeuren.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.3664.3666)

Meer informatie hierover vindt u in het artikel ‘moederschap en vaderschap’.

De mens uit 1952 gebruikte nog benamingen als ‘krankzinnigen’, ‘bezetenen’ en ‘psychopaten’:

Alleen reeds over de krankzinnigheid zijn twintig boeken te schrijven, het werk, dat ontstaan zal, is maar een beeldje in vergelijking met dat, waarin al die miljoenen mensen leven en gij psychopaten en bezetenen, krankzinnigen noemt.

Jeus van Moeder Crisje Deel 3 (J3.9066)

Op een contactavond werd aan Jozef Rulof gevraagd of krankzinnigheid ook door een lichamelijke stoornis veroorzaakt kon worden:

‘Krankzinnigheid is toch ook dikwijls een gevolg van een organische fout?’

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.31)

Jozef bevestigde dit:

Maar dat kan ook plaatsvinden door een tumor in de hersens, of hier of daar in het lichaam, in het organisme, een andere stoffelijke stoornis. De geestelijke is direct de bezetenheid – voelt u wel? – dan zit daar iemand in.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.40.41)

Die iemand is een astrale persoonlijkheid:

Krankzinnigheid is bezetenheid en dat wil zeggen: bezeten worden door iets en dat „iets” is de astrale persoonlijkheid.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.10595)

Voor de meesters wijzen de verschijnselen die men op aarde krankzinnigheid noemt op de geestelijke ontwikkeling van de ziel die naar een hogere gevoelsgraad evolueert:

Voor ons is de krankzinnigheid geestelijke ontwikkeling, maar voor de geleerde afbraak en armoede.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.9848)

Gevoelsgraden

Als de mens op de volle honderd procent in een bepaalde gevoelsgraad leeft en daarin dan de voordierlijke, dierlijke of grofstoffelijke liefde beleeft, dan kan geen demonische persoonlijkheid uit de duistere sferen het aardse gevoelsleven bereiken:

Is deze liefde voordierlijk, dierlijk of grofstoffelijk en leeft de mens op eigen kracht – wordt de volle honderd procent door de persoonlijkheid zélf beleefd – dan kan geen demon dat leven bereiken. Nu beleeft het aardse gevoelsleven zichzelf en van astrale beïnvloeding is er geen sprake.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.9824.9825)

Wanneer de ziel overgaat naar een hogere gevoelsgraad, is de persoonlijkheid meer vatbaar voor beïnvloeding:

Maar treedt het leven een hogere graad binnen, wordt dus de vorige graad door de innerlijke ontwikkeling overschreden, dan treedt er tevens een splitsing van persoonlijkheid naar voren en staat dit leven voor onze wereld open. Nu zweeft dit leven tussen twee graden in en is vatbaar, omdat het thans de bescherming van de eigen graad heeft afgelegd. Het natuurlijke en stoffelijke evenwicht is verbroken en zie, de astrale wereld kan thans aan het beleven beginnen. Nu wordt de krankzinnigheid beleefd en in dat leven gaat de mens te gronde, maar in een ander, volgend leven keert hij tot het normale stadium terug en heeft door deze belevenis geleerd; totdat de ziel als persoonlijkheid weer hoger gaat waarop opnieuw het instorten volgt. Eerst in de geestelijke graad is de persoon-

lijkheid zichzelf omdat ze nu al de onbewuste en duistere graden voor het menselijke leven heeft overwonnen en op eigen benen staat. Dat beleeft elk mens, André, en dit is het terugkeren tot God! Niet één ziel kan eraan ontkomen. Was er dus geen krankzinnigheid, dan bestond er tevens geen leven na de dood.

In één leven kan de persoonlijkheid zich al deze levensgraden niet eigen maken. Hiervoor zijn duizenden levens nodig. Als man en vrouw ondergaan wij al deze wetten. Tijdens deze overgang van man naar vrouw is de homoseksualiteit, die ik je straks zal verklaren, ontstaan.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.9829.9840)

De bewoners van de duistere sferen willen het stoffelijke herbeleven:

De onbewuste astrale wereld wil licht zien, wil eten en drinken, wil warmte, want in de hellen mist men dat. Vanzelfsprekend keert het leven derhalve naar de aarde terug om daar opnieuw het stoffelijke te beleven, want dat is mogelijk.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.10429.10430)

Meestal gaat het om lichamelijke hartstocht:

De één steelt en rooft door de duistere astrale wereld, anderen daarentegen moorden, maar de massa zoekt de lichamelijke hartstocht.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.11371)

Bezetenheid

Elke mens is anders:

Als u daarop ingaat, dan voelt u wel: de een die houdt hiervan, de andere mens houdt daarvan, die heeft die verlangens, en náár die verlangens ziet u de bezetenheid, de handeling, de daad, de toestand, en nu is het natuurlijk, elk mens is anders, en krijgt u ook weer verschillende complexen en problemen bij die mensen te zien.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.50)

Bij bezetenheid wordt het dagbewustzijn overheerst:

De astrale persoonlijkheid brengt disharmonie in dit organisme en de bezitter van het stofkleed komt in zijn eigen lichaam in verdrukking,

want het dagbewuste ik wordt nu overheerst.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.7154)

Meester Alcar gaf een voorbeeld van een man die bezeten was door een vrouwelijke persoonlijkheid. Wanneer die vrouw aangevallen werd door andere astrale persoonlijkheden omdat die weer haar wilden beleven, ontstond er een gevecht waarbij de mens voor het oog van de wereld ontzettend sterk werd:

Op dit moment is de man rustig en allen hier met hem, maar straks, als dit vrouwelijke wezen aangevallen wordt omdat men ook haar beleven wil, is zijn rust voorbij. Dan ontstaat er een gevecht dat zo dierlijk, gemeen en afschuwelijk is, dat men zijn handen en voeten binden moet anders zou hij alles breken. In een dergelijke toestand bezit deze man een honderdvoudige kracht en is dan niet meer te temmen. Voor geen tien mannen gaat hij opzij, hij breekt hen.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.10126.10129)

Door al die astrale wezens neemt zijn eigen kracht toe en dit is heus wel te begrijpen. Een geleerde kent deze toestand niet, terwijl hij juist hieraan het astrale bewustzijn had kunnen vaststellen. Eén mens kan zoveel kracht niet bezitten. Wanneer men denkt dat de krankzinnige in opstand is, zijn het juist al de anderen, die willen voorkomen, dat men hun slachtoffer aan handen en voeten bindt. Die astrale kracht kan onmetelijk zijn, totdat het organisme het niet meer verwerken kan en bezwijkt. De demonen kunnen dus niet boven het natuurlijke evenwicht komen, want dan komt er zo'n stoornis dat het stoffelijke lichaam instort. Niettemin kan de kracht van de zieke zo worden opgevoerd, dat hij alles kort en klein slaat. Hoe demonischer de astrale kracht en het bewustzijn is, des te sterker worden de lichamelijke krachten van de krankzinnige, waaraan men de astrale concentratie kan vaststellen. Maar een geleerde komt niet zover. Hij ziet nog steeds deze ene mens, maar het kunnen er tien zijn. Die tien verbinden hem met onze onbewuste wereld en dan kan hij een blik werpen op het leven na de dood.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.10133.10143)

Lien

Meester Alcar beschreef ook de strijd van een vrouw tegen de bewoner uit de duistere sferen die door haar wilde drinken:

Lien kan niet meer slapen en verzadigt zich met koffie, zodat de brand in haar iets mindert. Het gevecht is ontzettend. Tegen negen uur heeft zij reeds alles van zichzelf ingezet. Tot het uiterste biedt zij tegenstand, maar de demon heeft haar nog in zijn macht. Lien neemt wat jenever tot zich. Het zijn maar enkele borrels. Ze doet het langzaam. Zij denkt, dat zij nu zelf drinkt. Ze wil het nog meer op haar gemak doen en wandelt wat rond, terwijl zij zo nu en dan een slokje neemt.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.3735.3743)

De enkele borrels worden haar noodlottig. Eensklaps bespringt het astrale dier haar leven en haar persoonlijkheid en Lien geraakt volkomen in trance. Wat nog niet gebeurd is, geschiedt nu! Lien weet nu niet meer wat zij doet, maar de demon drinkt door haar twee flessen jenever leeg, totdat het toch reeds vermoeide, wrakachtige lichaam en zenuwgestel van Lien bezwijkt en zij voor dood blijft liggen.

Als zij weer tot bewustzijn komt, stampet ze van woede op de grond. Ze zou zichzelf kunnen vermoorden. Ze staat te beven op haar benen; haar brein is verward en het hart bonst haar in de keel. Vervloekte hond ook, prevelt ze, maar de demon hoort haar niet meer; ook die slaapt zijn roes uit.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.3749.3756)

Jozef Rulof vertelde haar dat de duistere persoonlijkheid haar in haar slaap overvallen had:

Hij vertelt Lien hoe de demon haar in haar slaap overvallen heeft. Lien zal eraan denken, dankzij de boeken die haar hiervoor meer bewustzijn schonken. Ze leert thans al deze wetten kennen en voelt nu scherper dan voorheen. Zelfs wanneer ze in slaap is, moet Lien die weerstand bezitten.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.3845.3848)

Jozef legde haar uit waarom haar lichaam dit uithield:

„Wanneer je drinkt, Lien, ben je eigenlijk bezeten en die persoonlijkheid drinkt voor je. Het spreekt dus vanzelf, dat je de volle werking van de

jenever niet beleven kunt. Het zegt tevens, dat je maag dit alles verwerkt door krachten van een ander of je had de ene ziekte na de andere beleefd. Doe je dit op eigen kracht, dan stort je organisme spoedig in. Mijn meester zegt: Het is hierdoor, dat die mensen meestal lichamelijk sterk zijn, de stuwing van de demon voedt het organisme.”

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.3860.3865)

Hij verklaarde haar wat de astrale invloed met haar deed:

Je straft jezelf doordat je drinkt, ook al sta je onder invloed en is het een ander, die door je drinkt en je daardoor eigenlijk buiten een gelukkige sfeer houdt. Voel je, Lien, dat jij toch verongelukt ook al is het een ander, die door jou borrelt?”

„Die ander moest eigenlijk alle schuld dragen, is het niet?”

„Zo hoort het ook, maar jij bent te bereiken. Ook al zou je niet willen, toch staat je leven voor die narigheid open. Vele mensen doen kwaad door Gene Zijde, door de duistere elementen. Niettemin geschiedt het door hún bewustzijn. Wat ik je door meester Alcar duidelijk wil maken is namelijk dit: als wij mensen op een sfeer van licht afstemming hebben, zijn wij niet meer te bereiken. We treden dus eerst dan een hogere sfeer binnen, wanneer wij die afstemming bezitten in ons innerlijk, of de wetten van die sfeer houden ons tegen. Jij bent niet slecht, Lien, je zult eerder de eerste sfeer binnentreden dan duizenden andere mensen, die denken dat ze als heiligen leven.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.3918.3927)

Lien dacht nog dat ze de astrale wereld kon tarten:

In de morgen heeft ze hevige dorst. Zij is nog zichzelf maar zij weet nu, dat ze zal worden aangevallen. Maar wat doet Lien? Ze zet weer een borrel voor zich neer en tart de astrale wereld. De helbewoner moet nu maar eens trachten haar te bereiken.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.4111.4115)

Ze besefte niet dat haar concentratie daar niet sterk genoeg voor was:

Geen tien minuten later drinkt ze drie borrels en zij weet niet eens, dat het geschiedt. De demon heeft haar weer op een slinkse wijze overrompeld. Lien was gedurende een kort ogenblik gedachteloos en hiervan

maakte het monster gebruik. Maar meteen is zij zichzelf, ze ziet de fles op tafel staan en het lege glas. Ze heeft dus toch gedronken? Zij smijt het glas stuk en rent naar buiten.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.4118.4123)

Ze moest weten wat Jozef (André) hierover dacht:

Hierover moet ze met André praten. Ze heeft een pak slaag verdiend.

„Zo,” zegt André, „ben je hier? Dacht jij demonen te kunnen tarten?”

„Weet je het, André?”

„Je moeder aan Gene Zijde heeft het mij reeds verteld. Ik dacht, dat je geen borrels meer in huis had?”

Lien schaamt zich, ze durft hem niet aan te kijken.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.4124.4131)

En toch bleef ze zichzelf overschatten:

Alles gaat goed met Lien. Ze denkt al: aan zo'n saaie Piet als ik nu ben heeft die demon niets. Maar ze denkt alweer verkeerd. Weer wordt zij aangevallen!

Het is steeds in de nacht, dat het geschiedt.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.4175.4179)

Jozef was door zijn meester gewaarschuwd dat zijn patiënte weer aangevallen werd:

André is gewaarschuwd. Hij heeft zich op haar leven ingesteld en zijn concentratie is krachtig. Meester Alcar en haar geestelijke moeder zijn bij haar. Lien ligt voor haar bed en smeekt God om hulp. Sinds drie uur in de morgen vecht ze op leven en dood. Zij vliegt tegen de muren op, werpt zich op de grond en wringt zich in duizend bochten. Zo'n pijn doet het! Het brandt in haar, een brand, die met jenever geblust wil worden. Zij gaat het bed in en uit. Ze neemt koude baden en geeft zichzelf een pak slaag, maar niets helpt. Ze smijt met haar boel; links en rechts vliegen haar de stukken om de oren. Haar zicht verwaast, haar ogen zijn met bloed doorlopen. Moet ze nu toch nog krankzinnig worden?

Lien maakte de fout om de jenever in huis te houden:

Zij schreeuwt om André, zijn meester en haar moeder. Maar dan kan ze niet meer. Zij heeft de jenever nog in huis en ten einde raad schenkt ze zich een borrel in. Die zal ze uitdrinken, dan zal de brand in haar doven en zullen de helse verlangens ophouden. Ze wil de borrel opdrinken, thans echter bewust, want zij weet wat ze doet.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.4194.4198)

Op het ultieme moment werd ze een handje geholpen:

Als zij het glas aan haar lippen wil brengen, vliegt het ineens uit haar hand. Lien schrikt zo ontzettend, dat zij bijna het bewustzijn verliest. Ze rent het huis uit en maakt een wandeling in de natuur. Een uur later keert zij terug. Ze is rustig. De demon heeft haar verlaten en kan haar niet meer bereiken. Ze voelt het. Het is licht in haar, ze zweeft eigenlijk! Hoe vreselijk zwaar voelde zij zich de laatste jaren! En nu? Heeft het iets te betekenen? Ze blijft rustig. Zij voelt, dat zij nog voorzichtig moet zijn. Ze stuurt André haar gedachten toe en zegt: Het gaat mij goed, ik geloof, dat ik heb overwonnen.

En het is alsof Lien André hoort antwoorden. Ja, zegt ze, ik zal voorzichtig zijn. De fles is nu de deur uit. Nu voel ik het, ik was nog altijd niet vrij van de duisternis. Maar nu ben ik lichter geworden. De zwaarte moet van de demon zijn geweest. Het monster is weg! En met hem de narigheid, de zwaarte en de verschijnselen, waardoor ik werd geleefd. Lien is aan het analyseren geslagen, voelt André en meester Alcar bevestigt het hem.

Een week later probeert de demon het nog eens, maar Lien is en blijft zichzelf. Ze voelt zich heerlijk, zij is verjongd. Zij is als zeventien jaar en ze kan scherper denken. Haar hoofd is ontspannen en haar gelaat niet meer zo strak. Zij voelt zich oneindig beter. Nu durft ze André onder de ogen te komen.

„Hier ben ik weer, André. Weet je het? Weet je alles?”

„Ik weet het, Lien, je hebt overwonnen.”

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.4199.4231)

Ze vroeg wie haar had geholpen:

Haar eerste vraag luidt:

„Wie sloeg het glas uit mijn handen, André?”

„Meester Alcar. Hij overheerste plotseling je wil en toen lag het glas reeds op de grond. Meer is er niet voor nodig.”

„Wat ben ik daarvan geschrokken. Ik geloof, dat dit de deur dicht deed.”

„Zo is het, Lien, een klein schokje had je nog nodig.”

„En waarom ben ik nu zo licht? Ik weeg niets, het is alsof ik zweef.”

„De duisternis hing op je en die zwaarte is van je afgevallen.”

„Dan heb ik het toch goed gevoeld.”

„Dat heb je, Lien, en zuiver ook.”

„Het is mij alsof het al jaren geleden is, dat ik gedronken heb. Is dat gevoel je duidelijk?”

„Ook dat is eenvoudig. Je bent terug in je eigen leven. Dat drinken behoorde je niet toe, dat was van een ander. Deze gevoelens overtuigen je van de werkelijkheid. De demon heeft al die krachten en verlangens met zich meegenomen en jij keerde erdoor terug in je eigen bestaan.”

„Het is prachtig, André, en ik aanvaard het onmiddellijk.”

Lien mag nu alles weten. André vertelt haar over de wetten van haar astrale moeder, die haar doodgedronken heeft. Lien huivert ervan, maar zij begrijpt het. Toen André haar alles had verteld, vroeg ze:

„Zal mijn moeder steeds bij mij blijven?”

„Nimmer zul je meer alleen staan, maar jij zelf moet voor dit leven handelen. Zij is en blijft je beschermengel.”

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.4235.4262)

Beïnvloeding

Meester Alcar gaf ook een voorbeeld van een vrouw die de beïnvloeding niet onderkend had:

Door haar eigen verlangen trok zij dus de astrale persoonlijkheid aan. Ze beleefde de hartstocht, onderging die, maar de demon vond dit niet voldoende en wilde meer beleven. De vrouw merkte dit niet, voelde het echter wel, maar dacht: dat ben ik zelf. Toch stond zij onder invloed, want men beleefde door haar de stoffelijke hartstochtelijke liefde. Toen zij zich aan het scheppende wezen, aan de man overgaf, wilde ze steeds meer. Was zij toen nog zichzelf? Thans had zij zichzelf ten opzichte van de hartstocht het halt moeten toeroepen doch daartoe kwam zij niet. De vrouw zoog deze liefde in zich op, maar wist niet, dat nog iemand met haar deze liefde onderging.”

„Is dat dan niet aan te voelen, Alcar?”

„Nee. Alléén de hogere bewustwording kan ons te hulp komen en die bewustzijnsgraad voor het hogere leven moest ook in haar nog ontwakken. Dat wil dus zeggen, het gevoel dat zegt – tot hier en niet verder! Ik wil mens blijven! Ik ben geen dier, maar een mens! En die liefde werd haar nu opgedrongen. Langzaam maar zeker groef zij haar eigen graf door de lichamelijke liefde. Ze wilde steeds meer beleven en dacht er niet aan zichzelf af te vragen, hoe ver ze eigenlijk ging. Soms waren die gevoelens in haar bewust, maar dan verwierp zij deze en dacht er niet meer aan. Maar op dat ogenblik sprak haar betere ik. Haar eigen ik wilde die liefde niet, maar de demon wilde verder, wilde steeds meer beleven. Haar liefde werd niet bovennatuurlijk, maar onnatuurlijk, dierlijk. Ze daalde weer af in haar vorige, dierlijke stadium, maar leefde in de gevoelige stoffelijke graad voor deze wereld en stond dus volkomen voor de duistere sferen open. Maar haar hel is slechts een schemerlamp. De diepere graden van de hellen zijn ook voor haar leven gesloten, want voor een moord staat zij niet open. Ze wil alleen liefhebben en een liefhebbend mens is nog lang geen duivel. Maar deze stuwning voerde haar op in de liefde waardoor zij haar evenwichtsgrens overschreed en in haar eigen leven terugzonk. Het is dus de astrale stuwning die haar in deze ellende bracht. Deze voert ons tot een stadium, waarin wij plotseling beseffen, dat ons innerlijk leven zoek is of verstoord wordt en dan is de bezetenheid in aantocht en de krankzinnigheid realiteit geworden. Dan is het te laat!”

„Voordien kan men dit niet voelen, Alcar?”

„Nee, André, want men denkt zélf te beleven. Wie zal in een dergelijke toestand kunnen beseffen en willen aanvoelen, dat een andere persoonlijkheid in hem leeft?

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.9512.9543)

Alleen de domme astrale persoonlijkheden laten de aardse mens gevangen zetten, waardoor ze bijvoorbeeld geen seksuele hartstocht meer kunnen beleven:

Het menselijke éénzijn is nu niet mogelijk en dat is zijn eigen schuld. Had de demon zich kunnen beheersen, dan had hij zijn hartstocht kunnen berekenen. Anderen doen dat en laten het zover niet komen. Ze zorgen ervoor, dat hun prooi niet gevangen wordt gezet.

We staan nu dan ook voor de bewuste astrale levensgraad. Er zijn tal van mensen die hun hartstocht beleven en in handen zijn van deze wereld, maar die nu niet verongelukken. Alléén de domme, onbewuste persoonlijkheid zuigt zich ineens vol. Zij die dit meermalen hebben beleefd aan deze zijde passen daar wel voor op en waken er nu voor dat geen algehele instorting plaatsvindt. Die demonen beschermen eigenlijk hun prooi. Ze waken over zichzelf omdat er anders niets meer te beleven valt. Wij zullen straks die bewuste krankzinnigen ontmoeten en dan zul je ook hen leren kennen.

De demon in haar is geen bewuste persoonlijkheid in zijn eigen duistere bestaan, want hij stond toe dat men haar opsloot. De bewuste is tevreden met de vijftig procent hartstocht die hij ontvangt door de stoffelijke mens. Nu blijft het stoffelijk bewustzijn intact. Maar geest en stofmens delen met elkaar de hartstocht. De bewuste die ingesteld is op het astrale leven en van de krankzinnige graden afweet zal dit voorkomen. Hij weet, dat hij zichzelf gevangen zet en dat het opsluiten moet volgen, wanneer de volle honderd procent van het dagbewuste ik overheerst wordt.

Deze levensgraden stemmen nu overeen en het is niet vast te stellen of er waanzin aanwezig is. Wij kennen die graad dan ook als de bewuste krankzinnigheid. Miljoenen mannen en vrouwen bevinden zich in deze toestand en worden door deze wereld geleefd, maar weten er zelf niets van, want het dringt niet tot hun dagbewustzijn door. Maar wanneer je hun levens volgt, is hun stoffelijke waanzin vast te stellen. Iedere daad

voert hen naar deze duistere wereld.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.9695.9716)

We staan nu voor de astrale beïnvloeding, de bewuste krankzinnigheid.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.11050)

Deze vrouw was helder en normaal als ze niet aangevallen werd, wat be-
wees dat er geen stoffelijke stoornis was:

Deze vrouw heeft tijden, André, dat ze om beurten krankzinnig en vol-
komen normaal is. Dacht je, dat dit de geleerde opvalt? Het gebeuren zelf
speelt zich voor hem af, maar hij kan hiervan de diepere betekenis niet
doorgronden. Haar tijdelijk normale toestand had hem reeds het bewijs
van ons eeuwig leven moeten schenken. Immers, iets dat stoffelijk mis-
maakt is, kan even later niet normaal zijn en dat is hier het geval. Nemen
wij aan, dat haar hersenen ziek zijn, hoe wil de geleerde dan verklaren,
dat zij het volgende uur weer normaal is? Hier is van een hersenstoornis
geen sprake. Dit is een zuiver geestelijk geval en al de geestelijk zieken
staan onder astrale inwerking, want door deze inwerking die zij als be-
invloeding voelen en beleven, is de krankzinnigheid ontstaan. Zou deze
zieke nu een stoffelijke stoornis beleven en zouden in haar hoofd organen
aangetast zijn, dan zou zij geen goed ogenblik meer kunnen beleven.
Toch beleeft zij tal van goede ogenblikken. Ze is dan rustig en spreekt en
denkt als een normaal mens.

Deze verschijnselen wijzen op astrale bezetenheid, maar men kan dit
nog niet aanvaarden. Zo gaan de jaren voor haar voorbij en ze moet
aanvaarden, dat de maatschappij voor haar en voor duizenden met haar
nog moet ontwaken.

Aan iedere handeling is nu haar astrale bezetenheid vast te stellen. Im-
mers, die gedachten behoren tot óns leven, ook al is de geleerde van
mening dat deze verschijnselen uitingen zijn van hartstocht. De vrouw
schreeuwt om hulp als deze hartstocht bezit van haar wil nemen, de
hartstocht die zijzelf in haar vastgesteld heeft. Als zij deze hartstocht zou
begeren dan zou ze zich niet verzetten maar zich gewillig overgeven. Er
zijn er die zich overgeven en vindingrijk genoeg zijn om het beoogde doel
te bereiken waarna zij zich volkomen uitleven. Anderen roepen om hulp
en vechten tegen het vreselijke kwaad in hun leven, maar staan machte-
loos. Toch ziet noch hoort de dokter, dat het goede in deze vrouw en niet
de hysterica hem opmerkzaam wil maken op haar toestand. De hysterica

wil beleven, de ontwakende persoonlijkheid wil zich bevrijden.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.9775.9795)

De geleerde in die tijd sprak over krankzinnigheid omdat hij de werkelijke toedracht niet kende:

Een stoffelijke stoornis waarbij krankzinnigheid optreedt is dus niet mogelijk want de krankzinnigheid is astrale bezetenheid! Bezetenheid en „krankzinnigheid” komen nu met elkaar in botsing. Het eerste behoort onze wereld toe, het tweede tot de aarde en dankt de benaming aan de onkunde van hen die denken, iets van al deze wetten te weten. Eerst aan deze zijde zullen zij zien, dat ze zichzelf en hun zieken niet kennen, nimmer hebben kunnen doorschouwen, niettegenstaande hun geleerdheid. Deze vaststelling bewijst reeds zonneklaar dat de aardse geleerdheid voor de occulte wetten geen betekenis heeft.

Bezetenheid is het overheerst worden door het leven na de dood en toch wordt ons leven niet aanvaard. Voel je hoe waanzinnig de kennis van de geleerde mens is? De geleerde kan niet naar zijn gevoel luisteren, omdat alles wetenschappelijk bewezen moet worden. Dat is ook nodig, maar men moet hierbij niet stil blijven staan.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.9796.9804)

Bij een stoffelijke stoornis is het gevoelsleven uitgeschakeld. Bij de bezetenheid echter blijft het volkomen intact. Voel je het machtige verschil?

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.9806.9808)

Al gebeurt een moord onder invloed, de aardse mens blijft toch volledig verantwoordelijk voor wat door zijn lichaam gebeurt:

Maar iedere moordenaar heeft contact, omdat die haat, die jaloezie, u voelt wel, die gaat zover en zo diep, die wordt opgezogen, en dan staat u onder invloed. Maar, tenslotte, ook al hebt gij slechts met vijf gram gevoel met die moord te maken, door u is die moord ontstaan; u krijgt toch de volle honderd procent op uw dak. Voelt u wel?

Dat gaat ... Die persoonlijkheid die u onder invloed heeft, moet dat verantwoorden en goedmaken, maar ú krijgt toch alles. Want we moeten zorgen dat we niet zijn te beïnvloeden. Eerst dan is het ons bezit. Dus wanneer er door mij een moord ontstaat, iemand wordt van het leven beroofd, ook al krijg ik negenennegentig procent beïnvloeding, die één

procent is voor mij, en is volkomen, en jaagt mij uit de maatschappij vandaan.

Ik moet toch de verantwoording dragen, omdat mijn leven openstond voor haat. U kunt het dus niet goedpraten.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.6450.6459)

Elke gedachte wordt door de astrale wereld opgevangen:

O, als de mensen wisten, dat zij nooit alleen zijn, dan zouden zij zich voor al dat verschrikkelijke afsluiten. Iedere gedachte, die zij koesteren en uitzenden, wordt opgevangen en zo trekken zij datgene aan, wat zij zelf willen en daarop gaan zij door.

Zij die terugkeerden uit de Dood (TH.5521.5522)

Wie vrij wil zijn van astrale invloed moet ervoor zorgen dat er niets meer te beleven valt:

„Wat vreselijk, meester. Ze leven zich dus door haar uit?”

„Zo is het, mijn vriend. Eerst wanneer zij het verkeerde van haar daden inziet en zich met alle kracht tegen haar lage verlangens gaat verzetten en ze eindelijk overwint, eerst dan zal zij van deze wezens, die ze nu immers zélf aantrekt, bevrijd worden, ze zullen zich van haar afkeren, omdat er dan door haar voor hen niets meer te beleven valt.”

Door de Grebbelinie naar het Eeuwige Leven (GR.446.449)

Dat kan ook heel subtiel zijn:

Leef zelf, mannen en vrouwen ... gun die astrale persoonlijkheid geen gram van uw eigen gevoelsleven, laat u niet uitleven, gun die ongere mensen geen gelukje, zij hebben hun levens verknoeid en willen hiermee door u verdergaan, zelfs reeds als gij uw medemens niet wilt begrijpen.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.552)

Wie onder de eerste lichtsfeer zijn gevoelsafstemming heeft, is te beïnvloeden:

Hierdoor vormt de eerste sfeer dan ook de grens van goed en kwaad, de grens voor het normale en abnormale leven en voor de graden van de krankzinnigheid.

Heb je mij goed begrepen, André? Voel je, dat, wie onder de eerste sfeer leeft en daaronder zijn afstemming heeft, op aarde te beïnvloeden is en tevens voor vele ziekten openstaat?

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.11726.11728)

Pas als de eerste lichtsfeer bereikt is, is de mens helemaal zichzelf:

In de hellen, André, en in dit schemerland strijdt de mens voor zijn geestelijk bestaan, want de eerste sfeer moet bereikt worden. Eerst dan is er rust. Eerst dan zijn al de graden van de krankzinnigheid beleefd en is de mens zichzelf!

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.11735.11737)

Wie afstemming heeft op de eerste sfeer kan zeggen – ik ben zover.

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.10678)

De Eeuw van Christus

136. Het mediumschap van Jozef Rulof

Jozef Rulof werd ontwikkeld door de Universiteit van Christus tot vierdegraadsmedium voor de mensheid, als voorbereiding op het technische medium.

Graden van mediumschap

Jozef Rulof was een medium, een contactmiddel tussen het hiernamaals en de aarde. Hij stond in contact met meesters van de Universiteit van Christus. Het artikel 'Universiteit van Christus' licht toe dat deze meesters hun geestelijke wijsheid op aarde brengen door middel van inspiratie en mediums.

Er zijn veel mensen die zich medium noemen. Om zicht te krijgen op de aard en het niveau van hun mediumschap heeft meester Zelanus het boek 'Geestelijke Gaven' geschreven. Hij legt daarin uit dat er graden van mediumschap zijn, die overeenkomen met de gevoelsgraden. Het artikel 'gevoelsgraden' licht toe dat dit opeenvolgende niveaus van gevoel en liefde zijn die wij ons eigen kunnen maken door het beleven van vele levens.

In elk leven doen we ervaringen op, waardoor we gevoel voor iets ontwikkelen. Het artikel 'aanleg talent gave' verklaart dat we zo onze eigen talenten ontwikkelen, die in onze volgende levens aangeboren zijn. Hoe meer we aan een bepaalde vaardigheid werken zoals bijvoorbeeld het kunstschilderen, hoe meer gevoel we in het volgende leven hebben om dit talent uit te bouwen. Het vereist daarom vele reïncarnaties om een Rubens of van Dyck te worden.

Dit geldt ook voor het mediumschap. Vele levens van studie zijn nodig om zich gevoel eigen te maken dat voor het mediumschap ingezet kan worden. Dit wist men al in de tempels van het oude Egypte. Daar nam men alleen leerlingen aan, die blijk gaven van een uitzonderlijk talent in het beheersen van het eigen lichaam en de omgeving door concentratie. De hogepriesters wisten dat alleen natuurbegaafden tot de diepte van mediumschap konden komen waardoor er nieuwe wijsheid aan de tempel kon doorgegeven worden.

De tempelpriesters wisten echter niet dat er nog een andere bepalende factor was, namelijk de gevoelsgraad. Mediums van wie het gevoelsleven afgestemd is op de eerste drie gevoelsgraden, kunnen geen wijsheid uit de sferen van licht doorgeven. Het artikel 'lichtsferen' verklaart dat dit de geestelijke werelden in het hiernamaals zijn, waarin het hemellicht de universele liefde van de bewoners weerspiegelt.

Het artikel 'duistere sferen' gaat over de geestelijke werelden waarop de eerste drie gevoelsgraden zijn afgestemd. Deze sferen worden namen gegeven zoals het 'land van haat, hartstocht en geweld' en het 'schemerland'. De

gevoelsgraden worden voordierlijk, dierlijk en grofstoffelijk genoemd. Algemeen gesproken gaat het om de eigenliefde en het willen beleven van de aardse stoffelijke materie.

De meeste mensen op aarde bezitten één van de eerste drie gevoelsgraden. Wanneer zij hun gevoel openstellen voor het hiernamaals, trekken zij bewoners van de duistere sferen aan, omdat ze zelf als persoonlijkheid nog niet vrij zijn van stoffelijke gevoelens. Wanneer deze mensen werkelijk tot een geestelijk contact met het hiernamaals komen, worden ze beïnvloed en in het ergste geval zelfs bezeten door de bewoners van de duistere sferen. Het artikel 'krankzinnigheid' licht toe dat men hiervoor geen medium hoeft te zijn, vele mensen zijn op deze wijze hun dagbewustzijn kwijtgeraakt en worden tegenwoordig psychotisch genoemd.

De meesters van het licht verbinden zich niet met mediums die nog stoffelijke gevoelens of eigenliefde hebben, omdat ze weten dat die vroeg of laat ten onder gaan. Wanneer een medium zich openstelt voor beïnvloeding, dan kunnen immers ook de bewoners van de duistere sferen deze mens bespelen, omdat die duistere karaktereigenschappen van het medium door de meesters niet zijn af te schermen. Het openstellen is dan letterlijk levensgevaarlijk, waardoor vele mediums hun dagbewustzijn en lichaam definitief kwijtraakten.

Vele mensen die denken geestelijke gaven te bezitten, beleven echter alleen de stoffelijke helderziendheid en het telepathische aanvoelen. Zij hebben af en toe een 'treffer', maar alleen dan wanneer ze iemand op aarde peilen die tot hun eigen gevoelsgraad behoort. In feite beleven ze dezelfde gevoeligheid als een hond die aanvoelt wanneer zijn baas naar huis komt. Wanneer ze denken met het hiernamaals in contact te zijn, geven ze zichzelf antwoord op de gestelde vragen.

Mensen die met het hiernamaals in contact willen komen, sluiten zich door hun wil al af van het contact met de lichtsferen. De meesters verbinden zich alleen met mediums die uit zichzelf geen contact zoeken, maar wel onvoorwaardelijk willen dienen voor de mensheid en daarvoor uit onbaatzuchtige liefde hun eigen leven inzetten.

Dit eigen willen beperkt ook de mensen die men magiër, fakir, yogi en ingewijde noemt. Zij willen iets met hun eigen persoonlijkheid beheersen en weigeren meestal hulp van meesters. Maar zelfs indien ze er zich voor openstellen, dienen de meesters nooit een aardse persoonlijkheid.

Niemand op aarde bezit zelf geestelijke gaven die afgestemd zijn op de lichtsferen. De meesters houden die gaven in eigen hand en laten het medium zien, horen en voelen wat ze nodig vinden dat het medium doorkrijgt. Alleen de meesters kunnen immers overzien en met zekerheid weten wat de mensheid vooruithelpt.

Een medium dat door zijn vierde gevoelsgraad afgestemd is op de lichtsferen, kan dienen voor de mensheid. De meesters kunnen dat medium van elke stoffelijke beïnvloeding vrijwaren. Voor het doorgeven van een geestelijke boodschap is het immers nodig dat het eigen voelen en denken van het medium op dat moment wordt uitgeschakeld, zodat de boodschap niet beïnvloed wordt door zijn persoonlijkheid. Om de invloed van persoonlijke kennis op de boodschap tegen te gaan, moeten de meesters ook het onderbewustzijn van het vierdegraadsmedium afsluiten. Ze gebruiken dan alleen het mediamieke gevoel dat het medium in vele levens heeft opgebouwd om te komen tot geestelijke gevoeligheid, maar ze houden de concrete persoonlijke ervaringen uit vorige levens tegen.

Jozef Rulof leefde in de vierde gevoelsgraad en hierdoor kon hij zich de doorgegeven wijsheid ook eigen maken. Bij hem kon het geestelijke uittreden ontwikkeld worden, zodat hij met de meesters in het hiernamaals kon reizen en ervaringen opdoen. Door het beleven van de geestelijke gaven kon hij zijn gevoelsleven verruimen en zijn gevoelsgraad verhogen. Hierdoor kon hij stijgen tot aan de grens van de vijfde gevoelsgraad die afgestemd is op de vierde lichtsfeer, waarin meester Zelanus leeft. En kon hij uiteindelijk ook de kosmologie ontvangen, die de verklaringen van de meesters op zielsniveau weergeeft. Het artikel 'verklaring op zielsniveau' licht toe dat de meesters op dat moment in staat waren de werkelijkheid te beschrijven zoals ze die voor zichzelf hadden vastgesteld. Tot aan dat moment hebben ze zich moeten beperken tot het aardse denken, omdat het medium eerst ontwikkeld moest worden om de kosmologie te kunnen ontvangen.

Gereïncarneerd vanuit de lichtsferen

Jozef Rulof was niet alleen afgestemd op de lichtsferen, hij was er ook vanuit gereïncarneerd. Vóór zijn aardse leven als Jozef Rulof had hij al met zijn meesters ruimtelijke reizen gemaakt, waardoor hij voldoende ontwikkeld was om dit bewustzijn ook op aarde te brengen. Alleen een medium dat vanuit de lichtsferen reïncarneert, kan het astrale bewustzijn mee naar de aarde brengen en uiteindelijk de kosmologie ontvangen.

Alleen een ziel die speciaal daarvoor geboren wordt, kan die taak op aarde uitvoeren, omdat er dan geen karmische gebondenheid meer hindert. De artikelen 'wedergeboren voor een taak' en 'karma' lichten dit toe. Dit geldt ook voor vele andere zielen die voor de Universiteit van Christus terugkwamen, zoals Mozes en de profeten.

De profeten echter werden uit het schemerland geboren en stonden nog open voor geweld. Door het inspireren van de profeten voerden de meesters een vroegere fase van de geestelijke ontwakning van de mensheid uit, name-

lijk het brengen van een geloof in God. De profeten hadden de taak van Jozef niet kunnen volbrengen, omdat zij niet tot de lichtsferen op te trekken waren. Zo heeft elke tijd en taak de mensen met een daartoe geschikte gevoelsgraad nodig.

Voortzetting van de eerste priester-magiër

Het artikel 'de eerste priester-magiër' beschrijft hoe de meesters de eerste mens op aarde hebben geïnspireerd om geestelijke gaven te ontwikkelen. De meesters begonnen toen het metafysische pad te vormen, waarop mensen vele levens lang kunnen werken aan het opbouwen van mediamiek gevoel. Uiteindelijk kon er daardoor een medium als Jozef Rulof komen, die in zijn vorige levens een dergelijke opleiding had genoten.

Allen die het pad van de eerste priester-magiër volgen, moeten dezelfde hinderpalen overwinnen. Zij moeten door de bezetenheid heen, om de graden van slaap te leren kennen en te overwinnen. In hun levens als magiër kunnen ze geen dienend mediumschap bereiken, omdat hun gevoel dan ingesteld staat op het bemeesteren van deze krachten en niet op de universele liefde.

Voortzetting van het oude Egypte

Het artikel 'het oude Egypte' beschrijft het hoogtepunt van de metafysische ontwikkelingslijn in de geschiedenis van de mensheid. In de tempels daar hebben de meesters het contact tussen de aarde en het hiernamaals kunnen opvoeren. De mediums van de vierde graad die in de tempels werkten, brachten een geestelijke kennis op aarde die voordien niet gegeven kon worden. Toch bleef ook deze kennis beperkt door het toenmalige wereldbeeld en de gevoelsgraad van de mensheid, die toen nog dierlijk was. De gevoelsgraad om deze geestelijke gaven zuiver te houden was ook nog niet aanwezig bij het merendeel van de priesters. Daarom verviel Egypte na verloop van tijd tot de zwarte magie.

Deze periode is onder meer van belang omdat er priesters werden opgeleid, die in latere levens de Universiteit van Christus nog beter konden dienen. Hiertoe behoort Jozef Rulof, die in het oude Egypte als priester Dectar reeds een occulte hoogte had bereikt. In het boek 'Tussen Leven en Dood' zijn de vorige levens van Jozef Rulof in het oude Egypte uitvoerig beschreven, zodat het duidelijk wordt hoe hij daar zijn machtig gevoel voor het mediumschap opgebouwd heeft. De leerling van Dectar, Venry, mocht toen al op kracht van de meesters voorspellen dat Dectar na duizenden jaren zijn taak voor de Universiteit zou kunnen voortzetten.

In vele opzichten is het mediumschap van Jozef Rulof echter veel zwaarder. In de twintigste eeuw moest hij zich staande houden in een maatschappij die niet ingesteld stond op geestelijke gaven. In het oude Egypte was alles hierop ingericht, de priesters konden in de rust van hun tempels hun hele leven aan de metafysische studie wijden. Als zij het hoogste bereikten, werden ze door een hele cultuur op handen gedragen. In de twintigste eeuw in Den Haag moest Jozef Rulof er echter voor waken dat hij niet onder de tram kwam, wanneer zijn mediamieke gevoeligheid hem uit het maatschappelijke bewustzijn trok.

De meesters gaan in de twintigste eeuw veel verder dan vierduizend jaar geleden in Egypte. De Egyptenaren hadden hun ceremoniën en maannachten nodig om het contact met het hiernamaals tot stand te brengen. Jozef Rulof was in de twintigste eeuw elke seconde door de meesters te bereiken, ook te midden van een wandeling of een maatschappelijke taak. Het oude Egypte heeft de metafysische wetten tussen leven en dood beleefd, maar door Jozef Rulof konden de meesters deze wetten in de twintigste eeuw ook uitvoerig verklaren.

Bedrog

In de eeuwen na de bloeiperiode van het oude Egypte probeerden vele mensen de magische krachten van de tempelpriesters te evenaren om hun macht te kunnen laten gelden. Maar omdat ze meestal niet bereid waren hier vele levens voor in te zetten, gingen er velen over tot bedrog.

De huidige tijd kent vele duizenden charlatans die anderen dol proberen te praten over hun zogenaamde geestelijke gaven. In elke stad leven deze bedriegers, alsof er geen vele levens nodig zijn om mediamiek gevoel op te bouwen. Daardoor krijgen vele mensen een verkeerd beeld van het mediumschap, en hebben zij zich ook afgewend van de wijsheid die door de echte mediums doorgegeven werd.

Dit is een vanzelfsprekend gevolg, omdat het zonder het boek 'Geestelijke Gaven' heel moeilijk is om onderscheid te maken tussen een bedrieger en een echt medium. Omdat ook de echte wijsheid bedolven wordt onder het massale bedrog, wist Jozef Rulof dat de wereld zijn mediumschap niet zou aanvaarden. Daarvoor zal eerst het massale bedrog met krachtige hand opgeruimd moeten worden door het komende technische medium, het directestemapparaat.

Het schrijvend mediumschap

In zijn leven als Jozef Rulof waren alle mediamieke krachten gericht op het ontwikkelen en uitvoeren van het schrijvend mediumschap. De meesters wilden hun wijsheid in boekvorm doorgeven, zodat deze kennis onafhankelijk kwam te staan van de levensstijd van het medium en men ook na zijn aardse leven deze wijsheid tot zich kon nemen.

Tegelijkertijd gaven de meesters Jozef ook zelf de mogelijkheid om zich door het schrijvend mediumschap het kosmische bewustzijn eigen te maken. Hiervoor was het noodzakelijk dat hij kon uittreden, zodat hij de nodige ervaringen kon opdoen. Voor het ontwikkelen van het uittreden waren eerst de zogenoemde fysische gaven nodig, zodat elke zenuw van zijn lichaam vrij kon komen van de persoonlijkheid. Daartoe beleefde hij materialisaties en dematerialisaties, apports en de directe-stem.

Daarnaast werd ook het genezend mediumschap ontwikkeld, zodat hij als helderziende magnetiseur zijn dagelijkse brood kon verdienen. Het schilderend mediumschap zorgde er dan weer voor dat hij door de verkoop van de mediamiek ontvangen schilderijen de uitgave van de boeken in eigen hand kon houden. Tot slot werd ook het sprekend mediumschap ontwikkeld, en kon hij in diepe trance meester Zelanus lezingen voor een zaal laten houden.

Het dienen van de mensheid

Elk mediumschap is te beoordelen aan de hand van de geestelijke wijsheid die doorgegeven wordt. Door Jozef Rulof waren de meesters voor het eerst in de menselijke geschiedenis in staat om kosmische wijsheid door te geven. Een vierdegraadsmedium dient de evolutie van de mensheid, alle geestelijke gaven staan dan ten dienste van de geestelijke bewustwording.

Voor een dergelijk grote taak wordt een ziel uit de lichtsferen wedergeboren en berekenen de meesters vooraf wat ze door dit medium aan de aarde kunnen schenken. De gevoelsverbinding tussen meester en medium wordt voordien in het hiernamaals al op volle kracht gebracht, zodat er op aarde niets kan tussenkomen. Het zuivere doorkomen van de geestelijke boodschap van de meesters moet immers gegarandeerd kunnen worden, willen de meesters er zeker van zijn dat de mensheid hierdoor kan evolueren.

Het laatste menselijke medium van de Universiteit

Er is in een bepaalde tijd maar één vierdegraadsmedium nodig voor de hele mensheid, omdat de meesters door dit medium op ongefilterde wijze hun kennis kunnen doorgeven. Bij Jozef Rulof wisten de meesters dat de

mensheid als geheel de diepte van de doorgegeven kennis nog niet kon aanvoelen, maar ze gaven deze wijsheid door voor alle toekomstige tijden.

Ze brachten door Jozef Rulof het allerlaatste op aarde: de beschrijving van de kosmische evolutie van onze ziel door alle tijden heen, van haar ontstaan tot aan haar bestemming, van de Albron tot in het Al. Hoger gaan is op aarde niet meer mogelijk, dit is de wijsheid uit de vierde lichtsfeer, de geestelijke gevoelsgraad. Dit is de verklaring op zielsniveau, de beschrijving van de werkelijkheid zoals de meesters die in de vierde sfeer zelf beleven, voor zover die in aardse woorden is uit te drukken.

Jozef Rulof reïncarneerde in de twintigste eeuw, omdat de mensheid toen zover gevorderd was dat een vierdegraadsmedium niet meer op de brandstapel belandde. Bovendien was de Eeuw van Christus begonnen, waarin de verklaring van de boodschap van Christus op aarde zou komen, zoals Christus dat ooit beloofd had. Na de laatste wereldoorlog was immers een tijd aangebroken, dat de ontvangen wijsheid niet meer door een wereldoorlog kon worden weggevaagd. Nu konden de meesters in rechte lijn gaan bouwen aan de technische apparaten die het denken en leven van alle mensen op aarde definitief gaan veranderen, zoals het ultieme genezingsinstrument en het directe-stemapparaat. De artikelen 'evolutie van de mensheid', 'de Eeuw van Christus' en 'ultiem genezingsinstrument' geven hier meer uitleg over.

Jozef Rulof was het laatste menselijke medium van de Universiteit van Christus. Na hem komt er geen vierdegraadsmedium meer, omdat er geen hogere kennis meer door te geven is. Zijn opvolger wordt geen ander menselijk medium, maar een technisch medium. De meesters weten immers dat de via een menselijk medium doorgegeven wijsheid de wereld niet zal overtuigen van het leven na de dood en de kosmische evolutie van onze ziel. Daarvoor is het bedrog van de charlatans te wijdverspreid. Daarom brengen ze straks het directe-stemapparaat, het technische medium dat het contact tussen de aarde en het hiernamaals op wetenschappelijk controleerbare wijze zal vestigen. Het artikel 'directe-stemapparaat' licht toe hoe dit technische apparaat definitief de mensheid zal kunnen overtuigen, waardoor alle mensen aan hun geestelijke bewustwording kunnen beginnen. Tot zolang is de kosmische kennis in de boeken van Jozef Rulof er al voor de enkeling die de diepte van deze wijsheid aanvoelt als de universele waarheid.

Bronnen

Graden van mediumschap

De gevoelsgraden bepalen ook de graad van het mediumschap, want alleen het medium dat op de lichtsferen is afgestemd kan door de meesters opgetrokken worden:

De zeven gevoelsgraden aan deze zijde zijn in alle opzichten beslissend voor de geestelijke gaven, waarvan gij u als medium de hogere lichtende graden heeft moeten eigen maken, of gij zijt niet op te trekken in onze wereld.

Geestelijke Gaven (SP.709)

Daarom is er zowel geestelijke als voordierlijke helderziendheid:

We leren dus ook voor deze gave de graden kennen. Voor de helderziendheid gelden zeven graden, die we terugvinden in de menselijke afstemming en voordierlijk, dierlijk, grofstoffelijk, stoffelijk en geestelijk kunnen zijn. Elk mens vertegenwoordigt de eigen levensafstemming en die wijst aan in welke graad het innerlijke leven leeft. De helderziendheid kan dus voordierlijk zijn en tevens gééstelijk, doch dan is de helderziendheid een gave en in onze handen. De mens bezit als het dier de stoffelijke helderziendheid en denkt nu geestelijke gaven te bezitten, wat evenwel niet mogelijk is.

Geestelijke Gaven (SP.5933.5937)

Het verhogen van een gevoelsgraad vraagt vele levens:

Mij gaat het om u aan te tonen, hoe u aan uw gevoelsleven zijt gekomen, dat u geschikt maakt om voor onze wereld als medium te dienen. Indien u het antwoord wilt weten, zo raad ik u aan uw eigen leven te volgen.

De mediamieke sensitiviteit is 'n kostbaar bezit, dat pas na het beleven van vele levens verkregen kan worden. De ziel beleeft in al die levens de occulte wetten en in één leven zal zich het verkregen gevoel voor ons leven openbaren. Uit dat gevoelsleven putten wij als astrale wezens. Wij geven aan u ons gevoel terug en nu manifesteren zich de gaven, die wij steeds in eigen handen houden. Hoe ontzettend moeilijk alles is, kan het Oosten u aantonen. Het bewustzijn der aarde wordt moeizaam

verkregen. Om iets van dat leven te maken, het tot een wonderschoon gedicht te berijmen, zodat gij voelt, dat uw leven diepte heeft gekregen, kan slechts door leed en smart geschieden.

Geestelijke Gaven (SP.649.657)

Het gevoel is niet te koop:

U kunt voor de waarheid uitkomen: wat anderen tot stand kunnen brengen, lijkt voor u ongelooflijk. Gij hebt dat eerst te leren. Dit is het verkregen bewustzijn, dat het andere leven toebehoort. Duidelijk gezegd: het gevoel van anderen is niet te koop!

Iedereen weet dat op aarde en toch grijpen mensen naar de geestelijke kostbaarheden die tot onze wereld behoren, waarvoor geleden en gestreden is en waardoor het leven bewustzijn verkreeg!

Geestelijke Gaven (SP.660.664)

Gevoel is ook niet te ontvangen:

Voor de wetenschap, vermeldde ik reeds, heeft de ziel deze eigenschappen meegekregen, voor ons leven zijn het de astrale wetten, het bewustzijn van deze ziel. Zij heeft zich deze gevoelskracht door vele levens op aarde eigen mogen maken. Of veronderstelt u, dat ik u voor de aardigheid de astrale gevoelsgraden verklaarde? Gij zoudt u zelf niet hebben begrepen. Die gevoelsgraden hebben geestelijke en astrale betekenis. Dat geestelijke, wil zeggen en aantonen, dat gij nog op aarde leeft. Voor onze wereld zijn deze graden astraal, wij hebben het stoffelijke leven verlaten. Deze graden gaan sterk opwaarts gericht, bewust voelend het leven waarnemen en worden het bezit van de mens. Door ondervinding is het leven aan deze zijde zover gekomen en dat geldt tevens voor u op aarde, met dat verschil, dat ze voor u geestelijk én stoffelijk zijn. De persoonlijkheid kreeg er gestalte door, doch de ervaringen bouwden deze persoonlijkheid op.

Geestelijke Gaven (SP.665.674)

Het verwerven van gevoel vraagt de nodige inzet:

De val van uzelf en het inzinken van de persoonlijkheid in het dagelijks leven wijst u de weg naar deze ontwikkeling. Gaan er niet tal van levens te gronde, omdat het te pletter lopen moet aanvaard worden? Is het leven op aarde zó nietszeggend, zó nietswaardig eenvoudig, dat elkeen

zich geestelijke gaven eigen maken kan, zich de gaven van anderen kan toeëigenen?

Geestelijke Gaven (SP.675.677)

Voor astrale gaven is het nog een heel ander verhaal:

Ik spreek nu niet over de astrale gaven, want die liggen niet in uw bereik, hoewel tal van mensen ze zich toegeëigend hebben, waardoor ze ons leven bezoedelen en versjacheren.

Dit is het hoofdzakelijk, waarom de meesters ons naar de aarde zenden, om u van de geestelijke gaven te overtuigen, opdat gij gereed zult zijn om deze mensen te kunnen opvangen. Nu spreek ik nog niet eens over de wetten van ons leven, waardoor de geestelijke gaven het eigen bestaan kregen, maar waar niettemin naar gegrepen wordt, als naar het nietige kleinood, of naar de speelbal van uw kind.

Wat zijn dit voor mensen, die angst noch beven voelen, maar bewust zichzelf tot geestelijke dieven verlagen? Op onze weg zullen wij hen ontmoeten, wij krijgen volop gelegenheid hun duister bestaan te controleren. Die mensen denken het gevoel voor de geestelijke gaven te bezitten, ze beleven echter slechts hun eigen fantasie, willens en onwillens, en hebben geen begrip van het kwaad dat zij eigenlijk doen.

Geestelijke Gaven (SP.678.683)

Iedereen kan zich gevoel eigen maken door inzet:

Als mens hebt gij voor de gaven tal van levens beleefd, want God heeft u het gevoel ervoor niet geschonken. In onze onmetelijkheid is er geen onrechtvaardigheid. Iedere ziel kan zich het gevoel ervoor eigen maken, doch voor alles moet het eigen leven ingezet worden, het geestelijke geschenk is té kostbaar. U bent hiervoor gegaan door de duisternis, van Tempel tot Tempel, waardoor uw innerlijke leven de fundamentele ondergrond heeft geschapen voor de geestelijke gaven, dat thans het gevoelsleven is waarin gij leeft. Voor u is dit nu het onderbewustzijn, waarover zoveel geschreven en gesproken is en waar men toch heel weinig van kent, maar waaruit wij soms putten, om u in ons leven te kunnen optrekken. Hoe dit onderbewustzijn gestalte heeft gekregen zult gij leren kennen en het grote wonder ervan bewonderen. Gij zult vooral beleven, hoe wij dit onderbewustzijn voor de gaven moeten afsluiten, willen wij ongestoord tot u komen om onze gedachten aan u door te geven.

Uw dagbewuste ik wordt erdoor beïnvloed en soms weer volkomen uitgeschakeld, wat wetten zijn en graden betekenen voor de occulte verschijnselen – uw dagbewustzijn, zei ik zo-even, wordt erdoor beïnvloed, doch uw persoonlijkheid is het vooruitstrevende deel dat deze gevoelskracht vertegenwoordigen moet.

Geestelijke Gaven (SP.684.691)

De hoeveelheid gevoel die men zich in één leven eigen maakt, is meestal niet zo groot:

De vraag, hoeveel gevoel men zich in één aards leven eigen kan maken, is door uw geleerde vast te stellen noch te berekenen. Uw wetenschappelijk onderlegde psycholoog kan deze diepte niet peilen, temeer niet, daar hij een bewust voortgaan na de dood nog steeds niet aanvaardt. Wij aan deze zijde zeggen u, dat gij in één leven soms meer afbreekt dan opbouwt. En dat nog wel willens en onwillens, bewust en onbewust, waarvan het bewuste handelen de persoonlijkheid breekt. Het afdalen in een duistere sfeer staat u dan te wachten, en niemand anders dan gijzelf heeft daaraan schuld.

Geestelijke Gaven (SP.692.696)

Voor het mediumschap is in eerste instantie een grote mate van liefde belangrijk:

In uw onderbewustzijn liggen eigenschappen, die direct op de geestelijke gaven afstemming vinden, doordat ze tot de liefde behoren. Hoe meer liefde gij dus bezit, des te eerder staat gij voor ons leven open, want wie geen liefde bezit, is niet te bereiken. De duistere afstemming van ons leven heeft u niets te zeggen en dat is voor u op aarde al precies hetzelfde. Ook hierin is er geen pardon!

Geestelijke Gaven (SP.697.700)

Het gaat om het willen dienen:

De tweede vraag luidt: Hoe is uw leven ingesteld ten opzichte van Gene Zijde? Is het gevoel in u om te willen dienen? Het liefdesprobleem overheerst ook hierin de persoonlijkheid, het willen dienen uit het bewuste sensatiegevoel sluit u volkomen voor deze wereld af.

Hoe is uw geloof? Is er twijfel in uw innerlijk leven? Dit zijn eigenschappen, die regelrecht met ons leven in verbinding staan en het optrekken

in onze wereld bespoedigen of grotendeels vernietigen, zodat wij onze machteloosheid moeten aanvaarden.

Geestelijke Gaven (SP.701.706)

Voor het mediumschap is een afstemming op de eerste lichtsfeer noodzakelijk:

Heeft uw gevoelsleven afstemming op de eerste sfeer? Dat betreft eigenschappen, die uw psycholoog ten opzichte van onze wereld niet peilen kan, doch die voor ons levensgraden betekenen.

Geestelijke Gaven (SP.707.708)

Aan het handelen, voelen en denken is de gevoelsgraad vast te stellen:

Hoe uw geestelijke afstemming op aarde is kunt gij aan uw eigen leven vaststellen. U hebt op één van deze graden uw afstemming verkregen en wel op de voordierlijke, dierlijke, grofstoffelijke, stoffelijke of geestelijke graad, uw hel of hemel aan deze zijde. Aan al uw daden, uw voelen en denken ziet ge uw leven voor u, gij weet bijvoorbeeld zeer zeker, of gij waarachtige liefde bezit. Aan deze zijde kunt ge uw eigen leven afwegen, doch tijdens uw aardse leven ziet gij uzelf daarin geplaatst, uw leven toont het u. Zoudt ge dit niet de moeite waard vinden, nu gij weet, dat uw leven tijdelijk is? Het medium staat voor deze graden en het eigen leven, nú moet dit leven willen dienen. Iedere mens bezit eigenschappen, die met de hellen en de hemelen in verbinding staan en waarvan de lagere eigenschappen overwonnen moeten worden, wilt gij als medium kunnen dienen. Deze eigenschappen vertegenwoordigen u aan deze zijde en houden de persoonlijkheid gevangen of voeren u geestelijk opwaarts. Nu is iedere karaktertrek een wereld, een sfeer in ons leven, een hel of hemel in het leven na de dood.

Geestelijke Gaven (SP.712.720)

Voor het opbouwen van het mediumschap zijn vele levens noodzakelijk:

In mij is het verlangen u aan te tonen, dat er vele levens nodig zijn, voordat ge een geestelijke graad hebt bereikt. Honderden levens hebt ge te beleven voordat het mediumschap u toebehoort, wilt ge gereed zijn voor de mediamieke gaven. Voor ons is het dan mogelijk om u door de verschillende mogelijkheden van de communicaties in ons leven op te trekken.

Geestelijke Gaven (SP.721.723)

Wie die vele levens niet heeft volbracht, kan geen mediumschap bereiken maar het zich wel onrechtmatig toe-eigenen:

Velen hunkeren naar de geestelijke gaven en zijn toch nog niet zover gekomen en eigenen zich nu de gaven maar toe. Zijn deze mensen niet tegen te houden, dan bezoedelen ze ons leven en leeft Gene Zijde in hun fantasie, is hetgeen u verteld wordt, in hun eigen brein ontstaan. De levensgraden roepen hun het halt toe en onze wereld is voor hen niet te bereiken.

Geestelijke Gaven (SP.724.726)

Wanneer men nog niet afgestemd is op de lichtsferen, kan de persoonlijkheid geen direct aanvoelen beleven:

Indien uw karaktereigenschappen de geestelijke sensitiviteit niet bezitten, is er door Gene Zijde niets te bereiken, uw persoonlijkheid weigert te beleven, zodat er van geestelijk éénzijn geen sprake is.

Geestelijke Gaven (SP.727)

Voor het loskomen van de stoffelijke gerichtheid is het geven van liefde onontbeerlijk:

Volgens de wetten van ons leven is uw aardse leven af te wegen en daarenboven vast te stellen hoe uw geestelijke afstemming is. Kunt ge liefde geven en bent u in staat heel ernstig aan u zelf te werken, dan treedt ge vanzelf een hogere graad binnen, wanneer uw einde gekomen is en de ziel het wederkeren tot God in eigen stadium beleeft. Wilt ge geen tijd verliezen, oprecht uw geestelijk heil vertegenwoordigen, dan móógt ge geen seconde stilstaan op deze weg, die ingeslagen is om los te komen van al de stoffelijke wetten, die uw leven aan de aarde hebben gebonden. Zeker is het de moeite waard om het beste van uw leven hiervoor in te zetten. Na de dood bezit gij uw eigen Koninkrijk Gods en staan de lichtende sferen, hemelen, voor u open. Hiervoor hebben wij in ons leven alles van onszelf ingezet, doch wij leerden daarenboven de astrale wetten kennen, waarvan de reine geestelijke liefde ons leven heeft gezegend.

Geestelijke Gaven (SP.728.733)

Door het verlangen om in contact te komen met het hiernamaals, beantwoordt men zelf de eigen vragen:

Indien u al deze eigenschappen overwonnen hebt op aarde, is dat het

gevoelsleven wat afstemming heeft op de geestelijke gaven en kunt ge als medium dienen. Het geloof en de liefde, het grote verlangen om met onze wereld in verbinding te mogen zijn, doet velen denken, dat de geestelijke gaven hun geschonken kunnen worden. Als nu het eeuwige leven vanuit het onderbewustzijn tot het dagbewuste ik spreekt, geschiedt dit zonder dat dit zieleleven er een ogenblik besef van heeft tot zichzelf te spreken. Het antwoord komt, de gestelde vraag treedt vanuit het onderbewuste tevoorschijn en vertelt nu over het leven na de dood. Beangstigend is dit vragen en het zélf beantwoorden van deze verlangens. Onrijp voor deze diepe wetten beleeft het zieleleven zichzelf, en staat tevens voor de krankzinnigheid. Het nietige gevoel, dat deze ziel op de drempel bracht naar de geestelijke gaven, is niet voldoende om daadwerkelijk te kunnen deelnemen aan ons werk, hoe gaarne deze zijde het ook zou willen.

Geestelijke Gaven (SP.747.753)

Wie medium wil zijn, sluit zich door dit willen al af:

Hierdoor ontvang ik de mogelijkheid u aan te tonen, dat een medium, dat zoekt, stilstaat in ontwikkeling. Het Oosten en het Westen hebben deze wetten te aanvaarden. Beide mediums verlangen, zoeken naar een geestelijk contact en dienen nu zichzelf! Geloofwaardig wordt dit, als wij zien, dat het medium leeg moet zijn, willen wij bezit kunnen nemen van dit leven, om te voorkomen dat de bewust ingestelde persoonlijkheid ons overheerst, want nu treedt het grote verschil aan de dag: het Oosterse medium studeert en het Westerse kan alléén ontvangen, als het zich de gave tenminste niet toe-eigent. Door die wilsuïting sluiten ze zich voor het hoger bewuste leven af!

Geestelijke Gaven (SP.754.758)

De Oosterling wil verschijnselen beleven, de wetten overwinnen van het organisme, waarna de geestelijke graden volgen. De geestelijke yogi volgt de astrale weg en naast hem leeft de ingewijde, beide wezens sluiten zich voor de zwarte magie af. Het Westerse medium tast nu in het duister en klampt zich aan de geestelijke gaven vast en beleeft nu zijn eigen-ik zijn, want geesten van licht kunnen hem niet bereiken. Het geestelijke dienen treedt eerst dan naar voren, wanneer deze mensen buiten het eigen verlangen om toch verschijnselen beleven, die astraal het innerlijke leven overheersen. De verschijnselen zélf stellen vast uit welke graad van het leven ze komen en welke persoonlijkheid ze vertegenwoordigen. Spoedig is vast te stellen, hoe deze geestelijke verlangens uw leven beïnvloeden en nu leert ge hoog en laag, de duisternis of het licht kennen. Nu spreekt

Gene Zijde, dat uw leven kan opvoeren, of verlagen. Alleen de ingewijde in het Oosten staat voor ons leven open, doch nu deze mens alle inwerking van buitenaf niet aanvaarden wil, kunnen meesters uit ons leven geen contact tot stand brengen.

Geestelijke Gaven (SP.759.766)

De Oosterling nu komt niet boven zijn eigen bewustzijn uit, alleen de Westerse mediums is dat te schenken, omdat zij zich voor onze wereld openstellen.

Geestelijke Gaven (SP.770)

De Oosterling, die niet leeft volgens de geestelijke wetten en toch iets wil bereiken, rest, zoals ik al eerder opmerkte, nog alleen de zwarte magie, waarmee onze wereld niet te maken wil hebben. De Oosterling leert zich instellen op het occulte leven, zijn concentratie wordt door deze studie krachtiger, maar dit is toch niets anders dan het beleven van de fysische wetten. De priesters leren hem, hoe hij zich moet openen. Ook leert hij zich splitsen en een tweede ik opbouwen, doch desondanks komen leraar en leerling niet boven het eigen bewustzijn uit, en het bewustzijn houdt de ziel als de astrale persoonlijkheid gevangen. Deze mensen behoeven niet op geestelijke hulp te rekenen, omdat Gene Zijde weet, dat zij zichzelf zoeken. Van direct geestelijk contact is dan geen sprake. De Oosterling is evenwel door zijn natuurlijk instinct uitnemend in staat het occultisme te leren kennen, zijn gevoelsleven drijft hem in die richting, wat het grote aantal occultisten in het Oosten verklaart. Ik zei u echter: de Oosterling zoekt zichzelf, hij stelt zich voor een studie open, terwijl het Westerse medium juist dienen wil. Het gevolg is, dat de Oosterling zich de occulte wetten eigen maakt, maar het Westerse medium geestelijke wijsheid ontvangt. Het machtige verschil tussen beide instrumenten.

Ook treedt naar voren, dat het Oosterse medium nimmer ontvangen kan, wat het Westerse instrument door Gene Zijde ontvangt. Immers wij van Gene Zijde zijn volkomen los van de stoffelijke wereld, maar het Oosten leeft hierin en heeft er rekening mee te houden. Gene Zijde dringt door alle astrale wetten heen, terwijl het Oosten zich eerst van het stoffelijke leven moet losmaken en het geheel overwinnen, omdat pas daarna de occulte wetten kunnen worden beleefd. In ons leven hindert geen wet het geestelijke bestaan, als wij maar in harmonie zijn gekomen met de graad van leven in deze wereld. Hierdoor staat vast, dat het Westerse medium, hetwelk in handen is van Gene Zijde, hoger komt dan het Oosterse instrument in handen van zijn priester-leraar.

De Oosterling leert wetten kennen, het Westerse instrument geestelijke wijsheid. De laatste ontwaakt hierdoor, en velen met hem, terwijl daarentegen het Oosterse medium in zijn leven stilstaat.

Geestelijke Gaven (SP.400.416)

Ook in het Westen willen vele mensen de geestelijke gaven bezitten:

Het nuchtere Westen kent eveneens geen gebrek aan charlatans die de geestelijke gaven willen bezitten. Indien er van geestelijk contact geen sprake is, eigenen deze lieden zich de gaven maar toe en spelen voor medium. Ze leggen de kaart, psychometreeren voor u, maar vertegenwoordigen leugen en bedrog. Meestal denken deze mannen en vrouwen dan nog dat zij onze wereld dienen, geven geestelijke boodschappen aan hen die zoekende zijn en bemodderen nu onze wereld, bezoedelen de geestelijke gaven en hebben geen ontzag voor al onze heiligheid. Maar thans is het zover, dat Gene Zijde zal spreken en u hen leert kennen.

Geestelijke Gaven (SP.795.799)

Die mensen werken alleen door het telepathische aanvoelen:

Het Westerse medium op eigen kracht kan alléén voelen, zoals tevens iedere hond en kat dit vermogen bezit, en hiermee tracht hij in uw leven te schouwen. Het is het peilen van uw levensgraad, uw gevoelsleven, en hij zuigt nu datgene in zich op, wat door de telepathische overdracht tot hem komt. Zijn psychische vermogens hebben voor onze wereld geen betekenis. Op onze weg krijg ik volop gelegenheid het u aan te tonen.

Geestelijke Gaven (SP.800.803)

Om dit alles te overzien, moeten alle graden ontleed worden:

Na dit alles moet het u duidelijk zijn, dat op aarde al deze gevoelsgraden vertegenwoordigd zijn. Wij moeten alle wetten en graden volgen en ontleden, zo u een duidelijk beeld wilt krijgen van het hedendaags Westers occultisme. Nu de mensheid voor het geestelijk ontwaken staat, komt Gene Zijde naar de aarde en werpt het krachtige licht uit het leven na de dood over al deze goddelijke wetten, die door u als mens beleefd moeten worden. Daarenboven zullen wij tezamen het Oosten en het oude Egypte volgen, vergelijkingen maken met uw eigen levensgraad en wetelijk vaststellen wat mogelijk is en dan datgene controleren, wat tot het bedrog behoort.

Geestelijke Gaven (SP.804.807)

De meeste mensen beleven de eerste drie gevoelsgraden:

Uw schilder bezit drie graden, waarin hij het hoogste voor de aarde beleven kan, en dit geldt tevens voor alle andere kunsten, voor wetenschap en voor sport. Ja, zelfs uw dieven en andere individuen uit de onderwereld bezitten deze graden, want ik vertelde u reeds dat ze voordierlijk, dierlijk, grofstoffelijk, stoffelijk en geestelijk zijn. Al deze graden worden door miljoenen mensen vertegenwoordigd.

Geestelijke Gaven (SP.5122.5124)

Het hoogste mediumschap kan pas in de vierde graad bereikt worden:

Wie dat kan, is voor ons leven te bereiken, doch voor de occulte gaven is eerst de vierde graad welsprekend, een dergelijk medium leeft in de handen van een geestelijk meester. De vierde graad van het gevoelsleven staat boven elke aardse kennis en is nu voor honderd procent bovennatuurlijk. Zij, die als medium in deze toestand dienen, brengen vreugde in uw hart, vertegenwoordigen de lieflijkheid van de sferen van licht en zijn gewend om te spreken in trance, te tekenen en te schilderen, ook al hebben wij de gaven in eigen handen. Nu zijn wij in staat het aardse gevoelsleven geheel onschadelijk te maken, schakelen iedere stoffelijke en geestelijke stoornis uit, welke de instrumenten ons denken te schenken, maar waarvan wij de vertroebeling niet wensen. Ons levensbewustzijn staat borg voor een goed verloop, de samensmelting van beide levens is natuurlijk en volkomen, wat alleen het geval kan zijn als het medium niet zichzelf zoekt. Eerst nu kan er door Gene Zijde geschilderd en getekend worden, omdat het menselijk gevoel in dat van de geest oplost. We voorkomen iedere eigen uiting van het medium of de kunst krijgt stoffelijke belichting, stoffelijke bezieling, het medium denkt dan zelf!

De dierlijke en de grofstoffelijke graden voor het menselijke gevoelsleven hebben dus voor de geestelijke gaven geen betekenis, omdat deze mensen het aardse leven zoeken. Ze staan voor de geestelijke gaven niet open. Zei ik u niet in mijn beschouwingen, dat u de liefde moet bezitten voor ons leven en zou moeten dienen? Het bewustzijn dat het stoffelijke leven zoekt, kan niet dienen, net zomin als de spiritistische charlatans, die zichzelf ten tonele voeren, de dood niet kennen en zich kapotmaken.

Geestelijke Gaven (SP.5244.5254)

Jozef Rulof leefde in de vierde graad van het gevoelsleven:

Het medium, dat dit werk moet verrichten, leeft in de vierde graad van het gevoelsleven en is in onze handen.

Geestelijke Gaven (SP.7832)

Een medium van de derde graad is nog stoffelijk ingesteld en daardoor beperkt:

De derde graad kan instorten, voor de vierde graad is dat niet meer mogelijk. Een derde-grademedium valt, doordat de eigen verlangens naar voren treden, waardoor dit leven zich bewust uitschakelt.

Geestelijke Gaven (SP.7899.7900)

Het schouwen in het hiernamaals vereist de hulp van meesters:

Het gevoelsleven speelt dus een grote rol in al de geestelijke gaven en dat hebt ge als mens in handen. De gave leeft in de ruimte en is in onze handen. Op eigen kracht dringt niemand door tot de astrale wetten; uw aardse bewustzijn roept u het halt toe. Het helderziende medium komt tot ons en wij tot hem, waarop de geestelijke eenheid wordt beleefd. Ook de ziener in de vierde graad is niet in staat om op eigen kracht te zien. De vijfde graad zou dat wel kunnen, maar die is weer niet van de aarde te beleven of de meester van deze zijde moet een grote taak voor de aarde hebben te volbrengen. Als dat zo is, kan zelfs de zevende graad worden beleefd, maar dat behoort tot het bovennatuurlijk waarnemen en is tevens kosmisch diep.

Geestelijke Gaven (SP.7946.7952)

Het medium van de vierde graad kan zich de astrale wijsheid zelf ook eigen maken:

De ziener voor geestelijke boodschappen en het genezen overwint nu bewust zijn eigen slaap, want hij gaat door de helderziendheid tevens door de stoffelijke slaap, maar nu bewust.

Hij is en blijft dus wakker. Die graden en wetten moeten wij overwinnen, anders zou een instrument nimmer van het eigen denken en voelen los te maken zijn en zou er van geestelijke helderziendheid geen sprake meer zijn. In dat korte ogenblik, die tien seconden, dat het medium een boodschap opvangt, beleeft het instrument toch tal van astrale wetten,

die alleen door een astraal meester tot stand kunnen komen. U ziet het thans: op eigen kracht komt nimmer 'n mens hier doorheen, die wetten moeten toch, hetzij bewust, hetzij onbewust beleefd worden.

De meester trekt het medium door de slaap heen naar het geestelijke ontwaken, waarna eerst de totstandkoming van hun eenheid volgt. Dit moet bereikt worden, of het medium komt nimmer op deze hoogte. Eerst dan spreekt de sensitiviteit, buiten deze gevoelskracht om is er niets te beleven. De ziener in de derde graad is nog steeds niet in staat achter de sluier te zien, dat kan alleen de vierde graad. De derde graad ontvangt hierdoor, maar de vierde graad beleefd, en dit geestelijke verschil is enorm. De derde graad kan u niets vertellen van het beleven, deze graad kent de wetten niet, ook al worden die wetten door het gevoelsleven beleefd; dit ondergaan is toch nog steeds onbewust voor het instrument.

De vierde graad beleefd bewust de occulte wetten en ontvangt daarbij het kosmische weten. Deze graad ziet achter de wetten van leven en dood en kan ze zich eigen maken, waardoor het eigen bewustzijn verandert. Het derde-graadsinstrument daarentegen is niet in staat iets van het leven achter de sluier te zien op eigen kracht, omdat het gevoelsleven deze sensitiviteit niet bezit. De vierde graad als medium ontwaakt, de derde graad kan alleen dat beleven, wat de meester doorgeeft. Maar hij blijft zichzelf. Deze mediums veranderen niet, het innerlijke leven beleefd iets, dat de meester toebehoort en diens eigen bewustzijn is. Het medium in de vierde graad kan zich dit bewustzijn eigen maken!

U voelt hoe wonderbaarlijk de geestelijke gaven op het gevoelsleven inwerken. De ene roept u het halt toe, de andere brengt u nog verder en hoger, er is gevoel in u aanwezig en van dit gevoel maakt de meester gebruik. De Grote Vleugelen zijn het, die u het kosmische bewustzijn kunnen schenken, het helderziend gevoel is en blijft het op aarde gebonden waarnemen door astrale inwerking. Het kosmische zien wordt beleefd! Het medium in de derde graad komt niet van de aarde los, het medium voor de Grote Vleugelen móét loskomen, eerst dan kan de meester het instrument met de occulte wetten verbinden. U kunt aan het medium zien of deze zijn eigen bewustzijn losgelaten heeft. Aan dit waarnemen ligt het innerlijke denken en voelen vast, dan verwaast het stoffelijke licht in zijn ogen en is het naar binnen gekeerd. Wij noemen dat de bewuste trance, die het medium alleen door zijn meester beleven kan. Het moet u dus duidelijk zijn, dat een medium niet in korte tijd deze hoogte kan behalen. Hiertoe is ontwikkeling nodig.

Het kosmische aanvoelen en zien is een directe gevoelsverbinding met het leven:

Om geestelijke boodschappen door te geven en zieken te genezen, heeft de meester van deze zijde de kosmische helderziendheid niet nodig. Indien de ziener kosmisch moet waarnemen, verbindt de meester hem direct met de astrale wetten. Dat staat dus oneindig veel hoger dan het beleven van de stoffelijke en astrale gedachten, want het is uitsluitend dankzij deze gave dat het medium tot het kosmische schouwen komt. Deze graad van helderziendheid stemt zichzelf op de Grote Vleugelen af. De Grote Vleugelen kunnen buiten het eigen organisme beleefd worden en in het kleed, doch het uittreden staat boven het innerlijke beleven, die graad overheerst alles. Het innerlijke zien is gericht op het bewuste instellen van de aarde af, het hoogste zien geschiedt buiten het organisme om en hiervoor moet het medium uittreden. Deze gave van zien heeft weer een aparte ontwikkeling nodig en wordt door de psychische en fysische trance ontwikkeld, waardoor lange tijd nodig is, omdat het medium, gelijk in het oude Egypte, al de wetten in de ruimte bewust beleeft. De aller, allergrootsten op aarde hebben deze enorme helderziendheid mogen beleven. Soms gaan er eeuwen voorbij zonder dat dit voorkomt. En deze mediums hebben u iets te zeggen en zijn éénlingen op het occulte gebied.

Geestelijke Gaven (SP.7962.7971)

Gereïncarneerd vanuit de lichtsfere

Het echte medium is voor zijn taak wedergeboren:

Het Westerse medium in onze handen is voor zijn taak op aarde geboren en het dient nu de astrale wereld.

Geestelijke Gaven (SP.786)

De sfeer waaruit iemand reïncarneert, bepaalt de taak op aarde:

Mozes wás niet zover. Een kind uit de eerste sfeer had men ook de taak van Mozes niet kunnen geven.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.10563.10564)

Mozes kwam niet uit de eerste sfeer:

Kwam niet uit de eerste sfeer. Wanneer u in de eerste sfeer bent, dan staat u niet meer open voor afbraak, vernietiging. Hier het zwaard; Mozes had links het kruis in zijn handen en rechts het zwaard.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.10559.10561)

De profeten hebben wel een eerste contact beleefd met de meesters:

De mens kreeg zijn Bijbel, de mens kreeg vader Abraham, Isaak en Jakob, en daarna Mozes en daarna vele anderen, Jesaja, de profeten. Maar de mens wist aan het leven contact te schenken tussen stof en ziel.

Lezingen Deel 1 (L1.4631.4632)

De huidige maatschappij is nog niet afgestemd op de eerste lichtsfeer:

Kijk nu maar eens in de maatschappij, wat ervan overblijft wanneer u de eerste sfeer waarlijk betreedt. Dan bent u vrij van alles, van de maatschappij. U kunt hier geen taak voor de maatschappij beleven, aanvaarden, want u hebt onmiddellijk met leugen en bedrog, met onrechtvaardigheid en alles te maken. Kunt u niet meer. In de eerste sfeer bent u rechtvaardig. U liegt en bedriegt niet meer. Onrechtvaardigheid daar, kunt u niet meer aanvaarden, wilt u niet zien, want u zet uw leven voor de rechtvaardigheid, voor de liefde, het gevoelsleven, ontwaking, welwillendheid, vriendschap, zusterschap, broederschap, moederliefde, vaderliefde in. Wat blijft er nu nog van over?

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.10572.10579)

Jozef Rulof (André) komt uit de eerste lichtsfeer:

André komt uit die sfeer. Níét uit het schemerland, want dan stond hij weer open voor halfwakend bewustzijn, toch die onrechtvaardigheid, kan er nog juist bij.

Maar het gaat hier niet meer. Hier moet het gevoelsleven zuiver kunnen voelen en denken, voor zichzelf reeds, anders kan de meester, anders kan de gedachte niet doorkomen. Indien de meester stoot, werkt, dient, bezielt, ook rechtvaardigheid, en de bron is onrechtvaardig, ongevoelig, onbewust, hoe wilt u werken?

Dat houdt alles verband met elkaar. Nu kunt u niet gaan schrijven. U

kunt dat instrument wel ontwikkelen, u kunt het opbouwen, maar vroeg of laat bent u het kwijt. Dat instrument stort in. Zo moet alles uitgerekend worden, dat is uitgebalanceerd, dat is gezien, dat is gevoeld; dat leven, dat instrument, dat gevoelsleven bezit juist zoveel om te dienen.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.10580.10589)

Alleen als men afstemming heeft op de lichtsferen, kan men als medium dienen:

Uw aardse bewustzijn is, zoals ik al zei, voor deze wereld een geestelijke gevoelsgraad, een hemel of hel, waarop gij afstemming hebt. Als mens vertegenwoordigt gij een astrale wereld, waarvan de derde hemelsfeer de hoogste is, die ge kunt bereiken.

De mens, die op een van deze hemelen afstemming heeft, staat open voor onze wereld. *Het is deze mens, die geestelijke gaven kan bezitten.*

Zijn gevoelsgraad immers zoekt God en wil dienen; het is door die reine gevoelens, dat deze mens tijdens het aardse leven met onze wereld in verbinding komt, waardoor de geestelijke gaven in hem naar voren treden. Zijn bewustzijn is open, is gevoelig, het kent leven en dood en zo is het mogelijk, dat de astrale persoonlijkheid op dit leven kan inwerken. *Deze mens zou als medium kunnen dienen.*

Geestelijke Gaven (SP.266.272)

De echte wijsheid komt uit de lichtsferen:

De geestelijke gaven, dat moet u thans toch duidelijk zijn, hield Gene Zijde in eigen handen. Deze geestelijke wonderen behoren tot de sferen van licht, die wijsheid kan u het lagere bewustzijn niet schenken. Het kwaad maakte zich meester van het occultisme, de hellen stroomden leeg, op aarde dienen leugen en bedrog de geestelijke gaven, waarvoor echter de sferen van licht geen achtung voelen.

Geestelijke Gaven (SP.1055.1057)

Alleen de mens die op lichtsferen is afgestemd en vrij is van karma, kan als medium dienen:

Alleen de mens dus, die op een van de drie hemelen afstemming heeft en vrij is van eigen geestelijke wetten, kan als medium dienen. Het leven dat op de hel afstemt, heeft voor de gaven geen betekenis. Het moet nog

ontwaken. Een duistere geest, een demon, zoekt in z'n aardse leven het dierlijke en geeft zich liever over aan de hartstocht. Voor de geestelijke gaven zijn intuïtie en reïne gevoelens nodig. Het gevoelsleven van een duister mens is te grof, terwijl de sferen van licht te ijl zijn, zodat van verbinding en geestelijke eenheid tussen die beide werelden geen sprake kan zijn. Wat ik u verklaren wilde, zal u nu duidelijk zijn, en wel dit, dat uw eigen gevoelsgraad weer afstemming kan hebben op de geestelijke gaven.

Het is niet mogelijk zomaar het hogere bewustzijn binnen te stappen – zo min als het ons mogelijk is een hogere sfeer in bezit te nemen, als we ons die afstemming niet hebben eigen gemaakt. Wie dus onder de eerste sfeer leeft, en geen gevoel of liefde bezit, niet dienen kan, slechts zichzelf zoekt, zo'n mens kan door ónze wereld niets ontvangen.

Die mensen volgen de duisternis en handelen als onbewusten. Dacht u, dat één geest van het licht in deze donkere zielen zou afdalen om door hen geestelijke wijsheid op aarde te brengen? Het zou de afbraak zijn van al wat hij zich in zijn hemel heeft opgebouwd!

Miljoenen zielen op aarde leven in deze duistere toestand en hierdoor zijn ze voor ons onbereikbaar en komen de mediämieke gaven niet tot ontwikkeling. Zélf sluiten ze zich voor het hogere leven, voor de occulte wetten en de geestelijke gaven af. Zélf roepen ze de astrale-geestelijke wetten wakker, die ons het halt toeroepen. U moet dit goed onthouden, want straks komen wij deze graden van levens tegemoet. Door hen te peilen kunnen we dan vaststellen of er gaven aanwezig zijn. Ik zeg u dus thans reeds, dat al die miljoenen geen geestelijke gaven kúnnen bezitten, omdat zij leugen en bedrog zoeken, eigenschappen, die op de duisternis afstemming hebben.

Droevig groot is desondanks het aantal Westerlingen, dat zich voor medium uitgeeft. Ze eigenen zich de gaven maar toe, verkrachten deze en bedriegen hun medemensen.

Geestelijke Gaven (SP.285.304)

In het boek 'Zij die terugkeerden uit de Dood' vraagt Gerhard aan een geestelijke broeder of Jozef Rulof nog gevaar loopt voor duistere beïnvloedingen:

Dreigt er voor hem geen gevaar meer, broeder?"

„Nee, Gerhard, dat gevaar heeft hij overwonnen, in niets dreigt er voor hem gevaar. Hij is bewust en wie zich van zijn toestand bewust is, die leeft en draagt dit als eeuwig bezit. Hij, uw vriend, heeft zich van alle stoffelijke genoegens en verlangens bevrijd. Hij leeft alleen voor zijn leider en zijn gaven en voor de drang, iets voor de mensheid te mogen doen, en dit vernietigt alle gevaar. Hij leeft, zoals een instrument behoort te leven, wil het als medium iets bereiken. Gij ziet, wat hier is bereikt. De mens op aarde zal dit echter nog niet aanvaarden, omdat men zelf wil zien en horen.

Zij die terugkeerden uit de Dood (TH.5693.5700)

Voortzetting van de eerste priester-magiër

Velen volgden het pad van de eerste priester-magiër:

De magiër zoekt dus de stoffelijke wetten, de yogi is het en de ingewijde, die zich los willen maken van het aardse leven en dan in de astrale wereld willen waarnemen. Hun eigen levensafstemming moet hen beschermen, of ook zij verliezen het leven. Duizenden hebben hun aardse leven verloren en keerden niet meer terug, of waren voor lange tijd bezeten. De een maakte een einde aan dat dubbele leven, anderen kwamen niet los tot hun einde op aarde hen vaneenscheurde, eerst dan traden ze hun eigen levensafstemming binnen. Op dit ogenblik leeft er slechts één groot magiër in het Oosten, de rest komt niet van zichzelf los en beleeft de eerste graden. De ene kan zich een maand lang laten begraven en blijft in leven, hij heeft de wetten overwonnen. De overige duizenden durven niet verder te gaan, want zij hebben hun eigen grens gevoeld en deze werd tevens het occulte halt.

Geestelijke Gaven (SP.10869.10875)

Maar zij dienen slechts zichzelf:

De fakir en magiër in het Oosten kunnen reizen maken en zichzelf splitsen, niettemin dienen zij zichzelf.

Geestelijke Gaven (SP.10864)

Toch was dit pad nodig om het mediumschap te ontwikkelen:

Deze leerschool is dus verder ontwikkeld, wie deze hoogte behalen kan heeft zich het gevoel ervoor in andere levens eigen gemaakt. Maar als de eerste magiër niet zover was gekomen, hadden wij u thans dit schrijven

niet kunnen schenken, want het gevoel ervoor moeten u en anderen zich eigen hebben gemaakt. Hieruit putten wij en is het contact voor u en ons, wij komen erdoor tot geestelijke eenheid.

Geestelijke Gaven (SP.10866.10868)

Voortzetting van het oude Egypte

Na het oude Egypte hebben velen getracht om de zwarte magie van de tempelpriesters te bemachtigen:

Het is machtig wat er nu gebeurt, maar voor Gene Zijde hebben de opgeroepen verschijnselen geen betekenis; het lagere in de mens brengt hen tot stand. Alle priesters beoefenen nu de zwarte magie. Vele volken willen deze gaven bezitten en nemen ze over, doch de ene mens na de andere gaat er zijn eigen ondergang door tegemoet.

Nu ontstaan de graden voor de gaven, de een beleeft de waarachtige verschijnselen, anderen daarentegen de afschaduwing van de werkelijkheid en fantaseren. De charlatans treden naar voren. De echte magiër voelt, dat zijn tijd nu gekomen is om zich te verbergen, tenminste indien hij wil voorkomen, dat men zijn kunst na-aapt. Hij trekt zich in zijn duister bestaan terug. De eeuwen vliegen voorbij, de wijsheid in Egypte behoort tot het verleden. Ook in uw eigen tijd houdt een waarachtig magiër zich nog steeds verborgen, alléén het bedrog treedt naar voren. Die mensen willen hun kunsten tonen, de waarachtige magiër is een geestelijk kunstenaar, iemand die het organisme heeft overwonnen. De rest is dierlijk gespuis!

Al deze mensen zoeken zichzelf en gaan toch eens hun ondergang tegemoet. Er zal één ogenblik komen, waarop zij hun eigen bescherming verwaarlozen. Dan zijn ook zij verloren.

Geestelijke Gaven (SP.1031.1044)

Maar ook het dienende gevoelsleven ging verder. Reeds 2000 jaar voor Christus voorspelde Venry dat eens zijn meester Dectar de Grote Vleugelen zou ontvangen en dan meer mensen zou kunnen bereiken dan toen in het Oude Egypte:

Toen Venry en zijn meester Dectar tezamen waren na een bezoek aan de farao, voorspelde Venry zijn meester de Grote Vleugelen, die hij eens zou ontvangen. Hij zag toen ver vooruit en hij zei tot zijn meester:

„Wat ik zie, mijn vriend, is waarlijk om verheugd te zijn. Eens zult ge de Grote Vleugelen ontvangen. De God van al het leven zal u de Grote Vleugelen schenken en ge zult meer mensen kunnen bereiken, verder en dieper gaan, dan wij thans hebben mogen beleven.”

En deze voorspelling is volkomen bewaarheid, woord voor woord uitgekomen. Het instrument, waardoor wij al de psychische en fysische gaven beleven en door wie ik thans schrijf, heeft deze ontwikkeling ontvangen. Hij is Dectar! En zijn leerling, de Grote Gevleugelde uit het oude Egypte, gaf hem het boek „Tussen Leven en Dood”. Hij legde dit door zijn vroegere meester vast, maar ze beleefden beiden opnieuw hun Egyptische openbaringen. Doordat ze voor het goede, voor God, hun levens hebben ingezet, mogen ze thans hun geliefde werk voortzetten en kunt gij als Westerling begrijpen hoe het komt dat het gevoelsleven voor deze gaven aanwezig is. De ziel, die voor God wil dienen, kan niet ten onder gaan. Geen woord, dat ge voor God en al Zijn leven uitspreekt, is te vernietigen, na duizenden jaren staat ge opnieuw voor uw taak.

Geestelijke Gaven (SP.12956.12968)

Jozef Rulof kan nu verder, omdat Dectar in hem leeft:

Hij brengt door een onfeilbare zekerheid de Goddelijke wijsheid op aarde, omdat ín hem het oude Egypte leeft. Indien u het boek: „Tussen leven en dood” in handen neemt, leert ge dat leven kennen, ge staat nu voor „Dectar” ... een meester in eigen tijd, maar vechtende voor het goede, de Tempel van Isis te verzekeren, dat toen nog niet mogelijk was. Doch nu gaat hij verder, eeuwen gingen er voorbij, aan het leven én de wetten is niets veranderd, wél het innerlijke en maatschappelijke leven voor de stoffelijke mens van deze wereld!

Jeus van Moeder Crisje Deel 3 (J3.6523.6525)

Hij vocht toen al tegen de duisternis:

Ik vertelde u, dat men reeds aan deze ontwikkeling begon, wanneer het kind de zevenjarige leeftijd had bereikt. Ouders, wiens kind begaafd bleek te zijn, zagen het ontnomen en als priester opgeleid, wat voor de ouders een gebeurtenis was en waarvoor zij geëerd werden. Egypte leefde in meditatie. Het was tevens mogelijk, dat het kind door Gene Zijde aangewezen werd om de „Grote Vleugelen” te vertegenwoordigen en ook dat is steeds een openbaring voor hen geweest. In die tijd waren de hogepriesters steeds voorbereid op het grote wonder, want wanneer er niet

een Grote Gevleugelde onder hen leefde, had het leven in de Tempel geen betekenis. Door dit geestelijke wonder ontvingen zij van de Goden het allerhoogste.

Dag en nacht werd er geofferd en gebeden, opdat de Goden zorg ervoor zouden dragen, dat het instrument afdoende beschermd werd, en het spreekt vanzelf, dat de Gevleugelde zich als een godheid voelde. Wanneer men aan de ontwikkeling begon, leefde heel Egypte in spanning en deze werd tot extase, wanneer het allereerste woord door dit wonder gesproken werd. Heel het hof was er dan bij vertegenwoordigd. Ze beleefden een feest van ongelooflijke schoonheid, van heiliging en bewust ingaan, diep doorvoeld en doordacht en waarvan eenieder het zijne wilde ontvangen. Het was een feest van reine bezieling, hoog en laag beleefde nu het éénzijn met de Goden en vooral met de God van hun Tempel. Mijn broeder Alonzo vertelt in zijn boek „Tussen Leven en Dood” over deze schone, maar onbarmhartige ontwikkeling, een werk dat door dit instrument aan de mensheid is geschonken. Dit is de beschrijving van een opleiding in de Tempel van Isis, waarvan hij de Grote Gevleugelde was. Hij vertelt u, hoe hij en zijn meester Dectar als leeuwen vochten tegen het kwaad, dat toen reeds de Tempel bestuurde. Deze twee priesters wilden redden wat er nog te redden was en brachten dit tot stand. Alonzo vertelt u, hoe hij als Venry de Grote Vleugelen ontving en deze reeds als kind bezat. Hij geeft u een beeld, hoe hij zich reeds als kind voelde en hoe men vanuit de Tempel op zijn jonge leven inwerkte. Hij leefde daar als het laatste grote medium en maakte zijn werk af, doch ook hij werd door zijn meester aan deze zijde geholpen. Hij vocht tegen deze afdaling met zijn grote meester Dectar, die zijn vleugellamheid moest aanvaarden, maar niettemin van Venry een wonderbaarlijk instrument maakte. Het is beslist noodzakelijk, dat u het boek leest, u weet dan eerst hoe hoog die ontwikkeling is beleefd en hoe de Gevleugelde aan zijn wijsheid kwam. U kunt dan voor uzelf een vergelijking maken met uw eigen tijd, ge weet dan tevens dat het oude Egypte de hoogte van thans niet heeft kunnen beleven, want wij gaan verder en dieper.

Geestelijke Gaven (SP.12917.12937)

In de twintigste eeuw werd het nog veel moeilijker:

Het medium van het oude Egypte had heel veel voor op de mediums uit de twintigste eeuw. Zij konden in rust hun studie afmaken, in niets werden ze gestoord. Onze mediums leven, gelijk eenmaal de Grote Gevleugelden, onder u en in een maatschappij, die waarlijk niet geschikt

is om daarin een dergelijke taak te volbrengen. Onze mediums beleven dan ook al het storende van uw dagelijkse leven, ze moeten erdoorheen, niets kan hun geschonken worden en toch, steeds gereed te moeten zijn voor de astrale wijsheid, is het moeilijkste leven, dat ge in het Westen beleven kunt. Moeilijker leven is er niet! Wat ge ook doet, dit leven moet het aardse én het leven van deze zijde vertegenwoordigen, en daarin volkomen zichzelf blijven. In het oude Egypte – vertelde ik u – kwamen de priesters te middernacht bijeen. Als de Maan hoog aan de Hemel stond gingen zij in meditatie en konden ze zich geheel geven. In hun prachtige omgeving, omringd door sferenschoonheid, hun door Moeder Natuur geschonken, in de met de prachtigste bloemen versierde wijdingstempel, werden de geweldige zittingen gehouden en beleefden zij de stilte van de geest en werden in niets gestoord. Maar onze mediums voor de Grote Vleugelen en de andere gaven, hebben hiervoor geen tijd, hoe gaarne ze ook die reine sfeer zouden willen bezitten. Onze grote mediums hebben geen tijd om naar de Maan te kijken, ze moeten elk ogenblik gereed zijn, of uw tram rijdt hen in een ziekenhuis, een kar met paarden bespannen slaat hen tegen de grond, indien ze slechts één ogenblik zichzelf zouden vergeten. En dit is toch mogelijk, want de groten leven voortdurend „tussen leven en dood” en moeten desondanks voor uw maatschappij gereed zijn. Zie, dat is niet zo eenvoudig.

Geestelijke Gaven (SP.12938.12950)

Desondanks overstijgt André-Dectar (Jozef Rulof) nu het oude Egypte:

De Oosterling zoekt zelf, dit medium ontvangt! Hij wil niets zijn en niets betekenen. Hij dient! En daarvoor ontvangt hij het hoogste voor de aarde en ons leven, het Kosmische Bewustzijn! De Egyptenaren hadden hun ceremoniën nodig om iets tot stand te brengen voor het geestelijke contact, de Maan moest hun inspiratie geven, voordat ze tot het gewenste stadium waren gekomen, en al hun verdere mystieke drukte, maar wij zijn thans zover, dat we hem, waardoor we werken, onder zijn wandeling buiten in ons leven optrekken en volkomen uitschakelen en losmaken van het aardse leven. Zonder stoornis komen we één met hem en tot handelen, elk uur, iedere seconde kunnen wij ingrijpen. Het oude Egypte heeft dit contact niet gekend!

Geestelijke Gaven (SP.3133.3139)

Dit kan doordat hij toen reeds de magische wetten bemeesterde:

Dit instrument leefde, voordat het aan deze taak kon beginnen, in het

oude Egypte en was daar reeds een geleerd priester, een meester voor anderen. (Voetnoot in eerste druk: Lees hierover in het boek: „Tussen Leven en Dood”). In dat leven heeft hij zich de wetten en het gevoel voor dit mediumschap eigen gemaakt. Vele levens gingen er voorbij, waarin hij andere taken had te vervullen. Nu is het Egyptische leven in hem ontwaakt, is dat meesterschap bewust en wordt hij in staat geacht deze taak voor Gene Zijde te vervullen.

Geestelijke Gaven (SP.3167.3171)

Nu komt André-Dectar tot een veel ruimer bewustzijn dan toen:

In dit gevoelsleven is dus het mediamieke gevoel, de geestelijke sensitiviteit aanwezig, deze ziel heeft het zich door tal van levens eigen moeten maken. In het oude Egypte heeft hij zijn taak niet kunnen afmaken, nu gaat Gene Zijde ermee door. Wat voor het goede is gedaan, dus voor God, is niet voor niets geschied, wat in liefde ontstaan is, blijft en is niet te vernietigen. Maar nu gaan we nog verder, dieper en bewuster, dan we daar hebben kunnen beleven. Toen waren we als priesters behangen door een witte pij met priesterlijke ordetekens, mediteerden dag en nacht en werden in niets gestoord, thans leeft ons instrument onder de mensen en is in alles normaal en volkomen zichzelf. We hebben nu het oude Egypte in al de graden van de occulte wetten en voor de geestelijke gaven overtroffen. Nu zijn we bewust met het leven na de dood in verbinding, nu hebben we de ruimte leren kennen en weten we hoe de planeten hun banen beschrijven, wat eens grote raadsels voor ons waren en betekenden.

Geestelijke Gaven (SP.3177.3183)

In het oude Egypte werd het contact met het hiernamaals beleefd, nu wordt dat geestelijk verklaard:

Het oude Egypte heeft gekend het beleven van de wetten die tussen leven en dood uw levens van de aarde overheersen; wij brengen u de geestelijke verklaring ervan, opdat ge zult gaan waarheen wij gingen, naar dat waarheen Christus u de weg wees.

Geestelijke Gaven (SP.3187)

Bedrog

De broers van Jozef, kinderen van zijn ouders Crisje en de Lange Hendrik, zien in Amerika hoe vele charlatans de magiërs na-apen:

Omdat de mens niet meer in de verdoemdheid geloven kan, zoekt hij en komt nu in handen van geestelijke charlatans terecht, die het duizendmaal erger maken en handen vol geld kost. Léés toch „Geestelijke Gaven” en voor duizenden gevaren zijt ge beschermd! roepen de jongens van Crisje en de Lange Hendrik u toe, vliegt telkens over hun lippen, nu zij het Amerikaanse bedrog beleven.

Jeus van Moeder Crisje Deel 3 (J3.11603.11604)

Het bedrog is nu massaal geworden:

In het oude Egypte was dit het heiligste en het allerhoogste dat bereikt en beleefd kon worden, maar in het Westen lopen duizenden van deze lieden rond en zeggen de Grote Vleugelen te bezitten. Elke stad bezit hen zelfs. En de mensen zijn aan hun dol gepraat gewend. Ze vliegen als motten op het heilige licht af, maar verbranden hun vleugeltjes. De occulte gaven zijn nu het bezit van de massa geworden, maar dat kan niet! Niet één geest is in staat om deze mensen in zijn leven op te trekken.

Geestelijke Gaven (SP.4994.4999)

Het boek ‘Geestelijke Gaven’ geeft de mogelijkheid onderscheid te maken tussen het bedrog en het echte mediumschap:

Geachte lezer,

Dit boek voert u in de occulte wetten. Het behandelt de geestelijke gaven, die de aardse mens kan bezitten, en toont u de graden, welke in deze gaven liggen. U leert er de magiërs, fakirs, yogi’s en de Westerse mediums door kennen, waarna u zelf kunt vaststellen, wie van hen de geestelijke gaven dient dan wel bezoedelt.

Door dit boek wordt u met de hemel en de aarde, met de witte en de zwarte magie verbonden.

Het is alleen een meester van Gene Zijde mogelijk u deze voor een aards mens ondoorgroendelijke wetten te verklaren. Deze moeilijke taak werd uitgevoerd door meester Zelanus, die u wellicht reeds als Lantos in zijn

boek 'De Kringloop der Ziel' heeft leren kennen.

Door de Oosterse en Westerse mediums te volgen en vergelijkingen te maken met de bovennatuurlijke verschijnselen, zoals die in het oude Egypte werden beleefd, geeft hij u een scherp beeld van de occulte wetten.

Zijn rijke, leerzame boek maakt u los van het alledaagse en voert u tevens geestelijk opwaarts, doordat het u met de sferen van licht, de hemelen in het leven na de dood, verbindt.

Moge het u overtuigen van de machtige betekenis, die de wáárlijk geestelijke gaven voor het leven van God bezitten, en moge het u de ogen openen voor het bedrog, want dat is het doel van Gene Zijde.

Ik zelf geef u het boek door, zoals ik het ontving.

's-Gravenhage, 1943.

Jozef Rulof

Geestelijke Gaven (SP.18.30)

Het boek geeft een diepe ontleding van de geestelijke gaven:

Om ze geheel voor u te ontleden en u de werking ervan te verklaren, voer ik u naar het oude Egypte en naar het Oosten. U zult daardoor waarnemen, wat het Oosterse instrument door de occulte wetten beleeft en wat uw Westerse medium door onze zijde aan geestelijke wonderen en wijsheid ontvangt. Ook wil ik u aantonen, dat het Westerse medium geen gaven bezit en vooral, dat het Oosterse instrument de mediums, die in onze handen zijn, niet kan evenaren, hoe ongelooflijk dit ook zal klinken voor de ingewijde in de occulte verschijnselen. Ik zal het u echter op allerlei wijzen doen zien. Het zal u dan duidelijk worden, dat het Oosterse medium zichzelf zoekt en het Westerse alleen ontvángen kan, waardoor het echter een hoogte beleeft, die slechts het oude Egypte heeft gekend!

Als ik u alles kan schenken, zult u kunnen vaststellen in welke graad van het bewustzijn en het gevoelsleven uw mediums zich bevinden, zodat u tevens kunt beoordelen, welke van de door hen beleefde verschijnselen zuiver zijn en welke tot het bedrog behoren. U kijkt dan door de occulte wetten, door de gaven en door de mediums heen.

Nóg is het medium ondoorgrondelijk voor u, nóg kent u de ingewikkelde occulte wetten niet, het Westerse gevoelsleven moet zich de intuïtie daartoe nog eigen maken. Het is thans echter de wil van Gene Zijde, dat de mensheid ingelicht wordt. Zij moet voor de geestelijke gaven ontwakken en de verschijnselen leren kennen, want eerst dán lost de charlatanerie, welke op het occulte gebied zo bedroevend vaak voorkomt, op, en kan ons astrale leven niet langer worden bezoedeld. De geestelijke gaven en de astrale wetten zullen dan voor u, aardse mensen, betekenis krijgen en u zult gaan voelen, hoe heilig alles is, wat u en wij van God hebben ontvangen.

Geestelijke Gaven (SP.43.53)

Meester Zelanus geeft de volgende waarschuwing:

„Grijp niet hoger dan er aan gevoel in u is,

of gij tast in het duister!

Bewust of onbewust leed berokkenen aan anderen,

betekent eigen ondergang!”

Meester Zelanus

Geestelijke Gaven (SP.31.36)

Zovele zogenaamde trance-mediums liegen en bedriegen:

Wanneer u nu weet, dat er duizenden trance-mediums in uw stad rondlopen en er zich voor uitgeven, waarvoor het oude Egypte machteloos stond, begrijpt ge, dat al die lieden hun ogen sluiten voor kletspraak, want waar is dan hun wijsheid, die hierdoor verkregen wordt? Lees de boeken: „Geestelijke Gaven” en u weet het, die mannen en vrouwen vergriepen zich aan de „psychische trance” ... ze volgen de weg die vele priesters hebben gevolgd, maar vroeg of laat werden ontmaskerd. Die mensen willen iets voor de astrale wereld doen? Meestal is het voor hun bestaan, omdat die te lui zijn om te werken en thans, omdat de mensheid nog niet zover is, liegen en bedriegen en hun geliefden voor geesten laten spelen. Over het occulte bedrog in uw eigen tijd, behoef ik u niets te vertellen, duizenden mensen liegen bewust en onbewust, van geestelijk

contact is er thans ook geen sprake! Wij zeggen u: de „psychische trance” is het machtigste wonder aan uw leven geschonken, maar wie bezit deze heiligheid? Eén mens op miljoenen, voor thans, voor uw eeuw en de „Universiteit van Christus”, is Jees van moeder Crisje de éniige mens die thans dat contact bezit.

Jees van Moeder Crisje Deel 3 (J3.6552.6558)

Door het massale bedrog wordt ook de wijsheid van de Universiteit van Christus bedolven:

En dan, mijn Jees, worden wij geen wereldleraar, wij zijn in stilte gekomen en wij gaan in stilte weg. Wij zijn straks bij duizenden mensen bekend, natuurlijk, maar dat is de Aarde nog niet. En dat voel ik. Ook al zou ik héél deze mensheid kunnen bezielen, ik krijg dat niet in handen, omdat er te veel bedrog op Aarde is.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 4 (C4.5496.5499)

Het afschuwelijke bedrog maakte een drekput van het spiritualisme:

En u weet nu dat het spiritualisme op aarde een drekput is geworden. Daarvoor schreven de meesters ‘Geestelijke Gaven’.

Lezingen Deel 1 (L1.10050.10051)

Geen mens bezit zelf geestelijke gaven:

Dat er op aarde niet één mens leeft, die van zichzelf kan zeggen: „Ik bezit geestelijke gaven!”, moet u thans duidelijk zijn. Niet één mens kan zeggen: „Ik ben op eigen kracht met Gene Zijde in verbinding.” *Zulks is niet mogelijk, want wij houden de gaven in eigen handen!* Wie dus zegt, geestelijke gaven te bezitten, is een onbewuste, die de werkelijkheid niet kent, waarin hij leeft. En hij, die gelooft de gaven door studie te kunnen bereiken, is eveneens levend dood.

Uw gevoelsleven bepaalt uw levensafstemming, u moet dit aanvaarden of u wilt of niet. De astrale wetten voor de gaven zullen het u wel zeggen. U bezit het juiste gevoel, of u bezit het niet, wat zeggen wil, dat u óf door uw gevoelsgraden geheel los bent van het aardse leven, óf dat u met beide benen op de stevige grond staat en niet te bereiken zijt.

Voor de geestelijke gaven is er direct contact nodig tussen uw en onze wereld en wel dóór uw gevoelsleven, dóór uw graad van bewustzijn heen,

of wij staan machteloos en kunnen niets uitrichten. Dit contact nu brengen wij tot stand, niet u, want u kunt dat niet. Zij, die denken het wel te kunnen, tasten nu als blinden in de onmetelijke ruimte, waarin de astrale wetten leven, en komen niet los van de aarde. Die wetten zijn te ijl voor hun gevoelsleven. In de ruimte, waarin ze zouden willen binnentreden, leven wij en toch zien en voelen ze ons niet. O, ze doen wel alsof en vertellen u, dat ze ons duidelijk voor zich zien en ons horen praten, maar dat is louter fantasie. Hier spreekt slechts hun eigen verlangen. U zult dit alles straks leren kennen.

Pas als u het waarachtige gevoel bezit, is verbinding met onze wereld mogelijk. Dan komen wij tot u, trekken u in ons leven op, waarna u de astrale wereld binnentreedt. Eerst dan ontvangt u geestelijke gaven en dient u als medium voor onze zijde.

Zo wij nu alles van ons leven aan u op aarde willen doorgeven, moet u bereid zijn uw gehele persoonlijkheid in te zetten. Als u dit niet kunt, is het onmogelijk u te bereiken en bent u voor onze wereld afgesloten. Eerst met de volle honderd procent als inzet van uw kant, kunnen wij op verscheidene wijzen op u inwerken om het vereiste contact tot stand te brengen en kunnen er geestelijke wonderen geschieden. U geeft zich volkomen aan ons over en maakt u geheel los van uw persoonlijkheid en het stoffelijk leven. Dan bent u het gevoelige, geestelijke instrument, dat we kunnen bespelen om de mensheid wijsheid en diepte te schenken.

Denk niet, dat het eenvoudig is om als aards mens het astrale leven te beleven. U staat hier voor wetten, waarvan u de werking niet kent. U moet hier, aan onze zijde, eerst leren lopen en denken, doch deze beide handelingen zijn thans geestelijk, astraal, en niet te vergelijken met uw aardse voortgaan, uw aardse denken. Als het gevoel ervoor niet in u is, kunt u geen voet verzetten. U bent dan een onbewuste in Gods wetten, onbewust van uw eigen leven en sfeer, ook al hebt u afstemming op een van de drie geestelijke sferen.

Doordat u zich niet bewust bent van de astrale wetten, die toch in u leven omdat u als ziel universeel, dus goddelijk bent, komt het, dat u op aarde geen geestelijke gaven kunt bezitten. U kunt geestelijk voelen en leven en toch wil dit niet zeggen, dat u daarmee tevens geestelijke gaven bezit. Deze hebben wij in handen, niet één medium bezit ze, ik herhaal het telkens en omdat velen onder u dit niet zullen willen aanvaarden, zal ik het u door tal van voorbeelden bewijzen. Dan pas zult u goed kunnen

begrijpen hoe ver uw charlatans wel zijn gegaan.

Geestelijke Gaven (SP.337.369)

Het schrijvend mediumschap

Jozef (Jeus) wordt opgeleid voor de Grote Vleugelen, het bewuste uittreden:

De meester vindt nu, dat hij aan de psychische en fysische trance kan beginnen. Inmiddels wordt Jeus bij de hoogste meesters aan deze zijde geroepen, die op aarde een kring van mensen hebben gevormd, waar zij mede zijn ontwikkeling onder handen zullen nemen. De meesters vertellen de aanzittenden, waar Jeus zich bevindt en zij moeten hem halen, hij moet deze zittingen meemaken. Jeus is gevonden in de grote stad en nu kan de meester zijn instrument een ontwikkeling schenken, zoals het oude Egypte met al zijn heiligheid niet heeft kunnen beleven. De hoogste meesters trekken hem tijdens de psychische zitting in hun leven op en daardoor ontvangt hij hetgeen voor zijn mediumschap nodig is. In het eerste jaar is de psychische trance ontwikkeld en dan kan er aan de donkere zittingen voor de fysische trance begonnen worden. Want door de fysische trance kan de meester aan de Grote Vleugelen beginnen. Al de fysische gaven, waarvan ik u de wetten heb mogen verklaren, komen tot ontplooiing en de aanzittenden beleven er wonderen door. In drie jaar is ook dat stadium bereikt en dan begint meester Alcar aan het bewuste uittreden. Wat onze magiër beleefde, wordt nu door Jeus, als André, overwonnen, door zijn meester leert hij ál de occulte wetten kennen.

Intussen wordt er geschilderd en genezen, het helpen van mensen is zijn dagelijkse taak en door de zieken leert hij de stoffelijke en astrale wetten kennen. Hij moet al deze wetten beheersen, wil hij straks niet onder een kosmische last – de Grote Vleugelen – bezwijken.

Al deze gaven bevinden zich op één hoogte. Onfeilbare diagnoses worden er gesteld en tal van door hun artsen opgegeven zieken geholpen en genezen. Nu staat Jeus voor de ruimte! Hij weet niet, wat Gene Zijde eigenlijk met hem voor heeft en dat bewustzijn zou ook te veel voor hem zijn, eerst straks zal hij zichzelf leren kennen. De meester zal hem terugvoeren naar het oude Egypte en dan mag hij weten, wie hij daar is geweest. Straks zal hij zijn eigen verleden ontvangen. Zijn Egyptische persoonlijkheid zal tot ontwaking komen.

Geestelijke Gaven (SP.13013.13031)

De meesters zouden door de diepte van zijn mediumschap van hem een wereldwonder kunnen maken door het vertonen van fysieke wonderen, maar hij dient alleen voor het brengen van de kosmische kennis van de Universiteit van Christus:

Natuurlijk, indien wij het zouden willen, werd je thans een wereldwonder, maar die bewijzen hebben wij reeds aan de mensheid geschonken, er bleef niets van over. De mens op aarde ziet deze heilige mogelijkheden als sensatie en zou je voor die sensatie willen dienen?”

„Néén, meester!” ... zegt Jeus.

„Wij brengen een Goddelijke boodschap op aarde, de boodschap van Christus. Je dient voor de „Universiteit van Christus” ... Jozef, en niet voor materialisaties, directe-stem, dematerialisaties, noch voor apports, wij vertegenwoordigen de „Geestelijke Wetenschap” ...!”

Jeus van Moeder Crisje Deel 3 (J3.8395.8399)

Alcar ontwikkelde hem voor het schrijvend mediumschap:

Ik liet je echter alles beleven, gaf je geestelijk voedsel, maar wanneer ik nu was doorgestaan met je fysieke gaven te ontwikkelen, in de tijd dus dat je werd gedematerialiseerd en alles wat op je donkere zittingen door mij tot stand werd gebracht, dan was je een fysiek instrument gebleven en zou je van ons leven, van sferen en hellen, van de diepte van de ziel en al het schone dat wij aan deze zijde bezitten, niets hebben gezien, noch beleefd, omdat deze krachten tot de psychische gaven behoren.

Doch je weet, André, ik legde die gaven stil en ging je psychische gaven ontwikkelen. Later eerst begreep je waarom ik dit had gedaan, toen ik door je ging schrijven. Ook dat behoort je niet toe, als ik of een intelligentie van deze zijde je niets geven, niet op je inwerken, dan zou jij zelf geen woord op het papier kunnen vastleggen, dat met ons leven heeft te maken.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.10344.10347)

Alle andere gaven zijn alleen ondersteunend:

„Het schrijven dus, Alcar, daarvoor moest ik dienen en is het noodzakelijkste?”

„Inderdaad, André, alleen dat, alleen onze boodschap. Je andere gaven die je thans bezit, zijn maar bijzaak. De mens heeft meer behoefte aan innerlijk en geestelijk voedsel, dan (aan hulp) voor zijn stoffelijke en lichamelijke ziekten. Wij hebben heel veel mensen mogen helpen en menselijk lijden mogen verzachten, doch dat wat ik heb te vertellen, is het voornaamste. Wanneer ik maar één mens kan overtuigen, ik heb je dat reeds meermalen gezegd, dan reeds is ons werk beloond, doch het zijn er reeds duizenden. Je boeken zoeken hun eigen weg en zijn niet tegen te houden. Daarin vertel ik de heilige waarheid, alleen de waarheid, ik zou niet anders kunnen. Ook je schildersgave die je bezit, is maar bijzaak, ook al is die gave nog zo mooi.

Het Ontstaan van het Heelal (OR.10480.10488)

Het gaat om de boeken die de wijsheid doorgeven:

Jozef zei nog: „Lees de boeken, mijnheer, en gij hebt mij niet meer nodig. Dit is het doel van de meesters!”

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.1401.1402)

En het sprekend mediumschap van Jozef Rulof verbindt eeuwen met elkaar:

Alléén mediums in onze handen kunnen iets dergelijks beleven. Eén op miljoenen zál het beleven, de rest komt niet van zichzelf los, ook al is het geestelijke verband intact. Wanneer deze wonderen geschieden, hebben zij voor de mensheid grote betekenis en zijn zij meestal een gebeurtenis waardoor eeuw met eeuw verbonden wordt. De tijd waarin u leeft, zal het u geven, maar de astrale werkelijkheid stelt vast welke massa ervoor geschikt is, welk gehoor luisteren kan en welk gevoel de bovennatuurlijke wetten aanvoelt, die aan u als mens geschonken kunnen worden.

Geestelijke Gaven (SP.3438.3441)

Het dienen van de mensheid

De meesters hebben Jozef Rulof ontwikkeld om de mensheid te dienen:

Dit instrument beleeft de psychische gaven. Door deze wonderen komt de mensheid tot evolutie, Gene Zijde dient de afbraak niet, de meesters dalen niet meer af in modder en stoffelijke ellende. Het medium heeft deze wetten op te volgen of wordt uitgeschakeld; het is dus duidelijk, dat wij niet meer voor leugen en bedrog openstaan. De heiligheid van ons

leven wordt door dit contact aan de mensheid gebracht, Gene Zijde staat open voor dit geluk en volgt de weg van Christus.

Geestelijke Gaven (SP.788.791)

Elk medium kan beoordeeld worden naar de doorgegeven wijsheid:

Die meester stuwt dat leven voort. Wanneer wij werken en wij kunnen iets bereiken, dan moet u dat uitdragen, anders beginnen wij daar niet aan. Dus we moeten van tevoren berekenen wat wij kunnen bereiken. En dat heeft meester Alcar moeten doen.

Wanneer u hier voor komt te staan, voor dit, schrijft u maar een boek, dan gaat u duizendmaal door de dood en honderdduizendmaal door de krankzinnigheid. U moet u voor elke gedachte, elke karaktertrek, voor leven en dood, voor God en Christus, voor ziel, geest en organische stelsels moet u zich kunnen overwinnen en kunnen overgeven.

Waarom hebt ú dat dan niet? Waarom zijn er zo weinig van deze mensen? Ja, er leven er hier onder uw midden misschien tweeduizend. Maar waar zijn die levens? Hebben die mensen iets te vertellen aan de wereld?

Wanneer de ruimte spreekt, dan moet de ruimte ook iets te vertellen hebben. Hebt u. En gaat u maar, volg al die mediums, die instrumenten, en kijk. We hebben u 'Geestelijke Gaven' gegeven; u kunt die mensen peilen. Vraag maar. Wanneer komt er wijsheid?

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.2630.2646)

Het laatste menselijke medium van de Universiteit

Er is maar één medium nodig voor de hele aarde:

De meesters, die orde, daar zijn geen honderden instrumenten aan verbonden. Er is er slechts één nodig voor de hele aarde.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.10514.10515)

Hoger gaan dan het mediumschap van Jozef Rulof is niet mogelijk:

Hoger gaan dan dit mediumschap is niet mogelijk, hierin beleven wij en het aardse medium het allerhoogste.

Geestelijke Gaven (SP.3184)

Na Jozef Rulof (Jeus) komt er geen medium meer die rechtstreeks voor de Universiteit van Christus dient:

Wij zeggen nu ... ná Jeus, komt er géén meer, zoals hij was én is ... omdat hij de mensheid vertegenwoordigt!!

Jeus van Moeder Crisje Deel 3 (J3.11103)

De hoogste wijsheid is door hem op aarde gekomen, omdat de Eeuw van Christus begonnen is:

De astrale wetten spreken, de wijsheid van deze zijde is niet te overtreffen, het allerlaatste komt thans op aarde, want de Eeuw van Christus begint.

Geestelijke Gaven (SP.8282)

Op een contactavond vraagt een dame aan Jozef Rulof of er veel mensen het contact bezitten dat hij heeft:

Dame: „Bezitten veel mensen dit gevoel, dit contact?”

„Of veel mensen dit hebben, dame? Lees ál de lectuur, die de mensheid bezit, dit vindt u nergens! Ik moet het wel aanvaarden en dat heb ik dan ook aan Gene Zijde voor de meesters moeten doen, dat ík nú de voortzetting ben voor állen, die reeds vóór de Universiteit van Christus iets hebben gedaan, waartoe Socrates, Plato, Pythagoras voor de mystiek – Blavatsky ook – kortom het oude Egypte eveneens, hebben gehoord. Doch nú, dame, beleven wij het allerhoogste en dit is voor de gehele mensheid tot aan het einde der Aarde. Hier komt geen mens meer overheen, dit is niet mogelijk, omdat dit de verklaring is van ál de goddelijke stelsels en wetten!”

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.4157.4162)

André-Dectar geeft aan de mensheid de ruimtelijke ontwaking hoe men aan het eigen universele voelen en denken kan beginnen:

Waarvoor leefde gij, Socrates, Plato, Pythagoras? Waarvoor hebt gij geleefd en de vele anderen die zich hebben gegeven om tot uitdijning te komen? Dat zijn wij. Dat is de Universiteit van Christus. Gij hebt alleen maar geleefd om fundamenten te leggen voor deze eeuw. En het is Jeus

van moeder Crisje, dat is André-Dectar, voor de mensheid, de kosmisch bewuste, die na Christus – omdat Hij dat heeft gezegd – de mensheid nieuw gevoel, de mensheid de goddelijke ruimtelijke ontwaking zal brengen, omdat hij als instrument van de Universiteit van Christus zich in het oude Egypte, de Tempel van Isis, licht gaf, weten gaf, wijsheid gaf, door leven en dood ging en het stervensproces lief kreeg, omdat het aan zijn leven en aan al die ‘Groot Gevleugelden’ daar en heel de mensheid, de kinderen van God, de plaats bepaalt hoe de mens aan zijn eigen universele denken en voelen, baren en scheppen moet beginnen.’

Lezingen Deel 3 (L3.7773.7778)

137. De Eeuw van Christus

De Eeuw van Christus is de tijdsperiode waarin de mensheid naar een hoger bewustzijn gaat door de stuwing en de kosmische kennis van Christus.

Betekenis van de Eeuw van Christus

De Eeuw van Christus is de tijdsperiode waarin de Universiteit van Christus op aarde bekend wordt. De artikelen 'Universiteit van Christus' en 'Jezus Christus' lichten toe dat Christus ruim tweeduizend jaar geleden zijn kosmische bewustzijn aan de mensheid niet kwijt kon. Hij werd al vermoord voor het weinige dat Hij heeft kunnen zeggen. Daarom moest Hij zijn boodschap beperken tot de kern: Heb elkander lief.

Pas in de twintigste eeuw heeft Hij zijn kosmische kennis op aarde kunnen brengen. Toen hebben zijn leerlingen, de meesters van zijn Universiteit, via Jozef Rulof de kosmologie doorgegeven. Daarin wordt de volledige kosmische evolutie gevolgd die wij als ziel door vele reïncarnaties beleven. Het artikel 'onze kosmische ziel' geeft een overzicht van de artikelen die deze kosmische evolutie toelichten. Het artikel 'verklaring op zielsniveau' licht toe dat de meesters in de kosmologie de werkelijkheid op zielsniveau hebben beschreven, dat is hoe zij zelf deze werkelijkheid ervaren en kennen.

God en de metafysische weg

De Eeuw van Christus kon pas in de twintigste eeuw beginnen omdat de mensheid toen het vereiste niveau van bewustzijn en gevoelsgraad had bereikt. Daardoor werd een medium als Jozef Rulof niet meer op de kerkse brandstapel gezet. De macht van de kerk was niet zo groot meer dat zij deze verruiming van de geestelijk-wetenschappelijke kennis kon tegenhouden.

Daarnaast waren er toen voldoende fundamenten gelegd om de kosmologie te begrijpen. De wetenschap had de Bijbel al op belangrijke punten gecorrigeerd, en de kerkelijke vertelsels hadden minder vat op het vrije denken.

Grote denkers als Socrates, Plato, Aristoteles, Boeddha, Ramakrishna, Annie Besant, Madame Blavatsky, Mary Baker-Eddy, Rudolf Steiner, Schopenhauer, Immanuel Kant, Galilei, Paulus, Jesaja, Daniël en vele anderen hadden elk in hun eigen tijd hun beste krachten al gegeven voor de opbouw van de Universiteit van Christus op aarde. De meesters hadden God gebracht via Mozes en de profeten, en Christus had het godsbeeld verruimd naar een Vader van Liefde. De eerste priester-magiër was geïnspireerd om leven en dood te onderzoeken, en via het oude Egypte en de ingewijden uit

het Oosten hadden de meesters die metafysische lijn verder kunnen ontwikkelen. Door al die ontwikkelingen kon men in de twintigste eeuw veel meer begrijpen dan de apostelen van Christus in hun tijd.

Evolutie van de mensheid

Het artikel 'evolutie van de mensheid' licht toe dat de Eeuw van Christus pas kon beginnen toen de periode van de wereldoorlogen ten einde liep. Terwijl de enkeling zijn gevoelsgraad kan verhogen door het leven te dienen en zijn lagere karaktereigenschappen los te laten, leert de massa vooral door de ellende van een oorlog hoe het niet moet.

Door de Tweede Wereldoorlog was de meerderheid van de mensen op aarde zover gekomen dat ze geen oorlog meer wilden beginnen, waardoor de wereldvrede niet meer door een wereldoorlog bedreigd zou worden. Hierdoor kunnen de boeken van Jozef Rulof op aarde blijven, en is de kosmologie niet tevergeefs gebracht.

De meesters kunnen nu ook definitief toewerken naar hogere technologie die niet meer voor oorlogsdoeleinden gebruikt zal worden. In de Eeuw van Christus zullen ze uitvindingen op aarde brengen die het bewustzijn en het geluk van alle mensen op aarde zullen verhogen, wat toegelicht wordt in de artikelen 'ultiem genezingsinstrument' en 'directe-stemapparaat'.

Christus in 'De Kosmologie van Jozef Rulof'

Door de boekenreeks 'De Kosmologie van Jozef Rulof' plaatsten de meesters de pilaren voor de Universiteit van Christus. De kosmische reizen die de meesters met Jozef maakten, werden gevolgd en begeleid door Christus, die wilde dat ze deze reizen begonnen. Dit was de wederkomst van Christus, via de meesters. Christus sprak weer tot de mensheid en gaf zijn kennis door via de meesters.

Nadat Jozef en zijn meesters alle kosmische levensgraden hadden bereisd, kwamen ze aan in het Al waar Christus leeft. Hij gaf hun daar de opdracht zijn Alwijsheid op aarde te brengen, zodat wij zijn en onze kosmische ziel leren kennen. Christus toonde hun zijn levens en liet hun zien dat Hij al in de vroege oertijd op aarde had geleefd.

Christus had in zijn leven als Jezus al voorspeld dat er na hem mensen gingen komen die meer zouden verklaren dan Hij. In de Eeuw van Christus is die tijd eindelijk aangebroken, door Jozef Rulof als kosmisch instrument van de Universiteit van Christus. Dit is de eerste maal in de menselijke geschiedenis dat De Universiteit zo zuiver haar kennis op aarde kon brengen. Zo konden Christus en de meesters nu ook het begin van hun leerschool brengen als

gids voor de verruiming van ons bewustzijn en onze liefde.

Fundamenten voor de nabije toekomst

Toch wist Jozef Rulof dat zijn kosmologie de wereld niet zou overtuigen. De massa is nog niet toe aan verklaringen op zielsniveau. Deze wijsheid is de mensheid drie eeuwen vooruit. Waarom is de kosmologie dan nu al op aarde gebracht?

De meesters hebben hierdoor fundamenten gelegd voor hún toekomst. Wanneer zij straks het directe-stemapparaat op aarde brengen, kunnen ze naar de boeken van Jozef Rulof verwijzen. Dan ziet de wereld dat de meesters niet uit het niets komen, maar dat hun wijsheid voordien al op aarde gebracht werd, met een vast doel. Het zal dan vele ogen openen voor de verrijkende blik waarmee de hoogste meesters van de Universiteit van Christus sinds de oertijd de mensheid naar een hogere bewustwording stuwen.

Daarom leven we nu in de meest ontzagwekkende tijd die ooit op aarde beleefd zal worden. De meesters hebben door de kosmologie fundamenten gelegd voor weldra, maar ook voor de toekomstige mens over tien miljoen jaar. De ruimtelijke kennis van onze kosmische ziel is een levensgids voor de mens van alle toekomstige tijden. Hoger gaan dan deze kennis is niet mogelijk omdat de kosmologie afgestemd is op het kosmische bewustzijn van de vierde lichtsfier.

Wat er nu van op aarde is, is echter nog maar een klein begin. De vijf boeken van 'De Kosmologie van Jozef Rulof' zijn slechts kruimels in vergelijking met de kosmische kennis van de meesters. Méér was echter niet nodig, als voorbereiding op de nabije toekomst. Zodra ze via het directe-stemapparaat de volgende duizend boeken van de kosmologie kunnen dicteren, krijgt de wereld het vervolg van de taak van Jozef Rulof en zijn meesters te zien. Dan zetten zij hun missie voor de Universiteit van Christus voort, zonder de beperking van een menselijk medium. Het technische medium zal onuitputtelijk zijn.

Wandeling naar de eerste lichtsfier

De Eeuw van Christus duurt langer dan honderd jaar. Het is de hele tijdsperiode waarin de mensheid haar gevoelsgraad verhoogt naar de eerste lichtsfier. Het artikel 'evolutie van de mensheid' geeft aan dat zij door de Tweede Wereldoorlog tot het gevoelsniveau was gekomen dat overeenstemt met het schemerland in het hiernamaals. Het artikel 'schemerland' geeft een beeld van deze sfeer, waarin het schemerachtige licht het ontwakende gevoelsleven vertegenwoordigt. Het artikel 'eerste lichtsfier' schetst een beeld waar de

mensheid naartoe wandelt.

In schemerland blijft de wereldvrede overeind, de meeste mensen willen al in vrede met elkaar leven. Maar ze kennen hun kosmische ziel nog niet, velen weten niet eens dat er reïncarnatie is. De massa is nog gericht op het stoffelijke leven en op de eigenliefde. Het artikel 'graden van liefde' licht toe dat de universele liefde hoger staat dan de eigenliefde. Om te komen tot de universele liefde van de lichtsferen dient de gerichtheid op de stof omgezet te worden in belangstelling voor het geestelijke leven.

Om daartoe te komen, inspireren de meesters vele mensen om het geestelijk maatschappelijk bewustzijn te verhogen. De mens wordt zich dan meer bewust van de samenleving en hoe men daarin de medemens respecteert en helpt indien nodig. Alleen in een liefdevolle samenleving kan iedereen gelukkig worden.

De Eeuw van Christus is ook een tijdsperiode van technische wonderen. De meesters zorgen dat het leven veraangenaamt, zodat men tijd krijgt om aan geestelijke bewustwording te werken. Wetenschap en techniek gaan stap voor stap in de richting van de technische wonderen die de mensheid zullen vooruithelpen en voor het geluk van alle mensen zullen zorgen.

Voor de bewoners van het hiernamaals is het onderscheid tussen het schemerland en de eerste lichtsfeer duidelijk te zien. Wanneer zij zich in de eerste lichtsfeer bevinden en daar aards stoffelijk gaan denken, dan verwaast de lichtsfeer en vinden ze zich even later terug in het schemerland of op de aarde. Het aardse denken trekt hen terug naar de stoffelijke toestand. Velen die dit voor de eerste maal meemaakten dachten dat ze uit het paradijs van de eerste lichtsfeer verdreven waren. Tot ze beseften dat ze dat zelf veroorzaakt hadden, door niet meer in harmonie te zijn met de eerste sfeer van lichtvol en geestelijk denken.

Geestelijk denken staat los van de stoffelijke materie. In de eerste lichtsfeer voelt men het leven dat alles voortstuwt. Men heeft lief alles wat leeft, en helpt waar men kan. Het vereist het ver weg blijven van alles wat met leugen en bedrog te maken heeft, laat staan met haat en geweld. Om hiertoe te komen is het nodig om elke gedachte te wikken en te wegen vooraleer we die vertolken. Als we met elke gedachte waarheid vertolken, zijn we in harmonie met de geestelijke werkelijkheid waarin we leven.

Voor al op aarde is de strijd te beleven, om zich vrij te maken van elke eigenliefde. Het is nu nog een grote kunst om zich individueel verder te brengen naar de universele liefde en het geestelijke bewustzijn. Wanneer straks de hele mensheid de eerste lichtsfeer heeft bereikt, is het geen kunst meer, omdat de samenleving dan iedereen hierbij ten volle ondersteunt. Die toekomst wordt beschreven in het artikel 'lichtende toekomst'.

Bronnen

Betekenis van de Eeuw van Christus

In de Eeuw van Christus bracht Christus door de meesters hoger denken via Jozef Rulof (André):

Deze eeuw heet de „Eeuw van Christus”. Dat wil zeggen Christus brengt momenteel door meesters, door Zijn leven, de hogere bewuste graad, een nieuwe bewustwording, een nieuw voelen, hoger denken. Is dat duidelijk?

Dacht u dat de wereld kan doorgaan, de maatschappij kan leven, de volkeren der aarde moeten stil blijven staan met de Bijbel, bij de Bijbel, op de Bijbel? Voelt u? Deze eeuw krijgt nieuwe ontwakings. Daar zijn die boeken voor. Die boeken die André heeft, die kunt u vergelijken met al de wijsheid van Tibet, China, Brits-Indië. Niemand op de wereld bezit die kern, die diepte. Gaat u maar na.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.7127.7136)

Christus keert terug, maar door de Meesters!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.5333)

Dat is niet zo ontzagwekkend, dat is doodeenvoudig, gij leeft in “De Eeuw van Christus”. Dat wil zeggen: u zult de wetten, u zult de ziel, de geest, de persoonlijkheid Christus leren kennen.

Lezingen Deel 1 (L1.11858.11859)

Elke wet, voor ziel, geest en lichaam, voor de ruimte, voor Christus en God, willen wij u verklaren. En die eeuw, die tijd is nu begonnen. De „Eeuw van Christus” wil zeggen, dat Christus, toen Hij ging, toen Hij overging, toen men Hem aan het kruis had geslagen, had Hij nog duizenden jaren, indien mogelijk, kunnen leven; en dan had Christus al deze wetten verklaard. Neemt u dat aan? Men heeft Hem aan het kruis geslagen en vermoord.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.9220.9224)

Het gaat om de kosmologie:

Meester Alcar vangt André op, kijkt in zijn ogen en hij staat voor zijn meester. Hij zegt: 'Mijn André, nu is het ogenblik gekomen dat ik je voor de Kosmologie kan ontvangen, André. En wat daarvoor nodig is geweest voor jezelf, je weet het. Wat je daarvoor hebt willen inzetten, is het bezit nu van deze reis. God schonk ons deze mogelijkheid omdat we deel zijn van Zijn leven en dat andere dat we nu zullen ontvangen. Maar het zijn de hoogste meesters onder de bezielende leiding en de liefde van Christus – ziet u? – dat wij deze taak mogen beleven en de wijsheid ervan op aarde mogen brengen. Weet het nu, Christus is het die aan al het leven de mogelijkheid gaf om voor de sferen van licht, voor de evolutie van deze mensheid, de ontwakingsdienst te dienen. Want het goddelijke Al wil – waarin Hij leeft – dat de mensheid nu ontwaakt. “De Eeuw van Christus” is op dit ogenblik, nu wij deze reizen maken, begonnen.'

Lezingen Deel 3 (L3.1429.1437)

Daarin verklaren de meesters op zielsniveau dat het leven dat ons voortstuwt, planeten heeft geschapen:

De Eeuw van Christus neemt een aanvang. Wat Christus u had willen vertellen, wat Christus aan de mensheid had willen schenken, brengen wij u thans; nu ontvangt ge het werkelijke weten. Wij zullen u met Moeder Maan en Mars, met alle stelsels in de ruimte, die zijn ontstaan, verbinden. Wij zullen nu komen en u mogen vertellen in naam van Christus, dat gij de aarde hebt geschapen, dat gij de maan hebt geschapen; wij zullen u vertellen van Mars, verder en dieper in de ruimte gaan, waarvan men op aarde nog niets weet. Verklaar mij een waanzinnige, maar wij zullen u wet na wet ontleden, want Christus gaf ons die macht. Het is het woord dat Hij aan de mensheid had willen geven, maar waarvoor de mensheid nog geen bewustzijn bezat. Dat hebben de apostelen moeten aanvaarden en de engelen in de hemel mogen zien.

Archief (AR.3877.3883)

God en de metafysische weg

Jozef Rulof (Jeus) dient voor de Eeuw van Christus:

Ik zeg u: Jeus wordt ruimer, bewuster, dan de grootsten, die uw wereld heeft gekend en nog bezit. Jeus wordt groter dan Pythagoras, groter en bewuster dan uw bekende Ramakrishna, Boeddha, groter dan Socrates,

Plato en vele andere bewusten, die iets voor de ontwikkeling, de menselijke geestelijke ontwakning en evolutie hebben gedaan!! Deze wonderlijke mannen, kinderen van God dus, hebben deze ontwikkeling niet gekend, die uw Jeus van moeder Crisje ontvangt. Immers, zij leefden en dienden voor hun eigen tijd. Jeus voor de „Twintigste Eeuw”, die de Eeuw van Christus is! En dat wil betekenen, éérst nú kunnen de meesters beginnen; nietwaar soms, voor slechts enkele eeuwen terug had men Jeus reeds op ’n kerkse brandstapel gezet en had men ook zijn leven, als zovelen hebben moeten aanvaarden, levend verbrand. En waarom zouden de engelen een kosmisch bewust leven laten verbranden door het kerkse gevoelsleven? Toen zijn ze ook niet begonnen, dát is eerst nú mogelijk, omdat, zoals ik u reeds vertelde en mocht verklaren, de mensheid dit bewustzijn nog niet kende, niet bezat. Men weet dus zeer zeker wat mogelijk is achter de kist, jazeker, de hemelen zijn gevuld, daar leven miljoenen meesters en die laten Jeus van moeder Crisje niet omkomen door het kerkse-dogmatische gezag! Verbrand uzelf maar, wij kunnen nú rustig verder werken, niets houdt ons meer tegen!

Jeus wordt groter en bewuster dan ál uw wijsgeren tezamen van de Goddelijke stelsels én de stoffelijke openbaringen afweten. Ze kunnen aanstonds bij hem in de leer komen. Maar later, als wij zover zijn, dan ziet u, lezer, ... dat hij het werk van uw vorige groten voortzet en beleven wij, dat álles berekend werd en dát heeft Christus in eigen handen gehouden!

De groten hebben dus een eigen studie mogen beleven; deze eeuw waartoe gij behoort, vraagt echter iets anders. Eén voor één gaven zij echter hun leven voor die taak en u weet het, Socrates zette men ’n gifbeker voor, Pythagoras beleefde, dat zijn leerling z’n Tempel in brand stak, ook de waarachtige, máár toch geestelijk onbewuste Rudolf Steiner had eenzelfde afbraak te slikken, waardoor u ziet, hoe ónbewust de massa nog is. Já, zij allen hebben iets voor deze metafysische ontwikkeling gegeven, zij gaven zichzelf en thans gaan de meesters verder. Die mensen hebben dat gekund, doordat zij een eigen studie volgden én anderen, die zoals Ramakrishna door uittreding hun geestelijke schatten verkregen.

Jeus van Moeder Crisje Deel 3 (J3.6463.6479)

De anderen hebben hun eigen studie gevolgd, maar konden niet verder, omdat ze geen astrale hulp wilden aanvaarden. Zij dienden zichzelf, maar op die wijze ook de Universiteit van Christus. Zij konden niet uittreden met de ‘Grote Vleugelen’, omdat zij de benodigde trance niet konden beleven. Die trance werd bij Jozef onder meer ontwikkeld doordat de overleden schilder

Wolff en anderen aan het schilderend mediumschap begonnen:

Wolff legt de eerste fundamenteën, zei ik u zo-even, voor de „Grote Vleugelen” ... die géén Rudolf Steiner, géén Boeddha, géén van allen heeft gekend, heeft gehad, omdat zij deze ontwikkeling niet konden beleven, omdat zij zichzelf dienden, géén astrale hulp hebben aanvaard, ook al stonden zij ervoor open, dié mediamieke sensitiviteit hadden zij niet.

Jeus van Moeder Crisje Deel 3 (J3.6482)

In ‘De Kosmologie van Jozef Rulof’ wordt beschreven hoe Jozef Rulof (André) in uitgetreden toestand op Golgotha velen ontmoet, die voor de Universiteit van Christus hebben gediend, waaronder Socrates, Plato, Aristoteles, Boeddha, Ramakrishna, Annie Besant, Madame Blavatsky, Mary Baker-Eddy, Rudolf Steiner, Groot Gevleugelden uit het oude Egypte, Schopenhauer, Immanuel Kant, Galilei, de apostelen, Paulus, Jesaja, Daniël en ingewijden uit het Oosten:

Hij zal op Golgotha ál de levens ontmoeten, die voor de „Universiteit van Christus” hun eigen fundamenteën hebben gelegd.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.7153)

André beleeft nu, dat zijn levensgraad fundamenteën heeft gelegd voor de „Universiteit van Christus”, maar waarvoor zij allen hebben gediend. Wij allen kijken naar „Jeruzalem” ... daar is het geschied. Hier staan wij voor het geestelijke kruis en begrijpen. Dáár beneden leefde Hij, lang geleden. Intussen zijn al de anderen gekomen, ál de mannen en vrouwen, die voor God en „Christus” aan het bewustzijn van Moeder Aarde en haar kinderen hebben gewerkt. Wij allen kijken naar Jeruzalem en beleven dit wonder van ééNZijn.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.7182.7187)

Jozef zegt op een contactavond dat hij hun werk voortzet in de Eeuw van Christus:

Geen Dante en geen Blavatsky hebben dat beleefd. Dat is geen bluf van mij, dat is alleen omdat ik in deze tijd ben, ik breng een eigen leer, maar die leer is van Christus, die is van de Universiteit van Zijn leven, dat zijn de mensen, de meesters, die nu voor deze eeuw dienen.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.11941.11942)

Christus in ‘De Kosmologie van Jozef Rulof’

Door ‘De Kosmologie van Jozef Rulof’ plaatsen de meesters de pilaren voor de Universiteit van Christus:

Wij plaatsen hierdoor de „pilaren” voor de „Universiteit van Christus”, straks, door de volgende boeken maken wij dit gigantische gebouw af. Wanneer de mens dán de „Universiteit van Christus” betreedt, ziet hij de schepping, niet alléén de ruimte, de mens, als ziel en astrale persoonlijkheid, de dierenwereld en vanzelfsprekend „Moeder Natuur” met ál haar leven verstoffelijkt, uitgebeeld!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 4 (C4.1243.1244)

Christus geeft zijn kennis door via de meesters:

U zult vele malen Christus horen – omdat Hij niet naar de aarde zou gaan, maar nu terug vanuit het goddelijk Al tot ons moet spreken – want wij vertegenwoordigen Zijn leven, Zijn licht, Zijn gestalte, Zijn heilig evangelie, Zijn liefde. Dit is Zijn weg, Zijn leven, Zijn persoonlijkheid, Zijn álles, dat nu de aarde krijgt en ontvangt. Daarom volgt Christus dit leven, deze reis door de ruimte, voor Zijn Universiteit. Elk ogenblik zien wij Zijn gestalte, kijken wij in Zijn ogen, Hij is er. Want het gaat om Hem, het gaat alleen om Hem, om Zijn alles, Zijn God, Zijn vader- en moederschap. Heeft Hij niet gezegd: ‘Ik zal ze sturen die meer weten dan Ik?’ Wij weten niet méér, wij weten veel minder dan Hij, want wij moeten het van Hem krijgen.

Lezingen Deel 3 (L3.2969.2975)

Jozef (André) en zijn meesters Zelanus en Alcar worden in het Al door Christus verwelkomd:

Wij betreden het „ALbewustzijn”. Hand in hand, maar wij zien géén mensen en géén dieren, maar wij voelen, dat dit het overgaan is en betekent. Waarachtig, nu wij verdergaan, zien wij de Goddelijke Mens. Dit is het einde van en voor ál het leven. Mens en dier, Moeder Natuur, hebben het „AL” bereikt. Dit is het Goddelijke „AL”, het Koninkrijk voor de mens, het leven van Moeder Aarde en vertegenwoordigt de „Albron”. Wij beleven miljoenen levenswetten. Wij liggen neergeknield en danken God voor deze genade. En dan horen wij tot ons leven zeggen:

„Mijn broeders, sta op. Sta op, Mijn kinderen. Ik ben het. „Christus”!

Hebt gij, vraag Ik u, één mens ontmoet met deze tekenen? Gij ziet, Ik leef!

Gij ziet het, ik ben leven!

Zie Mij aan en gij zult Mij herkennen!

Wij groeten U allen!

Kijk terug naar de Aarde, kijk terug tot „Golgotha”. Ik ben Christus. Wij wisten, dat gij zoudt komen. Kijk Mij aan, kind van Moeder Aarde. Ik ben Uw Christus! Kunt gij Mijn leven aanvaarden? Dit is het einde van uw reis tot Mijn leven, Mijn bewustzijn. Gij ziet Uw Broeders en Zusters. De mens van Moeder Aarde heeft het Goddelijke bereikt!

Herkent gij Mij, André-Dectar?”

„Ja, Meester.”

„Herkent gij Mij, meester Alcar?”

„Ja, Meester!”

„Herkent gij Mij, meester Zelanus?”

„Já, Meester!”

„Keer dan terug tot Moeder Aarde en verklaar haar ál Mijn wetten! Vertel aan haar kinderen, dat „IK” en wij allen, die hier in het „AL” de God van al het leven vertegenwoordigen, op Aarde hebben geleefd. Verklaar haar kinderen, dat gij Mijn levenswaarheden hebt gezien, dat gij Mijn licht, Mijn ziel en Mijn geest hebt mogen aanschouwen!

Ik bén het „Leven”.

Ik ben het Licht!

Ik ben Zichtbare stof geworden.

Ik bén ál de levenskrachten en levenswetten!

Ik bén Vader en Moeder! Als moeder zal de Aarde en haar Kinderen Mij leren kennen!

Ik bén „Waarheid”!

Ik bén „Alwetend”!

Ik bén „Alles”! Miljoenen kinderen hebben met Mij het „AL” overwonnen. Gá terug tot de Aarde, Mijn kinderen. Ontwaak ín Mij en al de wetten van God behoren U toe.

Ik zal U tonen dat „IK” het ben. Ziet gij Mijn levens? Ziet gij Mijn waarheid? Zie nu Mijn wonden. Beleef Mij! Aanvaard Mij! Eeuwigdurend! Ik bén bij U wanneer gij deze wetten zult verstoffelijken. Wéét nu, „IK” zal U kracht geven, als „Wijsheid”!

Miljoenen kinderen van de Aarde leven hier in het „AL”. Van hier keerde „IK” tot Moeder Aarde terug! Ik bén geboren zoals gij het leven hebt ontvangen.

Voor Mij werden er géén andere levenswetten geschapen. Toen wij hier aankwamen, wisten wij, dat alléén Moeder Aarde ónbewustzijn bezit, bewust goed en kwaad beleven moet. Daarvoor keerde „IK” tot Moeder Aarde terug!

Ik ben Gods Zoon, maar ook gij zijt het!

Voel Mijn leven en gij weet, dat wij U dragen.

Voel ons leven en gij weet, dat wij God vertegenwoordigen!

Daal af in Mijn leven en gij kent Mij! Keer later tot ons leven terug. Leer de ziel als Mens en als God kennen. Vertegenwoordig Mijn „Universiteit”! Daarvoor zult gij als Wij, leven en evolueren! Gij weet het, een dood is er niet.

Wanneer gij tot Mijn leven terugkomt, verklaren wij U ons „AL”! Vertel het kind van Moeder Aarde dat „IK” leef.

Gij weet nu, hoe de mens de Goddelijke ruimten moet overwinnen. Wij hebben het „AL” vergeestelijkt en verstoffelijkt en „MIJN” Universiteit

zal op Aarde geboren worden. Voer het kind van Moeder Aarde tot de
Goddelijke ontwaking!

Daal in Mij af, mijn broeders.

„Wie ben IK.”

Christus!

Christus!

Christus!

Ga terug naar de Aarde en verklaar de wetten voor de ziel en leg funda-
menten voor Mijn „Koninkrijk”.”

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 4 (C4.8365.8447)

Christus wilde dat meester Alcar met Jozef (André) aan de kosmische rei-
zen begon:

André voelt nu – daar komt het – dat de aarde onder zijn voeten ver-
dwijnt. Hij weet: hij is nu een geestelijke persoonlijkheid, de stof ligt
dáár, niets kan ons storen, wij beleven dit omdat Christus het wil. En dit
zegt u – anders hadden wij deze stof natuurlijk niet – dat de Universiteit
van Christus nu spreekt. Christus heeft de hoogste universiteit van al de
werelden. Wat is hoog? Christus is het Albewustzijn voor al de werelden
die zijn ontstaan, voor elk leventje, en vanuit dat bewustzijn spreken wij,
maken wij deze reis. Christus wilde dat meester Alcar aan die reis begon.

Lezingen Deel 3 (L3.1534.1540)

Jozef zegt op een contactavond:

Hierover heeft Christus gezegd: ‘Er zullen er komen, die meer zullen
verklaren dan IK.’ En dat zijn thans de meesters, die hun wijsheid door
mij tot de Aarde brengen.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.5351.5352)

Meester Zelanus legt uit dat Christus in zijn tijd niet kon spreken zoals nu in de kosmologie:

Wat Christus heeft gegeven was niets. Hij had honderdduizenden jaren kunnen spreken. Hij leefde slechts drie jaar, in drie, vier jaar tijd heeft Hij zo nu en dan iets kunnen zeggen, want de apostelen waren niet voor Hem gereed. Kon Christus spreken zoals wij dat nu doen?

Hij zei: 'Er komen anderen.'

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.3774.3778)

Dat wil niet zeggen dat de meesters voor Christus spelen:

Wij zijn ook goddelijke fundamentenleggers, we vertegenwoordigen het Al. Wat onmogelijk is, maar de Christus heeft het gezegd en bewezen: 'Er zullen er komen, die meer weten dan Ik.'

Dat wil niet zeggen dat wij voor Christus gaan spelen, maar voor Zijn leven zullen vechten, het bloed, de levenskrachten zullen inzetten, omdat Hij vanuit het Al kwam en het goddelijke Ik verstoffelijkte. Meer doen wij niet en kunnen wij niet doen. Maar wij brengen Zijn leven nu op aarde. En toen Hij zei: 'Er zullen er komen die meer weten dan Ik', toen wist Hij dat wij, mensen die nu in de sferen van licht leven, snakten om een instrument te kunnen opbouwen om die woorden, die wijsheid door te geven. En nu zijn we bezig, onfeilbaar is het geschied en onfeilbaar is deze werkelijkheid die u nu krijgt.

Lezingen Deel 3 (L3.5399.5405)

Jozef (Jeus) is het kosmische instrument voor de Universiteit van Christus op aarde:

Dan is Jeus het „Kosmische Instrument” voor deze eeuw en voor de „Universiteit van Christus!”

Jeus van Moeder Crisje Deel 1 (J1.14891)

Meester Zelanus legt uit dat hij het instrument voor de Universiteit van Christus is aan Gene Zijde:

Aan Gene Zijde ... ik diende voor meester Alcar, ik diende voor die orde. Die orde, de Universiteit van Christus, dat is de orde uit de zevende sfeer, en die orde leeft in het Al, dat is één bron, één denken, één voelen, één

taak, één bewustwording, één bewustzijn, één moeder-, één vaderschap, alles, álles één.

En daarvoor was ik juist miljoenen, biljoenen mannen en vrouwen een gram gevoel voor. Ik was het. En hier is het André.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.10543.10547)

In ‘de Kosmologie’ wordt verklaard waarvoor Christus op aarde is gekomen:

Maar waarvoor Christus eigenlijk op aarde is gekomen, dat begrijpt men daar nog niet, en dat kan alleen de Kosmologie André verklaren. Aan ons wordt het gegeven en wij brengen het voor al de kinderen van Moeder Aarde, voor elke sekte en godsdienst. Wij moeten het geestelijk en stoffelijk ontleden. Het evangelie van Christus wordt nu wettelijk vastgelegd én gefundamenteerd.

Lezingen Deel 3 (L3.1514.1517)

Dit is de eerste maal in de menselijke geschiedenis dat de Universiteit van Christus zo zuiver haar kennis op aarde kon brengen:

Ik ben bezield door de meesters en de meesters door het goddelijke Al. U bent op dit ogenblik (door het) Albewustzijn bezield, dat wil toch wel iets zeggen. Wat u nu krijgt, heeft nog geen mens, geen geleerde, geen wijsgeer op aarde kunnen brengen, omdat die menselijke persoonlijkheden, als mens dus, niet in die openbaringen heeft kunnen zien. U dient, u luistert naar de Universiteit van Christus en die universiteit bezit het Alvermogen, bezit voor élke vonk, voor élke wet voor deze ruimte, en de andere die door deze ruimte zijn geschapen, de Alwetendheid.

Lezingen Deel 1 (L1.1238.1241)

Dit zeg ik tot de wereld, hoor, en tot u. De wereld zal aanstonds ... later wanneer wij er niet meer zijn, zullen zij colleges geven van deze woorden, door deze wetten, en dan moeten zij aanvaarden, die geleerden: waarachtig, in die en die tijd – het is nu 1949 – werden deze woorden gesproken. Het is André-Dectar, Jeus van moeder Crisje, Jozef Rulof, waardoor de meesters spreken. Dit zijn de fundamenteën, de eerste fundamenteën voor de Universiteit van Christus, die aanstonds op aarde wordt gevestigd, waarvoor de meesters nú de eerste fundamenteën leggen door dit woord.

Lezingen Deel 1 (L1.1244.1247)

Het zal u aanstonds duidelijk worden dat China en Tibet en Japan en al de tempels op aarde van Brits-Indië, Ré, Ra, Isis, Luxor, een kleinigheid zelfs, eigenlijk níets van alles wat door de goddelijke openbaringen is geboren en tot stand kwam, hebben beleefd, hebben gevoeld, hebben kunnen zien, omdat die bewustzijnsgraden die hoogte, die diepte nog niet hadden bereikt. U zult straks zelf kunnen vaststellen: mijn hemel, mijn hemel, mijn God, hoe is deze tijd begenadigd! Nu dringen wij ook tot het allereerste en het laatste ogenblik door. Ik kan u dus zeggen: die woorden zijn nog niet op aarde gesproken omdat het menselijke ik die hoogte, die diepte, dat bewustzijn voor deze mensheid nog niet had bereikt.

Lezingen Deel 1 (L1.1255.1258)

Christus en de meesters brengen hun leerschool als onderwijzing:

U kunt het nu leren, omdat de mens daar is. De mens, Mozes, kwam terug om vader en moeder te vertellen: ik leef. En u weet het niet.

Wat doet Gene Zijde? Waarom schrijven wij die boeken? Om het u gemakkelijk te maken. Ik heb zelfmoord gepleegd daar, daar, daar. Lees 'De Kringloop der Ziel'. Dóé het niet, u moet terug. U leeft in een wereld die onbewust is. Waarom zou ik u dat niet vertellen?

Wanneer u uw voedsel neemt en u krimpt ineen van de pijn, dan zegt u tot uw vader, uw moeder, uw zuster: doe dat niet, dat is vergif. Voelt u? Leerschool, onderwijzing.

Dat heeft Christus ook gewild.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.10942.10956)

De meesters gaan met hun kennis niet langs de weg zitten wachten:

Hij heeft ook gezegd: 'Er zullen anderen komen die Mij verklaren.' Vanzelfsprekend staan de sferen van licht, de meesters, miljoenen zijn er gereed om u die wetten te verklaren, als u erin leeft. U ziet het, ik ben leven, ik kan gaan waarheen ik wil, ik heb leven en dood in handen. Waarom zouden wij dan daar langs de weg gaan zitten om miljoenen jaren en eeuwen nog op u te wachten? Wij zoeken u op. Nu kunt u duizenden jaren colleges krijgen en dan zijn we nog niet uitgesproken.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.5900.5905)

Fundamenten voor de nabije toekomst

Jozef Rulof wist dat zijn kosmologie de wereld nog niet kon overtuigen:

Wat kan ik nu met deze wereld beginnen? Niets, dames en heren, omdat die massa er nog niet voor gereed is. De meesters leggen thans echter de fundamenten voor hún toekomst, doch dat begrijpt men nu nog niet.

Vraag en Antwoord Deel 1 (Q1.2768.2770)

Dat komt later pas:

Deze wijsheid is de mensheid drie eeuwen vooruit, zegt meester Alcar, maar ze is er!

Zielsziekten van Gene Zijde bezien (ME.4398)

En toch is het nu de meest ontzagwekkende tijd die er is:

Wij mensen leven in de ontzagwekkendste tijd die er is, niet voor geestelijk bewustzijn, maar al het leven in de ruimte en op aarde legt nu de fundamenten voor de toekomstige mens van tien miljoen jaar later.

Vraag en Antwoord Deel 3 (Q3.5409)

U leeft in een wonderbaarlijke eeuw, in de machtigste eeuw die ooit door de mensheid ... En de mensheid leeft nog miljarden eeuwen en tijdperken. Jehova, hoort u dit?

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.2118.2120)

Wet na wet heeft zich aan ons leven kunnen openbaren. Niet één disharmonische stoornis hebben wij vastgesteld. Weet nú, de "Eeuw van Christus" is begonnen. De „Universiteit van Christus" opent haar poorten. De leer van de „ALbron" komt nu op aarde.

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 1 (C1.9027.9031)

De huidige boeken zijn pas de eerste kruimels:

Maar als u 'De kosmologie' krijgt ... Als u die twintig boeken ... Mevrouw, dat zijn slechts kruimels met hetgeen, in vergelijking, de meesters bezitten, en wat ze mij hebben laten zien.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.9923.9925)

De Universiteit van Christus is véél dieper:

Ik geef u nu slechts een nietig beeld, maar wanneer wij straks terug zijn, moeten wij elke gebeurtenis vastleggen en ontleden en dát worden de boeken voor „De Kosmologie”. Indien wij alles ontleden, staan wij voor 100.000 boeken! Want de Universiteit van Christus is zo diep!

Jeus van Moeder Crisje Deel 3 (J3.10326.10328)

De taak van Jozef Rulof aan Gene Zijde ligt klaar:

De Universiteit van Christus – ik kom direct bij u – heeft honderdduizenden boeken. En over dat alles, meneer, moet ik boeken schrijven, mijn leven is te kort, en over dat alles, over duizenden problemen, menselijke, goddelijke, ruimtelijke zaken. Die boeken schrijven wij als wij aan Gene Zijde zijn en het directe instrument, het apparaat, de directe-stem, gereed is. Dan ligt mijn taak daar klaar en die van meester Zelanus en dan gaan wij voort.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.1371.1374)

Als ze daar aan beginnen, verwijzen ze eerst naar wat ze al gebracht hebben:

Mijn taak aan Gene Zijde is later de mensheid, de colleges, de universiteiten ... en dan kunnen ... die rolletjes (geluidsopnames van deze avonden) kunnen ze dan gaan draaien. En dat duurt niet zo lang meer, we zullen ze kostbaar bewaren en zeggen: luister eerst maar naar die avonden die we in ‘Ken U Zelfen’ hebben gegeven.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.1376.1377)

Tot dat moment vertegenwoordigen de boeken van Jozef Rulof de wijsheid van de Universiteit van Christus op aarde:

Straks als het instrument, de directe-stem, op aarde is dan gebeurt het in slechts enkele seconden, dat weten wij. Maar nu, nu die directe-stem er nog niet is, spreken de meesters, spreekt Christus door de boeken en bracht Hij een universiteit op aarde naar de mensheid. Want Hij heeft het eens gezegd: ‘Mijn leven zult ge ontvangen, Mijn geest, Mijn persoonlijkheid, en dan hebt u alles wat u hier ziet: ruimten.’

Lezingen Deel 2 (L2.10858.10860)

Wandeling naar de eerste sfeer

In de Eeuw van Christus kan het enige eeuwen duren, voordat de mensheid tot de geestelijke bewustwording is gekomen:

De mensheid op Aarde ontvangt dit ook, uw strijd brengt het u. Het is de geestelijke bewustwording. Zij komt straks op Aarde. Maar de wandeling van de mensheid duurt wat langer, zij kan enige eeuwen duren, eerst dan is de eerste sfeer bereikt. Maar wat zeggen enige eeuwen, nu wij weten, dat deze ontwikkeling duizenden eeuwen heeft geduurd? De enkeling kan de eerste sfeer in korte tijd bereiken, indien deze persoonlijkheid ernstig aan zichzelf werkt, indien álles wordt ingezet. De mensheid doet er dus langer over, duizenden oorlogen zijn ervoor nodig geweest om deze hoogte te bereiken, toch is deze bewustwording gekomen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.6824.6830)

In de Eeuw van Christus krijgt de mensheid meer bewustzijn:

De mens weet niet eens dat er een reïncarnatie is, dat de ziel in beide lichamen leeft. Al die wetten die wij nu beleven die zijn nieuw, dat is de Universiteit en de „Eeuw van Christus”, wil zeggen: de mens krijgt momenteel bewustzijn. En nu kunnen wij u voor de ganse kosmos opvangen.

Vraag en Antwoord Deel 4 (Q4.110.112)

In eerste instantie werken de meesters aan geestelijk maatschappelijk bewustzijn:

Want u voelt wel: Gene Zijde, de meesters, de ruimte werkt op dit ogenblik aan geestelijk maatschappelijk bewustzijn.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.106)

Daarnaast brengen ze technische wonderen:

U leeft momenteel in de eeuw van technische wonderen.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.4513)

Vele leerstellingen staan op een dood punt:

Theosofie, Boeddha, gaat u maar door, kerk, protestantisme, allemaal, alles, alles staat op een dood punt. Uw professor heeft niets te betekenen

in de ruimte. Als een geleerde komt daar: 'Ik ben godgeleerde!' Ja, voor de verdoemdheid.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.4517.4520)

In de Eeuw van Christus wandelt de mensheid naar de eerste licht sfeer:

Dit is de wandeling naar de eerste sfeer, het is het loskomen van het schemerland, het overwinnen van het kwade ik.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.9022)

Daarvoor is het nodig om buiten de stoffelijke materie te gaan denken:

Nu eerst worden in deze eeuw de eerste fundamenteen gelegd voor de geest, want de stof kent men. Nee, de stof kent men nog niet. De medicus kent, de dokter kent het lichaam niet eens. Hij weet niet hoe het leven werkt door het hart. Ja, er is bloed, er zijn stelsels. Maar waar komt het gevoelsleven vandaan?

Bekijk de mens die sterft. Ineens staat dit macrokosmische uurwerk stil. Stilte. Schreit u maar. Is er een weerzien? Is er een ontwaken? Waar gaat u heen? Zoals u voelt. Waar komt u? Zoals u bent, nergens anders. U kunt op dit ogenblik reeds zeggen en vaststellen, indien u de boeken erbij neemt, 'Een Blik in het Hiernamaals', waar ge achter de kist zult leven. Uw afstemming leeft in uw oog, in uw handeling, in uw woord, in uw gevoel. Dat hebt u bij u, u staat erbovenop.

De mens kan dat niet beleven, de mens kan dat niet zien, u hoeft niet ziende te zijn. U hoeft dat niet te beluisteren, te be-horen, uw wóórd is het, uw gevóél zegt het.

Wat zeiden de oosterlingen, wat zeiden de geleerden? 'Zeg mij één woord, vraag mij iets, wat zoudt gij willen? En ik ken u.' Dat is uw wereld, dat is uw gevoel, dat is uw bewustzijn.

Dat hebben wij, dat heeft iedereen daar moeten overwinnen, die verkeerde stoffelijke gedachten moeten afleggen, ze weer bevoelen, weer bedenken, totdat we buiten de stof zijn gekomen.

Hoe hebben die prehistorische mensen zich vrijgemaakt van de aarde? Dat is stof. Omdat ze geestelijk, ruimtelijk gingen denken. Hebt u ook. Dat bent u. Dat bezit u.

De mens zegt: dit is moeilijk. Dit is allemaal eenvoudig, u moet er alleen maar aan beginnen. Zie in alles, alles wat u beleeft, de mens, zie in die mens de godheid, het Al. En wanneer de leugen en het bedrog tot u komt, ga heen, ga weg. Dat moet u niet aanvaarden.

Ga in uw eigen stilte en verzeker u van die levenswijsheid. Het leven wordt eenvoudig, indien u er maar aan begint. Indien u telkens weer de geestelijke bron haalt uit uw handelingen. Dat hebben die mensen moeten doen, ze hebben het moeten beleven.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.10965.11005)

In het hiernamaals is het onmiddellijk duidelijk wanneer men aards stoffelijk denkt:

Zo u in de eerste sfeer aan uw aardse leven denkt kunt u beleven, dat de eerste sfeer onder uw voeten wegzinkt. U hebt dan uw geestelijke concentratie afgelegd. Het is nu mogelijk, dat u in de sfeer der Aarde ontwaakt, terwijl u daar toch niet wilde zijn, ja er eigenlijk niet eens scherp aan hebt gedacht. U beleeft thans een astrale wet, die u moet leren kennen en u eigen maken. Het zich eigen maken komt vanzelf, indien u het astrale leven volgt en wilt dienen. Nu moet u vliegenvlug uw gedachten wijzigen, de Aarde loslaten, in gevoel de eerste sfeer aanvaarden en u realiseren wat u eigenlijk deed, omdat anders de eerste sfeer verwaast voor uw ogen. Velen dachten, dat God hen op dat ogenblik alles afgenomen had en zij uit hun hemel werden verbannen! De eerste sfeer riep hun het geestelijk halt toe. Het Koninkrijk Gods eist van al het leven met de wetten van God in harmonie te blijven, omdat het anders eigen stoornissen schept. Die mensen dachten aards en terwijl ze tot de geestelijke wereld behoren, trok de Aarde dat leven aan en de eerste sfeer verwaasde. Zij moeten dus anders leren denken. Zij moeten denken aan alles wat zij op Aarde hebben gekend, maar dan niet hun geestelijke persoonlijkheid afleggen, omdat zij zich daardoor weer met de stoffelijke wereld verbinden. Wij leerden hierdoor ons te splitsen. Het is het beleven van twee werelden. Hierdoor kunnen wij vergelijkingen maken met de Aarde en ons nieuwe leven. Zijn aan deze zijde ons denken en voelen verkeerd, dan komen onmiddellijk de wetten in werking en zien wij later, hoe wij hebben gedacht. Zijn er in ons grofstoffelijke gedachten, dan sluiten wij ons voor deze sfeer af, want die gedachten behoren tot de stoffelijke wereld. Bloemen vouwen ras hun kelken toe en het is alsof ze zich door ons bezoedeld voelen. In wezen is dat ook zo, want wij zielen zijn in botsing gekomen met de astrale wetten. De eerste schrik heeft velen doen neer-

knielen om God vergiffenis te vragen. Maar dat waren lessen, waaruit zij leerden, net zolang, tot zij deze bestaanssfeer in eigen handen kregen. Eerst nu kunnen zij zich voor een studie bekwamen, want de wetten voor ons leven zijn thans geleerd.

Al deze mensen maakten door hun denken en voelen de wetten wakker. Zij leerden het grote verschil met hun denken op Aarde inzien en vonden het gebeuren een groot wonder.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.7065.7088)

Daarom is het in de lichtsferen noodzakelijk om elke gedachte te wikken en te wegen:

Iedere gedachte wordt door ons gewikt en gewogen vooraleer wij haar uitzenden.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.6916)

Zodat we geen gedachte van leugen of bedrog meer vertolken:

Nu wij dichter bij de eerste sfeer komen, valt het aardse leven van ons af, wij gaan nu geestelijk denken. Het Koninkrijk Gods straalt ons tegemoet.

De hogere eigenschappen in ons leven treden naar voren. Voordien was dat niet mogelijk, in het schemerland voelden wij ons levend dood. Een geestelijk wonder heeft zich aan ons voltrokken. Open zijn wij voor alles. Uiterlijk overstraalt ons dit leven, al deze heiligheid. Hetgeen ons wacht is machtig. Hiervoor hebben wij ons eigen ik vernietigd, de leugen en het bedrog in ons gedood en de haat uit ons leven verbannen. Dat, wat wij nu zijn, kwam ervoor in de plaats. Wij voelen die levende kracht door ons bewustzijn stralen en zij is ons betere ik. Wij zien en weten nu, dat wij ten goede zijn ontwikkeld, het duistere in ons hebben wij overwonnen, afgelegd!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.6874.6885)

Na de strijd om het lagere ik af te leggen, ziet men zijn geliefden weer:

De meesters van deze zijde verwelkomen ons en reiken ons de hand, zij weten, welke strijd wij hebben gestreden. Glimlachend treden zij ons tegemoet en wij zien naast hen al onze vrienden en geliefden van vroeger, die al vóór ons aan de strijd zijn begonnen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.6926.6927)

De eerste lichtsfeer is als een zonnige zomermorgen:

De eerste sfeer is als bij u op Aarde een zonnige zomermorgen, wanneer de natuur in reine rust ontwaakt, wanneer u voelt, dat alles tot u spreekt, u toelacht, zodat gij rondspringt van geluk en het leven de moeite waard vindt om geleefd te worden. Dat is de afstemming van de eerste sfeer. En toch, deze beschrijving is armoedig, het astrale leven is niet te beschrijven, dit moet u zelf kunnen beleven. Bloemen zenden hun heerlijke en verfrissende geuren tot ons, vogelen zingen ons blij en verwachting toe en zetten zich op deze uitgestoken handen neer. Dit leven voelt zich één met het onze, het weet, dat wij de overwinning op ons zelf hebben behaald. Groot is alles, wat wij van hieruit waarnemen. Wij hebben er geen ogenblik aan kunnen denken, dat alles zo ongelooflijk zou zijn. We zien de tempels oprijzen, ze zenden het eigen licht over al het leven hier uit, majestueus zijn deze gebouwen en wij zullen straks weten, wat zij te betekenen hebben.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.6897.6904)

Iedereen ontvangt ooit de tweelingliefde:

Een geestelijke woning trekken dus alleen zij op, die waarlijk willen mediteren of uitrusten, het andere leven van God beleeft de miljoenen levensgraden in de ruimte van God en maakt zich deze eigen, om daarna het allerheiligste voor ons leven te ontvangen, dat de „tweelingliefde” is!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.7356)

We leven nu in de machtigste tijd op aarde

Maar u leeft op dit ogenblik in de mooiste en de machtigste tijd die ooit door de mensheid wordt beleefd. Wanneer er straks vrede is, en alles welvaart en geluk, is het geen kunst meer om te leven.

Nú is het kunst, nú te handelen, te denken en te voelen: wat moet ik doen?

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.585.587)

138. Lichtende toekomst

In de toekomst zorgt de samenleving voor het geluk en het welzijn van iedereen, in rechtstreeks contact met de bewoners van het hiernamaals.

In de boeken van Jozef Rulof zijn profetieën opgenomen zodat de wereld straks kan aanvaarden dat de meesters uit het hiernamaals al in het midden van de twintigste eeuw tot de mensheid hebben gesproken.

De Universiteit van Christus

De Universiteit van Christus stuwt de mensheid naar een lichtende toekomst. Het artikel 'Universiteit van Christus' licht toe dat de meesters van deze Universiteit al vanaf de oertijd de ontwikkeling van de mensheid begeleiden. Ze stimuleren technische en wetenschappelijke ontwikkelingen, en inspireren alle mensen die voor de geestelijke bewustwording werken. Ze beschermen de mensen die zich op de universele liefde richten, en zorgen dat de oorlogen niet alle vooruitgang vernielen.

Hierdoor kon de mensheid in de twintigste eeuw de laatste wereldoorlog beleven. De wereldvrede die hierna gevestigd wordt, zal door geen wereldoorlog meer verstoord worden. Nu kan er aan de definitieve opbouw van zowel de materiële als de geestelijke welvaart begonnen worden. Binnen afzienbare tijd komen technische instrumenten op aarde, die het leven voor alle mensen verbeteren. Het artikel 'ultiem genezingsinstrument' licht toe hoe alle ziekten zullen verdwijnen, en het artikel 'directe-stemapparaat' beschrijft hoe het rechtstreekse contact met de bewoners van het hiernamaals gerealiseerd zal worden.

We leven nu in de machtigste tijd ooit, zoals het artikel 'de Eeuw van Christus' toelicht. De gevoelsgraad van de mensheid evolueert van het schemerland naar de eerste lichtsfeer. In de boeken van Jozef Rulof beschrijven de meesters in detail hoe de toekomst er zal uitzien, naarmate de universele liefde van de eerste lichtsfeer op aarde gestalte zal krijgen. De meesters kunnen in die toekomst kijken, omdat ze buiten de tijd staan die met de aardse materie verbonden is.

Eenheid

In Europa is de strijdbijl na de Tweede Wereldoorlog definitief begraven. Hierdoor kan er aan de opbouw begonnen worden. Het boek 'De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien', geschreven tijdens de Tweede Wereldoorlog en uitgegeven vlak erna, geeft verschillende profetieën van deze opbouw. Zo is bijvoorbeeld de toekomst van Duitsland precies beschreven zoals we die in de huidige tijd al hebben zien voltrekken.

Het boek beschrijft al tijdens de Tweede Wereldoorlog hoe Duitsland eerst in stukken opgedeeld zal worden ten behoeve van de landen die door het Duitse leger meedogenloos aangevallen werden. Van de hereniging wordt gezegd dat die zal plaatsvinden nadat Duitsland lange tijd door hen bewaakt is en bewezen heeft dat het voldoende te vertrouwen is. Daarna zal het zorgen voor vrede, rust, welvaart en opbouw.

In 1990 werd deze profetie al bewaarheid. De muur viel, en Duitsland kon aan de hereniging en opbouw gaan werken. Sindsdien is Duitsland een motor voor vrede, welvaart en opbouw in Europa en in de wereld.

De meesters wezen in 1951 ook op de Verenigde Naties als een voorbeeld hoe de mensheid naar samenwerking en eenheid toewerkt, zoals zij tijdens de laatste wereldoorlog voorspelden. Er zullen alleen nog lokale conflicten uitgevochten worden, totdat de meerderheid van de mensen in alle delen van de wereld voelen en overtuigd zijn dat oorlog en geweld nooit tot rust en welvaart kunnen leiden.

Technische wonderen

We leven in de eeuw van de techniek. De Universiteit van Christus stimuleert de ontwikkeling van de technische middelen, zodat wij hierdoor vrij gaan komen van alle aardse zorgen. Zo zullen straks alle ziekten overwonnen worden. En dan hoeven we niet meer al het werk te doen dat machines ons uit handen kunnen nemen. Dan kosten de machines geen banen, omdat die banen niet meer nodig zijn, want de stoffelijke welvaart zal dan verdeeld worden en ten goede komen aan iedereen op aarde. En kunnen we onze tijd en energie besteden aan een liefdevolle zorg voor onze medemens en al het leven om ons heen.

Nu al zorgt de techniek voor een wereldwijde directe communicatie. Hierdoor kunnen we in één week meer kennis opdoen dan voordien in tweeduizend jaar. We krijgen nu al beelden vanuit de hele wereld en straks zal de techniek er ook voor zorgen dat we beelden uit het hiernamaals krijgen. Dan hoeft geen mens meer te twifelen aan meesters, die meester materialiseert zich en staat in ons midden en gaat praten.

Toename van de wereldbevolking

Door televisie en mondiale communicatiemiddelen is de mens sinds kort zich bewust geworden dat er veel mensen op aarde leven en dat dit aantal snel toeneemt. Men spreekt dan van overbevolking, omdat men ook aanvoelt dat dit grote aantal mensen een bepaalde disharmonie vertegenwoordigt. De meeste mensen weten echter nog niet dat de mens zelf verantwoordelijk is voor dat grote aantal, doordat hijzelf in vorige levens aan die disharmonie begonnen is.

Moord, zelfmoord, ongeluk, ziekte, euthanasie, oorlog en andere oorzaken maken dat de ziel te vroeg uit zijn lichamelijke leven geslingerd wordt. Die verloren levenstijd moet ingehaald worden in extra levens, omdat de ziel alleen door het beleven van die levenstijd in een aards lichaam aan bewustzijn en gevoel wint. Het aantal extra benodigde lichamen is op wereldschaal hierdoor enorm toegenomen. Anderzijds komen er door celibaat en geboortebeperving minder lichamen beschikbaar. Er zijn nu vele miljarden zielen die in de wereld van het onbewuste wachten op een wedergeboorte. Dat geeft een druk vanuit die wereld, het leven vraagt om meer geboorten om die druk te verminderen. Alleen door een toename van het aantal mensen op aarde zal die druk afnemen en er geleidelijk meer harmonie komen tussen leven en dood.

De meesters voorspellen dat vermindering van deze druk topprioriteit wordt in de toekomst. Dan wordt het een grote uitdaging om al die mensen van eten en drinken en woonruimte te voorzien. Daarvoor zullen alle middelen op aarde aangesproken worden en vooral, eerlijk verdeeld worden. De 'Eeuw van de Moeder' komt eraan, want alleen het moederschap kan harmonie brengen in de wereld van de wedergeboorte. En de samenleving zal alle moeders maximaal gaan helpen door alles ten dienste te stellen aan het ontvangen van de zielen uit de wereld van het onbewuste.

De zorgzame samenleving

De Universiteit van Christus werkt aan een wereld waarin al het lijden verdwenen is en iedereen op aarde geluk, welvaart en geestelijke bewustwording geniet. En dat bij een toenemende wereldbevolking om de druk in de wereld van de wedergeboorte te verminderen. Hoe moet de samenleving georganiseerd worden zodat deze doelen binnen bereik komen?

Op dit moment is de meerderheid van de mensen nog ingesteld op het hebben en vergroten van stoffelijk bezit. Dit leidt tot een oneerlijke verdeling van de welvaart. De meesters zien daarom een toekomst waarin de aardse goederen eerlijk verdeeld worden doordat de samenleving de verdeling in

handen neemt. Daarom wordt persoonlijk bezit opgeheven en gaan alle middelen naar de samenleving. Die zorgt als een groot huisgezin voor de behoeften van al haar kinderen. Iedereen krijgt wat hij of zij nodig heeft om aan deze nieuwe samenleving mee te werken.

Allereerst zal de samenleving als geheel zorgen dat elke moeder in alles gesteund wordt om zielen de kans te geven wedergeboren te worden. De man krijgt als voornaamste taak om dit moederschap te ondersteunen. Wie het gevoel heeft de techniek te verbeteren om dit alles mogelijk te maken, krijgt daartoe de nodige middelen en ruimte. Om alle mensen geluk te geven, zorgt de samenleving ervoor dat man en vrouw met een gelijkgestemde kunnen gaan trouwen. De ziel krijgt nu sneller een nieuw lichaam en niemand komt nog te vroeg aan in de wereld van de wedergeboorte.

Iedereen wordt nu echt gelijkwaardig, er is geen enkele positie die hoger dan een andere wordt geacht. De meeste beroepen zijn niet meer nodig, omdat de machines het werk overnemen. Werklozen zijn er niet meer, iedereen die wil werken kan zich dienstbaar maken voor de samenleving. Politieagenten worden overbodig, omdat iedereen zichzelf onder controle krijgt. Wanneer het leven op aarde het aanzien van de eerste lichtsfeer krijgt, dan verdwijnen de gevangnissen omdat allen eraan werken om hun gevoelsgraad te verhogen.

Velen zullen de wereld bereizen, want ook dat is gratis. Geld verdwijnt omdat het niet meer nodig is. Goud heeft zijn stoffelijke betekenis verloren. Er worden geen woekerwinsten meer gemaakt, de handel wordt geregeld door de gemeenschap.

Het einde van de mensheid op aarde

Na het bereiken van de eerste lichtsfeer op aarde wandelt de mensheid verder naar de hogere lichtsferen. De harmonie in de wereld van de wedergeboorte is hersteld, de ziel wordt na een leven onmiddellijk wedergeboren. Leven na leven kan beleefd worden volgens de kosmische harmonie en levensstijl.

De macrokosmos en de microkosmos veranderen. De maan lost op, haar schijnsel verzwakt, ze gaat volledig over naar de vierde kosmische levensgraad. De dieren in het water verdwijnen, hun leven gaat over naar het landelijke bewustzijn. De wilde dieren uit het oerwoud sterven uit, het innerlijke leven daarvan reïncarneert in vreedzame soorten. De exploitatie van het vee wordt stilgelegd, de mensheid leeft vegetarisch.

De duistere sferen lossen op, de bewoners ervan kunnen allang op aarde niets meer beleven, want de gevoelsafstemming van de aardse en astrale mensheid is met elkaar verbonden. Wanneer de mensheid op aarde de derde

lichtsfeer bereikt, lost ook het land van haat, hartstocht en geweld op. Nadien lost het schemerland op, en mindert het aantal zielen dat op aarde geboren wordt. Eeuw na eeuw gaat voorbij, de mensheid staat voor de vierde lichtsfeer, het zomerland. Dan lossen ook de eerste, tweede en derde lichtsfeer op en heeft de mensheid het hoogste stadium bereikt.

Wanneer de laatste zielen op aarde leven, dooft de zon uit. Biljoenen zielen begeven zich dan naar de aarde om daar de laatste mensen af te halen. De fase van de menselijke geschiedenis op aarde is voorbij, Moeder Aarde wordt nu door haar laatste kinderen verlaten. De hoogste meesters zijn nu op aarde en spreken de laatste mensen toe. De ziel als astrale persoonlijkheid laat nu al het menselijke bezit achter, waarvoor duizenden oorlogen zijn bevochten. Stof zal tot stof terugkeren, maar de menselijke ziel en die van het hoogste diersoort gaan verder. Het einde van de mensheid op aarde is gekomen.

Het laatste zonlicht bereikt de aarde. Met Moeder Aarde zullen alle planeten en sterren oplossen en dan zal er een nieuwe leegte ontstaan, zoals de leegte van vóór de schepping. Moeder Aarde ontdoet zich van haar beschermende dampkring. Nu valt de duisternis en sterft zij. De aarde en de zon hebben hun kosmische taak volbracht, de menselijke ziel heeft haar aardse levens beëindigd en maakt zich klaar voor de vierde kosmische levensgraad. Dit is ons volgende universum, waar we als ziel na de zevende lichtsfeer in het hiernamaals reïncarneren om onze lichtende toekomst voort te zetten.

Bronnen

In de boeken van Jozef Rulof zijn profetieën voor de mensheid opgenomen:

Het woord leggen wij vast voor de toekomst. Ge krijgt profetieën en hierdoor kan aanstonds de maatschappij aanvaarden, dat te allen tijde de meesters, de ruimte, tot het menselijke kind van Moeder Aarde hebben gesproken.

Lezingen Deel 1 (L1.965.966)

Eenheid

In de eerste helft van de vorige eeuw voorspelden de meesters al dat Duitsland later weer herenigd zou worden:

Zo afbrekend als de protocollen in Versailles van het jaar 1918 zijn op-

gemaakt, zo opbouwend zullen de nieuwe zijn. De Meesters aan deze Zijde hebben ook die problemen in handen. Zij zullen hierin beslissen, haat met haat vergelden kan niet langer, dit behoort tot het verleden. Het voert opnieuw tot afbraak en wie ter wereld kan dit nu nog willen?! *Het Duitse volk zal voor lange tijd worden bewaakt, doch als het voldoende geleerd heeft en het het trotse hoofd weet te buigen, zal het de eigen persoonlijkheid weer in handen krijgen!*

Het Duitse volk zal offeren voor de gepleegde wandaden, het zal moeten aanvaarden, dat zijn land in stukken gesneden wordt, ten behoeve van de landen, die eens door de Duitse legers meedogenloos aangevallen werden. Maar eens, als het voor de volle honderd procent te vertrouwen is, zal het het eigen leven weer in handen mogen nemen en dienen voor Israël, vrede, rust, welvaart en opbouw.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.5261.5267)

De meesters noemen de Verenigde Naties als een voorbeeld van het streven naar eenheid:

In 'De Volkeren der Aarde' staat: 'De mensheid komt tot eenheid. Europa, de wereld komt tot eenheid.' U hebt de United Nations.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.1341.1343)

Technische wonderen

Door de technische middelen is er veel bewustwording mogelijk:

Toekomst over vijftig jaar, honderd jaar, u voelt, honderd jaar is nu tweeduizend jaar, u kunt in tweeduizend jaar niet zoveel beleven dat u nu in één week aan bewustzijn geniet door de technische wonderen. De wetenschap heeft fundamenteën gelegd; alleen het geloof, ziet u, de geestelijke faculteiten staan nu reeds tweeduizend jaar op een dood punt.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.4835.4836)

Jozef Rulof spreekt over de mensen die niet meer willen reïncarneren:

U wilt niet meer terug, zeggen ze: 'Ik wil hier niet meer terug.' Maar mevrouw, meneer, straks is het een zaligheid om op aarde te leven. U bent niet meer ziek, u hebt geen karma meer, u hoeft niet te denken over koude en warmte, u krijgt verkoeling, u krijgt alles, u kunt vliegen over de hele wereld, u gaat reizen maken, u werkt hoogstens – als u gaat wer-

ken – werkt u misschien een uur per dag, of twee uur in de week; dat is alles wat u doet, want de machines doen het dan. Dan begrijpt de mens het technisch wonder. Of dacht u dat het niet zo is? Dooeenvoudig om een voorspelling te geven van vijfduizend jaar. Dan kan ik u precies Den Haag laten zien. Dan hoeft u niet meer bij elkaar te zitten. Dan hebt u allemaal in huis, hebt u het apparaat en dan kunt u zich ... Net als televisie, de televisie die gaat nu naar België, hoeveel kilometer beslaat televisie? Straks krijgt u de beelden van Amerika hier. U krijgt het beeld uit de sferen naar de aarde, wordt allemaal verstoffelijkt. Wat wilt u dan nog weten? U gaat neerzitten, en u luistert. U hoeft niet meer naar de ... U hoeft niet meer ongelovig te zijn, en te twijfelen aan: is er nog een meester? Die meester die bouwt zich hier zo op, en die staat weer in uw midden en gaat praten.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.6904.6920)

Toename van de wereldbevolking

Vroeger zag niemand hoeveel mensen er op de aarde leefden:

Nóg is men op de aarde aan het vechten, dagelijks schiet men de mensen neer: te vroeg, te vroeg, te vroeg. En dat reeds miljoenen tijdperken lang. En dat heeft zich niet kunnen manifesteren. Waarom niet? Waarom niet? Waarom heeft zich dat niet kunnen manifesteren? Waarom nu juist voor uw tijd? Nu even denken. Waarom valt u dat op? Waarom spreekt men juist gisteren en verleden week over: er komen te veel mensen naar de aarde? De aarde wordt overbevolkt.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.2420.2430)

Omdat u momenteel eerst voor twintig, dertig jaar in een maatschappij leeft. Vroeger waren de mensen over de aarde verspreid, zag niemand, voelde niemand.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.2466.2467)

Er is disharmonie gekomen in het aantal mensen op aarde door karma:

Bijvoorbeeld dit weer: u hebt te veel mensen, er komen nog veel meer mensen, want de mens heeft het aantal 'mens' op aarde verknoeid en versnipperd.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.2486)

Waarom, waarom leven er zoveel mensen op aarde? U bent hier allen te

veel. U had reeds lang moeten verdwijnen. Weet u dat? U hebt nu het leven van een ander in handen. Weet u dat ook? Neemt u dat aan? U leeft allemaal in karma, in oorzaak en gevolg. En dat wil zeggen, omdat gij vroeger ... Wij hebben dat ook gedaan. Ons leven hebben verprutst? Nee, we hebben ons in disharmonie gebracht. U had allemaal reeds voor twee miljoen jaar aan Gene Zijde moeten zijn. U houdt dus, u hebt dus, u vertegenwoordigt dus het leven en de tijd van een andere persoonlijkheid. Hadden wij geen verkeerde dingen gedaan, dan waren er dus niet zoveel mensen op aarde. Maar het loopt heus niet vast. Dat redt zich vanzelf, want dat zijn universele, goddelijke, ruimtelijke stelsels.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.5677.5693)

De mens die moordt moet terug naar de aarde – dus dat is ophouden – een nieuw leven, móét terug, móét goedmaken. En hoeveel mensen hebben goed te maken?

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.5722.5723)

Miljoenen jaren terug, hoeveel moorden, hoeveel miljoenen mensen ... U bent allemaal te vroeg gestorven, u hebt allemaal te vroeg uw levens moeten verlaten. Dus er is een disharmonie tussen de wereld van onbewustzijn, de wedergeboorte, en de mens, Moeder Aarde.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.2547.2549)

Ook de ziekten doen de ophoping toenemen:

Ziekten, doodslag en geweld, verbrijzelen nu de harmonische levenswetten. Afbraak ná afbraak dus! De bezoedeling van heilige – Goddelijke waarheden! Het splitsen van de eigen levensgraad en natuurlijke afstemming, verzwakt de natuurlijke wet voor élk weefsel en volgt de lichamelijke instorting! Dít hebben wij te aanvaarden, mijn broeders en kunnen er niet aan ontkomen, doch wij zien al deze narigheid voor het huidige stadium terug. En dat is de ophoping geworden voor de ziel en haar wedergeboorte. Het wachten op een nieuwe geboorte. Dat zij deze disharmonie goed te maken heeft, is duidelijk, doch dat hierdoor te véél mensen op Aarde blijven, zien wij bovendien. En wat wil dat zeggen, meester Zelanus?"

„Ik zie nu het huidige stadium, mijn meester. Ik zie, dat er nu te véél mensen op Aarde leven en dat is disharmonie. Maar dat komt, doordat de mens zijn harmonische tijd overschreden heeft. De kosmische tijd en de Goddelijke harmonie is zoek, is bezoedeld, vanzelfsprekend is thans,

dat wij duizenden disharmonische feiten kunnen beleven, doch die God nimmer geschapen heeft, doch waarmee de ziel als mens verbonden is.”

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 5 (C5.2641.2653)

Er is een duidelijke druk vanuit de wereld voor de wedergeboorte:

Het valt dus op dat vanuit de wereld van het onbewuste, de wereld voor de wedergeboorte, erop aangedrongen wordt: geboorte, geboorte, geboorte, geboorte.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.2474)

De grote uitdaging is het opvangen van de toename in wereldbevolking:

Eerst tussen 1950, 1950 en 2000 beleeft de mens ontzagwekkende verschijnselen, zo erg, dat geen geleerde en geen volk meer raad weet: hoe moeten wij dat opvangen?

Hebt u die verschijnselen al eens eerder gezien? En dan kunt u uw geschiedenis nagaan, kunt u miljoenen jaren teruggaan, dan weet de psycholoog niet, de godgeleerde niet waar al die mensen vandaan komen. Voelt u wel? Maar nu zorgt het bewuste moederschap, de liefde ... Naarmate de maatschappij opbouwt, krijgt de mens meer liefde, door duizenden eigenschappen krijgt de mens meer gevoel, en het gevoel baart en schept.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.2538.2543)

De mensen zullen steeds dichter op elkaar gaan leven:

(Meneer in de zaal): ‘Kunnen de mensen door de tijd geborgen blijven op de aarde? Want de aarde die wordt steeds, de mensen worden steeds groter.’

Groter.

(Meneer in de zaal): ‘Ja.’

Nog groter. U bedoelt als een grote boom?

(Meneer in de zaal): ‘Nee, de inwoners. U begrijpt het wel.’

U bedoelt, de massa wordt dichter.

(Meneer in de zaal): 'Dichter, ja.'

Groter, dichter, dichter, dichter.

Er zullen straks in uw stad tien miljoen mensen leven. Voelt u wel? De aarde wordt steeds kleiner. Maar naarmate wij tot de ontwikkeling komen, dan beleeft de aarde en de mensheid in honderd jaar meer dan de mens in miljoenen heeft kunnen afbreken.

In honderd jaar straks, wanneer het koninkrijk Gods bewust wordt en de meesters spreken, en de mens zegt: nu ophouden, nu houdt u op met dat en dit en dat en zus en zo, voelt u wel ... Nu zal meneer pastoor en het nonnetje ... Het nonnetje zal baren, en meneer pastoor en de paus en de kardinalen moeten scheppen. Want een andere moeder moet daar al reeds weer een kind voor baren. Nu moet gij dat zelf doen. U voelt wel, word maar pastoor, en word maar paus, en word maar kardinaal, dan staat er reeds, niet alleen door moord, maar ook door godsdienst, door heilig zijn, door kuis te doen, staat u stil in uw schepping, en houdt u de ontwikkeling van de massa, de mensheid tegen, want u bent hier te veel, en duizenden met u. U had reeds lang aan Gene Zijde moeten zijn.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.5728.5749)

Het oplossen van de disharmonie in de wereld van de wedergeboorte zal nog heel veel tijdperken kosten:

(Mevrouw in de zaal): 'Meester Zelanus, u heeft ons daarnet uitgelegd dat door disharmonie ... Dat de wereld van het onbewuste en het leven op aarde, dat er zoveel mensen worden geboren zodat er, tussen 1950 en 2000 zullen we geen raad weten met de mensen. Maar nu wou ik van u weten: die disharmonie, als deze mensen nu door gebrek aan voedsel de hongerdood sterven, dus dan gaan ze weer te vroeg over, dan houdt deze disharmonie toch nooit op?'

Die disharmonie lost eerst dan op, duurt nog een ... laten we zeggen een ... Hoeveel jaren denkt u dat er voor nodig zijn om deze disharmonie tussen leven en dood te doen oplossen? Duizend jaar? Duizenden? Honderd miljoenen jaren niet, maar tijdperken.

Aan het einde der aarde, zó diep, u kunt dat onmiddellijk op de goddelijke weegschaal leggen, als u de diepte dus ... Wilt u weten hoe diep, maar toch hoe eenvoudig dit eigenlijk is? Ik heb het zo-even reeds verklaard.

Als u even doordenkt kunt u het voor uzelf vaststellen. Maar, kunt u onfeilbaar berekenen. Als we zeggen: het duurt miljoenen tijdperken voordat er weer harmonie komt tussen leven en dood, wedergeboorte, dan is dat te bewijzen, dan is dat vast te stellen, dan is dat kosmisch te zien.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.2867.2880)

Alleen het moederschap kan hierin verandering brengen:

Hierin kan alléén de Moeder verandering brengen, zij zal de wachtende zielen een nieuw organisme schenken.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.9454)

Daarom is de 'Eeuw van de Moeder' begonnen:

De Eeuw van Christus voert de mens naar het huwelijksgeluk. De Eeuw van Christus en de Eeuw van de Moeder is begonnen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.9728.9729)

De zorgzame samenleving

De samenleving zal alle goederen in handen nemen om die eerlijk te kunnen verdelen:

„Alle goederen van de Aarde zullen nu verdeeld worden, want de staat neemt alles in eigen handen! De enkeling heeft zijn eigen bezit niet begrepen.”

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.5363.5364)

In de Eeuw van Christus zal de mensheid naar de eerste lichtsfeer wandelen:

Nu de mensheid het land van haat heeft verlaten, wordt de mensheid als een groot gezin. In de sferen hebt u waargenomen hoe ons leven is en die levensgraad komt op Aarde. Het is de geestelijke bewustwording. Door deze oorlog verandert het aspect van de Aarde en komt de mensheid tot de geestelijke eenheid. De mentaliteit van de eerste sfeer heeft deze grote massa zich eigen gemaakt.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.8926.8930)

Dan is er voor iedereen eten en drinken genoeg:

Uw maatschappij wordt een paradijs.

U hoeft straks voor eten en drinken, dan levert u maar ... U hoeft het niet te doen want ze hebben daar twee mensen of drie mensen voor nodig die dagelijks met een kar komen met bodem, met grond, met zand. En dat is uw geld.

U maakt aanstonds – heb ik u verteld, en dat zegt de wetenschap al, dat zeggen wij, dat komt, de wetenschap weet het al – u kunt aanstonds, voor vier kruimels zand uit de woestijn maakt u een wereldreis. U krijgt eten en drinken ook, want dat is er genoeg, dat groeit voor niets, hoeft u niet meer te betalen, u hebt alleen maar te leven.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.4491.4496)

Moeder en vader hebben alleen voor hun gezin te zorgen:

Moeder zal baren, kinderen gaan over de wereld – zeggen wij in ‘De Volkeren der aarde’ – en de vader leert de moeder dienen, zó, hand in hand, wandelt u maar, heel de wereld over. Daarginds in Afrika, in China, Japan, Italië, daar verwacht u uw broeder; door die twee korreltjes zand, want u maakt een wereldreis.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.4498.4499)

De wetenschap en techniek wordt volledig ten dienste gesteld van de samenleving:

Alles wat u op Aarde bezit en uw volk toebehoort, neemt de staat in handen. Zo dient de geleerde de massa en hij is een kind van de staat. De staat geeft hem de mogelijkheid om te werken, geen middel zal te kostbaar zijn om zijn experimenten te doen slagen. Ook de kunstenaar dient de massa en alweer is het de staat, die hem daarvoor in zijn bestaan voorziet, zodat hij zonder zorgen arbeiden kan.

De dokter is uw vriend en broeder, behoort u toe, hij dient u en u dient hem. Nu leeft de één voor de ander en beiden dienen dan (de) staat als kinderen van één groot gezin. Het goud heeft de stoffelijke betekenis verloren, alléén de arbeid zegeviert over de massa en brengt het geluk op Aarde. Wie uitvindingen tot stand weet te brengen, zal studeren en zichzelf ervoor geven, maar alléén wanneer het vindingen betreft, die het

geluk van de mensheid dienen. Nu is de maatschappij ervoor ontwaakt, geestelijk ingedeeld, armoede en gebrek kent men niet langer op Aarde.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.8949.8957)

Men zal ontvangen naarmate men kan geven:

Het ene kind van staat meer geven dan het andere is niet langer mogelijk, hoewel de persoonlijkheid naar het gevoelsbewustzijn ontvangen zal. Dat wil zeggen, hoe meer u géven kunt voor de massa, des te meer zult u ontvángen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.8960.8961)

Iedereen wordt zijn eigen politieagent:

Doordat de mensheid op de geestelijke weg gekomen is, worden de oude wetten overboord gegooid en treden er nieuwe in de plaats, zoals wij dat in ons leven hebben moeten aanvaarden en leerden kennen, wetten, die alléén liefde betekenen! Nu kunt gij uw gevangenissen sluiten, want er leven geen dieven meer op Aarde, iedere mens is zijn eigen politieagent geworden. De staat hoort u toe, u bent de staat en vertegenwoordigt dit grote bezit. Wie dan nog zou stelen, besteelt zichzelf en dat is niet bestaanbaar.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.8969.8972)

Er heerst rust en vrede op Aarde en zij wordt door niemand verstoord, daarover waakt het kind van staat. Rechtspraak is niet meer nodig, de staatswetten worden opgevolgd. Politieagenten behoeft men niet meer, de mens waakt over zichzelf. De staat eist, dat de mens goed doet. Wie die krachten niet bezit en zich deze hogere gevoelens nog moet eigen maken, dient zich ervoor te bekwamen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.9953.9957)

Woekerwinsten behoren tot het verleden:

Het is alles zo eenvoudig geworden op Aarde. Deze eenheid kost geen hoofdbrekens meer, doordat de staat als een groot huisgezin is. Allen zijn kinderen en de staat, die zij liefhebben, zorgt gelijk een vader en moeder voor hen. Voor deze gezegende toestand is al die eeuwen geofferd, is al dat bloed gevloeid. Maar nu is het ook waard op Aarde te leven, nu rust Gods zegen op het dagelijkse brood. Uw bakker en melkboer, schoenmaker en kruidenier, al die mensen werken voor de staat. Het bezit van

u zelf en van uw kinderen heeft de staat in handen. Niets is er meer op Aarde, dat de staat niet in handen heeft. Dat de één alles heeft en de ander niets, kent men niet meer. Woekerwinsten kunnen er niet meer gemaakt worden, want de handel behoort de staat toe. De enkeling heeft niets meer te handelen, die wantoestanden behoren als alle verkeerde wetten tot het verleden.

Het gesjacher is nu voorbij, er valt niets meer te versjacheren. Nu koopt de staat voor al het leven in en krijgt het zijn eten en drinken. Kan het eenvoudiger? Dat bezit Gene Zijde reeds miljoenen eeuwen, nu is dat op Aarde gekomen en het bezit van elkeen. Wij hier eten en drinken weliswaar niet meer, maar toch is ons leven als het uwe. Het onze is geestelijk, dat van u stoffelijk, maar geest en stof zijn één.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.8973.8989)

Iedereen wordt gelijkwaardig behandeld:

Eenieder kan opklimmen in deze maatschappij. Hoog en laag, rang en stand losten op. De straatveger geniet evenveel ontzag als de geleerde.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.9959.9961)

Er zijn geen werklozen meer:

Nu leven er geen werklozen meer op Aarde, zulks is niet mogelijk, de staat eist, dat iedereen werkt en dient. Maar de uren zijn verkort en de oude, maar nog jonge mens, brengt zijn levensavond in vreugde door. De staat zorgt hiervoor. De een lost de ander af, de een begint als de ander ophoudt om na volbrachte taak van het leven op Aarde te kunnen genieten. Dat is het Koninkrijk Gods op Aarde!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.8999.9003)

De samenleving zorgt voor alle kinderen:

Het betere-ik-leven spreekt en overheerst het verkeerde, harten gaan open en de mens haalt rustig adem, voor huis en goed en kinderen zorgt de staat.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.9023)

Iedereen krijgt iemand met dezelfde gevoelsgraad naast zich als huwelijks-partner:

In de Eeuw van Christus kunnen deze wetten beleefd worden, want de staat neemt het huwelijk in handen. Miljoenen zielen hunkeren reeds naar dit geluk en naar de eigen levensgraad, het gevoelsleven, dat bij dit zieleven behoort. Nu het geestelijke ontwaken is gekomen kan Gene Zijde helpen, voordien was dat niet mogelijk. Straks krijgt eenieder de eigen levensgraad naast zich, waardoor het niet meer mogelijk is, dat het ene leven het andere doodddrukt!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.9323.9326)

De levenstijd wordt voortaan in harmonie beleefd:

De ziel krijgt thans spoediger een nieuw organisme, niemand wordt nu te vroeg in onze wereld teruggeslingerd, de mens sterft op normale wijze, moord en zelfvernietiging kent men niet meer.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.9938)

De kloof tussen leven en dood is overbrugd, de massa weet van het eeuwige leven af.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.9964)

Het einde van de mensheid

Na de eerste lichtsfeer wandelt de mensheid naar de hogere lichtsferen:

De mensheid heeft de afstemming van de eerste sfeer bereikt, maar gaat verder om die van de tweede sfeer binnen te treden. Het leven op Aarde ontwaakt in de geest, het wordt dieper en geestelijker, omdat nu de astrale wetten worden begrepen. Heiligend is het leven van man, vrouw en kind op Aarde. Wie nu op Aarde leeft, ontvangt het astrale geluk. Duizenden geestelijke wonderen zijn er door de Meesters daar gebracht. Moeder Aarde maakt haar taak af en de maatschappij en het leven verandert er meer en meer door. De ziekten zijn reeds lang overwonnen, narigheid kent men op Aarde niet meer. Het leven is nu geestelijk bewust.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.10596.10603)

Gelukzalig is het aardse leven thans en nóg kan het schoner. De mensheid volgt een kosmische weg, de tweede, derde en vierde sfeer wachten de Aarde met al haar kinderen. Ja, lezers, zo hoog kan de mensheid klim-

men in liefde en goedheid, dat zij het aardse leven opvoert tot het afstemming heeft op de vierde sfeer aan onze Zijde! Dit duurt nog miljoenen jaren, maar de mensheid zal zich die geestelijke hoogte eigen kunnen maken. Dan zal Moeder Aarde haar taak volbracht hebben en kunnen sterven, maar hierover vertel ik u dadelijk meer.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.9978.9982)

De maan lost op:

Ook in het Universum is er heel veel veranderd. De Maan schijnt weg te zinken, haar schijnsel verzwakt. Men weet op Aarde wat dit te betekenen heeft. Moeder Maan keert tot het onzichtbare leven terug, ze zal geheel oplossen. Vele andere planeten volgen dezelfde wetten.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.10625.10629)

Wilde dieren en het leven in het water verdwijnen:

Vele diersoorten hebben de Aarde reeds verlaten, ze zijn uitgestorven. Maar men weet waar het innerlijk leven van deze soort leeft. De mensheid is bewust, kent al deze wetten van God en kan het uitsterven nu volgen. Het wilde dier uit het oerwoud is verdwenen en is verder gegaan. Deze soorten beleven nu de hogere organismen. Ook in de wateren is bijna geen leven meer en op Aarde volgt de ene soort de andere in het hoger gaan op.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.10630.10635)

De mensheid wordt vegetarisch:

De mensheid leeft vegetarisch, het vee van de Aarde is reeds lang geleden opgelost, men heeft die ontwikkeling stilgelegd.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.10636)

Elke ziel kan nu onmiddellijk reïncarneren:

De harmonie tussen leven en dood is hersteld, de ziel keert terug naar de astrale wereld, zinkt daarin terug tot het beginstadium en wordt onmiddellijk aangetrokken. Leven na leven kan beleefd worden volgens de kosmische harmonie, wat vroeger niet mogelijk was, toen wachtte de ziel duizend jaar op een lichaam.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.10640.10641)

De duistere sferen lossen op:

De demonen van de hel zijn overwonnen, de laagste hel is ledig! Wat dit zeggen wil, voelt men eerst, wanneer men de menselijke geschiedenis volgt. Op Aarde kan het kwaad niet meer worden beleefd. De mens kan de kosmische wetten niet meer overtreden, dat diepe en vreselijke kwaad zich niet meer uitvieren en wordt gedwongen aan het hogere leven te beginnen. De laagste hel is leeg, het zieleleven daaruit keerde naar de Aarde terug en is bewust geworden. Miljoenen eeuwen lang is deze hel bevolkt geweest, nu is zij opgelost, want het kwaad is overwonnen. Zo zal de ene hel na de andere veranderen en oplossen, doordat de mens verandert en het kwaad in hem overwonnen werd.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.10642.10648)

Wanneer de mensheid de derde lichtsfeer bereikt, lost het land van haat, hartstocht en geweld op:

Tot aan het land van haat zijn de hellen opgelost. In die hel beleeft de mens nu het loskomen van de onbewuste graden en maakt zich gereed voor het schemerland. Wanneer de derde sfeer voor de mensheid bereikt wordt, lost tevens het land van haat op. Beide werelden gaan één weg, waar leven aanwezig is, verandert de atmosfeer, ziel en stof beleven de Goddelijke evolutie.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.10658.10661)

Alle mensen gaan uiteindelijk over naar de geestelijke gevoelsgraad:

Het leven van God keert tot het Al terug! Op Aarde begrijpt men al deze verschijnselen, men heeft de wetten ervan leren kennen. Deze geestelijke en stoffelijke wonderen kan de mensheid thans aanvaarden, want de uiteindelijke graden worden nu beleefd. Gene Zijde en Moeder Aarde zijn ineen gegroeid, voelen zich als twee bloemen van één kleur. Aan deze zijde gaat de ziel verder, ziel na ziel treedt de mentale gebieden binnen om op de vierde kosmische graad geboren te worden. Moeder Aarde draagt nog steeds haar leven, maar andere planeten verdwijnen uit de ruimte en keerden tot het onzichtbare leven van God terug. Het leven op Aarde en in de ruimte is te volgen, graad na graad is bewust geworden. Alle hellen losten op, er is niet één ziel op Aarde, noch in de wereld van het onbewuste, die nog moet ontwaken in de geest, de voordierlijke, dierlijke, grofstoffelijke en stoffelijke levensgraden zijn verdwenen en in de geestelijke graden overgegaan. Dat wil zeggen, dat niet één mens meer tot het

onbewuste behoort, al het leven van God is geestelijk bewust geworden. De laatste ziel trad deze afstemming binnen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.10662.10671)

Zo komt de mensheid in het zomerland:

Eeuw na eeuw gaat voorbij. Het aantal zielen, dat uit de wereld van het onbewuste naar de Aarde terugkeert, mindert. Aan deze zijde lossen de eerste, de tweede en derde sfeer op, de mensheid staat voor het Zomerland! Sfeer na sfeer keert tot het onzichtbare leven terug, want het leven gaat steeds hoger. Wonderbaarlijk is dat oplossen van al deze graden en wetten. Miljoenen jaren gaan er voorbij, de mensheid heeft nu het hoogste stadium bereikt.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.10672.10677)

De maan verdwijnt:

Moeder Maan is reeds uit de ruimte verdwenen en met haar tal van andere planeten.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.10678)

De laatste mensen maken zich klaar om van de aarde heen te gaan:

Het laatste leven van Moeder Aarde maakt zich gereed om heen te gaan. Moeder Aarde zal dan door al haar kinderen verlaten zijn.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.10683.10684)

De hemelen stromen leeg, miljoenen zielen bevinden zich op Aarde om daar de laatste mensen af te halen. Heilig is dit uur, de menselijke geschiedenis is voorbij.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.10686.10687)

Het einde van de mensheid is gekomen:

De schatten van de Aarde blijven daar, de ziel als astrale persoonlijkheid moet alles achterlaten. Naakt treedt het leven van God Gene Zijde niet binnen, maar al het bezit van de Aarde heeft nu geen betekenis meer. Hoeveel is er op Aarde door geleden? Miljoenen zielen werden erdoor afgeslacht, duizenden oorlogen zijn erdoor bevochten.

Het leven van God heeft heilig ontzag voor de laatste mensen, die nu de

Aarde verlaten. De hoogste meesters van Gene Zijde zijn op Aarde en spreken hen toe. Gene Zijde maakt een laatste reis over de Aarde, de steden zijn uitgestorven. Nergens ziet men enig leven, de wateren zijn reeds bijna opgedroogd, de zeeën zullen volgen, de huizen zullen instorten en in het niet verzinken. Stof zal tot stof terugkeren, maar de menselijke ziel en die van de hoogste diersoort gaan verder. Het einde van de mensheid is gekomen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.10688.10697)

Het laatste zonlicht bereikt de aarde:

Nog slechts enkele minuten en het zonlicht zal de Aarde bereikt hebben. Met Moeder Aarde zullen alle planeten en sterren oplossen en dan zal er een nieuwe leegte ontstaan. De leegte van vóór de schepping. Nog is er licht, maar Moeder Aarde ontdoet zich reeds van haar kleed, de eigen bescherming, de dampkring, lost op.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.10698.10701)

Dan hebben aarde en zon hun kosmische taak volbracht:

Nu kan Moeder Aarde sterven, want de duisternis valt. De laatste stralen van de Zon hebben de Aarde bereikt. Moeder Aarde is aan het einde van haar taak gekomen na miljoenen eeuwen voor haar kinderen gewerkt te hebben.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.10704.10706)

139. Ultiem genezingsinstrument

In de Eeuw van Christus zal een ultiem genezingsinstrument op aarde gebracht worden dat alle lichamelijke ziekten definitief oplost.

Lijden en geluk

De missie van ‘de Universiteit van Christus’ is het lijden op aarde weg te nemen en de mensheid geluk, vrede en geestelijke bewustwording te brengen. Het geluk zal pas volkomen zijn, als al het lichamelijke lijden tot het verleden behoort, en als alle zielen op aarde weer een gezond en krachtig functionerend lichaam kunnen beleven.

Daarom hebben de meesters van deze universiteit onder leiding van Christus een plan uitgewerkt om alle ziekten definitief uit de wereld te helpen. Met de uitvoering van dat plan zijn ze al eeuwen bezig, en in de Eeuw van Christus zal het uiteindelijk gerealiseerd worden.

De oorsprong van ziekten

Om het lijden op te lossen, zijn de meesters al duizenden eeuwen bezig met het bestuderen van de ziekten van het menselijke lichaam. Om de essentie van een ziekte te begrijpen, gingen ze op zoek naar de oorsprong, naar het moment in de menselijke evolutie waarop de ziekte ontstaan is.

Het artikel ‘stoffelijke levensgraden’ belicht de eigenlijke oorzaak waardoor er ziekten konden ontstaan. Dat zijn niet de zogenaamde ziekteverwekkers zoals bacteriën en virussen. De meesters keken veel dieper, en onderzochten waarom deze micro-organismen de kans hadden gekregen om het verdedigingssysteem van het menselijke lichaam te overwinnen.

De meesters zagen dat de oorzaak daarvan lag in de verzwakking van de oerkracht van het lichaam. Die verzwakking was tot stand gekomen door de vermenging van de oorspronkelijk gescheiden lichamelijke levensgraden. Dat proces begon al heel lang geleden. En nu we miljoenen vermengingen verder zijn, is elk lichaam op aarde verzwakt.

Gevoed door levensaura

Om die verzwakking te kunnen verhelpen, gingen de meesters eerst bestuderen hoe de werking van het stoffelijke lichaam in elkaar zit. Ze zagen dat het lichaam constant gevoed wordt door de levensaura van de ziel. Wanneer die levensaura verbruikt is, stopt het lichaam met functioneren en begint het

proces dat de mens 'sterven' noemt.

Zolang de levensaura niet op is, blijft de ziel het lichaam voeden en in gevoel hiermee verbonden. Dit zorgt voor de verschijnselen die besproken zijn in de artikelen 'sterven als overgaan', 'crematie of begraven', 'balseming', 'orgaandonatie en transplantatie' en 'euthanasie en zelfmoord'.

De meesters gingen begrijpen dat de oplossing voor de ziekten kon liggen in de levensaura die het lichaam voedt. Ze hadden immers al gezien dat een zieke kan genezen door de liefdevolle aura van een medemens, zoals de eigen moeder of een hoogstaande magnetiseur. Maar die geneeswijze kan niet toegepast worden op wereldschaal, want zoveel liefde is er in de wereld nog niet aanwezig.

Inspiratie en medici

Daarom gingen de meesters op verschillende wijzen te werk, overal waar ze konden gingen ze mensen inspireren om ziekten te bestrijden. Ze inspireerden de eerste medicijnmannen, en brachten kennis van het gebruik van kruiden om lichamelijke processen te ondersteunen.

De medici werden geïnspireerd om de medische wetenschap uit te bouwen. Er werd techniek op aarde gebracht om hiermee medische middelen te kunnen maken. En de mens die hiervoor te bereiken was, kreeg gevoel voor natuurlijke geneesmethodes, zoals de priesters in het Oude Egypte. Maar bij al deze verschillende geneesmethodes die de meesters op aarde brachten, wisten ze dat die geen blijvende oplossing konden geven. Het was slechts een zo goed mogelijke hulp voor de lijdende mensheid in die tijden.

Uitgebreide studie

Ondertussen gingen de meesters verder met hun uitgebreide studie van alle ziekten op aarde. Ze namen een deel van de aura van een ziek lichaam en namen dat mee naar de lichtsferen om het daar langdurig en uitgebreid te kunnen bestuderen. Ze zorgden dat die aura niet oploste, zodat ze de ziekte langer konden bestuderen dan de verschijningsvorm ervan tijdens een aards leven.

In de sferen werd met hulp van de hoogste meesters een instrument ontworpen om deze aura's te bestuderen. Wanneer een ziekte-aura met dat instrument werd verbonden, kon men de oorsprong en evolutie van die ziekte volgen. Daartoe werden alle evolutiefasen van het menselijke lichaam en de ziel op een tijdschaal gezet, zodat in de kosmische evolutie bekeken kon worden hoe de ziekte zich ontwikkeld had en het lichaam kon aantasten. Het instrument kon al de ontwikkelingsfasen ook visueel en astraal verdichten,

zodat elke stap uitvoerig onderzocht kon worden.

Die verdichting vond plaats door de ijle energie van de Albron, het protoplasma, tot aan die bepaalde ontwikkelingsfase te verdichten. Dat proces was mogelijk, omdat het leven in de kosmos ook deze weg had afgelegd om die ontwikkelingsfase te bereiken. Het instrument kon dit alleen sneller uitvoeren, en op een technische wijze.

Röntgen en techniek

De volgende stap was dit instrument op aarde te brengen. Daarom inspireerden de meesters aardse wetenschappers om technische middelen te ontwikkelen die de weg naar het instrument baanden. Zo moest er eerst elektriciteit op aarde gebracht worden, zodat het instrument hiervan gebruik kon maken. Later brachten ze het röntgenapparaat op aarde, dat straks onderdeel wordt van het ultieme genezingsinstrument.

Maar de meesters konden niet verder dan de gevoelsgraad van de mensheid op aarde dat toeliet. Ze moesten altijd rekening houden met de oorlogsgezindheid van de dierlijke gevoelsgraad, die hun technische middelen zou kunnen gebruiken voor oorlogsvoering. Elke stap werd berekend, en zelfs het misbruik werd daarbij ingecalculeerd. Zo bracht men de atoomenergie op aarde, als onderdeel van de technische ontwikkeling die nodig was voor het ultieme genezingsinstrument. De meesters wisten dat de oorlogszuchtige mens deze stap zou gebruiken voor zijn oorlogsvoering, maar ze voorzagen dat het ellendige gevolg van de eerste atoombommen de mensheid voldoende besef ging geven dat een verder gebruik ervan een groot gevaar voor de gehele wereld was.

Toch moesten de meesters wachten totdat de mensheid de laatste wereldoorlog zou uitvechten, en hierdoor tot besef zou komen dat er zich op wereldvlak een samenwerking moest gaan ontwikkelen om een dergelijk vreselijk lijden voortaan te voorkomen. Daarom konden de meesters pas na de Tweede Wereldoorlog in de Eeuw van Christus beginnen om de definitieve stappen te zetten op weg naar het ultieme genezingsinstrument op aarde. Nu is het een kwestie van enkele eeuwen en het nodige geld om al het benodigde te ontwikkelen. Wanneer het geld niet meer voor oorlogsdoeleinden maar voor vrede, samenwerking, wetenschap en techniek gebruikt wordt, kan het sneller gaan.

Diathermie van protoplasma

Zoals met alle grote uitvindingen zullen de verdere stappen op weg naar en de uiteindelijke realisatie van het ultieme genezingsinstrument tot stand gebracht worden door inspiratie én wedergeboorte van de zielen die aan de Universiteit van Christus verbonden zijn. De meesters werken zo snel als de mensheid dat toelaat.

Op aarde zal het instrument enigszins werken zoals de diathermie, waarbij er stroom door het menselijke lichaam geleid wordt. Maar het apparaat zal een veel ijlere stroom genereren. Wanneer een menselijk lichaam met het genezingsinstrument verbonden wordt, zal er een energie doorheen geleid worden die afstemming heeft op de tweede lichtsfier. Het protoplasma van de Albron wordt dan op een technische wijze verdicht tot een aura die hoger en ijler is dan de levensaura van de mens op aarde. Hierdoor worden de zieke organen gevoed met een zuiverende kracht die de weefsels terugvoert naar de harmonische werking zoals dat weefsel in de oertijd functioneerde.

Zoals Christus genas door zijn helende levensaura aan de zieke te geven, zal het instrument alle zieken kunnen genezen omdat het protoplasma van de Albron onuitputtelijk is. Reeds vanaf de kindertijd zal het instrument het lichaam op kracht brengen. Generaties lang zullen alle lichamen op deze wijze gezuiverd worden. Totdat ze opnieuw beschikken over hun natuurlijke weerstand en nooit meer ziek worden.

Dit wordt het opperste geschenk van Christus aan de mensheid, naast het directe-stemapparaat dat voor de geestelijke bewustwording zal zorgen. In de Eeuw van Christus zal de mensheid hierdoor lichamenlijk én geestelijk kunnen groeien naar eeuwig geluk en universele liefde.

Bronnen

Lijden en geluk

In de Eeuw van Christus moeten de ziekten van de Aarde oplossen, of er komt nooit geluk op Aarde.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.7576)

Er zullen technische instrumenten op aarde gebracht worden, die voordien in de lichtsfieren ontworpen zijn:

En aan deze zijde staan al die wonderen gereed. Het zijn technische in-

strumenten, waardoor alle kwade stoffen in het menselijk organisme zullen oplossen. Wanneer de mens ermee wordt verbonden, moeten al die vreselijke verschijnselen verdwijnen. Het is het machtigste instrument, dat ooit aan de Aarde geschonken kan worden. Andere instrumenten hebben weer een geestelijke betekenis, maar alle zijn wonderen voor de Eeuw van Christus!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.7583.7587)

Gevoed door levensaura

De aardse geleerde kent de voeding van het lichaam nog niet:

De wijsheid van de astrale geleerde is de Aarde duizenden eeuwen vooruit. Het is te wijten aan de onbekendheid met de wetten van het leven na de dood, dat de aardse geleerde zijn machteloosheid moet aanvaarden. U kunt hieraan tegelijk het peil vaststellen, dat de mensheid en de massa nog bezit. Nog staat de wetenschap voor de kist en denkt, dat het leven geen voortgang heeft. Als dit wanbegrip overwonnen is, zal het aspect van de Aarde veranderen en treedt de massa het hogere stadium binnen. De Eeuw van Christus zal u naar deze wijsheid voeren, niets of niemand zal haar ervan kunnen weerhouden. Wanneer men op Aarde het innerlijk leven van de astrale persoonlijkheid aanvaarden kan, dan volgt daarop, dat de dokter zijn gehele studie moet veranderen, want nu staat deze voor het zieleven. En dat leven denkt, voelt, spreekt en overheerst de ziekten. Een enorme studie wacht hen, die in de Eeuw van Christus de lijdende mensheid willen dienen. En voor hen komt thans het ontwaken!

De aardse geleerde staat voor het ongelooflijke zenuwstelsel van de mens en hij moet zijn machteloosheid aanvaarden, omdat hij het innerlijk leven als de persoonlijkheid niet weet te peilen. Bitter weinig weet men op Aarde van deze wonderbaarlijke stelsels af. Aan deze zijde is dat te volgen en waar te nemen, hier kan men die stelsels in werking zien en de kracht ervan op andere organen berekenen. Men ziet aan deze zijde, hoe het lichaam het werk verricht en al de delen op elkaar ingesteld zijn. Onze geleerde ziet het centrale levenscentrum voor zich en kan nu volgen, waardoor het aardse stofkleed ondermijnd is. Van de zonnevlucht uit is zulks waar te nemen, daar de stelsels van daaruit worden gevoed. Ook hiervan weet men op Aarde niets af.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.8038.8054)

Inspiratie en medici

Al duizenden jaren lang brengen ze hun inzichten op aarde om daar de ziekten te bestrijden:

Er moesten medicijnen komen om deze te bestrijden. Na een zekere tijd kwamen die medicijnen op Aarde, de mensheid werd de ogen geopend voor de kruiden, het samenstellen van deze levende sappen om de zieken te genezen. Van ziel tot ziel, van gevoel tot gevoel, kwamen deze medicijnen op Aarde. De gehele ruimte werkte voor de mensheid, tot zelfs in het Goddelijk Al leefden mensen, die hun wijsheid door de lagere graden aan de Aarde schonken. Hemel en Aarde waren nu één geworden, waren één wereld!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.7753.7757)

De meesters begrepen dat de medicijnen geen definitieve oplossing geven:

Toen kwam het ogenblik, dat deze meesters berichten ontvingen uit de hogere regionen, dat er instrumenten zouden komen, die de mensheid van dit lijden zouden verlossen. Er werd reeds aan gewerkt. Zij behoeften dus niet te wanhopen, de meesters. Zij hadden al ingezien, dat de medicijnen maar een hulpmiddel waren. Medicijn alléén kon de ziekte niet overwinnen. Nu zouden er dus instrumenten op Aarde worden gebracht en deze zouden de ziekten geheel doen oplossen. De mensheid zou er evenwel eerst voor moeten ontwaken. En daarop was het wachten. De meesters kregen bericht, rustig verder te gaan en zich door niets te laten storen. Op Aarde gaat het leven verder, de mensheid ontvangt kennis, stoffelijke en geestelijke wijsheid, en dat alles dient om het uiteindelijke te kunnen ontvangen. En al zal dit nog eeuwen duren, er wordt door al het leven van God hard aan gewerkt. In de sferen kregen de meesters uit de eerste sfeer reeds vindingen uit hogere bron en zij maakten deze af. Deel na deel werd naar de Aarde gebracht. Maar daar werden al die vindingen niet begrepen en voor de vernietiging verbruikt. Ook kwamen nu de instrumenten tot stand, die voor de lijdende mensheid zouden dienen, doch nog was de tijd niet daar die op Aarde te brengen. De mensheid moest eerst ontwaken. En ook daaraan werkt Gene Zijde. Er komen geleerden naar de Aarde, eenlingen, die dieper voelen dan miljoenen anderen, en zij geven onderricht. Deze zielen vertellen van hogere machten en krachten in de ruimte, en hierdoor ook ontwaakt de massa meer en meer.

Aan deze zijde zette meester na meester deze studie voort. Als de tijd ver-

streken was, een meester een hogere bewustzijnsgraad had leren kennen en hoger moest gaan, werd hij door anderen opgevolgd. Deze zetten dan met degenen, die zich beschikbaar hadden gesteld, het gigantische proces voort. Elkeen gaf er zich geheel voor. Miljoenen zielen keerden er voor in het stoffelijk leven terug en anderen bezielen hen van deze zijde uit. Zo kwamen er wonderen tot stand. Dan nadert de Eeuw, waarin Christus naar de Aarde komt om de mensheid voor God wakker te schudden. Zijn geschiedenis en strijd zijn u bekend. Nu Christus Zijn taak heeft volbracht, kan de opbouw van de instrumenten voor de Eeuw van Christus een aanvang nemen. Sinds Hij op Golgotha de stoffelijke ogen sloot, zijn eeuwen verlopen. De mensheid moet leren Zijn Heilig leven te aanvaarden.

In de eerste sfeer zijn de wonderen intussen gereedgekomen. Ze vragen om op Aarde geboren te mogen worden. Na deze, uw strijd, kan Gene Zijde eraan beginnen, ze op Aarde te brengen, want nu is de mensheid zo ver. Op Aarde zijn trouwens reeds technische vindingen, die afstemming hebben op onze wonderen, want men bracht al deeltje na deeltje naar de Aarde. Straks zal ik u vertellen, hoe deze instrumenten werken en welke bedoeling de meesters ermee hebben.

Uit dit alles moet het u duidelijk zijn geworden, dat de mensheid op Aarde Gene Zijde reeds miljoenen eeuwen helpt bouwen. Het Al leeft eigenlijk nog steeds op Aarde, al die miljoenen zielen werken onder leiding van hun Mentor Christus voor de mensheid. Christus en zij allen weten, hoe hét leven op Aarde is en welk bewustzijn u thans bezit. Men weet daar, dat alléén Moeder Aarde bewust kwaad beleeft, op andere planeten voor uw eigen Universum moet het leven nog ontwaken. Alléén de kinderen van Moeder Aarde kennen een verzwakt organisme, zodat het leven voor hen een lijdensproces is. Dáárom kwam Christus als Goddelijk bewuste naar de Aarde. Thans is het uiteindelijke, geachte lezer, dicht bij u, en in wezen is dat al sinds het ontstaan van Moeder Aarde zo geweest. U behoeft op Aarde niet te wanhopen! Gene Zijde zorgt voor uw geestelijke ontwakning en nu voor uw stoffelijke evolutie. Dat doet zij uit naam van Hem, die voor ons allen Zijn Heilig Leven gaf. En God ziet toe, dat niet één kind wordt vergeten. Alléén Moeder Aarde kan deze geestelijke wonderen ontvangen, andere planeten weten er geen raad mee, het leven daarop moet nog naar de Aarde, wat het terugkeren tot God is.

Na Christus stromen de technische wonderen naar de Aarde. Uw Edison en anderen waren u gezonden, zij kregen het nieuwe leven ervoor en

brachten dat, wat zij aan de Aarde hadden te schenken. Al uw uitvindingen zijn door de meesters ontstaan, ze zouden dienen voor de lijdende mensheid, maar dit is niet begrepen. De meesters uit de zevende sfeer hebben dit in handen en wij dienen hen. Straks krijgen deze technische wonderen geestelijke betekenis, ze dienen dan voor het machtig instrument, dat alle ziekten van de Aarde zal doen oplossen.

Voelt u de macht van uw eigen eeuw? Voelt u bovendien, wat hiervoor in de vervlogen eeuwen aan deze zijde gedaan is? Begrijpt u thans, waarvoor Mozes en Christus naar de Aarde kwamen?

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.7758.7812)

Uitgebreide studie

De meesters hebben de ziekten van het menselijke lichaam eerst op aarde bestudeerd:

Zij hadden het leven op Aarde en aan deze zijde leren kennen en door zichzelf in het stoffelijk organisme op te sluiten, beleefden zij ook de ziekten van de Aarde waardoor zij ruimtelijk bewustzijn kregen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.7641)

Dag in dag uit volgden zij die mensen en onderzochten de levensaura. De stoffelijke ziekte manifesteerde zich in deze fluïde, ze lag daaraan vast, en die aura konden zij de zieke ontnemen. Zij volgden van deze zijde uit al de stoffelijke organen, leerden de eigen taak van elk lichaamsdeel kennen en begrepen de diepte ervan voor het organisme. Onder hun werk en dienen zagen zij de goddelijke kracht van het zieleleven en hoe de stoffelijke organen door het innerlijk leven werden gevoed. Zij begrepen en aanvaardden, dat men hiervan op Aarde niets wist, want dit bewustzijn moest zich de mensheid nog eigen maken. Dit is liefst duizenden eeuwen geleden en nog kent men op Aarde deze werking niet, noch de machten en krachten van God, die toch door Hem aan de mensheid geschonken zijn. Zij onderzochten het stoffelijk organisme en het zieleleven en leerden toen al die stelsels kennen. Zij voelden, hoe het organisme werkte ten opzichte van het innerlijk leven en waardoor al die narigheden waren ontstaan.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.7660.7667)

Later namen ze de aura van het zieke lichaam mee naar de lichtsfere om het daar verder te onderzoeken:

Zij ontnamen de zieken de levensaura en keerden ermee naar de sfere terug om die ziekten te onderzoeken.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.7652)

De helpers van de meesters ontnamen de zieken de levensaura, omwikkelden deze zieke levenskracht met hun eigen fluïde en keerden ermee terug naar de meesters, die reeds aan hun onderzoek waren begonnen. Daar werden ze bewaard. Iedere eeuw, constateerden de meesters, kent de eigen ziekte.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.7750.7752)

In de lichtsfere hebben de meesters een grondige studie van alle ziekten op aarde gemaakt:

Alle bestaande ziekten zijn echter in handen van de astrale meesters, d.w.z. dat men er aan deze zijde een geweldige studie van heeft gemaakt.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.7593)

Omdat men in de lichtsfere met deze studie al duizenden eeuwen geleden begonnen is en men daar onafgebroken kan doorwerken, zijn de meesters hierin veel verder gevorderd dan de medici op aarde:

Hierdoor is Gene Zijde uw geleerde duizenden eeuwen vooruit en dit is alleen mogelijk geworden, doordat wij het zieleven hebben leren kennen als de astrale persoonlijkheid. De aardse medicus zet grote ogen op, wanneer hij het laboratorium betreedt en de astrale wijsheid leert kennen. Voor hem zijn alle mogelijkheden geestelijk tot stand gekomen wonderen en hij voelt zich nu door meesters gedragen. Hij is hier een leerling, ook al was hij op Aarde een genie. Hij duizelt van hetgeen hij te leren heeft.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.8132.8136)

In de tempel der Medici worden de ziekten van de aarde bestudeerd:

Wij treden een zaal binnen en zien in een geestelijk laboratorium, dat zich echter in weinig onderscheidt van een aards. Hier worden de ziekte-aura's van de Aarde bewaard en onderzocht, en wel die van de kanker. Een van de vreselijkste ziekten, die het menselijke organisme ondermijnt en grondig vernietigt, zullen wij thans leren kennen. U weet zelf, hoe

verschrikkelijk deze ziekte op de wereld huishoudt, zonder dat de wetenschap er iets tegen vermag te doen. En toch, in de sferen van licht heeft men deze ziekte leren kennen, ja meer! *In de Eeuw van Christus zal het wonderbaarlijke instrument op Aarde worden gebracht, dat deze afschuwelijke ziekte met succes zal bestrijden en doen oplossen!* Wij zien de meesters aan het werk. Rondom ons merken we de zieke aura's op, ze stralen een eigen, maar verschillend licht uit, waarvan wij de betekenis zullen leren kennen. Ieder mens bezit een eigen uitstraling, zijn aura, die zijn persoonlijkheid vertegenwoordigt. Doordat de persoonlijkheid en de wereld van ieder mens anders zijn, is ook niet één aura eender.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.8000.8009)

In die aura is ook de lichamelijke ziekte waar te nemen:

Aan de aura is de afstemming van een mens vast te stellen, door een meester aan deze zijde tenminste. Door hem is te zien tot welke levensgraad en tot welke sfeer een mens behoort, of diens innerlijk leven afstemming heeft op een van de zeven hellen, die u leerde kennen, dan wel op de sferen van licht. Alles wijst de aura uit, iedere karaktereigenschap is erin te zien. Ook het mannelijke of vrouwelijke kleed ligt aan de aura vast. Niet slechts het innerlijk leven van de aardse mens bezit de eigen levensuitstraling, maar ook het organisme, want het lichaam wordt weer door het zieleleven bezielde. Nu kunnen onze geleerden aan de aura ook de ziekten van de mens vaststellen. Zo is de aura stoffelijk en geestelijk ontzagwekkend diep. Het zou u duizelen, wanneer u alles van haar afwist!

De aura, waarin ziekte leeft, kan u met verschillende werelden verbinden en u heel veel van het eigen ontstaan vertellen, wanneer u tenminste de astrale wijsheid bezit om achter het zieke leven te kijken. Wat weet uw geleerde eigenlijk van een ziekte af? Hij kán er ook niets van weten, hij kent zichzelf niet eens, hij vermag niet áchter de dingen te zien. In de sferen is dit wel mogelijk, daar heeft men ervaren, dat een ziekte voor een aards, aan de stof gebonden en dus begrensd geleerde onpeilbaar is en slechts te doorschouwen door astrale meesters, die de middelen daartoe uit het Al ontvingen. Nu ziet men hier door elke ziekte heen, doordat wij de stoffelijke en astrale wetten volgen, die ons terugvoeren naar het beginstadium van de ziekte. Iedere ziekte is kosmisch diep en bezit stoffelijke en geestelijke graden, die men op Aarde nog niet kent.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.8013.8026)

In de lichtsferen heeft men al een astraal genezingsinstrument ontworpen, dat straks op aarde in stoffelijke vorm opgebouwd zal worden:

Wij bevinden ons in het middengedeelte van de Tempel, hier staat het gebouw, waarin het instrument is ondergebracht. Bolvormig is het bouwsel, het is opgetrokken gelijk de ruimte. Het straalt een blauw licht uit, het licht van de eerste sfeer, want de atmosfeer van het bouwsel heeft op deze hemel afstemming.

Zo we willen binnengaan, moeten we opnieuw een afsluiting verbreken, maar u weet reeds, hoe dit geschiedt. De astrale afsluiting is nodig om het geheel voor iedere beïnvloeding vanbuiten te vrijwaren, zó gevoelig is het instrument. Ik ga u er nu allereerst een en ander van vertellen, opdat u voorbereid bent als het technische wonder tot werking komt.

De gegevens ervoor werden uit het Al ontvangen, vertelde ik u reeds.

„Maak eerst een afsluiting, waar dan ook, want overal leeft de goddelijke aura, overal leeft de mens in Gods leven en ruimte. Het instrument vindt zijn plaats in de eerste sfeer, omdat die afstemming met het leven op Aarde verbinding heeft. Wij zullen de technische meesters helpen en onze vindingen aan u doorgeven. God wil, dat dit wonder in de „Eeuw van Christus” op Aarde wordt gebracht.”

Op de plaats, waar wij nu staan, werd een astrale afsluiting opgetrokken, waarin het wonder zou worden gebouwd. De andere gebouwen plaatsten er omheen en zo ontstond na een tijd het geheel, dat thans de Tempel der Medici heet.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.8347.8359)

Als het instrument ingeschakeld wordt, roept het eerst de duisternis van vóór de schepping op:

Als het hemelsblauwe licht, waarvan ik u sprak, straks verduistert, zullen wij het stadium van voor de schepping binnentreden. Door het instrument worden we dan met het Al als onzichtbare wereld verbonden en komen we er als volwassen en bewuste mensen mee tot eenheid.

Ook in uw bewust aards leven bent u met het Al in verbinding, doch het is voor u niet mogelijk het duistere en onzichtbare Al terug te roepen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.8380.8382)

In de sferen kan het instrument alle fasen van de evolutie van onze kosmische ziel tonen:

Het instrument verbindt ons onfeilbaar met het eerste ogenblik van ons embryonale leven en voert ons die fase van onze evolutie weer binnen. Doch niet alleen dit stadium, neen, al de miljoenen stadia, die wij als mens doorleefden, zijn hier op een schaal vastgelegd. Het instrument toont ons een levensfilm, die alles van onze evolutie tevoorschijn brengt. Wij in de sferen van licht keerden al vaker in ons eigen verleden terug, het draagt bij tot ons geestelijk ontwaken; ik vertelde u reeds van die reizen. Maar nu is het een technisch instrument, dat die graden en stadia tot bewustzijn brengt! Wel moet ik hieraan toevoegen, dat het wonder straks op Aarde anders werkt dan hier in de sferen. Voor u op Aarde zal het niet worden aangewend om het verleden wakker te maken, maar zal het alleen en uitsluitend ingesteld zijn op het doen oplossen van ziekten.

De meesters benutten die mogelijkheid van het instrument om in het evolutieproces van de schepping de kringloop van de ziekten te kunnen volgen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.8384.8391)

Al de evolutiefasen zijn op een schaal vastgelegd:

Om in de piramide de levensweg van de mensheid te kunnen vastleggen, berekenden de meesters eens de astrale en stoffelijke kosmos. Voor het instrument geschiedde dit opnieuw. Zo werd door hen het evolutieproces van de Maan, van de tweede kosmische graad en vervolgens van de Aarde berekend en zoals ik u zei, op een schaal vastgelegd. Men zou haar een kosmisch uurwerk kunnen noemen, waarop het mogelijk is zelfs stadia af te lezen, die biljoenen jaren terug liggen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.8392.8395)

Elk stadium kan zichtbaar verdicht worden:

Zoals nu iedere graad van leven zichtbaar kan worden gemaakt, is het evenzeer mogelijk iedere levensgraad te verdichten. En hiervoor kan het wonderbare instrument van de meesters zorgen! U zult thans nog beter begrijpen waarom ik u het ontstaan van de schepping duidelijk maakte. Immers, voor het verdichten van de Goddelijke Aura is het instrument op het Goddelijke Openbaringsproces ingesteld.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.8405.8408)

In de sferen laat het instrument ziekten zien die zich in een astraal menselijk lichaam verdichten:

Twee zielen uit de sferen van licht stelden zich voor hun proefnemingen beschikbaar. Immers, zo de meesters een ziekte, laten we als voorbeeld de kanker nemen, wilden verdichten, dan hadden zij menselijke lichamen nodig.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.8415.8416)

De lichamen die hiervoor gebruikt worden, werden door tweelingzielen voor deze proefnemingen afgestaan. Het zijn astrale lichamen die behoren tot de eerste lichtsfeer, en die de tweelingzielen afgelegd hebben wanneer ze naar de tweede sfeer overgingen:

De tweelingzielen, die de meesters hielpen en die wij straks, wanneer het instrument tot werking komt, naar voren zullen zien treden, wonen in de tweede sfeer. Met het kleed, dat zij daar bezitten, konden zij de meesters niet dienen, wat u straks duidelijk zal worden. Zij moesten dit kleed dus afleggen, wat eigenlijk een stervensproces is. Hoe nu, zult u vragen, in het astrale leven kan immers van dóód geen sprake zijn? Toch wel! Ook aan deze zijde kunnen wij sterven, maar nu geschiedt dit astraal, hetgeen wil zeggen, dat wij naar een andere sfeer overgaan. De mens bijvoorbeeld, die van het schemerland naar de eerste sfeer, of van de eerste sfeer naar de tweede sfeer overgaat, legt het lagere ik af, zoals u op Aarde het stervensproces beleeft en daarbij van het stoffelijke organisme scheidt, leggen wij de lagere persoonlijkheid af. Terwijl wij op weg zijn naar de nieuwe wereld, veranderen wij en verliezen alles van het vorige bestaan. Dit proces kan in een flits geschieden, maar meestal voltrekt het zich langzaam. We treden bij vol bewustzijn uit die lagere persoonlijkheid, laten haar achter en zien dan geschieden, hoe zij geheel oplost en alleen dát ons volgt, wat wij van haar in het nieuwe bestaan nodig hebben. De rest wordt weer astrale energie, zoals dat ook voor uw stoffelijke resten geldt, want voor God gaat er niets verloren.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.8417.8427)

Anders dan gebruikelijk worden die afgelegde astrale lichamen in leven gehouden door de tweelingzielen, zodat ze niet oplossen en voor de proefnemingen te gebruiken zijn:

Van dit astrale sterven maakten de meesters bij hogere ingeving gebruik. Zij hadden twee menselijke aura's als gestalten nodig en namen daardoor

de afgelegde aura's van de man en de vrouw, die naar de tweede sfeer waren gegaan. Deze afgelegde persoonlijkheden kunnen nu niet oplossen, omdat zij voor ons instrument een taak hebben te vervullen en door de beide zielen, waartoe ze behoren, in het leven worden gehouden. Zij zijn dus als de gestalten van de eerste sfeer, in niets zijn deze astrale organismen beschadigd, want verrotting is hier in het eeuwigdurend leven niet mogelijk.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.8428.8431)

Wanneer in het instrument een zieke aura gebracht wordt van een mens op aarde die een ziekte heeft gehad, verdicht het instrument die ziekte in het astrale lichaam van de tweelingzielen:

In dit halfstoffelijk verdichte kleed komen nu straks de zieke aura's, de beide organismen zuigen haar in zich op en het instrument verdicht ze op zijn beurt, waarna de kanker duidelijk te volgen is. Van deze ego's kunnen de meesters dus prachtig gebruik maken om de ziekten van de Aarde te ontleden, door erin af te dalen komen ze ook in het verleden en kunnen nu scherp vaststellen, wanneer een bepaalde ziekte vat kreeg op de stoffelijke organen, het is het volgen van de graden in de ziekte.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.8436.8437)

Het instrument verdicht en belicht alle evolutiegraden:

En nu kan het machtige wonder, bestemd voor de „Eeuw van Christus” tot u spreken. Al deze uitwijdingen waren nodig om u er iets van te doen begrijpen.

We zetten ons neer en genieten van een levensfilm, die kosmische en goddelijke diepte bezit. Een zacht gezoem dringt tot ons door, het teken dat het instrument is ingeschakeld. Het sferenlicht verduistert nu, de eerste sfeer lost op. We worden thans met het beginstadium van de schepping verbonden en leven in een diepe duisternis. Toch zullen we straks kunnen zien en alles duidelijk volgen. Het instrument van de meesters schakelt het Nú uit en roept het Verleden terug, verdicht en belicht het volgens de graden, die wij mensen en ook het dier moesten beleven. We hebben nu onze eigen levensafstemming afgelegd en worden verbonden met de ruimte. Toch blijven wij bewust waarnemen. We zien in het ogenblik, dat er nog geen leven bestond, er alléén duisternis was en God zich nog openbaren moest.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.8438.8448)

Röntgen en techniek

De techniek kan pas op aarde gebracht worden naarmate de mensheid tot geestelijke eenheid komt en de technische instrumenten niet meer voor vernietiging gebruikt:

Christus zette er Zijn leven voor in, maar deze oorlog bracht het u! Thans eerst kunnen deze geestelijke wonderen op Aarde worden gebracht, want nú komt de mensheid tot geestelijke eenheid! De verschijnselen ervoor zijn reeds door u op Aarde waar te nemen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.7589.7591)

Machtig zijn de wonderen, die Gene Zijde aan de Aarde te schenken heeft. Tot nu was het niet mogelijk, ik legde u dit reeds uit, ze zouden niet worden begrepen en voor de vernietiging gebruikt, en daarenboven werden de nodige gelden niet beschikbaar gesteld.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.8657.8658)

Tot nu toe kon slechts aan de aarde gegeven worden wat de gevoelsgraad van de mensheid toestond:

De wijsheid, die tot nu op Aarde werd gebracht, ging zo hoog als de gevoelsgraad van de mensheid toestond. Voor de wetenschappen kan geen stap worden overgeslagen. In de Eeuw van Christus zal men ook in dit opzicht veel verder kunnen gaan, dan zal ook uw dokter het geestelijk ontwaken beleven!

Terwijl het voor de astrale mens mogelijk is in het organisme af te dalen en er alles van te volgen, wat hem voor zijn diagnose nodig schijnt, kan de aardse dokter slechts een stoffelijke diagnose stellen. Wel beschikt hij over het röntgenapparaat, dat hem in vele gevallen helpt de zieke weefsels te doorlichten. Toch, u zult dit beseffen, is dit nog slechts een onvolkomen hulpmiddel, terwijl voor het bewuste astrale oog niets en niets verborgen blijft! Ik merk nog op, dat dit röntgenapparaat door onze zijde op Aarde werd gebracht en dat dit het enige instrument is, dat afstemming heeft op en deel uitmaakt van de wonderbaarlijke apparatuur, dat u eens op Aarde zult ontvangen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.8031.8037)

Het genezingsinstrument zal naar de aarde gebracht worden net zoals vroeger het röntgenapparaat gemaakt is:

Het instrument heeft dus op de Aarde afstemming. Het moet natuurlijk nog verstoffelijkt worden. Maar dit komt spoedig, andere vindingen zijn al door de meesters verstoffelijkt en thans in het bezit van Moeder Aarde. Als voorbeeld hiervan noemde ik u reeds het röntgenapparaat en met dezelfde onfeilbaarheid zal ook het nieuwe wonder op Aarde worden gebracht.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.8363.8366)

De hoofdkracht van het genezingsinstrument is elektriciteit:

Door het astrale leven is de Aarde verdicht, door die onzichtbare energie is al het stoffelijk leven ontstaan. Hierdoor is het mogelijk iets van onze wereld te verdichten en op Aarde te construeren. De hoofdkracht ertoe is de elektriciteit en ook die is reeds lang door de meesters aan de Aarde geschonken.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.8367.8369)

Er zijn reeds onderdelen van het instrument op aarde:

Bezien we nu het instrument eens nader. U voelt zich hier in een observatorium. Vele van de onderdelen, die we hier zien, zijn reeds op Aarde. Alleen door deze omstandigheid is het de meesters mogelijk het instrument zo spoedig aan de Aarde te schenken. Iedere vinding op elektrisch gebied houdt met dit wonder verband. Als voorbeeld noem ik uw radio en uw televisieapparaat.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.8370.8375)

Diathermie van protoplasma

Ook op aarde zal het ultieme genezingsinstrument het protoplasma van de Albron verdichten:

Het instrument verdicht de levensaura, het protoplasma.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.8338)

De verdichte levensaura wordt dan als oerkracht door het zieke lichaam gestraald:

Aan al deze ziekelijke toestanden zal een einde komen, als het technische wonder voor de Eeuw van Christus op Aarde zal zijn. Ons instrument bezit al de eigenschappen om de vreselijke aardse ziekten te overheersen. Ons instrument reinigt en zuivert, meer doet het niet en dit is net voldoende. Daardoor komt er genezing! Dit wonder roept al de zieken van de Aarde het geestelijk halt toe, want het zieleleven en het organisme worden kosmisch verbonden. De ruimte straalt nu door de stoffelijke organen en de weefsels, een oerkracht, die overheersend is in alle graden.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.8330.8335)

Het instrument zal het protoplasma verdichten tot op de afstemming van de tweede lichtsfeer:

De afstemming van het instrument is niet die van de eerste sfeer. Zo dit het geval was en het niet hoger kon gaan, zou het geenerlei betekenis hebben voor de Aarde en ongeschikt zijn voor het doel van de Meesters. Immers, in dit geval zouden alleen zij erdoor geholpen kunnen worden, die deze afstemming nog niet hebben bereikt en dus tot het schemerland of de lagere sferen behoren. De aardse mens, die door de kanker is aangetast en dezelfde afstemming heeft als het instrument, zou moeten ervaren, dat het op hem zijn heilzame krachten niet kan uitoefenen. De afstemming van het technische wonder ligt daarom hoger en reikt tot de derde sfeer. Nu is het mogelijk het lichaam te verdichten en te belichten, zodat de geleerden door het organisme kunnen heenzien. De meester toont het ons! We zien het licht van de eerste sfeer veranderen, het blauwachtige licht trekt weg en maakt plaats voor het violette levenslicht van de tweede sfeer. En ook dit lost op en ons overstraalt het zilveren licht van de derde sfeer. Hoger gaan is niet mogelijk en ook niet nodig. Alle ziekten van de Aarde lossen op door de miljoenenvoudige kracht, die het licht van de tweede sfeer bezit. Als deze ontzaglijke kracht door het zieke lichaam stroomt, houdt geen kwaal, hoe hardnekkig ook, stand. Zij schept en verbrandt niet, zij is zuivere levensadem van God, het protoplasma, waardoor alles is ontstaan!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.8511.8523)

Het instrument trekt de aangetaste organen op in een hogere wereld van kracht en levengevende vitaliteit:

Wij weten thans, dat de ruimte werking is, kracht, en voortgekomen uit God. Door die werking zagen wij het leven tot stand komen en vormen aannemen. De krachten, die het organisme op Aarde bezit, werden van Moeder Aarde ontvangen. De kosmische afstemming aan kracht en vitaliteit moet het aardse organische leven nog behalen. Zo het dus mogelijk is de zieke mens met het instrument te verbinden, hem in een hoger leven op te trekken en hem op die wijze in contact te brengen met een atmosfeer die miljoenvoudig boven de zijne staat, dan móet zijn organisme van alle besmetting worden gezuiverd. In de astrale energie, waarin wij leven, die los kwamen van de stof en de sferen betraden, kunnen geen ziekten of wonden bestaan. Door die astrale energie zullen uw vreselijke ziekten verdwijnen, het instrument, dat haar u toevoert, trekt de aangestaste weefsels in een hogere wereld van kracht en levengevende vitaliteit op. Onze geneeskracht hebt u op Aarde leren kennen, ik vertelde u ervan. Maar wat is mijn levensmagnetisme in vergelijking met die van de ruimte? Het instrument voert de Goddelijke energie door het organisme en is onschadelijk. In niets kan deze kracht het lichaam aantasten. Het betekent nieuwe vitaliteit, vreugde en geluk voor de mensheid, dit wonder van de Eeuw van Christus!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.8524.8535)

Een korte behandeling is dan voldoende:

Een korte behandeling slechts zal er dan nodig zijn om u van uw ziekten te verlossen. U wordt met de oerbron, met de Goddelijke uitstraling verbonden. *Deze kracht is onmetelijk diep, zij heelt en bouwt op en ze is zacht gelijk de moederliefde, iedere stoornis moet erdoor verdwijnen.*

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.8638.8640)

De werking van het instrument kan ook beschouwd worden als een ijlere vorm van diathermie:

Als uw diathermie zal deze goddelijke stroom het organisme van kracht voorzien. De diathermie beleefde evenwel een stoffelijke verdichting, zij is niet te vergelijken met de levenskracht, die u uit de onmetelijkheid toevloeit, de kracht waardoor al het leven ontstond!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.8641.8642)

Al vanaf de kindertijd zal het aardse lichaam met het genezingsinstrument verbonden worden om het ontstaan van ziekten te voorkomen:

Daarom zal het een zegen zijn, als het instrument van de meesters eenmaal op Aarde is. Dan immers al zal het kind met de Goddelijke Aura, die het uitstraalt, verbonden worden, waarna het gevaar voor kanker en vele andere ernstige ziekten wordt voorkomen, wordt opgeheven!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.8634.8635)

Hiermee zullen opeenvolgende generaties behandeld worden:

Zo zal ziekte na ziekte bestreden, geslacht na geslacht gezuiverd worden en hierdoor zal het geluk straks op Aarde wonen!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.8643)

Het genezingsinstrument zal over een paar honderd jaar op aarde komen:

Want u krijgt straks over twee-, driehonderd jaar, dan hebt u alle middelen, dan lossen al die ziekten op, want u krijgt de instrumenten.

Vraag en Antwoord Deel 6 (Q6.12906)

140. Directe-stemapparaat

Het directe-stemapparaat zal op technische wijze een rechtstreeks gesproken contact mogelijk maken tussen de aarde en het hiernamaals.

Het laatste menselijke medium

Het artikel 'het mediumschap van Jozef Rulof' beschrijft het laatste medium van de Universiteit van Christus. Hoe hoogstaand zijn mediumschap ook was, voor velen blijft het de vraag of het bewezen kan worden dat hij werkelijk contact met het hiernamaals heeft gehad.

Jozef wist dat hij de wereld niet kon overtuigen van die werkelijkheid. Hiervoor was er teveel bedrog op aarde gekomen door mensen die zich voor medium uitgaven, maar uiteindelijk tegen de lamp liepen en bedriegers bleken te zijn. Daarnaast waren er ook veel mensen die dachten in contact te zijn, maar in feite alleen hun eigen geprojecteerde gedachten weerspiegeld kregen. En tenslotte waren er ook mediums met een werkelijk contact die de doorgekregen boodschap onzuiver maakten door die onbewust of bewust te mengen met eigen verlangens en gedachten. Om al deze toestanden te onderscheiden is het boek 'Geestelijke Gaven' geschreven.

Jozef gaf zijn lezers de raad om zijn boeken te vergelijken met andere kennis op aarde. De omvang en diepgaande kennis in zijn boeken kan een reden zijn om zijn mediumschap te geloven, zeker voor wie een deel van die kennis als waar aanvoelt. Maar voor de wereld en de wetenschap zal het nooit een bewijs worden, omdat wetenschappelijk niet kan worden uitgesloten dat het medium tenminste een deel van de boodschap zelf heeft geproduceerd.

De voorloper

De wetenschap en de wereld zullen alleen een onweerlegbaar bewijs aanvaarden van een technisch apparaat. In het boek 'De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien' worden dergelijke apparaten voorspeld. Het gaat om het directe-stemapparaat en de voorloper ervan.

De voorloper zal niet groter zijn dan een radiotoestel uit 1941 en werken op elektriciteit. Het zal letters aanstippen, die woorden en zinnen vormen. De kern van het apparaat bestaat uit een gevoelig element dat in staat is gedachten op te vangen van bewoners van het hiernamaals. Die gedachten zijn veel ijler dan onze gedachten op aarde. Wanneer wij op aarde denken, krijgen die gedachten door het lichamelijke vormingsproces een stoffelijke lading. Gedachten die gevormd worden door een bewoner van het hiernamaals met

zijn geestelijk lichaam zijn astraal ijl en kennen die stoffelijke verdichting niet.

De voorloper van het directe-stemapparaat zal voor vele mensen het bewijs leveren van het leven na de dood. Voor de hele wereld echter nog niet, omdat de wetenschap niet zal kunnen vaststellen wie of wat het gevoelige element aanstuurt. De boodschap zal duidelijk en onvervormd doorkomen, maar de gever van die boodschap is voor aardse ogen niet waarneembaar.

De overheid zal geen oordeel over dit apparaat vellen, maar wel toestaan dat het in de handel wordt gebracht. Hierdoor zal het zijn weg vinden naar vele geïnteresseerden, die door het apparaat geestelijke boodschappen ontvangen. Ze weten zich met het hiernamaals verbonden, zonder dat de boodschap vervormd wordt door een menselijk medium.

Het directe-stemapparaat

De wetenschap en de wereld zullen pas overtuigd worden door de bewijskracht van het directe-stemapparaat. Dat komt heel wat later op aarde, omdat het technisch veel geavanceerder is. Dit apparaat zal namelijk de stem van de bewoners van het hiernamaals verdichten tot het voor ons hoorbaar is zoals een stem via de telefoon.

In de kringen van mediums is het verschijnsel van de directe-stem bekend. Het ijle stemgeluid van de bewoners van het hiernamaals wordt hierbij verdicht door gebruik te maken van de aura van het menselijke medium. Tijdens diverse seances is dit tot stand gekomen, maar daarna werd dit ook door bedriegers nageaapt, waardoor het geen bewijskracht meer had voor de wereld. Het verschijnsel is uitgebreid beschreven in het boek 'Geestelijke Gaven'.

Het directe-stemapparaat zal de benodigde levensaura technisch verdichten. De aura zelf komt van het leven, het is het protoplasma waaruit de hele kosmos is gevormd. De artikelen 'Alziel en Albron', 'onze basiskrachten' en 'kosmische splitsing' beschrijven hoe dit protoplasma onder meer de maan en de zon heeft gevormd. Het artikel 'onze eerste levens als cel' beschrijft hoe de menselijke ziel van dit protoplasma gebruikt heeft gemaakt om haar eerste cellichaampje te vormen.

Het directe-stemapparaat zal niet in de handel komen, het wordt het bezit van de gehele mensheid. Als technisch instrument zal het alle mensen overtuigen, ook diegenen die de voorloper niet konden geloven. Nu wordt elke andere beïnvloeding uitgesloten, de aanwezigen herkennen direct de stemmen van hun overleden geliefden. In niets is het stemgeluid veranderd, het klinkt precies zoals het op aarde klonk.

Het ultieme moment

Behalve uitleg over het apparaat wordt ook het moment beschreven dat het voor het eerst in werking gesteld zal worden. Als eerste zal de overleden vader van de uitvinder spreken, zodat zijn zoon de stem onmiddellijk kan herkennen. Daarna zal de astrale meester van de uitvinder hem duidelijk maken dat de uitvinder samen met zijn vrouwelijke tweelingziel voor deze uitvinding vanuit de lichtsferen op aarde is gereïncarneerd.

De uitvinder verneemt dan ook dat ze spoedig gaan beginnen aan het materialisatie-instrument, waardoor de mensheid de meesters ook kan zien. Daarvoor hoeven slechts een paar veranderingen aan het directe-stemapparaat aangebracht te worden.

Daarna zal de hoogste meester uit de lichtsferen de boodschap geven dat hij binnen twee weken weer zal spreken, maar dan voor de wereldleiders, wetenschappers en kerkelijke afgevaardigden. Hij zal dan tot de hele mensheid spreken en alle wetenschappelijke faculteiten zullen kunnen vaststellen dat de kloof tussen leven en dood definitief overbrugd is.

Eindelijk is de dood overwonnen!

Door het directe-stemapparaat zullen alle vragen beantwoord worden en zal de wetenschap het kosmische ontwaken ontvangen. De meesters zullen elke dag tot de mensheid spreken, want dit apparaat is nooit uit te putten. Waaraan de mensheid duizenden eeuwen heeft getwijfeld, wordt dan dagelijkse realiteit op aarde.

De meesters zullen dan voor de mensheid verduidelijken wat Christus heeft bedoeld, en hoe de Universiteit van Christus vanaf de oertijd de evolutie van de mensheid heeft ondersteund. Ze leggen uit hoe het beoefenen van de universele liefde elke ziel naar de lichtsferen voert. Er wordt gesproken in alle talen, waardoor voor elke mens op aarde de sluier van de dood opgeheven wordt. Ze zullen de kosmische evolutie van de ziel beschrijven, zodat alle mensen aan hun geestelijke bewustwording kunnen beginnen.

Duizenden boeken

Omdat de meesters al wisten dat ze door het directe-stemapparaat de volgende duizenden boeken zullen dicteren, hebben ze niet nog meer boeken via Jozef Rulof op aarde gebracht. Daarom hebben ze zich door dit menselijke medium beperkt tot de opbouw die nodig was om tot aan 'De Kosmologie van Jozef Rulof' te komen. Alle boeken daarvoor zijn slechts een inleiding op de eigenlijke boodschap van de meesters, wat toegelicht wordt in het artikel

‘verklaring op zielsniveau’.

Jozef Rulof is in 1952 naar de lichtsferen teruggekeerd om zich voor te bereiden op het ultieme moment dat hij via het directe-stemapparaat rechtstreeks tot de mensheid kan spreken. Dan kan hij het technische bewijs geven, dat door zijn boeken niet mogelijk was. Dan lossen alle twijfels in één dag op, en begint hij aan zijn volgende duizenden boeken over ons leven.

Bronnen

De voorloper

Meester Zelanus beschrijft een technisch apparaat, zoals dat in astrale vorm in de lichtsferen in het hiernamaals aanwezig is:

Ook voor het innerlijke, geestelijke leven bezitten wij aan deze zijde technische wonderen, die aan de Aarde zullen worden doorgegeven. Om hen nader te bezien, betreden wij een ander, kleiner gebouw, ook weer een tempel op zich.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.8674.8675)

Het apparaat is niet groter dan een radiotoestel uit 1941:

Het instrument, waarmee ik u allereerst verbinden wil, is niet veel groter dan uw radiotoestel. Het vangt onze gedachten op en geeft deze aan u door. De gevoelige organen van het grote instrument leven erin. Het wordt elektrisch gevoed en u behoeft straks niets anders te doen dan het contact aan te brengen en af te wachten. Dan spreekt „Gene Zijde” door een technisch instrument tot de mensheid en wel door het aanstippen van letters, waaruit u zinnen kunt bouwen.

Als het instrument ingeschakeld is, de aanwezigen gereed zijn en rondom het instrument hebben plaatsgenomen, mooie muziek de vereiste trillingen heeft geschapen, dan geschiedt het, dat wij tot u spreken. Gene Zijde manifesteert zich zonder daarbij de menselijke krachten van een medium nodig te hebben, wij stellen ons in op de spiraal, die in het onderste gedeelte van het toestel bevestigd is. Deze spiraal is zeer gevoelig en neemt, als wij ons daarop concentreren, dadelijk en zonder falen onze gedachten over. Zij komt in beweging en tikt de letters van het alfabet aan, dat op een schaal eveneens onder in het toestel is aangebracht. De

toeschouwers lezen de letters, die boven in het toestel zijn bevestigd en door lampen verlicht worden, zodat het hun makkelijk valt de letters tot zinnen te vormen.

Gelijk uw hartcartogram (cardiogram) legt dit instrument onze gedachten vast, dadelijk in letters omgezet, zodat gij ons willen en denken nauwkeurig kunt volgen. Door een technisch wonder zijn dan twee werelden geestelijk verbonden, de aardse wereld en het leven na de dood. Dit zal een van de wijzen zijn, waarop wij u van ons bestaan overtuigen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.8676.8688)

Het opvangen van ijle astrale gedachten is niet vanzelfsprekend:

Reeds is een aards geleerde zover, dat zijn instrument de menselijke gedachten kan opvangen en registreren. Nog is hij niet in staat de gedachten uit onze wereld vast te leggen. De kloof tussen uw en ons leven moet overbrugd worden. Uw gedachten immers zijn aards, stoffelijk geladen, de onze astraal ijl, uw uitgezonden gedachten zijn dus zwaarder dan de onze, zij gingen door uw organisme en zijn stoffelijk bezield. Onze gedachten daarentegen zijn van de zwaartekracht ontdaan, ze zijn te ijl om door zijn instrument te worden opgevangen. Hij mist nog de lampen, die het vermogen bezitten onze aura en onze gedachten te verdichten, zodat wij de halfstoffelijke wereld binnentreden. Deze gevoelige lampen zullen hem door weer andere uitvinders worden geschonken.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.8690.8696)

Dit instrument zal alleen werken door de astrale concentratie van bewoners van de lichtsferen:

Dan zult u prachtige, geestelijke zittingen beleven, waartoe dan geen mediums meer nodig zijn, het technische instrument schakelt het levende instrument volkomen uit, zodat geknoei niet meer mogelijk is! Uw charlatans kunnen dan een ander baantje gaan zoeken. Leugen en bedrog hebben op dit gebied Gods wetten overschreden en het „Eeuwig Leven” te lang bezoedeld. Dan spreekt een meester tot u en vertelt u van zijn eigen leven en over de wijze, waarop u zijn afstemming kunt bereiken. Deze meesters zullen uw zittingen leiden en u geestelijk voedsel geven.

Voor ons is dit technische instrument volmaakt, daar het alleen door ónze concentratie zal kunnen werken.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.8699.8704)

De wetenschappers zullen echter kritisch blijven:

Zover zijn uw parapsychologen gekomen, zij deden bittere ervaringen op tijdens hun onderzoeken. Zij moeten geen bedrog meer en blijven dus kritisch. *En dit is nodig, wij willen niets liever!*

„Het instrument spelt, maar wie zegt ons, dat Gene Zijde spreekt? Door niets wordt vastgesteld, dat het waarlijk een geest is, die u die gedachten doorgeeft.”

Zo zal de parapsycholoog op ons instrument reageren. En desondanks zullen wij het aan de Aarde schenken. Wij toch overzien, hoe het voor zeer velen een zegen zal blijken!

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.8708.8715)

Later in de Eeuw van Christus zal dit apparaat zijn weg gevonden hebben naar vele mensen:

De Eeuw van Christus veranderde de maatschappij en maakte de mens gelukkig. Door het schemerland ging de mens naar de eerste sfeer. Elk-een voelt, dat er grote dingen gaan gebeuren. Men spreekt op Aarde over technische instrumenten, die ware wonderen zullen blijken en Hemel en Aarde met elkander zullen verbinden. Er zijn reeds instrumenten onder de mensen, die de gedachte van de astrale wereld kunnen weergeven. Maar – en ik zei dit reeds – de staat heeft ze nog niet kunnen aanvaarden. De parapsychologen controleerden de apparaten en keurden ze af, daar ze door de mens te beïnvloeden zouden zijn. Wel heeft de staat toegestaan, dat de apparaten in de handel werden gebracht, zodat ze naar talloze gezinnen hun weg vonden. Na veel wikken en wegen verklaarde de staat, dat iedereen zelf moet weten, hoe hierin te moeten handelen. De mens is bewust en moest zelf beoordelen of de gedachten van Gene Zijde zuiver doorkwamen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.9989.9998)

Het directe-stemapparaat

De wetenschap zal pas overtuigd worden door het directe-stemapparaat:

Uw wetenschap zal het bestaan van onze wereld eerst aanvaarden door het instrument waarover ik thans ga spreken, het instrument van de „directe-stem”, hetwelk haar voor zulke onloochenbare bewijzen zal stellen,

dat het hoofd buigen moet volgen. Door het instrument van de directe-stem dat van een geheel andere constructie is, spreken wij eveneens tot u, maar nu – de naam zegt het al – hoort u ons eigen stemgeluid.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.8716.8717)

In de wereld van de mediums is het verschijnsel van de directe-stem al bekend:

Het verschijnsel van de directe-stem is al op Aarde bekend, het werd tot nu toe tot stand gebracht door de krachten van het medium. Dit gaf dan zijn aura af, waarna deze verdicht werd. U ziet het, alweer is er sprake van verdichting, thans van de aura van een megafoon, een trompet, en van de aura van het medium, waarna u onze stemmen hoort. Tal van bewijzen hebben wij langs deze weg aan de Aarde kunnen geven. Vele mediums zetten zichzelf voor het tot stand komen van dit wonderlijke gebeuren in en beleefden tal van verschijnselen, zoals materialisaties, dematerialisaties, apports en levitaties. In een volgend boek (verschenen met als titel 'Geestelijke Gaven') hoop ik dit verschijnsel nader voor u te ontleden. Mij gaat het thans alleen om het nieuwe technische wonder.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.8718.8724)

Het apparaat zal het protoplasma verdichten:

In het midden van het toestel is een ruimte, waarin de levensaura wordt verdicht, zoals wij zulks bij het genezende instrument hebben leren kennen. De gevoelige instrumenten, die hier zijn ondergebracht, geven ons die krachten. Er stromen wolken uit het toestel, zij zijn gelijk de nevelen van voor de schepping. U weet nu, dat Gene Zijde in aantocht is. Weldra hoort u onze stemmen. Als de natuur te verdichten is moet het tevens mogelijk zijn, de menselijke stem te verstoffelijken. De verdichting van het protoplasma gaf ons die mogelijkheid. Onze stemmen zijn te beluisteren als door uw radio. Niets is aan ons stemgeluid veranderd, onze geliefden zullen ons terstond herkennen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.8725.8733)

Dit apparaat is voor de hele mensheid:

Als dit apparaat op Aarde komt, neemt de staat het in eigen hand. Het zal niet te koop zijn, geestelijke wonderen zijn met geld niet te bemachtigen. Het directe-stem-wonder zal het bezit zijn van de gehele mensheid.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.8734.8736)

Het zal iedere gevoelsgraad overtuigen:

Het zal als technisch instrument iedere gevoelsgraad overtuigen! De parapsychologen zullen al hun twijfels erdoor opgelost zien.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.8738.8739)

In het boek 'De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien' wordt beschreven wat er op aarde heeft plaatsgevonden voordat het directe-stemapparaat komt. Hierdoor is af te leiden dat dit minstens nog een paar eeuwen zal duren:

Nu is er waarlijk eenheid op Aarde! Straks kom ik nog op dit machtige technische wonder terug. Wij willen nu eens zien, wat er intussen op Aarde is geschied.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.8744.8746)

Het ultieme moment

Het boek beschrijft het moment dat het apparaat voltooid zal zijn:

Verscheidene geleerden gaven er hun krachten aan en nu verluidt, dat één geleerde, voortbouwend op de ervaringen van zijn collega's, geslaagde proefnemingen heeft gedaan.

Ik voer u naar het laboratorium van deze geleerde en geef u een toekomstbeeld. Hij staat met zijn vrouw naast het instrument en volgt met zijn blikken het ingewikkelde apparaat. Er kunnen geen stoornissen meer zijn, de geleerde voelt, dat het wonder thans af is. Er komt een gelukkig gevoel over hem. Zij, die zijn tweelingziel is, legt haar arm om hem heen. In beiden komen dezelfde vragen op. Zal het wonder nu spreken? Dadelijk zal bewezen worden of het contact tussen de aarde en de astrale wereld te leggen is als Gene Zijde spreekt ... Dan zal tevens onweerlegbaar aangetoond worden, dat er geen dood is. Het technische wonder gooit alles omver en moet tot de astrale wetten kunnen doordringen. Als het spreekt, geschiedt het buiten iedere beïnvloeding of inwerking om. Er komt een grote rust in de geleerde, hij voelt, dat men van die andere wereld uit op hen inwerkt en die rust in hem legt, zoals dat gedurende zijn werk zo vaak geschied is. Door zijn technisch wonder wil hij de mensheid en vooral de wetenschap van het eeuwige voortleven overtuigen. Hij zal het de staat in handen geven. Onnoemlijk veel heeft het apparaat hem aan tijd en kracht gekost, gezegend zij zijn tweelingziel, die

hem hielp dragen. Langs allerlei wetten en toestanden is hij tot het geheel gekomen, daarbij gebruikmakend van de manifestaties, die hij tijdens fysische en psychische zittingen beleefde.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.10000.10016)

Het ultieme moment:

Het instrument, waaraan hij thans de laatste hand heeft gelegd, moet in staat zijn de levensaura te verdichten. Hij heeft bij de proefnemingen bereikt, dat er wolkenlierten uit het toestel stroomden, die de verdichting zijn van het protoplasma. Hij sluit het instrument thans aan en weer stromen er wolken uit. De atmosfeer in het laboratorium is koel, anders zouden de aura's niet tot verdichting kunnen komen. De geleerde en zijn tweelingziel liggen voor het wonder neergeknield, vol spanning afwachting. Zal Gene Zijde thans spreken? Zullen zij thans de pertinente bewijzen krijgen van een bewust voortleven? Is de mens ook in de astrale werelden bewust, verloor hij daar niets van zijn aardse persoonlijkheid? Door mediums zijn talloze bewijzen van voortleven gegeven, toch werd de wetenschap niet overtuigd. Zal dit instrument aanvaardbare levenstekens van Gene Zijde op Aarde brengen?

Plotseling horen zij krachtig ademen, het komt duidelijk uit het toestel! De beiden bewegen zich niet, de spanning is bijna ondraaglijk. Opnieuw horen ze ademen, duidelijker nog dan zo-even, het is, alsof iemand zich tot spreken gereedmaakt. Er wordt gekucht. En dan horen zij zeggen:

„Schrik niet, heb geen angst, mijn zoon. Ik ben het, je vader! Je eigen vader spreekt tot je. Ja, mijn jongen, geloof mij, ik ben het. Blijf rustig. Heb je mij al herkend? Hoor je aan mijn stemgeluid, dat ik het ben? O, mijn lieve jongen, houd je toch rustig, of ik moet terugkeren. Je vader spreekt tot je, God gaf mij deze genade. Ik mocht de eerste zijn om je te zeggen dat wij leven. Nancy, lieveling, je moeder is hier. Ook zij zal je wel iets te zeggen hebben. Schrei niet, lieve kinderen, verspeel nu geen krachten of je zult nog bezwijken. Toe, zeg eens wat? Kan je niet tot mij spreken? Aanstonds moet ik weer heengaan.”

De geleerde kan geen woord uitbrengen. Dan herstelt hij zich en zegt:

„Ik kan geen woord spreken, vader.”

„En je spreekt reeds, mijn jongen. Ga verder.”

„Ik weet, lieve vader, dat u het bent. Ik zie u voor mij. Ja, u bent het. Ik herken u aan uw stem. Ik ben God zo dankbaar, vader.”

„Ook wij zijn dat, mijn jongen. Weet je, wat dit heilige wonder voor de mensheid zal betekenen? Het geluk voor de mensheid is niet te overzien. Je hebt een grote genade van God ontvangen en daarvoor je leven gegeven. Miljoenen zielen zullen hierdoor het astrale geluk ontvangen. Dit heilige wonder overbrugt de kloof tussen leven en dood. Voel je, hoe ongelooflijk dit wonder voor de mensheid is?”

„Ik weet het, vader, ik weet het.”

„Nancy, je moeder zal ook iets zeggen. Mijn jongen, je eigen moeder komt later, maar zij laat je groeten. Zij weet van dit wonder af, meermaalen waren wij tezamen hier en mochten je in alles volgen.”

Het wonder is volkomen. De ontroering van beide zielen is onbeschrijfelijk, toch weten zij zich staande te houden. Tijd om te denken laat men hen niet, weer spreekt het instrument nu komt een vrouwenstem door.

„Mijn lief kind. Je moeder spreekt. Ik weet, hoe gelukkig je bent. Maar wees ervan verzekerd, dat Gene Zijde het machtigste geluk met je beiden deelt, miljoenen zielen hier weten, dat de Meesters zullen spreken. Mijn lieve jongen, hoe goed, hoe lief ben je voor mijn kleine Nancy. En jij, mijn kleintje, zul je vader van mij groeten? Zeg hem, dat hij spoedig bij mij zal zijn. Het is Gods wil, dat wij weer tezamen komen. Ons geluk is machtig. Eeuwigdurend zullen wij elkaar liefhebben. Hoe heilig is het, lieve kinderen. Je kent ons geluk van de Aarde, Nancy, maar hoe zal het dan aan deze zijde zijn? Straks mag ik nog even tot je spreken. Nu moet ik het contact verbreken, de meester komt.”

Onmiddellijk hierna horen zij:

„Waren deze geluiden u vreemd? Hebt gij uw vader en moeder herkend? Waarlijk, mijn zuster en broeder, Gene Zijde spreekt thans tot de Aarde. Uw ouders brachten dit contact tot stand, God gaf hun de grote genade, het eerst tot u te mogen spreken. Zij hebben de sferen van licht bereikt. Ik ben uw meester, wij hebben tezamen dit wonder aan de Aarde mogen schenken. Dit heilig wonder is voor de mensheid, voor het Huis Israël.

Straks en zelfs spoedig, spreken de Meesters uit de hoogste sferen tot u. Door u hebben wij dit wonder kunnen afmaken. Voortdurend stond u onder mijn bezieling, ik was uw onzichtbare meester. Maar aan deze Zijde hebben wij ons voor dit wonder gereedgemaakt, hiervoor bent u naar de Aarde teruggekeerd. Thans zijn wij gereed, God schonk ons deze genade. De hoogste meesters komen tot u. Straks kom ik tot u terug.”

Toen sprak de hoogste meester van Gene Zijde:

„Ik kom tot u in de Naam van de Vader, van de Zoon en van de Heilige Geest. Weet u, dat God liefde is? Wij danken u voor al uw moeiten. Gij zijt lichtende geesten, mijn kinderen, want gij leefde voor uw geboorte in de eerste sfeer. U bent beiden voor dit geestelijke wonder naar de Aarde gekomen. Ik moet u uit naam van de Meesters danken. Ik heb een boodschap voor u.

Op de dag, die ik nu vaststel, heden over veertien dagen op hetzelfde uur, komen wij opnieuw tot u. Gij kunt u intussen op dat uur instellen en wat uitrusten. Gij moet de meesters van Israël, de staat en de wetenschappen uitnodigen naar hier te komen om met ons de eerste zitting te beleven. Wij zullen dan tot de Aarde en de mensheid spreken! Van heden af moet de mensheid aanvaarden, dat er geen dood is. Alle faculteiten zullen door Gene Zijde worden onderricht. Ook de vertegenwoordigers van de kerken moeten aanwezig zijn. U wilt hiervoor zorgdragen?”

„Ja, meester, ik zal zorgen dat alles gereed is.”

„Wij danken u en uw tweelingziel. Ik trek mij terug, uw meester zal tot u spreken. God is liefde!”

Dan spreekt deze meester:

„Hier ben ik weer, mijn broeder en zuster. Gij wilt natuurlijk meer weten van het instrument en uw eigen leven. Ik ben gereed, zodat gij mij vragen kunt stellen.”

„Hoe moeten wij u danken, meester. Waar hebben wij dit geluk aan verdiend?”

„Deze genade schonk God aan u beiden. Aan deze Zijde hebt u zich gereedgemaakt voor deze grootse taak. Dan kwam het ogenblik om naar

de Aarde terug te keren. U bent aan uw studie begonnen en nu is dit wonder, waaraan velen hebben gewerkt, voltooid. Ook zij leven in de sferen van licht en zullen later tot u spreken.”

„Wij leefden dus reeds aan Gene Zijde,” herhaalt de geleerde overweldigd.

„Geestelijke wonderen, mijn broeder en zuster, kunnen alleen door het geestelijk bewuste kind van God geschapen worden. Gij waart dus zover. Aan deze zijde hebt gij u beiden kunnen voorbereiden. Maar God gaf u deze genade. Gij voelde al, dat gij tweelingzielen zijt? Groter geluk is er niet denkbaar, doch hierdoor brachten wij dit technische wonder naar de Aarde.”

„Heeft u mij in het leven daar alles van het instrument geleerd?”

„Aan deze zijde was ik uw meester, ook thans. Ik bleef hier en inspireerde u van deze zijde. Ook anderen heb ik op die wijze mogen helpen, u zou het geheel voltooien.”

„Zou u ons meer kunnen vertellen over het eeuwigdurende leven, meester?”

„Dat komt, mijn vrienden. Straks zal ik daarover tot u spreken. En vergeet niet, wij moeten nog heel veel tot stand brengen. Aan deze zijde bevinden zich nog tal van technische wonderen, die wij aan de mensheid zullen schenken. Wij gaan dus spoedig opnieuw voort.”

„Welke wonderen beleven wij toch, meester?”

„Zou u dit wonder door eigen kracht hebben kunnen beleven?”

„Nee, meester, dat zou niet mogelijk geweest zijn. Door één mens was dit niet te beleven.”

„Daarom schonk God u deze genade, mijn broeder. Gij zijt op Aarde geboren, gij leefde ver uit elkaar en toch is deze ziel in uw leven gekomen. Zij behoort tot uw bewustzijn. Ook dit is een Goddelijk wonder. U ziet hierin Gods Oppermacht. U hebt hiervoor uw geluk gekregen. Waarlijk, alléén zoudt gij bezweken zijn. Uw tweelingziel moest u helpen dragen. En dat heeft zij gedaan, door haar konden wij werken. Ik ben haar zeer

dankbaar voor al haar liefde aan u en mij gegeven.”

„Maar meester, wij moeten ú danken.”

„U moet mijn dankbaarheid aanvaarden. Wij kennen aan deze Zijde Gods Almachtige Liefde en deze liefde overstraalt het bewuste wezen. Twee mensen vertegenwoordigen God en dit geluk hebt gij in uw handen gekregen als stoffelijke mensen. Daardoor hebben wij ons met elkaar kunnen verbinden. Hierdoor was ons éénzijn volkomen en geestelijk rein. Uw ziel droeg dit wonder, zij schiep het, zij gaf u de krachten ervoor. Daarom wil ik haar danken. Wilt u mijn dank aanvaarden, mijn lieve zuster? Als het zover is, mijn kind, zal ik u over geestelijke wonderen vertellen. Wij zijn heel dicht in elkaar gegroeid en wij kennen elkaar reeds vele eeuwen lang.”

„Wat moet ik thans doen, meester?”

„Niets, mijn waarde. Gij rust eerst wat uit. Gij gaat u voorbereiden op de grote gebeurtenis, die door de hoogste meester aan deze Zijde is vastgesteld. Daarna gaan wij verder en beginnen aan een machtig instrument, dat anderen na ons zullen afmaken.”

„Hoe was het contact, meester, tijdens ons éénzijn?”

„Heel natuurlijk, mijn vriend, ik trok u in mijn eigen leven op.”

„Mogen er veel van deze instrumenten worden gemaakt?”

„Daarover zullen de meesters spreken. Ik heb dat niet in handen.”

„Is het instrument voor de duistere wereld afgesloten, meester?”

„Niet één ziel van de miljoenen zielen in de duistere sferen kan buiten ons weten en willen om door het instrument spreken. Het is afgestemd op de sferen van licht.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.10017.10186)

Er komt ook een materialisatie-instrument:

Straks gaan wij het instrument vereenvoudigen. U kunt zich tevens gereedmaken voor het materialisatie-instrument, ook dat is gereed.”

„Is het mogelijk, meester, dat het materialisatie-instrument hiermee verbonden wordt?”

„De krachten zijn ervoor aanwezig, wij behoeven slechts enkele veranderingen aan te brengen. Ook dat komt straks en dan zal de mensheid ons waarnemen.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.10188.10192)

Eindelijk is de dood overwonnen!

De meesters zullen elke dag door het directe-stemapparaat spreken:

Nu komen beide werelden tot geestelijke eenheid. Ook de kerk moet nu aanvaarden, dat God alléén liefde is en niet verdoemen kan. De meesters zullen iedere dag tot de mensheid spreken. En door de instrumenten zal de wetenschap het kosmische ontwaken ontvangen. Alle vragen zullen worden beantwoord, want het is Gods wil, dat deze wonderen geschieden. Hiervoor is Christus naar de Aarde gekomen. De mensheid is nu zover.”

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.10205.10211)

Het apparaat is niet uit te putten:

„Hoe is het mogelijk, meester, hieraan heb ik niet eens gedacht.”

„De omvang van dit wonder was voor u niet te peilen. En de andere wonderen, die wij zullen scheppen, evenmin. Spoedig hoop ik u alles daarvan te kunnen vertellen, want dat is nu mogelijk. Ons werk gaat nu met grote schreden voorwaarts, het ene wonder scheidt thans het andere. Bovendien kunnen wij tot elkaar spreken, onze stemmen zijn verstoffelijkt. De meesters aan deze zijde zijn gereed voor hun taak.”

„Is de diepte van het instrument voor mij te peilen, meester?”

„Dat is mogelijk, maar dat komt later, het zou u thans storen. Het gevoel voor dit wonder leeft in u en uw tweelingziel, het bewuste denken en voelen ontving u van mij, al naar u verwerken kon. Indien u alles bewust bij u had gedragen, zou uw organisme zijn bezweken. Ik was aan deze zijde met uw leven één, zoals ook nu. Ik dank God voor al de hulp, die ik mocht ontvangen. Wanneer wij straks zover zijn en we aan ons werk beginnen, ga ik u eerst de kosmische wetten verklaren. Ik zal u

verbinden met het ontstaan van de schepping. U leert dan op Aarde de astrale wetten kennen en eerst dan bent u gereed om aan het machtige werk te beginnen, dat eens op Aarde zal worden geboren. Ik zal voor u beiden de astrale wetten verklaren, die van de hellen en de hemelen in ons leven, waar gij uw kosmische bewustzijn ontvangt. Ook dat is een heilig wonder. Begrijpt u, mijn vrienden, dat God Oppermachtig is en steeds liefde is geweest?”

„Het is zo heilig, meester, alles wat u zegt, ik heb het eigenlijk aldoor gevoeld. In ons leefde die werkelijkheid.”

„Of gij zoudt het gevoel hebben gemist om mijn gedachten op te nemen. Ik zal u de bewijzen van ons leven schenken, wat ook voor mij een genade is. Nu zullen er geen problemen meer op Aarde zijn. De mensheid zal door het instrument de hoogste hemelen binnentreden. Ons leven is onuitputtelijk. Wie gevoel heeft leert thans de astrale wereld kennen en komt tot Christus!”

„Is het instrument volmaakt, meester?”

„Ik zou duizenden eeuwen tot u kunnen spreken, mijn zoon, dit wonder kunnen wij niet uitputten.”

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde bezien (PE.10212.10240)

Hieraan heeft de mensheid duizenden eeuwen getwijfeld:

„Is het geestelijke instrument nog aan Gene Zijde?”

„Gij zult het na dit aardse leven kunnen bewonderen en het aan deze Zijde ook in werking zien.”

„Keren wij tezamen hierna nogmaals naar de Aarde terug, meester?”

„Indien er verlangens in u zijn, zal God u deze genade schenken. Maar ik weet nu reeds, dat gij aan deze Zijde verder zult gaan. Uw taak voor de Aarde is geëindigd, gij hebt uw levens voor uw werk ingezet. Anderen zullen dit werk na u voortzetten, ook zij willen dienen. Gij bracht Moeder Aarde en de mensheid levensgeluk en zijt alzo in harmonie met het oneindige gekomen.”

„Wij danken u, meester.”

„Wij zullen nu ons contact moeten verbreken, maar ik kom tot u terug, want ik heb u nog heel veel te vertellen.”

„Mag ik nog een vraag stellen, meester?”

„Ik wacht.”

„Zijn onze ouders nog hier?”

„Niet alleen uw geliefden, doch duizenden andere geesten volgen ons spreken. Zo gij hen kon zien, zou uw hart volstromen van hun reine liefde, want allen hebben de sferen van licht bereikt.”

„Wat horen wij thans, meester?”

„Wat gij hoort, geliefden, is het gezang van Engelen. Zij zingen van vreugde en geluk, deze stemmen zijn thans op Aarde te beluisteren. Voelt u, wat wij aan Moeder Aarde hebben mogen schenken? Deze stemmen kunt gij door het instrument beluisteren, doch ze zijn halfstoffelijk verdicht. Maar niettemin hoort u de reinheid van dit gezang.”

„Het is een openbaring voor ons, meester, en niet te verwerken ... w ...”

„Zink nu niet ineen, mijn zoon, mijn lieve vrienden, hoort thans, wat God tot uw leven te zeggen heeft. Hieraan heeft de mensheid duizenden eeuwen getwijfeld. Eindelijk zijn wij zo ver gekomen, nu hoort gij het astrale leven tot u spreken. De hemelen zijn nu voor de mensheid geopend. Is er kracht en liefde in uw leven gekomen? Als dat zo is, wilt ge mij dan toestaan, dat ik nu heenga? Ik zeg u echter, ik kom spoedig tot u terug. Ik zal u nu het uur noemen en dan kunt gij u op mij instellen. Over drie dagen op dit uur, zijn wij weer geestelijk één. Ik ga nu, mijn geliefden, uw broeder in God. Er zullen nog enkele van uw dierbaren tot u spreken.”

Nadat zijn laatste woord was verklonken, keerden hun geliefden nog eenmaal terug, alsook enige vrienden, om tot de beiden te spreken. Toen werd het eerste contact verbroken en waren ze weer alleen. Hoe zij zich voelden? Zij konden al deze heiligheid tezamen verwerken. In hun leven was zoveel wijsheid en rein geluk gekomen. Hoe heilig was toch alles! Als man en vrouw, als twee zielen van één afstemming God te mogen dienen? Voelt u als mens der Aarde hoe ontzagwekkend zo het leven op Aarde is?

De vertegenwoordigers van de mensheid wachten in spanning af:

In korte tijd was het nieuws omtrent het grote gebeuren over de wereld bekend. Vertegenwoordigers van alle volken wilden de eerste zitting met de meesters beleven. Als men er alles van geloven kon, zou het hier een wonder betreffen, dat het aanzien van de wereld zou veranderen. De meesters van Gene Zijde zouden tot de mensheid spreken. Sceptisch gestemd waren de kerkelijke autoriteiten, toch zouden ze hun afgevaardigden sturen.

Toen was het uur gekomen, de vertegenwoordigers van alle volken waren bijeen. Het instrument had men moeten verplaatsen om al die mensen te kunnen toelaten. De hoofden van Israël, van staat en van kerk waren gekomen. Toen allen hadden plaatsgenomen, verklaarde de uitvinder de werking van het instrument. Hij had zijn doel bereikt, zo zei hij, en vertelde van het allerlaatste contact met zijn meester. Toen schakelde hij het instrument in en even later stroomden witte wolkenlierten uit het geestelijke wonder. Het contact was tot stand gekomen, aanstonds zouden de meesters spreken. Er ging veel om in de vertegenwoordigers van de kerken. Tastte de geleerde niet te ver en te hoog? Als Gene Zijde waarlijk sprak, voelden zij, zou hun de macht over miljoenen zielen ontnomen zijn. Het instrument zou een geweldige omwenteling scheppen, waarvan het einde niet te overzien was. De geleerde zei nog:

„Mijne heren. Ik dank u, meesters van Israël, van staat, wetenschappen en kerk, voor uw komst hier. Wat ik u van het instrument vertelde, zult gij aanstonds bewaarheid zien. Gene Zijde zal tot u spreken! U zult met de hoogste hemelen na de dood worden verbonden. De hoogste Engelen heeft God naar de Aarde gezonden om tot u te spreken. Gij zult aanstonds vernemen wat God heeft beslist, en hoe wij daarnaar moeten handelen. Dat zullen de meesters u zeggen. Ik zal u thans met het leven na de stoffelijke dood verbinden.”

Er volgde een diepe stilte.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.10282.10308)

Dan leert de mensheid de ware Christus kennen:

De geleerde schakelde het instrument op volle kracht in. De aanwezigen hoorden de geestelijke ademhaling. Toen sprak een heldere stem tot de Aarde:

„Tot u spreken de hoogste meesters aan Gene Zijde. Wij komen tot u in de Naam van de Vader, van de Zoon en van de Heilige Geest. Wij danken God voor deze genade. Nu is de kloof tussen leven en dood overbrugd. Gene Zijde spreekt tot u, maar eens leefden wij allen op Aarde. Wij hebben het stoffelijke lichaam afgelegd. God gaf aan ons en aan u het eeuwigdurende voortgaan.

Het Heilige Evangelie, door Christus op Aarde gebracht, zult gij door dit instrument begrijpen. God is liefde! Een God, die verdoemt, is er niet! Christus heeft u van een Vader van liefde gesproken en door Hem hebt gij thans ook dit wonder ontvangen. De kerk moet aanvaarden, dat God nimmer heeft verdoemd. Gij zult Christus in het ware licht zien, zoals wij Hem aan deze Zijde hebben leren kennen. Het is Gods wil, dat gij deze wonderen ontvangt!

Vrienden van de Aarde, twijfelt niet aan dit heilige wonder. Gij zijt nu met de sferen van licht, met uw leven na de dood verbonden. De Engelen uit de hoogste hemelen spreken tot uw leven. Wij komen tot u om de mensheid te doen ontwaken, wij brengen u de stoffelijke en geestelijke wonderen Gods.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.10309.10329)

De dood is dan definitief overwonnen:

De gehele mensheid jubelde van geluk. De dood was overwonnen, hij had zijn geheimzinnigheid en verschrikking verloren. Van nu af aan stond Moeder Aarde voortdurend met de ruimte in verbinding. In alle talen van de wereld werd er gesproken. Geen vraag bleef onbeantwoord, geen problemen waren er meer, er kwam wijsheid en liefde in de harten van de mensen op Aarde. *Deze profetie zal letterlijk in vervulling gaan, zo waar er een God van Liefde is!*

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.10391.10396)

Iedereen leert nu de kosmische evolutie van de ziel kennen:

Ontzaglijk veel is er door de meesters veranderd. Iedere ziel is zich bewust van de kosmische wetten, want daarvan hebben de meesters verteld. De Bijbel is opnieuw geschreven, elke ziel kent het ontstaan van de schepping, weet, hoe God zich door het leven heeft geopenbaard.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.10611.10613)

Er is harmonie op Aarde, elkeen geeft en ontvangt liefde, een paradijs is het er. Het is niet te geloven, zo heilig is het leven op Moeder Aarde. Iedere ziel weet, dat zij in vorige levens heeft geleefd en ziet in die levens terug.

De Volkeren der Aarde door Gene Zijde gezien (PE.10617.10619)

Duizenden boeken

Dicteren gaat veel sneller dan het schrijvend mediumschap:

Konden we maar boeken, boeken, boeken schrijven. Wat moeten we doen, straks ... 'Het is niet meer nodig', zegt meester Alcar, 'anders schrijven we duizend boeken.' Want als het directe-stem-apparaat op de wereld komt, dan heeft de aarde contact met Gene Zijde, en dan spreken de meesters, en dan wordt er gedictieerd. Hij zegt: 'Waarom zouden we jou volkomen afbeulen?'

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.9457.9460)

Dan wordt de inhoud van de boeken van Jozef Rulof voortgezet:

En dan komt door het directe-stem-apparaat, dan hoort u precies hetzelfde, wat u hier vanavond krijgt en wat u daar in de boeken hebt gelezen.

Vraag en Antwoord Deel 2 (Q2.13196)

De boeken vóór de boekenreeks 'De Kosmologie van Jozef Rulof' zijn slechts een inleiding tot de 'verklaring op zielsniveau':

De „20” boeken, die u vóór de „Kosmologie” gelezen hebt, hebben u tenslotte slechts de inwijding gegeven voor uw Goddelijke afstemming en kunt gij als mens, als man en vrouw, aanvaarden. Zij hebben u geleerd, dat er géén dood is, dat de ziel als geest een astrale wereld bezit en zij tot God terugkeert! Wij hebben iets van de krankzinnigheid verteld, iets,

maar ál die duizenden wetten nog niet verklaard, omdat wij die boeken nog moeten schrijven. En vanzelfsprekend is, dat wij ál deze duizenden boeken niet kunnen schrijven tijdens het leven van André-Dectar, doch wij gaan verder; wanneer ook hij afscheid heeft genomen van Moeder Aarde. Vanuit deze, de „Geestelijke-Astrale Wereld”, komen wij terug, doch nu door technische wonderen en wél het „directe-stem-apparaat”, dat eveneens door de meesters aan Moeder Aarde geschonken wordt – en nú spreken de Meesters!

Er is géén meester aan Gene Zijde die deze taak André-Dectar ontnemen kan! Integendeel, allen zijn gelukkig dat hij het is, omdat hij nú voor Moeder Aarde en de „Universiteit van Christus” dient!

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 2 (C2.7378.7384)

Alle onwaarheden worden straks opgeruimd in één morgen:

Dat moet allemaal weg, dat ruimt de meester aan Gene Zijde op, dat ruimen de meesters op; het is nu nog niet mogelijk, dat moet met een bewijs geschieden, dat kan alleen het directe-stem-apparaat, een werkelijk ruimtelijk contact, en dan lost dat allemaal in één morgen op.

Vraag en Antwoord Deel 5 (Q5.5786)

Meester Zelanus en Jozef Rulof als André-Dectar schrijven straks zeker duizend boeken via het directe-stemapparaat:

Het zal u thans duidelijk zijn, dat wij zeker 1000 boeken moeten schrijven, willen wij de „Bijbel voor de „Universiteit van Christus”, afmaken. En dat wij daartoe niet in staat zijn nu André op Aarde is, begrijpt gij bovendien, doch wij zetten ons werk en deze Goddelijke taak in ons leven bewust voort, omdat straks het „directe-stem-apparaat” voor de Aarde gereed is. Dát is de taak voor André-Dectar en mij, omdat wij het zijn die deze taak in handen hebben gekregen van de meesters, het „AL”! Van Christus!”

De Kosmologie van Jozef Rulof Deel 4 (C4.6350.6353)

Stichting Geestelijk-Wetenschappelijk Genootschap
“De Eeuw van Christus”

website: rulof.nl

Braspenningstraat 88
1827 JW Alkmaar
Nederland

T: 072 / 844385
(tijdens kantooruren)
E-mail: info@rulof.org

Inshr. KVK nr. 41149585 BTW nr. NL0061.70.420.B0
IBAN: NL19INGB0000030330 BIC: INGBNL2A
t.n.v. Stichting GWG De Eeuw van Christus te Alkmaar.

ruhof.nl

Het Jozef Rulof Naslagwerk Deel 4 Universiteit van Christus

Bronnen van de toelichting

In de 'toelichting bij de boeken van Jozef Rulof' beschrijven we als uitgever de kern van zijn zienswijze in 140 artikelen. De vier delen van 'Het Jozef Rulof Naslagwerk' bevatten naast deze artikelen ook de bronteksten uit de 27 boeken van Jozef Rulof (1898-1952) waarop deze artikelen gebaseerd zijn.

In dit vierde deel komen de volgende onderwerpen aan bod:

Universiteit van Christus

Inspiraties vóór Christus

Mozes en de profeten * Bijbelschrijvers * God * De eerste priester-magiër * Het oude Egypte * Piramide van Gizeh

Christus

Jezus Christus * Judas * Pilatus * Caiphas * Gethsemane en Golgotha Apostelen * Kerkelijke vertelsels

Laatste Wereldoorlog

Evolutie van de mensheid * Hitler * Joodse volk
Nationaal-socialisme * Genocide

Universele liefde

Graden van liefde * Tweelingzielen * Moederschap en vaderschap
Homoseksualiteit * Psychopathie * Krankzinnigheid

De Eeuw van Christus

Het mediumschap van Jozef Rulof *
De Eeuw van Christus *
Lichtende toekomst *
Ultiem genezingsinstrument *
Directe-stemapparaat

ISBN 978-94-93165-81-6

